

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

εκπλήρωση ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ της Βίβλου στις ημέρες μας

Ποιο θα είναι το μέλλον του κόσμου;
Θα υπάρξει ειρήνη Ισραήλ και Αραβων;
Ποιος θα είναι ο παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;
Θα γίνει 3ος παγκόσμιος πόλεμος;
Η 2η έλευση του Ιησού είναι κοντά;

7η έκδοση 2021

Ένα συγκλονιστικό ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ των ημερών μας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**

7^η έκδοση - έτος **2021** μ.Χ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ
ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**

**ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ
ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ**

7 εκδόσεις: 1995 - 2021

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© **COPYRIGHT 1995, 2021**

για την Ελληνική γλώσσα σε όλο τον κόσμο:
ALKIVIADIS TZELEPIS («FILADELFOS»)

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 09/1995
ΕΚΔΟΣΗ ΕΒΔΟΜΗ: 04/2021

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων
ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK (3 λογαριασμοί):
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):
Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: GRAFIMA ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.
www.grafimaprint.gr
Λ.Ελευθερίας 29 - Τ.Κ. 17455 ΑΛΙΜΟΣ
Τηλ. 210 72 51 600

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου, χωρίς αλλοίωση
ή μεταβολή του κειμένου και με την αναγραφή
του ονόματος του συγγραφέα
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 7^{ης} ΕΚΔΟΣΗΣ	11

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Η αληθινή τραγωδία στον πλανήτη ΓΗ»	23

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

«Η ΦΟΒΕΡΗ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ»	27
1. Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ	27
2. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	28
3. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	33
4. Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	43
5. ΟΙ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ	49

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

«Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ»	63
1. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΕΧΡΙ 1990	63
2. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ 1991 - 2000	66
3. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ 2001 - 2004	77
4. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2005 - 2012	85
5. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2013 - 2017	92
6. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2018 - 2020	103

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

«Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΙΣΡΑΗΛ»	109

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

«Η ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ»	115
1. Ο ΛΑΟΣ ΙΣΡΑΗΛ	118
2. ΛΙΒΥΗ	129
3. ΑΙΘΙΟΠΙΑ	141

4.	ΠΕΡΣΙΑ ή ΙΡΑΝ	153
5.	ΚΙΝΑ	169
6.	ΙΡΑΚ	183
7.	ΣΑΟΥΔΑΡΑΒΙΑ και ΑΝΤΕΝ	199

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

«Ο ΛΑΟΣ ΙΣΡΑΗΛ»	203

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

«ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡ-ΗΓΕΤΗΣ»...	223

1.	Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ	223
2.	ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ	226
3.	Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ...	233

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

«ΤΑ ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ»	247

1.	ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ (πρώην ΕΟΚ)	247
2.	ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΕΘΝΩΝ.....	259
3.	ΟΙ ΔΕΚΑ ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ	262

Κεφάλαιο ΟΓΔΩΟ

«Η ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΙΣΡΑΗΛ»	271

1.	Η ΕΒΡΑΪΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΥΠΕΡ-ΗΓΕΤΗ.....	271
2.	Η ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ	272
3.	ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΤΖΑΚ ΡΑΜΠΙΝ	276
4.	Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ	283
5.	ΓΙΤΖΑΚ ΡΑΜΠΙΝ και ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ	295
6.	Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ	301

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

«ΙΣΡΑΗΛ & ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ κατά τον 21ο αιώνα»..	311

1.	ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2000 - 2011	311
2.	ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2012 - 2021	338

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ

«ΙΣΡΑΗΛ και ΙΣΜΑΗΛ: Η ΑΙΩΝΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗ» **361**

1. ΝΟΜΙΜΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ..... 361
2. ΙΣΜΑΗΛ, Ο ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ 363
3. ΙΣΡΑΗΛ - ΗΣΑΥ: ΔΥΟ ΕΘΝΗ 366
4. ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ: ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΕΡΙΔΑΣ 368
5. Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ **372**

Κεφάλαιο ΕΝΔΕΚΑΤΟ

«Ο ΝΕΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ» **393**

Κεφάλαιο ΔΩΔΕΚΑΤΟ

«Η ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ» **399**

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

«Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ» **435**

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

«ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝ, Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ» **445**

1. Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΛΙΨΗ 445
2. ΟΙ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ (70) ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ 450
3. Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ 454

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

«Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» **461**

1. ΤΟ ΑΠΡΟΣΜΕΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ 461
2. Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ 463
3. Η ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ 465
4. ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΙΟΙ 470
5. ΟΙ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΕΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ 472
6. ΤΟ ΝΕΟ ΣΩΜΑ 477
7. ΜΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ 480
8. Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΗ 481

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

«ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΤΑΙ»	487
1. Η ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥΣ	487
2. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ	492
3. ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ	494

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

«Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»	507

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ

«Η ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ»	519

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΠΗΓΕΣ-ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ..... 529

ΕΓΡΑΨΑΝ - ΣΧΟΛΙΑΣΑΝ - ΕΪΠΑΝ..... 531

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ 553

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το κείμενο της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιούμε είναι από τις παρακάτω πηγές:		
1.	ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, έκδοση U.B. S.	ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ (αρχ. κείμ.)
2.	Μετάφραση ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ Αρχιμανδρίτη Νεόφυτου Βάμβα.	(κείμ.ΝΒ)
3.	Μετάφραση ΑΓ. ΓΡΑΦΗΣ, εκδόσεις “ΠΕΡΓΑΜΟΣ”	(εκδ. ΠΕΡ)
4.	Μετάφραση ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ των 4 Καθηγητών Πανεπιστημίου.	(μετ. 4Κ)
Όσα εδάφια βρίσκονται σε παρένθεση, δεν υπάρχουν στο αρχαίο (Ελληνικό) κείμενο. Τα κεφάλαια αναγράφονται και με γράμματα (Α,Β,Γ, κλπ) και με αριθμούς (1,2,3, κλπ). Όπου για παράδειγμα ΚΕ/25:32, σημαίνει κεφ.ΚΕ/25 και εδάφιο 32		

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 7 - 0

Α' έκδοση: 02/2002 ❖ **Γ' έκδοση:** 05/2013

Ανατύπωση: 2024 (Σελ. **84**)

το βιβλίο αυτό θεωρείται παράρτημα του βιβλίου:

«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

(βλέπε επόμενη σελίδα)

ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ

❖ «Θα σηκωθεί έθνος εναντίον έθνους, και βασιλείο εναντίον βασιλείου και θα γίνουν ΠΕΙΝΑ, ΕΠΙΔΗΜΕΙΕΣ και ΣΕΙΣΜΟΙ σε διάφορους τόπους. Όλα αυτά θα είναι **Η ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΩΔΙΝΩΝ**επάνω στη Γη». Τα λόγια αυτά, που ειπώθηκαν πριν 20 αιώνες από τον Ιησού Χριστό (βλ. Ματθαίος ΚΔ/24:7-8), σήμερα είναι μια πραγματικότητα. Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει γεγονότα που ζούμε καθημερινά και συγκλονίζουν την ανθρωπότητα. Για πολλούς αποτελούν το «κύκνιο άσμα» της Γης.

❖ **Οι περιγραφές των γεγονότων είναι τόσο ζωντανές, που δημιουργούν δέος και ταραχή στον αναγνώστη.** Πολεμικές συρράξεις με τεχνολογία τρόμου, τρομοκρατικές ενέργειες που ξεπερνούν την κινηματογραφική φαντασία, εμφύλιες διαμάχες που αφανίζουν λαούς ολόκληρους, θρησκευτικές συγκρούσεις χωρίς τέλος, φοβερές επιδημίες, πείνα, αρρώστιες, ανεργία, πληθωρισμός, σεισμοί, καταστροφικά καιρικά φαινόμενα, άνθρωποι γεμάτοι μίσος, κακία, θεομπαίχτες, εγωιστές, αλαζόνες, καιροσκόποι, σατανολάτρες και πολλά άλλα κοινωνικά προβλήματα ζωντανεύουν στις σελίδες του βιβλίου αυτού.

❖ **Το βιβλίο αυτό προχωρεί στο μέλλον και περιγράφει φοβερά γεγονότα που πρόκειται να συμβούν και που για πολλούς πιθανόν να θεωρηθούν φαντασία:** Ο πύργος του **Άιφελ** θα πέσει, ο **Νείλος** ποταμός θα ξεραθεί, τα **Ηνωμένα Έθνη** θα διαλυθούν, **ουρανοξύστες** στη Ν. Υόρκη θα πέσουν, το **νερό** θα γίνει σπάνιο στη Μέση Ανατολή, η **Τουρκία** και οι γύρω περιοχές θα αιματοκυλίσουν, ο **Ειρηνικός** και ο **Ατλαντικός** Ωκεανός θα ενωθούν, είναι μερικά από τα γεγονότα που αναφέρονται.

❖ Ο Ιησούς είπε ότι όλα αυτά είναι «**αρχή ωδίνων**». Οι ωδίνες όμως ενός τοκετού φέρνουν στην ύπαρξη μια νέα ζωή και τώρα **η γη κοιλοπονεί** για να γεννηθεί στον κόσμο κάτι το καινούριο. Θα υπάρξει παγκόσμια **οδύνη** (συμφορά), που θα προκαλέσει μια άλλου είδους **ωδίνη**, που θα είναι ωδίνη (πόνος) πνευματικής γέννας. Οι πνευματικές ωδίνες της Γης είναι αποτέλεσμα της διαφθοράς του ανθρώπου, ο οποίος θερίζει ό,τι έσπειρε. Μέσα όμως από τη ματαιότητα, την ακαταστασία και την παραφροσύνη των εθνών θα γεννηθεί ένα έθνος λαμπρό: «**Όταν η Σιών ΚΟΙΛΟΠΟΝΗΣΕ, γέννησε τα τέκνα της....**» (Ησαΐας Ξς'/66:7-8).

Πρόκειται για ένα βιβλίο που περιγράφει τα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα στους ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 7^{ης} έκδοσης

1. Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε για πρώτη φορά το έτος **1995** και λόγω του μεγάλου ενδιαφέροντος που παρουσίασε, αλλά και των πολλών σημαντικών γεγονότων που συνέβησαν σε παγκόσμιο επίπεδο, έγιναν δύο επανεκδόσεις σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, μέχρι το έτος **1998**. Η αποδοχή του από το κοινό ήταν κάτι το απρόσμενο, με αποτέλεσμα να εξαντλείται γρήγορα και να χρειάζονται νέες ανατυπώσεις.

2. Από την **1^η** έκδοσή του το βιβλίο στάλθηκε σε εξέχουσες προσωπικότητες της χώρας μας (πολιτικούς, δημοσιογράφους, κλπ) και απέσπασε ευμενή σχόλια και κριτικές, **καθόσον**, εκτός από τη γλαφυρότητα της περιγραφής των γεγονότων, **ήταν και είναι το μοναδικό βιβλίο που κυκλοφορεί στην Ελλάδα με το περιεχόμενο αυτό**. Τοπικές εφημερίδες της γενέτειράς μου (Αίγιο) συχνά πρόβαλαν το βιβλίο αυτό. Ως δημόσιος υπάλληλος, υπέβαλα το βιβλίο αυτό στη Διεύθυνση Δημοσίων Σχέσεων της Υπηρεσίας μου, η οποία με σχετικό σήμα της προς όλες τις Υπηρεσίες της χώρας (Νοέμβριος 1995) ενημέρωσε το προσωπικό τους για την έκδοση του βιβλίου αυτού, ώστε οι τυχόν ενδιαφερόμενοι να το προμηθευτούν.

3. Η **3^η** έκδοση του βιβλίου (**1998**) στάλθηκε στον τότε **Αρχιεπίσκοπο Αθηνών** και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο, στον **Πρόεδρο της Δημοκρατίας** κ. Κωστή Στεφανόπουλο, στον **Πρωθυπουργό** της χώρας κ. Κώστα Σημίτη, στον **Πρόεδρο της Βουλής**, στον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, σε δημοτικούς άρχοντες και σε άλλους φορείς της δημόσιας ζωής. Όλοι τους είχαν την ευγενή καλοσύνη να απαντήσουν προσωπικά και να ευχαριστήσουν για την έκδοση του βιβλίου αυτού. Μέρος των επιστολών παρουσιάζονται στο τέλος της παρούσας έκδοσης, όπου παρατίθενται και σχετικές ευχαριστήριες επιστολές.

Και οι επόμενες εκδόσεις του βιβλίου, που ήσαν βελτιωμένες στάλθηκαν σε διάφορες προσωπικότητες της χώρας (πολιτικούς, θρησκευόμενους, δημοσιογράφους, κλπ). Αξίζει να αναφερθεί ότι η 6^η έκδοση του έτους **2018** στάλθηκε και στον νυν Αρχιεπίσκοπο Αθηνών **Ιερώνυμο Β΄**, ο οποίος στην ευχαριστήρια επιστολή του (ΑΠ.3142/02.04.2018) τόνισε τα ακόλουθα: *«...Κατανοώ τις αγωνίες σας. Όμως ο αναστάς Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο οποίος από τις πέτρες εγείρει τέκνα και έχει τον τελευταίο λόγο είναι ο κυρίαρχος στην Ιστορία και θα την οδηγήσει σε αίσιο τέλος, αναπληρώνοντας τα ελλείποντα. Ο καθένας καλείται να έχει εμπιστοσύνη στο πρόσωπό Του. Σας εύχομαι την ευλογία του Θεού στη ζωή και στα έργα σας».*

4. Τα γεγονότα όμως που ακολούθησαν μετά το 1998 (3^η έκδοση) και συγκλόνισαν τον κόσμο και που έχουν άμεση σχέση με το θέμα που πραγματευόμαστε, **επέβαλαν** μια νέα (4^η) βελτιωμένη έκδοση του βιβλίου. Τα γεγονότα αυτά δεν είχαν κανένα προηγούμενό τους και σαν κορυφαίο χαρακτηρίζεται η τρομοκρατική ενέργεια στους δίδυμους εμπορικούς πύργους της Νέας Υόρκης την Τρίτη **11 Σεπτεμβρίου 2001**, όπου αρχίζει να γράφεται μια από τις μεγαλύτερες τραγωδίες στην ιστορία των ΗΠΑ και ταυτόχρονα να άνοιξε μια νέα σελίδα τρόμου και φόβου στην παγκόσμια ιστορία.

Ακολουθεί μετά από ένα μήνα (**Οκτώβριος 2001**) η επίθεση των ΗΠΑ εναντίον του **Αφγανιστάν**, έχοντας εξασφαλίσει την υποστήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των κρατών της υφελίου, μη εξαιρουμένων της Ρωσίας και της Κίνας. Μετά από δύο έτη (**Μάρτιος 2003**) οι ΗΠΑ με τους συμμάχους της επιτίθεται στο **Ιράκ** και η ανθρωπότητα μπήκε σε νέα πολεμική περιπέτεια, καθόσον οι τρομοκρατικές ενέργειες (επιθέσεις αυτοκτονίας) των υποστηρικτών του έκπτωτου Ιρακινού μονάρχη Σαντάμ Χουσεϊν κατά των δυνάμεων των ΗΠΑ και της Αγγλίας ήταν αλληπάλληλες και αιματηρές.

Η κατάσταση στο **Ισραήλ** καθημερινά άρχισε να επιδεινώνεται με εξελίξεις που δεν μπορούσαν να προβλεφθούν. Από το έτος **1948** που συστάθηκε σαν κυρίαρχο κράτος δεν γνώρισε καμιά περίοδο ειρήνης, βρίσκεται συνέχεια σε διαμάχη με τα γύρω Αραβικά

κράτη, έχοντας διεξάγει αρχικά και **πέντε** μεγάλους νικηφόρους πολέμους (1948, 1956, 1967, 1973 και 1982) και αργότερα άλλους **τέσσερις** (1996, 2002, 2006, 2009). Για χρόνια, η αντιπαράθεση Ισραηλιτών και Παλαιστινίων, καθώς και η επιχειρούμενη ειρηνευτική διαδικασία μεταξύ των δύο πλευρών έχει φτάσει «**ένα βήμα πριν την άβυσσο**», όπως εύστοχα χαρακτήρισε το γεγονός σχολιαστής ημερήσιας εφημερίδας. Για τις πολεμικές συγκρούσεις μεταξύ Ισραήλ και Αραβικών κρατών θα αναφερθούμε λεπτομερέστερα στο "Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ".

5. Πριν την **4^η** έκδοση (06/2012) είχε προηγηθεί η έκδοση δύο σχετικών βιβλίων, 80 σελίδων το καθένα: Το πρώτο με τίτλο «**ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ**» κυκλοφόρησε τον Οκτώβριο του 2001 και συμπεριλαμβάνει στην ύλη του και τα κεφάλαια 14 και 15 του παρόντος βιβλίου με μικρές τροποποιήσεις και το δεύτερο με τίτλο «**ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ**» κυκλοφόρησε το Φεβρουάριο του 2002. Το δεύτερο βιβλίο, αν και αυτοτελές, θεωρείται συμπλήρωμα (παράρτημα) του παρόντος βιβλίου, καθόσον το περιεχόμενό τους εσαχολογικό. Και τα **3** βιβλία μαζί αποτελούν **μια θαυμαστή ενότητα και τριλογία**.

6. Το βιβλίο επανεκδόθηκε για **5^η** φορά (8 έτη μετά την προηγούμενη έκδοση), καθόσον συνέβησαν αρκετά αξιόλογα γεγονότα που έχουν άμεση σχέση με τις Βιβλικές χώρες και που κρίθηκε απαραίτητο να συμπεριληφθούν, καθόσον, σε αντίθετη περίπτωση, θα υπήρχαν κενά ιστορικά γεγονότα. Τα πιο χαρακτηριστικά από τα γεγονότα αυτά είναι:

- Ο Παλαιστίνιος ηγέτης **Γιασέρ Αραφάτ** πεθαίνει ενώ νοσηλευόταν για λόγους υγείας σε νοσοκομείο του Παρισιού (11 Νοεμβρίου 2004).
- Ο ηγέτης του Ιράκ **Σαντάμ Χουσεϊν** συλλαμβάνεται στις 13 Δεκεμβρίου 2003 από τις Αμερικανικές δυνάμεις σε υπόγειο κρησφύγετο κοντά στην Τικρίτ και μετά από τρία χρόνια εκτελείται δι' απαγχονισμού (30.12.2006), κατόπιν απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

- Στη Λιβύη μετά από ταραχές ο **Μουαμάρ Καντάφι** πέφτει στα χέρια των αντικαθεστωτικών και αφού διαπομπεύεται δημόσια από το εξαγριωμένο πλήθος, βασανίζεται και εκτελείται (20 Οκτωβρίου 2011).
- Στη **Συρία** έχει αρχίσει από τις αρχές του 2011 ένας σκληρός εμφύλιος πόλεμος, προκειμένου να ανατραπεί το καθεστώς του Σύρου προέδρου **Μπασάρ Αλ Άσαντ** και μέχρι αρχές του 2020 η κατάσταση δεν άλλαξε σημαντικά, καθόσον όλες οι προσπάθειες ειρήνευσης οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο.
- Ο **θρησκευτικός φανατισμός** στα μουσουλμανικά κράτη αυξάνεται με απρόβλεπτες συνέπειες, η **οικονομική παγκόσμια** κρίση, με αυξανόμενη ένταση στην Ευρώπη, δεν προβλέπεται να τελειώνει και πολλά άλλα γεγονότα που καθημερινά πλέον ακούμε από τα ΜΜΕ. Η 2^η δεκαετία δεν έχει καμιά σχέση με την 1^η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα. Ήδη βρισκόμαστε στην 3^η δεκαετία και η κατάσταση παραμένει ζοφερή.

7. Η 6^η έκδοση (αρχές του 2018) καταγράφει συγκλονιστικά γεγονότα που έχουν αφήσει ανεξίτηλα τη σφραγίδα τους επάνω στην ανθρωπότητα. Οι συνεχείς **τρομοκρατικές επιθέσεις** των Ισλαμιστών και κυρίως του ISIS σε μεγαλουπόλεις της Ευρώπης, όπως στο Παρίσι και στο Λονδίνο, έχουν προκαλέσει την παγκόσμια αμηχανία, καθόσον οι κυβερνήσεις των κρατών βρίσκονται σε πλήρη αδυναμία να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τη μορφή αυτή της τρομοκρατίας. Είναι διαφορετικό να αντιμετωπίζεις έναν εχθρό που «φοβάται» το θάνατο, από έναν εχθρό που είναι αποφασισμένος και επιδιώκει το δικό του θάνατο για να επιτύχει το στόχο του και να επιφέρει τον όλεθρο και την καταστροφή. Ο καθημερινός φόβος για νέα τυφλά χτυπήματα άλλαξε δραματικά την καθημερινότητα των πολιτών. «**Η Ευρώπη σε κατάσταση πολιορκίας**» είναι τίτλος ημερήσιας εφημερίδας και αποδίδει επακριβώς το βαρύ κλίμα που έχουν δημιουργήσει στην Ευρώπη οι τζιχαντιστές (ΒΗΜΑ της Κυριακής/29.11.2015).

Στη **Μέση Ανατολή** η κατάσταση συνεχίζει να είναι έκρυθμη και οι αναταραχές σε Συρία, Ιράκ και στα γύρω κράτη φαίνεται να

μην έχουν τέλος. Κατεστραμμένες πόλεις, φτώχεια, πείνα και εξαθλίωση, είναι η συνηθισμένη καθημερινή εικόνα των πολιτών. Στο πολεμικό παιχνίδι της περιοχής, πάντα επιδίωκε να έχει ρόλο η Τουρκία, αλλά την τελευταία διετία 2016-2017 έχει μπει περισσότερο δυναμικά, δημιουργώντας νέα δεδομένα με τις διεκδικήσεις της. Ο πρόεδρος της Τουρκίας **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν**, έχει αυτοανακηρυχθεί σε σύγχρονο «Σουλτάνο» και ονειρεύεται να αναστήσει τη χαμένη δόξα της άλλοτε Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Εύστοχος είναι ο χαρακτηρισμός μεγάλης ημερήσιας Αθηναϊκής εφημερίδας ότι ο Τούρκος πρόεδρος έχει «**νεοαυτοκρατορικά οράματα**» (ΒΗΜΑ της Κυριακής/29.11.2015).

Ο Κιμ Γιονγκ Ουν, δικτάτορας της Βόρειας Κορέας, έχει δημιουργήσει ένα νέο Ψυχρό Πόλεμο με την ολοένα αυξανόμενη «αλλοπρόσαλλη» συμπεριφορά του που δεν διέπεται από κανέναν κώδικα δεοντολογίας, με τις συνεχείς πυρηνικές δοκιμές παρά τις διεθνείς αντιδράσεις και με τις συνεχείς απειλές κατά πάντων, οι οποίες τελευταία έχουν στόχο τις ΗΠΑ, απειλώντας ακόμα και για πυρηνική επίθεση, με αποτέλεσμα οι σχέσεις του με τον νέο Αμερικανό πρόεδρο Ντόναλντ Τραμπ να βρίσκονται στο κόκκινο.

Από τη διεθνή πολιτική σκακιέρα δεν είναι δυνατόν να λείπει και ο Ρώσος πρόεδρος **Βλαντιμίρ Πούτιν**, ο οποίος με προσεκτικές και μεθοδευμένες ενέργειες εξακολουθεί να παραμένει από τους πιο ισχυρούς παίκτες, που μπορεί με ευκολία να κάνει «ματ» στις διεθνείς εξελίξεις. Είναι πλέον ο αδιαφιλονίκητος ηγέτης.

Στην Ευρώπη, η **Μεγάλη Βρετανία** μετά από διεξαγωγή δημοψηφίσματος αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ανοίγοντας τον ασκό του Αιόλου για να ακολουθήσουν το παράδειγμά της και άλλα κράτη ή μειονότητες, όπως οι Καταλανοί στην Ισπανία, η Λέγκα του Βορρά στη βόρεια Ιταλία, οι Φλαμανδοί στην Ολλανδία και οι Κορσικανοί στη Γαλλία, δημιουργώντας έτσι νέες οικονομικές και πολιτικές αναταράξεις στην Ευρώπη.

Η **Ελλάδα** το καλοκαίρι του 2015 έφθασε ένα βήμα πριν την οικονομική κατάρρευση, η οποία αντιμετωπίστηκε μεν, με την αναγκαία επιβολή των capital controls, αλλά επιδεινώθηκε ακόμα πε-

ρισσότερο η οικονομική κατάσταση της χώρας μας, που είχε ξεκινήσει από το 2010, με αποτέλεσμα οικογένειες ολόκληρες να αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στις καθημερινές τους ανάγκες.

Το προσφυγικό είναι ένα ακόμα μεγάλο σύγχρονο πρόβλημα που την τελευταία τριετία (2015-2017) έχει γίνει ο πονοκέφαλος της Ευρώπης, αλλά ειδικά για τη χώρα μας το έτος 2016 είχε γίνει ο «εφιόλτης», όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην Κυριακάτικη εφημερίδα KontraNews της **31.12.2016**. Η Ελλάδα που γεωγραφικά είναι τα ανατολικά σύνορα της Ενωμένης Ευρώπης και ο πρώτος προορισμός των προσφύγων, η ζημιά που τις προκάλεσε το προσφυγικό μέσα σε λίγους μήνες του έτους 2015 «ήταν πολύ μεγαλύτερη από ό,τι της προκάλεσε η οικονομική κρίση από την αρχή του 2010» (ΒΗΜΑ της Κυριακής/**06.12.2015**).

8. Το κύριο χαρακτηριστικό της 7^{ης} έκδοσης είναι η αναφορά στην παγκόσμια εξάπλωση της **πανδημίας του κορονοϊού**, που ήταν και η βασική αιτία για να προχωρήσουμε σε νέα βελτιωμένη έκδοση του βιβλίου. Για το θέμα αυτό θα αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες όταν θα αναλύουμε την παγκόσμια "υγειονομική κατάσταση" (βλ. "Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ").

Όταν άρχισε η επιδημία του κορονοϊού (covid 19) να εξαπλώνεται παγκόσμια με μεγάλη ταχύτητα, έγραψα ένα προφητικό βιβλίο με τίτλο "**ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ**" (κωδικός 42). Πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό δίνει πολλές απαντήσεις και λύνει απορίες για την τραγικότητα της κατάστασης που ξαφνικά βρέθηκε ολόκληρη η ανθρωπότητα.

Κατά το έτος **2020**, εκτός του κορονοϊού, δύο ήταν τα κυρίαρχα γεγονότα που μονοπώλησαν το παγκόσμιο ενδιαφέρον και που δημιούργησαν οξύτητες και εντάσεις, ήταν και είναι οι επεκτατικές διεκδικήσεις της γείτονας χώρας Τουρκίας και οι προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ:

(α) ΤΟΥΡΚΙΑ: Συνεχείς είναι οι προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας, η οποία επιδιώκει μια ηγεμονία και κυριαρχία στο θαλάσσιο χώρο των δυτικών συνόρων της με την Ελλάδα με βασικό στόχο να

δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα όσον αφορά την χρήσης των Α.Ο.Ζ. (Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη) στο Αιγαίο και στην Μεσόγειο, κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων που διέπουν το διεθνές δίκαιο.

Σημειώνεται ότι η Ελληνοτουρκική διαφορά για την **υφαλοκρηπίδα** του Αιγαίου Πελάγους, αφορά **την οριοθέτηση** της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο μεταξύ των δύο χωρών. Η θέση της Ελληνικής πλευράς είναι ότι η υφαλοκρηπίδα πρέπει να οριοθετηθεί με βάση την αρχή της μέσης γραμμής, ενώ η Τουρκική πλευρά υποστηρίζει ότι τα νησιά του Αιγαίου δεν έχουν δικαίωμα υφαλοκρηπίδας και ότι η εγγύτητα των Ελληνικών νησιών στα τουρκικά παράλια αποτελεί «ειδική περίπτωση» που δικαιολογεί **απόκλιση** από την αρχή της μέσης γραμμής.

Η διαμάχη δεν έμεινε απλά μεταξύ των δύο χωρών, καθόσον τα σύνορα της Ελλάδας είναι και τα ανατολικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφενός και αφετέρου οι μεγάλες δυνάμεις έχουν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα από τη χρήση των ΑΟΖ, με αποτέλεσμα να υπάρχει ενεργή ανάμιξή τους στα γεγονότα.

(β) ΗΠΑ: Την Τρίτη **3 Νοεμβρίου 2020** στις ΗΠΑ διεξήχθησαν προεδρικές εκλογές, οι οποίες δεν είχαν καμιά σχέση με την ομαλότητα των προηγούμενων εκλογών. Πολιτικοί αντίπαλοι στις εκλογές ήταν ο 45ος πρόεδρος **Ντόναλντ Τραμπ** του Ρεπουμπλικανικού κόμματος και ο υποψήφιος πρόεδρος του Δημοκρατικού κόμματος **Τζο Μπάιντεν**, ο οποίος τελικά στις **14 Δεκεμβρίου 2020** αναδείχθηκε νικητής και ανέλαβε καθήκοντα ως ο 46ος πρόεδρος των ΗΠΑ στις **27 Ιανουαρίου 2021**.

Η εκλογική αναμέτρηση παρ' ολίγον να εξελιχθεί σε εμφύλιο πόλεμο μεταξύ των οπαδών των 2 κομμάτων, καθόσον από την πλευρά του επιτελείου του Ντόναλντ Τραμπ υποστηρίχθηκε ότι έγινε νοθεία στο εκλογικό αποτέλεσμα. Στις 6 Ιανουαρίου 2021 οπαδοί του κυβερνώντος κόμματος του Τραμπ συγκεντρώθηκαν στην Ουάσινγκτον και απαίτησαν από τον αντιπρόεδρο των ΗΠΑ Μάικ Πενς και το Κογκρέσο να απορρίψουν τη νίκη του Τζο Μπάιντεν. Το συλλαλητήριο είχε το σύνθημα **"Σώστε την Αμερική"** και ακού-

στηκαν ομιλίες από τον Τραμπ, τον γιο του και τον πρώην δήμαρχο της Νέας Υόρκης Ρούντι Τζουλιάνι.

Τα γεγονότα πήρα συγκλονιστική τροπή με τραγικές προεκτάσεις που προκάλεσαν την παγκόσμια ανησυχία. Η διαδήλωση κατέληξε σε ταραχές και το συνέβηκε αυτό που φάνταζε αδύνατον, το κτίριο του Καπιτωλίου παραβιάστηκε. Αρκετά κτίρια στις εγκαταστάσεις του Καπιτωλίου εκκενώθηκαν και οι διαδηλωτές διαπέρασαν την ασφάλεια του κτιρίου και εισήλθαν στο εσωτερικό του Καπιτωλίου, συμπεριλαμβανομένης της Εθνικής Αίθουσας Αγαλμάτων. Στη συνέχεια, όλα τα κτίρια στο συγκρότημα του Καπιτωλίου τέθηκαν σε αποκλεισμό.

Στις πόρτες των θαλάμων του Κογκρέσου έλαβε χώρα ένοπλη σύγκρουση και μια άοπλη γυναίκα διαδηλώτρια πυροβολήθηκε μέσα στο κτίριο του Καπιτωλίου, η οποία αργότερα υπέκυψε στα τραύματά της. Ολόκληρη η ανθρωπότητα κοιτούσε μέσα από τους δέκτες της τηλεόρασης τα πρωτοφανή γεγονότα, που είχαν επισκιάσει και την πανδημία του κορονοϊού. Η επίθεση στο Καπιτώλιο χαρακτηρίστηκε **σαν «εξέγερση», σαν «οριακώς στάση», σαν εγκώρια τρομοκρατία και σαν απόπειρα πραξικοπήματος**. Τα γεγονότα αυτά καταγράφηκαν σαν μια μελανή σελίδα για τη δημοκρατία των ΗΠΑ, όπου διαμαρτυρόμενοι πολίτες προσπάθησαν να την καταλύσουν, αμφισβητώντας τη λαϊκή ψήφο και εισβάλλοντας στο ναό της δημοκρατίας, χωρίς τελικά να αποδειχθεί εάν έγινε ή όχι νοθεία στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Το έτος 2013 βγήκε στους κινηματογράφους μία ταινία με τίτλο **"Ο ΟΛΥΜΠΟΣ ΕΠΕΣΕ"** (Olympus Has Fallen). με πρωταγωνιστές τους Τζέραλντ ΜΠΑΤΛΕΡ, Άαρον ΕΚΧΑΡΤ και Μόργκαν ΦΡΙΜΑΝ (Gerard Butler, Aaron Eckhart, Morgan Freeman). Το πιο ισχυρά φυλασμένο κτίριο σε ολόκληρο τον κόσμο, ο Λευκός Οίκος, δέχεται επίθεση από Κορεάτες τρομοκράτες, καταλαμβάνεται και αιχμαλωτίζεται και ο πρόεδρος των ΗΠΑ. Αυτό που στην ταινία φαινόταν **σενάριο επιστημονικής φαντασίας**, έγινε πραγματικότητα με την κατάληψη του Καπιτωλίου από τους διαδηλωτές οπαδούς του απερχόμενου προέδρου Ντόναλντ Τραμπ.

9. Το παρόν βιβλίο πραγματεύεται τις πολεμικές κινητοποιήσεις και συρράξεις που συμβαίνουν σε όλο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της **μελλοντικής επίθεσης της Ρωσίας με τους συμμάχους της** (Περσία, Αιθιοπία, Λιβύη, Γερμανία, κλπ.) **εναντίον του λαού Ισραήλ**, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στις προφητείες της Βίβλου. Το βιβλίο αυτό χαρακτηρίζεται από την πληθώρα των συγχρόνων ιστορικών αναφορών, καθώς και για την παρουσίαση (ανάλυση) των πολεμικών γεγονότων που συνέβησαν και συμβαίνουν, ξεκινώντας την ανάλυση των γεγονότων αυτών (με σύντομο βέβαια τρόπο) από την εποχή της **Βαβυλωνιακής αυτοκρατορίας**.

Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση στις σελίδες του βιβλίου αυτού:

- **Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; Έως που μπορεί να φτάσει η ματαιοδοξία των ισχυρών της Γης για την επιβολή μιας παγκόσμιας εξουσίας;
- **Θα υπάρξει ειρήνη** μεταξύ Αράβων και Ισραήλ ή απλά αυτό είναι ο τίτλος του Σεξπηρικού έργου «όνειρο θερινής νυκτός;»
- **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης, θα διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην παγκόσμια σκηνή, ως μια παγκόσμια οικονομική δύναμη, ή θα σέρνεται πίσω από το άρμα του εκάστοτε Γερμανού καγκελάριου;
- **Ποιος** θα είναι ο ρόλος των μεγάλων υπερδυνάμεων, Αμερικής (ΗΠΑ), Ρωσίας και Κίνας;
- **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός παγκόσμιος «Υπέρ-Ηγέτης» που στους πολλούς είναι γνωστός ως ο «Αντί-Χριστος», ή κατά μία σύγχρονη ορολογία ως ο «Μεγάλος Αδελφός» που θα ελέγχει τα πάντα;
- **Η δεύτερη έλευση** του Ιησού Χριστού είναι κοντά; Τι μαρτυρίες έχουμε από την Βίβλο για το θέμα αυτό;

Το βιβλίο αυτό, αν και αναλύει τα πολεμικά γεγονότα, κάτω από το φως των προφητειών της Αγίας Γραφής, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χαρακτηριστεί σαν «*θρησκευτικό*», ούτε με τα στενά όρια του όρου, που χαρακτηρίζεται από φανατισμό και μι-

σαλλοδοξία, ούτε και με την ευρύτερη έννοια του όρου, που χαρακτηρίζεται από φιλελεύθερο πνεύμα. Το βιβλίο αυτό αποτελεί ένα σπάνιο «*σύγχρονο ΠΟΛΙΤΙΚΟ και ΙΣΤΟΡΙΚΟ ντοκουμέντο*», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ, συναρπάζοντας τον αναγνώστη, ένα βιβλίο που παρουσιάζει την ιστορία του μέλλοντος, πριν ακόμα άβουν χώρα τα γεγονότα που πρόκειται να συγκλονίσουν τη Γη.

Είναι πολύ μεγάλο λάθος που η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου επιμένει μόνο στο χαρακτηρισμό του βιβλίου της Αγίας Γραφής, ως ένα καθαρά **θρησκευτικό** βιβλίο. Είναι μεν θρησκευτικό, γιατί μέσα στις σελίδες του ο άνθρωπος βρίσκει την μόνη και αληθινή οδό, που είναι ο Ιησούς, για να οδηγηθεί να γνωρίσει προσωπικά το δημιουργό του, τον Κύριό του και Θεό του, αλλά ταυτόχρονα είναι από τα πιο αξιόπιστα **ιστορικά** βιβλία που υπάρχουν.

Οι σελίδες του βιβλίου αυτού (που στην πραγματικότητα δεν είναι ένα βιβλίο, αλλά αποτελείται από 66 βιβλία, που γράφτηκαν από διαφορετικούς συγγραφείς μέσα σε 1500 χρόνια) είναι γεμάτες από αφηγήσεις συγκλονιστικών ιστορικών γεγονότων και με οδηγό τις αφηγήσεις αυτές οι κατά καιρούς αρχαιολογικές έρευνες, έφεραν στο φως θαυμαστές αποκαλύψεις, οι οποίες επικυρώνουν την ακρίβεια των ιστορικών γεγονότων που καταγράφονται στην Βίβλο, γι' αυτό και δικαίως θεωρείται ότι παγκόσμια κατέχει μόνιμα την 1η θέση ως το Best Seller όλων των εποχών.

Όπως το βιβλίο αυτό αναφέρει με ακρίβεια και με καταπληκτικές λεπτομέρειες ιστορικά γεγονότα που έχουν συμβεί στο παρελθόν, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο αναφέρει γεγονότα που ήδη συμβαίνουν στις ημέρες και γεγονότα που πρόκειται να συμβούν στο μέλλον. Έχουμε στα χέρια μας την **«ιστορία του μέλλοντος»**.

10. Για την τεκμηρίωση των συγχρόνων γεγονότων έχουν χρησιμοποιηθεί αναφορές από τον **ημερήσιο τύπο** (εφημερίδες). Οι αναφορές, ειδικότερα στα 2 πρώτα κεφάλαια του βιβλίου, είναι τόσες πολλές, που πιθανόν να **«κουράσουν»** τον αναγνώστη, αλλά είναι αναγκαίες, γιατί αποτελούν τον καθρέπτη της σημερινής μας

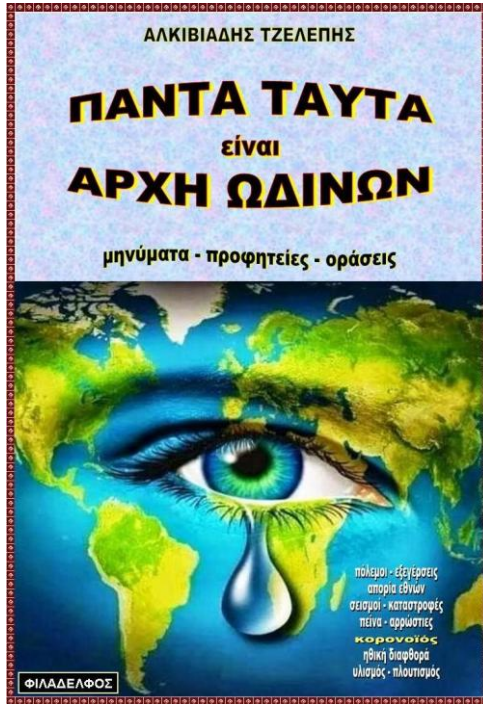
κοινωνίας και η τυχόν παράλειψή τους θα άφηνε πολλά κενά και απορίες. Αξίζει να αναφερθεί (για ιστορικούς λόγους) ότι η συγκέντρωση όλων των πηγών, που χρησιμοποιήθηκαν για τη συγγραφή του παρόντος βιβλίου άρχισε από το έτος **1978**, κατά την περίοδο που ήμουν φοιτητής. Όλο το σχετικό υλικό που έχει χρησιμοποιηθεί, έχει ταξινομηθεί κατά θέματα και έχει βιβλιοδετηθεί σε τόμους και αποτελεί πλέον ένα σπάνιο ιστορικό αρχείο.

11. Σε όλες τις προηγούμενες εκδόσεις είχαν γίνει στο «Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ» **λεπτομερείς αναφορές** σε σύγχρονα γεγονότα που είχαν άμεση σχέση με την επικρατούσα **κοινωνική κατάσταση** (αύξηση εγκληματικότητας, ηθική διαφθορά, κλπ), με τις **κλιματολογικές συνθήκες** (σεισμοί, πυρκαγιές και καταστροφή περιβάλλοντος γενικά), με την διαρκώς αυξανόμενη παγκόσμια **οικονομική κρίση**, με τις εμφύλιες εντάσεις και τις τρομοκρατικές ενέργειες. Στην παρούσα **7^η** έκδοση (2021) γίνεται μικρότερη αναφορά των γεγονότων αυτών και σε πολλές περιπτώσεις είναι επιγραμματική, καθόσον η κατάσταση δεν έχει διαφοροποιηθεί σημαντικά και παραμένει στα ίδια περίπου επίπεδα, όπως για παράδειγμα είναι η κατάσταση στις χώρες του Πακιστάν, Αφγανιστάν, Ιορδανίας, Συρίας και Ιράκ, της Αιγύπτου, της Λιβύης, της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής και των λοιπών κρατών.

12. Πιστεύω ότι η παρούσα βελτιωμένη έκδοση του βιβλίου θα βοηθήσει τον κάθε αναγνώστη να αποκτήσει **πνευματική όραση και στόχους** που θα φέρουν καρπούς στη ζωή του και μέσα από τα γεγονότα που συγκλονίζουν ήδη τη Γη να εννοήσει ποιο θα είναι μέλλον της ανθρωπότητας, ώστε να μπορέσει να λάβει σωστή θέση και πορεία έναντι όλων αυτών και η καταιγίδα των επερχομένων εξελίξεων να μην τον βρει χωρίς τα απαραίτητα πνευματικά εφόδια.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Επανέκδοση: 04/2021

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 35 - 7

Α' έκδοση: 05/2020 ❖ Σελίδες 88

❖ Το βιβλίο αυτό **γράφτηκε** κατά τη διάρκεια της συνεχιζόμενης επέλασης της πανδημίας του κορονοϊού και **περιλαμβάνει** προφητείες και οράσεις που ο Κύριος Ιησούς έχει δώσει στο λαό Του, την εκκλησία Του, για τις ημέρες αυτές, ώστε οι πιστοί να πάρουν θάρρος και δύναμη, για να αντιμετωπίζουν τα γεγονότα αυτά με ειρήνη στην καρδιά τους, έχοντας τέλεια εμπιστοσύνη σ' Αυτόν ότι θα τους διαφυλάξει και θα τους προστατεύσει μέσα από τα επερχόμενα δεινά.

❖ Στο βιβλίο αυτό συχνά αναφέρεται η φράση «**αρχή ωδίνων**» και αυτός είναι ο λόγος που δόθηκε και ο σχετικός τίτλος. Όλα αυτά που συμβαίνουν επάνω στην ανθρωπότητα είναι "**ωδίνες**", είναι πόνοι και συμφορές, που «**κοιλοπονούν**» **κάτι το νέο**. Οι προφητείες της Αγίας Γραφής είναι αρκετά αποκαλυπτικές στο θέμα αυτό και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είχε αναφερθεί πολλές φορές, όταν μιλούσε για τα γεγονότα που θα προηγηθούν της Β' ένδοξης έλευσής Του.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Η αληθινή τραγωδία στον πλανήτη ΓΗ»

1. Πλανήτης Γη, ώρα μηδέν. Κάτι το συγκλονιστικό και το ασύλληπτο για τον ανθρώπινο νου συμβαίνει επάνω στη Γη. Το φόβερό νέο μεταδίδεται ταυτόχρονα από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης όλων των χωρών της υφηλίου:

«Εκατοντάδες άνθρωποι από όλα τα Κράτη της Γης εξαφανίστηκαν μυστηριωδώς, χωρίς να αφήσουν το παραμικρό ίχνος, ενώ ταυτόχρονα συνέβηκαν φοβερά δυστυχήματα, γιατί πολλοί από τους εξαφανισθέντες τη στιγμή εκείνη οδηγούσαν αυτοκίνητα, αεροπλάνα ή άλλα μεταφορικά μέσα, με αποτέλεσμα τα οχήματά τους να μείνουν ακυβέρνητα. Οι νεκροί και οι τραυματίες είναι αδύνατον να καταμετρηθούν...»

Ολόκληρη η ανθρωπότητα βρίσκεται σε αναστάτωση και ταραχή. Χάος επικρατεί παντού, οι κυβερνήσεις των κρατών έχουν παραλύσει. Εκείνο όμως που προκαλεί απορία, σύγχυση και τρόμο είναι ότι ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ ΠΛΑΚΕΣ ΤΑΦΩΝ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΚΙΝΗΜΕΝΕΣ. Τι σημαίνει άραγε αυτό; Πολλοί φοβούνται ότι το γεγονός αυτό θα ξανασυμβεί. Όλος ο κόσμος, ίσως για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία και κάτω από αυτή τη δραματική κατάσταση, βρίσκεται ενωμένος. Κανένας δεν μιλάει, κανένας δεν γελάει, παντού ακούγονται λόγια πόνου και οδύνης, καθώς και κλάματα για τα αγαπητά πρόσωπα που εξαφανίστηκαν ή που σκοτώθηκαν στα διάφορα δυστυχήματα που συνέβησαν.

Οι εφημερίδες με τους μεγάλους πρωτοσέλιδους τίτλους επιδεινώνουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Μερικές από αυτές γράφουν:

«Ήρθαν εξωγήινοι με φοβερά ανεπτυγμένο πολιτισμό και απήγαγαν τους κατοίκους της Γης».

«Ο εχθρός είναι κάποιος Άνθρωπος, που ανακάλυψε ένα μυστικό και καταστροφικό όπλο, για να εκβιάσει τις κυβερνήσεις των

κρατών».

«Τους εξαφάνισαν με ακτίνες λέιζερ (laser), χωρίς να αφήσουν ίχνη. Είναι τρομερό!!!»

Υπάρχουν και μερικές εφημερίδες με μικρή κυκλοφορία που γράφουν κάτι παράξενα πράγματα, αλλά μεταξύ τους όμως συμφωνούν, σ' αυτό που γράφουν. Μία από αυτές γράφει: «**Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΠΟΥ ΜΕΙΝΑΜΕ ΕΔΩ ΣΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ**» και εξηγούσε παρακάτω με μικρότερα γράμματα: «Έγινε η "αρπαγή" της εκκλησίας του Χριστού. Ήρθε ο Ιησούς και πήρε μαζί Του τους ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ πιστούς και τους ΝΕΚΡΟΥΣ πιστούς, αφού τους ανάστησε. Αλίμονο για τους υπόλοιπους που μείναμε. Θα περάσουμε μέσα από την τυραννία της διακυβέρνησης της ανθρωπότητας από τον Αντίχριστο, ο οποίος θα εμφανισθεί σαν ο Μεγάλος Ηγέτης και ο μόνος σωτήραςγια να βγάλει τα κράτη της Γης από το αδιέξοδο που δημιουργήθηκε, όπως αναφέρεται και στο βιβλίο της Αποκάλυψης». Κανένας όμως δεν έδινε ιδιαίτερη προσοχή σε τέτοιου είδους ειδήσεις και σχόλια. Περισσότερο τις διάβαζαν από περιέργεια. Είναι οπισθοδρομικός όποιος ασχολείται με τον Θεό, ενώ βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα. Αυτά είναι για τους αφελείς και γι' αυτούς που δεν θέλουν την πρόοδο.

2. Αυτό το γεγονός που περιγράψαμε παραπάνω, **ακόμα δεν έχει συμβεί** και ίσως για πολλούς αυτό να φαντάζει μέρος από σενάριο επιστημονικής ταινίας και φαντασίας. Πολλοί άνθρωποι, που ισχυρίζονται ότι είναι «χριστιανοί», δεν γνωρίζουν ότι αυτό το συγκλονιστικό γεγονός, που για τους περισσότερους είναι τελείως άγνωστο, μια ημέρα **θα συμβεί στην πραγματικότητα** και πιθανόν ΠΟΛΥ ΣΥΝΤΟΜΑ (ίσως να βρισκόμαστε στο παρά τρία). Όπως μας αποκαλύπτει η Αγία Γραφή, ο Κύριος Ιησούς Χριστός πρόκειται να έρθει στο μεσουράνημα για να παραλάβει την εκκλησία Του, για να παραλάβει τους αγίους του, ζώντες και νεκρούς. **Πρώτα** θα αναστήσει τους ΠΙΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ με σώματα άφθαρτα και ένδοξα, **έπειτα** θα μεταμορφώσει τα θνητά σώματα των ΖΩΝΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ σε αθάνατα και ουράνια **και μετά** ΟΛΟΥΣ ΜΑΖΙ θα τους αρπάξει στον ουρανό. Αυτό αναφέρεται με λεπτομέρειες από τον ίδιο τον **Ιησού** (βλ. Ματθαίος ΚΔ/24:32-44, Λουκάς ΙΖ/17:26-37 & κεφ. ΚΑ/21, κλπ), από τον απόστολο **Παύλο** (βλ. Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, Α΄ Κο-

ρινθίους ΙΕ/15:51-54, κλπ), αλλά και σε πολλά άλλα μέρη της Βίβλου.

Για περισσότερες λεπτομέρειες ο αναγνώστης μπορεί να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ**», καθώς και τα κεφάλαια 15 και 16 του παρόντος.

Κάτω στη Γη η κατάσταση θα είναι κάτι παραπάνω από δραματική. Ο Αντίχριστος (δεν γνωρίζουμε με ποιο όνομα θα εμφανιστεί), ο οποίος θα εξουσιάζεται και θα κυριαρχείται πλήρως από τον ίδιο τον Εωσφόρο (το Σατανά), θα επιβάλλει μια στυγνή παγκόσμια δικτατορία και θα επιφέρει τόσο φοβερές πληγές, ώστε οι άνθρωποι **θα λένουν** στα βουνά «πέστε επάνω μας και πλακώστε μας», **θα ζητούν** το θάνατο για να γλιτώσουν από τα δεινά, αλλά δεν θα τον βρίσκουν και **θα δαγκώνουν** τη γλώσσα τους από τον πόνο (βλ. Αποκάλυψη, κεφ. ζ´/6:16, Θ/9:6, Ιζ´/16:10, κλπ).

Δυστυχώς στην Ελλάδα, που «θεωρείται» ότι είναι μια ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ χώρα, δεν είναι συνηθισμένο φαινόμενο οι άνθρωποι να μελετούν την Αγία Γραφή, παρά το γεγονός ότι ολόκληρη η Καινή Διαθήκη γράφτηκε απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο από τον Θεό μοναδικό στον κόσμο, που όλα τα άλλα κράτη ζηλεύουν. Αυτό το έχουν αφήσει για τους ιερωμένους και τους θεολόγους, αυτοί πάντοτε «ομολογούν» ότι είναι απασχολημένοι και δεν έχουν χρόνο για να διαβάσουν τον Λόγο του Θεού, όταν δαπανούν δεκάδες ώρες μπροστά στην τηλεόραση, ή διαβάζουν άλλα «ανώφελα» βιβλία και περιοδικά. Καυχώνται ότι είναι «καλοί χριστιανοί», αλλά είναι μόνο στη θεωρία, στα λόγια και στην ταυτότητα, καθώς οι ίδιες οι πράξεις τους, διαψεύδουν τα λόγια τους. Δεν γνωρίζουν ότι τα συγκλονιστικά αυτά γεγονότα, πρόκειται να διαδραματισθούν, αλλά όταν θα λάβουν χώρα (ήδη έχουν αρχίσει να γίνονται), τότε θα είναι πολύ, πάρα πολύ αργά.

❖ Στόχος και σκοπός του παρόντος βιβλίου είναι να παρουσιάσει μια πανοραμική εικόνα των γεγονότων που ήδη συμβαίνουν στον κόσμο, καθώς και αυτών που πρόκειται να συμβούν στο εγγύς μέλλον και τα οποία αναφέρονται προφητικά μέσα στον Λόγο του Θεού, την Βίβλο, όπως: Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα των πολεμικών συγκρούσεων που λαμβάνουν χώρα σε όλο το πρόσωπο της

Γης; **Ποια** θα είναι η πορεία του Ισραήλ, της Αιγύπτου, της Ρωσίας, της Κίνας και των άλλων Κρατών, που αναφέρονται στη Γραφή; **Θα γίνει** Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος; **Ποιος** θα είναι ο λεγόμενος Αντίχριστος και πότε θα κυβερνήσει; Η δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού είναι πολύ κοντά ή όχι;

❖ Στο βιβλίο αυτό δεν «θεολογούμε», αλλά παρουσιάζουμε την ιστορική πορεία των γεγονότων, συνδυάζοντας τις περιγραφές της Βίβλου με τις σύγχρονες ιστορικές, πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις. Δεν ισχυρίζομαι ότι τα γεγονότα θα συμβούν **οπωσδήποτε**, όπως ακριβώς περιγράφονται στα επόμενα κεφάλαια. Αυτό θα ήταν ανόητο και άσοφο να το ισχυρισθεί κάποιος. **Εκείνος που γνωρίζει με λεπτομέρειες το τι πρόκειται να συμβεί επάνω στην ανθρωπότητα, είναι ΜΟΝΟΝ ο Θεός και κανένας άλλος.** Όσοι μιλούν με βεβαιότητα και με απολυτότητα για το αύριο και δυστυχώς στις ημέρες μας είναι πάρα πολλοί (μέντιουμ, αστρολόγοι, ψευδοπροφήτες και άλλοι), αυτό το κάνουν γιατί, είτε οι ίδιοι έχουν πλανηθεί, είτε προσπαθούν να πλανήσουν και να αποπροσανατολίσουν άλλους και να τους απομακρύνουν από την αλήθεια και την πίστη στον αληθινό Θεό και να τους κάνουν δέσμιους και υποχείριους των σκοτεινών δυνάμεων.

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

«Η ΦΟΒΕΡΗ ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ»

1. Ο ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Κανείς δεν αμφισβητεί πως ζούμε σε μια φοβερή εποχή, που όλα δείχνουν ότι η ανθρωπότητα βαδίζει αργά και σταθερά προς την καταστροφή της. Πολλά και αλλεπάλληλα σημεία «τραγουδούν» το κύκνειο άσμα της Γης. Ο εφιάλτης ενός πυρηνικού ολέθρου υπάρχει για όλα τα κράτη του πλανήτη μας. Ο άνθρωπος έχει γίνει το "πιόνι" ενός παιχνιδιού στη σκακιέρα των μεγάλων συμφερόντων των ισχυρών της Γης, με τελική κατάληξη την υποδούλωση της προσωπικότητάς του, γι' αυτό και ο σύγχρονος άνθρωπος, αν και καυχιέται για την τεχνολογική του εξέλιξη, είναι ψυχολογικά άρρωστος, νευρικός και αγχώδης. Έχασε το χαμόγελο, την ελπίδα και την ομορφιά της ζωής, έχασε την ωραιότητα που ο Θεός έβαλε μέσα του. Πάσχει από μια φοβερή αρρώστια, παρ' όλο που δεν το παραδέχεται, και η αρρώστια αυτή εκφράζεται με μια μόνο μικρή λέξη: **ΑΜΑΡΤΙΑ**. Αυτός όμως ο χαρακτηρισμός της κατάστασής του τον σοκάρει και του προκαλεί απέχθεια, γι' αυτό και στο όνομα του υλισμού και του ευδαιμονισμού φρόντισε τη λέξη αυτή να την εξάλειψει από το λεξιλόγιό του. Αμαρτία σημαίνει «αστοχία στο θέλημα του Θεού» και εφόσον έθνη ολόκληρα έχουν απορρίψει τον Θεό, θε-ρίζουν και τους καρπούς της απόρριψης αυτής.

Αγία Γραφή διακηρύττει ότι: *«Πάντες αμάρτησαν και στερούνται τη δόξα του Θεού»* (Ρωμ. 3:23). Ο κόσμος ολόκληρος είναι άρρωστος και η εποχή που ζούμε είναι φοβερή από πολλές απόψεις. Θα δούμε σε συντομία πως έχει η κοινωνική, η οικονομική, η πολιτική και η κλιματολογική κατάσταση του αρρωστημένου από την αμαρτία κόσμου μας. Μια πανοραμική παρουσίαση του καθρέπτη της σημερινής κοινωνίας:

2. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Η εποχή σήμερα είναι φοβερή από κοινωνική άποψη. Οι πρώτες ειδήσεις των εφημερίδων, της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου είναι πλέον καθεστώς: Έγκλημα, βία, σεξ, ναρκωτικά, ληστείες, αντιδικίες, διαστροφές, απάτες, κλπ. Η πληθώρα των κάθε μορφής εγκλημάτων, στην εποχή μας έχουν πάρει το χαρακτήρα της μονοτονίας και της ρουτίνας. Η τρομοκρατία βρίσκεται σε ηγετική θέση. Χαρακτηριστικό, αλλά και πάντα επίκαιρο είναι ένα άρθρο ημερήσιας Αθηναϊκής εφημερίδας που για τη δεκαετία του 80 έγραφε: «Βρισκόμαστε στην αρχή μιας περιόδου υψηλής τεχνολογίας, όπου σε δευτερόλεπτα ολόκληρες πόλεις θα παραλύσουν. Οι τρομοκράτες διαθέτουν αέρια, πυραύλους και επιστήμονες» (ΝΕΑ/03.04.1980).

Παρακάτω παρατίθενται ενδεικτικά μερικοί τίτλοι και αποσπάσματα εφημερίδων, που καλύπτουν τις τελευταίες δεκαετίες και που δείχνουν με γλαφυρό και παραστατικό τρόπο, ποια είναι η σημερινή κοινωνία μέσα στην οποία ζούμε:

- (01) «Μαχαίρωσε τη μάνα του, γιατί το φαΐ ήταν κρύο» (ΕΘΝΟΣ/06.03.1986).
- (02) «Σκότωσε τον αδελφό του με λοστό για 150.000 δρχ» (ΕΘΝΟΣ/03.04.1987).
- (03) «ΧΟΡΟΣ ΜΑΓΩΝ: Πολιτικοί, επιστήμονες, επιχειρηματίες, καλλιτέχνες, καταφεύγουν στη σοφία τους» (ΕΘΝΟΣ/24.09.1989).
- (04) «Σε έξαρση οι τελετές ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ - Στη Χώρα μας λειτουργούν κρυφά αρκετές οργανώσεις οπαδών του ΣΑΤΑΝΑ» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ /16.07.1990).
- (05) «Φοβερή ομολογία από αυτόπτη μάρτυρα ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑΣ, έξω από την Αθήνα» (ΕΘΝΟΣ/02.01.1994).
- (06) «106 βίαιες σκηνές κάθε 24ωρο από ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΕΙΔΗΣΕΩΝ των μεγάλων καναλιών» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/11.01.1994).
- (07) «ΕΓΚΛΗΜΑ: Τυφλό χτύπημα τρομοκρατών, κατά λεωφορείου της ΕΛ.ΑΣ. με θύματα 11 αθώους πολίτες» (ΕΘΝΟΣ/20.09.1994).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ανάμεσα στους επιβαίνοντες του λεωφορείου ήμουν και εγώ, ως πολιτικός υπάλληλος του ΥΔΤ, αλλά ο Κύριος Ιησούς με προστάτευσε και δεν έπαθα απολύτως, παρ' όλο που ήμουν 3η θέση πίσω από τον οδηγό. Κατά την ώρα της έκρηξης είχα κλείσει τα μάτια και προσευχόμουν. Αυτό το είχα καθιερώσει μέχρι να φθάσουμε στην Υπηρεσία.

- (08) «Σενάριο φρίκης με 31 μαχαιριές: 14χρονος σκηνοθέτησε και πρωταγωνίστησε στη δολοφονία των γονιών του» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ /30.03.95).
- (09) «Νήπιο, θύμα διαστροφής ΖΗΛΙΑΣ»: 28χρονος έσπασε τα χέρια δίχρονου και δηλώνει “εραστής” του πατέρα (ΕΘΝΟΣ/04.03.1996).
- (10) «1 εκ. παιδιά στα δίχτυα της πορνείας”: Έκθεση-σοκ επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» (ΕΘΝΟΣ/11.04.1996).
- (11) «ΦΡΙΚΗ! Ο ψυχοπαθής φοιτητής εκτέλεσε και τεμάχισε πατέρα, μάνα, αδελφή, γιαγιά και θείο» (ΕΘΝΟΣ/09.08.1996).
- (12) «Δουλέμποροι έπνιξαν 283 λαθρομετανάστες - σκηνές φρίκης!» (ΕΘΝΟΣ /04.01.1997)
- (13) «Άνεργοι, πόρνες και ναρκομανείς «έπιασαν» πεζοδρόμια, στενά και στοές, δημιουργώντας μια πλατεία (Ομόνοιας) σαν την «αυλή των θαυμάτων».....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/08.02.1998).
- (14) «ΔΕΝ ΤΟ ΧΩΡΑ ΤΟ ΜΥΑΛΟ: Πατέρας σκότωσε 3 από τα 4 παιδιά του για να εκδικηθεί την τέως σύζυγό του» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /22.09.1999).
- (15) «ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ ΑΜΟΚ: Σκότωνε σαν μύγες έγχρωμους γιατί «δεν τους πάει».... « (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/23.10.1999).
- (16) «Τρία εκατομμύρια παιδιά, θύματα της πορνείας» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /13-04-2000 και ΝΕΑ/18.12.2001).
- (17) «250 ΜΙΚΡΟΙ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΙ: Δουλεμπόριο, απίστευτο δράμα παιδιών σε πλοίο φάντασμα. Τιμή αγοράς: 5000 δρχ. Τιμή πώλησης: 150.000 δρχ» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/17.04.2001).
- (18) «Δόξα τον Θεό, είμαι γκέι!!!- Δημόσια ανακοίνωση Ισπανού ιερέα ότι είναι ομοφυλόφιλος....» (ΝΕΑ/05.02.2002).
- (19) «Ανθεί το δουλεμπόριο στον 21^ο αιώνα - 1.200.000 παιδιά διακινούνται παράνομα κάθε χρόνο» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/31.06.2003).
- (20) «Οι «ροζ» γάμοι (μεταξύ ανδρών) διχάζουν Ευρώπη και Ευρώπη» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/23.11.2003).
- (21) «Τους διέταξε ο Σατανάς: Δίκτυο δολοφόνων σπέρνει τον τρόμο στο Μιλάνο.....» (ΤΑ ΝΕΑ/08.06.2004).
- (22) «ΣΟΚ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ: 52χρονος βίαζε τις 2 κόρες του και άφησε 19 φορές έγκυους» (ΣΦΗΝΑ/28.11.2008).
- (23) «Προετοιμασμένος για σφαγή: 19χρονος με 15 σφαίρες, τραυμάτισε 3 και αυτοκτόνησε» (ΤΑ ΝΕΑ/12.04.2009).

- (24) «**ΙΣΛΑΝΔΙΑ: Η πρώτη ομοφυλόφιλος πρωθυπουργός, παντρεύτηκε την καλή της.....**» (CITY PRESS/29.06.2010).
- (25) «**Σε βαρύ πένθος η Νορβηγία: 91 οι νεκροί από τη βόμβα στο Όσλο και την επιδρομή του 32 δράστη Άντερς Μπέρινγκ Μπρέιβικ σε νησάκι θέρετρο**» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/24.07.2011).
- (26) «**Μακελειό με 12 νεκρούς και 50 τραυματίες στην πρεμιέρα της νέας ταινίας της σειράς Batman, με τίτλο «Ο ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ: Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ», σε προάσιο του Ντένβερ της Πολιτείας Κολοράντο**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ/21.07.2012). Πιστεύω ότι ο τίτλος «ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ» δικαιολογεί την ενέργεια αυτή, αφού «σκοτεινός» είναι ο Διάβολος και οι πονηρές του δυνάμεις.
- (27) «**Οι δολοφόνοι που «ΒΗΚΑΝ» από ταινίες: Ο Τζόκερ του Μπάτμαν, η «κούκλα του Σατανά» Τσάκι, η μάσκα «scream» και ο «Robocop» είναι οι κινηματογραφικοί ήρωες που ενέπνευσαν μανιακούς για να αντιγράψουν & να σκορπίσουν το θάνατο**» (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/29.07.2012).
- (28) «**Σάτυρος συνταξιούχος: 71χρονος παιδόφιλος προσέλκυε ανηλίκους για να βλέπουν πορνό και έπαιζε μαζί τους ερωτικά παιχνίδια**» (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/03.11.2012).
- (29) «**Σοκάρει η στυγερή δολοφονία 92χρονης σε μονοκατοικία στο Άργος**» (KONTRA News/30.11.2015).
- (30) «**Ιωάννινα: Ο σύντροφός της με τρεις άνδρες πέταξαν έγκυο στην παγωμένη λίμνη για να αποβάλει**» (KONTRA News/12.12.2015).
- (31) «**Στίβεν Πάντοκ: Ο εκατομμυριούχος μακελάρης του Λας Βέγκας. 59 νεκροί και 527 τραυματίες, είναι ο τραγικός απολογισμός όταν άνοιξε πυρ από σουίτα ξενοδοχείου εναντίον συγκεντρωμένων θεατών συναυλίας κάντρι μουσικής**» (ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ/01.10.2017).
- (32) «**50χρονος φύλακας παιδικού σταθμού στη Βραζιλία έβαλε φωτιά στο κτίριο και μετά αυτοπυρπολήθηκε. Οκτώ νήπια νεκρά από τον εμπρησμό**» (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/07.10.2017).
- (33) «**Αδιανόητο φρίκη: Στιγμές αδιανόητης φρίκης έζησε μια 17χρονη κοπέλα η οποία έπεσε θύμα τριών σεξουαλικών επιθέσεων μέσα σε μια ώρα, ενώ προσπαθούσε να φτάσει σπίτι της στο κεντρικό Λονδίνο, στις 29 Σεπτεμβρίου**» (ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ/13.10.2017).
- (34) «**80.000 κρούσματα σε ένα χρόνο: Έκρηξη των εγκλημάτων μίσους στη Βρετανία**». Μέσα σε ένα χρόνο, από το Μάρτιο του 2016 μέχρι το Μάρτιο του 2017, τα εγκλήματα μίσους στο Ηνωμένο Βασίλειο έφτασαν σε επίπεδα ρεκόρ, σε ποσοστό 29% που μεταφράζεται σε 80.393 επεισόδια. Δύο είναι οι βασικές αιτίες: (1) Οι τρομοκρατικές επιθέσεις, ξεκινώντας από εκείνη που

συνέβη στη Γέφυρα του Γουέστμινστερ και **(2)** Ο απόηχος του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος για το brexit τον Ιούνιο του 2016 (ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ /28-29.10.2017).

(35) «Σόδομα και Γόμορρα 2017» Έχει αρχίσει να ξεφεύγει εντελώς η παγκόσμια κοινότητα από τον πολύ "προοδευτισμό" και την "ελευθεριότητα". Στη Σουηδία από το 2007 οι κληρικοί άρχισαν να ευλογούν ομοφυλοφιλικούς γάμους και το **2009** (για πρώτη φορά στον κόσμο) έγινε αρχιεπίσκοπος μια γυναίκα, η οποία δηλώνει λεσβία, το όνομά της Άντι Γάκελεν. Και ο ηθικός κατήφορος δεν έχει σταματημό: Η Σουηδική εκκλησία καλεί τους λειτουργούς της να χρησιμοποιούν μια ουδέτερη γλώσσα ως προς το φύλο, όταν αναφέρονται στην υπέρτατη θεότητα, αποφεύγοντας τους όρους "ο Κύριος" και "ο Θεός" (ΚΟΝΤΡΑ News /27.11.2017).

(35) «Serial Killer στην Κύπρο - Το χρονικό της φρίκης» Η πρώτη σελίδα του ημερολογίου της φρίκης γράφτηκε φέτος στις 14 Απριλίου, όπου ένα πτώμα εντοπίστηκε μέσα σε φρεάτιο του μεταλλείου Μιτσερού. Μετά από έρευνες των Αρχών η σορός ταυτοποιήθηκε με τη Μαρί Ρόουζ, γυναίκα που αγνοείτο από τις 5/5/2018 μαζί με την 6χρονη κόρη της Sierra Η αντίστροφη μέτρηση για την αποκάλυψη των πιο φρικιαστικών εγκλημάτων που έζησε μέχρι στιγμής η Κύπρος, είχε ήδη αρχίσει. (NewsBomb/26.12.2019).

❖ Αυτός είναι ο καθρέπτης της σημερινής «πολιτισμένης» κοινωνίας μας και αυτή είναι η γενιά μας, γεγονός που αναφέρεται προφητικά και με πολύ χαρακτηριστικό τρόπο μέσα στον αιώνιο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια περίπου, δια στόματος του αποστόλου Παύλου. Διαβάστε προσεκτικά τον παρακάτω κατάλογο:

«Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί, **διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι** φίλαντοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλόγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι **μάλλον παρά φιλόθεοι, ΕΧΟΝΤΕΣ ΜΕΝ ΜΟΡΦΗΝ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, ΗΡΗΝΗΜΕΝΟΙ ΔΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΑΥΤΗΣ,** και τούτους φεύγε.....

Και πάντες οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού, θέλουσι διωχθή. Πονηροί δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον, **πλανώντες και πλανώμενοι**» (Β΄ Τιμόθεου Γ/3:1-5,12-13/κειμ.ΝΒ)

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 2 - 5

Α' έκδοση: 08/1095 ❖ Γ' έκδοση: 06/2007

Ανατύπωση: 2024 (Σελ. 88)

- **Ποια** σχέση υπάρχει ανάμεσα στη «ΜΑΣΟΝΙΑ» και το «ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ;»
 - **Τι** αντιπροσωπεύουν τα «ιερά σύμβολα» των μασόνων-σατανιστών;
 - **Ποια** σχέση υπάρχει στα κινήματα «ειρήνης» και τον μελλοντικό «Παγκόσμιο Ηγέτη», τον αποκαλούμενο «Αντίχριστο»;
 - **Πως** αντιδρούν σήμερα στην κατάσταση αυτή οι επίσημοι πολιτικοί, κοινωνικοί και εκκλησιαστικοί φορείς;
- Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει αρχικά με τίτλο «**ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ και ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**», αλλά επειδή το βασικό θέμα που πραγματεύεται είναι η χρήση των **ΚΟΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ** που χρησιμοποιούνται και από τους «**μασόνους**» και από τους «**σατανιστές**» (υπάρχει πλήρης ταύτιση), κρίθηκε σκόπιμο ο τίτλος να αλλάξει και να αποδίδει την πραγματικότητα.

3. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Από οικονομική άποψη η σημερινή εποχή είναι κρίσιμη. Ξεπεράσαμε τη διαστημική εποχή και ήδη βρισκόμαστε στην ηλεκτρονική - ψηφιακή εποχή. Οι κυβερνήσεις των διαφόρων κρατών ξοδεύουν εκατομμύρια δολάρια το χρόνο για αποστολές στο Διάστημα και για αμυντικές δαπάνες.

Τα αποτελέσματα τραγικά:

(α) Πληρώνουν, κάθε φορά που πραγματοποιείται κάποια εξερευνητική διαστημική αποστολή, εκατομμύρια δολάρια για να φέρουν για εξέταση μερικές «άχρηστες» πέτρες από τη Σελήνη ή από τον Άρη: **«Περίπου 6,2 τρισεκατομμύρια δρχ. έχουν στοιχίσει στους Αμερικανούς φορολογούμενους τα πετρώματα και η άμμος που έχουν φέρει κατά καιρούς οι αστροναύτες στη Γη από τη Σελήνη...»** (ΕΘΝΟΣ /16.07.1994).

(β) Καθημερινά εκατοντάδες παιδιά στις χώρες του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, πεθαίνουν από την εξαθλίωση, την πείνα και τη φτώχεια. Φαινόμενο που επεκτείνεται με γρήγορους ρυθμούς και στις υπόλοιπες αναπτυσσόμενες χώρες, χωρίς να εξαιρούνται ακόμα και οι μεγάλες υπερδυνάμεις.

(γ) Οι πολεμικές συρράξεις τοπικής ισχύος βρίσκονται πάντα σε έξαρση σε όλο τον πλανήτη, αντί να μειώνονται, συνέχεια νέες εστίες ανάφλεξης πολεμικών αναμετρήσεων δημιουργούνται, με αποτέλεσμα να υπάρχει οικονομική επιδείνωση.

❖ Η σύγχρονη ειδησεογραφία δείχνει την τραγική εικόνα της παγκόσμιας οικονομικής κατάστασης, που κάθε ημέρα επιδεινώνεται, χωρίς να φαίνεται στον ορίζοντα κάποια ελπίδα βελτίωσης. Αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

(01) **«Η οικονομική κρίση πλήττει συνεχώς και τις πλούσιες χώρες: Μέσα σ' αυτή την 10ετία η ανεργία και ο πληθωρισμός έφθασαν σε δυσθεώρητα ύψη σ' όλες τις Δυτικές Χώρες»** (ΕΘΝΟΣ/29.01.1984)

(02) **«ΠΡΟΒΛΕΨΗ: Θα πεθάνουν 20 εκατομμύρια παιδιά από πείνα»** (ΕΘΝΟΣ/ 09.11.1984).

- (03) «Το 20% των Ελλήνων είναι πολύ φτωχοί» (ΝΕΑ/18.01.1990).
- (04) «Οι έμποροι εκπέμπουν S.O.S. - Η συνεχιζόμενη κρίση στην αγορά, επιβεβαιώθηκε πρόσφατα με στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας....» (13 Μαΐου/ΧΡΟΝΙΚΟ 91).
- (05) «Η φτώχεια απειλεί 50 εκατομ. Ευρωπαίους» (ΕΘΝΟΣ/08.04.1994).
- (06) «Στα 14 δις θα φθάσει ο πληθυσμός του πλανήτη μας το 2050, από 5,7 δις σήμερα, ΚΑΙ Η ΤΡΟΦΗ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ» (ΕΘΝΟΣ/28.08.1994).
- (07) «Οι φτωχούληδες του Θεού: Ένας στους πέντε στον πλανήτη υποφέρει από...πείνα!» (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ/27.10.1995).
- (08) «ΓΕΡΜΑΝΙΑ: 4.823.200 άνεργοι. Σε νέο ρεκόρ, 12,6%, έφτασε η ανεργία» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/05.02.1998).
- (09) «826 εκατομμύρια λιμοκτονούν. Το 13% του πλανήτη υποφέρει από χρόνιο υποσιτισμό....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/17.10.2000).
- (10) «ΕΚΘΕΣΗ της UNICEF: Η βόμβα της φτώχειας και τα θύματα: 10 εκατ. πεθαίνουν κάθε χρόνο. Μισό δις με λιγότερες από 380 δρχ την ημέρα» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/14.09.2001).
- (11) «ΖΗΜΙΑ ΔΕΚΑΔΩΝ ΤΡΙΣ: Εφιαλτικός απολογισμός από την (τρομοκρατική) επίθεση στο Μανχάταν (Δίδυμους Πύργους).....» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/16.09.2001).
- (12) «ΚΡΑΧ στις αεροπορικές εταιρίες: Η μεγαλύτερη κρίση στην ιστορία των μεταφορών. Περικοπές πτήσεων και ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ προσωπικού» (ΝΕΑ/03.10.2001).
- (13) «ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ (οικονομικοί): 159 εκατ. άνθρωποι ψάχνουν πατρίδα» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/30.12.2001).
- (14) «800 εκατ. άνθρωποι στον κόσμο πεινούν, ενώ από αυτούς 300 εκατ. είναι παιδιά. Κάθε χρόνο 36 εκατ. άνθρωποι πεθαίνουν από πείνα» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ/15.06.2002).
- (15) «ΑΜΕΡΙΚΗ: Στα 32,9 εκατ. οι φτωχοί στις ΗΠΑ....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /26.09.2002).
- (16) «ΑΓΓΛΙΑ: Πεινάει το 53% των παιδιών του Λονδίνου.....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /22.11.2002).
- (17) «ΓΑΛΛΙΑ: Ένα εκατομμύριο παιδιά κάτω από το όριο της φτώχειας» (ΝΕΑ /30.04.2003).

- (18) «**Η πείνα θερίζει τον πλανήτη. Ένα παιδί κάθε 7 δευτερόλεπτα πεθαίνει από υποσιτισμό σε όλο τον κόσμο**» (METRORAMA/16.10.03).
- (19) «**ΠΕΙΝΑ: Μια (νέα) Ήπειρος 800 εκατομμυρίων ανθρώπων. Ο Οργανισμός Γεωργίας και Τροφίμων των Η.Ε. (FAO) επισημαίνει ότι ο πλανήτης μας διαθέτει ακόμα μια «ήπειρο», αυτή των πεινασμένων 800 εκατομμυρίων**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ/26.11.2003).
- (20) «**Πεινάνε 35.000.000 Αμερικανοί. Στοιχεία σοκ, που δημοσιοποίησε το Υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ**» (metro/17-11.2006).
- (21) «**Σχεδόν 1,5 δις άνθρωποι ζουν στη φτώχεια: Στην Αφρική 380 εκατ., στην Ινδία 455 εκατ., στην Κίνα 207 εκατ. άτομα**» (metro/28.08.2008).
- (22) «**Γεμίζει ΦΑΒΕΛΕΣ ο πλανήτης των φτωχών: 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι υπολογίζεται ότι ζουν σε παραγκουπόλεις και σύμφωνα με τον ΟΗΕ το 2030 θα αριθμούν πάνω από 2 δις κατοίκους**» (ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ /20.09.2009).
- (23) «**Σύμφωνα με στοιχεία του «Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ» το ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα για το 2013 θα κυμανθεί στο 29% και άνω, το δε Ελληνικό δημόσιο μέσα στο έτος 2012, είχε και απώλεια 141 εκατομμυρίου ευρώ από την μη είσπραξη τελών κυκλοφορίας των οχημάτων, καθόσον οι ιδιοκτήτες τους κατέθεσαν τις πινακίδες, λόγω οικονομικών δυσχερειών και στη ΔΕΗ οφείλεται από ιδιοκτήτες ακινήτων το ποσό άνω του 1 δις ευρώ, λόγω αδυναμίας πληρωμής (ΣΚΑΙ TV, Ειδήσεις 19.00 μ.μ./Παρασκευή, 02.11.2012).**
- (24) «**Στα 9 δις τα ληξιπρόθεσμα χρέη του Ελληνικού Δημοσίου. Αυξήθηκαν κατά 1 δις μέσα σε ένα μήνα**» (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/03.11.2012).
- (25) «**Η κτίση άγγιξε και την ΚΑΡΔΙΑ της Ευρωζώνης: Ακόμη και οι πρότινος ανέγγιχτες από την ύφεση χώρες, επισπεύδουν τη λήψη μέτρων δημοσιονομικού χαρακτήρα. Κατρακυλά η βαριά (ασθενής) βιομηχανία της Ευρώπης και χιλιάδες θέσεις εργασίας χάνονται από τους κολοσσούς του χάλυβα και του άνθρακα**» (ΤΟ ΒΗΜΑ/04.11.2012).
- (26) «**Τρομάζει τις Βρυξέλες η καθολική έκρηξη οργής - Πανευρωπαϊκή κραυγή: ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙ! 25 εκατομμύρια Ευρωπαίοι (τα 18,5 ανήκουν στην ευρωζώνη) κατήργησαν τα σύνορα, έκαναν απεργία και διαδήλωσαν σε όλες τις πόλεις κατά της αυξανόμενης λιτότητας**» (ΤΟ ΒΗΜΑ/18.11.2012).
- (27) «**Το πρωί δεν είχα να δώσω στα παιδιά ούτε γάλα: Επιστολή (κραυγή) άνεργης πολύτεκνης μητέρας**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ/24.11.2012).
- (28) «**Οι ωραίοι έχουν χρέη;**» Είναι ΤΙΤΛΟΣ άρθρου για τη μεγάλη οικονομι-

κή κρίση που μαστίζει την Ευρώπη. Σύμφωνα με την **Eurostat το 2016** κατέγραψαν δημόσιο χρέος: **Ιταλία** 182%, **Πορτογαλία** 130,1%, **Κύπρος** 107,1%, **Βέλγιο** 105,7%, **Ελλάδα** 180,8 του ΑΕΠ. Τα χαμηλότερα επίπεδα κατέγραψαν: **Εσθονία** 9,4%, **Λουξεμβούργο** 20,8% και **Βουλγαρία** 29% (Κυριακάτικη KONTRA News /28.10.2017).

(27) «Επικίνδυνη Αποστολή τοBrexit για τη Βρετανική οικονομία: Ακαδημαϊκή μελέτη εκτιμά ότι το "διαζύγιο" με την ΕΕ έχει μεγαλύτερο ρίσκο ακόμα και από την κατάκτηση της Σελήνης. **Σε σύγχυση η Τερέζα Μέι την ώρα που τα σύννεφα πυκνώνουν πάνω από τη Βρετανική οικονομία** (ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ/28-29.11.2017).

(28) «Το διπλό δολοφονικό χτύπημα του κορονοϊού: Περισσότεροι θα είναι οι νεκροί από την ΠΕΙΝΑ, παρά από την πανδημία, εξαιτίας της οικονομικής συμφοράς...» (Κυριακάτικη KONTRA News /13.09.2020).

Στο τέλος της πρώτης δεκαετίας του 21^{ου} αιώνα αρχίζει μία ραγδαία παγκόσμια οικονομική κρίση, με πρωταγωνίστρια την **Ενωμένη Ευρώπη** και με κορυφαία του δράματος την **Ελλάδα**, η οποία αναγκάζεται να «μπει» σε μνημόνιο και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), προκειμένου να αποφύγει τη «πτώχευση» και μία οικονομική κατάρρευση, που θα οδηγούσε τη Χώρα μας 50 χρόνια πίσω. Για μία συνεχή περίοδο (2010 - 2018) η Ελλάδα βιώνει τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση στη σύγχρονη ιστορία της. **Η μείωση μισθών, συντάξεων, επιδομάτων και άλλων οικονομικών απολαβών είναι πλέον συχνό φαινόμενο.** Κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, χάνονται μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα.

Η οικονομική κρίση κορυφώθηκε στις **29 Ιουνίου 2015** όταν οι τράπεζες έκλεισαν λόγω της επιβολής των capital controls και καθορίστηκε το επιτρεπόμενο ημερήσιο όριο ανάληψης μετρητών να είναι **60 €** ημερησίως. Σιγά - σιγά το όριο ανάληψης χαλάρωσε, έγινε **420 €** ανά 15νθήμερο και πιο αργότερα (τέλος 2017) το όριο έφθασε στο ποσό των **1800 €** μηνιαίως, που μπορούσε να γίνει ανάληψη του ποσού και ολικά σε μια ημέρα. Η επιβολή των capital controls έγινε των βαρίδι των επιχειρήσεων, που είχαν πρόβλημα λόγω της μειωμένης ρευστότητας και της γραφειοκρατικής διαδικασίας για την εισαγωγή προϊόντων ή πρώτων υλών.

Η χώρα μας έχει υπογράψει από την αρχή της κρίσης 3

Μνημόνια με τους δανειστές της. Επίσημα η μνημονιακή περίοδος άρχισε τον Μάιο του 2010, όπου το Ελληνικό δημόσιο χρωστούσε συνολικά 300 δις, από τα οποία το 70% ανήκε σε ξένους επενδυτές (ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ/24 & 25.11.2012). Ήταν το **1^ο μνημόνιο** (Μάιος 2010 – Δεκ.2011), που υπογράφηκε από την κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου. Ακολουθεί το **2^ο μνημόνιο**, από Μάρτιο 2012 μέχρι τον Ιούνιο 2015, που υπογράφηκε από την κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά και τέλος έχουμε το **3^ο μνημόνιο**, που εξαναγκάστηκε να υπογράψει η κυβέρνηση Αλέξη Τσίπρα τον Αύγουστο του 2015 και λήγει τον Αύγουστο 2018, καθόσον η κυβέρνηση αυτή είχε μόνο 2 χρόνια στην εξουσία και δεν ήταν δική της αποκλειστική ευθύνη η κατάσταση στην οποία περιήλθε η χώρα μας.

**Κ.ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ - Γ.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - Α.ΣΑΜΑΡΑΣ - Ε.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ - Α.ΤΣΙΠΡΑΣ
οι "διαχειριστές" της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα**

Κατά την προσωπική μου οικονομική και πολιτική εκτίμηση ούτε και η κυβέρνηση **Γ.Παπανδρέου**, που υπέγραψε το 1^ο μνημόνιο ευθύνεται για την πολύχρονη οικονομική κρίση της χώρας μας, καθόσον όταν κέρδισε τις εκλογές στις **04.10.2009** με το μεγάλο ποσοστό 43,92% παρέλαβε από την κυβέρνηση του προκατόχου του Κώστα Καραμανλή και ένα δυσθεώρητο χρέος ύψους **270 δις** ευρώ και ταυτόχρονα την αναξιοπιστία της χώρας μας προς τους Ευρωπαίους εταίρους μας για τα ψευδή στοιχεία της **ΕΛΣΤΑΤ** που είχε δώσει στην αρμόδια Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (**Eurostat**) η κυβέρνηση Κ.Καραμανλή για την πενταετία 2004 - 2009.

Εκ των υστέρων τα ΜΜΕ, φιλικά προσκείμενα προς την τότε κυβέρνηση, προσπάθησαν πείσουν την κοινή γνώμη ότι αυτό δεν ήταν η αιτία που οδηγήθηκε η χώρα μας σε οικονομική κρίση και ότι υπεύθυνος για την υπονόμευση και αλλοίωση των στατιστικών στοιχείων, όπου δόθηκαν στους Ευρωπαίους εταίρους μας και δημιουργήσαν μια ψευδή και ανακριβή εικόνα για την πραγματική κα-

τάσταση της χώρας μας, ήταν ο πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ κ. Ανδρέας Γεωργίου, πλην όμως για τις κατηγορίες αυτές αθωώθηκε από την Ελληνική δικαιοσύνη. **Εκείνο όμως που είναι βέβαιο** και δεν μπορεί κανείς να ρίξει τις ευθύνες για την επελευθερωτική κρίση στη τότε κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου, είναι ότι η κυβέρνηση αυτή παρέλαβε όπως λένε στην πολιτική γλώσσα μια «καυτή πατάτα», έπρεπε να διαχειριστεί μια χρεοκοπημένη οικονομία και να βρει μια άμεση λύση για να ξεφύγει η χώρα από την ολοκληρωτική καταστροφή, που θα σήμαινε χάος. Είναι πολύ, πάρα πολύ εύκολο οι αρχηγοί των αντιπολιτευόμενων κομμάτων να ρίχνουν τις ευθύνες στον πρωθυπουργό της νέας κυβέρνησης για την επιβολή του 1^{ου} μνημονίου, αλλά δεν γνωρίζουμε τι θα έκαναν αυτοί εάν βρισκότουσαν στη θέση του, **πως** αυτοί θα διαχειρίζονταν την «καυτή πατάτα».

Επειδή η ιστορία είναι ο εκ των υστέρων αλάθητος κριτής των πολιτικών πράξεων των εκάστοτε κυβερνώντων, επτά χρόνια μετά (2010 - 2017) τη **μόνη κατηγορία** που αποδίδουν στον τότε πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου είναι ότι *«έβαλε τη χώρα στο μνημόνιο, ΕΝΩ ΜΠΟΡΟΥΣΕ να το αποφύγει»*. **Είναι όμως έτσι;** Κανένας πολιτικός του αντίπαλός δεν αμφισβήτησε το ήθος και την εντιμότητά του, στην δε περίοδο της πρωθυπουργίας του, παρά τη δυσμενή οικονομική κατάσταση της χώρας, συνέβησαν αξιοσημείωτες μεταρρυθμίσεις, ειδικά στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, που έφεραν σε πολλούς κοινωνικούς και άλλους τομείς ανακούφιση στους πολίτες με την απλούστευση των διαδικασιών. Επί της πρωθυπουργίας του υπολογίζεται ότι συνολικά **102 νόμοι** που ψηφίστηκαν στην Βουλή άλλαξαν ριζικά την εικόνα της χώρας μας, αύξησαν τη διαφάνεια και μειώθηκε αισθητά η διαφθορά στο δημόσιο, γεγονός που αναγνωρίστηκε διεθνώς και οδήγησε την «International Leadership Association» στο 19^ο συνέδριό της να τον τιμήσει τον Οκτώβριο 2017 με το βραβείο Ηγεσίας για τη χρονική περίοδο 2009 - 2011 (πηγή: Thecaller.gr/14.10.2017).

Θετικά στοιχεία στον οικονομικό τομέα, θα μπορούσαν να αναφερθούν και για τις κυβερνήσεις Σαμαρά και Τσίπρα, αλλά δεν είναι του παρόντος, καθόσον η μελέτη μας δεν αφορά **ειδικά** την

πολιτική κατάσταση της Ελλάδας, αλλά αφορά **γενικά** την παγκόσμια σκηνή και τα γεγονότα που θα συγκλονίσουν τον κόσμο στους έσχατους καιρούς. Έγινε ειδική αναφορά στον τότε πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου, επειδή η περίοδος εκείνη σηματοδότησε την έναρξη της δυσμενούς οικονομικής κρίσης για τη χώρα μας. Στη συνέχεια βέβαια θα αναφερθούμε για πολύ λίγο στο θέμα αυτό, απλά για επιβεβαίωση της επικρατούσας τότε κατάστασης (αλλά και της επόμενης δεκαετίας), καθόσον η χώρα μας σαν μέρος του συνόλου των παγκοσμίων γεγονότων, αυτά την επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα.

Συνήθως ο σταθερός δείκτης και η ανοδική πορεία του Χρηματιστηρίου κάθε χώρας, αποτελεί τεκμήριο μιας υγιούς οικονομικής κατάστασης. Στην Ελλάδα, μετά τις δεινές οικονομικές εξελίξεις από το 2010 και μετά, η χρηματιστηριακή αξία των μετοχών των επιχειρήσεων, τραπεζών, κλπ έπεσε κατακόρυφα. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη διακύμανση των μετοχών **2** τραπεζών κατά την περίοδο εκείνη: **Εθνική Τράπεζα Ελλάδος** από 14,40 € η αξία της μετοχής σε 1,79 €. **Τράπεζα Κύπρου**, από 8,52 € σε 0,32 λεπτά. Αξίζει να σημειωθεί ότι η μετοχή της ΕΤΕ είχε φθάσει σε κάποια χρονική περίοδο, λίγο μετά τους Ολυμπιακούς αγώνες στην τιμή των 47 €. Οι παραπάνω τιμές είναι από το κλείσιμο του Χρηματιστηρίου στις **02.11.2012**. Περίπου **5** χρόνια αργότερα, με το κλείσιμο του Χρηματιστηρίου στις **21.05.2018** οι μετοχές των **4** μεγάλων τραπεζών είχαν διαμορφωθεί ως εξής: ΕΤΕ **0,28** λεπτά, Alpha Bank **1,97 €**, Τράπεζα Πειραιώς **2,70 €** και Eurobank **0,90** λεπτά.

Η οικονομική κρίση δεν είναι μόνο «προνόμιο» της Ελλάδας, αλλά και των περισσότερων κρατών του νότου και μάλιστα κρατών που θεωρητικά είχαν ισχυρές οικονομίες, όπως η Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία και Κύπρος. Ειδικά η Ισπανία, βρίσκεται ένα βήμα πριν την είσοδό της στο ΔΝΤ. Χαρακτηριστικό είναι το δημοσίευμα της εφημερίδας REAL NEWS: «**Η κρίση ερημώνει τον ΝΟΤΟ. Ισπανοί, Πορτογάλοι και Ιταλοί εγκαταλείπουν τις πατρίδες τους για να βρουν εργασία. Επιστρέφουν στο μεροκάματο οι συνταξιούχοι της ΓΑΛΛΙΑΣ. Άνεργοι 2,9 εκατ. στη ΓΕΡΜΑΝΙΑ, την ισχυρότερη οικονομία της Ευρώπης**» (04.11.2012, σελ.51). Το άρθρο αυτό του 2012 είναι

περισσότερο επίκαιρο σήμερα που η παγκόσμια οικονομική κατάσταση έχει επιδεινωθεί και που πολλές Ελληνικές οικογένειες στηρίζονται οικονομικά μόνο στη σύνταξη του παππού. Διαβάζουμε στον ημερήσιο τύπο: «**Βγάλε τον το παππού από το γηροκομείο. Πως τα περήφανα γηρατειά σκαρφάλωσαν στο ρετιρέ**» και αυτό δείχνει το πόσο μεγάλο είναι το πρόβλημα που πολλές οικογένειες αντιμετωπίζουν (Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ /19-20.12.2015, σελ.94).

Η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει τα ήθη και τα έθιμα που για χρόνια ήταν χρόνια ήταν ταμπου και κατεστημένο, όπως ο **θρησκευτικός γάμος**, που δεν γινόταν μόνο για λόγους θρησκευτικής συνείδησης, αλλά περισσότερο για καθαρά κοινωνικούς και οικογενειακούς λόγους, στους οποίους το ζευγάρι δεν μπορούσε να πάει κόντρα στο κατεστημένο και συμβιβαζόταν. Μετά την επιβολή των μνημονίων, σε συνδυασμό με τις μοντέρνες αντιλήψεις έχουμε αλματώδη αύξηση των **πολιτικών γάμων**. Σε αυτό συντελούν, εκτός του υπερβολικά χαμηλού κόστους (σε σύγκριση με το θρησκευτικό γάμο), η ταχύτητα της διαδικασίας και η μείωση της γραφειοκρατίας. Το έτος **2002** είχαν τελεστεί 55.578 θρησκευτικοί γάμοι και 2.294 πολιτικοί. Μετά το 2010 με την οικονομική κρίση οι όροι αντιστράφηκαν θεαματικά και το αμέσως επόμενο έτος **2011** τελέστηκαν 28.472 θρησκευτικοί γάμοι και 26.627 πολιτικοί, ενώ το έτος **2015** τελέστηκαν 26.419 θρησκευτικοί γάμοι και 27.253 πολιτικοί (πηγή: **ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ /28-29.10.2017**).

❖ Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, μας προλέγει για τη μεγάλη οικονομική κρίση που θα ξεσπάσει στους έσχατους καιρούς και γενικά για τη φοβερή άνοδο του τιμάριθμου και της ανεργίας. Στην Αποκάλυψη **ζ΄16:6** γράφει: «...**Και ήκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσα, ΜΙΑ ΧΟΙΝΙΞ σίτου δι' έν (=ένα) δηνάριον, και ΤΡΕΙΣ ΧΟΙΝΙΚΕΣ κριθής δι' έν δηνάριον**». Η φράση «**Μία χοίνιξ δι' έν δηνάριον**» έχει την έννοια του λιμού (πεινας), γιατί η «**χοίνιξ**» στους αρχαίους χρόνους ήταν μέτρο χωρητικότητας το οποίο ισοδυναμούσε με ένα σημερινό κιλό (kg) περίπου. Την εποχή εκείνη μία χοίνικα σίτου ήταν το ψωμί μόνο μιας ημέρας για ένα άτομο. Το δηνάριο ήταν Ρωμαϊκό νόμισμα, στην αρχή αργυρό και κατόπιν

χρυσό και χάλκινο. Επειδή η αξία του αργύρου, ήταν μεγαλύτερη σε σχέση με την αξία των τροφίμων, ένα δηνάριο εθεωρείτο ικανοποιητική αμοιβή.

Ο Λόγος του Θεού εδώ μας αποκαλύπτει ότι στους τελευταίους καιρούς με ένα ικανοποιητικό ημερομίσθιο, θα μπορούμε να αγοράζουμε την **ατομική τροφή** μιας ημέρας μόνο. Αυτό σημαίνει μεγάλη άνοδο του πληθωρισμού, ο οποίος θα επιφέρει οδυνηρές καταστάσεις: Πείνα, φτώχεια, εξαθλίωση. Ο Ιησούς Χριστός είχε πει ότι *«θέλουσι γείνει ΠΕΙΝΑΙ και ΛΟΙΜΟΙ, και ΣΕΙΣΜΟΙ κατά τοπους. Πάντα δε ταύτα (είναι) αρχή ωδίνων»* (Ματθαίος ΚΔ/24:7-8).

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 09 - 8

Α' έκδοση: 10/2001 ❖ Β' έκδοση: 11/2019 (Σελίδες 84)

❖ Το βιβλίο αυτό πραγματεύεται ένα συγκλονιστικό γεγονός, που πρόκειται να συμβεί στο εγγύς μέλλον επάνω στην ανθρωπότητα που θα ξεκινήσει σαν μια **παγκόσμια τραγωδία**, αλλά θα καταλήξει να είναι μια **ουράνια ευλογία**. Για πολλούς θα είναι μια **τραγική κατάληξη**, αλλά για άλλους θα είναι μια **ένδοξη αποκάλυψη**.

❖ Ένα καθαρά προφητικό βιβλίο που θα προβληματίσει τον κάθε αναγνώστη και θα τον οδηγήσει σε σημαντικές αποφάσεις στη ζωή του. Το κυρίως περιεχόμενο του βιβλίου θα το βρείτε και στο **"Κεφάλαιο 15ο"** του βιβλίου **«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩ Ν ΚΑΙΡΩΝ»**.

❖ Στο **πρώτο κεφάλαιο** του βιβλίου η αφήγηση γίνεται με μορφή διηγήματος, κάτι που γίνεται για πρώτη φορά στις εκδόσεις μας, ενώ τα **υπόλοιπα κεφάλαια** παρουσιάζονται με τη συνηθισμένη απολογητική μορφή.

4. Η ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

αρρώστιες - επιδημίες - λοιμοί

1. Ο άνθρωπος στην «πολιτισμένη» ανθρωπότητα καυχείται για τα τεχνολογικά της επιτεύγματα, για την εκμηδένιση των αποστάσεων, για τα τέλεια όπλα μαζικής καταστροφής, για την κατάκτηση του διαστήματος, καυχείται για την «παντοδυναμία» του, αλλά η ντροπή της σύγχρονης καταναλωτικής κοινωνίας είναι η αδιαφορία της για την ανθρώπινη δυστυχία και τον πόνο που υπάρχει παγκόσμια, όταν εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλο τον πλανήτη πεθαίνουν από υποσιτισμό. Υπολογίζεται ότι οι πλούσιες χώρες για τα γιορτινά δώρα (Χριστούγεννα κυρίως) ξοδεύουν 220 δις δολάρια ετησίως και ότι με το ένα τρίτον (1/3) των χρημάτων αυτών, θα μπορούσαν να χορτάσουν 7 εκατομμύρια άνθρωποι.

Χαρακτηριστικό είναι το σχόλιο της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 19 Δεκεμβρίου 2003, που είναι πάντα επίκαιρο και έχει τον τίτλο «**Ο νέος Ηρώδης!!!**» (σελ.8), σύμφωνα με το οποίο «κάθε χρόνο πεθαίνουν σε βρεφική και νηπιακή ηλικία περίπου 10,5 εκατομμύρια παιδιά από ΜΟΛΥΝΣΕΙΣ, ΔΙΑΡΡΟΙΕΣ και ΕΛΟΝΟΣΙΑΑυτή η «τρομοκρατία» των ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ, αυτός ο εφιάλτης και η ντροπή για τον κόσμο του πλούτου και των αχαλίνωτων εξοπλισμών, δεν απασχολεί καν τους κοσμοκράτορες που θέλουν να ηγεμονεύουν στον κόσμο και να ελέγχουν χώρες με πόρους ζωτικής σημασίας.....Για τις χώρες του αφανισμού των νηπίων ο πόλεμος από τον καιρό του Ηρώδη δεν σταμάτησε ποτέ. Απλώς, ο «Ηρώδης» αλλάζει πρόσωπα....». Εάν αυτοί οι αριθμοί υπήρχαν πριν από 10 - 15 χρόνια, εύκολα μπορεί κάποιος να φαντασθεί τη σημερινή τραγική κατάσταση που βρίσκεται η ανθρωπότητα.

Η ανεργία, η φτώχεια, η πείνα και γενικά η εξαθλίωση είναι κρίκοι μιας μεγάλης αλυσίδας άλυτων προβλημάτων, που οδηγούν με μεγάλη ταχύτητα στη δημιουργία άλλων νέων προβλημάτων, ένα από τα οποία είναι η μεγάλη εξάπλωση των **ασθενειών** και των **επιδημιών**, που είναι αναπόσπαστοι κρίκοι της ίδιας αλυσίδας. Μπροστά σ' αυτή την τραγική πραγματικότητα η επιστήμη του «παντοδύναμου» σύγχρονου ανθρώπου είναι ανίσχυρη. Καυχείται για τις τέλειες χειρουργικές επεμβάσεις, για την αύξηση των

ιατρικών επιτευγμάτων και για τη συμβολή του στην αύξηση του ορίου της ζωής, αλλά δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μια απλή γρίπη ή ίωση, η οποία δεν περνά, εάν δεν κάνει το συνηθισμένο κύκλο των 5-6 ημερών. Και δεν είναι μόνο αυτό, καθημερινά εμφανίζονται παγκόσμια νέες μορφές ιώσεων.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος στις πρώτες δεκαετίες του 21^{ου} αιώνα είναι η αδυναμία του να αντιμετωπίσει ριζικά τις διάφορες μορφές ασθενειών. Η Βίβλος, μέσα από τα βάθη των αιώνων προλέγει ότι στους έσχατους καιρούς, που θα είναι **«χαλεποί καιροί»** θα υπάρξουν επάνω στη Γη αρρώστιες και πείνα και όλα αυτά θα είναι μόνον η αρχή του προβλήματος.

2. Το πόσο τραγικό είναι το πρόβλημα αυτό στις ημέρες μας, μπορεί να το διαπιστώσει εύκολα κάποιος και σε τοπικό επίπεδο από το γύρω περιβάλλον του, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο από την καθημερινή ειδησεογραφία, η οποία είναι αρκετά αποκαλυπτική. Αναφέρουμε **ενδεικτικά** μερικές περιπτώσεις:

- (01) «Σοκ στην Ιαπωνία από μαζικές δηλητηριάσεις: 8 νεκροί και 8.500 σε νοσοκομεία από “βακίλο φονιά”.....» (ΕΘΝΟΣ/28.07.1996).
- (02) «Οι «ιοί» απειλή για την ανθρωπότητα: Υπερπληθυσμός και κακές συνθήκες υγιεινής ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ στην εμφάνιση νέων ασθενειών.....» (ΕΘΝΟΣ/30.03.1997).
- (03) «10 εκατ. παιδιά ορφανά λόγω **AIDS**: 14 εκατ. έχει σκοτώσει η ασθένεια από τα οποία τα 11 εκατ. στην Αφρική. Κάθε μέρα μολύνονται 16.000 άνθρωποι...» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/22.07.1999).
- (04) «Η βόμβα της **ΗΠΑΤΙΤΙΔΑΣ** στην Ευρώπη. 3 στους 10 έχουν προσβληθεί με τον ιό C....» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/19.09.1999).
- (05) «Πάνω από 2 εκατ. πεθαίνουν κάθε χρόνο από **ΦΥΜΑΤΙΩΣΗ**....» (ΤΟ ΒΗΜΑ/27.03.2000).
- (06) «Το **AIDS** θερίζει την Ανατολική Ευρώπη» (ΒΡΑΔΥΝΗ/20.09.2002).
- (07) «Πώς πολεμούν τους 4 παγκόσμιους εφιάλτες: **AIDS**, Έμπολα, **SARS** και **Ασιατική γρίπη**. Επιστρέφει ο κίνδυνος παλαιών ασθενειών...» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/22.10.2003).

- (08) «Θερίζει ο **ΚΑΡΚΙΝΟΣ** στην Ευρώπη. Πρώτοι σε θνησιμότητα οι Γάλλοι. Κάπνισμα και αλκοόλ η πρώτη αιτία» (NEA/22.10.2003).
- (09) «Ασθένεια μαζικής καταστροφής, AIDS: 14.000 άνθρωποι μολύνονται κάθε μέρα, σύμφωνα με έρευνα του ΟΗΕ» (NEA/26.11.2003).
- (10) «Από τη ΣΚΥΛΛΑ (το κλίμα) στη ΧΑΡΥΒΔΗ (τις επιδημίες). Επιδημίες και υποσιτισμός είναι οι απειλές του μέλλοντος, σύμφωνα με τον Π.Ο.Υ....» (NEA/17.12.2003).
- (11) «**Αποδημητικά πουλιά** ευθύνονται για την εξάπλωση της ΓΡΙΠΗΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ στην Ευρώπη» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/14.10.2005).
- (12) «**Οι 10 πόλεις του θανάτου:** Η μόλυνση χτυπάει κόκκινο σ' αυτές (τις πόλεις) και αποτελεί απειλή για 10 εκατ. άτομα. Βρίσκονται σε Ρωσία (3), Κίνα (2), Δομινικανή Δημοκρατία, Ινδία (2) Κιργιζιστάν και Ζάμπια» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/21.10.2006).
- (13) «2 εκατομμύρια Έλληνες με **οστεοαρθρίτιδα**. Η παχυσαρκία, η κληρονομικότητα και η ηλικία είναι κάποιο παράγοντες που αυξάνουν τον κίνδυνο να εμφανιστεί η νόσος» (REAL NEWS/04.11.2012).
- (14) Το 2014 «βλέπει» το χειρότερο ξέσπασμα του ιού Έμπολα στην ιστορία. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου του 2014 ο αιμορραγικός πυρετός έχει στοιχίσει τη ζωή σε πάνω από 3.800 ανθρώπους.
- (15) «**Μολυσματικές επιδημίες, που ξεκλήρισαν Ηπείρους:** Την ώρα που ακόμα και το κοινό κρουολόγημα δεν έχει ολοκληρωτική θεραπεία, σκεφτείτε τι γίνεται με τις μολυσματικές πανδημίες! Οι ιοί που εμφανίστηκαν στην οικουμένη για να διεκδικήσουν βαρύτατο φόρο ανθρώπινου αίματος έκαναν ακριβώς αυτό: Έφεραν τον όλεθρο και την καταστροφή στη ζωή μας» (NewsBeast/26.02.2015).
- (16) Μεγάλη επιδημική έξαρση της ιλαράς στην Ελλάδα με τουλάχιστον 100 κρούσματα Τον κώδωνα του κινδύνου κρούουν το Υπουργείο Υγείας και το ΚΕΕΛΠΝΟ, σχετικά με την έξαρση των κρουσμάτων ιλαράς στη χώρα μας (πηγή: ellinikahoaxes.gr/07.09.2017).
- (17) Η εμφάνιση επιδημιών απειλεί και την Κύπρο προειδοποιεί ο Παγκύπριος Ιατρικός Σύλλογος και η Παιδιατρική Εταιρεία, κρίνοντας ότι η ενημέρωση των πολιτών για θέματα εμβολιασμών είναι πλέον αναγκαία επιτακτική (πηγή: www.philenews.com/03.10.2017).
- (18) «**Παγκόσμιος τρόμος** από τον τυφοειδή πυρετό στο Πακιστάν: Αντέχει σε όλα τα φάρμακα. Ένα βήμα πριν την καταστροφή....»

3. Τον Δεκέμβριο του **2020** εμφανίστηκε στην πόλη **Wuhan** (Γιουχάν) της Κίνας ένας ιός που προκάλεσε απαντωτά κρούσματα πνευμονίας, τα οποία επιφέρουν και το θάνατο στον ασθενή. Ο ιός αυτός έλαβε την ονομασία "**corona virus**", που στα Ελληνικά δόθηκε η ονομασία ο "**ιός της κορώνας**" και είναι γνωστός ως **κορωναϊός** ή **κορονοϊός**. Έλαβε την ονομασία αυτή, γιατί στο ηλεκτρονικό μικροσκόπιο οι κορονοϊοί εμφανίζονται με εξογκώματα περιμετρικά των ιικών σωματιδίων σαν στέμμα.

Ο ιός αυτός εξαπλώθηκε ταχύτατα από την Κίνα σε ολόκληρο τον κόσμο και μετά από δύο μήνες, αρχές Μαρτίου **2020**, 103 χώρες είχαν προβληθεί από τον κορονοϊό με πολλούς θανάτους. Ολόκληρος ο πλανήτης Γη άρχισε να ζει κάτω από ανησυχία, φόβο και τρόμο για μια μεγαλύτερη εξάπλωση του θανατηφόρου λοιμού. Ήδη ο αρχικός ιός που είχε λάβει την κωδική ονομασία **COVID-19** μεταλλάχθηκε και έγινε περισσότερο επιθετικός, λαμβάνοντας τη νέα ονομασία **SARS CoV-2**. Οι μεταλλάξεις συνεχίστηκαν και στις αρχές του **2021** οι πιο επικίνδυνες θεωρήθηκαν η Νοτιοαφρικανική και η Αγγλική μετάλλαξη.

Με την εμφάνιση του κορονοϊού, λόγω της υπερβολικά ταχύτατης εξάπλωσης της νόσου, οι κυβερνήσεις των κρατών άρχισαν να λαμβάνουν πρωτοφανή μέτρα, που πριν μερικούς μήνες όλα αυτά φάνταζαν μόνο σαν σενάριο επιστημονικής φαντασίας, όπως έκλεισαν επιχειρήσεις, καταστήματα εμπορικά και εστίασης, ιδιωτικά γραφεία, εκπαιδευτικά ιδρύματα όλων των βαθμίδων, αναβλήθηκαν αθλητικές, μουσικές και άλλες εκδηλώσεις, οι δημόσιες υπηρεσίες άρχισαν να υπολείπουν και τέλος απαγορεύθηκε και η κυκλοφορία των πολιτών, γεγονός που παρέλυσε τις χώρες σε όλους τους τομείς, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, κλπ. Ο χαρακτηρισμός "**παγκόσμια ωδίνη**" φανερώνει την αληθινή κατάσταση που άρχισε να βιώνει ο πλανήτης Γη.

Τα στατιστικά στοιχεία είναι συγκλονιστικά για τον μολυσματικό ανεμοστρόβιλο που άρχισε να σαρώνει τη μία χώρα μετά την άλλη. Το πρώτο τετράμηνο του 2020 ο κορονοϊός εξαπλώθηκε σε

186 χώρες του πλανήτη και από επίσημη ενημέρωση του ΠΟΥ και του ΕΟΔΥ επιβεβαιώθηκαν περισσότερα από **3.497.047** κρούσματα και σημειώθηκαν **244.876** θάνατοι, με τραγικές επιπτώσεις σε όλους τους τομείς της ζωής.

Τον Σεπτέμβριο του 2020, σύμφωνα με καταμέτρηση του πρακτορείου Reuters, πάνω από **31,88** εκατομμύρια κρούσματα του Covid-19 είχαν καταγραφεί σε όλο τον κόσμο, ενώ **975.065** άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους. Οι ΗΠΑ την περίοδο εκείνη, ως η πλέον πληγείσα χώρα, είχε **6.917.263** επιβεβαιωμένα κρούσματα και **200.878** θανάτους (πηγή: capital.gr/24.09.2020).

Τον Μάρτιο του 2021, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας "πρώτο ΘΕΜΑ"/29.03.2021 παγκόσμια σημειώθηκαν συνολικά **127.185.165** κρούσματα κορονοϊού και **2.783.800** θάνατοι.

4. Αυτή είναι η κατάσταση που επικρατεί επάνω στον πλανήτη Γη. Από τη μάστιγα γενικά των επιδημιών και ειδικά του covid 19 δεν εξαιρείται καμιά χώρα, όσο και ανεπτυγμένη και να είναι. Οι πλούσιες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής, είχαν την οικονομική δύναμη να περιορίζουν κατά ένα ποσοστό (μικρό ή μεγάλο), την εξάπλωση των ασθενειών που κατά καιρούς εμφανίζονταν και να μειώνουν σημαντικά το παγκόσμιο ποσοστό θνησιμότητας. Στην περίπτωση όμως της πανδημίας του κορονοϊού βρέθηκαν σε μεγάλη αμηχανία και αδυναμία να περιορίσουν την εξάπλωση της νόσου. Άρχισαν από το πρώτο τρίμηνο του 2021 τους μαζικούς εμβολιασμούς των πολιτών, αλλά τα θετικά αποτελέσματα, εφόσον υπάρχουν θα είναι μακροπρόθεσμα και όχι βραχυπρόθεσμα.

Για όσους διαβάζουν την Αγία Γραφή και είναι εξοικειωμένοι με τον Λόγο του Θεού, τέτοια γεγονότα κυρίως **τοπικού χαρακτήρα** (και όχι σε παγκόσμια κλίμακα) όπως σεισμοί, αρρώστιες, επιδημίες, έντονες κλιματολογικές αλλαγές, πολεμικές συρράξεις κλπ, δεν προκαλούν καμιά έκπληξη, γιατί είναι κάτι το αναμενόμενο. Ο ίδιος ο Ιησούς μιλώντας για την περίοδο του "τέλους", για την περίοδο δηλαδή που θα προηγηθεί πριν τον ένδοξο δεύτερο ερχομό Του, περιέγραψε την κατάσταση με γλαφυρότητα:

«Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων» προσέχετε

*μη παραχθήτε· επειδή πάντα ταύτα ΠΡΕΠΕΙ να γείνω-
σιν, αλλά δεν είναι ακόμη το τέλος. Διότι θέλει εγερθή έθνος
επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει ΠΕΙ-
ΝΑΙ και ΛΟΙΜΟΙ και ΣΕΙΣΜΟΙ κατά τόπους· πάντα δε ταύ-
τα είναι αρχή ωδίνων» (Ματθαίος ΚΔ/24:6-8).*

Ο Κύριος Ιησούς επισημαίνει ότι όλα αυτά **"πρέπει"** να γίνουν, είναι κάτι που δεν μπορούμε να αποφύγουμε και ότι είναι η **"αρχή ωδίνων"**. Ωδίνες είναι οι πόνοι τοκετού μιας γυναίκας, όταν πρόκειται να φέρει στη ζωή μια νέα ύπαρξη, μετά τους πόνους έρχεται η χαρά. Επάνω σε ολόκληρο το πρόσωπο της γης θα υπάρξουν συγκλονιστικές καταστάσεις **ωδίνης** (πόνου) και **οδύνης** (θλίψης), που θα γεννήσουν κάτι το καινούριο, θα υπάρξουν γεγο- νότα που οι άνθρωποι θα βρίσκονται σε πλήρη αδυναμία να τα αντιμετωπίσουν, όπως συνέβηκε και με την πανδημία του κορο- νοϊού, είναι η στιγμή που η **αλαζονεία του ανθρώπου** αρχίζει να συντρίβεται.

Προσέξτε ότι ο Ιησούς μιλά για **"αρχή"**, που σημαίνει ότι εί- ναι η αφετηρία, που θα ακολουθήσουν και άλλα και άλλα γεγονότα, ώσπου να υπάρξει κάποιο **"τέλος"**. Σήμερα είναι ο κορονοϊός, αύ- ριο θα είναι κάτι άλλο ίσως χειρότερο και πιο τραγικό.

Όλα αυτά θα είναι ο προάγγελος της απολύτρωσης των α- γίων, των παιδιών του Θεού: *«Όταν δε ταύτα αρχίσουν να γίνονται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απο- λύτρωσίς σας» (Λουκάς ΚΑ/21:28).*

Όταν άρχισε η επιδημία του κορονοϊού (covid 19) να εξαπλώ- νεται παγκόσμια, έγραψα ένα προφητικό βιβλίο με τίτλο **"ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙΑ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ"** (κωδικός 42). Πιστεύω ότι το βιβλίο αυ- τό δίνει πολλές απαντήσεις και λύνει απορίες για την τραγικότητα της κατάστασης που βρέθηκε η ανθρωπότητα.

5. ΟΙ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Ο πολιτισμός, η πρόοδος, η τεχνολογία και γενικά η υλική ευημερία του σύγχρονου ανθρώπου, είχαν σαν αποτέλεσμα να δώσουν μεν σημαντικές λύσεις σε πολλά προβλήματά του, αλλά ταυτόχρονα όμως δημιούργησαν άλλα φοβερότερα προβλήματα, ώστε η λύση του ενός δημιουργούσε δύο άλλα πιο δύσκολα, όπως συνέβαινε με τη μυθική Λερναία Ύδρα, όπου ένα κεφάλι κοβόταν, αμέσως δύο καινούρια ξεφύτρωναν.

Πρώτη θέση στα προβλήματα που δημιούργησε ο ίδιος ο άνθρωπος κατέχει η **μόλυνση και η καταστροφή του περιβάλλοντος** από τις διάφορες πυρηνικές και ατομικές δοκιμές (σε Ωκεανούς και στο Διάστημα), από τα χημικά, τοξικά, και λοιπά αέρια των βιομηχανιών, από τα απόβλητα των εργοστασίων, από καπνούς, από φυτοφάρμακα, από αποσμητικά σπρέι διαφόρων ειδών, από καυσαέρια και από πάρα πολλές άλλες εστίες μόλυνσης.

Αποτελεί πλέον πάγια κατάσταση, σαν κάτι το πολύ φυσικό, να διαβάζουμε και να ακούμε από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης για τον κίνδυνο που διέτρεξαν οι κάτοικοι των περιοχών που ήταν κοντά σε βιομηχανίες κατασκευής ή χρησιμοποίησης χημικών και τοξικών ουσιών, επειδή συνέβη κάποια διαρροή αερίου στην ατμόσφαιρα, ή να ακούμε πόσοι πέθαναν από αυτή την αιτία. Σήμερα ο άνθρωπος κατάντησε, σύμφωνα με τους χαρακτηρισμούς που δίνει ο ίδιος, να είναι:

«**HOMUS.....Καυσαέριους**» (ΕΘΝΟΣ/05.08.1984)

«**HOMUS.....Μιλιρέμους**» (ΕΘΝΟΣ/18.05.1986)

Η φυτική βλάστηση και τα ζώα άρχισαν να εξαφανίζονται, οι θάλασσες και κυρίως οι λίμνες να νεκρώνονται και οι εποχές να αλλάζουν. Όλα αυτά δείχνουν μια μικρή εικόνα της καταστροφής του περιβάλλοντος, που θα λάβει τεράστιες διαστάσεις λίγο πριν έρθει για δεύτερη φορά ο Ιησούς Χριστός. Είναι πολύ χαρακτηριστική η περιγραφή που μας δίνει για το θέμα αυτό ο απόστολος Ιωάννης στο βιβλίο της Αποκάλυψης:

«**ΚΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ εσάλπισε και έγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γην, και το τρίτον των δένδρων**

κατεκάη, και πας χλωρός χόρτος κατεκάη.

ΚΑΙ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα, και **απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων** των εν τη θαλάσση, και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη.

ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ εσάλπισε και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και έπεσεν επί *το τρίτον των ποταμών*, και επί τας πηγάς των υδάτων, και το όνομα του αστέρος λέγεται **Άψινθος**, και έγεινε *το τρίτον των υδάτων άψινθος*, και πολλοί άνθρωποι **απέθανον** εκ των υδάτων, **διότι επικράνθησαν**» (Αποκάλυψη Η/8:7-11/κειμ.ΝΒ).

Οι «**ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ**» που αναφέρονται εδώ είναι κρίσεις του Θεού επάνω στη Γη. Ο «**άψινθος**» ή «αψίνθιον» είναι ένα πικρό φυτό που φυτρώνει σε χέρσα και έρημα μέρη, αλλά κυρίως απαντάται στην περιοχή της Παλαιστίνης. Μεταφορικά σημαίνει κάθε τι, το οποίο είναι πικρό και καταστρεπτικό: «*Ιδού, Εγώ (λέγει ο Θεός) θέλω θρέψει αυτούς, τον λαόν τούτον, με ΑΨΙΝΘΙΟΝ, και ΥΛΩΡ ΧΟΛΗΣ θέλω ποτίσει αυτούς*» (Ιερεμίας Θ/9: 15). Η αδικία και η δουλεία, συχνά μέσα στην Αγία Γραφή παραβάλλονται με τον άψινθο και τη χολή (βλ. Αμώς Ε/5:7, ζ'/6:12). Εδώ στην Αποκάλυψη Η/8:11 ο «άψινθος» αναφέρεται σαν «αστέρας», ο οποίος αντιπροσωπεύει ένα ισχυρό πονηρό πνεύμα, έναν πρίγκιπα του σκότους, που κατά την πτώση του θα γίνει αιτία πικρών δοκιμασιών και οδυνηρών κατάστασεων για τους ασεβείς (Ησαΐας ΙΔ/14:12, Δανιήλ Ι'/10:13,20-21).

Πολλοί σύγχρονοι, θεολόγοι και επιστήμονες, συσχετίζουν και ταυτίζουν τον ΑΨΙΝΘΟ της Αποκάλυψης με το πυρηνικό ατύχημα που συνέβη τον Μάιο του έτους 1986 στην περιοχή Τσέρνομπιλ της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Αυτό όμως δεν συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού, γιατί τα γεγονότα, που περιγράφει ο απόστολος Ιωάννης από το τέταρτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης και μετά, αφορούν την περίοδο της επταετούς κυριαρχίας του Αντίχριστου επί της Γης. Είναι η περίοδος που ακολουθεί αμέσως μετά την αρπαγή της εκκλησίας του Χριστού, **γεγονός που ακόμα δεν έχει συμβεί** και για το οποίο θα αναφερθούμε σε επόμενα κεφάλαια. Κατά συνέπεια ο «άψινθος» της Αποκάλυψης είναι ένα μελλοντικό γεγονός, που δεν έχει εκπληρωθεί.

Θα πρέπει επίσης να επισημάνουμε το γεγονός ότι οι επιστήμονες του «Ειδικού Κέντρου Έρευνας του Διαστήματος» αναφέρουν πως ένας από τους μεγαλύτερους αστέρες (πλανήτης) του Γαλαξία μας πρόκειται να αυτοκαταστραφεί. Έχει μάζα εκατό φορές μεγαλύτερη από τον ήλιο μας και δίνει σημάδια πως η ζωή του τελειώνει. Θα μπορούσε να εκραγεί στα επόμενα χίλια χρόνια και να γίνει “**υπερνόβα**” όπως λέγεται στη διαστημική ορολογία. Δεδομένου όμως ότι το φως του κάνει εννέα χιλιάδες έτη φωτός για να φτάσει στη Γη, η πραγματική έκρηξη μπορεί να έχει ήδη γίνει.

Αυτό το επιστημονικό γεγονός δεν σημαίνει βέβαια πως είναι ο «άψινθος» της Αποκάλυψης (ο οποίος αναφέραμε ότι είναι ένα ισχυρό πονηρό πνεύμα), αλλά τυπολογικά μπορούμε να το παρομοιάσουμε. Έχουμε ένα «**παρελθόν**» **γεγονός** (υπερνόβα), που για μας είναι ένα «**μελλοντικό**» **γεγονός**.

Η Αγία Γραφή, μας μιλά σε παρελθόντα χρόνο για γεγονότα, που έχουν ήδη “δει” το μέλλον, **γιατί ο Θεός είναι εκτός χρόνου**. Ο Θεός μας αποκαλύπτει μέσα στον άγιο Λόγο Του ό,τι δεν έχει συμβεί ακόμα, ώστε να τα γνωρίζουμε με λεπτομέρειες και έτσι να αποφύγουμε δυσάρεστες καταστάσεις όταν αυτά συμβούν, αλλά και για να μάθουμε να Τον εμπιστευόμαστε τέλεια. Ο Θεός μας αγαπά και δεν θέλει να βαδίζουμε στο σκοτάδι, γι’ αυτό μας αποκαλύπτει “τι μέλλει γενέσθαι”, τι πρόκειται να συμβεί: *«Και ο τρίτος άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού ΑΣΤΗΡ ΜΕΓΑΣ καιόμενος ως λαμπάς»* (Αποκάλυψη Η/8:10-11/κείμ.ΝΒ).

Αυτά θα συμβούν στο εγγύς μέλλον, αλλά ο άνθρωπος που μπήκε “μέσα” στη φύση και την καταστρέφει συνέχεια, προετοιμάζει το έδαφος για να συμβεί αυτό. Όλοι σήμερα έχουμε παρατηρήσει ότι έχει επέλθει ριζική μεταβολή των καιρικών συνθηκών κατά τα τελευταία έτη, που οφείλεται σε όλες τις παραπάνω αιτίες που αναφέραμε. Η μεταβολή της ατμόσφαιρας είναι τόσο μεγάλη, που είχε σαν άμεσο αποτέλεσμα τη μετατόπιση των εποχών. Συγκεκριμένα, από το έτος 1984 και μετά, αντί να έχουμε τέσσερις εποχές (Χειμώνας, Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο), έχουμε μόνο δύο, καθόσον εξαφανίστηκαν η Άνοιξη και το Φθινόπωρο. **Παρατηρήθη-**

κε στις αρχές του 1984, το εξής φαινόμενο: Ενώ είχαμε συνέχεια ψύχος μέχρι το μήνα Μάιο, μετά σημειώθηκε απότομη μεταβολή των καιρικών συνθηκών σε μεγάλη άνοδο της θερμοκρασίας, γεγονός που συνεχίστηκε και στους υπόλοιπους θερινούς μήνες, χωρίς να υπάρξει το ενδιάμεσο στάδιο της Άνοιξης. Το ίδιο ακριβώς συνέβηκε και το μήνα Οκτώβριο, όπου από μεγάλη ζέστη (καύσιμα), ο καιρός μεταβλήθηκε ξαφνικά σε τρομερό ψύχος, γεγονός που συνεχίστηκε και στους μετέπειτα χειμερινούς μήνες, χωρίς να υπάρξει και εδώ το ενδιάμεσο στάδιο του Φθινόπωρου.

Το ίδιο φαινόμενο παρατηρήθηκε και στα επόμενα χρόνια, με μικρή εξαίρεση την τριετία 1992, 1993 και 1994, όπου εμφανίστηκαν καιρικές συνθήκες πρωτόγνωρες για τον κόσμο, αλλά ιδιαίτερα για την Ευρώπη, στην οποία πολλές μεγάλες πόλεις κυριολεκτικά πλημμύρισαν από τις καταρρακτώδεις βροχές και οι άνθρωποι κυκλοφορούσαν στους δρόμους με βάρκες, αντί με αυτοκίνητα. Η κατάσταση αυτή εντάθηκε στη Χώρα μας το 1994, στις αρχές του 1997 και στην αρχή νέας χιλιετίας 2000-2001 με τραγικά αποτελέσματα. Στην αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών, στη μόλυνση και την καταστροφή του περιβάλλοντος, βοήθησε σε μεγάλο βαθμό η εξαφάνιση της χλωρίδας και της πανίδας από τις συχνές πυρκαγιές. Στον Ιούλιο του 2000 βρέθηκε σε πύρινο κλοιό σχεδόν όλη η Νότια Ευρώπη και ειδικότερα οι χώρες Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Βουλγαρία, Κροατία και Τουρκία. Ταυτόχρονα στη Β. Ευρώπη σημειώθηκαν καταστροφικές πλημμύρες (Σουηδία, κλπ).

Το 2007 ήταν ένα «φοβερό» έτος για ολόκληρη τον κόσμο και με ιδιαίτερη ένταση στην Ευρώπη, με κύριο χαρακτηριστικό τα **«ακραία καιρικά φαινόμενα»** να πλήττουν χώρες από την Αλβανία και την Τσεχία μέχρι και την Ινδία και Πακιστάν. Κύματα καύσιμα, καταρρακτώδεις βροχές και φονικές καταιγίδες (φαινόμενα που οφείλονται και στο φαινόμενο του θερμοκηπίου) φιλοτεχνούν το πορτραίτο ενός πλανήτη που περνάει δύσκολους καιρούς (CITY PRESS/25.06.2007).

Ο τίτλος ημερήσιας Αθηναϊκής εφημερίδας είναι αποκαλυπτικός της κατάστασης **«Αρχισε η αντίστροφη μέτρηση για έναν ΜΕΛ-**

ΛΟΝΤΙΚΟ ΕΦΙΑΛΤΗ» και σαν υπότιτλο έγραφε «**Τα ακραία καιρικά φαινόμενα και οι απότομες αλλαγές θα εμφανίζονται με ολοένα και μεγαλύτερη συχνότητα σε διάφορες περιοχές της υφηλίου**» (ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ/01.07.2007). Μεγάλα γεγονότα την εποχή εκείνη σημειώθηκαν σε **ΙΝΔΙΑ** (πλημμύρες στο Νότο και καύσωνες στο Βορρά), **ΠΑΚΙΣΤΑΝ** (52 βαθμοί θερμοκρασία και δεκάδες νεκροί), **ΡΟΥΜΑΝΙΑ** (σημειώθηκαν οι πιο υψηλές θερμοκρασίες τα τελευταία 90 χρόνια, με 29 άτομα νεκρούς), **ΙΤΑΛΙΑ** (46 βαθμούς θερμοκρασία), **ΗΠΑ** (πλημμύρες στο Τέξας και φωτιές στην Καλιφόρνια), **ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ** (χιονοθύελλα στα μέσα καλοκαιριού) και **ΒΡΕΤΑΝΙΑ** (έντονες βροχοπτώσεις με 4 νεκρούς). Γενικά το 2007 καταρρίφθηκαν πολλά κλιματολογικά ρεκόρ, όπως υψηλές θερμοκρασίες το χειμώνα, πρωτόγνωροι καύσωνες το καλοκαίρι και ανομβρία σε περιοχές που ποτέ δεν είχαν πρόβλημα.

Σύμφωνα με έκθεση του «**Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος**», κατά την περίοδο **1998-2001** οι μεγαλύτερες κλιματολογικές καταστροφές προκάλεσαν 100.000 θανάτους, επηρέασαν περισσότερους από 11 εκατομμύρια ανθρώπους και επέφεραν οικονομικές απώλειες περίπου 150 δις ευρώ. Ειδικότερα οι πλημμύρες και οι καταιγίδες αναδείχθηκαν ως οι δαπανηρότερες καταστροφές με κόστος 52 δις ευρώ και 44 δις ευρώ αντίστοιχα (ΗΜΕΡΗΣΙΑ/12-13.03.2011).

Στην Ελλάδα, κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα (1980 - 2000) είχαμε μέσο όρο 1.160 πυρκαγιές το χρόνο και πολύ επάνω από το μέσο όρο ήταν οι πυρκαγιές του **1992** που έφτασαν τις 2.121 (κάηκαν 515.159 στρέμματα δασικής έκτασης), του **1993** που έφτασαν τις 2.417 (κάηκαν 465.964 στρέμματα) και του έτους **1994**, όπου κάηκαν 510.000 στρέμματα γης. Αξίζει να σημειώσουμε ότι τα έτη 1985 και 1988 έγιναν οι μεγαλύτερες καταστροφές, κάηκαν 1.016.271 και 1.105.011 στρέμματα γης αντίστοιχα (βλ. ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/02.01.1994 & 23.07.1995). Το έτος **1996** θεωρείται η “καλύτερη” χρονιά καθώς καθόσον κάηκαν περίπου 250.000 στρέμματα, έναντι 272.000 που είχαν καεί το προηγούμενο έτος **1995** (ΕΘΝΟΣ/08.07.1997).

Το καλοκαίρι του έτους **2000** ίσως ήταν η χειρότερη χρονιά

στην ιστορία της καταστροφής των δασών. Μέσα σε δέκα ημέρες **«άλλαξε ο γεωφυσικός χάρτης της Ελλάδας»**. Ο πύρινος εφιάλτης έπληξε 22 περιοχές ολόκληρης της χώρας. Χωριά καταστράφηκαν, παρθένα δάση νεκρώθηκαν και υπέροχα τοπία εξαφανίστηκαν (βλ.ΕΘΝΟΣ/15.07.2000, σελ.7). Υπολογίζεται ότι κατά το έτος **2000** η χώρα μας έγινε φτωχότερη κατά **1.023.550** στρέμματα δασικής έκτασης εξαιτίας των πυρκαγιών (βλ. ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/31.12.2000). Στην επόμενη εξαετία (**2001-2006**) υπήρξαν αρκετές πυρκαγιές Πανελλαδικά, αλλά το κακό είχε ήδη γίνει τα προηγούμενα χρόνια.

Το επόμενο έτος **2007** υπήρξε το **«μαύρο Ελληνικό έτος»** ξεπερνώντας κατά πολύ τις μεγάλες καταστροφές του έτους 2000. Ολόκληρη η Ελλάδα για δύο συνεχείς μήνες, Ιούλιος και Αύγουστος, είχε παραδοθεί στις φλόγες και καιγόταν στην κυριολεξία. **124** πυρκαγιές, **62** νεκροί, **150** σπίτια καταστράφηκαν ολοσχερώς, τα **80** από τα οποία βρίσκονταν στην Αχαΐα,, πάνω από **1,5 εκατ.** στρέμματα έγιναν στάχτη, από τα οποία **2/3 είναι** τα καμένα δάση, **6 εκατ.** τόνοι διοξειδίου του άνθρακα απελευθερώθηκαν από την καύση. Τα δάση υπολογίζεται ότι κατακρατούσαν 2.880.000 τόνους αιωρούμενων σωματιδίων (βλ. ΤΑ ΝΕΑ/28.07.2007 και ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ/26.08.2007). Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας Real news/30.08.2007 το έτος 2007 κάηκαν συνολικά **2.615.062** στρέμματα, από τα οποία τα **1.481.921** ήταν δασική έκταση.

Η επόμενη πενταετία (**2008-2012**) χαρακτηρίστηκε «ηπιότερη» σε σύγκριση με τις καταστροφές του έτους **2007**. Αξίζει να σημειωθεί ότι τις πυρκαγιές που σημειώθηκαν το καλοκαίρι του έτους **2008** καταστράφηκαν **389.346** στρέμματα γης και ο αριθμός των πυρκαγιών το έτος **2012** έφθασε στους 122 και στοίχισε στις Ένοπλες Δυνάμεις **40.375.000** ευρώ για την κατάσβεσή τους (Κυριακάτικη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/04.11.2012).

❖ Για όλα τα παραπάνω γεγονότα, που καταστρέφουν τη δημιουργία του Θεού, οι εφημερίδες καθημερινά μας δίνουν διάφορα στοιχεία. Για επιβεβαίωση, αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

- (01) «Τα φυτοφάρμακα σκοτώνουν ζιζάνια και ανθρώπους.....» (ΤΑ ΝΕΑ /30.04.1980).
- (02) «Η μόλυνση δηλητηριάζει μύδια και στρείδια» (ΕΘΝΟΣ/25.05.1984).
- (03) «ΔΙΑΠΡΟΕΣ ΤΟΞΙΚΩΝ ΑΕΡΙΩΝ, ανθρωποθυσίες στο βωμό του κέρδους» (ΕΘΝΟΣ/20.08.1985).
- (04) «ΧΗΜΙΚΑ ΟΠΛΑ: Το 'τέρας' της Αποκάλυψης» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ/24.01.1986)
- (05) «Πρόβλεψη σοκ για τις συνέπειες του Τσέρνομπιλ: 15 εκ. νεκροί την επόμενη δεκαετία» (ΕΘΝΟΣ/11.05.1994).
- (06) «Στοιχεία σοκ από την "Γκρίνπις" για τη μείωση των βροχοπτώσεων και το φαινόμενο του θερμοκηπίου» (ΕΘΝΟΣ/02.06.1994).
- (07) «OZON: Μπήκαμε στη φάση της άμεσης απειλής" Σε 80.000 επιπλέον υπολογίζονται τα κρούσματα του καρκίνου του δέρματος μέσα στην επόμενη δεκαετία» (ΕΘΝΟΣ/25.06.1995).
- (08) «SOS από ΟΗΕ «ΓΗ...ώρα 0». Αν δεν αρχίσει η δράση προστασίας του πλανήτη, η καταστροφή θα είναι ανεπανόρθωτη» (βλ. ΕΘΝΟΣ /24.06.1997).
- (09) «Η Γη έχει...αρρωστήσει. Ξηρασία και πλημμύρες ΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ, φτώχεια και μολύνσεις ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ» (ΕΘΝΟΣ /10.08.1997).
- (10) «ΕΛ ΝΙΝΙΟ: Μια βόμβα στο κλίμα, όσο 300.000 πυρηνικά εργοστάσια". Η τρομακτική έκλυση ενέργειας που απελευθερώνει ο "Ελ Νίνιο" με την υπερθέρμανση του Ειρηνικού, λειτουργεί ως κινητήριος μοχλός για την εκδήλωση παγκοσμίων καταστροφών..» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /16.10.1997).
- (11) «Τρομοκράτης ΕΛ ΝΙΝΙΟ: Χιλιάδες νεκροί, καταστροφές που ξεπερνούν τα 3,6 τρις, νέες ασθένειες και ο τραγικός απολογισμός μέχρι σήμερα» (ΕΘΝΟΣ/15.03.1998).
- (12) «Εφιάλτης το κλίμα στον 21^ο αιώνα: Ασθένειες, πλημμύρες, πυρκαγιές, περιβαλλοντικοί πρόσφυγες, ακόμα και πόλεμοι εξαιτίας της υπερθέρμανσης του πλανήτη» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/11.02.2001).
- (13) «Όταν ο πλανήτης χάνει τα... "αντισώματά" του: Διπλασιάστηκε ο αριθμός των μεγάλων ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ μέσα σε 20 χρόνια» (ΤΑ ΝΕΑ/23.10.2001).
- (14) «Τρομοκρατικό χτύπημα από τον καιρό: Χειμωνιάτικη καταιγίδα μέσα στο καλοκαίρι (στο Ν. Αττικής) σκότωσε 35χρονο και έκανε ποτάμια τους δρόμους....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/09.07.2002).

- (15) «**ΥΔΑΤΙΝΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ πάνω από την Ευρώπη: Πλημμύρες στην Ευρώπη. Οργισμένη η φύση από το Μεξικό μέχρι την Ινδία και την Κίνα**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/**19.08.2002**).
- (16) «**ΟΙ 10 ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ: Δημογραφικό, Φτώχεια και ανισότητες, Υπερεκμετάλλευση των πηγών, Κλιματολογικές αλλαγές, Τρύππα του όζοντος, Απειλούμενα είδη, Αποψίλωση δασών, Πρόσβαση στο νερό, Διάβρωση εδαφών, Εξάντληση ψαριών....**» (ΒΡΑΔΥΝΗ /**24.08.2002**).
- (17) «**Το 2002 η χρονιά του τρελού καιρού....**» (ΤΑ ΝΕΑ /**11-12/01/2003**).
- (18) «**Καίγεται η Ευρώπη, πνίγεται η Αθήνα**» (ΕΛΕΥΘ/ΠΙΑ /**17.07.2003**).
- (19) «**Η ζέστη θα σκοτώσει τις αρκούδες. ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ: Η Αρκτική λιώνει και τα ζώα των πάγων κινδυνεύουν**» (ΝΕΑ/**31.10.2003**)
- (20) «**Ζητούνται τάφοι για τα ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ: Η συσσώρευση 42 χιλιάδων τόνων ετησίως από 420 γέρικους πυρηνικούς αντιδραστήρες απειλούν το περιβάλλον στα τέσσερα άκρα της Γης**» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής /**04.01.2004**).
- (21) «**ΑΪΤΗ: Στους 1500 οι νεκροί, επιδημίες και έλλειψη νερού.... Πλημμήρα νεκρών....**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /**29.05.2004**).
- (22) «**Ο πλανήτης στερεύει, η Μ. Ανατολή θα διψάσει, έχει καταναλώσει το 58% των αποθεμάτων νερού που διαθέτει. Οι επιστήμονες εκτιμούν πως μέχρι το 2025 τα 2/3 του παγκόσμιου πληθυσμού θα ζουν σε συνθήκες έλλειψης πόσιμου νερού**» (ΚΟΣΜΟΣ του ΕΠΕΝΔΥΤΗ /**23.04.2005**).
- (23) «**Οι νέοι ΥΔΑΤΙΝΟΙ πόλεμοι: Σήμα κινδύνου για μελλοντικές συρράξεις, καθώς 1,5 δις άνθρωποι ζουν τον εφιάλτη της λειψυδρίας.....**» (ΕΘΝΟΣ /**23.03.2006**).
- (24) «**ΤΣΟΥΝΑΜΙ κακοκαιρίας στην Ευρώπη: Παλιρροϊκά κύματα απείλησαν τις ακτές της Βρετανίας και της Ολλανδίας, που βρίσκονται αντιμέτωπες με τις χειρότερες πλημμύρες των τελευταίων 50 χρόνων**» (ΕΘΝΟΣ /**10.11.2007**).
- (25) «**ΣΧΕΔΙΟ Β: Επείγοντα μέτρα για τη σωτηρία του πλανήτη από την κλιματική αλλαγή ζητούν 80 κορυφαίοι επιστήμονες - Επικεφαλής της NASA ζήτησε από τον Μπάρακ Ομπάμα την κατάργηση των εργοστασίων που χρησιμοποιούν άνθρακα**» (ΕΘΝΟΣ /**03.01.2009**).
- (26) «**200 δις ευρώ για φυσικές καταστροφές την τελευταία 11ετία....**» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ /**12-13.03.2011**).
- (27) «**Ακατάλληλο νερό σε 7 περιοχές της Ελλάδας, σύμφωνα με έρευνα**

του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης» (REAL NEWS/04.11.2012).

- (28) «ΘΟΛΑ τα Ευρωπαϊκά ΝΕΡΑ: Ρύπανση, φυτοφάρμακα, εκτροπές και φράγματα υποβαθμίζουν σημαντικά τα ύδατα σε 27 κράτη μέλη της Ε.Ε. - Σε τραγική κατάσταση τα περισσότερα ποτάμια και λίμνες (ΤΟ ΒΗΜΑ/18.11.2012).
- (29) «4 τρις τόνοι πάγου έλιωσαν τα τελευταία 20 χρόνια - Η στάθμη των ωκεανών αυξήθηκε κατά 11 χιλιοστά (ΕΛΕΥΘ.ΤΥΠΟΣ/01.12.2012).
- (30) «Η Διεθνής των υποκριτών μολύνει τον πλανήτη Γη». Στη Διεθνή Διάσκεψη του ΟΗΕ στο Παρίσι οι ηγέτες έκαναν μόνο αυτοκριτική, αλλά αρνήθηκαν να δεσμευτούν πολιτικά και οικονομικά στη λήψη επώδυνων μέτρων για την προστασία του κλίματος (ΒΗΜΑ της Κυριακής/06.12.2015).
- (31) «Φονικά ακραία καιρικά φαινόμενα σαρώνουν τις ΗΠΑ». Ονομάζεται τυφώνας «Ίρμα» και θεωρείται ο ισχυρότερος του αιώνα. 14 νεκροί και ανυπολόγιστες καταστροφές ήταν ο πρώτος υπολογισμός, αριθμοί που στη συνέχεια αυξήθηκαν (ΚΟΝΤΡΑ NEWS/09.09.2017).
- (32) «Ο μεγαλύτερος σεισμός του αιώνα». Έτσι χαρακτηρίστηκε από τους σεισμολόγους ο σεισμός της κλίμακας 8,1 Ρίχτερ που συνέβη στο Μεξικό, οι δε μετασεισμοί ήταν της κλίμακας 7 Ρίχτερ. Αν και το επίκεντρο ήταν στη θάλασσα ο αριθμός των νεκρών ήταν αρχικά 32, οι δε ζημιές ανυπολόγιστες (πηγή: www.newsit.gr/08.09.2017).
- (33) «Τραγικός ο απολογισμός από την καταιγίδα Νέιτ». Τουλάχιστον 20 νεκροί είναι ο τραγικός απολογισμός της καταιγίδας Νέιτ στην Κεντρική Αμερική. Η Κόστα Ρίκα κήρυξε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και η Νικαράγουα βρέθηκε αντιμέτωπη με κατολισθήσεις, πλημμύρες και διακοπές ηλεκτροδότησης (ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ/07.10.2017).
- (34) «Περισσότεροι άνθρωποι πεθαίνουν από ρύπανση, παρά από πολέμους!» Κάθε χρόνο περισσότεροι άνθρωποι σκοτώνονται από ρύπους - από τον τοξικό αέρα μέχρι το μολυσμένο νερό, παρά από πολέμους, φυσικές καταστροφές και ασθένειες. Αυτή η ανησυχητική αποκάλυψη έγινε γνωστή μέσα από μια νέα μελέτη που δημοσιεύτηκε στο ιατρικό περιοδικό **Lancet**. Οι επιστήμονες διαπίστωσαν ότι ένας στους έξι πρόωρους θανάτους (περίπου 9 εκατομμύρια το 2015) προέρχεται από τη ρύπανση. Το 2015, ένας στους τέσσερις (2,5 εκατομμύρια) πρόωρους θανάτους στην **Ινδία** και ένας στους πέντε (1,8 εκατομμύρια) στην **Κίνα** προκλήθηκαν από ασθένειες που σχετίζονται με τη ρύπανση. Στο Μπαγκλαντές, το Πακιστάν, τη Βόρεια Κορέα, το Νότιο Σουδάν και την Αϊτή, σχεδόν το ένα πέμπτο των πρόωρων θανάτων σχετίζονται με τη ρύπανση του περιβάλλοντος (πηγή: www.peri erga.gr /24.10.2017 /Κυριακάτικη ΚΟΝΤΡΑ News/28.10.2017)

❖ Παρ' όλο που έχουν περάσει περίπου 3 δεκαετίες, είναι πολύ

χαρακτηριστικό και πάντα επίκαιρο το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΘΝΟΣ» της 5 Ιουνίου 1996 με τίτλο «**Ωρολογιακή βόμβα ο πλανήτης Γη**» (σελ.18-19). Σύμφωνα με το δημοσίευμα «το φαινόμενο του θερμοκηπίου, που απ' άκρου εις άκρον του πλανήτη από επίσημα και ανεπίσημα χείλη, αποκαλείται «**ωρολογιακή βόμβα**», απειλεί με αφανισμό. Η στάθμη της θάλασσας... υπολογίζεται ότι στις αρχές του 21ου αιώνα θα έχει ανέβει, κατά ένα ολόκληρο μέτρο. Η ξηρασία, που παίρνει ενδημικές διαστάσεις, προετοιμάζει εφιαλτικές κλιματολογικές συνθήκες για τον πλανήτη...» Τέλος, σύμφωνα με έκθεση της οικολογικής οργάνωσης «**Γκρίνπις**» οι κλιματολογικές διαταραχές, που έχουν καταγραφεί μία προς μία και που ενισχύουν την πεποίθηση ότι το φαινόμενο του θερμοκηπίου εξελίσσεται με γοργούς ρυθμούς, είναι η αύξηση της θερμοκρασίας, η μείωση των χιονοπτώσεων, η θέρμανση των ωκεανών, η άνοδος της θαλάσσιας στάθμης, ο θάνατος των κοραλλιών, η εντεινόμενη ξηρασία, οι εντεινόμενες καταιγίδες και οι μεγάλες καταστροφικές πλημμύρες.

Είναι πλέον μια αποδεκτή απ' όλους πραγματικότητα, ότι εκείνο που επιταχύνει τη διαδικασία των καταστροφικών κλιματολογικών αλλαγών είναι η ανθρώπινη δραστηριότητα και παρέμβαση στη φύση. Σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα έχουμε την περίπτωση, όπου δισεκατομμύρια τόνοι διοξειδίου του άνθρακα απελευθερώνονται κάθε χρόνο στην ατμόσφαιρα, κυρίως από την καύση των ορυκτών καυσίμων (πετρέλαιο, άνθρακας, φυσικό αέριο, κλπ.) για παραγωγή ενέργειας.

Για τους μετεωρολόγους, οι τυφώνες είναι πελώριες μηχανές θερμότητας που εξαπολύουν τεράστιες ποσότητες ενέργειας στο πέρασμά τους. Για τους επιστήμονες, οι τυφώνες συγκαταλέγονται στις καταστροφικές συνέπειες της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Σύμφωνα με στοιχεία της εφημερίδας «Observer» 40 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πληγεί το καλοκαίρι του 2017 από τις πλημμύρες σε Ινδία, Πακιστάν, Μπανγκλαντές και Νεπαλ, ενώ σε όλο τον κόσμο την ίδια χρονιά τα θύματα των φυσικών καταστροφών ανέρχονται σε 100 εκατομμύρια. Οι μεγαλύτεροι τυφώνες ήταν 4, που κατά σειρά εμφάνισης ήταν: **(1) Τυφώνας «Χάρβεϊ»**, με απόλογοισμό δεκάδες νεκρούς και ζημιές που ξεπερνούν τα 100 δις δολά-

ρια. (2) Τυφώνας «**Ίρμα**», που θεωρείται η ισχυρότερη τροπική καταιγίδα τα τελευταία 82 χρόνια στον Ατλαντικό, αφού η ταχύτητά του καταγράφηκε με 300 χμ την ώρα. (3) Τυφώνας «**Χοσέ**», εξαιτίας του οποίου 50 χιλιάδες τουρίστες στην Κούβα εγκατέλειψαν τα καταλύματά τους. (4) Τυφώνας «**Κάτια**», ο οποίος έπληξε τον Κόλπο του Μεξικού (πηγή: Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ/10.09.2017).

2018: Ρεκόρ ζέστης και πυρκαγιές

(πηγή: PageNews.gr/29.12.2018)

Τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του έτους 2018 η Ευρώπη ασφυκτιούσε από καύσινα που συνοδευόταν από φονικές πυρκαγιές σε Ελλάδα, Πορτογαλία και Ισπανία. Το ίδιο κύμα ζέστης αντιμετώπιζαν η Ασία και το δυτικό τμήμα της Αμερικής. Πολλές φονικές πυρκαγιές σημειώθηκαν το έτος αυτός και στην Καλιφόρνια, η οποία πληττόταν για πολλά χρόνια από ξηρασία.

Σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ το 2018 αναμενόταν να είναι ένα από τα τέσσερα πιο ζεστά χρόνια που έχουν καταγραφεί ποτέ. Η συγκέντρωση αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα φθάνουν σε επίπεδο ρεκόρ και οι εκπομπές εξακολουθούν να αυξάνονται.

21 Αυγούστου 2019: Στις φλόγες ο Αμαζόνιος

(πηγή: NewsBomb/26.12.2019)

Σοκαρισμένος ο πλανήτης παρακολουθούσε το μεγαλύτερο τροπικό δάσος του κόσμου, τον Αμαζόνιο, να φλέγεται. Στη διάρκεια της ημέρας ο ήλιος, που είναι συνήθως τόσο δυνατός σ' αυτά τα μέρη, σκοτείνιασε από **πυκνό γκριζο καπνό**. Ο πρόεδρος της Βραζιλίας **Ζαΐχ Μπολσονάρου**, είχε δηλώσει πως η κυβέρνησή του δεν έχει τους πόρους για να καταπολεμήσει τις πυρκαγιές στο τροπικό δάσος της Αμαζονίας, αφού δορυφορικές εικόνες έδειξαν το 2019 αριθμό **ρεκόρ πυρκαγιών**.

Η πυρκαγιά αυτή ήταν μία μόλις από τις χιλιάδες που αποδεκάτισαν την Αμαζονία, το μεγαλύτερο τροπικό δάσος του κόσμου και έναν προμαχώνα κατά της κλιματικής αλλαγής. Οι πυρκαγιές στο τροπικό δάσος αυξήθηκαν κατά 83% το 2019, σε σύγκριση με την ίδια περίοδο του 2018, σύμφωνα με την INPE, την υπηρεσία

διαστημικών ερευνών της Βραζιλίας. Αυτή η κυβερνητική υπηρεσία είχε καταγράψει **72.843 πυρκαγιές**, τον μεγαλύτερο αριθμό από το 2013 που άρχισαν να τηρούνται αρχεία.

Πυρκαγιές, κυκλώνες και υπερθέρμανση του πλανήτη

(πηγή: **Capital.gr**/17.02.2020)

Στις 9 Σεπτεμβρίου 2020 το **Σαν Φρανσίσκο** κι άλλες περιοχές των δυτικών ΗΠΑ βλέπουν τον ουρανό να έχει βαφτεί με πορτοκαλί χρώματα από τις πυρκαγιές που κατακαίουν την Καλιφόρνια από τον Αύγουστο, ευνοούμενες από θερμοκρασίες ρεκόρ.

Τον Νοέμβριο του ίδιου έτους, δύο κυκλώνες πλήττουν την **κεντρική Αμερική**, προκαλώντας τον θάνατο περισσότερων από 200 ανθρώπων και ζημιές εκατομμυρίων δολαρίων.

Τον ίδιο μήνα, στην **Αυστραλία**, εν μέσω καύσωνα γιγάντιες πυρκαγιές καταστρέφουν το 40% των δασών της νήσου Φρέιζερ, του μεγαλύτερου νησιού από άμμο στον κόσμο, το οποίο έχει συμπεριληφθεί στον κατάλογο των μνημείων παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Στην Αυστραλιανή ήπειρο η περίοδος των πυρκαγιών που ξεκίνησε το 2019, τελείωσε στα τέλη του Ιανουαρίου του 2020, αφού η οικολογική καταστροφή ήταν τεράστια.

Ολόκληρες περιοχές στα σύνορα της **Αργεντινής**, της **Παραγουάης**, της **Βολιβίας** και της νότιας **Βραζιλίας** αντιμετωπίζουν καταστροφικές πυρκαγιές. Σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία του Παγκόσμιου Μετεωρολογικού Οργανισμού (WMO), το 2020 θα είναι η δεύτερη πιο ζεστή χρονιά που έχει καταγραφεί ποτέ μετά το 2016.

❖ Ίσως να ασχοληθήκαμε στο παρόν κεφάλαιο περισσότερο με το θέμα του περιβάλλοντος και να δόθηκε περισσότερη έμφαση στη μεγάλη αλλαγή που σήμερα αντιμετωπίζει ολόκληρος ο πλανήτης Γη στις κλιματολογικές συνθήκες, αλλά πιστεύω ότι αυτό ήταν αναγκαίο, καθόσον το θέμα της καταστροφής του περιβάλλοντος είναι τόσο παλιό, όσο είναι και η ύπαρξη του ανθρώπου και θα ενταθεί στους έσχατους καιρούς, όπως διαβάζουμε στο βιβλίο της Αποκάλυψης, όπου ολόκληρος ο πλανήτης Γη θα συγκλονιστεί από τις τρομερές εδαφικές και κλιματολογικές αλλαγές που θα υπο-

στεί και που είναι αδύνατον τώρα ο απλός ανθρώπινος νους να αντιληφθεί το μέγεθός τους, πριν ακόμα αυτά τα γεγονότα συμβούν. Μπορεί να βλέπουμε στον κινηματογράφο ταινίες με παρόμοιο περιεχόμενο, πλην όμως μέσα στη συνείδηση του θεατή, αυτό το θεωρεί περισσότερο επιστημονική φαντασία του σεναριογράφου και σαν μια εκπληκτική παρουσίαση με την τεχνολογία των εφέ, παρά σαν ένα γεγονός που θα μπορούσε κάποτε να συμβεί πραγματικά, αλλά και εάν υπάρχει κάποια δόση αλήθειας, αυτό το θεωρεί σαν κάτι το πολύ μακρινό, που δεν πρόκειται να αγγίξει τον ίδιο.

Διαβάζουμε στο πρώτο βιβλίο της Βίβλου, στη Γένεση, ότι οι πρωτόπλαστοι Αδάμ και Εύα, μέσα στον Κήπο της Εδέμ κατοικούσαν με ιδανικές κλιματολογικές συνθήκες. Ότι ο Θεός είχε σχεδιάσει και δημιουργήσει ήταν **«καλόν λίαν»**, εκείνος που το κατέστρεψε ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος, κάνοντας κακή χρήση της ελεύθερης βούλησής του και της ελευθερίας που ο ίδιος ο δημιουργός Του είχε δώσει σε αυτόν. Μετά την παρακοή του στις εντολές του Θεού και την πτώση του στην αμαρτία, η φύση άλλαξε και αμέσως συνέβηκαν μεγάλες κλιματολογικές αλλαγές, όπως η γη άρχισε να βγάζει αγκάθια και τριβόλους: **«Προς δε τον Αδάμ είπεν,κατηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της ζωής σου· και ΑΚΑΝΘΑΣ και ΤΡΙΒΟΛΟΥΣ θέλει βλαστάνει εις σε»** (Γένεσις Γ/3:17-18). Η αμαρτία του ανθρώπου επέφερε ριζική αλλαγή στο περιβάλλον και όλη η κτίση υποτάχθηκε στη ματαιότητα. Ο απόστολος Παύλος γράφει ότι **«πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νυν»** και περιμένει τη φανέρωση των παιδιών του Θεού για να γίνει η αποκατάσταση (βλ. Ρωμαίους Η/8:19-22).

Μια από τις μεγαλύτερες κλιματολογικές αλλαγές που συνέβηκαν επάνω στον πλανήτη Γη οφείλεται στον παγκόσμιο κατακλυσμό που συνέβηκε επί της εποχής του Νώε. Ο κατακλυσμός είναι ένα ιστορικό γεγονός, που περιγράφεται με λεπτομέρειες από τον Μωυσή, συγγραφέα του βιβλίου της Γένεσης και το γεγονός αυτό είναι επιβεβαιωμένο ιστορικά, αρχαιολογικά και επιστημονικά. Πρόκειται για ένα γεγονός που χρονολογείται ότι συνέβη το 3000 π.Χ. περίπου. Από τότε και μέχρι σήμερα η Γη υπόκειται σε συνεχείς

κλιματολογικές αλλαγές, οι οποίες από τα μέσα του 20ού αιώνα και μετά, έχουν δραματικά διαφοροποιηθεί από όλες τις προηγούμενες εποχές, με τις πυρηνικές δοκιμές, τη μεγάλη βιομηχανική ρύπανση, τις πολλές καταστροφές δασών από πυρκαγιές και γενικά από την αλόγιστη επέμβαση του ανθρώπου επάνω στη φύση. Η κατάσταση θα γίνει τραγική κατά την περίοδο της διακυβέρνησης της ανθρωπότητας από τον επερχόμενο Υπέρ Ηγέτη, τον Αντίχριστο, όπως θα αναφερθούμε πιο αναλυτικά σε επόμενα κεφάλαια.

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

«Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ»

1. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ μέχρι 1990

Η πολιτική κατά δήλωση πολλών σχολιαστών, ιστορικών, δημοσιογράφων, κλπ είναι ένα «βρώμικο παιχνίδι» που παίζεται στα παρασκήνια των κυβερνήσεων των κρατών και τίποτα δεν είναι σίγουρο και σταθερό. Οι κυβερνήσεις των κρατών, μικρών και μεγάλων, συνέχεια αλλάζουν, γιατί ο άνθρωπος ζητά πάντα, μέσα στην απελπισία του, τον Ένα, τον Ιδανικό, τον Τέλειο Κυβερνήτη που θα του λύσει όλα τα προβλήματά του και επειδή δεν το πετυχαίνει αυτό, έχουμε διαρκώς ριζικές πολιτικές και κοινωνικές ανακατατάξεις. Η εδαφική ακεραιότητα και η ανεξαρτησία των κρατών και κυρίως των μικρών, παίζεται στα ζάρια των πολιτικών λεσχών των υπερδυνάμεων.

Το παράλογο στην πολιτική είναι το γεγονός ότι ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, ΟΛΟΙ ΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ, αλλά την ίδια ώρα όμως που γίνεται η κάθε διάσκεψη, νέοι πύραυλοι και νέες πυρηνικές εγκαταστάσεις εγκαθίστανται σε Δύση και Ανατολή.

Σχεδόν κάθε ημέρα, σε ολόκληρη την υφήλιο, νέες εστίες πολέμου ανάβουν, εξεγέρσεις γίνονται, διάφορες συγκρούσεις μένονται. Συγκρούονται οι πλούσιοι με τους φτωχούς, οι μικροί με τους μεγάλους, οι μαύροι με τους λευκούς, όλοι τους μάχονται. Κατά συνέπεια, η πολεμική ατμόσφαιρα δεν είναι χαρακτηριστικό μιας μόνο περιοχής του πλανήτη μας, αλλά αποτελεί ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Παρακάτω θα αναφέρουμε τις βασικότερες πολεμικές εστίες, εξεγέρσεις και πολιτικές δολοφονίες, καθώς και τα πραξικοπήματα που συνέβησαν και συμβαίνουν την τελευταία εικοσαετία.

❖ Δώστε ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγνωση των γεγονότων που ακολουθούν και μη θεωρήσετε κουραστική την αναφορά τόσο πολλών περιπτώσεων. Είναι αναγκαίο για να δοθεί μια σαφής εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στον πλανήτη μας, μιας εικόνας που αναφέρεται προφητικά μέσα στην Αγία Γραφή, όπως θα δούμε και στη συνέχεια:

- (01) ΙΟΥΛΙΟΣ 1974: Η ΤΟΥΡΚΙΑ εισβάλλει στην ΚΥΠΡΟ και μέχρι σήμερα το πρόβλημα δεν έχει λυθεί και η κατάσταση είναι συνέχεια τεταμένη και εύφλεκτη.
- (02) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1975: Ο εμφύλιος πόλεμος στο ΛΙΒΑΝΟ με επίκεντρο τη Βηρυτό αρχίζει με σφοδρότητα. Λύση καμιά. Η κατάσταση έχει δραματικά επιδεινωθεί.
- (03) ΙΟΥΛΙΟΣ 1977: Στο ΠΑΚΙΣΤΑΝ εκδηλώνεται πραξικόπημα
- (04) ΙΟΥΛΙΟΣ 1977: Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ επιτίθεται στη ΛΙΒΥΗ.
- (05) ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1978: Η ΣΟΜΑΛΙΑ κινητοποιείται κατά της γειτονικής ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.
- (06) ΙΟΥΛΙΟΣ 1978: Πραξικόπημα στη ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ.
- (07) ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1979: Στρατεύματα του ΒΙΕΤΝΑΜ επιτίθενται και καταλαμβάνουν την Πνομ Πενχ της ΚΑΜΠΟΤΖΗΣ.
- (08) ΙΟΥΛΙΟΣ 1979: Χάος επικρατεί στην ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ.
- (09) ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1979: Εισβολή της πρώην Σοβιετικής Ένωσης (ΕΣΣΔ) στο ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ.
- (10) ΜΑΪΟΣ 1980: Στρατιωτική εξέγερση στη ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ.
- (11) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1980: Αρχίζει ο μακροχρόνιος και παράλογος πόλεμος ανάμεσα σε ΙΡΑΝ (Περσία) και ΙΡΑΚ.
- (12) 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981: Δολοφονία του Αιγύπτιου Προέδρου Ανουάρ Σαντάτ.
- (13) ΜΑΪΟΣ 1982: Η ΑΓΓΛΙΑ επιτίθεται στα νησιά ΦΩΛΚΛΑΝΤ.
- (14) ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 1982: Εισβολή του ΙΣΡΑΗΛ στο Ν.ΛΙΒΑΝΟ. Είναι ο 5^{ος}, κατά σειρά, μεγάλος πόλεμος μεταξύ των 2 Χωρών.

- (15) 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1983: Δολοφονία Προέδρου των Φιλιππίνων Μπενίνιο Ακίνο.
- (16) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1983: Απόβαση στρατευμάτων των Η.Π.Α. στη νήσο ΓΡΕΝΑΔΑ της Καραβαϊκής.
- (17) ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1984: Αναζωπύρωση του πολέμου μεταξύ ΙΡΑΝ και ΙΡΑΚ.
- (18) 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1984: Δολοφονία της Πρωθυπουργού της Ινδίας Ίντιρας Γκάντι.
- (19) ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1985: Πραξικόπημα στο ΣΟΥΔΑΝ.
- (20) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1985: Η ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ σε αναβρασμό. Η μεγάλη σύγκρουση μεταξύ λευκών και μαύρων αρχίζει να λαμβάνει τρομακτικές διαστάσεις.
- (21) 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1986: Δολοφονία του Σουηδού πρωθυπουργού Ούλοφ Πάλμε.
- (22) ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1986: Επίθεση των Η.Π.Α κατά της ΛΙΒΥΗΣ.
- (23) ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1987: Νέο πραξικόπημα στις ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ.
- (24) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988: Ειρήνευση μεταξύ ΙΡΑΝ - ΙΡΑΚ.
- (25) ΙΟΥΝΙΟΣ 1989: Φοιτητική εξέγερση στο ΠΕΚΙΝΟ - 3.600 νεκροί.
- (26) ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1989: Πτώση του τείχους του ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ.
- (27) ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1989: Λαϊκή εξέγερση στη ΡΟΥΜΑΝΙΑ.
- (28) ΜΑΡΤΙΟΣ 1990: Πραξικόπημα στο ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ.
- (29) ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1990: Κρίση ΙΡΑΚ-ΚΟΥΒΕΪΤ. Εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ.
- (30) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1990: Συγκρούσεις φυλετικές στη Ν. ΑΦΡΙΚΗ.
- (31) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1990: Ενοποίηση των ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΙΩΝ.
- (32) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1990: Νέο πραξικόπημα στις ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ.

2. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ 1991 - 2000

Θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη αναφορά για τα πολεμικά γεγονότα της δεκαετίας του **1991-2000**, της τελευταίας δεκαετίας του 20ού αιώνα. Θα παρατηρήσετε ότι ο αριθμός των πολεμικών γεγονότων, των συγκρούσεων, των εξεγέρσεων, των πραξικοπημάτων, των επαναστάσεων, των τρομοκρατικών ενεργειών κλπ, είναι υπερβολικά μεγάλος σε σύγκριση με την υπόλοιπη περίοδο που εξετάζουμε (1974-1990). Η τραγική διαπίστωση είναι ότι κάθε νέα χρονιά είναι χειρότερη από την προηγούμενη:

- (01) **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1991:** Πραξικόπημα στην Αϊτή.
- (02) **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991:** Πόλεμος στον ΠΕΡΣΙΚΟ ΚΟΛΠΟ. Επιχείρηση συμμαχικών δυνάμεων με την επωνυμία «ΚΑΤΑΓΙΑΔΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ».
- (03) **ΜΑΡΤΙΟΣ 1991:** Εμφύλιος πόλεμος ξεσπά στο ΙΡΑΚ.
- (04) **ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1991:**
Εντείνεται η γενοκτονία των ΚΟΥΡΔΩΝ.
- (05) **ΜΑΪΟΣ 1991:** ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ εναντίον ΑΡΜΕΝΙΑΣ.
- (06) **ΜΑΪΟΣ 1991:** Δολοφονία ΙΝΔΟΥ Πρωθυπουργού Ρ.ΓΚΑΝΤΙ.
- (07) **ΜΑΪΟΣ 1991:** Εσωτερική εξέγερση στην ΑΙΘΙΟΠΙΑ. Ανατροπή του δικτάτορα Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ.
- (08) **ΙΟΥΛΙΟΣ 1991:** Πόλεμος σε ΣΛΟΒΕΝΙΑ - ΚΡΟΑΤΙΑ - ΣΕΡΒΙΑ.
- (09) **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1991:** Πραξικόπημα στη Σοβιετική Ένωση. Ανατροπή του Μ. Γκορμπατσόφ.
- (10) **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1991:** Συγκρούσεις και χάος στο ΖΑΪΡ.
- (11) **ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1992:** Συγκρούσεις ΑΖΕΡΩΝ και ΑΡΜΕΝΙΩΝ
- (12) **ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1992:** Πραξικόπημα εκδηλώνεται στο ΠΕΡΟΥ.
- (13) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1992:** Ο εμφύλιος στην ΑΓΚΟΛΑ συνεχίζεται
- (14) **1992 - 1993 - 1994:** Η νεοσύστατη γειτονική μας Δημοκρατία των

ΣΚΟΠΙΩΝ (FYROM) προκαλεί τη Χώρα μας, με αποτέλεσμα η ειρήνη στα ΒΑΛΚΑΝΙΑ να είναι εύθραυστη.

- (15) 1993 - 1994: Η πολιτική κρίση στην ΙΤΑΛΙΑ συνεχίζεται. Κανένα πολιτικό κόμμα δεν είναι ικανό να Κυβερνήσει τη Χώρα. Οι εκλογές του ΜΑΡΤΙΟΥ 1994 δεν έφεραν τη λύση.
- (16) ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1994: Πολιτικό χάος σε ΡΟΥΑΝΤΑ και ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ. Δολοφονία των δύο Προέδρων των Χωρών αυτών.
- (17) ΜΑΪΟΣ 1994: Ξέσπασε εμφύλιος στην Υεμένη.
- (18) 10 ΜΑΪΟΥ 1994: Ο μαύρος ηγέτης Νέλσον Μαντέλα ορκίζεται Πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής, μετά από συντριπτική νίκη στις πρώτες πολυφυλετικές εκλογές. ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ ΤΟ ΑΠΑΡΧΑΪΝΤ. Θα σταματήσουν άραγε οι συγκρούσεις μεταξύ λευκών και μαύρων;
- (19) ΙΟΥΝΙΟΣ 1994: Το “Κουρδικό Εργατικό Κόμμα” (ΡΚΚ) προβαίνει σε συνεχείς βομβιστικές επιθέσεις εναντίον Τουρκικών στόχων τουριστικού ενδιαφέροντος, προκειμένου η διεθνής κοινότητα να ευαισθητοποιηθεί για τη συνεχιζόμενη από τους Τούρκους γενοκτονία των Κούρδων της Ν.Α.Τουρκίας, που σύμφωνα με στοιχεία του ΡΚΚ μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 1994 ο Τουρκικός στρατός είχε ισοπεδώσει 400 Κουρδικά χωριά (βλ. ΕΘΝΟΣ/24.06.1994).
- (20) ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1995: Διαμάχη μεταξύ ΠΕΡΟΥ και ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΥ
- (21) ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1995: Η εμφύλια διαμάχη στη ΒΟΣΝΙΑ συνεχίζεται. Τον *ΑΥΓΟΥΣΤΟ* του ίδιου έτους ο πόλεμος αναζωπυρώνεται, όταν οι Κροάτες με την έγκριση των ισχυρών της Γης καταλαμβάνουν μέσα σε ένα μόνο 48ωρο την, επί τετραετία, Σερβοκρατούμενη Κράινα.
- (22) ΜΑΡΤΙΟΣ 1995: Σφοδρή επίθεση των Τουρκικών δυνάμεων εναντίον Κουρδικών χωριών στο βόρειο Ιράκ. Στόχος τους η ολοκληρωτική γενοκτονία των Κούρδων, γι’ αυτό στην επιχείρηση λαμβάνουν μέρος 35.000 Τούρκοι στρατιώτες (ΕΘΝΟΣ /02.04.1995)
- (23) ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1995: Η πολιτική κρίση που ξέσπασε το έτος 1994 στη ΡΟΥΑΝΤΑ συνεχίζεται.
- (24) ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1995: Στις ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ αντάρτες Μουσουλμάνοι συγκρούονται με κυβερνητικές δυνάμεις.
- (25) ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1995: Δολοφονία του Ισραηλινού Πρωθυπουργού Γιτζάκ Ράμπιν από τον ομοεθνή του Γιγκάλ Αμίρ. Η ειρήνη στη Μέση

Ανατολή μπαίνει σε μεγάλη δοκιμασία. Οι συχνές βομβιστικές επιθέσεις των Αραβικών εξτρεμιστικών οργανώσεων “Χαμάς” και “Τζιχαντ” οδηγούν τις ειρηνευτικές διαδικασίες σε αδιέξοδο (λεπτομέρειες στο “Κεφάλαιο ΟΓΔΟΟ”).

◆ Ίσως η πιο συγκλονιστική περιγραφή των γεγονότων είναι για τα έτη **1996-1997**, που συνεχίζεται και στα επόμενα έτη. Η πληθώρα των τοπικών πολεμικών κινητοποιήσεων είναι κάτι που αφήνει άφωνο τον κάθε άνθρωπο. Μοιάζει σαν ένα ορμητικό χείμαρρο που στην πορεία του δημιουργεί νέες εστίες ανάφλεξης συγκρούσεων, με αποτελέσματα τα οποία είναι δύσκολα να προβλεφθούν. Επίκαιρα είναι τα λόγια του Ιησού Χριστού, όταν οι μαθητές Του ρώτησαν για τα γεγονότα που θα προηγηθούν της δεύτερης έλευσής Του: *«...Και θα ακούσετε πολέμους και φήμες από πολέμους... Επειδή, θα εγερθεί έθνος ενάντια σε έθνος, και βασιλεία ενάντια σε βασιλεία, και θα γίνουν πείνες και μεταδοτικές αρρώστιες, και σεισμοί ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ. Όλα αυτά είναι αρχή των ωδίνων...»* (Ματθαίος ΚΔ/24: 6-8/ μετ.ΣΦ). Τα γεγονότα του 1996 και μετά είναι:

1996

- (01) **11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1996:** Δυνάμεις του Ισραηλινού στρατού επί 16 συνεχείς ημέρες σφυροκοπούν θέσεις της Ισλαμικής οργάνωσης “Χεζμπολάχ” στο Νότιο Λίβανο.
- (02) **ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 1996:** Η ένταση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας κλιμακώνεται επικίνδυνα με τις συνεχείς προκλήσεις της Τουρκίας διεκδικώντας τις νήσους Ίμια και Γαύδο (Ιανουάριος 96), καθώς και με τη δολοφονία (3 Ιουνίου) 19χρονου Ελληνοκύπριου εθνοφρουρού. Στην περίπτωση της “Ίμια” υπήρξαν και τρεις Έλληνες αεροπόροι νεκροί.
- (03) **ΙΟΥΛΙΟΣ 1996:** Αναζωπύρωση των συγκρούσεων στη ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ (πρώην ΚΕΪΛΑΝΗ) μεταξύ αυτονομιστών ανταρτών Ταμίλ Εελάμ (“Τίγρεις Απελευθέρωσης”) και κυβερνητικών δυνάμεων. Ο εμφύλιος πόλεμος που άρχισε το 1983 στη Σρι Λάνκα έχει προκαλέσει μέχρι σήμερα 50.000 νεκρούς.
- (04) **ΙΟΥΛΙΟΣ 1996:** Σκληρές συγκρούσεις στη Β.ΙΡΛΑΝΔΙΑ μεταξύ Διαμαρτυρομένων (Προτεσταντών) και Καθολικών. Οι δύο κοινότητες μάχονται εδώ και 25 περίπου χρόνια και έχουν προκαλέσει το θάνατο 3.500 ατόμων (ΕΘΝΟΣ/13.07.1996).

- (05) ΙΟΥΛΙΟΣ 1996: Νέο πολιτικό χάος στο ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ. Σφαγή των Τούτσι από τους Χούτου. Εικόνες φρίκης.
- (06) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1996: Σκληρές μάχες στην ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ μεταξύ Τσετσένων ανταρτών και ΡΩΣΙΚΩΝ κυβερνητικών δυνάμεων. Πόλη φάντασμα η πρωτεύουσα της Τσετσενίας ΓΚΡΟΖΝΙ. Από το Δεκέμβριο 1994 που άρχισαν οι συγκρούσεις έχουν βρει το θάνατο 30.000 περίπου άτομα.
- (07) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1996: Νέα κρίση των σχέσεων ΕΛΛΑΔΑΣ-ΤΟΥΡΚΙΑΣ - ΚΥΠΡΟΥ, με συγκλονιστικά γεγονότα στη Δερύνεια της Κύπρου, αποτέλεσμα των οποίων ήσαν και δύο Ελληνοκύπριοι νεκροί.
- (08) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1996: Τέλος του μήνα, στο ΜΕΞΙΚΟ αντάρτες του Επαναστατικού Λαϊκού Στρατού (ΕΡΡ) συγκρούονται με δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας στις πολιτείες Γκερέρο και Οαχάκα.
- (09) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1996: Στην ΚΟΛΟΜΒΙΑ τουλάχιστον 100 Κολομβιανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν, όταν εκατοντάδες αριστεροί αντάρτες επιτέθηκαν και κατέλαβαν στρατιωτική βάση μέσα στη ζούγκλα της επαρχίας Πουτουμάγιο. Θεωρείται μια από τις πιο αιματηρές επιθέσεις στις 3 δεκαετίες που διαρκεί η αντιπαράθεση κυβερνητικών δυνάμεων και αριστερών ανταρτών» (ΕΘΝΟΣ/02.09.1996)
- (10) ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1996: Με μια επιχείρηση αστραπή στρατιωτικές δυνάμεις του ΙΡΑΚ προωθήθηκαν στο βόρειο τμήμα της Χώρας, στο Ιρακινό Κουρδιστάν και κατέλαβαν την πόλη Αρμπίλ. Μια νέα “Καταγίδα της ερήμου” βρίσκεται σε εξέλιξη, καθώς οι ΗΠΑ μπαίνουν ενεργά στη σύγκρουση.
- (11) ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1996: Στο ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ διεξάγονται σφοδρότατες συγκρούσεις μεταξύ των μουσουλμάνων ανταρτών Ταλιμπάν (οι οποίοι τον περασμένο μήνα κατέλαβαν την πρωτεύουσα Καμπούλ) και των πρώην κυβερνητικών δυνάμεων.

1997

- (01) ΑΛΒΑΝΙΑ: Το Μάρτιο η χώρα συγκλονίζεται από εμφύλια διαμάχη. Ο επίσημος απολογισμός των θυμάτων είναι 1.311 νεκροί και ανεπίσημες πηγές αναφέρουν για πάνω από 2.500 νεκρούς (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/23.09.1997).
- (02) ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ του καθεστώτος των Ταλιμπάν και των δυνάμεων του Μασούντ συνεχίζεται με μεγαλύτερη ένταση.

- (03) **ΡΟΥΑΝΤΑ-ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ:** Οι βιαιότητες και οι σφαγές μεταξύ Χούτου και Τούτσι στην περιοχή των Μεγ. Λιμνών συνεχίζονται.
- (04) **ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ:** Το Μάιο στη Σιέρα Λεόνε εκδηλώνεται στρατιωτικό πραξικόπημα και στη χώρα επικρατεί χάος
- (05) **ΚΟΓΚΟ (πρώην ΖΑΪΡ):** Το Μάιο ο πρόεδρος Μομπούτου Σέσε Σέκο ανατρέπεται από τις δυνάμεις του Λοράν Καμπίλα που κατάλαμβάνει την εξουσία. Η χώρα μετονομάζεται σε **ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ**.
- (06) **ΙΝΔΙΑ:** Τον Ιούνιο 1997 η εμφύλια διαμάχη μεταξύ των μουσουλμάνων αυτονομιστών του Κασμίρ και των κυβερνητικών δυνάμεων συνεχίζεται. Σε 2.500 υπολογίζεται ο αριθμός των θυμάτων.
- (07) **ΚΑΜΠΟΤΖΗ:** Τον μήνα Ιούνιο στη Χώρα αυτή εκδηλώνεται πραξικόπημα με ηγέτη τον Χου Σεν, με αποτέλεσμα να επικρατεί πολιτική αστάθεια.
- (08) **ΤΟΥΡΚΙΑ - ΚΟΥΔΡΟΙ:** Τον Ιούλιο κλιμακώνονται οι στρατιωτικές επιχειρήσεις της Τουρκίας κατά των ΚΟΥΔΡΩΝ στο βόρειο Ιράκ, οι οποίες στους δύο αμέσως επόμενους μήνες εντείνονται.
- (09) **ΑΛΓΕΡΙΑ:** Τον Αύγουστο η οργάνωση “Ισλαμικό Μέτωπο Σωτηρίας” (FIS) προβαίνει σε μαζικές σφαγές αμάχων απίστευτης βαρβαρότητας. Η εμφύλια διαμάχη μεταξύ Ισλαμιστών και κυβέρνησης έχει αρχίσει από το 1992, αλλά το 1997 ήταν η τραγικότερη χρονιά σε θύματα. Υπολογίζεται ότι έχουν χάσει συνολικά 60 έως 100 χιλιάδες άνθρωποι τη ζωή τους.
- (10) **ΑΙΓΥΠΤΟΣ:** Η Μουσουλμανική οργάνωση “Γκαμάα Αλ Ισλαμίγια” προβαίνει σε τρομοκρατικές ενέργειες κατά ξένων τουριστών. Στις 18 Σεπτεμβρίου (9) άτομα δολοφονούνται στο Κάιρο και άλλα (62) στο Λούξορ στις 17 Νοεμβρίου. Παρόμοιο γεγονός είχε συμβεί και στις 18.04.1996, έξω από το ξενοδοχείο “Europa” του Καΐρου, όπου είχαν σκοτωθεί (18) Έλληνες τουρίστες.
- (11) **ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ:** Τον Οκτώβριο οι τρομοκρατικές ενέργειες των ανταρτών Ταμίλ συνεχίζονται: 18 άτομα σκοτώθηκαν και άλλα 100 τραυματίστηκαν από έκρηξη βόμβας σε παγιδευμένο αυτοκίνητο.
- (12) **ΖΑΜΠΙΑ:** Τον Οκτώβριο στη Χώρα αυτή εκδηλώνεται, κατά του προέδρου Φρέντερικ Τσιλούμπα, πραξικόπημα από ομάδα στρατιωτικών με ηγέτη τον αυτοαποκαλούμενο «Κάπτεν Σόλο». Οι στασιαστές συνελήφθησαν από τα κυβερνητικά στρατεύματα. Ο πρόεδρος

Τσιλούμπα σε μήνυμά του είπε: «...*Τα σχέδιά τους απέτυχαν και η κυβέρνηση έχει αναλάβει πλήρως τον έλεγχο. Ο εχθρός ηττήθηκε και η νίκη είναι δική μας, στο όνομα του Ιησού*» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/29.10.1997). Είναι συγκλονιστικό το γεγονός ότι ένας ανώτατος πολιτειακός παράγοντας μιας χώρας, επικαλείται το «όνομα του Ιησού» σε ένα μεγάλο πρόβλημα της χώρας του

- (13) **ΙΡΑΚ-ΠΕΡΣΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ:** Τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο εκδηλώνεται νέα κρίση στον Περσικό Κόλπο για τον έλεγχο των πετρελαίων. Ο Σαντάμ Χουσεΐν και πάλι στο προσκήνιο. Σκληραίνει τη στάση του απέναντι στον ΟΗΕ, απελαύνοντας τους εκπροσώπους των ΗΠΑ από την επιτροπή του ΟΗΕ για τον αφοπλισμό. «*Μονόδρομος για τα “γεράκια” ο πόλεμος*» (ΑΔΕΣΜ.ΤΥΠΟΣ/11.11.1997).
- (14) **ΕΛΛΑΔΑ-ΤΟΥΡΚΙΑ:** Η αντιπαράθεση των δύο χωρών με πολλές παραβιάσεις του Ελληνικού εναέριου χώρου από Τουρκικά μαχητικά αεροπλάνα συνεχίζεται όλο το 1997. Η κατάσταση επιδεινώνεται κατά το μήνα Οκτώβριο, όπου παρενοχλήθηκε ακόμα και το αεροπλάνο στο οποίο επέβαινε ο τότε Έλληνας Υπουργός Εθνικής Άμυνας Άκης Τσοχατζόπουλος, κατευθυνόμενος προς την Κύπρο. Μικρή ύφεση παρατηρήθηκε στο 2^ο 15νθήμερο Νοεμβρίου, εξαιτίας της Διάσκεψης των Βαλκανικών Κρατών στην Κρήτη, στην οποία συμμετείχε και ο Τούρκος πρωθυπουργός Μεσούτ Γιλμάζ. Ένα γεγονός που επίσης συντέλεσε στην κλιμακούμενη αύξηση της έντασης μεταξύ των δύο Χωρών, ήταν η επικείμενη τοποθέτηση των Ρωσικών πυραύλων S-300 στην Κύπρο.
- (15) **ΙΣΡΑΗΛ:** Οι βομβιστικές επιθέσεις των μουσουλμανικών οργανώσεων κατά των αμάχων, καθώς και τα βίαια επεισόδια μεταξύ Παλαιστινίων εποίκων και Ισραηλινών, αποτελούν πλέον καθημερινό φαινόμενο, συνεχώς αυξανόμενο. Το 1997 σημειώθηκαν οι περισσότερες τρομοκρατικές ενέργειες από τα προηγούμενα έτη, με αποτέλεσμα η ειρηνευτική διαδικασία να χαρακτηρίζεται «*από καιρό κλινικώς νεκρή*» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/29.10.1997).
- (16) **ΜΕΞΙΚΟ:** Παραμονές Χριστουγέννων σφαγιάζονται 45 Ινδιάνοι (μεταξύ αυτών 21 γυναίκες και 15 παιδιά) στην επαρχία Τσιάπας από παρακρατικές οργανώσεις.

◆ **1998 - 1999:** Το ίδιο πολεμικό σκηνικό επικράτησε και τα δύο επόμενα έτη 1998-1999 με κυρίαρχα τα παρακάτω γεγονότα, που επισκίασαν όλα τα υπόλοιπα:

(01) ΠΕΡΣΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ: Αρχές Φεβρουαρίου 1998 δημιουργείται στον Περσικό Κόλπο έκρυθμη κατάσταση που εκτονώνεται στο παρά πέντε στο τέλος του ίδιου μήνα, μετά από παρέμβαση του Γ.Γ. του ΟΗΕ Κόφι Ανάν. Το Δεκέμβριο του ίδιου έτους η κατάσταση επιδεινώθηκε περισσότερο, όταν Αμερικανικά και Βρετανικά αεροσκάφη βομβάρδισαν τη Βαγδάτη, σε μια προσπάθεια να «συνετίσουν» τον Ιρακινό ηγέτη. Υπολογίζεται ότι μέχρι τέλους του Φεβρουαρίου 1999 πραγματοποιήθηκαν περίπου 70 επιθέσεις.

(02) ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ: Η κλιμάκωση των επεισοδίων στο Κοσσυφοπέδιο της Γιουγκοσλαβίας, αρχές **Μαρτίου 1998** από τις διαδηλώσεις ομάδων Αλβανόφωνων πολιτών, δημιούργησε ένταση στην περιοχή των Βαλκανίων. Στις **24 Μαρτίου 1999** (επόμενο έτος) ξεκινούν οι ΝΑΤΟϊκοί βομβαρδισμοί σε Σερβία και Κοσσυφοπέδιο και σταματούν στις **10 Ιουνίου 1999**.

(03) ΑΙΘΙΟΠΙΑ-ΕΡΥΘΡΑΙΑ: Για την κυριαρχία ενός τμήματος (άγονου) εδάφους ξεσπά στις **6 Μαΐου 1998** πόλεμος μεταξύ των δύο χωρών. Η κατάσταση εντάθηκε το Φεβρουάριο του έτους **1999**, οπότε ξεσπά ο δεύτερος πόλεμος μεταξύ των δύο χωρών. Ο τραγικός απολογισμός των 16 μηνών πολέμου ήταν 40.000 νεκροί (ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ/29.08.1999).

(04) ΚΟΛΟΜΒΙΑ: Σφοδρές συγκρούσεις εκδηλώθηκαν στην Κολομβία τον **Αύγουστο 1999** μεταξύ κυβερνητικών δυνάμεων και ανταρτών της μαρξιστικής οργάνωσης FARC με 50 νεκρούς (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/02.09.1999).

(05) ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΤΙΜΟΡ-ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ: Βίαιες ταραχές μεταξύ αντιπάλων παρατάξεων ξεσπούν στο Ανατολικό Τιμόρ το **Σεπτέμβριο 1999** και η αιματοχυσία δεν έχει σταματημό: «**Απίστευτες φρικαλεότητες Ινδονήσιων παρακρατικών στο Ανατολικό Τιμόρ. Έσφαξαν 10 μέσα σε εκκλησία**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/10.09.1999).

(06) ΝΑΓΚΕΣΤΑΝ και ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ: Τον Αύγουστο 1999 ισλαμιστές αντάρτες κηρύττουν το Ναγκεσταν ανεξάρτητο ισλαμικό κράτος, έχοντας την υποστήριξη και των μουσουλμάνων της Τσετσενίας και η σύγκρουση με τις Ρωσικές δυνάμεις είναι πλέον αναπόφευκτη. Μετά από ένα μήνα (09/99) η Ρωσία επιτίθεται με αεροπορικές επιδρομές κατά του Γκρόζνι, πρωτεύουσα της Τσετσενίας.

(07) **ARMENIA:** Στις 27 Οκτωβρίου 1999 τέσσερις ένοπλοι εισέρχονται στο κοινοβούλιο και σκοτώνουν οκτώ άτομα, μεταξύ των οποίων ήταν ο πρωθυπουργός και ο πρόεδρος της Βουλής.

(08) **ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ:** Τίποτε δεν φαίνεται να έχει αλλάξει στη διετία 1998-1999 από την έκρυθμη κατάσταση των προηγούμενων ετών στις σχέσεις μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστίνης. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας Παλαιστινίων καμικάζι και οι συγκρούσεις μεταξύ των αντιπάλων παρατάξεων είναι καθεστώς ρουτίνας. Οι συνομιλίες για ειρήνευση καταλήγουν σε αδιέξοδο.

Το έτος **1999** χαρακτηρίζεται και από την πληθώρα των τρομοκρατικών επιθέσεων, σπουδαιότερες από τις οποίες είναι οι παρακάτω:

(01) **13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1999:** Δύο Ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας έξω από τη Χάιφα.

(02) **13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1999:** Βομβιστική επίθεση σε εμπορικό κέντρο στην Ασιατική συνοικία της Κωνσταντινούπολης με 12 νεκρούς και 6 τραυματίες.

(03) **30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1999:** Βόμβα σε ομοφυλοφιλικό κέντρο του Λονδίνου προκαλεί το θάνατο 3 ατόμων.

(04) **01 ΙΟΥΛΙΟΥ 1999:** Επίθεση με πολυβόλο σε καφέ της πόλης Ελαζίκ (Ανατολική Τουρκία) με 6 νεκρούς.

(05) **30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1999:** Έκρηξη βόμβας στο κέντρο της πόλης Μεντεγίν της Κολομβίας σκοτώνει 9 άτομα.

(06) **31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1999:** Έκρηξη βόμβας σε υπόγειο εμπορικό κέντρο της Μόσχας (1 νεκρός και 20 τραυματίες).

(07) **04 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1999:** Από έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου στο Νταγκεστάν, στα σύνορα με την Τσετσενία χάνουν τη ζωή τους 64 άνθρωποι.

(08) **09 και 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1999:** Σε βομβιστικές επιθέσεις εναντίον συγκροτημάτων πολυκατοικιών στη Μόσχα χάνουν τη ζωή τους συνολικά 212 άτομα (94 και 118, αντίστοιχα).

(09) **16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1999:** Από έκρηξη βόμβας στην πόλη Βολκογκόνοφ της νότιας Ρωσίας σκοτώνονται 14 άτομα.

(10) **21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1999:** Περισσότεροι από 110 άνθρωποι σκοτώ-

νονται σε επίθεση με ρουκέτες στο Γκρόνζι της Τσετσενίας.

Σύμφωνα με στοιχεία που είχε δώσει στο τέλος του έτους **1995** το «ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ» στη Στοκχόλμη, την περίοδο εκείνη 40 τουλάχιστον πολεμικές επιχειρήσεις βρίσκονταν σε εξέλιξη σε διάφορα μέρη του πλανήτη μας, από τις οποίες ξεχώριζαν οι συγκρούσεις σε Αλγερία, Αφγανιστάν, Ισραήλ-Λίβανο, Μπουρούντι, Πακιστάν, Σρι Λάνκα, Βοσνία Ερζεγοβίνη και Τσετσενία (ΤΟ ΒΗΜΑ/12.11.1995). Χαρακτηριστικό επίσης είναι δημοσίευμα εφημερίδας, σύμφωνα με το οποίο «**πόλεμοι, πείνα και καταστροφές σπρώχνουν στην προσφυγιά εκατομμύρια ανθρώπους**», με φυσικό επακόλουθο αναγκαστικές μεταναστεύσεις πληθυσμών να εξαφανίζονται πανάρχαιους λαούς» (ΕΘΝΟΣ/21.08.1996, σελ.18). Περίπου 300 εκατομμύρια ιθαγενείς όλων των ηπείρων, ποσοστό 5,2% του παγκόσμιου πληθυσμού, γνώρισαν και ακόμα γνωρίζουν την καταστολή, την εκδίωξη και τον αφανισμό τους, χωρίς η διεθνής κοινότητα να μπορεί να εγγυηθεί τα ανθρώπινα δικαιώματά τους.

Τέλος, η ετήσια έκθεση του «ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ» του Λονδίνου ("IISS"), σχετικά με τις παγκόσμιες δαπάνες πολεμικού εξοπλισμού, αποτελεί έναν καθρέπτη που αντικατοπτρίζει την πιο αποκρουστική ίσως όψη της σημερινής ανθρώπινης κοινωνίας. Κάθε χρόνο υπέρογκα ποσά δαπανώνται για την παραγωγή οπλοστασίων θανάτου και καταστροφής, στην υπηρεσία ματαιόδοξων κοσμοκρατορικών αντιλήψεων μερικών ηγεμονικών δυνάμεων. Τα επίσημα παγκόσμια έσοδα από τις πωλήσεις όπλων κατά το έτος **1995** έφθασαν τα 30,2 δις δολάρια, παρουσιάζοντας αύξηση 15% από το έτος 1994, ενώ το ποσό για τις παγκόσμιες δαπάνες εξοπλισμών υπερβαίνει τα 200 δις δολάρια. Την πρώτη θέση κατέχουν οι ΗΠΑ και ακολουθούν, κατά σειρά, η Ρωσία και η Κίνα (πηγή: ΕΘΝΟΣ /12.10.96, σελ.26).

◆ **Έτος 2000 μ.Χ.** Ο ερχομός του έτους 2000 γιορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι ευχές και οι ελπίδες για μια παγκόσμια ειρήνη, δεν μπόρεσαν να αλλάξουν τη ζοφερή πραγματικότητα. Το 2000 κληρονόμησε πολλούς **πολέ-**

μους που βρίσκονταν σε εξέλιξη, **ένοπλη βία** σε πολλά σημεία του πλανήτη και έντονες **αντιπαραθέσεις**, έτοιμες να προκαλέσουν νέα ανάφλεξη. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στις 09.01.2000 τα πιο «θερμά» σημεία του πλανήτη ήταν έξι: Βαλκάνια (τέσσερις πόλεμοι δεν έλυσαν τα προβλήματα), **Κασμίρ** (διαμάχη Ινδίας και Πακιστάν για την κυριαρχία), **Καύκασος** (η Ρωσία οραματίζεται αναβίωση της πρώην υπερδύναμης), **Μέση Ανατολή** (μια πυριτιδαποθήκη, έτοιμη για έκρηξη), **Νήσος Τιμόρ** (η βία σε έξαρση) και **Αφρική** (οι εμφύλιες και οι διακρατικές διαμάχες αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα).

Το κύριο χαρακτηριστικό το έτους **2000**, που αυξήθηκε υπερβολικά και στα επόμενα έτη, ήταν η εμφάνιση μιας νέας μορφής πολεμικών αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων. Οι πόλεμοι πλέον έχουν **θρησκευτικό** χαρακτήρα με πρωταγωνιστές τις δύο μεγαλύτερες θρησκείες, τον **ΙΣΛΑΜΙΣΜΟ** και τον **ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ**. Από την Αίγυπτο μέχρι την Ινδονησία και από το Λίβανο μέχρι τη Νιγηρία η νέα χιλιετία σημαδεύτηκε από τις πιο σοβαρές θρησκευτικές συγκρούσεις που γνώρισε μέχρι τότε ο κόσμος, μεταξύ του Ισλάμ και των «Χριστιανών».

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» στις 10.01.2000 οι θρησκευτικές εντάσεις και συγκρούσεις που συντάραξαν τον κόσμο ήταν στις εξής χώρες: Αίγυπτος (20 χριστιανοί σκοτώθηκαν), **Νιγηρία** (πυρπολήθηκαν 4 εκκλησίες το Δεκέμβριο 1999), **Σουδάν** (εμφύλιος 30ετής θρησκευτικός πόλεμος), **Ινδονησία** (χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στο Ανατολικό Τιμόρ και στα νησιά Σπάις), **Βοσνία** (ασταθής ειρήνη μετά τον πόλεμο 1992-1995, λόγω θρησκευτικών μειονοτήτων), **Κόσοβο** (χιλιάδες Αλβανόφωνοι σκοτώθηκαν και οι εναπομείναντες Σέρβοι καταπιέζονται), **Τσετσενία** (ο δεύτερος πόλεμος με τους Ρώσους συνεχίζεται), **Λίβανος** (είκοσι νεκροί σε πρόσφατες συγκρούσεις) και **Φιλιππίνες** (μουσουλμανικές εξεγέρσεις στο Νότο).

Η θρησκευτική διαμάχη δεν περιορίζεται μόνον στις παραπάνω χώρες, ούτε και αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό τους. Το ίδιο συμβαίνει και στις «πολιτισμένες» χώρες της Ευρώπης και της Α-

μερικής. Η Ιταλική (καθολική) εφημερίδα «AVENIRE» σε άρθρο της με τίτλο «**Προσοχή ΤΟΥΡΚΙΑ, προσοχή ΙΣΛΑΜ!!!**» (Ιανουάριος 2000) προειδοποιούσε τις συνέπειες από τη διεύρυνση της Ευρώπης με την είσοδο μη χριστιανικών κρατών, όπως είναι η Τουρκία.

◆ Τέλος, πριν κλείσουμε για τις πολεμικές και τρομοκρατικές ενέργειες του έτους 2000, κρίνεται σκόπιμο να αναφερθούμε επιγραμματικά (σύντομα) και στην επικρατούσα κατάσταση στην **ΙΣΠΑΝΙΑ** και **ΕΛΛΑΔΑ**.

(1) **ΙΣΠΑΝΙΑ:** Η αυτονομιστική οργάνωση των Βάσκων ΕΤΑ εμφανίζεται στην Ισπανία το έτος 2000 σκληρότερη παρά ποτέ, έχοντας στρατολογήσει νέα μέλη. Ο τραγικός απολογισμός είναι 19 δολοφονίες και 300 επιθέσεις σε κυβερνητικά κτίρια, αστυνομικά τμήματα, τράπεζες, σχολεία και γραφεία κομμάτων. Τα νέα μέλη της ομάδας ονομάστηκαν «**νέοι άγριοι**» και σκορπούν τον τρόπο στη χώρα των Βάσκων με βανδαλισμούς και πρωτοφανείς καταστροφές στο «**όνομα**» της ανεξαρτησίας από την Ισπανία. Υπολογίζεται ότι από το έτος 1968, όπου η ΕΤΑ ενέταξε στο ενεργητικό της τις πολιτικές δολοφονίες, προκάλεσε το θάνατο 800 ατόμων. Πρόκειται για έναν ακήρυχτο και συνεχή πόλεμο με απρόβλεπτες συνέπειες.

(2) **ΕΛΛΑΔΑ:** Στην Ελλάδα, στις **8 Ιουνίου 2000** δολοφονείται ο Άγγλος στρατιωτικός ακόλουθος **Στήβεν Σώντερς** από την τρομοκρατική οργάνωση «**17 ΝΟΕΜΒΡΗ**». Θεωρείται η **108^η** αξιόποινη ενέργεια της οργάνωσης και η προτελευταία της από τις 23 Δεκ. 1975, οπότε εμφανίστηκε και έκανε την πρώτη δολοφονία κατά του **Ρίτσαρντ Γουέλς**. Έγινε και μία ακόμα δολοφονική απόπειρα στις 21.01.2001, κατά βουλευτή της αξιωματικής αντιπολίτευσης, χωρίς επιτυχία. Το έτος **1999** και μέσα σε διάστημα 2 μηνών καταγράφηκαν συνολικά επτά επιθέσεις της οργάνωσης (βλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/07.07.2002). Τον Ιούλιο του έτους **2002** άρχισε η αντίστροφη μέτρηση για την οργάνωση, καθόσον όλα τα μέλη της συνελήφθησαν από την Ελληνική Αστυνομία και οδηγήθηκαν στη δικαιοσύνη, με αποτέλεσμα μια απειλή ετών για την πατρίδα μας να εξαλειφθεί.

3. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ 2001 - 2004

Η τριετία 2001-2002-2003 χαρακτηρίζεται εύστοχα ως «**τριετία του τρόμου**» και ως «**τριετία της παγκοσμιοποίησης**», καθόσον το κύριο χαρακτηριστικό της ήταν η «παγκοσμιοποίηση της τρομοκρατίας». Πρωταγωνιστές της τριετίας αυτής ήταν τρία κράτη: **ΗΠΑ, Αφγανιστάν και Ιράκ**. Κορυφαίο γεγονός ήταν η επίθεση στους δίδυμους εμπορικούς πύργους της Νέας Υόρκης την Τρίτη, 11 Σεπτεμβρίου 2001, ώρα 08.50 π.μ. Νέας Υόρκης (15.50 μ.μ. ώρα Ελλάδας), όπου άρχισε να γράφεται μια από τις μεγαλύτερες τραγωδίες στην ιστορία των ΗΠΑ και ταυτόχρονα ανοίχτηκε μια νέα σελίδα τρόμου και φόβου στην παγκόσμια ιστορία.

Ολόκληρη η ανθρωπότητα έμεινε άφωνη και το αίμα όλων αυτών που αντίκρισαν το τρομακτικό θέαμα στους δέκτες της τηλεόρασης πάγωσε στην κυριολεξία. Δύο επιβατικά αεροπλάνα, έχοντας καταληφθεί από αεροπειρατές κατέπεσαν και συντρίφτηκαν στους δίδυμους εμπορικούς ουρανοξύστες στο Μανχάταν, που σε λίγο κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι, παρασύροντας στο θάνατο δεκάδες χιλιάδες πολίτες. Λίγο αργότερα, ένα τρίτο αεροπλάνο κατέπεσε στο Πεντάγωνο, καταστρέφοντας ένα τμήμα του και ένα τέταρτο συνετρίβη κοντά στο Πίτσμπουργκ. Τελικός απολογισμός: 2.978 νεκροί.

Τα κράτη από τη στιγμή εκείνη βρίσκονται κάτω από κάθεστώς φόβου, βίας και τρομοκρατίας. Η επίθεση της 11^{ης} Σεπτεμβρίου έδωσε νέα δύναμη και όπλα στη δράση των σκοτεινών δυνάμεων. Στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας επιχειρήθηκε να νομιμοποιηθεί η «κρατική τρομοκρατία» με τη θέσπιση νόμων που πλήττουν καίρια τα ανθρώπινα δικαιώματα και ενισχύουν την αυθαιρεσία της κρατικής εξουσίας. Προετοιμάζεται ο δρόμος ενός **παγκόσμιου δικτάτορα**, τον οποίο η Βίβλος τον περιγράφει με διάφορους χαρακτηρισμούς, **όπως «το θηρίον», «ο άνομος» και «ο Αντί-Χριστος»**, όπως θα αναφερθούμε σε επόμενα κεφάλαια.

Πρώτος στόχος κατά της τρομοκρατίας ήταν ο **Οσάμα Μπιν Λάντεν**, οι **Ταλιμπάν** και το **ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ**. Στις 07.10.2001 Αμερικανικές και Βρετανικές αεροπορικές δυνάμεις επιτέθηκαν κατά του

Αφγανιστάν. Είναι ο **1ος μεγάλος πόλεμος** του 21^{ου} αιώνα με μικρή χρονική διάρκεια, καθόσον στις 13.11.2001 καταλήφθηκε η πρωτεύουσα Καμπούλ, χωρίς όμως να καταστεί δυνατόν να συλληφθεί ο Οσάμα Μπιν Λάντεν.

Δεύτερος στόχος ήταν ο **Σαντάμ Χουσεΐν**, η **Αλ Κάιντα** και το **ΙΡΑΚ**. Στις 20.03.2003 Αμερικανικές και Βρετανικές αεροπορικές δυνάμεις επιτέθηκαν κατά της Βαγδάτης, η οποία καταλήφθηκε στις 9 Απριλίου. Το Δεκέμβριο του ίδιου έτους συλλαμβάνεται και ο Σαντάμ Χουσεΐν. Είναι ο **2ος μεγάλος πόλεμος** του νέου αιώνα.

Ολόκληρος ο πλανήτης μετά την 11^η Σεπτεμβρίου βρέθηκε κάτω από την απειλή τρομοκρατικών επιθέσεων. Κανένα κράτος δεν μπορούσε πλέον να εγγυηθεί την ασφάλεια των πολιτών του. Βομβιστικές επιθέσεις και επιθέσεις αυτοκτονίας έγιναν καθεστώς ρουτίνας. Παρακάτω θα αναφερθούμε στις πιο **σημαντικές επιθέσεις** (32 σύνολο) που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διετία 2002-2003, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται σ' αυτές οι επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστινίων καμικάζι και λοιπών Ισλαμικών οργανώσεων κατά Ισραηλινών στόχων, καθόσον θα αναφερθούμε ειδικά σε επόμενα κεφάλαια:

- (01) **20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2002:** Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου κοντά στην πρεσβεία των ΗΠΑ στη Λίμα του Περού (9 νεκροί).
- (02) **11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2002:** Έκρηξη παγιδευμένου φορτηγού σε Εβραϊκή συναγωγή στη νήσο Τζέρμπα της Τυνησίας (21 νεκροί)
- (03) **08 ΜΑΪΟΥ 2002:** Επίθεση αυτοκτονίας στο Καράτσι του Πακιστάν, έξω από το ξενοδοχείο ΣΕΡΑΤΟΝ (νεκροί: 11 Γάλλοι & 3 Πακιστανοί).
- (04) **14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2002:** Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου έξω από το Προξενείο των ΗΠΑ (11 νεκροί).
- (05) **11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002:** Βομβιστική επίθεση σε εμπορικό κέντρο, κοντά στο Ελσίνκι της Φιλανδίας, προκαλεί το θάνατο 6 ατόμων και τον τραυματισμό άλλων 80.
- (06) **12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002:** Έκρηξη σε παραλιακή περιοχή με νυχτερινά κέντρα στο Μπαλί (202 νεκροί και 300 τραυματίες).
- (07) **23-26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002:** 41 Τσετσένιοι κομάντος (οι 19 γυναίκες) καταλαμβάνουν την όπερα της Μόσχας με 800 ομήρους. Σε επιχείρη-

ση των ειδικών Ρωσικών δυνάμεων σκοτώνονται όλοι οι κομάντος και 129 όμηροι, λόγω τοξικών αερίων.

- (08) **28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002:** Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου σε ξενοδοχείο στη Μομπάσα, όπου σύχναζαν Ισραηλινοί (18 νεκροί).
- (09) **12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2003:** Δολοφονείται ο πρωθυπουργός της Σερβίας Ζόραν Τζίντζιτς.
- (10) **12 ΜΑΪΟΥ 2003:** Τουλάχιστον 60 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους από επίθεση αυτοκτονίας σε κυβερνητικό κτίριο στην Τσετσενία.
- (11) **12 ΜΑΪΟΥ 2003:** Τριπλή επίθεση αυτοκτονίας σε συγκροτήματα ενοικιαζομένων κατοικιών στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας (35 νεκροί, από τους οποίους οι 9 ήταν Αμερικανοί).
- (12) **16 ΜΑΪΟΥ 2003:** Πέντε επιθέσεις αυτοκτονίας στην Καζαμπλάνκα του Μαρόκο σε στόχους Ισραηλινών συμφερόντων (49 νεκροί).
- (13) **07 ΙΟΥΝΙΟΥ 2003:** Βόμβες χτυπούν μέλη της ειρηνευτικής δύναμης σε λεωφορείο στην Καμπούλ του Αφγανιστάν (6 νεκροί).
- (14) **05 ΙΟΥΛΙΟΥ 2003:** Επίθεση αυτοκτονίας από δύο γυναίκες καμικάζι («μαύρες χήρες») σε ροκ συναυλία στο αεροδρόμιο Τουσίνο της Μόσχας (20 νεκροί, 30 τραυματίες).
- (15) **05 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2003:** Βόμβα στο ξενοδοχείο «ΜΑΡΙΟΤ» στην Τζακάρτα της Ινδονησίας (12 νεκροί).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Μέσα σε 5 μόνο μήνες, από Αύγουστο μέχρι και Δεκέμβριο 2003 στο «απελευθερωμένο» Ιράκ από το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν σημειώθηκαν 12 μεγάλες αιματηρές βομβιστικές επιθέσεις, που τις αναφέρουμε αμέσως παρακάτω:

- (16) **07 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2003:** (1^η επίθεση) Έκρηξη παγιδευμένου φορητού έξω από την πρεσβεία της Ιορδανίας στη Βαγδάτη (17 νεκροί).
- (17) **19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2003:** (2^η επίθεση) Έκρηξη παγιδευμένου φορητού έξω από τα γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στη Βαγδάτη (22 νεκροί).
- (18) **29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2003:** (3^η επίθεση) Επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο στην πόλη Νατζάφ του Ιράκ (83 νεκροί, 125 τραυματίες)
- (19) **09 ΟΚΤΩΡΙΟΥ 2003:** (4^η επίθεση) Επίθεση αυτοκτονίας σε αστυνομικό τμήμα σε περιοχή της Βαγδάτης (9 νεκροί).

- (20) **12 ΟΚΤΩΡΙΟΥ 2003: (5^η επίθεση)** Έκρηξη δύο παγιδευμένων αυτοκινήτων κοντά στο ξενοδοχείο «ΒΑΓΔΑΤΗ», στο οποίο διέμεναν Αμερικανοί αξιωματούχοι (7 νεκροί).
- (21) **27 ΟΚΤΩΡΙΟΥ 2003: (6^η επίθεση)** Πέντε επιθέσεις αυτοκτονίας με στόχο 4 αστυνομικά τμήματα και τα κεντρικά γραφεία του Ερυθρού Σταυρού (49 νεκροί).
- (22) **08 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003:** Επίθεση αυτοκτονίας σε συγκρότημα κατοικιών στο Ριάντ (17 νεκροί).
- (23) **12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003: (7^η επίθεση)** Επίθεση αυτοκτονίας από την Αλ Κάϊντα στην Ιταλική βάση στη Νασιρίγια (30 νεκροί από τους οποίους οι 19 Ιταλοί).
- (24) **15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003:** Δύο εκρήξεις παγιδευμένων αυτοκινήτων έξω από Ισραηλινές συναγωγές στην **Κωνσταντινούπολη** με 29 νεκρούς και πάνω από 300 τραυματίες.
- (25) **20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003:** Βομβιστικές επιθέσεις στην Βρετανική τράπεζα HSBC και στο Βρετανικό Προξενείο της **Κωνσταντινούπολης** (32 νεκροί).
- (26) **22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003: (8^η επίθεση)** Διπλή επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένα αυτοκίνητα εναντίον δύο αστυνομικών τμημάτων στη Βαγδάτη (18 νεκροί - 53 τραυματίες).
- (27) **05 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003:** Επίθεση αυτοκτονίας σε επιβατικό τρένο στη Ρωσία (44 νεκροί).
- (28) **09 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003:** Επίθεση αυτοκτονίας από γυναίκα καμικάζι στη Μόσχα, έξω από ξενοδοχείο και απέναντι από το Κρεμλίνο (5 νεκροί - 14 τραυματίες).
- (29) **14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003: (9^η επίθεση)** Επίθεση με παγιδευμένο αυτοκίνητο σε αστυν. τμήμα στο Ιράκ (17 νεκροί – 33 τραυματίες).
- (30) **17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003: (10^η επίθεση)** Από σύγκρουση παγιδευμένου με εκρηκτικά αυτοκινήτου με λεωφορείο στη Βαγδάτη σκοτώνονται 10 άτομα και τραυματίζονται 15.
- (31) **27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003: (11^η επίθεση)** Τέσσερις επιθέσεις με παγιδευμένα με εκρηκτικά αυτοκίνητα στην Κερμπάλα (19 νεκροί - 200 τραυματίες).
- (32) **31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003: (12^η επίθεση)** Επίθεση στο εστιατόριο «ΝΑΜΠΙΛ» στη Βαγδάτη (8 νεκροί και 35 τραυματίες).

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά το έτος 2002, στο μέσον δηλαδή της τριετίας, υπήρξε ένας μειωμένος αριθμός συγκρούσεων στον πλανήτη. Το γεγονός όμως ότι πολλά κράτη κατείχαν όπλα μαζικής καταστροφής (ανάπτυξη χημικών, πυρηνικών και βιολογικών όπλων), δημιουργούσε ένα κλίμα έντασης από μια «**αόρατη**» **παγκόσμια απειλή**. Υπολογίζεται ότι το έτος 2002 σημειώθηκαν 53 περίπου συγκρούσεις σ' ολόκληρο τον κόσμο, 6 λιγότερες από εκείνες του έτους 2001 (πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /31.12.2002).

◆ Το «Ολυμπιακό» έτος **2004** που ακολούθησε, δεν είχε τίποτα να «ζηλέψει» από τα προηγούμενα έτη. Τέλος του έτους 2003 και αρχές του νέου έτους τρόμος, αίμα και καταστροφές σημάδεψαν τον κόσμο: 10 νεκροί στη Μέση Ανατολή από την χωρίς τέλος σύγκρουση Ισραήλ και Παλαιστίνης, 8 Αμερικανοί νεκροί στο Ιράκ και 12 Πακιστανοί σκοτώθηκαν σε αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας του προέδρου **Περβέζ Μουσάραφ**.

Ιράκ και Αφγανιστάν πρωταγωνιστούν και πάλι στις επιθέσεις αυτοκτονίας. Μόνο μέσα στο μήνα **Ιανουάριο** υπήρξαν 5 μεγάλες αιματηρές βομβιστικές ενέργειες. Παρόμοιες ενέργειες σημειώθηκαν και στους υπόλοιπους μήνες που ακολούθησαν, τις οποίες θα αναφέρουμε επιγραμματικά και όχι αναλυτικά:

- (01) **06 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Δύο εκρήξεις ελεγχόμενων βομβών στην πόλη Κανταχάρ του **Αφγανιστάν** προκαλούν το θάνατο 15 ατόμων, στην πλειοψηφία τους παιδιά και τραυματίζουν άλλους 50.
- (02) **18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Βομβιστική επίθεση κοντά στην κεντρική πύλη του Γενικού Επιτελείου των συμμαχικών δυνάμεων στη **Βαγδάτη** (25 νεκροί - 130 τραυματίες).
- (03) **18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Από αεροπορική επιδρομή και από ανταλλαγή πυρών στο νότιο **Αφγανιστάν** σκοτώθηκαν 11 Αφγανοί και τραυματίστηκαν 3 Αμερικανοί στρατιώτες.
- (04) **27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Από επίθεση αυτοκτονίας στο Δυτικό τμήμα της Καμπούλ (**Αφγανιστάν**) σκοτώθηκαν 2 άτομα και τραυματίστηκαν άλλα 11 άτομα.
- (05) **28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο αυτοκίνητο, έξω από ξενοδοχείο στο κέντρο της **Βαγδάτης** (5 νεκροί

- και 4 τραυματίες).
- (06) **29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Η 1η μεγάλη για το έτος 2004 φονική επίθεση αυτοκτονίας έγινε από Παλαιστίνιο αστυνομικό καμικάζι μέσα σε λεωφορείο στην **ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ** (10 νεκροί - 50 τραυματίες).
- (07) **01 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Δύο βομβιστές αυτοκτονίας επιτέθηκαν σχεδόν ταυτόχρονα στα γραφεία των μεγαλύτερων Κουρδικών κομμάτων στην πόλη Ερμπίλ (**Β.Ιράκ**), σκοτώνοντας 56 άτομα και τραυματίζοντας σοβαρά άλλα 265.
- (08) **06 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Τρόμος στο Μετρό της Μόσχας. Έκρηξη σε βαγόνι σκόρπισε τον θάνατο. Τουλάχιστον 40 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους και περισσότεροι από 150 τραυματίζονται (ΤΑ ΝΕΑ/7-8 Φεβρ. 2004).
- (09) **10-11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Στις 10 Φεβρουαρίου 53 υποψήφιοι Ιρακινοί αστυνομικοί σκοτώθηκαν και άλλοι 75 τραυματίστηκαν στην πόλη Ισκεντιρίγια από έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου. Παρόμοια ενέργεια συνέβηκε την επόμενη ημέρα από βομβιστή καμικάζι και προκάλεσε το θάνατο 47 ατόμων και τον τραυματισμό άλλων 545. *Θεωρείται η πιο αιματηρή επίθεση του 2004* (100 νεκροί μέσα σε 24 ώρες).
- (10) **14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2004:** Επίθεση ανταρτών σε αστυνομικό τμήμα της πόλης Φαλούτζα του **Ιράκ** προκάλεσε το θάνατο 27 Ιρακινών αστυνομικών (δραπέτευσαν 50 κρατούμενοι).
- (11) **02 ΜΑΡΤΙΟΥ 2004:** Θεωρείται η αιματηρότερη ημέρα, μετά τη λήξη του πολέμου στο **Ιράκ**. Κατά τη διάρκεια θρησκευτικής μουσουλμανικής εορτής, μια σειρά από συντονισμένες επιθέσεις αυτοκτονίας στην Κερμπαλά και στη Βαγδάτη προκάλεσε το θάνατο 192 ατόμων και τον τραυματισμό εκατοντάδων.
- (12) **09 ΜΑΡΤΙΟΥ 2004:** Από επίθεση καμικάζι σε μασονική στοά στην **Κωνσταντινούπολη** σκοτώνονται 2 άτομα.
- (13) **17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2004:** Παγιδευμένο αυτοκίνητο εξερράγη έξω από το ξενοδοχείο «ΟΡΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ» στη **Βαγδάτη** και σκοτώνονται 28 άτομα (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/18.03.2004).
- (14) **ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004:** Από επιθέσεις αυτοκτονίας σε Βασόρα και Ριάντ σκοτώθηκαν 68 και 10 άτομα, αντίστοιχα, ενώ τραυματίστηκαν άλλα 200 στη Βασόρα και δεκάδες στο Ριάντ» (City Press/22.04.2004).
- (15) **09 ΜΑΪΟΥ 2004:** Μακελιό στο στάδιο του Γκρόζνι. Βόμβα σκότωσε τον πρόεδρο της Τσετσενίας Καντίροφ και τουλάχιστον άλλους 20

ανθρώπους (ΤΑ ΝΕΑ/10.05.2004).

- (16) **29 ΜΑΪΟΥ 2004:** Τρομοκράτες του Μπιν Λάντεν εκτέλεσαν 22 ανθρώπους στη Σαουδική Αραβία, σε επίθεση που έκαναν σε πετρελαϊκά και οικιστικά συγκροτήματα, έχοντας συλλάβει και 50 ομήρους (ΤΑ ΝΕΑ/01.06.2004).
- (17) **ΙΟΥΝΙΟΣ 2004:** Συνολικά 38 άνθρωποι σκοτώθηκαν μέσα σε διάστημα 48 ωρών στο Ιράκ, σε πέντε τρομοκρατικές επιθέσεις, που έγιναν σε διαφορετικές περιοχές (metro/07.06.2004).
- (18) **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004:** Στο βόρειο μέρος της ΒΑΓΔΑΤΗΣ, σε ενέδρα ανταρτών σκοτώνονται 49 νεοσύλλεκτοι στρατιώτες και 3 πολίτες οδηγοί (ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ/20.09.2006).
- (19) **ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2004:** Στη ΒΑΓΔΑΤΗ, πρωτεύουσα του ΙΡΑΚ, στις 14 και 30 Σεπτεμβρίου από βομβιστικές επιθέσεις σκοτώθηκαν συνολικά 88 (τα 37 παιδιά) και τραυματίζονται 114 άτομα (ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ/20.09.2006).
- (20) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2004:** Μία χαρισματική προσωπικότητα, ο ηγέτης των Παλαιστινίων ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ στις 11.11.2004 πεθαίνει στο Παρίσι, όπου νοσηλευόταν για λόγους υγείας.
- (21) **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004:** Σε συνδουασμένες επιθέσεις στις πόλεις Νατζάφ και Καρμπάλα του ΙΡΑΚ σκοτώνονται 66 άτομα και τραυματίζονται περισσότερα από 200 (ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ/20.09.2006).

Στις **11 Μαρτίου 2004** η Ευρώπη δέχεται το πρώτο μεγάλο τρομοκρατικό κτύπημα. Επτά ωρολογιακές βόμβες, τοποθετημένες σε τέσσερα τρένα στη **Μαδρίτη της Ισπανίας**, εξερράγησαν σχεδόν ταυτόχρονα σε τρεις σταθμούς προκαλώντας το θάνατο **191** ατόμων και τον τραυματισμό άλλων 1.900 περίπου, 3 ημέρες πριν τη διεξαγωγή των βουλευτικών εκλογών (14.03.2004). Είχαν τοποθετηθεί άλλες 3 βόμβες, αλλά εντοπίστηκαν και εξουδετερώθηκαν.

Η τρομοκρατική αυτή ενέργεια θεωρήθηκε ότι ήταν έργο της αυτονομιστικής οργάνωσης των Βάσκων ΕΤΑ, αλλά όλα τα στοιχεία μαρτυρούσαν κτύπημα της «Αλ Κάιντα», καθόσον η Ισπανία, μαζί με τη Μ.Βρετανία και τις ΗΠΑ, είχαν συνταυτισθεί πλήρως για την επίθεση στο Ιράκ το Μάρτιο του 2003. Η ΕΤΑ, μετά από δύο ημέρες με επίσημη ανακοίνωσή της, αρνήθηκε οποιαδήποτε συμμετοχή της. Το γεγονός αυτό συνετέλεσε στη βαριά ήττα του κυ-

βερνώντος Λαϊκού Κόμματος (PP) του **Χοσέ Μαρία Αθνάρ** και την άνοδο στην εξουσία του Σοσιαλιστικού Κόμματος (PSOE) του **Χοσέ Λουίς Ροντριγκες Θαπατέρο**.

Αξίζει να επισημανθεί ότι κατά το έτος 2004, μεγάλοι πόλεμοι (όπως του Αφγανιστάν και του Ιράκ) δεν υπήρχαν σε εξέλιξη, αλλά εστίες έντασης υπήρχαν σε όλα τα μέρη του πλανήτη, όπως συνέβηκε το Μάρτιο του 2004 στο **Κοσσυφοπέδιο**, όπου υπήρξε αναζωπύρωση των εχθροπραξιών. Το ενδιαφέρον πάντα μονοπωλεί η σύγκρουση μεταξύ **Ισραήλ και Παλαιστίνης**, με σημαντικότερο γεγονός ο θάνατος του πνευματικού ηγέτη της Χαμάς σείχη **Αχμέντ Γιασίν** στο τέλος του ίδιου μήνα (Μάρτιος 2004) με αποτέλεσμα η κατάσταση στη Μέση Ανατολή να είναι πλέον εκτός ελέγχου. Για την κατάσταση στη Μέση Ανατολή θα αναφερθούμε με λεπτομέρειες σε επόμενα κεφάλαια. Η κατάσταση στη **Μαύρη Ήπειρο**, την Αφρική, ελάχιστα έχει ομαλοποιηθεί. **Κούρδοι, Τσετσένοι** και πολλές άλλες εθνότητες βρίσκονται σε αναταραχή και σε συχνές αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ τους.

Εκείνο που επίσης πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα είναι ο συνεχώς αυξανόμενος **θρησκευτικός χαρακτήρας** των εντάσεων και των συγκρούσεων, γεγονός που οδήγησε στα επόμενα χρόνια σε απρόβλεπτες και οδυνηρές καταστάσεις. Αρχές Μαΐου του **2004** σημειώθηκε έξαρση βίας μεταξύ μουσουλμάνων και χριστιανών στη **Νιγηρία**. Υπολογίζεται ότι από 1999 που τερματίστηκε η δικτατορία στη χώρα αυτή, έχουν σκοτωθεί από θρησκευτικά μίσση πάνω από 10.000 άνθρωποι (πηγή: Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/23.05.2004). Αρχές Ιουνίου του έτους 2004 τέσσερις χριστιανικές εκκλησίες στην Τζιακάρτα και τρεις εκκλησίες στη Παμουλάνγκ της Ινδονησίας δέχτηκαν επιθέσεις από εξτρεμιστές Μουσουλμάνους (πηγή: metro/08.06.2004).

4. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2005 - 2012

Για την οκταετία **2005 - 2012** θα αναφερθούμε με περισσότερη συντομία για τις παγκόσμιες εξελίξεις στο τομέα των πολεμικών συγκρούσεων, των τρομοκρατικών ενεργειών και των εντάσεων γενικότερα που υπάρχουν σε ολόκληρο τον πλανήτη μας απ' ότι αναφερθήκαμε στα προηγούμενα έτη. Αυτό θα γίνει γιατί ήδη πολλά γεγονότα **βρίσκονται ακόμα σε εξέλιξη** και δεν γνωρίζουμε ποια θα είναι η τελική έκβασή τους, όπως είναι η εμφύλια διαμάχη στη Συρία, που μέχρι τέλους του 2012 οι διεθνείς προσπάθειες για την επίλυση της κρίσης έχουν αποβεί άκαρπες και η αιματοχυσία συνεχίζεται.

Έχουν γίνει 2 μεγάλοι παγκόσμιοι πόλεμοι, γνωστοί ως «**ΠΡΩΤΟΣ Παγκόσμιος Πόλεμος**» (1914) και ως «**ΔΕΥΤΕΡΟΣ Παγκόσμιος Πόλεμος**» (1940), που είχαν αρχή και τέλος. Κράτησαν λίγα έτη, αλλά οι απώλειες σε ανθρώπινες ζωές ήταν τεράστιες. Σύμφωνα με τους ιστορικούς «**ΤΡΙΤΟΣ Παγκόσμιος Πόλεμος**» θεωρούν τον λεγόμενο «**Ψυχρό Πόλεμο**» Ανατολής και Δύσης, την ισορροπία τρόμου που υπήρχε μεταξύ των σχέσεων ΗΠΑ και πρώην ΕΣΣΔ. Και αυτός ο πόλεμος, που χρονικά διήρκησε περισσότερο από τους 2 πρώτους, είχε αρχή και τέλος. Υπάρχει και ένας «**ΤΕΤΑΡΤΟΣ Παγκόσμιος Πόλεμος**» που στην πραγματικότητα δεν έχει αρχή και τέλος. Είναι ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας. Σχολιάζοντας η εφημερίδα «**ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**» τους 4 αυτούς πολέμους έγραφε «**Τέσσερις πόλεμοι και χιλιάδες κηδείες**» (03.01.2008). Το κύριο χαρακτηριστικό της μορφής του 4^{ου} πολέμου είναι η απώλεια αθώων πολιτών.

Μέσα από τον ημερήσιο τύπο θα σταχυολογήσουμε τα γεγονότα εκείνα που απασχόλησαν περισσότερο τη διεθνή γνώμη και έγιναν αντικείμενο σοβαρών καταστάσεων και εξελίξεων. Δεν θα γίνει διαχωρισμός σε κατηγορίες (εμφύλιες συρράξεις, τρομοκρατικές ενέργειες, κλπ), όπως έγινε στην περιγραφή των γεγονότων μέχρι και το έτος 2004, αλλά θα γίνει καταγραφή κατά **χρονολογική σειρά** των πιο σημαντικών γεγονότων, που σημάδεψαν την οκταετία 2005 - 2012:

2005

- (01) **14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005:** Τριπλή επίθεση με 12 νεκρούς και 230 τραυματίες σε 3 περιοχές των **ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ** (Μανίλα, Ζενεράλ Σάντος και Νταβάο).
- (02) **ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005:** Δύο Γάλλοι και ένας Αμερικανός σκοτώνονται σε επίθεση καμικάζι στην αγορά **Αλ Χαλίλι στο ΚΑΪΡΟ**.
- (03) **13 ΜΑΪΟΥ 2005:** 500 νεκροί και πάνω από 2.000 τραυματίες είναι ο απολογισμός ένοπλης εξέγερσης στο **Ουζμπεκιστάν**. Δυνάμεις του Ουζμπεκικού στρατού άνοιξαν πυρ εναντίον χιλιάδων αμάχων, που διαδήλωναν υπέρ σασιαστών, που είχαν καταλάβει κυβερνητικό κτίριο και κρατούσαν ομήρους (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/16.05.2005).
- (04) **07 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005:** Σειρά επιθέσεων στο metro και σε λεωφορείο στο **ΛΟΝΔΙΝΟ** με **38** νεκρούς και **700** τραυματίες, την πρώτη ημέρα της συνόδου των **G8** στη Σκωτία. Το τρομοκρατικό αυτό κτύπημα ζωντάνεψε μνήμες από την πολύνεκρη επίθεση της **11 Μαρτίου 2004** στη Μαδρίτη, όπου έχασαν τη ζωή τους 191 άτομα και τραυματίστηκαν άλλα 1.900 περίπου. Η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» είχε τους εξής χαρακτηριστικούς πρωτοσέλιδους τίτλους: «**ΤΡΟΜΟΣ Νο4**» (08.07.2005), «**ΦΩΛΙΑΖΕΙ Ο ΦΟΒΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ**» (09.07.2005), «**ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΤΡΟΜΟΣ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ**» (22.07.2005) «**ΤΡΟΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ**» (25.07.2005).
- (05) **ΙΟΥΛΙΟΣ 2005:** Το 2^ο τρομοκρατικό χτύπημα σημειώθηκε μέσα σε μια εβδομάδα στην τουριστική περιοχή **Κουσάντασι της Σμύρνης** με 5 νεκρούς και 13 τραυματίες (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/18.07.2005).
- (06) **23 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005:** Βομβιστική επίθεση στο θέρετρο Σαρμ Ελ Σεΐχ της **Αιγύπτου** με 64 νεκρούς (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/07.09.2008).
- (07) **ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005:** Σφαγή στον **Καύκασο**. Δεκάδες νεκροί, ανάμεσά τους και άμαχοι πολίτες, στην πόλη Νάλτσικ από επιδρομή ισλαμιστών (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/14.10.2005, σελ.11).
- (08) **9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005:** Τρεις επιθέσεις αυτοκτονίας σε ξενοδοχεία του **AMMAN** προκαλούν **60** νεκρούς. Το παρακλάδι της Αλ Κάιντα στο Ιράκ αναλαμβάνει την ευθύνη (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/31.12.2005).

2006

- (01) **24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2006:** Βομβιστική επίθεση στο θέρετρο Νταχάμπ της **Αιγύπτου** με 30 νεκρούς και 15 τραυματίες (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/07.09.2008).
- (02) **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006:** Νέα βομβιστική επίθεση στην **ΤΟΥΡΚΙΑ**. Πρόκειται για την **6η** βομβιστική επίθεση μέσα **3** ημέρες (metro/31.08.2006).

- (03) **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006:** Στην **ΤΑΪΛΑΝΔΗ** εκδηλώνεται πραξικόπημα από τις στρατιωτικές δυνάμεις που δηλώνουν πίστη στο βασιλιά **Μπουμιμπόλ Αντουλιαντέι**. Ανησυχία για την κατάσταση από τη διεθνή κοινότητα (ΠΟΛΙΤΗΣ/21-27.09.2006).
- (04) **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006:** Λουτρό αίματος στην **ΚΑΜΠΟΥΛ**, πρωτεύουσα του **Αφγανιστάν**. Επίθεση σε Αμερικανική αυτοκινητοπομπή στο κέντρο της πόλης με **18** νεκρούς και **31** τραυματίες. Είναι η αιματηρότερη επίθεση αυτοκτονίας, από την πτώση των Ταλιμπάν (βλ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ /09.09.2006).
- (05) **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006:** Εκτελείται δι' απαγχονισμού στις **30.12.2006** ο πρώην Ιρακινός πρόεδρος **ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΪΝ**, που είχε συλληφθεί στις **13.12.2003** από Αμερικανικές δυνάμεις.

ΙΡΑΚ 2005 - 2006

Στο ΙΡΑΚ τη διετία 2005 - 2006, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «**ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ**» (2-3/9/2006) σημειώθηκαν συνολικά **27** μεγάλες βομβιστικές επιθέσεις, **15** το 2005 και **12** το 2006. Σε αυτές θα προστεθούν 3 ακόμη, που συνέβησαν τέλος του 2006 (σύνολο **30**). Χαρακτηριστικό είναι επίσης το δημοσίευμα της εφημερίδας «**ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ** (27.12.2006), σύμφωνα με το οποίο «οι Αμερικανοί μετράνε **2.978** νεκρούς, πέντε φορές περισσότερους από τις επιθέσεις στους Δίδυμους Πύργους την 11.09.2001». Οι περιπτώσεις θα αναφερθούν παρακάτω επιγραμματικά, χωρίς ιδιαίτερα σχόλια, περιλαμβάνοντας μόνο περιοχή, ημερομηνία και αριθμό θυμάτων:

- (01) **ΧΙΛΑ, 28.02.2005:** 118 νεκροί και 150 τραυματίες.
- (02) **ΜΟΣΟΥΛΗ, 10.03.2005:** 51 νεκροί και 77 τραυματίες.
- (03) **ΑΡΜΠΙΛ, 04.05.2005:** 46 νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες.
- (04) **ΧΑΟΥΪΤΖΑ, 11.05.2005:** 35 νεκροί και 33 τραυματίες.
- (05) **ΤΙΚΡΙΤ, 11.05.2005:** 38 νεκροί και 84 τραυματίες.
- (06) **ΤΑΛ ΑΦΑΡ, 23.05.2005:** 35 νεκροί (από παγιδευμένα αυτοκίνητα).
- (07) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 13.07.2005:** 32 νεκρά παιδιά (κατά το μοίρασμα γλυκών)
- (08) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 16.07.2005:** 83 νεκροί (ανατίναξη δεξαμενής προπανίου)
- (09) **ΡΑΜΠΙΑ, 29.07.2005:** 48 νεκροί και 58 τραυματίες.
- (10) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 17.08.2005:** 43 νεκροί και 33 τραυματίες.

- (11) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 31.08.2005:** Μαύρη ημέρα για το μεταπολεμικό Ιράκ, όπου κατά τη διάρκεια θρησκευτικής εορτής έχασαν τη ζωή τους περισσότερα από 800 άτομα.
- (12) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 14.09.2005:** 114 νεκροί και 156 τραυματίες.
- (13) **ΒΜΠΑΛΑΝΤ, 29.09.2005:** 99 νεκροί και 124 τραυματίες.
- (14) **ΧΑΝΑΓΚΙΝ, 18.11.2005:** 78 νεκροί και 90 τραυματίες.
- (15) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 06.12.2005:** 70 νεκροί και 40 τραυματίες.
- (16) **ΧΡΑΜΑΝΤΙ, 05.01.2006:** 67 νεκροί και 105 τραυματίες.
- (17) **ΚΑΡΜΠΑΛΑ, 05.01.2006:** 44 νεκροί (καμικάζι σε σιιτικό τέμενος)
- (18) **ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ του ΙΡΑΚ, 23.02.2006:** 60 νεκροί (αντίποινα σιιτών)
- (19) **ΣΑΜΑΡΑ, 22.02.2006:** Ο «πόλεμος των τζαμιών» με εκρήξεις στο ιερό τέμενος Ασκαρίγια – Μόνο σοβαρές υλικές ζημιές
- (20) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 12.03.2006:** 46 νεκροί και 200 τραυματίες.
- (21) **ΜΟΣΟΥΛΗ, 27.03.2006:** 40 νεκροί (σε κέντρο στρατολόγησης)
- (22) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 01.07.2006:** 66 νεκροί και 98 τραυματίες.
- (23) **ΜΟΥΣΑΓΙΜΠ, 16.07.2006:** 70 νεκροί και 156 τραυματίες.
- (24) **ΜΑΧΜΟΥΝΤΙΓΙΑ, 17.07.2006:** 50 νεκροί και 90 τραυματίες.
- (25) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 27.07.2006:** 31 νεκροί και 153 τραυματίες.
- (26) **ΝΤΙΟΥΑΝΙΓΙΑ, 29.08.2006:** 70 νεκροί (έκρηξη σε πετρελαιοαγωγό)
- (27) **ΧΙΛΑ, 30.08.2006:** 12 νεκροί και 38 τραυματίες.
- (28) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 17.09.2006:** 23 νεκροί και 65 τραυματίες.
- (29) **ΒΑΓΔΑΤΗ, 16.11.2006:** 73 νεκροί (οι 60 από απαγωγή).
- (30) **Δ.ΒΑΓΔΑΤΗ και ΑΖΑΜΙΓΙΑ, 26.12.2006:** 20 & 25 νεκροί.

2007

- (01) **18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007:** Μακελειό στη Βαγδάτη. Ο ποταμός αίματος συνεχίζει να «πνίγει» το Ιράκ. Πάνω από 170 νεκροί και 183 τραυματίες από επιθέσεις σε σιιτικές γειτονίες (METROPOLIS/19.04.2007).
- (02) **14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2007:** «Σφαγή αμάχων και ψευδαισθήσεων: Η μεγαλύτερη σφαγή αμάχων (περίπου 400 άτομα) από την έναρξη του πολέμου, σημειώθηκε στο ΒΔ τμήμα της χώρας, με την ανατίναξη 4 φορητών στην πόλη Καχατανίγια (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/16.08.2007).
- (03) **18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2007:** Βομβιστική επίθεση στο **ΚΑΡΑΤΣΙ** του Πακιστάν προκαλεί αρχικά το θάνατο 136 ανθρώπων, με στόχο την πρωθυπουργό Μπενάζιρ Μπούτο (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/07.09.2008).

- (04) **11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007:** Συντονισμένη έκρηξη 2 παγιδευμένων αυτοκινήτων στο **ΑΛΓΕΡΙ** σκοτώνει 32 ανθρώπους (ΚΑΘΗΜ./07.09.2008).
- (05) **27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007:** Η πρώην πρωθυπουργός του Πακιστάν **Μπεναζίρ ΜΠΟΥΤΟ** σκοτώνεται σε επίθεση αυτοκτονίας κατά τη διάρκεια πολιτικής συγκέντρωσης στο Ραβαλπίντι. Η Μπούτο είχε επιστρέψει στο Πακιστάν, ύστερα από 8 χρόνια αυτοεξορίας. Η τελετή υποδοχής της στο Καρασί καταλήγει σε λουτρό αίματος, καθώς καμικάζι βομβιστής σκοτώνει 139 ανθρώπους, σε γιγάντια έκρηξη που είχε στόχο την ίδια την Μπούτο (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/30.12.2007).

2008

- (01) **2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008:** Τρεις άνθρωποι τραυματίστηκαν σε έκρηξη που σημειώθηκε στη συνοικία **Κιουτσκουκσεκμετζέ της Κωνσταντινούπολης**. Είναι η 2^η **βομβιστική επίθεση** μέσα σε μία εβδομάδα. Στην προηγούμενη που έγινε στη συνοικία **Σεφακί** είχε χάσει τη ζωή της και μία γυναίκα. Οι τοπικές αρχές ρίχνουν την ευθύνη σε Κούρδους.
- (02) **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008:** **Εμφύλιος ξεριζωμός στην ΚΕΝΥΑ**. Στους 328 οι νεκροί των μετεκλογικών φυλετικών συγκρούσεων, πάνω από 100.00 οι πρόσφυγες (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/03.01.2008).
- (03) **13 ΜΑΪΟΥ 2008:** Βομβιστική ενέργεια με εννέα συγχρονισμένες βόμβες στην Τζαϊπούρ της **ΙΝΔΙΑΣ** σκοτώνει 63 άτομα (ΚΑΘ/ΝΗ/07.09.2008).
- (04) **07 ΙΟΥΛΙΟΥ 2008:** Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο όχημα εναντίον της πρεσβείας της **ΙΝΔΙΑΣ** στο Ισλαμαμπάντ του **ΠΑΚΙΣΤΑΝ** σκοτώνει 58 ανθρώπους. (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/07.09.2008).
- (05) **26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2008:** 21 εκρήξεις βομβών σε διάστημα 70 λεπτών στην Αχμενταμπάντ της **ΙΝΔΙΑΣ** προκαλούν το θάνατο 56 ανθρώπων και τον τραυματισμό άλλων 200 ατόμων (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/07.09.2008).
- (06) **ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008:** **Κρίση στον Καύκασο**. Στις 10 Αυγούστου η Ρωσία στέλνει 6.000 άνδρες στη **Γεωργία**, ενώ 4.000 Ρώσοι αποβιβάζονται στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας. Για 2 ημέρες Ρωσικά αεροσκάφη βομβαρδίζουν την Τιφλίδα. Την Τρίτη 12 Αυγούστου ο Ρώσος πρόεδρος **Μεντβέντεφ** διατάζει κατάπαυση πυρός, ενώ ο προεδρεύων της Ε.Ε. Γάλλος πρόεδρος **Νικολά Σαρκοζί** επισκέπτεται τη Μόσχα για ειρηνευτικές συνομιλίες (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/17.08.2008).
- (07) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008:** Παγκόσμιο σοκ από το μακελειό στη **BOMBAH** Οργανωμένο τρομοκρατικό χτύπημα στην **ΙΝΔΙΑ**, πάνω από 100 οι νεκροί και οι τραυματίες φθάνουν στους 287 (ΣΦΗΝΑ/24.11.2008).

2009 - 2011

- (01) **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009:** Μία εικοσαετία με 13 απαγωγές και 1 νεκρό στην Ελλάδα (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/13-01-2009)
- (02) **ΕΤΟΣ 2010:** Ένα έτος έναρξης οικονομικής κρίσης και ταραχών στην Ελλάδα. Στη Μέση Ανατολή συνεχίστηκαν οι εντάσεις μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστίνων, με τις συνηθισμένες επιθέσεις των βομβιστών καμικάζι (λίγες σε αριθμό σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη) και τις σποραδικές συγκρούσεις Ισραηλινών και Παλαιστίνων.
- (03) **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2011: Κρίση στην ΑΙΓΥΠΤΟ.** Ξεσπούν πολύνεκρες ταραχές με αίτημα την παραίτηση του προέδρου **Χόσνι Μουμπάρακ**, ο οποίος κάτω από τη πίεση των γεγονότων παραιτήθηκε στις 11.02.2011. Κατόπιν συνελήφθηκε και δικάστηκε ισόβια για εγκλήματα κατά των διαδηλωτών. Το δε επόμενο έτος πέθανε από καρδιακή προσβολή (Ιούνιος 2012)
- (04) **ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2011:** Η εμφύλια διαμάχη που είχε αρχίσει στη **ΛΙΒΥΗ** αρχές του έτους μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των αντικαθεστωτικών, δημιουργεί χάος στη χώρα. Τον Οκτώβριο ο **ΜΟΥΑΜΑΡ ΚΑΝΤΑΦΙ** πέφτει στα χέρια των αντιπάλων του και αφού διαπομπεύεται από το εξαγριωμένο πλήθος, βασανίζεται και εκτελείται (20.10.2011)
- (05) **ΙΟΥΛΙΟΣ 2011:** Εμφύλια σύγκρουση ξεσπά στη **ΣΥΡΙΑ** προκειμένου να ανατραπεί το καθεστώς του Σύρου προέδρου **Μπασάρ Αλ Αζαντ**. Οι βομβιστικές επιθέσεις είναι αλληπάλληλες και ο αριθμός των θυμάτων καθημερινά αυξάνει. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι στις 20 Ιουλίου του επόμενου έτους (2012) οι νεκροί μέσα σε ένα 24ωρο έφθασαν στους 250, ενώ οι πρόσφυγες υπολογίζονται σε πολλές χιλιάδες. Οι ειρηνευτικές διαδικασίες των διεθνών οργανισμών έχουν οδηγηθεί σε αδιέξοδο, ενώ ο Οργανισμός Ισλαμικής Διάσκεψης τον Αύγουστο είχε συνεδριάσει προκειμένου να αποφασίσει για την αποπομπή ή όχι της Συρίας από μέλους της Διάσκεψης..

2012

- (01) **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012:** Αιματοχυσία στο όνομα του Θεού στη **ΝΙΓΗΡΙΑ**. Τρομοκρατία, συγκρούσεις χριστιανών και μουσουλμάνων και πετρέλαιο φέρνουν ξανά την πλούσια χώρα με το φτωχό πληθυσμό στα πρόθυρα εμφυλίου (ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ/23-24.01.2010)
- (03) **ΙΟΥΛΙΟΣ 2012:** Δολοφονική τρομοκρατική επίθεση στο **Μπουργκάς της ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ** σε τουριστικό λεωφορείο, με θύματα 4 Ισραηλινούς τουρίστες και τον τραυματισμό δεκάδων άλλων (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/12.07.1912).
- (04) **ΙΟΥΛΙΟΣ 2012:** Το **Ιράν** προκαλεί τη Διεθνή κοινότητα, απειλώντας να αποκλείσει τα **Στενά του Ορμούζ**, της κυριότερης οδού για τη ναυσιπλοΐα

στον Περσικό Κόλπο, σε αντίποινα για τις κυρώσεις (εμπάργκο) που επέβαλε η Δύση στην Τεχεράνη (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/21.07.12).

- (05) **ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2012:** Οι τρομοκράτες στη **ΣΟΜΑΛΙΑ** αρπάζουν παιδιά για να τα κάνουν βομβιστές-δολοφόνους (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/12.07.12).
- (06) **ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012:** Δολοφονία του Αμερικανού πρεσβευτή **Κρίτοφερ Στίβενς** και **τριών ακόμα διπλωματών** στη Βεγγάζη της Λιβύης. Ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών.
- (07) **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2012:** Η εμφύλια διαμάχη στη **ΣΥΡΙΑ** που είχε αρχίσει πριν από ενάμιση χρόνο συνεχίζεται και το μέλλον φαίνεται ζοφερό, καθόσον όλες ειρηνευτικές προσπάθειες οδηγούνται σε αδιέξοδο.
- (08) **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012:** Η **ΣΥΡΙΑ** εξακολουθεί να είναι ο πρωταγωνιστής των γεγονότων στη Μ.Ανατολή. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, η σύγκρουση των τελευταίων 21 μηνών έχει στοιχίσει τη ζωή σε πάνω από 60.000 ανθρώπους και από τις 2 πλευρές (NEWSBEST.gr/08.01.2013).

Το έτος **2012** μπορεί να χαρακτηριστεί σαν το «**έτος θρησκευτικών συγκρούσεων**», καθόσον ο θρησκευτικός φανατισμός που επικρατεί σε χώρες, όπως σε **Λιβύη, Ιράκ, Αφγανιστάν και Ιράν** συνεχώς αυξάνεται και οι καμικάζι αυτοκτονίας, στο όνομα του Αλλάχ, σκορπούν το θάνατο. Η «δημοκρατία» γι' αυτούς είναι μια άγνωστη λέξη και η διεθνή κοινότητα αρχίζει να συνειδητοποιεί ότι η εξόντωση του Οσάμα Μπιν Λάντεν δεν σήμανε το τέλος της αγριότητας, του παράλογου θρησκευτικού μίσους, της φρικαλεότητας και της τρομοκρατίας, σε όποια μορφή και αν εκφράζεται. Ένας γεγονός που για το Δυτικό κόσμο θεωρείται ασήμαντο, για τους φανατικούς μουσουλμάνους είναι η αφορμή να τιναχτεί στον αέρα ολόκληρο το οικοδόμημα της δυτικής διπλωματίας. Τέτοια αφορμή για τον Μουσουλμανικό κόσμο ήταν η προβολή της ταινίας «**Η αθωότητα των μουσουλμάνων**», που παρουσιάζει τον Μωάμεθ σαν νόθο, ερωτύλο, ομοφυλόφιλο, παιδεραστή και κλεπτομανή που καλεί τους πιστούς σε σφαγές. Οι οργισμένες διαδηλώσεις των μουσουλμάνων είχαν πάρει απρόβλεπτες και μεγάλες διαστάσεις και από αυτή την κατάσταση δεν ξέφυγε ούτε και η χώρα μας, ευτυχώς όμως που τα γεγονότα ήταν περιορισμένης έκτασης και αντιμετωπίστηκαν, χωρίς να υπάρξουν ανθρώπινες απώλειες.

5. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2013 - 2017

◆ Η περίοδος αυτή δεν έχει να «ζηλέψει» τίποτα από τις προηγούμενες περιόδους, σχετικά με τα γεγονότα που συγκλονίζουν και συνταράσσουν την οικουμένη. Δύο είναι τα βασικά γεγονότα που την πενταετία αυτή είχαν πρωταγωνιστικό ρόλο και προκαλούσαν την παγκόσμια ανησυχία, από τη μία μεριά ήταν ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός των **τρομοκρατικών επιθέσεων** σε μεγαλουπόλεις της Ευρώπης και από την άλλη μεριά το μεγάλο **προσφυγικό και μεταναστευτικό ρεύμα** πάλι με επίκεντρο την Ευρώπη. Τα 2 αυτά γεγονότα («τρομοκρατία» και «προσφυγικό») δεν θεωρούνται άσχετα και ανεξάρτητα μεταξύ τους, που θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν αυτοτελώς από τις κυβερνήσεις των κρατών, αλλά συνδέονται άμεσα και έχουν ουσιαστική σχέση μεταξύ τους, καθόσον πολλοί τρομοκράτες, ηγετικά στελέχη φανατικών ισλαμιστών, που πρωταγωνίστησαν σε μεγάλες τρομοκρατικές ενέργειες σε διάφορα κράτη, ως πρόσφυγες κατέφυγαν στα κράτη αυτά. Η εισροή των προσφύγων μουσουλμάνων σε χώρες της χριστιανικής Ευρώπης αυξάνεται συνεχώς με αποτέλεσμα να υπάρχουν μεγάλες πληθυσμιακές μεταβολές σε πολλές πόλεις της Ευρώπης.

Σε δημοσίευμα εφημερίδας διαβάζουμε: **«Μειοψηφία σε 20 χρόνια οι χριστιανοί σε όλη την Ευρώπη»** (Κυριακάτικη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 17.09.2017). Την ώρα που οι πιστοί στην Ευρώπη μειώνονται με ραγδαίους ρυθμούς και πολλές χριστιανικές εκκλησίες κλείνουν, ξεφυτρώνουν πολλά κτίρια με μιναρέδες, που σύμφωνα με πολλούς αναλυτές αποτελούν εστίες γκετοποίησης και ορμητήρια τρομοκρατικών ενεργειών, αποτελούν πηγή φόβου και απειλής, λόγω του διαρκώς αυξανόμενου ισλαμιστικού εξτρεμισμού, όταν οι αξίες της χριστιανικής πίστης στη Δύση συνεχώς φθίνουν. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η «Γερμανική Διάσκεψη Επισκόπων» στη Γερμανία σήμερα, 2^η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα, υπάρχουν 2.600 τζαμιά, από τα οποία τα 900 ελέγχονται από την Τουρκία, όταν τη δεκαετία του 80, πριν 30 περίπου χρόνια υπήρχαν μόνο 700 τεμένη. Η Γερμανική εκκλησία (Διαμαρτυρόμενη και Καθολική) έχασε 162.093 πιστούς και 537 εκκλησίες έκλεισαν. Αξίζει να σημειωθεί ότι μόνο στη περιοχή του Έσσεν μέσα σε λίγα

χρόνια από 259 εκκλησίες που υπήρχαν μειώθηκαν σε 43. Σήμερα, το 60% των Γερμανών πολιτών δηλώνουν χριστιανοί, Διαμαρτυρόμενοι ή Καθολικοί, ενώ το 40% διάφορα άλλα θρησκευόμενα στην πλειοψηφία τους μουσουλμάνοι.

Παρόμοια κατάσταση με αυτή της **Γερμανίας**, υπάρχει και σε άλλα κράτη της Ευρώπης, όπως στη **Γαλλία** (2.100 τεμένη), **Μεγάλη Βρετανία** (1.500 τεμένη), **Ιταλία** (764 τεμένη), **Ισπανία** (668 τεμένη) και στο **Βέλγιο** (330 τεμένη). Στην περιοχή των Βαλκανίων τα πρωτεία κατέχει η **Βοσνία** με 1.867 τόπους μουσουλμανικής λατρείας. Στην Αυστρία υπάρχουν 32.000 μουσουλμάνοι μαθητές σε δημόσια σχολεία της Βιέννης, έχοντας ξεπεράσει σε αριθμό τους χριστιανούς μαθητές, οι οποίοι αριθμούν σε 30.000. Αυτό οδήγησε τις αρμόδιες Αυστριακές Αρχές να εξετάζουν σχέδιο κατάργησης του μαθήματος των «Θρησκευτικών» και να το αντικαταστήσουν με το μάθημα «Ηθικής», γεγονός που θα συμβάλει στην πιο εύκολη ενσωμάτωση των μουσουλμάνων στην Ευρωπαϊκή κουλτούρα και κοινωνία. Ήδη αυτό εφαρμόζεται σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες και κάτι σχετικό να εφαρμοστεί εξετάζεται και στη χώρα μας από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Όλα αυτά συμβαίνουν στην πολιτισμένη και δημοκρατική Ευρώπη στο όνομα της ανεξίτηλης και του δικαιώματος του κάθε ανθρώπου να θρησκευτεί ελεύθερα, ενώ το εντελώς αντίθετο συμβαίνει σε πολλές μουσουλμανικές χώρες, όπου οι χριστιανοί όχι απλά διώκονται, αλλά θεωρούνται εξτρεμιστές και εχθροί του κράτους, που συνήθως αντιμετωπίζουν το θάνατο (πηγή: Κυριακάτικη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ /17.09.2017).

◆ Παρακάτω θα αναφερθούν οι πιο μεγάλες τρομοκρατικές ενέργειες από μουσουλμανικές ομάδες, όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά και σε πολλά άλλα μέρη (Τουρκία, Ιράκ, κλπ).

Τον Ιανουάριο του 2014, μια ομάδα εξτρεμιστών ισλαμιστών, τότε σχετιζόμενων με την Αλ Κάιντα, κατέλαβε την Ιρακινή πόλη Φαλούτζα. Την περίοδο εκείνη, ο τότε Αμερικανός πρόεδρος Μπάρακ Ομπάμα είχε πει (για την ομάδα αυτή, που αργότερα θα γινόταν γνωστή ως ISIS), ότι επρόκειτο για μια οργάνωση που δεν είχε την δυνατότητα να πραγματοποιήσει μεγάλα τρομοκρατικά σχέδια

και χτυπήματα, πλην όμως πολύ σύντομα διαψεύστηκε. Ο ISIS, τα παρακλάδια του και οι «μοναχικοί λύκοι» κατάφεραν μαζικές δολοφονικές επιθέσεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Ειδικά, ο ISIS εξελίχθηκε σε μοναδικής κτηνωδίας οργάνωση, γεννημένη μέσα από ένα περίπλοκο εθνικό, φυλετικό, θρησκευτικό και γεωπολιτικό ακραίο πλέγμα μίσους. Εξαπολύοντας αιματηρά χτυπήματα με όλο και μεγαλύτερη συχνότητα. Οι πιο σημαντικές επιθέσεις του ISIS και οι διεθνείς αντιδράσεις εναντίον του είναι:

- **07.08.2014 (Διεθνής Κοινότητα):** Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπάρακ Ομπάμα εγκρίνει αεροπορικούς βομβαρδισμούς για να αποτραπεί η πτώση στους τζιχαντιστές της Κουρδικής πρωτεύουσας Ερμπίλ.
- **19.08.2014 (ISIS):** Ως αντίποινα για τις αεροπορικές επιχειρήσεις, το ISIS εκτελεί τον Αμερικανό δημοσιογράφο Τζέιμς Φόλυ.
- **02.09.2014 (ISIS):** Μέσα σε διάστημα μικρότερο από μήνα, οι τζιχαντιστές αποκεφαλίζουν τους Βρετανούς, εργαζόμενους σε αποστολές ανθρωπιστικής βοήθειας, Ντέιβιντ Χέινς, Άλαν Χένινγκ, τον Γάλλο τουρίστα Χερβέ Γκουρντέλ και τον Αμερικανό δημοσιογράφο Στήβεν Σκότλοφ.
- **10.09.2014 (Διεθνής Κοινότητα):** Η διεθνής συμμαχία κατά του ISIS διευρύνεται για να περιλάβει 50 έθνη, μεταξύ των οποίων ΗΠΑ, Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Αυστραλία, Σαουδική Αραβία και Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.
- **19.09.2014 (Διεθνής Κοινότητα):** Η Γαλλία πραγματοποιεί τις πρώτες αεροπορικές επιθέσεις κατά του ISIS.
- **07.08.2014 - 12.11.2014 (Διεθνής Κοινότητα):** Σε αυτό το διάστημα, η συμμαχία κατά του ISIS πραγματοποιεί συνολικά 5.321 αεροπορικούς βομβαρδισμούς στο Ιράκ και 2.804 στην Συρία. Καταστρέφονται στρατόπεδα εκπαίδευσης τζιχαντιστών, οχήματα, κατασκευαστήρια βομβών και στρατηγικά πόστα του ISIS.
- **15.12.2014 (ISIS):** Ένας ένοπλος, στο όνομα του ISIS, κρατά 17 ανθρώπους ομήρους σε καφέ στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Δύο άνθρωποι σκοτώνονται στην επιχείρηση τερματισμού της ομηρίας.
- **07.01.2015 (ISIS):** Τρεις τζιχαντιστές του ISIS επιτίθενται στο Γαλλικό σατιρικό περιοδικό **Charlie Hebdo** και σε ένα σούπερ μάρκετ,

σκοτώνοντας 17 ανθρώπους.

- **27.01.2015** (ISIS): Ο ISIS επιτίθεται στο ξενοδοχείο Corinthia στην Τρίπολη της Λιβύης και σκοτώνει 10 ανθρώπους.
- **31.01.2015** (ISIS): Η οργάνωση του ISIS εκτελεί τον Ιάπωνα δημοσιογράφο Κέντζι Γκότο.
- **18.03.2015** (ISIS): Ο ISIS προκαλεί μακελειό σε μουσείο στην Τυνησία. Δολοφονεί 22 πολίτες.
- **20.03.2015** (ISIS): Προβαίνει σε 2 επιθέσεις αυτοκτονίας σε τζαμί της Υεμένης. Σκοτώνει πάνω από 130 ανθρώπους.
- **19.04.2015** (ISIS): Σκοτώνει 30 κόπτες χριστιανούς στην Λιβύη.
- **22.05.2015** (ISIS): Ένας βομβιστής αυτοκτονίας σε σιϊτικό τζαμί στη Σαουδική Αραβία σκοτώνει 21 ανθρώπους. Μια εβδομάδα αργότερα, επιτίθενται σε άλλο τζαμί και σκοτώνουν 3 άτομα.
- **17.06.2015** (ISIS): Το ISIS οργανώνει έναν αριθμό βομβιστικών επιθέσεων με παγιδευμένα αυτοκίνητα στην Υεμένη, με 30 νεκρούς.
- **26.06.2015** (ISIS): Η οργάνωση δολοφονεί 38 ανθρώπους, κυρίως Ευρωπαίους, σε παραλιακό ξενοδοχείο στην Τυνησία.
- **10.10.2015** (ISIS): Η Τουρκία κατηγορεί τον ISIS ως υπεύθυνο για δύο εκρήξεις σε συλλαλητήριο. Χάνουν την ζωή τους 10 άνθρωποι.
- **30.10.2015** (Διεθνής Κοινότητα): Οι ΗΠΑ ανακοινώνουν την απόστολή δυνάμεων ειδικών επιχειρήσεων. Ο Μπάρακ Ομπάμα δηλώνει ότι «δεν θα σταλούν χερσαίες στρατιωτικές δυνάμεις».
- **31.10.2015** (ISIS): Αναλαμβάνει την ευθύνη για την κατάρριψη ενός Ρωσικού επιβατικού αεροπλάνου (Airbus A321) στην Αίγυπτο, λίγο μετά την απογείωση του. Οι 224 επιβάτες σκοτώνονται.
- **12.11.2015** (ISIS): Οργανώνει επίθεση αυτοκτονίας σε εμπορικό κέντρο του Λιβάνου. Σκοτώνονται 40 άνθρωποι.
- **13.11.2015** (Διεθνής Κοινότητα): Ο Αμερικανός πρόεδρος Ομπάμα δηλώνει ότι η στρατηγική των ΗΠΑ κατά του ISIS «έχει καταφέρει να το περιορίσει».
- **13.11.2015** (ISIS): Οργανώνει σειρά συντονισμένων επιθέσεων στο Παρίσι (Μπατακλάν κ.α). Χάνουν την ζωή τους 129 άνθρωποι,

πάνω από 350 τραυματίζονται σοβαρά.

- **15.11.2015 (Διεθνής Κοινότητα):** Η πολεμική αεροπορία της Γαλλίας βομβαρδίζει καίριους στρατηγικούς στόχους του ISIS στην Ράκα της Συρίας.
 - **17.11.2015 (Διεθνής Κοινότητα):** Η Ρωσία εντείνει τους βομβαρδισμούς σε στόχους του ISIS στην Συρία.
 - **18.03.2015 (Διεθνής Κοινότητα):** Συλλαμβάνεται στο Βέλγιο ο Νο 1 καταζητούμενος για τις πολύνεκρες επιθέσεις στο Παρίσι τον περασμένο Νοέμβριο, Σαλάχ Αμπντεσλάμ.
 - **22.03.2015 (ISIS):** Οργανώνει και αναλαμβάνει την ευθύνη για συντονισμένες βομβιστικές επιθέσεις στο αεροδρόμιο και το μετρό των Βρυξελλών. Ο απολογισμός είναι 34 νεκροί τουλάχιστον και εκατοντάδες σοβαρά τραυματίες.
- ◆ Παραπάνω αναφέρθηκαν συνοπτικά, χωρίς ιδιαίτερα σχόλια, περιπτώσεις επιθέσεων, την ευθύνη των οποίων ανέλαβε αποκλειστικά η οργάνωση του ISIS, η οποία άρχισε να παίζει πλέον πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλες τις διεθνές τρομοκρατικές ενέργειες. Στη συνέχεια θα αναφερθούν **11** περιπτώσεις τρομοκρατικών ενεργειών, περιόδου 2015 - 2017, που θεωρούνται ως οι πιο αιματηρές και που έφεραν σε αμηχανία τις κυβερνήσεις των κρατών που συνέβησαν και αδυναμία να τις αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά:

(01) 07.01.2015: Περιοδικό Charlie Hebdo στο Παρίσι

Στις 11:30 το πρωί τοπική ώρα Γαλλίας της 7ης Ιανουαρίου 2015, τα αδέρφια Κουασί εισβάλλουν στα γραφεία του Γαλλικού σατιρικού περιοδικού **Charlie Hebdo**, σκορπίζοντας τον θάνατο σε δώδεκα εργαζομένους που βρίσκονταν εκείνη την ώρα μέσα. Φεύγοντας από τον τόπο του εγκλήματος δολοφονούν και έναν Γάλλο αστυνομικό. Οι τρομοκράτες σκοτώνονται από τις Γαλλική αστυνομία δύο ημέρες μετά. Η επίθεση που σοκάρει ολόκληρη την παγκόσμια κοινή γνώμη, έχει ως αποτέλεσμα ένα από τα μεγαλύτερα κινήματα συμπαράστασης, με το χαρακτηριστικό σύνθημα «**Je suis Charlie**», που το υιοθέτησαν παγκόσμια.

(02) 10.2015: Διπλή βομβιστική στην Άγκυρα

Τουλάχιστον 97 άνθρωποι σκοτώθηκαν και άλλοι 186 τραυματίστηκαν όταν 2 βομβιστές αυτοκτονίας ανατινάχτηκαν στο μέσον αριστερών φιλοκούρδων διαδηλωτών που είχαν συγκεντρωθεί έξω από τον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό της Άγκυρας για να πραγματοποιήσουν μια πορεία υπέρ της ειρήνης, τρεις εβδομάδες πριν από τις βουλευτικές εκλογές.

(03) 13.11.2015: Θέατρο Μπατακλάν - Παρίσι

Το απόγευμα της 13ης Νοεμβρίου 2015, σημειώθηκε σειρά από βίαιες επιθέσεις στο 10ο και 11ο διαμέρισμα του Παρισιού, στη Γαλλία, και στο προάστιο του Σαιν-Ντενί. Από τις 21:16 και για τις επόμενες 3 περίπου ώρες αναφέρθηκαν τουλάχιστον 3 ξεχωριστές εκρήξεις και 6 μαζικοί πυροβολισμοί. Η επίθεση με τα περισσότερα θύματα έγινε στο **Θέατρο Bataclan**. Κατά τη διάρκεια των επιθέσεων σκοτώθηκαν 8 ένοπλοι. Τραγικός απολογισμός 130 νεκροί και περίπου 370 τραυματίες. Την επίθεση ανέλαβε η οργάνωση «Ισλαμικό Κράτος»

(04) 02.12.2015: Σαν Μπερναντίνο - Καλιφόρνια/ΗΠΑ

Ο 28χρονος Σάγκεντ Ρίζβαν Φαρούκ, Αμερικανός πολίτης με καταγωγή από το Πακιστάν και η 27χρονη Τασφίν Μαλίκ, υπηκόου της Πακιστάν, άνοιξαν πυρ με αυτόματα όπλα και πιστόλια κατά τη διάρκεια εορταστικής εκδήλωσης στο Inland Regional Center για άτομα με ειδικές ανάγκες του Σαν Μπερναρντίνο της Καλιφόρνιας, όπου 14 άνθρωποι (μεταξύ των οποίων και ένας Έλληνας) έχασαν τη ζωή τους και περισσότεροι από 20 τραυματίστηκαν.

(05) 22.03.2016: Αεροδρόμιο Βρυξελλών - Μετρό Σουμάν

Δύο ισχυρές εκρήξεις σημειώθηκαν διαδοχικά, με διαφορά 15 λεπτών, γύρω στις 8 το πρωί της Τρίτης 22 Μαρτίου στο **αεροδρόμιο των Βρυξελλών**. Στη Βελγική πρωτεύουσα επικράτησε πανικός αφού λίγο μετά την πρώτη έκρηξη σημειώθηκε νέα στο σταθμό του **Μετρό Σουμάν**. Στις τρομοκρατικές επιθέσεις τουλάχιστον 34 άνθρωποι σκοτώθηκαν και άλλοι 230 τραυματίστηκαν. Την ευθύνη ανέλαβε το «Ισλαμικό Κράτος».

(06) 03.07.2016: Μακελειό στη Βαγδάτη - Ιράκ

Στη συνοικία Καράντα, στο κέντρο της Βαγδάτης, που στην πλειονότητα ζουν σιίτες, σημειώθηκε επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο από εκρηκτικά αυτοκίνητο, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 323 άνθρωποι. Την ευθύνη ανέλαβε η οργάνωση Ισλαμικό Κράτος.

(07) 14.07.2016: Νίκαια της Γαλλίας

Μια νύχτα γιορτής μετατράπηκε σε νύχτα της σφαγής στη Γαλλία. Το τρομοκρατικό χτύπημα που συνέβη στη Νίκαια της Γαλλίας σηματοδότησε ένα νέο γύρο τρομοκρατικών επιθέσεων στην Ευρώπη. Νεκροί 84 πολίτες, ενώ άλλοι 18 τραυματίστηκαν σοβαρά. Οι παρευρισκόμενοι είχαν μόλις παρακολουθήσει το σόου των πυροτεχνημάτων για τον εορτασμό της εθνικής επετείου της 14ης Ιουλίου.

(08) 01.01.2017: Κέντρο «Ρέινα» - Κωνσταντινούπολη

Την πρωτοχρονιά του 2017 έγινε τρομοκρατικό χτύπημα σε ένα από τα πιο γνωστά κέντρα διασκέδασης της Κωνσταντινούπολης, το "Ρέινα" το οποίο βρίσκεται στην περιοχή Μπεσίκτας. Από την επίθεση σκοτώθηκαν 39 άνθρωποι και τραυματίστηκαν 70. Οι πρώτες ώρες του 2017 στην Τουρκία είχαν εικόνες θανάτου από την ενέργεια αυτή. Η επίθεση έγινε σε μια περίοδο στην οποία οι αστυνομικές αρχές της Τουρκίας βρισκόντουσαν σε συνεχή επιφυλακή μετά από πολλαπλά τρομοκρατικά χτυπήματα που είχαν λάβει χώρα στην Τουρκία το έτος 2016, που είχαν σαν αποτέλεσμα περισσότεροι από 200 άτομα να χάσουν τη ζωή τους.

(09) 22.05.2017: Μακελειό στο Μάντσεστερ - Αγγλία

Φόβος, τρόμος, πανικός. Η Αριάνα Γκράντε, μια νεαρή καλλιτέχνης με απήχηση στους εφήβους, μόλις έχει καληνυχτίσει το Μάντσεστερ και το κοινό που βρέθηκε στην Manchester Arena για να παρακολουθήσει τη συναυλία της. Τότε, ακούγεται ένας μεγάλος θόρυβος. Ήταν η έκρηξη που αιματοκύλησε το Μάντσεστερ, ήταν μια νέα τρομοκρατική επίθεση στη Βρετανία και ενώ οι πληγές απ' όσα έγιναν πριν από μόλις μερικούς μήνες στο Λονδίνο και στη γέφυρα του Γουεστμίνστερ παραμένουν ανοιχτές. Ο πρώτος τραγι-

κός απολογισμός της επίθεσης ήταν 22 νεκροί και τουλάχιστον 59 τραυματίες αλλά υπάρχουν φόβοι πως θα αυξηθεί. Ο 22χρονος Σαλμάν Αμπεντί (Salman Abedi), Βρετανός υπήκοος με καταγωγή από τη Λιβύη, ήταν ο δράστης της επίθεσης, ο οποίος ανατινάχτηκε μέσα στο χώρο της συναυλίας της Αριάννα Γκράντε. Ο τρόμος και πάλι πάνω από την Ευρώπη.

(10) 31.10.2017: Τρόμος στη Νέα Υόρκη - ΗΠΑ

Τρομοκρατική επίθεση συνέβη στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης, όταν φορηγός έπεσε επάνω σε ποδηλάτες και πεζούς και στη συνέχεια οδηγός του, αφού βγήκε έξω άνοιξε πυρ εναντίον των περαστικών φωνάζοντας «Allahu Akbar», δηλ. "ο Αλλάχ είναι μεγάλος". 8 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και άλλοι 15 τραυματίστηκαν.

(11) 24.11.2017: Μακελειό σε τέμενος της Αιγύπτου

Τουλάχιστον 305 νεκροί και 128 τραυματίες είναι ο απολογισμός από επίθεση ενόπλων σε τέμενος στην ανατολική Αίγυπτο. Είναι η φονικότερη επίθεση που έχει σημειωθεί στη σύγχρονη ιστορία της Αιγύπτου. Η κυβέρνηση κήρυξε τριήμερο πένθος. Ο πρόεδρος Φατάχ αλ Σίσι συγκάλεσε έκτακτη σύσκεψη με τους υπουργούς και τους επικεφαλής των υπηρεσιών ασφάλειας.

◆ Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό, θα ήταν χρήσιμο για να έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα της κατάστασης, να αναφέρουμε μερικούς χαρακτηριστικούς πρωτοσέλιδους τίτλους εφημερίδων:

(01) «**Η ευρώπη σε κατάσταση πολιορκίας**». Ο φόβος για νέα τυφλά χτυπήματα τζιχαντιστών άλλαξε δραματικά την καθημερινότητα, καθώς ακόμα και οδηγοί λεωφορείων παίρνουν «**επίδομα κινδύνου**» για να μπαίνουν στο κέντρο των Βρυξελλών. Πάνοπλες φρουρές έξω από τα σχολεία στη Γαλλία και το Βέλγιο. Κάθε μεγάλη εκδήλωση που πραγματοποιείται επισκιάζεται από το φόβο τρομοκρατικής ενέργειας: Για τη «Σύνοδο για το κλίμα» που ξεκίνησε στο Παρίσι στις 30.11.2015, όπου συμμετείχαν 140, αναπτύχθηκαν συνολικά 120.000 αστυνομικοί και στρατιώτες στου δρόμους της Γαλλικής πρωτεύουσας (ΒΗΜΑ της Κυριακής, **29.11.2015**).

- (02) «**Εκρηκτικό μείγμα Δύσης και τζιχάντ πίσω από το μακελειό στις ΗΠΑ**». Τον ένοπλο ισλαμιστή της διπλανής πόρτας αναζητούν οι Αρχές, χωρίς να αποκλείουν και ατομικά κίνητρα, για να λύσουν το γρίφο του Αμερικανοπακιστανού που την Τετάρτη 02.12.2015, μαζί με τη σύντροφό του, έπνιξε στο αίμα γιορτή σε κέντρο ΑΜΕΑ (ΒΗΜΑ της Κυριακής, **06.12.2015**)
- (03) «**Αμυδρό φως διπλωματίας στην κόλαση της Συρίας**». Στη ζοφερή επέτειο των 6 ετών από την έκρηξη του αιματοβαμμένου εμφυλίου στη Συρία, οι συνεχείς διπλωματικές ειρηνευτικές συνομιλίες στη Γενεύη δεν έδωσαν ελπίδες για λύση, όταν κατά τη διάρκεια των συνομιλιών οι βομβαρδισμοί στη **Δαμασκό** συνεχίστηκαν με σφοδρότητα, όπως συνεχίστηκαν οι μάχες και για τη **Ράκα**, που είναι de facto πρωτεύουσα των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους - ISIS (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, **01.04.2017**)
- (04) «**Σπέρνουν τρόπο οι τζιχαντιστές σε όλη την Ευρώπη. Πάει να πάρει εκδίκηση ο ISIS μετά την ήττα σε Συρία και Ιράκ**». Σε συναγερμό οι μυστικές υπηρεσίες που φοβούνται νέα τρομοκρατικά χτυπήματα, μετά το τρομοκρατικό χτύπημα με ένα όχημα βαν στη Βαρκελώνη, όπου έχασαν τη ζωή τους 15 άνθρωποι και την επίθεση που σημειώθηκε από ισλαμιστή στην πόλη Τούκου της Φιλανδίας, όπου 2 άνθρωποι σκοτώθηκαν και άλλοι 8 τραυματίστηκαν (ΚΟΝΤΡΑ ΝΕWS, **19.08.2017**).
- (05) «**Το χρονικό του τρόμου στην Καταλονία**. Ήθελαν να ισοπεδώσουν τη **Λας Ράμπλας**. Παγκόσμιος αποτροπιασμός για το χτύπημα στη **Βαρκελώνη** την Πέμπτη 17.08.2017. Ο τρόμος και το μίσος έφτασε στη Βαρκελώνη. Ένα φορτηγάκι βαν σκόρπισε το θάνατο, χτυπώντας ανυποψίαστους ανθρώπους, κυρίως τουρίστες, στον κεντρικό δρόμο Λα Ράμπλα της Βαρκελώνης. 15 οι νεκροί από το τρομοκρατικό χτύπημα και περισσότερο από 100 οι τραυματίες. Τα θύματα (νεκροί και τραυματίες) ανήκουν σε περισσότερο από 34 εθνότητες (Κυριακάτικη ΚΟΝΤΡΑ ΝΕWS, **20.08.2017**).
- (06) «**Ισλαμικό κράτος και πυρηνική δύναμη θέλει την Τουρκία ο Ερντογάν**». Θέλει να μετατρέψει την Τουρκία από λαϊκό σε ισλαμι-

κό κράτος, αλλά και σε μια μεγάλη περιφερειακή δύναμη που θα κατέχει πυρηνικά όπλα, επιδιώκοντας συγχρόνων το 2019 να γίνει και επισήμως πρόεδρος της Τουρκίας με απόλυτες εξουσίες (Κυριακάτικη ΚΟΝΤΡΑ ΝΕWS, 17.09.2017).

◆ Στη Βαρκελώνη η επίθεση έγινε με **όχημα**, με την ίδια δηλαδή μέθοδο των διδύμων πύργων, όπου χρησιμοποιήθηκαν οχήματα από αέρος και που έχουν χρησιμοποιηθεί επίσης σε επιθέσεις στη Γαλλία, τη Γερμανία και τη Μεγάλη Βρετανία. Το Γαλλικό πρακτορείο κατέγραψε όλες τις παρόμοιες επιθέσεις που έχει διαπράξει το αυτοαποκαλούμενο Ισλαμικό Κράτος στην Ευρώπη (πηγή: ΚΟΝΤΡΑ ΝΕWS, 19.08.2017):

(1) **ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ:** Στις 14.07.2016, ανήμερα της εθνικής επετείου της ανεξαρτησίας στη Γαλλία, ένας Τυνήσιος ηλικίας 31 ετών, παρέσυρε με *φορτηγό ψυγείο* που οδηγούσε πολίτες που παρακολουθούσαν το σόου πυροτεχνημάτων στην Προμενάντ Ντεζ Ανγκλέ της νότιας Νίκαιας

(2) **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ:** Στις 19 Δεκ. του 2016, ένας Τυνήσιος εισβάλλει με το *φορτηγό* του σε χριστουγεννιάτικη αγορά στο Βερολίνο, σκοτώνοντας 12 ανθρώπους και τραυματίζοντας άλλους 48. Μερικές ημέρες αργότερα πέφτει νεκρός από πυρά Ιταλών αστυνομικών, κατά τη διάρκεια ελέγχου. Την ευθύνη της επίθεσης ανέλαβε η οργάνωση Ισλαμικό Κράτος.

(3) **ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ 2 ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ:** Η 1^η περίπτωση ήταν στις 22 Μαρτίου 2017, όπου ο οδηγός ενός *οχήματος* το ρίχνει επάνω σε πεζούς οι οποίοι ήταν επάνω στη γέφυρα του Ουεστμίνστερ και έχασαν τη ζωή τους 4 άτομα. Στη συνέχεια ο δράστης μαχαιρώνει έναν αστυνομικό, πριν ο ίδιος πέσει νεκρός από αστυνομικά πυρά έξω από το Κοινοβούλιο. Η 2^η περίπτωση συνέβη στις 03 Ιουνίου 2017, όπου τρεις δράστες επιτίθενται με *φορτηγό* εναντίον πεζών σε γέφυρα του Λονδίνου και στη συνέχεια επιτέθηκαν με μαχαίρι σε περαστικούς στη συνοικία Μπόροου Μάρκετ. Ο τραγικός απολογισμός είναι 8 νεκροί και 50 τραυματίες. Οι δράστες σκοτώθηκαν από αστυνομικούς. Την ευθύνη ανέλαβε μετά από 24

ώρες το Ισλαμικό Κράτος.

(4) **ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΦΟΡΤΗΓΟ ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ:** Στις 07 Απριλίου 2017, ο οδηγός ενός *φορτηγού διανομής*, έχοντας αναπτύξει ταχύτητα σχεδόν 100 km, εισβάλλει στον πεζόδρομο Ντροτνινγκάταν στη Στοκχόλμη, παρασύροντας 20 ανθρώπους, από τους οποίους σκότωσε τους 5 και τραυμάτισε τους άλλους 15, πριν το όχημα κατάληξει στη βιτρίνα ενός πολυκαταστήματος. Δράστης ήταν ένας υπήκοος Ουζμπέκος, ο οποίος είχε προσπαθήσει να ενταχθεί στο Ισλαμικό Κράτος.

◆ Όλα αυτά που αναφέραμε είναι ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ του γενικού ξεσηκωμού, που μοιάζει σαν μια τεράστια ανοικτή ομπρέλα που καλύπτει ολόκληρη τη Γη και δεν απέχει πολύ η ημέρα εκείνη όπου θα δοθεί Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ, που είναι γνωστή με το όνομα «**Αρμαγεδδών**» (βλ. Αποκάλυψη Ιζ΄/16:16, Ιωήλ κεφ. Γ/3) και θα δώσει τέλος στη διαφθορά και στην αμαρτία αυτού του κόσμου, που έχει απορρίψει τον Θεό και τις εντολές Του.

Όλοι περιμένουν ότι κάτι το συνταρακτικό και συγκλονιστικό θα συμβεί στις ημέρες μας, κάτι που θα σημαδέψει ανεξίτηλα την πορεία του πλανήτη μας. «**Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΕΝ Θ' ΑΡΓΗΣΕΙ**» ήταν ο τίτλος ενός ολοσέλιδου άρθρου ημερήσιας Αθηναϊκής εφημερίδας (ΕΘΝΟΣ/21.10.1984), όπου άφηνε να εννοηθεί ότι η ανθρωπότητα ετοιμάζεται για το μοιραίο. Αν αυτό ειπώθηκε και γράφτηκε πριν από τρεις δεκαετίες περίπου, καταλαβαίνει ο κάθε αναγνώστης πόσο ζωντανό και πραγματικό είναι στις ημέρες μας, που βρισκόμαστε στη 2^η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα..

Με την ολοκλήρωση της παρουσίασης της επικρατούσας ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ θα συνεχίσουμε την ανάπτυξη του θέματος «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**». Ο αιώνιος και αληθινός Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, μας αποκαλύπτει αξιόλογα και σημαντικά γεγονότα που θα συμβούν στις έσχατες ημέρες επάνω στη Γη. Πολλοί σοβαροί σχολιαστές, μελετητές και ερευνητές της Αγίας Γραφής, θεώρησαν ότι όλα αυτά τα γεγονότα που έχουν σχέση με τους λεγόμενους «**έσχατους καιρούς**» είναι αλληγορικά, με αποτέλεσμα να διατυπώσουν υπο-

θέσεις και συμπεράσματα για τις εξελίξεις των ημερών μας, που ενώ στην αρχή φάνηκαν φανταστικές και απίθανες, στη συνέχεια όμως επαληθεύτηκαν με τρόπο εκπληκτικό. Η Αγία Γραφή μας λέγει: «*Διότι ΠΑΣΑΙ αι επαγγελίαι του Θεού (είναι) εν Αυτώ το ΝΑΙ, και εν Αυτώ το ΑΜΗΝ, προς δόξαν του Θεού δι' ημών....*» (Β' Κορινθίους Α/1:20).

6. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2018 - 2020

◆ Η τριετία 2018-2020 ήταν μια "περίεργη" περίοδος, καθόσον συνέβησαν πρωτόγνωρα γεγονότα, που έφεραν τις κυβερνήσεις των κρατών σε αμηχανία και πλήρη αδυναμία να διαχειριστούν την όλη κατάσταση, όπως ήταν η περίπτωση της πανδημίας του κορονοϊού, που ήρθε από το "ξαφνικά" και κανείς δεν περίμενε τις παγκόσμιες προεκτάσεις της. Παρ' όλα αυτά όμως οι διεθνείς κρίσεις, οι εντάσεις, οι τρομοκρατικές ενέργειες και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις σε ολόκληρο τον κόσμο δεν έπαψαν και στην περίοδο αυτή, έστω και εάν παρουσίασαν κάποια ύφεση, σε σύγκριση με τις προηγούμενες δεκαετίες. Θα αναφερθούμε στα κυριότερα γεγονότα. Τα σκήπτρα στις στρατιωτικές επιχειρήσεις στην περίοδο αυτή ανήκουν σε Συρία και Τουρκία:

Νίκη του Άσαντ, αλλά Συρία διαμελισμένη

Στις **14.04.2018** ο Συριακός στρατός ανακοινώνει την ανάκτηση των περιοχών που τελούσαν υπό τον έλεγχο των ανταρτών στην Ανατολική Γούτα, στις πύλες της Δαμασκού, έπειτα από δύο μήνες κατακλυσμιαίων πυρών (περισσότεροι από 1.700 θάνατοι) και συμφωνίες εκκένωσης που επιβλήθηκαν στους εξεγερμένους. Η ανακοίνωση γίνεται την ίδια ημέρα που οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γαλλία και η Βρετανία εξαπολύουν στρατιωτικά πλήγματα, σε αντίποινα για μια χημική επίθεση στην Ντούμα, για την οποία οι Δυτικοί κατηγορούν τη συριακή κυβέρνηση, η οποία αρνείται κάθε ευθύνη.

Στη συνέχεια το καθεστώς του Μπασάρ Αλ-Άσαντ, που υποστηρίζεται σθεναρά από τη Ρωσία, κατήγαγε τη μία μετά την άλλη στρατιωτική νίκη εναντίον ανταρτών και τζιχαντιστών θέτοντας υπό τον έλεγχό του τα δύο τρίτα του Συριακού εδάφους. Όμως η Συρία,

που ρημάζεται από το **2011** από έναν πολύπλοκο πόλεμο με περισσότερους από 360.000 θανάτους και εκατομμύρια εκτοπισμένους και πρόσφυγες), είναι ερείπια και παραμένει μια διαμελισμένη και κατεστραμμένη χώρα (PageNews.gr/29.12.2018).

Χοντέιτα, το κύριο μέτωπο στην Υεμένη

Στις **13.06.2018** οι φιλοκυβερνητικές δυνάμεις, υποστηριζόμενες από τη Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, εξαπολύουν επίθεση κατά των ανταρτών Χούτι στη Χοντέιτα, απ' όπου εισέρχεται το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπιστικής βοήθειας στην Υεμένη. Η ένοπλη σύγκρουση στην οποία αντιπαρατίθενται από το **2014** η κυβέρνηση, που υποστηρίζεται από το Ριάντ και οι αντάρτες, τους οποίους υποστηρίζει η Τεχεράνη, έχει προκαλέσει περισσότερους από **10.000** θανάτους και απειλεί έως και **20 εκατομμύρια** ανθρώπους με λιμό.

Στις **13.12.2018** οι πολιτικές διαπραγματεύσεις που διεξάγονται στη Σουηδία μεταξύ των εμπολέμων με τον νέο μεσολαβητή του ΟΗΕ, που διορίστηκε στη θέση αυτή τον Φεβρουάριο, καταλήγουν σε συμφωνία για κατάπαυση του πυρός στη Χοντέιτα που τίθεται σε ισχύ στις 18 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους (PageNews.gr/29.12.2018).

Τουρκική εισβολή στη Συρία

Στις **09.10.2019** ο πρόεδρος της Τουρκίας **Ταγίπ Ερντογάν** δήλωσε μέσω twitter, πως μια νέα τουρκική στρατιωτική επιχείρηση άρχισε στη βορειοανατολική Συρία εναντίον της πολιτοφυλακής των Κούρδων της Συρίας: *«Οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις και ο Συριακός Εθνικός Στρατός (Σύροι αντάρτες που υποστηρίζονται από την Αγκυρα) άρχισαν την επιχείρηση "ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ" στη βόρεια Συρία»*, έγραψε ο Τούρκος πρόεδρος. Η διεθνής κοινότητα καταδίκασε την τουρκική εισβολή.

Σύμφωνα με τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις, Τουρκικά μαχητικά αεριωθούμενα έπλητταν στρατιωτικές θέσεις και κατοικημένες περιοχές στο Τελ Αμπιάντ, το Ρας αλ Άιν, το Καμισλί και το Άιν Ίσα. Από τις έξι πρώτες ημέρες της εισβολής του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν στη χώρα, έχασαν τη ζωή τους **70 άμαχοι και 135 μα-**

χητές των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων καθώς και **120 φιλοτούρκοι μαχητές**. Ο Ο.Η.Ε. σε έκθεσή του έκανε λόγο για 160.000 εκτοπισμένους (NewsBobm/26.12.2019).

Κλιμάκωση στη Μέση Ανατολή

Στις **03.01.2020** ο Ιρανός στρατηγός Κασέμ Σολεϊμανί, αρχιτέκτονας της Ιρανικής στρατηγικής στη Μέση Ανατολή, σκοτώνεται από πλήγμα αμερικανικού μη επανδρωμένου αεροσκάφους (drone) στη Βαγδάτη, έπειτα από επίθεση στην πρεσβεία των ΗΠΑ Ιρακινών φιλοϊρανών διαδηλωτών. Στις 8 Ιανουαρίου (μετά από 5 ημέρες), το Ιράν εκτοξεύει σε αντίποινα πυραύλους σε βάσεις που φιλοξενούν Αμερικανούς στρατιώτες. Ένα Ουκρανικό πολιτικό αεροσκάφος καταρρίπτεται "από σφάλμα" μερικές ώρες αργότερα από το Ιράν, στοιχίζοντας τη ζωή σε 176 ανθρώπους.

Συμφωνία ανάμεσα στις ΗΠΑ και τους Ταλιμπάν

Στις **29.02.2020**, οι ΗΠΑ και οι Αφγανοί Ταλιμπάν υπογράφουν μια ιστορική συμφωνία στην Ντόχα, η οποία ανοίγει τον δρόμο για την αποχώρηση των Αμερικανικών στρατευμάτων έπειτα από δύο δεκαετίες πολέμου. Παρά τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην Αφγανική κυβέρνηση και τους αντάρτες από τον Σεπτέμβριο 2019, το Αφγανιστάν εξακολουθεί να μαστίζεται από τη βία. Το Πεντάγωνο είχε ανακοινώσει την αποχώρηση 2.000 περίπου στρατιωτικών έως τις 15 Ιανουαρίου.

Κίνα - ΗΠΑ: Άρωμα Ψυχρού Πολέμου

Τον **Μάιο 2020**, ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ καταλογίζει στην Κίνα μια "**παγκόσμια μαζική δολοφονία**" με την εμφάνιση του νέου κορονοϊού στο έδαφός της. Επιβάλλοντας κυρώσεις για νόμο περί Εθνικής Ασφάλειας στο Χονγκ Κονγκ, η Ουάσινγκτον ανακαλεί το λεγόμενο "**προτιμησιακό οικονομικό καθεστώς**" του εδάφους.

Τον **Ιούλιο 2020**, οι ΗΠΑ επιβάλλουν κυρώσεις σε πολλούς ηγέτες της Σιντζιάνγκ, στη βορειοδυτική Κίνα, κατηγορώντας το Πεκίνο για εγκλεισμό εκεί τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου μουσουλμάνων της μειονότητας των Οιγούρων. Η Κίνα το διαψεύδει, ανα-

φερόμενη σε κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης. Η Ουάσινγκτον επιβάλλει κυρώσεις στον εφοδιασμό του κινεζικού κολοσσού των δικτύων 5G Huawei και ασκεί πιέσεις στους συμμάχους της να τον αποκλείσουν (Capital.gr/17.02.2020).

Έκρηξη στη Βηρυτό

Στις **04.08.2020** γιγάντια έκρηξη προκαλεί τον θάνατο περισσότερων από 200 ανθρώπων και τον τραυματισμό τουλάχιστον 6.500, καταστρέφει το λιμάνι της Βηρυτού και ρημάζει ολόκληρες συνοικίες της λιβανικής πρωτεύουσας. Η έκρηξη, η οποία προκλήθηκε από πυρκαγιά σε αποθήκη στην οποία φυλάσσονταν τόνοι νιτρικού αμμωνίου χωρίς μέτρα προστασίας, ισοπέδωσε την Λιβανική οικονομία, η οποία βρισκόταν ήδη σε δυσχερή θέση.

Κρίση στη Λευκορωσία

Στις **09.08.2020** ο πρόεδρος της Λευκορωσίας **Αλεξάντρ Λουκασένκο** επανεκλέγεται έπειτα από εκλογική διαδικασία, η οποία αμαυρώθηκε από νοθεία σύμφωνα με την αντιπολίτευση και τη Δύση. Επί σχεδόν 4 μήνες, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές αξιώνουν κάθε Κυριακή στο Μινσκ να εγκαταλείψει την εξουσία. Οι ηγετικές φυσιογνωμίες της αντιπολίτευσης φυλακίζονται ή αναγκάζονται να φύγουν στην εξορία. Τουλάχιστον 4 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους (Capital.gr/17.02.2020).

Πραξικόπημα στο Μαλί

Στις **18.08.2020** ο πρόεδρος του Μαλί **Ιμπραΐμ Μπουμπάκάρ Κεϊτά** ανατρέπεται από στρατιωτικό πραξικόπημα έπειτα από πολύμηνη πολιτική κρίση. Το πραξικόπημα, το οποίο καταδικάζει η διεθνής κοινότητα, προκαλεί την επιβολή κυρώσεων, οι οποίες αίρονται μετά τον σχηματισμό στις 5 Οκτωβρίου μεταβατικής κυβέρνησης υπό τον **Μπαχ Ντάου**, με προοπτική να παραδώσει την εξουσία σε πολίτες εντός περιόδου 18 μηνών.

Εξομάλυνση των σχέσεων με το Ισραήλ

Στις **15.09.2020** τα ΗΝΩΜΕΝΑ ΑΡΑΒΙΚΑ ΕΜΙΡΑΤΑ και το Μπαχρέιν υπογράφουν **συμφωνίες εξομάλυνσης** των σχέσεών τους με το Ισραήλ στον Λευκό Οίκο. Οι Παλαιστίνιοι καταδικάζουν ένα

"πισώπλατο χτύπημα".

Στις **23.10.2020** το ΣΟΥΔΑΝ και **10.12.2020** το ΜΑΡΟΚΟ εξομαλύνουν τις σχέσεις τους με το Ισραήλ, που είχαν διαταραχθεί επί δεκαετίες.

Στις **23.11.2020**, ο Ισραηλινός Τύπος αναφέρει μια μυστική συνάντηση ανάμεσα στον Ισραηλινό πρωθυπουργό Μπένζαμιν Νετανιάχου και τον Σαουδάραβα πρίγκιπα διάδοχο Μοχάμεντ Μπιν Σαλμάν στην ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ κάτι το οποίο διαψεύδει το Ριάντ.

Σύγκρουση στο Ναγκόρνο Καραμπάχ

Στις **27.09.2020** σημειώνονται μάχες ανάμεσα στις δυνάμεις του Αζερμπαϊτζάν και αυτές του Ναγκόρνο Καραμπάχ, ενός διαφιλονικούμενου επί δεκαετίες θύλακα που κατοικείται στην πλειονότητά του από Αρμενίους. **Το Γερεβάν** κατηγορεί την Άγκυρα για την αποστολή μισθοφόρων από τη Συρία για να υποστηρίξουν τις δυνάμεις του Αζερμπαϊτζάν. **Το Μπακού** δηλώνει ότι Αρμένιοι της διασποράς πολεμούν στο Καραμπάχ.

Έπειτα από μάχες 6 εβδομάδων (με περισσότεροι από 5.000 νεκρούς), υπογράφεται τον Νοέμβριο συμφωνία κατάπαυσης των εχθροπραξιών, η διαπραγματεύση της οποίας έγινε υπό την αιγίδα της Μόσχας και η οποία σηματοδότησε μια στρατιωτική ήττα των Αρμενίων και σημαντικά εδαφικά κέρδη για το Μπακού.

Επιθέσεις στη Γαλλία και στην Αυστρία

Στις **16.10.2020** ένας καθηγητής Ιστορίας, ο Σαμουέλ Πατί, αποκεφαλίζεται στην περιοχή του Παρισιού από έναν ριζοσπαστικοποιημένο ισλαμιστή, αφού έδειξε σε μαθητές του σκίτσα του προφήτη Μωάμεθ στη διάρκεια μαθήματος για την ελευθερία της έκφρασης.

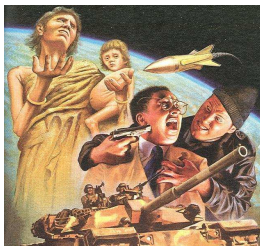
Ο πρόεδρος της Γαλλίας **Εμανουέλ Μακρόν** υπερασπίζεται το δικαίωμα στην γελοιογραφία. Ο Τούρκος ομόλογός του **Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν** το εκλαμβάνει ως προσβολή προς τους μουσουλμάνους και καλεί σε μποϊκοτάζ των Γαλλικών προϊόντων. Διαδηλώσεις κατά της Γαλλίας συγκλονίζουν πολλές μουσουλμανικές χώρες (Capital.gr/17.02.2020).

Στις **29.10.2020** τρεις πιστοί στην Βασιλική της Νίκαιας, στη νοτιοανατολική Γαλλία, χάνουν τη ζωή τους από επίθεση με μαχαίρι ενός Τυνήσιου που είχε φτάσει πρόσφατα στην Ευρώπη.

Στις **02.11.2020** τέσσερις άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους από επίθεση ισλαμιστών στη Βιέννη, την πρώτη αυτού του μεγέθους που πλήττει την Αυστρία (Capital.gr/17.02.2020).

Αιθιοπία: σύγκρουση στο Τιγκράι

Στις **04.11.2020** ο Αιθίοπας πρωθυπουργός **Άμπιι Άχμεντ**, ο οποίος έχει βραβευτεί με Νόμπελ Ειρήνης, ανακοίνωσε στρατιωτική επιχείρηση κατά της περιφέρειας του Τιγκράι, στη βόρεια Αιθιοπία, κατηγορώντας τις εκεί αρχές για επίθεση σε δύο βάσεις του ομοσπονδιακού στρατού. Οι επιθέσεις αυτές επινοήθηκαν για να αιτιολογήσουν την επέμβαση, δηλώνουν οι περιφερειακές αρχές του Λαϊκού Απελευθερωτικού Μετώπου του Τιγκράι (TPLF). Το κόμμα αυτό περιθωριοποιήθηκε μετά την άνοδο στην εξουσία του Άμπιι, ενώ ήλεγχε την πολιτική ζωή στην Αιθιοπία για σχεδόν 30 χρόνια. Δεκάδες χιλιάδες Αιθίοπες άρχισαν να συρρέουν στο Σουδάν για να γλιτώσουν από τις μάχες (Capital.gr/17.02.2020).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για πολιτικά γεγονότα και πολεμικές συγκρούσεις που αφορούν το Ισραήλ και τα λοιπά κράτη της Μέσης Ανατολής, για τις 2 πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα, θα αναφερθούμε και στο "Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ"

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

«Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΙΣΡΑΗΛ»

Έχουμε στα χέρια μας ένα πολύτιμο «πνευματικό μαργαριτάρι», που ονομάζεται ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ και διακηρύσσει ότι είναι ο Λόγος του Θεού. Η Αγία Γραφή έφθασε σε μας σήμερα μέσα από τους αιώνες. *Πέρασε* από πολλά χέρια, *εκδόθηκε* σε διάφορα σχήματα και *επέζησε* από τις πολύ σκληρές επιθέσεις των εχθρών της. Όμως, ούτε οι βανδαλισμοί των βαρβάρων, ούτε οι φλόγες της Ιεράς Εξέτασης, ούτε η μόρφωση των πολιτισμένων λαών, ούτε οι ύβρεις των διανοουμένων κατόρθωσαν να την εξαφανίσουν. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είπε πολύ χαρακτηριστικά: *«Διότι αληθώς σας λέγω, έως αν παρέλθη ο ουρανός και η γη, ιώτα εν ή κεραία δεν θέλει παρέλθει από τον νόμον, εωσού εκπληρωθώσι πάντα»* (Ματθαίος Ε/5:18). Ο Θεός μέσα από τη γραπτή αποκάλυψή Του, μας ΕΚΘΕΤΕΙ τους πνευματικούς νόμους Του, μας ΔΙΝΕΙ τις αιώνιες υποσχέσεις Του και μας ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ το σχέδιό Του για την απολύτρωση του κόσμου.

Μέσα στην Αγία Γραφή παρατηρούμε δύο βασικά σημεία, που είναι διάχυτα από το πρώτο βιβλίο της, τη Γένεση, μέχρι και το τελευταίο της, την Αποκάλυψη: **Το πρώτο σημείο** είναι, πως το κέντρο ολόκληρης της Γραφής είναι ένα και μοναδικό πρόσωπο, είναι ο Κύριος ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, και **το δεύτερο σημείο** είναι, την πόσο σπουδαία θέση κατέχουν μέσα στον Λόγο του Θεού οι ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ. Από τα 39 βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, τα 17 είναι κατεξοχήν προφητικά, ενώ όλα τα υπόλοιπα έχουν πάρα πολλές αναφορές (περικοπές) σχετικά με τους «έσχατους καιρούς». Επίσης, στην Καινή Διαθήκη συναντούμε πολλές αναφορές του Ιησού και των Αποστόλων Του για τα γεγονότα των τελευταίων καιρών (αρπαγή της Εκκλησίας, Αντίχριστος, δεύτερη έλευση Ιησού, κλπ.) και τελειώνει με ένα αποκλειστικά εσχατολογικό βιβλίο, την Αποκάλυψη.

Μέσα από τις σελίδες της Βίβλου, βλέπουμε ότι άνθρωποι πλήρεις Πνεύματος αγίου και τέλεια παραδομένοι και υποταγμένοι στο θέλημα του Θεού, έγιναν τα εύχρηστα σκεύη στα χέρια Του, έγιναν τα όργανά Του στη Γη, που χρησιμοποιήθηκαν για να γράψουν εκείνα που τους **υπαγόρευε** το άγιο Πνεύμα του Θεού, γνωρίζοντας ότι *«ουδεμία προφητεία της Γραφής γίνεται εξ ιδίας (του προφητεύοντος) διασαφήσεως. Διότι ΔΕΝ ΗΛΘΕ ΠΟΤΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ εκ θελήματος ανθρώπων, αλλ' υπό του Πνεύματος του αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού»* (βλ. Α' Πέτρου Α/1:20-21).

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο προφητικός λόγος της Γραφής είναι ένας «ΛΥΧΝΟΣ» ο οποίος φέγγει *«εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας, και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών»* (Β' Πέτρου Α/1:19). Αυτός ο **λύχνος** φωτίζει τη νύχτα της ζωής μας και μας δίνει το **φως** που μας είναι απαραίτητο για να προχωρήσουμε, δεν διαλύει όμως όλο το σκοτάδι. Το φως «ΦΕΓΓΙΖΕΙ» στο σκοτάδι, δεν το διαλύει. Περιμένουμε την ένδοξη ημέρα που θα έρθει το πλούσιο ουράνιο Φως, ο **Ήλιος της Δικαιοσύνης**, που είναι ο Ιησούς Χριστός και που θα δώσει ολοκληρωτική θεραπεία στην αρρωστημένη κατάσταση του κόσμου: *«Και ...θέλει ανατείλει Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, με ίασιν (=θεραπεία) εις τας πτέρυγας Αυτού»* (Μαλαχίας Δ/4:2).

Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι ο «προφητισμός» είναι ένα ιδιαίτερο φαινόμενο μέσα στην ιστορία του λαού Ισραήλ και είναι κάτι που χαρακτηρίζει το λαό αυτό. Σημαντικός ήταν ο ρόλος του προφήτη του Θεού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, ήταν το όργανο που το χρησιμοποιούσε ο Θεός για να αποκαλύψει στον άνθρωπο τα μεγαλεία Του και τα θαυμαστά σχέδιά Του.

Ο προφήτης του Θεού ήταν ένα φαινόμενο μοναδικό και εξαιρετικό μέσα σε ολόκληρη την ιστορία του κόσμου. Ήταν το στόμα του Θεού προς το λαό Ισραήλ και ταυτόχρονα προς όλους τους λαούς της οικουμένης. **Υπήρξαν περιπτώσεις, που ο προφήτης του Θεού έκρινε όλους τους λαούς.** Δεν δίσταζε να θέσει το θέλημα του Θεού αντιμέτωπο, τόσο με όλη τη συμπεριφορά του λαού του Θεού, του Ισραήλ, όσο και των υπολοίπων εθνών, και ο προφήτης

του Θεού ελέγχοντας, προτρέποντας και παρηγορώντας τον Ισραήλ και ελέγχοντας και τους γύρω λαούς, συμπεριέλαβε στην προφητεία του γεγονότα μελλοντικά (και του εγγύς μέλλοντος και του απώτερου μακρινού μέλλοντος), που γράφτηκαν και μας προσφέρονται σαν **μια γνώση της ιστορίας του μέλλοντος**, εκ των προτέρων.

Υπήρξαν και σε άλλους λαούς της Γης και σε διάφορες θρησκείες παρόμοια προφητικά φαινόμενα, που στην πραγματικότητα ήσαν οικτρές απομιμήσεις της αληθινής προφητείας του Ενός και Μόνου Αληθινού Θεού που υπάρχει. Όλους αυτούς η Αγία Γραφή τους αποκαλεί επασιδούς, οιωνοσκόπους, σπλαγχοσκόπους, μάγους, μάντις, νεκρομάντις, ανταποκριτές δαιμονίων, προγνώστες καιρών, τερατοσκόπους, κλπ. (βλ. Δευτερονόμιο ΙΗ/18:10-12, Λευιτικό ΙΘ/19:26-31, Ησαΐας Η/8:19, κλπ.), που η προσπάθεια όλων αυτών ήταν να ανεύρουν το μέλλον, αλλά όλοι αυτοί *«λαλούσιν οράσεις από της καρδιάς αυτών, ουχί από ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ»* (Ιερεμίας ΚΓ/23:16), κάνοντας δε και θαύματα με τη δύναμη του Σατανά (Έξοδος Ζ/7:10-13).

Με σαφήνεια, απλότητα και καθαρότητα ο Θεός μας προειδοποιεί για το γεγονός αυτό, ώστε ο άνθρωπος να γνωρίζει τις συνέπειες όταν δεν λαλεί τον Λόγο του Κυρίου, αλλά κατά την επιθυμία της καρδιάς του:

- (1) **ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΙΓ:3** «Ουαί εις τους προφήτας τους μωρούς, τους περιπατούντας οπίσω του πνεύματος αυτών, και δεν είδον (ουδεμίαν όρασιν)....».
- (2) **ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ ΙΗ:20** «Ο προφήτης όμως όστις ασεβήση, και λαλήση εν τω ονόματί μου λόγον τον οποίον Εγώ δεν προσέταξα εις αυτόν να λαλήση, ή όστις λαλήση εν τω ονόματι άλλων θεών, ο προφήτης εκείνος ΘΕΛΕΙ ΘΑΝΑΤΩΘΗ...».
- (3) **ΕΞΟΔΟΣ ΚΒ:18** «Μάγισσαν δεν θέλεις αφήσει να ζη...»

Ο αληθινός προφήτης είναι αυτός που μιλά στους ανθρώπους αντί του Θεού, είναι δηλαδή αυτός τον οποίο ο Θεός χρίει για τη διακονία αυτή και χρησιμοποιεί το στόμα του για να αναγγείλει τα προστάγματά του (βλ. Έξοδος Δ/4:16, Δευτερονόμιο ΙΗ/18:18). Ο λαός Ισραήλ είναι κατεξοχήν λαός ιερέων και προφητών και η ιστορία του είναι μια ιστορία προφητείας, που ξετυλίγεται μ' έναν τρόπο

θαυμαστό και μοναδικό και που μας αποκαλύπτει πόσο υπέροχο, πόσο θαυμαστό και πόσο εξαίσιο είναι το σχέδιο του Θεού για τη λύτρωση του κόσμου από τα δεσμά της αμαρτίας, με τον ερχομό του Μεσσία.

Μέσα στην Αγία Γραφή οι προφήτες έχουν διάφορες ονομασίες, ονομάζονται «**ΠΟΙΜΕΝΕΣ**» (Ζαχαρίας ΙΑ/11:5,16), «**ΣΚΟΠΟΙ**» (βλ. Ιερεμίας ζ΄/6:11, Ιεζεκιήλ Γ/3:17, ΛΓ/33:2,6,7), «**ΦΡΟΥΡΟΙ**» (βλ. Ησαΐας ΚΑ/21:6,11,12 /Μιχαΐας ζ΄/6:6,11).

Οι προφήτες ήταν **σκοποί** και **φρουροί**, που έβλεπαν και παρατηρούσαν τα πράγματα και που είχαν σαν αποστολή να προαναγγέλλουν τα σημεία των καιρών, τα έργα του Θεού, τις επεμβάσεις Του, το μέλλον και γενικά να ελέγχουν το λαό. Όταν για παράδειγμα, επρόκειτο ο Θεός να φέρει κάποια κρίση επάνω στον άνθρωπο, λόγω των πολλών και συνεχών παραπτώματων του, λόγω της ασέβειάς του ενώπιον του Θεού, τότε ο προφήτης του Θεού τους προειδοποιούσε και τους έδειχνε τα σημάδια της επερχόμενης κρίσης. Τους καλούσε όλους σε μετάνοια, τους συμβούλευε τι έπρεπε να κάνουν και παράλληλα τους έδινε πληροφορίες και για το απώτερο μέλλον, για τα γεγονότα των εσχάτων καιρών προς τα οποία απέβλεπαν σχεδόν όλες οι προφητείες, όπως θα δούμε και στη συνέχεια.

Είναι πραγματικά εκπληκτική η ακρίβεια της περιγραφής και της εξιστόρησης των γεγονότων, αλλά και των λεπτομερειών γενικά, που αναφέρονται στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο εκπληρώθηκαν κατά την πρώτη Του έλευση. Πλησιάζουμε ήδη προς το τέλος της προσμονής της δεύτερης έλευσης του Ιησού Χριστού και οι προφητείες που αναφέρονται στο γεγονός αυτό, μπορούμε να πούμε ότι έχουν φθάσει σε αρκετά προχωρημένο στάδιο ως προς την τελική τους εκπλήρωση.

Ο Κύριος Ιησούς θα επανέλθει στη Γη:

1. Για να ολοκληρώσει το έργο της λύτρωσης εδώ στη Γη, που το θεμελίωσε με την πρώτη Του έλευση, πεθαίνοντας με σταυρικό θάνατο στο Γολγοθά, γιατί μπορεί ο κάθε άνθρωπος, εφόσον πιστεύει σ' Αυτόν, να σώζεται και να ελευθερώνεται από τις αμαρτίες

του, αλλά όμως ολόκληρη η κτίση *«στενάζει και συμπάσχει έως τώρα, Και όχι μόνον (αυτή), αλλά και εμείς οι ίδιοι, που έχουμε την α-παρχήν του Πνεύματος, στενάζομεν μέσα μας, καθώς περιμένομεν την υιοθεσίαν, την ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ...»* (Ρωμαίους Η/8:22-23).

Με την αρπαγή της εκκλησίας, θα απολυτρωθεί το σώμα μας και με την ένδοξη έλευση του Ιησού θα ελευθερωθεί και η κτίση, που εξαιτίας της αμαρτίας του ανθρώπου *«ακάνθας και τριβόλους βλαστάνει»* (Γένεσις Γ/3:17-18).

2. Για να αποδώσει δικαιοσύνη επάνω στη Γη και να επιβάλλει καθεστώς ειρήνης και ανάπαυσης: *«Και δικαιοσύνη θέλει είσθαι η ζώνη της οσφύος Αυτού»* (Ησαΐας ΙΑ/11:5).

3. Για να βασιλεύσει μαζί με τους αγίους Του στον κόσμο αυτό (βλ. Αποκάλυψη Κ/20:4-6), που μόνο την πικρή αμαρτία γνώρισε και τότε όλη *«...η γη θέλει είσθαι πλήρης ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, καθώς τα ύδατα σκεπάζουν την θάλασσαν...»* (Ησαΐας ΙΑ/11:9).

Η δεύτερη έλευση του Ιησού θα βρίσκεται στη μέση σημαντικών γεγονότων, μερικά από τα οποία θα προηγηθούν και άλλα θα επακολουθήσουν. Ένα γεγονός από εκείνα που θα προηγηθούν θα είναι και Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ *«εν νεφέλαις εις άπύκντησιν του Κυρίου εις τον αέρα»* (βλ. Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:17), δηλαδή το σύνολο των πιστών, που θα έχουν μετανοήσει και αναγνωρίσει τον Ιησού προσωπικό τους σωτήρα, γιατί Αυτός πέθανε στη θέση τους στο Γολγοθά και θα ζουν άγια και καθαρή ζωή, θα αρπαχτούν στον αέρα (στον ουρανό) και θα είναι για πάντα μαζί Του, όπως συνέβηκε και στην Παλαιά Διαθήκη που αρπάχθηκαν στον ουρανό ο Ενώχ (βλ. Εβραίους ΙΑ/11: 5) και ο προφήτης Ηλίας (Β΄ Βασιλέων Β/2:11).

Η μεγάλη αυτή προσδοκία του σώματος του Χριστού της εκκλησίας, η *«μακαρία αυτή ελπίδα»* (Τίτος Β/2:13) έχει σαν αποτέλεσμα η εκκλησία:

1. Να παίρνει δύναμη αγίου Πνεύματος, για να μπορεί να υπομένει τις δοκιμασίες, τις θλίψεις, τους διωγμούς και γενικά τα

διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην πορεία της (Β' Τιμόθεου Γ/3:12-13).

2. Να καθαρίζεται από πλάνες και από **ψευδοδιδασκαλίες**, να αποχωρίζεται από τον κόσμο και να αγιάζεται συνέχεια, ώστε όταν έλθει ο Κύριος Ιησούς να την βρει έτοιμη, άγια, καθαρή και αμόλυντη *«ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα»* (Ησαΐας ΞΑ/61:10).
3. Να μένει πάντοτε άγρυπνη, με προσανατολισμό όχι εδώ στη Γη, αλλά στον Ουρανό, απ' όπου και προσμένει τον Κύριό της να έρθει για να την παραλάβει. Ο ίδιος ο Ιησούς μας προτρέπει: **«ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ - ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ - ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ»** (Μάρκος ΙΓ/13:33).

Τα σημάδια που δόθηκαν για να μπορούν να επισημάνουν οι πιστοί τη δεύτερη έλευση του Ιησού είναι πολλά και ήδη έχουν αρχίσει να εκπληρώνονται, γεγονός που φανερώνει ότι είμαστε πολύ κοντά, πάρα πολύ κοντά, στην ημέρα που ο Κύριος Ιησούς θα έρθει με δόξα και δύναμη πολλή (βλ. Λουκάς ΚΑ/21:27, Ματθαίος ΚΔ/24:30, Μάρκος ΙΓ/13:26, Αποκάλυψη Α/1:7 και ΙΘ/19:11-17, κλπ).

Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είπε:

«Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνονται, ΑΝΑΚΥΨΑΤΕ και ΣΗΚΩΣΑΤΕ τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας» (Λουκάς ΚΑ/21:28).

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

«Η ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ»

Η εκκλησία του Χριστού έχει αρχίσει στις ημέρες μας να κατανοεί, με την οδηγία του αγίου Πνεύματος του Θεού, τις προφητείες που αφορούν τους ονομαζόμενους «**έσχατους καιρούς**». Ο προφητικός λόγος της Αγίας Γραφής δεν είναι πλέον κλειστός, αλλά είναι ανοικτός γι' αυτούς που ταπεινά σκύβουν μέσα στις αλήθειες της Βίβλου και εκζητούν συνέχεια τη δόξα της παρουσίας του Ιησού στη ζωή τους.

Ο Θεός είχε πει στο Δανιήλ: «*Και συ, Δανιήλ, **έγκλεισον** τους λόγους, και **σφράγισον** το βιβλίον, **ΕΩΣ ΤΟΥ ΕΣΧΑΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ...***» (Δανιήλ 1Β/12:4). Όταν ένας φάκελος, που περιέχει κάποιο απόρρητο έγγραφο, κλειστεί και σφραγιστεί, κανείς δεν μπορεί να γίνει γνώστης του περιεχομένου του, παρά μόνο ο παραλήπτης του, που είναι Ο ΜΟΝΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΣ για να τον ξεσφραγίσει. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και με τον προφητικό λόγο του Θεού, που περιέχεται μέσα στην Αγία Γραφή και που μέχρι πρόσφατα ήταν κλειστός και όχι κατανοητός. Όπως μας λέγει στον Δανιήλ είχε σφραγιστεί από τον ίδιο τον Θεό, μέχρι να έρθει ο **παραλήπτης καιρός** για να αποκαλυφτεί το περιεχόμενό του, δηλαδή είχε σφραγιστεί «*έως του **εσχάτου καιρού***».

Αλλά ενώ ο Θεός λέγει στον Δανιήλ «να σφραγίσει τους λόγους της προφητείας Του μέχρι τον έσχατο καιρό», ο Ιησούς όταν τελειώνει να δίνει τις αποκαλύψεις Του στον απόστολο Ιωάννη στην Πάτμο, του λέγει «*Μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου, **διότι Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΥΣ***» (Αποκάλυψη ΚΒ/22:10). Αυτά τα λόγια του Ιησού ειπώθηκαν πριν από δύο χιλιάδες χρόνια. Η Γραφή πολύ καθαρά μας διευκρινίζει ότι ο Υίός στάλθηκε από τον Πατέρα στους «**έσχατους καιρούς**» (βλ. Εβραίουσ Α/1:1,

Πράξεις Γ/3:26 και Κς´/26:23) και ότι η δωρεά του αγίου Πνεύματος του Θεού ξεχύθηκε επίσης στις «έσχατες ημέρες» (βλέπε: Πράξεις Β/2:17, Ιωάννης Ζ/7:38). Άρα η «αρχή» των εσχάτων καιρών έχει γίνει και βρισκόμαστε πολύ μπροστά στα γεγονότα.

Ο έσχατος καιρός ήρθε και σήμερα «ξεσφραγίζεται ο προφητικός λόγος». Με θαυμαστό και εκπληκτικό τρόπο αποκαλύπτονται πλέον μπροστά στα μάτια μας, όλα τα μεγαλεία και τα θαυμάσια του Θεού, που αναφέρονται μέσα στον άγιο Λόγο Του και που για αιώνες ήσαν σφραγισμένα, κρυμμένα και μη αποκεκαλυμμένα για τον άνθρωπο. Ο ένδοξος ερχομός του Κυρίου Ιησού, θα μπορούσαμε να πούμε ότι, όχι μόνο ότι είναι πολύ κοντά, αλλά ότι «...έφθασε», είμαστε στο παρά τρία.

Ποια σχέση θα μπορούσε να έχει η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ με τα ΓΕΓΟΝΟΤΑ, που συνέβηκαν την τελευταία πεντηκονταετία και που συνεχίζουν να συμβαίνουν επάνω στη Γη;

Τον τελευταίο καιρό συνέβησαν ομολογουμένως εκπληκτικά γεγονότα επάνω σε ολόκληρη την οικουμένη, τα οποία για μεν τον πολύ κόσμο δεν έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα και σημασία, αλλά όμως για όλους εκείνους που σκύβουν μέσα στις σελίδες της Βίβλου και την ερευνούν, τα γεγονότα αυτά αποτελούν αναμφίβολα «ορόσημα» που μας δείχνουν καθαρά την πορεία και την κατεύθυνση των πραγμάτων.

Όλοι οι λαοί ξεχωρίζουν ορισμένα γεγονότα από την ιστορία τους, τα οποία τα χαρακτηρίζουν σαν **ΟΡΟΣΗΜΑ** σε εθνικό ή παγκόσμιο επίπεδο, όπως για παράδειγμα είναι η Επανάσταση του 1821, ή η Μικρασιατική καταστροφή του 1922 για μας τους Έλληνες, ή η Χιροσίμα και οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι που αφορούν όλη την ανθρωπότητα. Αυτά είναι σημαντικά ιστορικά ορόσημα. Υπάρχουν όμως και άλλα ορόσημα, τα οποία από τους πολλούς θεωρούνται ασήμαντα, αλλά γι' αυτούς που πιστεύουν στον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, είναι σημαντικά και καθοριστικά.

Όταν ο Ιησούς Χριστός ρωτήθηκε από τους μαθητές Του για το «τέλος», αφού τους είπε ότι θα γίνουν πόλεμοι, πείνες, σεισμοί και αρρώστιες ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ, το «τέλος» δεν θα έρθει ακόμα, με-

ΧΡΙ να γίνουν τα γεγονότα εκείνα, που σε μας σήμερα είναι γνωστά σαν παγκόσμιοι πόλεμοι. Τους είπε: *«Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων, προσέχετε, μη ταραχθήτε, επειδή πάντα (ταύτα) πρέπει να γείνωσιν, αλλά ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΤΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ. Διότι θέλει εγερθή ΕΘΝΟΣ επί ΕΘΝΟΣ, και ΒΑΣΙΛΕΙΑ επί ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί, και σεισμοί κατά τόπους. Πάντα δε ταύτα (είναι) αρχή ω δίνω»* (βλ. Ματθαίος ΚΔ/24:6-8 /κειμ.ΝΒ).

Εδώ ο Ιησούς προλέγει για τους παγκόσμιους πολέμους και είναι εκπληκτικό ότι, μέσα από τα βάθη της ιστορίας, μας αναφέρει για μια μορφή πολέμων που η ανθρωπότητα δεν είχε γνωρίσει ακόμα την εποχή εκείνη, αλλά και για πολλούς αιώνες μετά δεν γνώριζε. Τους γνώρισε όμως, πριν από μερικές δεκαετίες.

Οι μαθητές ρώτησαν τον Ιησού για το ποιο θα είναι το **σημείο** του “τέλους”: *«Διδάσκαλε, πότε λοιπόν θέλουσι γείνει ταύτα; και τι ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ, όταν μέλλωσι ταύτα να γείνωσιν;»* (βλ. Λουκάς ΚΑ/21:7 /Ματθαίος ΚΔ/24:3) και ο Ιησούς τους απάντησε ότι *«...θέλει εγερθή έθνος επί έθνος, και βασιλεία επί βασιλείαν»*. Ο Πρώτος παγκόσμιος πόλεμος σημείωσε την έναρξη της περιόδου του “τέλους”, γιατί και το “ΤΕΛΟΣ” είναι μια χρονική περίοδος και ήδη την έναρξη αυτή της περιόδου του τέλους την έχουμε αφήσει πολύ πίσω.

Στο διάστημα όμως από τον **Πρώτο παγκόσμιο πόλεμο** και μετά, συνέβηκαν πολλά άλλα γεγονότα, που σε συνδυασμό και σε συσχέτιση με την προφητεία του Λόγου του Θεού (που όπως αναφέραμε αποσφραγίζεται και γίνεται πλέον κατανοητή), μας προδιαθέτουν ισχυρώς να πιστεύουμε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μεγάλα γεγονότα που αναφέρονται μέσα στην Αγία Γραφή. Για παράδειγμα, αργότερα έγινε ένας **Δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος**, τρομερότερος του Πρώτου, που τον συνόδευαν πείνα, αρρώστιες, εκατομμύρια νεκροί και καταστροφές, τις οποίες δεν μπορεί να υπολογίσει κάποιος ακριβώς.

❖ Αμέσως παρακάτω, θα αναφέρουμε τα πιο σημαντικά από Βιβλική άποψη γεγονότα, που συνέβηκαν μετά την έναρξη της **περιόδου του ΤΕΛΟΥΣ** και τα οποία είναι:

(1) Ο ΛΑΟΣ ΙΣΡΑΗΛ

1948 - 1949: Το έτος 1948 το Ισραήλ απελευθερώνεται και ανακηρύσσεται ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος. Η Ιερουσαλήμ παύει να είναι «*πατουμένη υπό των εθνών*» και μεταφέρεται σε μια άλλη κατάσταση, είναι πλέον «*περικυκλωμένη υπό των εθνών*» (βλ. Λουκάς ΚΑ/21:20-24). Ο πληθυσμός του νεοσύστατου Κράτους ήταν τότε **650.000** Ιουδαίοι και αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες Άραβες. Η δημιουργία του νέου κράτους δεν ήταν καθόλου επιθυμητή από τον Αραβικό κόσμο, γι' αυτό το Ισραήλ είχε συνεχείς επιθέσεις από όλους τους γύρω Αραβικούς λαούς (Αίγυπτο, Συρία, Ιορδανία, Λίβανο, Ιράκ και Σαουδική Αραβία). Όταν στις **7 Ιανουαρίου 1949** έγινε ανακωχή μεταξύ των εμπολέμων, το Ισραήλ είχε επεκτείνει τα εδαφικά του όρια από **9.000** τετραγωνικά μίλια (τ.μ.), που ήταν πριν ένα χρόνο όταν συστάθηκε, σε **14.000** τμ.

Η ιστορία του Ισραήλ από το 1948 και μετά, μέχρι και σήμερα, είναι γεμάτη πολέμους και ταραχές και παρ' όλο που ο λαός αυτός απέρριψε τον Ιησού, ως τον αναμενόμενο Μεσσία, φαίνεται πολύ καθαρά η ενέργεια και η πρόνοια του Θεού επάνω στο λαό αυτό, που τον κρατά μέσα στο προφητικό Του σχέδιο, που πρόκειται να ολοκληρωθεί με τον έβδομο 2^ο ερχομό του Ιησού Χριστού. Οι πολεμικές διενέξεις και συρράξεις, αντί να εξουθενώσουν και να κάμψουν το φρόνημα του Ισραήλ, έχουν μέχρι στιγμής αυξήσει τα όρια του στη γεωγραφική θέση που είχε στους αρχαίους χρόνους.

Στις **29 Νοεμβρίου 1947** το ψήφισμα 181 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, με 33 ψήφους υπέρ (μεταξύ των οποίων της Σοβιετικής Ένωσης και των ΗΠΑ), 13 κατά, 10 αποχές και μία απουσία, διαιρούσε την Παλαιστίνη σε **δύο κράτη**, ένα Αραβικό και ένα Εβραϊκό. Οι Εβραίοι της Παλαιστίνης δέχτηκαν την απόφαση, ενώ οι Άραβες της Παλαιστίνης και τα γύρω Αραβικά κράτη την απέρριψαν. Στις **14 Μαΐου 1948** ο **Δαβίδ Μπεν Γκουριόν** (φώτο), ως πρώτος προσωρινός πρωθυπουργός ανακήρυξε την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ. Ο Μπεν Γκουριόν

διετέλεσε δύο φορές πρωθυπουργός του Ισραήλ, το 1948-1953 και το 1955-1963. Οι πρωθυπουργικές θητείες του σκιάστηκαν και οι δύο από τις πολεμικές συρράξεις του Ισραήλ με τα γειτονικά του Αραβικά κράτη. Παρά τους πολέμους ο Μπεν Γκουριόν ως πρωθυπουργός κατόρθωσε να εφαρμόσει στη βιομηχανία και στη γεωργία πολλά από τα μεταρρυθμιστικά προγράμματα που είχε προτείνει πριν από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ. Τον Ιούνιο του 1963 ο Μπεν Γκουριόν παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία. επικαλούμενος αδιευκρίνιστους «προσωπικούς λόγους».. Πέθανε στις 01.12.1973 σε ηλικία 75 ετών.

1956: Η δεύτερη μεγάλη Αραβο-Ισραηλινή διένεξη συνέβηκε τον Οκτώβριο 1956, όταν δυνάμεις του Ισραήλ κατέλαβαν με ευκολία τη Λωρίδα της Γάζας και εάν οι «μεγάλες δυνάμεις» δεν είχαν επέμβει διπλωματικά, η Αίγυπτος θα είχε υποκύψει στον Ισραηλινό στρατό. Αξίζει να σημειώσουμε ότι η συνεχής διαμάχη του Ισραήλ, από την ανασύστασή του και μετά, με τους γύρω Αραβικούς λαούς, αρχίζει από την εποχή ακόμα του Αβραάμ, ανάμεσα στους απογόνους των δύο γιων του, του **«Ισαάκ»**, που τον απέκτησε με τη **Σάρα** (και από το σπέρμα του οποίου προέρχεται ο λαός Ισραήλ) και του **«Ισμαήλ»**, που τον απέκτησε με τη δούλη του **Άγαρ** (απόγονοι του οποίου είναι οι Αραβικές φυλές). Από τον Αβραάμ μέχρι σήμερα, το όνειρο του κάθε Ιουδαίου, σε όποιο μέρος της Γης και αν βρίσκεται, είναι η εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού προς τους πατέρες τους (Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ) και η επάνοδος τους στη γη της επαγγελίας.

Η προσδοκία αυτή του λαού Ισραήλ είναι τόσο ζωντανή μέσα τους, που κατά τη διάρκεια του Αραβο-Ισραηλινού πολέμου του 1956 (αλλά και στον μετέπειτα πόλεμο του 1967), ο ραδιοφωνικός σταθμός της Ιερουσαλήμ εκφωνούσε τα λόγια του Θεού, που αναφέρονται στο βιβλίο του προφήτη Αμώς:

«...Και θέλω επιστρέψει τους αιχμαλώτους του λαού μου Ισραήλ, και θέλουν ανοικοδομήσει τας πόλεις τας ηρημωμένας, και κατοικήσει. Και θέλουνσι φυτεύσει αμπελώνας, και πίνει τον οίνον αυτών, και θέλουνσι κάμει κήπους, και φάγει τον καρπὸν αυτών.

Και θέλω φυτεύσει αυτούς επί την γην αυτών, και δεν θέλουν εκσπασθή πλέον από της γης αυτών, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός σου» (Αμώς Θ/9:14-15 /κειμ.ΝΒ)

1967: Το σημαντικότερο γεγονός της νεότερης ιστορίας του λαού Ισραήλ είναι ο ονομαζόμενος «**ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΙ ΗΜΕΡΩΝ**» του 1967. Τα Αραβικά Κράτη, υπό την ηγεσία της Αιγύπτου και έχοντας εξοπλισθεί από την Ρωσία, τον Ιούνιο 1967 απέκλεισαν το ζωτικής σημασίας λιμάνι του Ισραήλ, το Εϊλάτ στον κόλπο της Άκαμπα, με αποτέλεσμα η πολεμική σύρραξη Ισραήλ και Αράβων να είναι πλέον αναπόφευκτη. Κρίσιμη ημέρα ήταν η **5η Ιουνίου 1967**. Τα Ισραηλινά τζετ καταστρέφουν ολοσχερώς την Αιγυπτιακή αεροπορική δύναμη και ταυτόχρονα Ισραηλινά αντιτορπιλικά και κομάντος καταστρέφουν, βυθίζοντας το μεγαλύτερο μέρος της ναυτικής δύναμης της Αιγύπτου. Το σχέδιο των συνασπισμένων Αραβικών κρατών να εξοντώσουν το Ισραήλ απέτυχε παταγωδώς. Η Ιορδανία και η Αίγυπτος είχαν ήδη εξαντληθεί και η Συρία υποχωρούσε. Ήταν πλέον ζήτημα ωρών ο στρατός του Ισραήλ να εισβάλλει στο Κάιρο, στο Αμμάν και στη Δαμασκό.

Ο πόλεμος κράτησε βασικά **έξι ημέρες**. Το Ισραήλ εφάρμοσε πολεμικές στρατηγικές, που χρησιμοποιούσαν και στους αρχαίους χρόνους, όπως αναφέρονται στην Αγία Γραφή και στην Ιουδαϊκή ιστορία. Ήταν τόσο μεγαλειώδης η νίκη του Ισραήλ, αλλά και τόσο συντριπτική η ήττα των Αράβων, που ακόμα και εκείνοι οι Εβραίοι που δεν πίστευαν στον Θεό, άρχισαν να μιλούν για τη θαυμαστή επέμβασή Του. Είδαν στον πόλεμο αυτό, να εκπληρώνονται οι προφητείες που είχε υποσχεθεί ο Θεός στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, στον Ιακώβ και στο σπέρμα τους. **Για πρώτη φορά από το έτος 70 μ.Χ., που καταστράφηκε η Ιερουσαλήμ από τις λεγεώνες του Ρωμαίου αυτοκράτορα Τίτου, η αρχαία και ιερή πόλη της Ιερουσαλήμ πέφτει στα χέρια των Εβραίων.** Είναι ένα ιστορικό γεγονός που άλλαξε την πορεία των γεγονότων στη Μέση Ανατολή.

Το Ισραήλ αύξησε την περιοχή του από 9.000 σε 34.000 τετραγωνικά μίλια (κατέλαβε τη **Χερσόνησο του Σινά**, τη **Δυτική Όχθη**

του Ιορδάνη και τα υψώματα του Γκολάν) και διπλασίασε τον πληθυσμό του, αλλά ταυτόχρονα αυξήθηκε και το κύρος του σαν κυρίαρχο έθνος ανάμεσα σε άλλα έθνη. Πολλοί στράφηκαν στην προφητεία του Ιησού που είπε ότι *«η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατομένη υπό των εθνών, ΕΩΣΟΥ εκκληρωθώσιν οι καιροί των εθνών»* (Λουκάς ΚΑ/21:24). Μήπως ήρθε η ώρα του θριάμβου του Ισραήλ, όπως διαβάζουμε μέσα στις προφητείες της Βίβλου; Όχι, αυτό θα συμβεί όταν ο Ιησούς επιστρέψει με δόξα και δύναμη για να ελευθερώσει το λαό Του από την δυναστεία του Αντί-Χριστου, που στο μεταξύ θα έχει εμφανιστεί στην παγκόσμια σκηνή και θα έχει ανακηρυχτεί παγκόσμιος ηγέτης. Ο πόλεμος του 1967 δεν είναι ο τελευταίος (όπως όπως θα δούμε στη συνέχεια ακολούθησαν και 2 ακόμα μεγάλοι πόλεμοι), αλλά όμως ο κόσμος άρχισε να προσέχει το λόγια του προφήτη Αμώς που λέγει ότι οι Εβραίοι: *«δεν θέλουσιν εκσπασθή πλέον, από της γης αυτών την οποίαν έδωκα εις αυτούς»* (Αμώς Θ/9:15).

1973: Ο τέταρτος κατά σειρά Αραβο-Ισραηλινός πόλεμος έγινε το 1973, είναι ο ονομαζόμενος «**ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ**» ή όπως λέγεται στα Εβραϊκά ο «**ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΜ ΚΙΠΠΟΥΡ**» (Yom Kippour). Άρχισε ο πόλεμος στις 6 Οκτωβρίου, όταν οι Ιουδαίοι εόρταζαν μια από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές εορτές τους (την εορτή του Εξιλασμού). Ήταν μία σύγκρουση που οι συνέπειές της είχαν παγκόσμια προέκταση.

Όλα τα όπλα των Αράβων ήταν και πάλι Ρώσικης προέλευσης, ενώ το Ισραήλ είχε ανακατασκευάσει τα πολεμικά του άρματα και είχε ενισχυθεί από τις ΗΠΑ. Στην αρχή του πολέμου η Αίγυπτος επιτέθηκε πρώτη, καταλαμβάνοντας μέρος από τη Χερσόνησο του Σινά. Αυτό δεν οφειλόταν στον αιφνιδιασμό του Ισραήλ, καθόσον η Ισραηλινή ηγεσία είχε συγκρατηθεί για να γίνει σαφές ότι το Ισραήλ στον πόλεμο αυτό ήταν αμυνόμενο και όχι επιτιθέμενο. Στη συνέχεια όμως, το Ισραήλ άρχισε να επιτίθεται μεθοδικά, με αποτέλεσμα να φέρει σε δύσκολη θέση την Αιγυπτιακή Τρίτη Στρατιά, που βρισκόταν στην ανατολική πλευρά του Σουέζ. Στον πόλεμο αυτό, που διήρκησε συνολικά δέκα οκτώ (18) ημέρες, οι απώλειες των Αράβων ήσαν μεγάλες.

Κατόπιν αυτού, η Ρωσία άρχισε να πιέζει για εκχειρία. Όταν το βράδυ της 24ης Οκτωβρίου οι αντίπαλοι αποδέχτηκαν την κατά-
παυση του πυρός, που προτάθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας
του ΟΗΕ, οι Αραβικές απώλειες ήσαν **1.300** άρματα (από τα οποία
50 Ιορδανικά και 150 Ιρακινά), **3.700** νεκροί, **388** αιχμάλωτοι και
21.000 τραυματίες (ο αριθμός των τραυματιών προέρχεται από εκτί-
μηση του Ινστιτούτου Στρατηγικών Σπουδών του Λονδίνου και είναι μάλ-
λον υπερβολικός). Το Ισραήλ είχε τις λιγότερες απώλειες, έχασε **250**
άρματα, είχε **772** νεκρούς, **65** αιχμαλώτους και **2.453** τραυματίες.

Το Ισραήλ επεξέτεινε την εδαφική του κυριαρχία κατά 525
ακόμα τετρ. χιλιόμετρα και έκτοτε αποτελεί τον «**πονοκέφαλο**» των
μεγάλων της γης και το «**ποτήριον ζάλης**» των γύρω Αραβικών
λαών, των απογόνων του Ισμαήλ, γιου του Αβραάμ:

**«Να, εγώ κάνω την Ιερουσαλήμ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ ΖΑΛΗΣ σε
όλους τους λαούς ολόγυρα, και στον Ιούδα θα είναι ακόμα
αυτό, στην πολιορκία ενάντια στην Ιερουσαλήμ.**

**Κατά την ημέρα εκείνη θα κάνω την Ιερουσαλήμ σε
όλους τους λαούς ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΡΑΙΝΕΙ, όλοι
όσοι την επιφορτισθούν, θα κατασυντριφτούν, όταν θα
συγκεντρωθούν όλα τα έθνη της γης εναντίον της»** (Ζαχαρίας
IB/12:2-3 /μετ.ΣΦ)

1982: Το Ιούνιο του έτους αυτού το Ισραήλ εισβάλλει στο
Λίβανο. Είναι ο πέμπτος κατά σειρά μεγάλος πόλεμος μεταξύ
Ισραήλ και Αράβων από το 1948. Από τον προηγούμενο πόλεμο
του 1973 και μετά, η ιστορία του Ισραήλ είναι περισσότερο ταρα-
χώδης παρά ποτέ, γιατί άρχισαν οι συχνές επιθέσεις της PLO (ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ - ΟΑΠ), η οποία
δημιουργήθηκε το έτος **1964** με σκοπό να δημιουργήσει ένα Παλαι-
στινιακό Κράτος για τους Άραβες. Η PLO (ΟΑΠ) έκανε πάρα πολλές
επιθέσεις κατά του Ισραήλ από τον Λίβανο και είχε γίνει πηγή ενό-
χλησης για τους Ισραηλίτες.

Το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης ήταν το Ισραήλ το
έτος **1978** να προβεί σε περιορισμένης έκτασης εισβολή στον Νό-
τιο Λίβανο, την οποία ακολούθησε μία επίσημη εισβολή το **1982**,

οπότε καταλήφθηκε αρκετά μεγάλο μέρος του Λιβάνου και διώχθηκαν οι βάσεις της ΟΑΠ. Αργότερα, το έτος **1985**, το Ισραήλ αποχώρησε από τα καταληφθέντα Λιβανικά εδάφη. Οι πολεμικές ενέργειες του Ισραήλ το 1978 ήταν περιορισμένες, καθόσον υπήρξε μια διεθνής διπλωματική προσπάθεια για ειρήνευση μεταξύ Ισραήλ και Αραβικών λαών. Συγκεκριμένα, το Σεπτέμβριο του 1978 στην πόλη Καμπ Ντέιβιντ των ΗΠΑ γίνεται η συνάντηση των ηγετών Ισραήλ και Αιγύπτου, Μπεγκίν και Ανουάρ Σαντάτ, με τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Τζίμι Κάρτερ, η οποία κατέληξε στην υπογραφή συνθήκης ειρήνης το Μάρτιο **1979** στην Ουάσιγκτον, οπότε για πρώτη φορά τα δύο Κράτη συνήψαν διπλωματικές σχέσεις.

1994: Στις **13 Σεπτεμβρίου 1993** στην Ουάσιγκτον επιτεύχθηκε τελικά συμφωνία μεταξύ του ηγέτη της ΟΑΠ Γιασέρ Αραφάτ και του Ισραηλινού Πρωθυπουργού Γιτζάκ Ράμπιν για παραχώρηση περιορισμένης αυτονομίας των Παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη (Ιεριχώ) και καθορίστηκε ως ημερομηνία υπογραφής της ιστορικής αυτής συμφωνίας η **4η Μαΐου 1994**, γεγονός που συνέβηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου παρουσία, εκτός των δύο ηγετών των ενδιαφερομένων πλευρών, και του Αιγύπτιου Προέδρου **Χόσνι Μουμπάρακ** και των υπουργών Εξωτερικών των ΗΠΑ και της Ρωσίας **Γουόρεν Κρίστοφερ** και **Αντρέι Κόζιρεφ**, αντίστοιχα. Μετά από 27 χρόνια κυριαρχίας του Ισραήλ επάνω στα εδάφη αυτά (από το 1967) οι Ισραηλινοί στρατιώτες άρχισαν να τα εγκαταλείπουν και η διακυβέρνηση περιήλθε σταδιακά σε Παλαιστίνιους Αστυνομικούς. Η συμφωνία αυτή είναι γνωστή ως «**Όσλο 1**», καθόσον το επόμενο έτος, στις **28.09.1995**, υπογράφηκε στον Λευκό Οίκο νεότερη συμφωνία, γνωστή ως «**Όσλο 2**».

Το ερώτημα είναι: **«Αραγε θα μπορέσει ο “Ισαάκ” (Ισραήλ) και ο “Ισμαήλ” (Αραβες) να συνυπάρξουν ειρηνικά σαν γείτονες;»**. Ο Λόγος του Θεού δεν μας λέγει κάτι τέτοιο. Ίσως να υπάρχουν κάποιες περιόδους ειρήνης μεταξύ Ισραήλ, Παλαιστινίων και λοιπών Αραβικών λαών, αλλά η αρχαία αντιδικία και έχθρα των δύο λαών θα συνεχισθεί μέχρι την ένδοξη επιστροφή του Ιησού Χριστού. Ήδη, στις **4 Νοεμβρίου 1995** η ειρήνη στη Μέση Ανατολή

μπήκε σε μια μεγάλη δοκιμασία, με ένα γεγονός που συγκλόνησε ολόκληρη την ανθρωπότητα, με τη δολοφονία του πρωθυπουργού του Ισραήλ **Γιτζάκ Ράμπιν** από ομοεθνή του. Η κατάσταση από τότε είναι περισσότερο έκρυθμη παρά ποτέ. Ένα άλλο γεγονός που έκανε την ειρηνευτική διαδικασία επισφαλής, ήταν η νίκη στις εκλογές που έγιναν στο Ισραήλ το **Μάιο 1996** του σκληροπυρηνικού ηγέτη του δεξιού κόμματος «Λικούντ» **Μπένζαμιν Νετανιάχου**, ο οποίος κέρδισε τις εκλογές, εξασφαλίζοντας το 50,4 % των ψήφων, με το σύνθημα «**γη αντί ειρήνης**», αρνούμενος κάθε διαπραγματεύση με τους Παλαιστίνιους.

1999: Στις επόμενες όμως εκλογές που πραγματοποιήθηκαν το **Μάιο 1999** νέος πρωθυπουργός εκλέγεται ο ηγέτης του Εργατικού κόμματος **Εχούντ Μπάρακ** με ποσοστό 56% των ψήφων, ο οποίος υποσχέθηκε ότι θα ακολουθήσει την πολιτική του δολοφονηθέντα Γιτζάκ Ράμπιν, πλην όμως η έκρυθμη κατάσταση στη Μέση Ανατολή δεν άλλαξε. Αντιθέτως κορυφώθηκε επικίνδυνα με τα γεγονότα του Οκτωβρίου του 2000.

2001: Τον **Φεβρουάριο 2001** την εξουσία αναλαμβάνει και πάλι το δεξιό κόμμα Λικούντ, υπό την ηγεσία του 71χρονου **Αριέλ Σαρόν** (φώτο) και άρχισε ένας νέος κύκλος διαπραγματεύσεων για την ειρήνευση στην περιοχή, με παταγώδη αποτυχία, καθόσον το **Μάρτιο 2002** η κατάσταση έφθασε στο «μηδέν» και απειλήθηκε γενική σύρραξη. Η κυβέρνηση του Σαρόν θεωρείται η μακροβιότερη, κερδίζοντας και τις εκλογές τον **Ιανουάριο 2003**. Αρχές **Ιανουαρίου 2006** ο Αριέλ Σαρόν υφίσταται βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο με εκτεταμένη εγκεφαλική αιμορραγία και παραμένει σε κωματώδη κατάσταση για 8 συνεχή έτη, μέχρι τις **11.01.2014**, όπου και απέθανε. Ενώ βρίσκεται σε κώμα, αναλαμβάνει ως μεταβατικός πρωθυπουργός ο **Εχούντ Ολμέρτ**, ηγέτης του νέου κόμματος «**Καντίμα**», το οποίο είχε ιδρύσει ο Αριέλ Σαρόν τον περασμένο Νοέμβριο, διαχωρίζοντας τη

θέση του από τους σκληροπυρηνικούς του κόμματος Λικούντ, την ηγεσία του οποίου ανέλαβε ο Μπένζαμιν Νετανιάχου.

2006: Στις διεξαχθείσες εκλογές της **28 Μαρτίου 2006** το νέο κόμμα Καντίμα κυριάρχησε στις εκλογές, ενώ το κόμμα Λικούντ του Νετανιάχου κατέρρευσε. Ο **Εχούντ Όλμερτ** (φώτο) παραμένει στην πρωθυπουργία του Ισραήλ για 2,5 περίπου έτη, μέχρι τον **Σεπτέμβριο 2008**, δίνοντας μεγάλη προτεραιότητα και έμφαση στην ειρηνευτική διαδικασία με τους Παλαιστίνιους. Τον **Αύγουστο 2008** ο Εχούντ Όλμερτ ανακοινώνει ότι θα αποχωρήσει από την πρωθυπουργία σε ένα μήνα, λόγω των κατηγοριών εναντίον του για διαφθορά, γεγονός για το οποίο τον Μάρτιο του 2014 καταδικάστηκε σε εξαετή φυλάκιση χωρίς αναστολή. Η τότε δήλωσή του προκάλεσε αβεβαιότητα στη Μέση Ανατολή, καθόσον η ειρηνευτική διαδικασία με τους Παλαιστίνιους είχε ομαλοποιηθεί και βρισκόταν σε θετικό σημείο. Μέσα στο κυβερνών κόμμα Καντίμα υπήρχαν **2** διεκδικητές της εξουσίας: Η υπουργός Εξωτερικών **Τζίπι ΛΙΒΝΙ** και ο αναπληρωτής πρωθυπουργός **Σαούλ ΜΟΦΑΖ**.

2007-2009: Στα έτη που ακολούθησαν έγιναν δύο εκλογικές αναμετρήσεις: **Προεδρικές εκλογές** στις 13 Ιουνίου 2007 και **βουλευτικές εκλογές** στις 10 Φεβρουαρίου 2009. Στις προεδρικές εκλογές αναδεικνύεται νικητής ο **Σιμόν Πέρες**, ο οποίος στις **16 Ιουλίου 2007** αναλαμβάνει την προεδρία του Ισραήλ, με επταετή θητεία.

Στις βουλευτικές εκλογές της **10 Φεβρουαρίου 2009** τρεις ήταν οι κύριοι διεκδικητές της εξουσίας, Μπένζαμιν Νετανιάχου, Τζίπι Λιβνί και Εχούντ Μπάρακ:

- (1) Μπένζαμιν ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ**, πρόεδρος του κόμματος Λικούντ, 59 ετών. Πρώην πρωθυπουργός (1996-1999) και παρασημοφορημένος αξιωματικός των Ειδικών Δυνάμεων του στρατού, με πανεπιστημιακές σπουδές στις ΗΠΑ.

- (2) **Τζίπι ΛΙΒΝΙ**, επικεφαλής του κόμματος Καντίμα, 50 ετών. Επικεφαλής των διαπραγματεύσεων με τους Παλαιστίνιους. Πρώην πράκτορας της Μοσάντ και κατά κοινή ομολογία η πιο ισχυρή γυναίκα του Ισραήλ.
- (3) **Εχούντ ΜΠΑΡΑΚ**, πρόεδρος του Εργατικού κόμματος, 66 ετών. Στρατηγός και παρασημοφορημένος αξιωματικός των Ειδικών Δυνάμεων του στρατού.

Στις διεξαχθείσες εκλογές επικράτησε το κόμμα «Καντίμα» της Τζίπι Λίβνι, με οριακή διαφορά μιας έδρας από το κόμμα «Λικούντ» του Μπένζαμιν (Μπενιαμίν) Νετανιάχου. Στις 20 Φεβρουαρίου ο πρόεδρος **Σιμόν Πέρες** ανέθεσε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον ηγέτη της δεξιάς Μπένζαμιν Νετανιάχου. Η Λίβνι κατέστησε σαφές ότι δεν θα λάμβανε μέρος σε μια κυβέρνηση του Νετανιάχου. Τελικά ο Νετανιάχου συμφώνησε με τους Εργατικούς και άλλα κόμματα και σχημάτισε **κυβέρνηση συνασπισμού**, η οποία ορκίστηκε στις **31 Μαρτίου 2009**. Ο Νετανιάχου που ξεκίνησε μια δεύτερη θητεία στον πρωθυπουργικό θώκο του Ισραήλ, εγκαινίασε μια νέα αρχή στις ειρηνευτικές διαδικασίες στη Μέση Ανατολή, με συνομιλητή, όχι πλέον τον **Γιασέρ Αραφάτ**, αλλά το διάδοχό του στην ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής **Μαχμούτ Αμπάς**, ο οποίος στις **23 Νοεμβρίου 2008** είχε ορισθεί ως «πρόεδρος της Παλαιστίνης» (πηγή: «ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ»).

2013: Στις εκλογές που διεξήχθησαν το **2013** το κόμμα Λικούντ του Μπένζαμιν Νετανιάχου, που ήρθε μεν πρώτο, αλλά δεν είχε την πλειοψηφία για να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση, συνασπίστηκε με τα κόμματα «Ισραήλ Μπεϊτενού», «Γες Ατίντ», «Εβραϊκός Οίκος» και «Χατνούαχ». Τον Δεκέμβριο του **2014** διαλύθηκε η κυβέρνηση εξαιτίας διαφωνιών που προέκυψαν στους κόλπους του κυβερνώντος συνασπισμού, κυρίως για τον προϋπολογισμό και της πρότασης για ένα «Εβραϊκό κράτος». Το «Εργατικό Κόμμα του Ισραήλ» συμπράττει με το κόμμα «Χατνούαχ» και κατεβαίνουν στις εκλογές με την ονομασία «Σιωνιστική Ένωση», με σκοπό να ανακόψουν την πορεία του κόμματος του Νετανιάχου (του «Λικούντ») προς την εξουσία.

2015: Στις εκλογές που διεξήχθησαν στις **17 Μαΐου 2015** το κόμμα «Λικούντ» κέρδισε τις εκλογές με άνετη πλειοψηφία και ο Μπένζαμιν Νετανιάχου παρέμεινε στην πρωθυπουργία του Ισραήλ. Αξίζει να σημειωθεί ότι το τελικό ποσοστό συμμετοχής στις εκλογές ήταν 72,3%, κατά 4,6% υψηλότερο από τις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές του **2013** και το υψηλότερο από τις εκλογές του 1999, κατά τις οποίες το 78,7% των ψηφοφόρων προσήλθαν στις κάλπες. Έπειτα από τις εκλογές αυτές εξελέγη στην Ισραηλινή Κνέσετ για πρώτη φορά ένας μεγάλος αριθμός γυναικών.

2019: Οι εκλογές που διεξήχθησαν τον **Απρίλιο του 2019** στο Ισραήλ δεν έδωσαν λύση στο πολιτικό πρόβλημα, καθώς κανένας σχηματισμός ή κόμμα δεν μπόρεσε να συγκεντρώσει την απαραίτητη πλειοψηφία, με αποτέλεσμα ο λαός να οδηγηθεί εκ νέου στις κάλπες στις **17 Σεπτεμβρίου** του ίδιου έτους, οπότε το σκηνικό επαναλήφθηκε. Ο πρωθυπουργός Μπένζαμιν Νετανιάχου, αδυνατώντας να σχηματίσει κυβέρνηση, επέστρεψε την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον πρόεδρο **Ρόιβεν Ρίβλιν**, ο οποίος στη συνέχεια έδωσε τη σκυτάλη για τον σχηματισμό κυβέρνησης στον **Μπένι Γκαντζ**, επικεφαλής του κόμματος «Κυανόλευκοι» (Μπλε-Άσπρο), ο οποίος επίσης απέτυχε να σχηματίσει κυβέρνηση.

2020: Στο Ισραήλ στις **2 Μαρτίου 2020** διεξήχθησαν πρόωρες **βουλευτικές εκλογές** για την εκλογή των μελών του 23ου Κνέσετ (Κοινοβουλίου). Εφόσον δεν επιτεύχθηκε αυτοδυναμία, τα κόμματα **Λικούντ** και **Κυανόλευκοι** συμφώνησαν να σχηματίσουν "κυβέρνηση συνεργασίας". Για πρώτη φορά στην ιστορία του Κνέσετ, στις **17 Μαΐου 2020**, έγινε η ορκωμοσία της 35ης κυβέρνησης του Ισραήλ με δύο πρωθυπουργούς, τον **Μπένζαμιν Νετανιάχου** και τον **Μπένι Γκαντζ** και με 34 υπουργούς (οι περισσότεροι μέχρι τότε).

Στις αρχές του **Δεκεμβρίου του 2020** η κυβέρνηση άρχισε να διαλύεται, όταν έφτασε σε αδιέξοδο για τον προϋπολογισμό. Στις 02 Δεκεμβρίου το Κνέσετ ψήφισε υπέρ της πρόωρης διάλυσής του και της προκήρυξης νέων εκλογών, απόφαση η οποία επικυρώθηκε στις 21 Δεκεμβρίου. **Μετά από δύο ημέρες, στις 23.12.2020 η "κυβέρνηση συνεργασίας" διαλύθηκε.** Επειδή σύμφωνα με τη

νομοθεσία οι επόμενες εκλογές έπρεπε να διεξαχθούν εντός 90 ημερών, η **23η Μαρτίου 2021** ορίστηκε αυτόματα ως ημέρα διεξαγωγής των εκλογών.

2021: Μετά την πολιτική αβεβαιότητα και το αδιέξοδο που υπήρχε στο Ισραήλ, κατά τη διετία 2019-2020, στις **23 Μαρτίου 2021** διεξήχθησαν βουλευτικές εκλογές για να εκλεγούν τα 120 μέλη του 24ου Κνέσετ. Ήταν η 4η φορά που διεξήχθησαν εκλογές σε περίοδο δύο ετών και η 2η φορά από τότε που ξέσπασε η πανδημία του κορονοϊού. Το κόμμα "**Λικούντ**" του Μπένζαμιν Νετανιάχου, ήρθε πρώτο, χωρίς όμως να κατορθώσει να συγκεντρώσει την απαιτούμενη πλειοψηφία των εδρών για τον σχηματισμό της επόμενης κυβέρνησης. Ακολούθησε το κόμμα "**Υπάρχει Μέλλον**" (Yesh Atid) του κεντρώου **Γιαΐρ Λάπιντ**.

Ο Νετανιάχου στην προεκλογική του εκστρατεία είχε ποντάρει ιδιαίτερα στο πρόγραμμα εμβολιασμού κατά του κορονοϊού στη χώρα του, το οποίο θεωρήθηκε ως ένα από τα πιο επιτυχή σε ολόκληρο τον κόσμο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Νετανιάχου κατέχει το ρεκόρ του μακροβιότερου πρωθυπουργού στο Ισραήλ, έχοντας 15 χρόνια στην εξουσία.

❖ Αυτή είναι η πολιτική κατάσταση που επικρατεί στο Ισραήλ στις ημέρες μας (έτος 2021) και στους έσχατους καιρούς ο λαός αυτός θα έχει **πρωταγωνιστικό ρόλο** μέσα στο σχέδιο του Θεού, το οποίο έχει αρχίσει ήδη να ξετυλίγεται και να αποκαλύπτονται προφητικά τα γεγονότα που πρόκειται να συγκλονίσουν τον κόσμο.

Περισσότερες λεπτομέρειες για το Ισραήλ θα αναφερθούμε στα επόμενα κεφάλαια (πέμπτο και όγδοο).

(2) Λ Ι Β Υ Η

Στη Λιβύη το έτος 1969, όταν ο βασιλιάς της Μοχάμεντ Ιντρίσας-Σανουσί ο Α΄ είχε έρθει για διακοπές στην Ελλάδα και παραθέριζε στα Καμένα Βούρλα, πίσω στη χώρα του έγινε επανάσταση από τους «Ελεύτερους Ενωτικούς Σοσιαλιστές Αξιωματικούς», ηγέτες των οποίων ήσαν οι λοχαγοί Καντάφι και Σουϊρίμπ και την 1^η Σεπτεμβρίου 1969 εγκαθιδρύθηκε δικτατορικό καθεστώς με επικεφαλής στην ηγεσία τον έναν από τους δύο λοχαγούς, τον 27χρονο **Μουαμάρ Καντάφι** (βλ.φώτο). Το πλήρες όνομά του είναι Muammar Abu Minyar al Gaddafi και γεννήθηκε στις 7 Ιουνίου 1952. Ο νέος ηγέτης άλλαξε τη μορφή του πολιτικού καθεστώτος της Χώρας, από καπιταλιστικό (φιλο-Δυτικό) που ήταν πριν, σε δικτατορία αριστερής ιδεολογίας, με αποτέλεσμα να υπάρχουν στενές σχέσεις με την τότε Σοβιετική υπερδύναμη, από την οποία εξοπλιζόταν στρατιωτικά, αλλά και με τα υπόλοιπα κράτη του πρώην ανατολικού συνασπισμού, του Συμφώνου της Βαρσοβίας.

Ο ηγέτης της Λιβύης Μουαμάρ Καντάφι θεωρείται ότι υπήρξε ένα από τα αμφιλεγόμενα πρόσωπα της σύγχρονης πολιτικής σκηνής. Για τους Δυτικούς ήταν ο άνθρωπος που τόλμησε το 1973 να εθνικοποιήσει τη «Βρετανική Εταιρία Πετρελαίου», να διαλύσει τις ξένες στρατιωτικές βάσεις στη χώρα του και να τα βάλει με το Ισραήλ. Για τους Λίβυους ήταν ο πρωτεργάτης της πολιτιστικής επανάστασης, που αύξησε το κατώτατο όριο μισθού από 15 δηνάρια σε 40 μόνο μέσα σε μια ημέρα, που θέσπισε δωρεάν περίθαλψη και εκπαίδευση, που προώθησε τη συμμετοχή των εργατών στη διοίκηση των επιχειρήσεων και που στο πρόσωπό του έβλεπαν τον οραματιστή ηγέτη, τον εμπνευστή της λεγόμενης «**τρίτης θεωρίας**», δηλαδή της θεωρίας που συνυφαίνει τον ΙΣΛΑΜΙΣΜΟ με τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ.

Ο Καντάφι μπορεί να θεωρηθεί ότι υπήρξε ένας από τους καλύτερους «μάγειρους ιδεών» στη σύγχρονη ιστορία. Πήρε από το «**Κοράνι**» ό,τι του άρεσε, από το «**κομμουνιστικό μανιφέστο**» ό,τι

τον συνέφερε και από το «**καπιταλιστικό σύστημα**» ό,τι νόμιζε ότι ήταν χρήσιμο. Ρίχνοντας μέσα σ' αυτά μια μεγάλη δόση αλάτι από αυταρχισμό, έκανε ένα ωραίο μενού, που το ονόμασε το «**ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ**» και αυτή ήταν η Βίβλος του «Λυβικού Σοσιαλισμού». Κάτι ανάλογο θα λέγαμε με το «Κόκκινο Βιβλίο» του Μάο Τσε Τουνγκ. Προκειμένου να προβεί σε «μεταρρυθμίσεις» και να αυξήσει τη δύναμη του στρατού, «ερμήνευσε» ότι το Κοράνι επιβάλλει τη στράτευση των γυναικών, γι' αυτό δημιούργησε μια Γυναικεία Στρατιωτική Ακαδημία κοντά στην Τρίπολη. Κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα αν ο Καντάφι ήταν μια πολιτική μεγαλοφυΐα, ή ένας μεγαλομανής με τάσεις σχιζοφρένειας, όπως πολλοί τον χαρακτήριζαν. Ό,τι όμως και να συνέβαινε, γεγονός είναι πως κατάφερε να γίνει ίσως ο πιο πολυσυζητημένος ηγέτης του 20^{ου} αιώνα, ακόμα και μετά το θάνατό του (20.10.2011).

Όταν το 1973 ο Καντάφι διέλυσε τις ξένες πετρελαϊκές εταιρίες και εθνικοποίησε τα πετρέλαια προκάλεσε τη λυσσώδη οργή των Δυτικών και ιδιαίτερα των Αμερικάνων. Ο Καντάφι θεωρείται ο πρώτος ηγέτης χώρας που αρνήθηκε να δεχτεί το λεγόμενο «**αυταπόδεικτο των πετρελαίων**», κάτι που το είχε αποδεχτεί ακόμα και ο Στάλιν, δηλαδή ότι «το πετρέλαιο δεν έχει εθνικότητα» αφού από αυτό εξαρτάται η ζωή σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Ο Καντάφι αγνόησε όλους τους αυστηρούς διεθνείς κανόνες άντλησης και εμπορίας πετρελαίου, που διέπουν όλες τις πετρελαιοπαραγωγές χώρες, γι' αυτό και έγιναν από το 1973 και μετά πολλές απόπειρες δολοφονίας του από Δυτικούς, χωρίς βέβαια να το καταφέρουν, με αποτέλεσμα στο λαό του να έχει γίνει ένας δημοφιλής ήρωας.

Η Λιβύη του Καντάφι άρχισε να διεκδικεί ηγετικό ρόλο μεταξύ των Αραβικών λαών. Σταθμό απέτελεσε το παγκόσμιο συνέδριο των Αραβικών λαών που έγινε στην Τρίπολη, πρωτεύουσα της Λιβύης, την 15-17 Μαΐου 1984. Η εξωτερική πολιτική που εφάρμοζε ο Μουαμάρ Καντάφι γινόταν αγκάθι και πληγή για τα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων, με αποτέλεσμα το 1986 να αρχίσει ανοικτή σύγκρουση μεταξύ Λιβύης και ΗΠΑ. Για τους Αμερικάνους ο Καντάφι ήταν «**ο Νέος Νάσερ που αποτελεί για τις ΗΠΑ το μισητότερο πρόσωπο στον κόσμο....**» (ΕΘΝΟΣ /12.01.1986).

Στις 15 Απριλίου 1986, όταν οι αεροναυτικές δυνάμεις των ΗΠΑ επιτέθηκαν και βομβάρδισαν τη Βεγγάζη και την Τρίπολη, ο Καντάφι δήλωσε πως σε νέα Αμερικάνικη επίθεση κατά της χώρας του, θα ζητήσει τη βοήθεια της Ρωσίας. Όλα τα γεγονότα έδειχναν ότι η Λιβύη δεν θα μπορούσε να συνεργασθεί με το Δυτικό κόσμο, γεγονός που επιβεβαιώνει την προφητεία του Ιεζεκιήλ (κεφ. ΛΗ΄/38) ότι στους τελευταίους καιρούς θα υπάρξει συμμαχία Λιβύης και Ρωσίας, όπου μαζί με άλλα κράτη θα επιτεθούν κατά του Ισραήλ, όπως θα δούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στη συνέχεια.

Κρίνεται σκόπιμο να αναφέρουμε το παρακάτω μικρό απόσπασμα από ομιλία του Μουαμάρ Καντάφι, όπου φαίνεται πολύ καθαρά το γεγονός ότι, τουλάχιστον όσο ήταν ο ίδιος στην εξουσία, δεν θα μπορούσε να υπάρξει καμιά είδους στενή συνεργασία με τις Δυτικές χώρες, όπως επίσης δεν γνωρίζουμε ποια πολιτική θα ακολουθήσει στην πορεία το νέο Λιβυκό καθεστώς μετά το θάνατό του. Αν και έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε, το μήνυμα της ομιλίας του είναι ακόμα στις ημέρες μας ζωντανό για τον κάθε Λίβυο εθνικιστή:

«...Αν ο Ρήγκαν δεν σταματήσει να αντιδρά σαν τρελός, θα σχηματίσω διεθνή στρατό με 1.000 Λίβυους έξω από τη Λιβύη, με μαχητές από τη Νότια Αμερική, την Ασία και την Αφρική για να πολεμήσουμε την Αμερική παντούΣυγκρίνετε τον Γκορμπατσόφ με τον Ρήγκαν, ο ένας είναι λογικός, ο άλλος τρελός. Ο ένας είναι υπεύθυνος, ο άλλος ανεύθυνος. Ο ένας είναι άξιος, ο άλλος ανάξιος να ηγείται μιας δύναμης....» (βλ. ΕΘΝΟΣ /02.09.1986).

Η ίδια κατάσταση συνεχίσθηκε και τα επόμενα έτη. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας “ΕΘΝΟΣ”, της 30.08.1994, το κρατικό ραδιόφωνο της Λιβύης, σε μήνυμα για την 25η επέτειο της ανατροπής της μοναρχίας, μετέδωσε ότι «Η Λιβύη μαζί με τη Βόρεια Κορέα, τη Συρία και το Ιράν είναι από τις χώρες που αρνούνται να υποταχθούν στη ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ..... Είμαστε έτοιμοι, εκπαιδευόμαστε στα όπλα μέρα και νύχτα, είμαστε έτοιμοι για αναμέτρηση... θα αντισταθούμε, θα αντισταθούμε...», και ο Μουαμάρ Καντάφι σε μια από τις συγκεντρώσεις που έκανε είπε: «Ο λαός της Λιβύης έχει εκφράσει την αποφασιστικότητά του να παλέψει τις Δυτικές δυνάμεις, που

καθοδηγούνται από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τη Γαλλία και το Ισραήλ. Αυτές οι δυνάμεις δουλεύουν μέρα νύχτα για να καταστρέψουν την Αίγυπτο και την Αλγερία, όπως έκαναν με το Ιράκ. Τώρα η συνωμοσία είναι εναντίον του Σουδάν, της Συρίας και της Λιβύης»

Στον εορτασμό της 27ης επετείου της κατάληψης της εξουσίας από τις επαναστατικές δυνάμεις του Καντάφι, που έγινε αρχές του Σεπτεμβρίου 1996, είχε προσκληθεί και ο Λούις Φάρακαν, ο Αμερικανός μαύρος ηγέτης του «Έθνους του Ισλάμ» και ο Λίβυος ηγέτης επανέλαβε τα εχθρικά του αισθήματα προς τις ΗΠΑ, υποσχόμενος στον Φάρακαν ότι θα ενισχύσει το «Έθνος του Ισλάμ» με ένα δις δολάρια. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο ισλαμιστής Φάρακαν είχε κατορθώσει το 1995 να συγκεντρώσει 400.000 μαύρους σε μια πορεία προς το Κογκρέσο στην Ουάσιγκτον, γεγονός που εντυπωσίασε την κοινή γνώμη. Στο πρόσωπό του ο Καντάφι είχε βρει έναν ισχυρό φίλο για τον αντιαμερικανικό αγώνα που διεξήγε. Στο επετειακό μήνυμά του, απευθυνόμενος προς αυτόν, είχε πει: «Η αντιπαράθεσή μας με την Αμερική είναι σαν ένας αγώνας κατά του οχυρού απ' έξω.... και σήμερα έχουμε βρει ένα ρήγμα, για να μπούμε στο οχυρό και να το αντιμετωπίσουμε...» (πηγή: ΒΗΜΑ/15.09.1996).

Η Λιβύη αποδέχτηκε την ευθύνη για τη βομβιστική επίθεση σε Αμερικανικό επιβατικό αεροσκάφος το **1989**, κατά την οποία **270** άτομα έχασαν τη ζωή τους πάνω από το Λόκερμπι της Σκωτίας και το **1999** ο Καντάφι παρέδωσε τους ενόχους να δικαστούν στη Σκωτία. Από τότε οι σχέσεις της Λιβύης με τη Δύση άρχισαν να παρουσιάζουν κάποια σταδιακή βελτίωση. Τον Μάρτιο **2000** υπήρξε μια στενότερη προσέγγιση μεταξύ Λιβύης και ΗΠΑ, που πολύ αποκάλεσαν «ξαφνικό φλερτ» των δύο χωρών, αλλά στην πορεία δεν υπήρξε θετικό αποτέλεσμα. Τον επόμενο μήνα (Απρίλιο) στην «ΑφρικανοΕυρωπαϊκή συνάντηση» κορυφής που έγινε στο Κάιρο της Αιγύπτου, κατηγορήσε την Ευρώπη και τις ΗΠΑ ότι «αντιμετωπίζουν τους Αφρικανούς σαν υπηκόους...» και ότι είναι υπεύθυνες για τα δεινά που αντιμετωπίζουν οι Τρίτες Χώρες.

Το Δεκέμβριο του **2003** ο Καντάφι έκανε μια απρόσμενη δήλωση που ξάφνιασε τη διεθνή κοινότητα. Από το κρατικό πρακτορείο ειδήσεων δήλωσε ότι «η χώρα του είναι έτοιμη να συνεισφέρει

σε ένα νέο κόσμο, απαλλαγμένο από όπλα μαζικής καταστροφής και τρομοκρατία», αναγγέλλοντας στην ουσία την ανάσχεση του πυρηνικού προγράμματος της Λιβύης, καθόσον η χώρα αυτή διαθέτει πυρηνικά, χημικά και βιολογικά όπλα. Δημοσίευμα εφημερίδας γράφει: «**Η μεγάλη στροφή του Καντάφι. Η Λιβύη αποκαλύπτει στις ΗΠΑ τους κρυφώνες με τα όπλα μαζικής καταστροφής.....Τα έδωσε όλα η Λιβύη. Και τα όπλα μαζικής καταστροφής και όσα ξέρει για την Αλ Κάιντα....**» (ΤΑ ΝΕΑ/22.12.2003). Προχωρώντας ένα βήμα πιο πέρα ο Καντάφι προέτρεπε και τις άλλες πυρηνικές χώρες (Β. Κορέα, Ιράν και Συρία) να ακολουθήσουν το παράδειγμά του.

Το ερώτημα ήταν «επρόκειτο για μια αλλαγή της πολιτικής του Λίβουου ηγέτη ή επρόκειτο για μια πολιτική κίνηση εντυπωσιασμού, που υπαγορεύτηκε μετά από την πτώση της Βαγδάτης και τη σύλληψη του Σαντάμ Χουσεΐν, φοβούμενος μήπως έχει και αυτός την ίδια κατάληξη;» Γεγονός είναι ότι οι Αμερικανοί, είχαν βάλει τον Μουαμάρ Καντάφι στον κατάλογο των ανεπιθύμητων ηγετών (όσο ζούσε), καθόσον τον θεωρούσαν υπεύθυνο διαφόρων τρομοκρατικών ενεργειών εναντίον Δυτικών στόχων και ιδιαίτερα Αμερικανικών συμφερόντων. Από την άλλη μεριά όμως ο Λίβουος ηγέτης εμφανιζόταν ως ο υποστηρικτής των καταπιεσμένων λαών, που αγωνίζονται να απαλλαγούν από την αποικιοκρατία, τον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό.

Στις αρχές του έτους **2011** ξεσπούν στην Λιβύη μια σειρά από ταραχές και συγκρούσεις κατά της κυβέρνησης και κατά του ίδιου του αρχηγού του κράτους Μουαμάρ Καντάφι. Ήδη από τα μέσα Ιανουαρίου του 2011 και ενώ ήταν σε εξέλιξη οι διαδηλώσεις και οι ταραχές που οδήγησαν στην πτώση του Μπεν Αλί στην Τυνησία, αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις είχαν ξεκινήσει και σε διάφορες άλλες χώρες, κυρίως Αραβικές. Οι διαδηλώσεις άρχισαν να έχουν μεγαλύτερη συμμετοχή σε πολλές πόλεις της Λιβύης και να γίνονται πιο δυναμικές από τα μέσα Φεβρουαρίου 2011, με επίκεντρο τη Βεγγάζη. Το Λιβυκό καθεστώς αρχικά επέβαλε περιορισμούς και στη συνέχεια μπλόκαρε εντελώς την πρόσβαση στο διαδίκτυο, η δε κρατική τηλεόραση της Λιβύης στην αρχή δεν έκανε καμία αναφορά για τις αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις. Η κατάστα-

ση άρχισε να γίνεται έντονα έκρυθμη και να γίνονται αλληπάλληλες συγκρούσεις κυβερνητικών και αντικαθεστωτικών δυνάμεων, με δεκάδες νεκρούς και από τις δύο πλευρές. Οι δυνάμεις των ανταρτών άρχισαν να αποκτούν την υπεροχή και στις **23 Αυγούστου 2011** βομβάρδισαν και το κατάλυμα του ίδιου του Καντάφι στην περιοχή **Μπαμπ Αλ Αζιζία** της Τρίπολης, καθόσον υπήρχαν πληροφορίες ότι βρισκόταν μέσα σε αυτό, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Πλήγμα για την κυβέρνηση του Καντάφι ήταν η αναγνώριση της επανάστασης από τη διεθνή κοινότητα, αρχής γενομένης από το Γάλλο πρόεδρο Νικολά Σαρκοζί, ο οποίος δήλωσε ότι η Γαλλία αναγνωρίζει τους επαναστάτες της Λιβύης ως «**νόμιμους εκπροσώπους του λαού**». Στις **17 Μαρτίου 2011** το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αποφάσισε την επιβολή εναέριου αποκλεισμού στη Λιβύη. Στις **19 Μαρτίου 2011** στο Παρίσι διεξήχθη σύνοδος μεταξύ των ΗΠΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), της Αφρικανικής Ένωσης και του Αραβικού Συνδέσμου με κύριο θέμα την εφαρμογή της απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για επιβολή εναέριου αποκλεισμού, καθώς και για το σχεδιασμό στρατιωτικών επιχειρήσεων στη Λιβύη. Στις **31 Μαρτίου 2011** το ΝΑΤΟ ανέλαβε τη διοίκηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων που διεξάγονταν στη Λιβύη και μετά από βομβαρδισμούς των δυνάμεων του ΝΑΤΟ στη πρωτεύουσα της Λιβύης Τρίπολη, σκοτώθηκαν ο νεότερος γιος του Καντάφι, **Σαΐφ αλ Αράμπ**, 29 ετών και τρία εγγόνια του. Η αντίστροφη μέτρηση για το καθεστώς του Καντάφι είχε ήδη αρχίσει, όλα έδειχναν ποια θα ήταν η τελική έκβαση της εμφύλιας σύγκρουσης. Στις **26 Απριλίου 2011**, ο Υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας **Σεργκέι Λαβρόφ**, δήλωσε ότι «η Ρωσία δεν θα υποστηρίξει κανένα ψήφισμα των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο θα οδηγήσει σε κλιμάκωση των στρατιωτικών επιχειρήσεων του ΝΑΤΟ στη Λιβύη...» (πηγή: ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ)

Ο εμφύλιος πόλεμος βασικά κράτησε **8 μήνες** και τυπικά θεωρείται ότι τελείωσε όταν, μετά από ΝΑΤΟϊκό βομβαρδισμό αυτοκινητοπομπής κοντά στην πόλη Σύρτη, ο Μουαμάρ Καντάφι στις **20.10.2011** πιάστηκε από τους αντάρτες αιχμάλωτος. Οι εικόνες από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης ήταν σοκαριστικές, καθόσον τον

έδειχναν ζωντανό, αλλά αιμόφυρτο και μισοπεθαμένο και το εξαγριωμένο πλήθος να τον κλωτσά ζητωκραυγάζοντας. Το θάνατο του Μουαμάρ Καντάφι επιβεβαίωσε επίσημα και ο μεταβατικός πρωθυπουργός της Λιβύης **Μαχμούντ Τζιμπρίλ**. Για το άγριο λιντσάρισμα του Μ.Καντάφι θεωρείται ότι είχε βάλει τη «σφραγίδα» του ο Ισλαμιστής **Αμπντελχακίμ Μπελχάτζ**, ένας από τους ανώτατους στρατιωτικούς διοικητές του «Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου» στην Τρίπολη, ο οποίος την επόμενη ημέρα είχε σπεύσει να πει στα διεθνή ΜΜΕ ότι ο Μουαμάρ Καντάφι *«είχε πεθάνει από τα τραύματά του»*, λίγο αφότου είχε αιχμαλωτιστεί. Μια σειρά όμως από βιντεοσκοπημένα ντοκουμέντα άρχισαν να μεταδίδονται από τα διεθνή τηλεοπτικά δίκτυα και από το διαδίκτυο, τα οποία ήσαν αψευδείς μάρτυρες μιας άλλης πραγματικότητας, της αποτρόπαιης εκτέλεσης του Μ.Καντάφι από έναν εξαγριωμένο όχλο.

Αυτό ήταν το άδοξο τέλος ενός πανίσχυρου ηγέτη που κυβέρνησε με δικτατορικό τρόπο τη Λιβύη επί 42 χρόνια (1969 - 2011) και τον οποίο οι Δυτικοί ηγέτες φοβόντουσαν, γεγονός που στο παρελθόν είχαν γίνει πολλές ανεπιτυχείς απόπειρες δολοφονίας του. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποια ακριβώς θα είναι η μελλοντική εξέλιξη των γεγονότων στη Λιβύη, όποιος και να είναι ο μελλοντικός ηγέτης αυτής. Το βέβαιο είναι ότι η χώρα αυτή, μαζί με την Αιθιοπία και την Περσία, θα έχει σημαντικό ρόλο, στη προφητική πορεία των γεγονότων, όπως αυτά αναφέρονται στην Βίβλο και ειδικότερα στην προφητεία του Ιεζεκιήλ, κεφ. ΛΗ΄/38.

◆ Η Λιβύη μετά την πτώση του Καντάφι είναι βαθιά διαιρεμένη από τις πολλές αντιμαχόμενες παρατάξεις - φατρίες που διεκδικούν την εξουσία και από τις οποίες 2 είναι οι κυρίαρχες. Στις 26.08.2014 ανατέθηκε στον ισλαμιστή **Ομάρ Αλ Χάσι** ο σχηματισμός κυβέρνησης *«Εθνικής Σωτηρίας»*, με έδρα την Τρίπολη, που χαρακτηρίζεται ως φιλοδυτική κυβέρνηση. Από την άλλη είναι η φιλικά προσκείμενη στη Μόσχα *«Βουλή των Αντιπροσώπων»*, που υποστηρίζεται και από την Αίγυπτο και έχει έδρα το Τομπρούκ. Οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας, αποκαλούμενες *«Εθνικός Στρατός της Λιβύης»*, θεωρούνται ισχυρές και ενωμένες, ελέγχονται από τη Βουλή των Αντι-

προσώπων και διοικούνται από τον στρατηγό **Χαλίφα Χαφτάρ**. Στα έτη όμως που ακολούθησαν, η αναζωπύρωση των πολεμικών συγκρούσεων σε συνδυασμό με τα ερείπια που άφησε ο ανηλεής βομβαρδισμός του NATO το 2011, έχουν δημιουργήσει μια χαώδη κατάσταση. Μέσα σε λίγα χρόνια, η Λιβύη από ένα πλούσιο κράτος με υψηλά πρότυπα διαβίωσης και μηδενικό ποσοστό αναλφαριθμητισμού, έχει μετατραπεί σε ένα μεγάλο υπαίθριο στρατόπεδο εκπαίδευσης τρομοκρατών. Η κατάσταση που βιώνουν οι πολίτες της περιγράφεται μόνο με μια μικρή λέξη, «**ΤΡΑΓΙΚΗ**». Αποκαλυπτικά είναι τα δημοσιεύματα που εμφανίζονται κατά καιρούς στα ΜΜΕ και που με ζωντανά χρώματα περιγράφουν την κατάσταση αυτή:

Η Λιβύη οδηγείται στο χάος: Εδώ και 2 εβδομάδες διεξάγονται σφοδρές μάχες γύρω από το μεγαλύτερο αεροδρόμιο της Λιβύης. Η χώρα βυθίζεται ξανά στο χάος και ο μόνος δρόμος για να βγει από το αδιέξοδο είναι ο αφοπλισμός των παραστρατιωτικών ομάδων (πηγή: www.DW.com/el /**30.07.2014**).

Η Λιβύη μετατρέπεται σε Σομαλία της Μεσογείου: Τέσσερα χρόνια από την έναρξη της λαϊκής εξέγερσης εναντίον του καθεστώτος του Μουαμάρ Καντάφι η ατμόσφαιρα στη Λιβύη παρουσιάζει μια χώρα που αιμοραγεί ασταμάτητα. Η Αίγυπτος βομβάρδισε για πρώτη φορά στόχους τζιχαντιστών στη γειτονική της χώρα, ζητώντας ταυτόχρονα από τον Ο.Η.Ε. τη συγκρότηση διεθνούς συνασπισμού για μια νέα στρατιωτική επέμβαση στη Λιβύη, επικαλούμενη τον κίνδυνο να ριζώσει και σ' αυτήν το «Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και στη Συρία» (ISIS). Μέχρι πρόσφατα, οι χαοτικές εξελίξεις στη Λιβύη περνούσαν σχεδόν απαρατήρητες από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης, καθώς επισκιάζονταν από τους πολέμους σε Ουκρανία, Συρία και Ιράκ. Η αφύπνιση ήρθε με το αποτρόπαιο βίντεο που διαδόθηκε μέσω Διαδικτύου την περασμένη Κυριακή με θέμα τον αποκεφαλισμό 21 Αιγυπτίων Κοπτών από Λίβους τζιχαντιστές (πηγή: www.kathimerini.gr /**22.02.2015**).

ΟΗΕ: Επικυρώθηκε η συμφωνία για κυβέρνηση εθνικής ενότητας στη Λιβύη: Τη συμφωνία η οποία υπεγράφη υπό την αιγίδα του ΟΗΕ ανάμεσα στις 2 αντιμαχόμενες παρατάξεις της Λιβύης για

τον σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας επικύρωσε ομόφωνα την Τετάρτη το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Οι Δυτικές δυνάμεις ελπίζουν ότι η συμφωνία θα φέρει σταθερότητα και θα συμβάλει στη μάχη ενάντια στο Ισλαμικό Κράτος, το οποίο εντείνει τη δράση του στη Λιβύη. Η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας ξεκαθαρίζει ότι η μελλοντική κυβέρνηση εθνικής ενότητας στην Λιβύη, με έδρα την Τρίπολη, θα είναι η μόνη που θα εκπροσωπεί τη χώρα σε διεθνές επίπεδο (πηγή: www.naftemporiki.gr /23.12.2015).

Τι πραγματικά συμβαίνει σήμερα στη Λιβύη. Η αναρχία, η ισχυρή παρουσία του Ισλαμικού Κράτους και οι νέοι κίνδυνοι: Το αυτοαποκαλούμενο ως "Ισλαμικό Κράτος" προσπαθεί εδώ και καιρό να εκμεταλλευτεί το χάος που επικρατεί στην Λιβύη και να επεκτείνει την επιρροή και τις «κτήσεις» του πέραν των χωρών της Μέσης Ανατολής. Για περισσότερο από ένα χρόνο εκπονεί τρομοκρατικές επιθέσεις, καταλαμβάνει περιοχές και επιδίδεται σε διαρκή προπαγάνδα μέσω ένοπλων εξτρεμιστικών ομάδων που έχουν ορκιστεί πίστη στο Χαλιφάτο. Εκτιμήσεις του Αμερικανικού Πενταγώνου αναφέρουν πως ο αριθμός των ένοπλων μελών του Ισλαμικού Κράτους στη Λιβύη έχει διπλασιαστεί, ξεπερνώντας πλέον τους 5.000 (πηγή: www.huffingtonpost.gr /22.02.2016).

Λιβύη: Δυνάμεις της Κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας κατέλαβαν το κέντρο διοίκησης του ISIS στη Σύρτη: Οι δυνάμεις της «Κυβέρνησης Εθνικής Συνεννόησης» (Government of National Accord - GNA) της Λιβύης κατέλαβαν σήμερα το κέντρο διοίκησης των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους στη Σύρτη, την πόλη που αποτελεί προπύργιο του στη Λιβυκή επικράτεια. Οι δυνάμεις της GNA μπήκαν στη Σύρτη την 9η Ιουνίου 2016 και κατάφεραν να περιορίσουν τους τζιχαντιστές στο κέντρο της πόλης (πηγή: www.CNN Greece, 11.08.2016).

Λιβύη: Ήττα για τους τζιχαντιστές του Ι.Κ. - Εχασαν τη Σύρτη: Οι τζιχαντιστές της οργάνωσης "Ισλαμικό Κράτος" (I.K.) υπέστησαν μια σοβαρή ήττα καθώς ανακοινώθηκε η πλήρης ανακατάληψη της Σύρτης, του προπυργίου τους στη Λιβύη το οποίο υπερασπιζόνταν εδώ και περισσότερο από έξι μήνες (www.iefimerida.gr /05.12.2016).

Ανατροπή του σκηνικού στη Λιβύη - Δυνατοί παίκτες ανακατεύουν την τράπουλα, με την Ε.Ε. Θεατή:

Η νεοϊδρυθείσα Λιβυκή στρατιωτική οργάνωση, που αποκαλείται *Benghazi Defence Brigades (BDB)*, ήρθε δυναμικά στο προσκήνιο, φιλοδοξώντας να ανατρέψει τις ισορροπίες που είχαν διαμορφωθεί στη χώρα, τους τελευταίους μήνες, όπου η κατάσταση στη Λιβύη έδειχνε να έχει σταθεροποιηθεί. Πολιτική και στρατιωτική τάξη δεν υπήρχε, όμως τα πράγματα έδειχναν πως κινούνται προοδευτικά σε μια «ομαλοποίηση», σε σχέση με το εντελώς ρευστό σκηνικό των προηγούμενων ετών (πηγή: www.liberal.gr /05.03.2017).

Η πρόταση για τριχοτόμηση της Λιβύης ξανά στο τραπέζι:

Καθώς η κατάσταση στη Λιβύη παραμένει ρευστή, έξι χρόνια μετά την ανατροπή του **Muammar Gaddafi** από την εξουσία, η πρόταση για τριχοτόμηση της χώρας επανέρχεται στο προσκήνιο, αυτή τη φορά από τον **Sebastian Gorka**, σύμβουλο του αμερικανού προέδρου **Donald Trump** (πηγή: www.liberal.gr /27.04.2017).

Η πολυμέτωπη σύγκρουση στη Λιβύη:

Έξι χρόνια μετά την πτώση του Μουαμάρ Καντάφι, η Λιβύη ζει μέσα σε μια συνεχιζόμενη δίνη **στρατιωτικών συγκρούσεων και πολιτικής αστάθειας**, έχοντας ουσιαστικά μοιραστεί σε **3** πόλους εξουσίας. Οι στρατιωτικές συγκρούσεις και η σφοδρή επιδείνωση των όρων διαβίωσης του πληθυσμού, λόγω της οικονομικής πετρελαϊκής κρίσης, οδηγούν ολοένα και μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού να αναζητήσει διέξοδο στην Ευρώπη, μέσω της επικίνδυνης μεσογειακής οδού από τις Λιβυκές ακτές (πηγή: www.pass-world.gr /24.08.2017).

Επιστρέφει στην πολιτική να σώσει τη Λιβύη ο γιος του Καντάφι:

Ο δευτερότοκος γιος του Καντάφι **Σαΐφ Αλ Ισλάμ Καντάφι**, αποφυλακίστηκε μετά από το προγκρόμ του ΝΑΤΟ και των τζιχαντιστών που είχαν σαν στόχο να αφανίσουν τους πρώην αξιωματούχους της «Σοσιαλιστικής Λαϊκής Κυβέρνησης» του Καντάφι και δηλώνει ότι είναι έτοιμος ΝΑ ΣΩΣΕΙ και ΝΑ ΕΝΩΣΕΙ τη Λιβύη από το μακροχρόνιο εμφύλιο σπαραγμό και να ξεκινήσει την ανοικοδόμησή της από τα συντρίμια που άφησε πίσω του ο ΝΑΤΟϊκός

βομβαρδισμός του 2011. Ο γιος του Καντάφι χαίρει μεγάλης λαϊκής αποδοχής και όταν αποφυλακίστηκε χιλιάδες οπαδοί του ξεχύθηκαν στους δρόμους (πηγή: KONTRA News /20.10.2017)

Η πολιτική κατάσταση στη "διχοτομημένη" Λιβύη και ο ρόλος της Τουρκίας: Για πάνω από μια δεκαετία η Τρίπολη της Λιβύης, βρίσκεται στο κέντρο μιας εμφύλιας σύρραξης. Οι ημέρες της επανάστασης του 2011 του Μουαμάρ Αλ Καντάφι έχουν περάσει ανεπισημασμένα. Τα χρόνια που ακολούθησαν η Λιβύη έγινε το πεδίο μάχης ενός «παιχνιδιού του στέμματος», γεμάτο βίαιες συγκρούσεις μεταξύ στρατιωτικών οργανώσεων, αντιμαχόμενων κυβερνήσεων και ξένων διεθνών παικτών.

Αν και έγιναν προσπάθειες δημιουργίας μιας σταθερής κυβέρνησης με την προκήρυξη εκλογών, η διευθέτηση των συγκρούσεων μέσω μιας πολιτικής λύσης δεν έχει καταστεί δυνατή μέχρι σήμερα. Ο τελευταίος γύρος συγκρούσεων άρχισε τον Απρίλιο 2019 όταν ο στρατηγός **Χαλίφα Χαφτάρ** ξεκίνησε εκστρατεία για την κατάληψη της Τρίπολης, με τη βοήθεια της Αιγύπτου, της Σαουδικής Αραβίας και των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, που στηρίζουν τον Χαφτάρ, γιατί εκτιμούν ότι ο στρατηγός μπορεί να αντιμετωπίσει την επιρροή στη χώρα των ισλαμιστών. Από την άλλη, η Τουρκία, το Κατάρ και μέχρι πρότινος το Σουδάν στηρίζουν την κυβέρνηση **Αλ-Σάραζ**, αφού σε θεωρητικό επίπεδο ταιριάζει στο προφίλ της πολιτικής εκδοχής του Ισλάμ της Μουσουλμανικής αδελφότητας. Το παράδοξο της υπόθεσης είναι ότι η κυβέρνηση Φαγιέζ Αλ-Σάραζ διαθέτει τη λεγόμενη "διεθνή" αναγνώριση, όμως η επιρροή του ίδιου αλλά και των ανθρώπων του δεν ξεφεύγει εκτός της Τρίπολης, σύμφωνα με αναλυτές.

Σε αυτή την πολύπλοκη πολιτική κατάσταση επενδύει και η Τουρκία με σκοπό να αποκτήσει επιρροή στη Λιβύη, παρουσιάζομενη ως ένας από τα διεθνή στηρίγματά της, την ώρα που ενώ είναι η επίσημη κυβέρνηση που αναγνωρίζεται από τον ΟΗΕ, δεν ελέγχει παρά ένα μικρό τμήμα της Λιβυκής επικράτειας. Εκεί βρίσκεται και το κλειδί της υπόθεσης. Όπως αναφέρουν ειδικοί η συμφωνία που υπογράφηκε μεταξύ Αλ-Σάραζ και Τουρκίας ουσιαστικά προ-

βλέπει «δικαιώματα» στην Άγκυρα στην θαλάσσια περιοχή, η οποία δεν ελέγχεται από την επίσημη κυβέρνηση της Λιβύης. Το γεγονός επέφερε δυσαρέσκεια στην Ελληνική πλευρά και στις **16 Ιανουαρίου 2020** έρχεται με άκρα μυστικότητα στην Αθήνα ο Χαφτάρ, όπου συναντήθηκε με τον Έλληνα υπουργό Εξωτερικών Νίκο Δένδια (πηγή: Sigmalive.com/03.12.2019).

Λιβύη: Το πολιτικό χάος και η ανασφάλεια δυσχεραίνουν την αντιμετώπιση της επιδημίας: Ο πόλεμος και η απουσία κεντρικής κυβέρνησης στη Λιβύη δυσχεραίνουν την αντιμετώπιση της επιδημίας του κορονοϊού, με την κυβέρνηση της "Εθνικής Ενότητας" του Αλ-Σάραζ να δηλώνει συχνά αδυναμία να παρέμβει, όπως για παράδειγμα στο νότιο τμήμα της χώρας όπου εντοπίστηκε μια εστία αγνώστου μεγέθους.

2021: Η χώρα εξακολουθεί να βρίσκεται στο χάος μετά την πτώση του Μουαμάρ Καντάφι το 2011 με δύο αντίπαλες κυβερνήσεις να μοιράζονται την εξουσία και να πολεμούν η μία την άλλη. Στην Τρίπολη και τη βορειοδυτική Λιβύη κυριαρχεί η κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, την οποία αναγνωρίζει ο ΟΗΕ. Απέναντί της ο στρατάρχης Χαλίφα Χαφτάρ, ο ισχυρός άνδρας της ανατολικής Λιβύης που ελέγχει και μέρος του νότου (πηγή: Capital.gr/12.06.2020).

❖ Αυτή είναι η σύγχρονη εικόνα ενός κράτους, το οποίο θα παίξει σημαντικό ρόλο μέσα στο προφητικό σχέδιο του Θεού για τις εξελίξεις που θα λάβουν χώρα στους έσχατους καιρούς, σύμφωνα με την προφητεία του Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:1-9.

(3) ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Δεν πέρασε μεγάλο χρονικό διάστημα από την αλλαγή του πολιτικού καθεστώτος της Λιβύης (1969), όταν ένα ανάλογο φαινόμενο συνέβηκε και στην Αιθιοπία. Στις **12 Σεπτεμβρίου 1974** ανατράπηκε από την εξουσία ο αυτοκράτορας της Χώρας **Χαϊλέ Σελασιέ**, ο επονομαζόμενος και «*Λέων του Ιούδα*», ο **255ος** διάδοχος μιας δυναστείας που ανάγει την προέλευσή της στον Μενελάκ τον Α΄, γιο του βασιλιά του Ισραήλ Σολομώντα και της βασίλισσας του Σεβά (βλ. Β΄ Χρονικών Θ΄/9, Α΄ Βασιλέων Ι΄/10). Την εξουσία της χώρας ανέλαβε προσωρινή στρατιωτική κυβέρνηση (επαναστατικό συμβούλιο). Ηγέτης της επανάστασης ήταν ο αξιωματικός **Αμάν Αντόμ**, ο οποίος όμως δεν φημιζόταν για τα ιδιαίτερα αριστερά φρονήματά του. Στη μάχη για την επικράτηση της εξουσίας ο Αμάν Αντόμ εκτελείται και νέος ισχυρός άνδρας της Αιθιοπίας αναδεικνύεται ο ταξίαρχος **Τέφερι Μπάντι**, ο οποίος και αυτός το 1977 εκτελείται. Ισχυρός άνδρας στο τιμόνι της Αιθιοπίας είναι πλέον ο συνταγματάρχης **Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ**, ο οποίος το επόμενο έτος, το **1978**, κάνει ένα καθαρό άνοιγμα προς τη Σοβιετική Ένωση και προς τις άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Κατά συνέπεια η πολιτική που άσκησε η νέα ηγεσία ήταν καθαρά φιλο-Σοβιετική και έντονα εχθρική προς τις Δυτικές Χώρες.

Ο Χαϊλέ Σελασιέ (φώτο) όταν το **1974** ανατράπηκε από το θρόνο του, δεν εκτελέστηκε, αλλά φυλακίστηκε μέσα στο παλάτι για ένα χρόνο περίπου. Στις **27.08.1975** ανακοινώθηκε από τον ίδιο τον ταξίαρχο Τέφερι Μπάντι ότι πέθανε, χωρίς άλλα ιδιαίτερα σχόλια.

Κανείς δεν έμαθε ποτέ αν ο θάνατός του ήταν φυσικός, ή αν τον δολοφόνησαν, ή αν αυτοκτόνησε. Από τους αρχαίους χρόνους οι Αιθίοπες βασιλιάδες για να τονίσουν την υπεροχή τους απέναντι στους βασιλιάδες των άλλων χωρών έπαιρναν τον τίτλο «**Νεγκούς Ναγκάστ**», που στη γλώσσα τους σημαίνει «**Βασιλιάς των Βασιλιάδων**». Ο τελευταίος Νεγκούς Ναγκάστ της Αιθιοπίας έμελλε να είναι ο Χαϊλέ Σελασιέ (κατά κόσμον Τάφαρι Μακόνεν), ο οποίος κυ-

βέρνησε την Αιθιοπία από το 1930, δηλαδή για 44 ολόκληρα χρόνια. Ίσως κανένας να μην φανταζόταν ότι ο Χαϊλέ Σελασιέ, ο βασιλιάς της χώρας αυτής που είχε μεγάλη τιμή και λατρεία από το λαό του και ταυτόχρονα διέθετε και ισχυρότατη εξουσία, θα είχε ένα τόσο άδοξο τέλος. Το έτος 1992 (17 χρόνια μετά το θάνατό του), βρέθηκαν τα οστά του κάτω από μια τσιμεντένια πλάκα του παλατιού και το Νοέμβριο του 2000, (25 χρόνια μετά το θάνατό του) κηδεύτηκε με τιμές, τελώντας τη νεκρώσιμη ακολουθία ο Ορθόδοξος Πατριάρχης της Αιθιοπίας Παύλος.

Λίγα χρόνια πριν την πτώση του, ο Χαϊλέ.Σελασιέ είχε παρεβρεθεί σε ένα μεγάλο ευαγγελιστικό (ιεραποστολικό) συνέδριο στο Βερολίνο, όπου επηρεασμένος από τις προφητείες της Αγίας Γραφής που αναφέρονται στην Αιθιοπία (βλ.Ιεζεκιήλ ΛΗ'/38, Δανιήλ ΙΑ/11:43, Ησαΐας ΜΕ/45:14, Σοφονίας Γ/3:10, κλπ) ζήτησε από τους υπεύθυνους του συνεδρίου να στείλουν εργάτες του ευαγγελίου στη χώρα του για να κηρύξουν τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού Χριστού. Τα γεγονότα όμως τον πρόφτασαν και η εκκλησή του δεν έγινε πραγματικότητα, καθόσον ανατράπηκε από την εξουσία και το κάθεστώς της χώρας άλλαξε ριζικά, ακολουθώντας ο νέος ηγέτης ιδεολογία με γραμμές καθαρά αντι-Δυτικής πολιτικής.

Σημαντικός θα είναι ο ρόλος της Αιθιοπίας στο προφητικό σχέδιο του Θεού κατά τους τελευταίους καιρούς. Δεν πρέπει να ξεχνάμε το γεγονός ότι οι Βόρειοι Αιθίοπες είναι Σημίτες, απόγονοι του Σημ και οι Νότιοι κατάγονται από τη φυλή του Χαμ. Σημ, Χαμ και Ιάφεθ ήταν οι 3 γιοι του Νώε, από τους οποίους προέρχονται όλες οι σημερινές φυλές. Υπάρχουν άφθονα Εβραϊκά κατάλοιπα (ήθη, έθιμα, σύμβολα, κλπ), που φανερώνουν την Ιουδαϊκή καταγωγή των Αιθίοπων. Η βασιλική οικογένεια έφερε τον τίτλο «**ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ**» και γνωρίζουμε ότι αυτός ο τίτλος ανήκει στο Μεσσία του λαού Ισραήλ, που είναι ο Ιησούς Χριστός (βλ. Γένεσις ΜΘ/49: 9-10, Εβραίους Ζ/7:14, Αποκάλυψη Ε/5:5, Ησαΐας ΙΑ/11:1). Για τους Εβραίους Αιθίοπες η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ είναι η πρώτη τους πατρίδα, ενώ η πόλη ΑΞΟΜ, που βρίσκεται στην επαρχία Τίγρη της Αιθιοπίας και στην οποία πιστεύεται ότι βρίσκεται η χαμένη **Κιβωτός της Διαθήκης**, είναι η δεύτερή τους πατρίδα. Για την Κιβωτό

της Διαθήκης θα αναφθούμε παρακάτω.

Ισραήλ και Αιθιοπία θα διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στο προφητικό σχέδιο του Θεού στις έσχατες ημέρες και αυτό ήδη φανερώνεται στις ημέρες μας πολύ καθαρά από την **ταύτιση** των παρακάτω ημερομηνιών, που δεν είναι «σύμπτωση» ή «τυχαίο» το γεγονός όπως πιστεύει ο κόσμος, αλλά είναι μέσα στην πρόνοια του Θεού που κινεί το ρου της ανθρώπινης ιστορίας:

- **15 Μαΐου 1936:** Η Αιθιοπία καταλαμβάνεται από τους Ιταλούς. Ο Μουσολίνι εκφράζει το ενδιαφέρον του για την ασφάλεια της Κιβωτού της Διαθήκης.
- **15 Μαΐου 1941:** Η Αιθιοπία είναι πρώτη χώρα που απελευθερώνεται από τη δίνη του παγκοσμίου πολέμου.
- **15 Μαΐου 1948:** Την ίδια ημερομηνία (*14-15 Μαΐου*) το Ισραήλ ανακηρύσσεται σε ανεξάρτητο Κράτος.

❖ Πριν συνεχίσουμε να αναφερόμαστε ειδικά για την Αιθιοπία, θα κάνουμε μια μικρή παρένθεση για την ημερομηνία «**15 Μαΐου**», μια ημερομηνία, στην οποία ταυτίζονται ιστορικά γεγονότα που συνέβησαν στο Ισραήλ και στην Αιθιοπία. Η ημερομηνία αυτή είναι μια εκπλήρωση της θαυμαστής προφητείας των 430 ετών του Ιεζεκιήλ Δ/4:4-6, όπου αναφέρει: «**Και συ πλαγιάσον επί την ΑΡΙΣΤΕΡΑΝ σου πλευράν και θέσε την ανομίαν του οίκου Ισραήλ επ' αυτήν· κατά τον αριθμόν των ημερών, κατά τα οποίας θέλεις πλαγιάσει επ' αυτήν, θέλεις βαστάσει την ανομίαν αυτών. Διότι εγώ επί σε έθεσα τα έτη της ανομίας αυτών κατά τον αριθμόν των ημερών, **τριακοσίας ενενήκοντα (390) ημέρας**· και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ισραήλ. Και αφού τελειώσης ταύτας, πλαγιάσον πάλιν επί την πλευράν σου την ΔΕΞΙΑΝ, και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ιούδα **τεσσαράκοντα (40) ημέρας**· εκάστην μίαν ημέραν προσδιώρισα εις σε αντί ενός έτους».**

Εδώ ο προφήτης του Θεού καλείται να βαστάσει την ανομία του λαού Ισραήλ 430 ημέρες (390 και 40), οι οποίες ημέρες δεν είναι ημέρες, αλλά έτη, όπως την ερμηνεία αυτή τη δίνει ο ίδιος ο Θεός «**εκάστην μίαν ημέραν προσδιώρισα εις σε, ΑΝΤΙ ενός έτους**».
(βλ. Αριθμοί ΙΔ/14:32-34, Γένεσις ΚΘ/29:28-29). Τα 430 έτη της ταλαι-

πωρίας του λαού Ισραήλ αρχίζουν το έτος **606 π.Χ.**, όπου ο λαός Ισραήλ αιχμαλωτίζεται από τους Βαβυλώνιους και παρέμεινε στην κατάσταση αυτή για 70 ολόκληρα χρόνια μέχρι το **536 π.Χ.**, όπου απελευθερώθηκε από τον Πέρση βασιλέα Κύρο (βλ. Δανιήλ Θ/9:2, Ιερεμίας ΚΕ/25:11-12, ΚΘ/29:10-11, Β' Χρονικών Λζ/36:20-21). Κατά συνέπεια, από τα 430 έτη αφαιρούμε τα 70 που εκπληρώθηκαν και μένουν **360 έτη τιμωρίας**, τα οποία όμως πολλαπλασιάζουμε επί **7**, γιατί ο Κύριος είχε προειδοποιήσει τους Ισραηλίτες ότι εάν δεν υπακούσουν στις εντολές Του «*θα βάλει επάνω τους επταπλάσια τιμωρία*» (βλ. Λευϊτικό Κς/26:18-27), οπότε έχουμε **360 χ 7 = 2520** έτη, τα οποία αρχίζουν από το έτος 536 π.Χ. (βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ, σελ.307).

Έχουμε: **(1) Το ΒΙΒΛΙΚΟ ΕΤΟΣ** των **360** ημερών στο οποίο αναφέρεται η Βίβλος. **(2) Το ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΕΤΟΣ** (Σεληνιακό) των **354** ημερών, το οποίο ακολουθούσαν οι Ισραηλίτες και στο οποίο είχαν προσθέσει και έναν 13^ο μήνα τον Βεν Αδάρ για να ταυτίζεται με το Βιβλικό έτος, και **(3) Το ΗΛΙΑΚΟ ΕΤΟΣ** των **365** ημερών και ¼ κάθε 4 έτη (δίσεκτο έτος), που ακολουθούμε εμείς σήμερα. Κατά συνέπεια έχουμε: **2520 έτη χ 360 ÷ 365¼ = 907.200** ημέρες, που αντιστοιχούν σε **2.483,8** έτη. Εδώ έχουμε τη θαυμαστή εκπλήρωση της προφητείας του Ιεζεκιήλ: Από την 1^η Νισάν του έτους 536 π.Χ. μέχρι τις 15 Μαΐου 1948 έχουμε 2.484 έτη. Ο Θεός έχει μπει μέσα στην ιστορία και αποκαλύπτει τα θεία σχέδιά Του.

Για τον λόγο αυτό, το ότι στην Αιθιοπία συνέβησαν 2 σημαντικά γεγονότα στις 15 Μαΐου (1936 και 1941), δείχνει ότι το κράτος αυτό, θα έχει σημαντικό ρόλο μέσα στα σχέδια του Θεού για τις έσχατες ημέρες, άλλωστε είναι γνωστό ότι «πιστεύεται» πως στην Αιθιοπία βρίσκεται κρυμμένη η (χαμένη) Κιβωτός της Διαθήκης του Θεού, για την οποία θα αναφερθούμε αμέσως παρακάτω.

(ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομερή ερμηνεία, τόσο για την ερμηνεία των 430 ετών της προφητείας του Ιεζεκιήλ, όσο και για την προφητεία των 70 εβδομάδων του Δανιήλ, κεφ.Θ, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στη σειρά 5 μηνυμάτων με τίτλο «**Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ**», που έχουν αναρτηθεί στο Youtube στο κανάλι "**Filladelfos Channel 1**".

❖ Ο Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ ανατράπηκε από την εξουσία το **Μάιο 1991** και διέφυγε στη Ζιμπάμπουε, όταν αντάρτες του «Επα-

ναστατικού Δημοκρατικού Μετώπου» (ΕΔΜ) κατέλαβαν την πρωτεύουσα Αντίς Αμπέμπα. Τη διακυβέρνηση της χώρας ανέλαβε προσωρινά ο πρώην υπουργός Άμυνας **Τεσφάγε Γκέμπρε-Κιντάν**. Η ιδεολογική μορφή του νέου καθεστώτος παρέμεινε η ίδια, παρ' ότι υποστηρίχτηκαν και από τις ΗΠΑ. Εκπρόσωπος των ανταρτών δήλωσε ότι η φυγή του Μεγκίστου, δεν σημαίνει αναγκαστικά και αλλαγή της πολιτικής. Όταν το 1975 το «**Ε.Δ. Μέτωπο**» άρχισε τον ένοπλο αγώνα για την κατάκτηση της εξουσίας, είχε διακηρύξει ότι η ιδεολογία του είναι ο μαρξισμός.

Λίγα εξωτερικά σημάδια έχουν απομείνει στην Αντίς Αμπέμπα από το κομμουνιστικό καθεστώς που κυριαρχούσε στην Αιθιοπία από το 1974 μέχρι το 1991. Υπάρχει μια προτομή του Μαρξ κοντά στο πανεπιστήμιο, ένα ανάγλυφο πορτρέτο του Λένιν στο υπουργείο Άμυνας και στον κεντρικό δρόμο της πρωτεύουσας το «Μνημείο της Νίκης» που φέρει το σφυροδρέπανο και ένα ερυθρό αστέρι (βλ.ΒΗΜΑ/14.04.1996). Ο μετέπειτα πρωθυπουργός **Μέλες Ζενάουι** με τη διεθνή υποστήριξη κατόρθωσε να επιφέρει κάποια πολιτική σταθερότητα, παρ' όλο που η χώρα του αντιμετώπιζε σο-

βαρά οικονομικά και πολιτικά προβλήματα. Ο **Μέλες Ζενάουι**, ο οποίος στις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 23.05.2010 και το κόμμα του κέρδισε τις εκλογές με 499 έδρες, παρέμεινε στην εξουσία μέχρι τον Αύγουστο του 2012, όπου πέθανε και τη διακυβέρνηση της χώρας ανέλαβε προσωρινά ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης **Χαϊλέμαριάμ Ντεσαλέ**. Πρόεδρος της Αιθιοπίας σήμερα είναι ο **Μουλάτου Τεσόμε** (φώτο) τον οποίο το κοινοβούλιο στις 07 Οκτωβρίου 2013 εξέλεξε ομόφωνα.

❖ Στις **6 Μαΐου 1998** ξεσπά μεταξύ Αιθιοπίας και Ερυθραίας πόλεμος, με αιτία τη διεκδίκηση μιας βραχύδουρας άγονης έκτασης 400 τ.χ.. Βασικά, η αντιπαράθεση είχε αρχίσει από το έτος 1993, όταν η Ερυθραία ανεξαρτοποιήθηκε με δημοψήφισμα από την Αιθιοπία. Στις **18.06.2000** υπογράφηκε στο Αλγέρι συμφωνία ειρή-

νης υπό την αιγίδα του Οργανισμού Αφρικανικής Ενότητας και οι διαμάχες μεταξύ των δύο χωρών σταμάτησαν. Η συμφωνία ονομάστηκε «**απατηλή ειρήνη**», καθόσον η κατάσταση εξακολούθησε να είναι τεταμένη.

Η κατάσταση της Αιθιοπίας στην περίοδο 2019 -2021

1. Το έτος 2020 ήταν ορατός ένας αιματηρός εμφύλιος πόλεμος στην **Αιθιοπία**, θέτοντας σε κίνδυνο όχι μόνο το μέλλον της ίδιας, αλλά και των γειτονικών κρατών. Η κατάσταση ξέφυγε εκτός κάθε ελέγχου στις αρχές Νοεμβρίου 2020, όταν η ομοσπονδιακή κυβέρνηση κήρυξε τον πόλεμο στο κρατίδιο **Τιγκράι**, κοντά στα βόρεια σύνορα με τη γειτονική Ερυθραία. Το σκηνικό όμως της έντασης είχε προδιαγραφεί αρκετούς μήνες νωρίτερα.

Η αφορμή της διαμάχης αποτέλεσε το γεγονός ότι τον Σεπτέμβριο του 2020 η ομοσπονδιακή κυβέρνηση υπό τον **Άμπι Αχμέτ**, ο οποίος το 2019 κέρδισε το Νόμπελ Ειρήνης για την προσπάθεια εξομάλυνσης των σχέσεων με την Ερυθραία, ανέστειλε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, υπό το πρόσχημα της πανδημίας του κορονοϊού. Αποτέλεσμα ήταν και **η αναβολή των εκλογών** για την τοπική κυβέρνηση του Τιγκράι. Η εξέλιξη αυτή, προκάλεσε την οργή του "Λαϊκού Απελευθερωτικού Μετώπου" του Τιγκράι (TPLF), ενός τοπικού πολιτικού κόμματος, με κυρίαρχη θέση επί αρκετές δεκαετίες στην κεντρική σκηνή της χώρας. Το κόμμα TPLF διαθέτει και στρατιωτική πτέρυγα (υπολογίζεται ότι ελέγχει περίπου 250.000 στρατιώτες), η οποία ως αντίδραση προχώρησε σε επιθέσεις εναντίον ομοσπονδιακών στόχων. Ενώ επίσημα η ηγεσία του TPLF αρνήθηκε κάθε εμπλοκή, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση του Άμπι διέταξε να υπάρξει στρατιωτική απάντηση.

Από πολιτικούς αναλυτές η αναβολή των εκλογών ήταν **το πρόσχημα** της αντιπαράθεσης μεταξύ του TPLF και του Άμπι. Οι σχέσεις των δύο πλευρών είχαν επιδεινωθεί από το έτος 2018, και συγκεκριμένα αμέσως μετά την ανάληψη της πρωθυπουργίας του Άμπι, ο οποίος σημειωτέον είχε εκλεγεί με την ταμπέλα του μεταρρυθμιστή. Ο Άμπι κατηγόρησε τους προκατόχους του για διαφθορά και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ απομά-

κρυνε εξέχοντα στελέχη του TPLF από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Ένα χρόνο αργότερα, ο Άμπι αποφάσισε να ενοποιήσει τα κόμματα, τα οποία υποστήριζαν την ομοσπονδιακή του κυβέρνηση, συγκροτώντας το "Κόμμα Ευημερίας" (PP), κίνηση η οποία πυροδότησε νέες εντάσεις, καθώς το TPLF εναντιώθηκε σ' αυτή την απόφαση, μην συμμετέχοντας στη νέα παράταξη.

Η τοπική κυβέρνηση του Τιγκράι θεώρησε ότι ο Άμπι προσπαθούσε να αλλάξει το πολίτευμα της χώρας, βάζοντας τέλος στον ομοσπονδιακό χαρακτήρα, καταργώντας τις όποιες ανεξαρτησίες των τοπικών περιφερειών. Το χάσμα των δύο πλευρών, διευρύνθηκε περισσότερο στις αρχές του 2020, όταν η ομοσπονδιακή κυβέρνηση **ανέβαλε** και τις πανεθνικές εκλογές, με τον Άμπι να παρατείνει επ' αόριστον την πρωθυπουργική του θητεία. Στο πλαίσιο αυτό, το TPLF απείλησε με απόσχιση από την Αιθιοπία, επικαλούμενο το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού, το οποίο προβλέπεται και στο Σύνταγμα της χώρας. Στις αρχές **Οκτωβρίου 2020**, ως αντίδραση, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αποφάσισε να κόψει κάθε δεσμό με την περιοχή του Τιγκράι, διακόπτοντας την κρατική χρηματοδότηση (πηγή: Naftemporiki.gr/15.11.2020).

2. Η σύγκρουση με την Ερυθραία: Τον δικό της ρόλο στη σύγκρουση μεταξύ του TPLF και της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, διαδραματίζει και η μακρά αντιπαράθεση με τον βόρειο γείτονα του Τιγκράι και της Αιθιοπίας, την Ερυθραία. Άλλωστε την περίοδο 1998 - 2000 η Αιθιοπία και η Ερυθραία είχαν εμπλακεί σ' έναν αιματηρό πόλεμο, με αντικείμενο διεκδίκησης την κυριότητα ορισμένων μεθοριακών περιοχών. Μέχρι σήμερα (πρώτο εξάμηνο 2021) το εδαφικό καθεστώς της πόλης Μπάντμε, στη νότια Ερυθραία, παραμένει ασαφές, καθώς η Αιθιοπία δεν μπορεί να καταλήξει σε οριστική επίλυση του ζητήματος, χωρίς τη συνεργασία ή τη συναίνεση του Τιγκράι. Αυτή η παράμετρος και λαμβάνοντας υπόψη τις καλές σχέσεις μεταξύ Άμπι και Ερυθραίας, προβληματίζει τη διεθνή κοινότητα, που θεωρεί πιθανό το ενδεχόμενο εμπλοκής της Ερυθραίας στην επικρατούσα κρίση.

3. Κίνδυνος περιφερειακής σύγκρουσης: Το Κέρας της Α-

φρικής θεωρείται από τις πιο ευαίσθητες περιοχές της Μαύρης Ηπείρου. Οι γείτονες της Αιθιοπίας, όπως η Σομαλία και το Σουδάν, έχουν μακρά ιστορία αστάθειας και εμφύλιων συρράξεων. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι η Αιθιοπία διατηρεί μόνιμη στρατιωτική παρουσία στη Σομαλία, προς υποστήριξη της τοπικής κυβέρνησης στη μάχη εναντίον των μαχητών της Αλ-Σαμπάμπ, μιας οργάνωσης τζιχαντιστών. Στην πολιτική αυτή ένσταση θα πρέπει να αναφερθεί και το γεγονός ότι εξακολουθούν να είναι νωπές οι μνήμες από τον πόλεμο μεταξύ Αιθιοπίας και Ερυθραίας, ενώ ολόκληρη η περιοχή ταλανίζεται από μικρές ή μεγάλες εστίες φυλετικών εντάσεων.

❖ Γεγονός είναι ότι η Αιθιοπία στους έσχατους καιρούς της ανθρώπινης ιστορίας θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, καθόσον σύμφωνα με τις προφητικές εξαγγελίες της Αγίας Γραφής θα αποτελέσει μέρος των συνασπισμένων δυνάμεων, που θα επιτεθούν υπό την ηγεσία της Ρωσίας, εναντίον του Ισραήλ, όπως θα αναφερθούμε στη συνέχεια με περισσότερες λεπτομέρειες.

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ και Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Επειδή πολλοί συνδέουν την Αιθιοπία με την Κιβωτό της Διαθήκης και επειδή για το θέμα αυτό πολλά βιβλία έχουν γραφτεί και έχουν προβληθεί τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ, κρίνεται απαραίτητο, πριν κλείσουμε τον πρόλογό μας για την Αιθιοπία, να αναφερθούμε και στην Κιβωτό της Διαθήκης. Για την Κιβωτό της Διαθήκης η Αγία Γραφή αναφέρεται στο βιβλίο της Εξόδου ΚΕ/25:10-20. Μέσα σ' αυτήν υπήρχαν τρία πράγματα: Η χρυσή στάμνα με το μάννα (Έξοδος Ις'/16:32-35), η βλαστήσασα ράβδος του Ααρών (Αριθμοί ΙΖ/17:10) και οι 2 πλάκες με τις εντολές που έδωσε ο ίδιος Θεός στο Μωυσή επάνω στο όρος Σινά (βλ. Έξοδος ΛΔ/34:29).

Ο εγγονός του Σελασιέ, πρίγκιπας **Στήβεν Μάνγκοσα**, σε συνέντευξη που έδωσε το 1990 στο χριστιανικό τηλεοπτικό κανάλι T.B.N. των ΗΠΑ, σε ερωτήσεις του παρουσιαστή του προγράμματος Γκραντ Τζέφρεϋ (Grant Jeffrey), αποκάλυψε σημαντικές πληροφορίες για την Κιβωτό της Διαθήκης (φώτο).

Ο Στήβεν μεγάλωσε στην πόλη Αξόμ, όπου ο πατέρας του ήταν Γενικός Κυβερνήτης της Επαρχίας Τίγρη. Όταν ήταν μικρός θυμόταν πως ο πατέρας του τον έπαιρνε να πάνε στο «**Ναό της Σιών**», εκεί που πιστεύεται ότι βρίσκεται η χαμένη Κιβωτός.

Πριν το έτος 1931 το Σύνταγμα της Αιθιοπίας ήταν γνωστό με τον όρο «**Καμπερναγκάστα**», που είναι η δόξα των βασιλέων. Η Καμπερναγκάστα είναι ένα έγγραφο που χρονολογείται από τον 14ο αιώνα μ.Χ. και εξηγεί πως η Κιβωτός της Διαθήκης έφθασε στην Αιθιοπία. Ο πρίγκιπας Μενελάκ ο Α΄, γιος του Σολομώντα και της βασίλισσας του Σεβά, σε ηλικία 19 ετών μετέφερε την Κιβωτό από την Ιερουσαλήμ σε υπόγειο ναό της Αιθιοπίας. Στο βιβλίο Α΄ Βασιλέων κεφ. ΙΑ΄/11 αναφέρεται η αποστασία του Σολομώντα από τον αληθινό Θεό, γεγονός που ανάγκασε (σύμφωνα με την παράδοση) το γιο του Μενελάκ, σαν πιστός και ευσεβής Ιουδαίος που ήταν, φεύγοντας για πάντα για την Αιθιοπία, αντί να πάρει μαζί του το πανομοιότυπο **αντίγραφο της Κιβωτού της Διαθήκης** που του είχε φτιάξει ο πατέρας του ο Σολομών, πήρε την πραγματική Κιβωτό της Διαθήκης.

Στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων Η/8:26-40 διαβάζουμε για τον Αιθίοπα ευνούχο, άρχοντα της Κανδάκης της βασίλισσας των Αιθίοπων, που τον ευαγγέλισε ο απόστολος Φίλιππος και γυρίζοντας ο ευνούχος πίσω στην Αιθιοπία έφερε μαζί του και τη χριστιανική πίστη. Επίσημα όμως ο χριστιανισμός ήρθε στην Αιθιοπία περίπου το **340 μ.Χ.** όταν η βασιλική οικογένεια δέχτηκε τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού. Το ερώτημα εξακολουθεί να παραμένει ακόμα: «Στην Αιθιοπία βρίσκεται η πραγματική Κιβωτός της Διαθήκης ή βρίσκεται το αντίγραφό της;» Ο πρίγκιπας Στήβεν Μάνγκοσα λέγει γι' αυτό, σε σχετική ερώτηση:

«Όχι μόνο σύμφωνα με τους θρύλους, αλλά και από ότι μου έχει πει ο Αρχιερέας, με τον οποίο έχω μιλήσει, η Κιβωτός έχει φυλαχτεί σε ένα μυστικό μέρος για μεγάλο χρονικό διάστημα από ιερείς οι οποίοι δεν επιτρέπεται να την δείξουν σε κανένα. Εάν επρόκειτο για 100 ή 200 χρόνια, ίσως να την ανακάλυπταν. ΑΛΛΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΡΘΕΙ ΑΚΟΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ, ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΜΥΣΤΙΚΗ. Πολλοί αυτοκράτορες θα μπορούσαν να την πάρουν

και να την εκμεταλλευτούν προς όφελός τους, όμως μεταφέρθηκε εδώ (στην Αιθιοπία) για προστασία και προστατεύεται μέχρι σήμερα».

◆ Εκτός από την παραπάνω εκδοχή για την ύπαρξη της Κιβωτού της Διαθήκης, υπάρχει και μια ακόμα πρόσφατη (παρόμοια) εκδοχή σε άρθρο που δημοσιεύθηκε στο διαδίκτυο και στην ιστοσελίδα «**ΚΑΤΟΧΙΚΑ ΝΕΑ**» (www.katohika.gr), με ημερομηνία **27.10.2012**. Το άρθρο είχε τίτλο «*Η Κιβωτός της Διαθήκης βρίσκεται στην Αιθιοπία και ίσως ο κόσμος την αντικρίσει για πρώτη φορά;*» και έκανε σχόλια σε άρθρο που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «**Daily Mail**» και στηρίζεται στη μαρτυρία του Βρετανού φωτογράφου Tim Makins. Στο σχετικό ρεπορτάζ αναφέρονται τα ακόλουθα:

Η Κιβωτός της Διαθήκης, που σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη έχει μέσα της, τις δύο πέτρινες επιγραφές με τις 10 εντολές που έδωσε ο Θεός στο Μωυσή, βρίσκεται σε ένα μικρό Ορθόδοξο εκκλησάκι με το όνομα «**Παναγία της Σιων**», στην πόλη **Αξούμ** (ή Αξώμη). Το εκκλησάκι αυτό, σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία κατασκευάστηκε επί της βασιλείας του Χαϊλέ Σελασιέ. Γύρω του υπάρχει μια υψηλή κατασκευή με μυτερά κάγκελα και ο μόνος που έχει το δικαίωμα να μπει μέσα είναι ο πρωθιερέας του ναού, ο οποίος έχει επιφορτισθεί για τη φύλαξη της Κιβωτού μέχρι το τέλος της ζωής του. Η αιτία που γράφτηκε το άρθρο ήταν ρωγμή που υπάρχει στη στέγη του ναού, με αποτέλεσμα τα νερά της βροχής να αποτελούν κίνδυνο καταστροφής της Κιβωτού, γεγονός που επιβάλλει την άμεση μεταφορά της, σε άλλο ασφαλέστερο μέρος.

Σύμφωνα με τους συντάκτες της Daily Mail η Κιβωτός υπολογίζεται ότι έχει διαστάσεις 1,31χ0,79χ0,79 μέτρα και είναι φτιαγμένη από ξύλο, ντυμένο με φύλλα χρυσού και στο επάνω μέρος της φέρεται να έχει δύο φτερωτούς αγγέλους. Η Κιβωτός είναι ακριβώς η ίδια με το αντίγραφο που παρουσιάστηκε στην κινηματογραφική ταινία «**ΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ ΤΗΣ ΧΑΜΕΝΗΣ ΚΙΒΩΤΟΥ**» (The Raiders of the Lost Ark) της σειράς Ιντιάνα Τζόουνς (Indiana Jones) που σκηνοθέτησε ο Στήβεν Σπίλμπεργκ το 1981 και πρωταγωνιστούσε ο ηθοποιός Χάρισον Φορντ (Harrison Ford). Ο σκηνοθέτης για την πιστή αναπαράσταση της Κιβωτού της Διαθήκης, που θα χρησιμοποιούσε στην ταινία του, είχε αναθέσει σε φοιτητές του Πανεπιστη-

μίου της Ιερουσαλήμ να φιλοτεχνήσουν το σχέδιό της, ώστε να είναι πιστό αντίγραφο της Κιβωτού της Διαθήκης που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη.

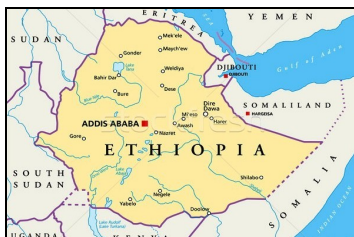
Οι δύο εκδοχές για την ύπαρξη της Κιβωτού της Διαθήκης, τόσο του πρίγκιπα Στήβεν Μάνγκοσα, όσο και του δημοσιεύματος της Daily Mail, έχουν αρκετά κοινά σημεία με παραλλαγές, όπως στην 1η περίπτωση αναφέρεται ως ο «**Ναός της Σιών**», ενώ στη 2η περίπτωση ως η «**Παναγία της Σιών**». Το ερώτημα όμως παραμένει το ίδιο: «*Πρόκειται για αντίγραφο που κατασκευάστηκε σε κάποια χρονική περίοδο ή πρόκειται για την αυθεντική Κιβωτός της Διαθήκης;*»

◆ Υπάρχει και μια ακόμα εκδοχή για την ύπαρξη της Κιβωτού της Διαθήκης, που φαίνεται σαν επικρατέστερη, καθόσον έρχεται και σε συμφωνία με την **τυπολογία** της Αγίας Γραφής, πλην όμως δεν έχει καμιά σχέση με την Αιθιοπία, **εάν βέβαια θεωρήσουμε την πληροφορία ως αληθή**. Μετά από ανασκαφές από αρχαιολόγο, γνώστη της Βίβλου και ευσεβή χριστιανό, «βρέθηκε» (;) η Κιβωτός της Διαθήκης στο Γολγοθά, **κάτω ακριβώς από το σημείο που σταυρώθηκε ο Ιησούς Χριστός**. Φυσικά, ο Γολγοθάς δεν είναι στο σημείο που τον παρουσιάζουν για τουριστικούς λόγους στους επισκέπτες στην Ιερουσαλήμ, όπως συμβαίνει και με τα περισσότερα αρχαιολογικά αξιοθέατα (ανάκτορο Πιλάτου, κλπ), καθόσον το 70 μ.Χ και αργότερα το 135 μ.Χ. από τους αυτοκράτορες Τίτο και Αδριανό, αντίστοιχα, η Ιερουσαλήμ κατασκάφτηκε εκ θεμελίων και δεν έμεινε «πέτρα επί πέτραν» και άλλαξε τελείως η γεωγραφία της πόλης και της περιοχής γενικότερα.

Επάνω στην Κιβωτό της Διαθήκης βρέθηκαν κηλίδες αίματος, οι οποίες όταν εξετάσθηκαν με το σύστημα DNA διαπιστώθηκε ότι ανήκαν σε άτομο που είχε μόνο έναν φυσικό γονέα. Αυτό έρχεται σε πλήρη συμφωνία με την **ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ**, που αναφέρει ότι ο Ιησούς δεν συνελήφθηκε «*εκ σπέρματος ανδρός*» αλλά με υπερφυσικό (θείο) τρόπο «*εκ Πνεύματος αγίου*» (Ματθαίος Α/1:21-23) και μέσα στις φλέβες Του υπήρχε **ανθρώπινο αίμα** από την παρθένο Μαριάμ και **θείο αίμα** από τον Θεό Πατέρα.

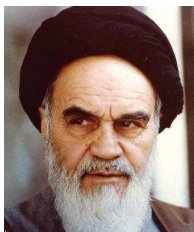
Το ότι το αίμα του Ιησού βρέθηκε επάνω στην Κιβωτό της Διαθήκης και αυτό έρχεται σε πλήρη συμφωνία με την **ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ**. Σύμφωνα με το διατεταγμένο νόμο του Μωυσή, ο αρχιερέας έμπαινε μια φορά το χρόνο μέσα στα «άγια των αγίων», όπου υπήρχε η Κιβωτός της Διαθήκης και την ράντιζε με το αίμα της θυσίας του ζώου για να γίνει εξιλασμός (συγχώρεση) υπέρ των αμαρτιών του λαού. Αυτό ήταν τυπολογικό και με την πραγματική θυσία του Υιού του Θεού (που θα γινόταν στο μέλλον) θα σταματούσε. Όταν ο Ιησούς βρισκόταν καρφωμένος επάνω στο σταυρό, η Αγία Γραφή μας αναφέρει ότι έγινε ένας φοβερός σεισμός που η γη άνοιξε και οι πέτρες σχίστηκαν (βλ. Ματθαίος ΚΖ/27: 45-55). Ήταν εύκολο το αίμα του Ιησού που έτρεχε άφθονο να φτάσει βαθιά μέσα στη γη, να αναμειχτεί με το χώμα και τα βράχια και να επικαθίσει επάνω στην Κιβωτό της Διαθήκης, που βρισκόταν σ' αυτή την τοποθεσία, χωρίς όμως να γνωρίζουμε με ποιον τρόπο είχε φθάσει εκεί. Σημειωτέον ότι η Κιβωτός είχε χαθεί από τον καιρό του προφήτη Ησαΐα. Σύμφωνα με την παραπάνω άποψη, **κανείς δεν γνωρίζει** που τελικά φυλάσσεται η Κιβωτός της Διαθήκης, **εάν πράγματι βρέθηκε ή όλα αυτά είναι μυθεύματα.**

◆ Κατά μία άλλη εκδοχή, πιστεύεται ότι την έχουν οι Ισραηλίτες και την έχουν κρύψει σε μυστικό μέρος, ώστε όταν κάποτε χτιστεί ο ναός στην Ιερουσαλήμ, που είναι η μεγάλη προσδοκία τους, να την τοποθετήσουν μέσα σ' αυτόν. Δεν γνωρίζουμε ποια ακριβώς είναι η αλήθεια για το θέμα αυτό. Είναι όμως γεγονός αναμφισβήτητο ότι όλα τα σημεία δείχνουν ότι βρισκόμαστε στο τέλος των εσχάτων καιρών, πολύ κοντά στα γεγονότα εκείνα που θα συγκλονίσουν τον κόσμο.

(4) ΠΕΡΣΙΑ ή ΙΡΑΝ

Πολλοί σοβαροί μελετητές και σχολιαστές των προφητειών της Αγίας Γραφής, επηρεασμένοι από τις προφητείες του Λόγου του Θεού που αφορούν την Περσία, μιλούσαν και έκαναν υποθέσεις για τη χώρα αυτή, χωρίς όμως να μπορούν να φανταστούν την πορεία και το μέγεθος των γεγονότων που θα ακολουθούσαν. Ο ασάλευτος, κατά τα φαινόμενα, θρόνος του βασιλιά της Περσίας, του Σάχη, δεν φαινόταν ότι ήταν δυνατόν να κινδυνεύσει από κάποια αιτία. Μερικές μόνο πληροφορίες, σκόρπιες μεταξύ τους, από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης της χώρας μας έδειχναν ότι μέσα σε εκείνο το καθεστώς υπήρχε μια αναβράζουσα πολιτική κατάσταση και άφηναν να εννοηθεί ότι κάποιο μεγάλο κακό θα ξεσπούσε.

Η καταιγίδα ξέσπασε το **1979**, όταν στην Περσία έλαβε χώρα μια εσωτερική επανάσταση και ο Σάχης που πίστευε και θεωρούσε τον εαυτό του ότι είναι η φωνή του Θεού στο λαό του και αντιπροσώπευε τον Θεό, εξορίστηκε και πέθανε ενώ βρισκόταν στην εξορία. Το μέχρι τότε **μοναρχικό** **μοναρχικό καθεστώς** καταργείται και επιβάλλεται ένα νέο **θεοκρατικό καθεστώς**. Η Ισλαμική επανάσταση που τον ανέτρεψε έφερε στην εξουσία έναν άλλο ισχυρό άνδρα, που δεν ήταν ούτε στρατιωτικός, ούτε πολιτικός, αλλά ήταν ιερωμένος. Το όνομά του, **Αγιατολλάχ Χομεϊνί** (φώτο). Είναι, όπως διακήρυττε ο ίδιος, ο νέος αντιπρόσωπος του Θεού στη Γη. Ο πλήρης τίτλος του ονόματός του, όπως αναφέρεται στην Περσική έκδοση του “**Πιστεύω**” του **Εΐναι**: «**Ο Μεγάλος Μαχητής, ο Ανώτατος Αρχηγός, ο Ύψιστος Οδηγός, ο Μωσής του αιώνα μας, ο Εχθρός των ειδώλων, ο Εξολοθρευτής των τυράννων, ο Λυτρωτής της ανθρωπότητας, η αυτού Αγιότητα, ο Υπέρτατος Ιμάμ Αγιατολλάχ Ρουχολλάχ Μουσσαβί Χομεϊνί...**» (πηγή: ΝΕΑ/26.11.1979, ΒΗΜΑ/09.12.1979).

Ο Χομεϊνί επέβαλλε ένα σκληρό θεοκρατικό καθεστώς. Ο Ισλαμικός νόμος έγινε η βάση της θρησκευτικής ζωής της χώρας. «Υπό πλήρη απαγόρευση: ποτά, χοιρινό και βιντεοκασέτες. Οι γυναίκες κυκλοφορούν όλες υποχρεωτικά μ' ένα μαυροσέντονο (τσαντόρ) στο κε-

φάλι. Θέατρο ανύπαρκτο, κινηματογράφος μόνον πατριωτικός, και η φωνή του Μουεζίνη αντί για μουσική και χορό. Όλη η Τεχεράνη εγκράτεια και προσευχή» (ΕΘΝΟΣ/08.10.1986). Ο νέος θρησκευτικός ηγέτης χρησιμοποίησε την εξουσία της θέσης του για να σκοτώσει εκατοντάδες αντιπάλους του και κυβέρνησε με αυτό τον τρόπο την Περσία μέχρι το θάνατό του, το έτος **1989**. Η Ισλαμική Κυβέρνηση ακολούθησε αντίθετη πολιτική γραμμή από τον Σάχη και εφάρμοσε μια καθαρά αντι-Δυτική πολιτική. Παντού, τόσο μέσα στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο εξωτερικό, οι αντι-Δυτικές και κυρίως αντι-Αμερικανικές διαδηλώσεις των Περσών, έλαβαν πανεθνικό χαρακτήρα. Ο ρους της ιστορίας της Περσίας, ενός από τα αρχαιότερα κράτη, άλλαξε πορεία ριζικά.

Η χώρα αυτή σήμερα, που βρισκόμαστε στη δεύτερη δεκαετία του 21ού αιώνα, δεν θυμίζει τίποτα σχεδόν από εκείνη του Σάχη. Όταν ανέλαβε την εξουσία το Ισλαμικό καθεστώς, πολλοί αναρωτήθηκαν «ποια θα είναι η πορεία και το τέλος της επανάστασης αυτής». Ήδη στις **22.09.1980** άρχισε, λόγω εδαφικών διαφορών, ένας παράλογος **ιερός πόλεμος** μεταξύ Ιράν και Ιράκ και διάρκεσε καθ' όλο τον χρόνο που βρισκόταν στη εξουσία ο Αγιατολλάχ Χομεϊνί και που αν δεν πέθαινε ίσως να συνεχιζόταν για αρκετά χρόνια αργότερα. Αθηναϊκή ημερήσια εφημερίδα έγραφε: «**Ενας ΙΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ χωρίς ιερό και όσιο. Το αίμα δύο λαών ξεπληρώνει την αδιαλλαξία των ηγετών τους και τα συμφέροντα των μεγάλων**» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/20.01.1985). Με το θάνατό του, το **1989**, τον διαδέχτηκε στην εξουσία ένας επίσης ιερωμένος ο **Χασεμί Ραφ-σαντζανί**, ο οποίος το επόμενο έτος υπέγραψε με τον Ιρακινό πρόεδρο **Σαντάμ Χουσεΐν** συνθήκη ειρήνης και ο πόλεμος τελείωσε τον Αύγουστο του 1990 με ανταλλαγή των αιχμαλώτων.

❖ Μια σύντομη ιστορική ανασκόπηση των τελευταίων γεγονότων στη χώρα αυτή, κρίνεται απαραίτητη:

15-03-1951: Ο πρωθυπουργός **Μοχάμεντ Μόσαντεκ** προβαίνει στην κρατικοποίηση των πετρελαιοπηγών, των οποίων το δικαίωμα εκμετάλλευσης είχε από το 1909 η μεγάλη Βρετανία. Το γεγονός αυτό που αναφέρουμε είναι μεγάλης σημασίας, γιατί στους

έσχατους καιρούς η Μέση Ανατολή θα γίνει το κέντρο όλων των πολεμικών επιχειρήσεων εξαιτίας του «μαύρου χρυσού», του πετρελαίου.

06-06-1963: Ξεσπούν ταραχές και συλλαμβάνεται ο υποκινητής αυτών Αγιατολλάχ Χομεϊνί.

26-10-1967: Ο Μοχάμεντ Ρεζά Παχλεβί στέφεται “Σάχης της Περσίας” και “Αριαμέχρ”, δηλαδή “Ηλιος των Αρείων”.

06-10-1978: Απέλαση του Αγιατολλάχ Χομεϊνί από το Ιράκ, όπου βρισκόταν, στη Γαλλία.

29-12-1978: Εκατομμύρια Πέρσες διαδηλώνουν κατά του Σάχη. Αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση.

16-01-1979: Ο Σάχης εγκαταλείπει την Περσία.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1979: Ο Αγιατολλάχ Χομεϊνί επιστρέφει.

ΜΑΪΟΣ 1979: Ένταση σχέσεων ΗΠΑ και Περσίας.

27-07-1980: Θάνατος του Σάχη στο Κάιρο της Αιγύπτου.

22-09-1980: Πόλεμος ΙΡΑΝ - ΙΡΑΚ, ο οποίος κατά τη διετία 1984 -1985 εντάθηκε.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1987: Εμπάργκο των ΗΠΑ στην Περσία.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988: Συμφωνία ειρήνης ΙΡΑΝ - ΙΡΑΚ.

03-06-1989: Θάνατος του Αγιατολλάχ Χομεϊνί και στην εξουσία ανέρχεται την 28η Ιουνίου 89 ο **Αλί Ακμπάρ Χασεμί Ραφσαντζανί**.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1996: Υπογράφεται στην Τεχεράνη οικονομική συμφωνία Ιράν-Τουρκίας, ύψους 23 δις δολαρίων και ισχύος 22 ετών, για παροχή Ιρανικού **φυσικού αερίου** στην Τουρκία. Αμέσως εκδηλώνεται έντονη αντίδραση από τις ΗΠΑ, καθόσον στις 05.08.1996 ο πρόεδρος Μπιλ Κλίντον υπέγραψε Νόμο Επιβολής Κυρώσεων στο Ιράν και στη Λιβύη, σύμφωνα με τον οποίο παρέ-

χεται η δυνατότητα επιβολής κυρώσεων σε ξένες εταιρίες που επενδύουν από 40 εκατομ. δολάρια και πάνω το χρόνο στους τομείς πετρελαίου και φυσικού αερίου των 2 αυτών χωρών

04-08-1997: Νέος πρόεδρος αναλαμβάνει ο «Σεγιέντ» **Μοχάμαντ Χαταμί**, 54 ετών, ο οποίος κέρδισε με 69% των ψήφων στις εκλογές του Μαΐου 97. «Σεγιέντ» σημαίνει «απόγονος», εννοείται του Μωάμεθ. Πρόσωπο που αντλεί το κύρος του από τον ίδιο τον Προφήτη και που όλοι οφείλουν να το περιβάλλουν με βαθύ σεβασμό. Κυβέρνησε το Ιράν μέχρι 2005.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1997: Αντιπαράθεση **ΗΠΑ-ΙΡΑΝ** και στη μέση το **ΙΡΑΚ**. Οξύνεται το κλίμα στην περιοχή του Περσικού Κόλπου. Οι ΗΠΑ στέλνουν το αεροπλανοφόρο «Νίμιτς» στην περιοχή, σε απάντηση στις αεροπορικές επιθέσεις του Ιράν εναντίον αντικαθεστωτικών στο έδαφος του Ιράκ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1998: Ο Χαταμί σε συνέντευξη στο CNN ζητά εξομάλυνση των σχέσεων με τις ΗΠΑ. Αυτό ζήτησε και ο Αμερικανός πρόεδρος Μπιλ Κλίντον τον Ιούνιο του ίδιου έτους.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1999: Επίσκεψη του Έλληνα προέδρου Κωστή Στεφανόπουλου στην Τεχεράνη.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2000: Νίκη των μεταρρυθμιστών του προέδρου Χαταμί στις δημοτικές εκλογές.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2001: Ο Χαταμί επανεκλέγεται στην προεδρία με 77% των ψήφων.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002: Πυρηνική συνεργασία Ρωσίας και Ιράν. Έντονη ανησυχία στις ΗΠΑ.

24.06.2005: Στο δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών που διεξήχθησαν ο λαϊκός συντηρητικός υποψήφιος **Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ**, μέχρι τότε Δήμαρχος της Τεχεράνης, εκλέχθηκε πρόεδρος νικώντας τον Ακμπάρ Χασεμί Ραφσαντζανί.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006: Το Ιράν προκαλεί έντονη ανησυχία στη

Δύση με την εφαρμογή του πυρηνικού προγράμματος, καθόσον ο πρόεδρος Αχμαντιντζάντ αφηγά την απειλή κυρώσεων. «**ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΟΚΕΡ**» από την **Τεχεράνη**», ήταν ο χαρακτηριστικός τίτλος της εφημερίδας ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (03.09.2006)

14-03-2008: Στις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν οι Συντηρητικοί εξασφάλισαν 125 έδρες, οι Μεταρρυθμιστές 35 και οι ανεξάρτητοι 10, όπως μετέδωσε το ειδησεογραφικό δίκτυο Fars. Χαρακτηριστικό ήταν ότι σχεδόν το 90% των εκσυγχρονιστών υποψηφίων είχε τεθεί εκτός προσόντων για τις εκλογές.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009: Ο πρόεδρος Μαχμούτ Αχμεντιντζάντ ανακοίνωσε ότι η Τεχεράνη εκτόξευσε τον δικό της **δορυφόρο** με το όνομα «**Omid**» και τον έθεσε σε τροχιά με έναν **πύραυλο** κατάσκευασμένο στο Ιράν.

12-07-2009: Στις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν ο συνασπισμός «Κτίστες του Ισλαμικού Ιράν» με ηγέτη τον πρόεδρο **Μαχμούτ Αχμαντιντζάντ** έρχεται πρώτο σε ψήφους. Ο βασικός αντίπαλός του **Μιρ Χοσεΐν Μουσαβί** αρνήθηκε να αναγνωρίσει το αποτέλεσμα και κατήγγειλε εκτεταμένη νοθεία. Ακολούθησαν μεγάλες διαδηλώσεις οπαδών του Μουσαβί οι οποίες κατεστάλησαν βίαια, ενώ πολλοί από τους πρωτεργάτες καταδικάστηκαν αργότερα σε θάνατο.

04-08-2010: Τοπικό τηλεοπτικό δίκτυο μετέδωσε πως αυτοκινητοπομπή που μετέφερε τον πρόεδρο Αχμεντιντζάντ δέχθηκε βομβιστική επίθεση, αλλά ο ίδιος ο Ιρανός ηγέτης δεν αντιμετώπισε κάποιο πρόβλημα. Η κρατική τηλεόραση του Ιράν μετέδωσε πως δεν συνέβη καμία επίθεση και πως απλά ήταν ένα από πυροτέχνημα που εξερράγη και έτσι προκλήθηκε σύγχυση.

❖ Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί και στις παραπάνω ενδεικτικές ημερομηνίες δεν επισημάνθηκε ιδιαίτερα, είναι η επιμονή των εκάστοτε κυβερνήσεων του Ιράν για την εφαρμογή του **πυρηνικού προγράμματος** που έχουν εκπονήσει. Αυτό είναι και το μεγάλο «αγκάθι» των σχέσεων Ιράν - Δύσης. Όλες οι Ιρανικές κυ-

βερνήσεις είναι αποφασισμένες να υλοποιήσουν το πυρηνικό πρόγραμμα, ακόμα και ο μετριοπαθής Μ.Χαταμί σε ομιλία του για την 26^η επέτειο της Ισλαμικής επανάστασης, χρησιμοποίησε τον όρο «**πύρινη κόλαση**» σε όποιον επιτεθεί εναντίον του Ιράν, το οποίο αντιμετωπίζει κλιμακούμενη πίεση από τις ΗΠΑ για το πυρηνικό του πρόγραμμα (βλ. metro/11.02.2005, σελ.6).

Ο Αχμαντινετζάντ όταν ανέλαβε την εξουσία προειδοποίησε τις ΗΠΑ ότι το Ιράν «**δεν θα απεμπολήσει το δικαίωμά του στη χρήση πυρηνικής ενέργειας, υπό το βάρος των ιμπεριαλιστικών πιέσεων**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/27.06.2005). Επίσης στην ομιλία του, που εκφώνησε με αφορμή την 28^η επέτειο της Ιρανικής επανάστασης επανέλαβε ότι «**δεν θα διακοπούν οι δραστηριότητες εμπλουτισμού ουρανίου**» (ΤΟ ΒΗΜΑ/18.02.2007).

Οι σπουδαιότεροι σταθμοί στην εξέλιξη του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν και του χρονικού της κρίσης, κυρίως κατά την περίοδο 2002 - 2006, σύμφωνα με τα στοιχεία της Κυριακάτικης ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ της 15.01.2006 έχουν ως εξής:

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002: Δορυφορικές φωτογραφίες αποκαλύπτουν πυρηνικές εγκαταστάσεις στο Αράκ και τη Νατάντζ, Το Ιράν αποδέχεται έλεγχο από την Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΔΕΑΕ).

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2003: Η ΔΕΑΕ δίνει τελεσίγραφο ολίγων εβδομάδων για να αποδείξει ότι το κράτος του Ιράν δεν προχωρά στην κατασκευή ατομικών όπλων.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2003: Το Ιράν σταματά τον εμπλουτισμό ουρανίου και επιτρέπει αυστηρότερους ελέγχους. Η ΔΕΑΕ δηλώνει ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις για την κατασκευή ατομικών όπλων.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2004: Η ΔΕΑΕ επιπλήττει το Ιράν για ελλιπή συνεργασία με τους ελεγκτές της.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2004: Επιτυγχάνεται συμφωνία με την Ε.Ε. στο θέμα του εμπλουτισμού ουρανίου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2005: Το Ιράν απορρίπτει τις Ευρωπαϊκές προτάσεις και επαναλειτουργεί την πυρηνική μονάδα του Ισφαχάν.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006: Το Ιράν ανακοινώνει επανεκκίνηση του πυρηνικού ερευνητικού του προγράμματος και προβαίνει στην αποσφράγιση

της μονάδας της Νατάντζ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/15.01.2006).

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006: Το Ιράν απορρίπτει νέο τελεσίγραφο των Ηνωμένων Εθνών για τα πυρηνικά και ο πρόεδρος Αχμαντινετζάντ δηλώνει «Κανείς δεν μπορεί να μας εμποδίσει να χρησιμοποιήσουμε την πυρηνική τεχνολογία για ειρηνικούς σκοπούς» (CITY PRESS/30.08.2006).

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2007: Νέα μεγάλη κρίση δημιουργείται στον Περσικό Κόλπο, λόγω της **αδιαλλαξίας** του Ιράν να σταματήσει την εφαρμογή του πυρηνικού του προγράμματος, αλλά και της **διεκδίκησης** των ΗΠΑ για ηγετικό ρόλο στη Μέση Ανατολή, καθόσον το Ιράν χαλάει την πιάτσα στο «Μεγάλο Παιχνίδι» του πετρελαϊκού ελέγχου (ΤΟ ΒΗΜΑ/18.02.2007). Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας SUNDAY TIMES της εποχής εκείνης δύο σμήνη Ισραηλινών βομβαρδιστικών σχεδίαζαν να πλήξουν τρία Ιρανικά πυρηνικά εργοστάσια, σε Νατάντζ, Ισφαχάν και Αράκ, ενέργεια η οποία δεν πραγματοποιήθηκε.

ΙΟΥΛΙΟΣ 2008: Το Ιράν προβαίνει σε δοκιμή πυραύλων «Σαχάμπ-3», οι οποίοι κατά δήλωση Ιρανών αξιωματούχων, είναι σε θέση να πλήξουν το Ισραήλ και τις Αμερικανικές βάσεις στη Μέση Ανατολή, γεγονός που φόρτισε το πολεμικό κλίμα (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/13.07.2008).

2009 - 2012: Κατά την τριετία αυτή, το κλίμα μεταξύ Ιράν και Διεθνούς κοινότητας παραμένει σε ένταση και όξυνση, καθόσον ο πρόεδρος Αχμαντινετζάντ παραμένει σταθερός στις θέσεις του σχετικά με την εφαρμογή του πυρηνικού προγράμματος. Κατά πολλούς σχολιαστές πρόκειται για ένα νέο «Ψυχροπολεμικό Παιχνίδι» μεταξύ Ανατολής και Δύσης, με αβέβαια έκβαση.

2013 - 2016: Τον Σεπτέμβριο του **2013**, μόλις δύο εβδομάδες αφού είχε αναλάβει την προεδρία ο νεοεκλεγείς και μετριοπαθής **Χασάν Ροχανί**, είχε τηλεφωνική συνομιλία με τον τότε Αμερικανό πρόεδρο **Μπαράκ Ομπάμα**. Ήταν η πρώτη φορά που συνέβη κάτι τέτοιο τα τελευταία 30 χρόνια. Το **2015** και μετά από μαραθώνιες διπλωματικές διεργασίες το Ιράν συναινεί σε μια μακροπρόθεσμη συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Τη συμφωνία συνυπογράφουν οι ΗΠΑ, η Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Κίνα, η Ρωσία και η Γερμανία. Βάσει αυτής η Τεχεράνη συμφωνεί να περιορίσει τις πυρηνικές της δραστηριότητες και να επιτρέψει την είσοδο στη χώρα σε διεθνείς παρατηρητές, με αντάλλαγμα την άρση των οικονομικών κυρώσεων.

2018 - 2019: Τον Μάιο του 2018 ο Αμερικανός πρόεδρος **Ντόναλντ Τραμπ** αποχωρεί από τη συμφωνία, γνωστή και ως "**Κοινό Ολοκληρωμένο Σχέδιο Δράσης**", επαναφέροντας τις κυρώσεις τόσο σε βάρος του Ιράν, όσο και σε βάρος των χωρών με τις οποίες η Τεχεράνη έχει εμπορικές συναλλαγές. Οι σχέσεις Ιράν και ΗΠΑ για μια ακόμα φορά φτάνουν στο ναδίρ. Οι ΗΠΑ στέλνουν ένα αεροπλανοφόρο και βομβαρδιστικά B-52 στον Περσικό Κόλπο εξαιτίας «ανησυχητικών ενδείξεων για κλιμάκωση» που σχετίζονται με το Ιράν. Τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2019 εκρήξεις σημειώνονται σε 6 πετρελαιοφόρα στον Κόλπο του Ομάν, με τις ΗΠΑ να κατηγορούν το Ιράν. Στις **20 Ιουνίου 2019** οι Ιρανικές ένοπλες δυνάμεις καταρρίπτουν Αμερικανικό μη επανδρωμένο αεροσκάφος πάνω από τα Στενά του Ορμούζ. Στην Ουάσινγκτον αναφέρουν ότι το drone πετούσε πάνω από διεθνή ύδατα με την Τεχεράνη να δηλώνει ότι ήταν εντός Ιρανικού εδάφους.

2020 - 2021: Η Ουάσινγκτον ανακοινώνει τη δολοφονία του στρατηγού **Κασέμ Σουλείμανί**, βάζοντας φωτιά στις ήδη τεταμένες σχέσεις με την Τεχεράνη. Ο πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ επιβεβαιώνει το θάνατο του Ιρανού αξιωματικού, αρμόδιου για τις επιχειρήσεις των Φρουρών της Επανάστασης στο εξωτερικό. Στο Ιράν οι εξελίξεις είναι καταιγιστικές. Συγκαλείται εκτάκτως το Ανώτατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας, ενώ ο ανώτατος πνευματικός ηγέτης της χώρας αγιατολάχ **Αλή Χαμενεΐ** ορκίστηκε εκδίκηση για το θάνατο του Ιρανού αξιωματικού.

Μετά την επίθεση στο διεθνές αεροδρόμιο της Βαγδάτης και τη δολοφονία του Κασέμ Σουλείμανί οι Αμερικανικές δυνάμεις στη Μέση Ανατολή έχουν τεθεί σε «υψηλό επίπεδο συναγερμού». Στις **27.01.2021** αναλαμβάνει καθήκοντα ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ **Τζο Μπάιντεν**, ο οποίος διαφοροποιείται από την θέση του προκατόχου του, όσον αφορά τις σχέσεις ΗΠΑ και ΙΡΑΝ.

❖ Πριν κλείσουμε το θέμα μας για το Ιράν, θα πρέπει να αναφερθούμε στις προσωπικότητες του μεταρρυθμιστή προέδρου **Μοχάμαντ Χαταμί**, καθόσον άλλαξε το πολιτικό σκηνικό της χώρας και του συντηρητικού προέδρου **Μαχμούτ Αχμεντινετζάντ**, καθόσον η πολιτική που εφάρμοσε επί προεδρίας του ήταν προκλητική για τη διεθνή κοινότητα, με αποτέλεσμα να δημιουργεί συνεχώς κλίμα ανησυχίας. Τέλος, για να είναι ολοκληρωμένη η παρουσίαση για το κράτος του Ιράν, θα αναφερθούμε και στην προσωπικότητα του **Χασάν Ρουχανί** του σημερινού ηγέτη της Ισλαμικής Δημοκρα-

τίας του Ιράν, ο οποίος εξελίχθηκε σε μια κορυφαία προσωπικότητα, κατορθώνοντας με την πολιτική του να αποκτήσει την εμπιστοσύνη της Ουάσιγκτον και της Δύσης γενικότερα. :

(1) MOXAMANT XATAMI. Ο Χαταμί δεν ανήκε στην υψηλή θρησκευτική τάξη και κατά γενική ομολογία ήταν ένας μετριοπαθής κληρικός, που ερχόταν σε αντίθεση με τους περισσότερους ιερωμένους που ανήκαν στην παράταξη της συντηρητικής πλειοψηφίας στην ιδιόρρυθμη Βουλή της Τεχεράνης. Άλλοτε πιστός συνεργάτης του Αγιατολλάχ Χομεϊνί, διαχώρισε κατόπιν τη θέση του, ζητώντας χαλάρωση της λογοκρισίας και αύξηση επικοινωνίας του Ιράν με τον υπόλοιπο κόσμο. Η πιο σοβαρή ρήξη του Χαταμί και του θρησκευτικού περιβάλλοντος του θρησκευτικού ηγέτη του Ιράν, Αγιατολλάχ Αλί Χαμενεΐ (που θεωρείται η ανώτατη αρχή), επήλθε το **1992**, που ως υπουργός Πολιτισμού και Θρησκευτικής Καθοδήγησης, εξαναγκάστηκε σε παραίτηση από τον Χαμενεΐ και τον πρόεδρο Ραφσαντζανί, επειδή επιχείρησε να καταργήσει νόμους που απαγόρευαν την κυκλοφορία βιβλίων και την προβολή ταινιών.

Ο Χαταμί (φώτο) εθεωρείτο διανοούμενος και μετάρρυθμιστής. Σπούδασε στη Γερμανία και στις διεξαχθείσες εκλογές επικράτησε με άνετη πλειοψηφία. Κατά την τελετή της ορκωμοσίας του δήλωσε ότι θα επιδιώξει καλές σχέσεις με κάθε χώρα που σέβεται την ανεξαρτησία του Ιράν και δεσμεύτηκε να αποφύγει ενέργειες ή συμπεριφορές που θα δημιουργούσαν ένταση. Η αλλαγή του πολιτικού σκηνικού της χώρας, φάνηκε αμέσως με το διορισμό γυναίκας ως αντιπροέδρου της κυβέρνησης. Ονομαζόταν **Μασουμέχ Εμπτεκάρ**, 37 ετών και είχε σπουδάσει στις ΗΠΑ. Ήταν η πρώτη γυναίκα μέλος της Ιρανικής κυβέρνησης από την ανάληψη της εξουσίας το 1979 από τον Αγιατολλάχ Χομεϊνί.

(2) MAXMOYT AXMANTINETZANT. Γενήθηκε στο χωριό Αραντάν, κοντά στην πόλη Γκαρμσάρ, στις 28.10.1956 και ήταν γιος σιδερά. Το όνομά του ήταν **Μαχμούντ Σαμπορτζιάν**, που σημαίνει «**χρωματιστής κλωστών**», που για το Ιράν ήταν ένα ταπεινό επάγγελμα. Για τον λόγο αυτό άλλαξε το επώνυμό του σε Αχμε-

ντινιτζάντ, το οποίο σημαίνει σε απλή μετάφραση «**από την φυλή του Μωάμεθ**» ή «**από ενάρετη φυλή**». Σπούδασε πολιτικός μηχανικός και πολύ αργότερα απέκτησε και διδακτορικό δίπλωμα στους τομείς της Μηχανικής και Σχεδιασμού Μεταφορών. Μετά την Ισλαμική Επανάσταση του **1979**, έγινε μέλος του «Γραφείου για την Ενίσχυση της Ενότητας». Επρόκειτο για ένα οργανισμό που είχε δημιουργηθεί για να αποτρέψει την διάδοση της ιδεολογίας των Μουτζαχεντίν στους Ιρανούς νέους.

Ο Αχμεντινιτζάντ (φώτο) ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα τη δεκαετία του **1980**, ως **κυβερνήτης** των πόλεων Μακού και Κόι στην επαρχία του Δυτικού Αζερμπαϊτζάν. Διετέλεσε **δήμαρχος** της Τεχεράνης και **γενικός κυβερνήτης** της επαρχίας Αρνταμπίλ από τις 03 Μαΐου 2003 μέχρι τις 28 Ιουνίου 2005, όπου στις διεξαχθείσες βουλευτικές εκλογές το κόμμα του έρχεται πρώτο και εκλέγεται ο **6^{ος}** κατά σειρά πρόεδρος του Ιράν. Θεωρείται από πολλούς ως ακραίος συντηρητικός σε θρησκευτικά ζητήματα. Είναι ένας «σκληρός μεταξύ των σκληρών» που υμνεί το Ισλάμ και τη «καθαρότητα» της Ισλαμικής επανάστασης, καθώς ο ίδιος υπήρξε βετεράνος των «Φρουρών της Επανάστασης». Ο συντηρητισμός του εκφράζεται ευθαρσώς σε όλα σχεδόν τα επίπεδα της πολιτικής. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός που, ως δήμαρχος της Τεχεράνης εισήγαγε ξεχωριστούς ανελκυστήρες για άνδρες και γυναίκες. Από το ξεκίνημα της θητείας του, ως πρόεδρος άρχισε να υποστηρίζει την άποψη πως η βελτίωση των σχέσεων του Ιράν με τη Δύση **δεν είναι απαραίτητο στοιχείο της εξωτερικής πολιτικής** και ειδικά με τις ΗΠΑ αρνείται τις «επιβεβλημένες σχέσεις». Οι δηλώσεις του άρχισαν να προκαλούν έντονη ανησυχία στη διεθνή κοινότητα. Παράλληλα στήριξε θερμά το πυρηνικό πρόγραμμα της χώρας, αγνοώντας επιδεικτικά όλες τις διεθνείς αντιδράσεις και την απειλή επιβολής κυρώσεων.

Έχει προκαλέσει την αντίδραση της διεθνούς κοινής γνώμης προβαίνοντας σε προκλητικές δηλώσεις, όπως για παράδειγμα αρνούμενος το «**ολοκαύτωμα**» του Ισραήλ. Με φραστικές απειλές

κατά του Ισραήλ και κατά των ΗΠΑ έχει καλλιεργήσει ένα κλίμα έλλειψης εμπιστοσύνης, περιπλέκοντας έτσι ακόμα περισσότερο το ζήτημα του πυρηνικού προγράμματος. Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός, που συνέβη στις **26.10.2005**, κατά τη διάρκεια συνεδρίου με θέμα **«Ο κόσμος χωρίς τον σιωνισμό»** υποστήριξε πως *«όπως είπε ο ιμάμης (Χομεϊνί), το καθεστώς που έχει καταλάβει την Ιερουσαλήμ θα πρέπει να εξαλειφθεί από τις σελίδες της σελίδες της ιστορίας»*. Αυτό, από αρκετά μέσα ενημέρωσης ερμηνεύτηκε πως ο ηγέτης του Ιράν απηύθυνε κάλεσμα για την **«εξάλειψη του Ισραήλ από τον χάρτη»**, γεγονός που από άλλους αναλυτές ερμηνεύτηκε ως αποτέλεσμα εσφαλμένης ή σκόπιμα διαστρεβλωμένης μετάφρασης της δήλωσης του Αχμεντινεζάντ. Στο εσωτερικό της χώρας του έχει κατηγορηθεί από ομάδες αντιφρονούντων πως ήταν ανακριτής και βασανιστής κατά τη δεκαετία του 1980 (πηγές: ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ και ΕΛΕΥΘΡΟΤΥΠΙΑ/27.05.2005).

Ο **Αχμεντινεζάντ** όταν εκλέχτηκε για πρώτη φορά πρόεδρος, εκλέχτηκε στις **24.06.2005**, στο δεύτερο γύρο των εκλογών, κερδίζοντας τον πρώην πρόεδρο **Αλί Ακμπάρ Χασεμί Ραφσαντζανί** με 61,69% των ψήφων. Ορκίστηκε στο αξίωμα του προέδρου στις 3 Αυγούστου 2005 και διόρισε αντιπρόεδρο τον **Παρβίζ Νταγούντι**. Στις επόμενες προεδρικές εκλογές που έγιναν στις **12.06.2009**, το Πρακτορείο Ειδήσεων της Ισλαμικής Δημοκρατίας, με καταμετρημένα τα δύο τρίτα των ψηφοδελτίων, ανακοίνωσε ότι ο πρόεδρος Αχμεντινεζάντ ήταν ο νικητής των εκλογών με ποσοστό 66% των ψήφων. Ο αντίπαλός του **Μιρ Χοσεϊν Μουζαβί** πήρε το 33% των ψήφων. Η αντιπολίτευση κατήγγειλε νοθεία και προχώρησε σε ειρηνικές διαδηλώσεις στην Τεχεράνη, ενώ παράλληλα και οι υποστηρικτές του νικητή των εκλογών έκαναν δικές τους πορείες στην Ιρανική πρωτεύουσα. Ο **Αχμεντινεζάντ** παρέμεινε στη θέση του προέδρου μέχρι τις **03.08.2013**, όπου τον διαδέχτηκε ο Χασάν Ρουχανί, που εξελέγη στις εκλογές που έγιναν στις **15.06.2015**.

(3) ΧΑΣΑΝ ΡΟΥΧΑΝΙ. Ο νέος πρόεδρος Του Ιράν είχε γεννηθεί με το όνομα **Χασάν Φεριντόν**, είναι ιερωμένος και θεωρείται μετριοπαθής. Στην πολιτική του σταδιοδρομία έχει πλούσιο ιστορι-

κό. Έχει διατελέσει μέλος του «*Συμβουλίου Διάκρισης Σκοπιμότητας*» από το 1991, μέλος του «*Συμβουλίου των Ειδικών*» από το 1999, επικεφαλής του «*Κέντρον Στρατηγικής Έρευνας*» από το 1992 και μέλος του «*Ανώτατου Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας*» από το 1989, στο οποίο Συμβούλιο διετέλεσε και **γραμματέας** από το 1989 μέχρι το 2005. Εκτός των παραπάνω ιδιοτήτων του, ήταν πρώην αναπληρωτής πρόεδρος του «*Κοινοβουλίου του Ιράν*» και διαμεσολαβητής του Ιράν με Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία και Γερμανία σχετικά με το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Διετέλεσε διοικητής της εθνικής αεράμυνας κατά τη διάρκεια του πολέμου με το Ιράκ, από το 1980 έως το 1986 και ως αντιπρόεδρος της Βουλής, είχε λάβει μέρος στις μυστικές διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ για τη διαβόητη υπόθεση Ιράν - Κόντρας. Το Ιράν είχε αγοράσει μυστικά, Αμερικανικά όπλα και η Ουάσιγκτον διοχέτευσε τα έσοδα στους αντικαθεστωτικούς της Νικαράγουας, που μάχονταν την αριστερή κυβέρνηση των Σαντινίστας.

Ο Χασάν Ρουχανί (φώτο) γεννήθηκε και μεγάλωσε σε μια ταπεινή οικογένεια αγροτών και υφαντών, στην επαρχία Σορκέχ, όπου ο πατέρας του διατηρούσε κατάστημα μπαχαρικών και ερχόταν σε επαφή με κληρικούς της πόλης Κομ, που ήταν κέντρο των ισλαμικών σπουδών και της εξουσίας των σιϊτών ιερωμένων. Ήταν ήρεμο παιδί και καλός μαθητής, που του άρεσε να διαβάζει το Κοράνι και να συμμετέχει σε αθλήματα. Στη πόλη Κομ, ο Ρουχανί έγινε κληρικός, δημιουργώντας ισχυρούς δεσμούς με ανθρώπους που τον στήριξαν τόσο στη ζωή, όσο και στη καριέρα του. Χάρη στην ευφυΐα του, εξασφάλισε ταχύτατη αναρρίχηση στην κορυφή της κρατικής ιεραρχίας. Επέλεξε να ολοκληρώσει τις σπουδές του, με δύο μεταπτυχιακά και ένα διδακτορικό, στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης. Διατηρεί τη φήμη του ψυχραιμου ακόμη και στις πιο δύσκολες πολιτικές κρίσεις. Βρετανοί και Αμερικανοί διπλωμάτες προσέρχονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων τρέφοντας μεγάλο σεβασμό προς το πρόσωπό του, εγκωμιάζοντας την αποτελεσματικότητα και τον ρεαλισμό του.

Στις 7 Ιουνίου 2013 ο **Χασάν Ρουχανί** αναγνωρίστηκε ως υποψήφιος για το χρίσμα του προέδρου στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές. Δήλωσε ότι θα ετοιμάσει μία «χάρτα πολιτικών δικαιωμάτων», θα αποκαταστήσει την οικονομία και θα βελτιώσει τις σχέσεις του Ιράν με τη Δύση στην περίπτωση που θα εκλεγόταν, χωρίς όμως να διακόψει την ανάπτυξη του ειρηνικού πυρηνικού προγράμματος της χώρα του. Ήταν μια φιλόδοξη υπόσχεση, χωρίς κανείς να είναι βέβαιος ότι θα μπορούσε να την υλοποιήσει. Πράγματι, εξελέγη πρόεδρος του Ιράν στις 15 Ιουνίου 2013 κερδίζοντας από τον πρώτο γύρο τον αντίπαλό του **Μοχάμαντ Μπαγκέρ Γκαλιμπάφ** και ανέλαβε τα καθήκοντά του στις 03.08.2013.

Το Απρίλιο του 2015, δύο χρόνια μετά την εκλογή του, ο Χασάν Ρουχανί πέτυχε μια σημαντική συμφωνία στη Λωζάνη της Ελβετίας για το πυρηνικό πρόγραμμα της Τεχεράνης, γεγονός που σηματοδότησε την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης με την Ουάσιγκτον. Ο Ρουχανί δεσμεύτηκε να περιορίσει δραστικά το πυρηνικό πρόγραμμα της χώρας του, με αντάλλαγμα τη σταδιακή άρση των κυρώσεων σε βάρος της.

Ο Χασάν Ρουχανί στις εκλογές του **Ιουνίου 2017** επανεξελέγει πρόεδρος με σαρωτική πλειοψηφία, αφού κέρδισε τις εκλογές με ποσοστό 57% των ψήφων (23.549.616 ψήφους) ενώ η προσέλευση στις κάλπες έφτασε το 73,07%. Ο αντίπαλός του **Εμπραχίμ Ραΐσί** έλαβε 15,5 εκατομμύρια ψήφους (πηγή: www.CNN.gr) .

❖ Η πραγματικότητα όμως στο Ιράν είναι ότι «...περισσότερες από τις μισές οικογένειες της Χώρας, ζουν υπό άθλιες συνθήκες, ενώ 70% του πληθυσμού πλησιάζει το όριο της φτώχειας. Ο πληθωρισμός τρέχει με 53,3% και η ανεργία έχει φτάσει το 30%, παρ' όλο που το Ιράν είναι η τρίτη μεγαλύτερη εξαγωγική Χώρα σε πετρέλαιο παγκοσμίως» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /10.08.1997). Αν και αυτό είναι δημοσίευμα προ δύο δεκαετιών περίπου, η σημερινή κατάσταση, όπως απεικονίζεται από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης, είναι ακόμα πιο δεινή και οι μεταρρυθμίσεις που προσπάθησαν να επιφέρουν, τόσο ο πρώην πρόεδρος Μ.Χαταμί, όσο και ο τωρινός πρόεδρος Ρουχανί δεν έχουν ακόμα το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι διανοούμενοι, οι γυναίκες και οι νέοι ζητούν

καλύτερη ποιότητα ζωής, αγωνίζονται να μπορέσουν να βγάλουν τα τσαντόρ, να νομιμοποιηθούν τα ραντεβού, να ακούσουν ό,τι τραγουδία θέλουν και να ξαναδούν μια ημέρα δορυφορική τηλεόραση, χωρίς λογοκρισία.

Η κατάσταση αυτή υπήρχε και πριν αναλάβει την προεδρία το Αχμεντινιτζάντ το έτος 2005. Αρχές της πρώτης δεκαετίας του 21^{ου} αιώνα, διαβάζουμε σε δημοσίευμα ημερήσιας εφημερίδας: «**Η (λεγόμενη) "Αστυνομία 110" καταδιώκει τους νέους που διασκεδάζουν δυτικότεροπα και μαστιγώνει τις νεαρές**» (Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ: 21.01.2001). Ένα χρόνο αργότερα, το έτος 2002 ξέσπασαν σοβαρά επεισόδια μεταξύ μεταρρυθμιστών και συντηρητικών, που κορυφώθηκαν το Δεκέμβριο του ίδιου έτους με μεγάλη εξέγερση των φοιτητών κατά των μουλάδων, απαιτώντας περισσότερες δημοκρατικές ελευθερίες.

Παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης του πρώην προέδρου **Μ.Χαταμί** να αλλάξει το πολιτικό σκηνικό στη χώρα του, οι σχέσεις με τις Δυτικές δυνάμεις εξακολούθησαν να είναι επισφαλείς. Αξίζει να αναφερθεί το γεγονός, όπου 100 ημέρες περίπου μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Χαταμί, κατά τον εορτασμό της **4ης Νοεμβρίου 1997**, για τη 18η επέτειο από την κατάληψη της αμερικάνικης πρεσβείας στην Τεχεράνη (το 1979), το σύνθημα χιλιάδων διαδηλωτών ήταν «θάνατος στην Αμερική». Το γεγονός αυτό δείχνει ότι το πνεύμα της Ιρανικής επανάστασης που συνοδευόταν από έντονα αντιαμερικανικά αισθήματα, εξακολούθησε να παραμένει ζωντανό στη συνείδηση του Ιρανικού λαού. Κατά συνέπεια η ομαλοποίηση των σχέσεων Ιράν και Δύσης είναι ένας δρόμος δύσβατος, πολύ περισσότερο που στη δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα στο τιμόνι του Ιράν βρίσκεται ο **Μ.Αχμαντινιτζάντ**, ένας ηγέτης που δεν διστάζει (σε κάθε περίπτωση) να δείχνει τις έντονες εχθρικές διαθέσεις του προς τον Δυτικό κόσμο.

Οι ΗΠΑ, παρ' όλο που υπήρχαν από τις προηγούμενες Ιρανικές κυβερνήσεις (μετά το θάνατο του Χομεϊνί) κινήσεις «**καλής θέλησης**», εξακολούθησε την επιβολή οικονομικών κυρώσεων. Κατά τον Ιανουάριο του 2004, λόγω της μεγάλης καταστροφής στην πό-

λη Μπαμ του Ιράν από το σεισμό στις 26.12.2003 (40.000 περίπου νεκροί) οι ΗΠΑ χαλάρωσαν τις κυρώσεις τους, στέλλοντας και ανθρωπιστική βοήθεια στο Ιράν. Χαρακτηριστικό είναι το σχόλιο εφημερίδας της εποχής εκείνης: «**Το Ιράν δέχτηκε χωρίς ενδοιασμούς βοήθεια από τις ΗΠΑ, από τον “μεγάλο Σατανά”**». Η Αμερικανική σημαία που έκαιγαν οι Ιρανοί φοιτητές το 1980.....τώρα βρίσκεται επάνω στα δέματα με τη βοήθεια» (ΤΑ ΝΕΑ/02.01.2004).

Βέβαια σήμερα (2017 - 2018) οι σχέσεις των 2 χωρών έχουν αρκετά ομαλοποιηθεί, εξαιτίας της μετριοπαθούς πολιτικής που εφαρμόζει ο Χασάν Ρουχανί, αλλά κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ασφάλεια τι επιφυλάσσει το μέλλον και τι απρόβλεπτες καταστάσεις μπορεί να δημιουργηθούν. Πιθανόν στο μέλλον να υπάρξει αποκατάσταση των σχέσεων των δύο χωρών, αλλά αυτό δεν θα διαρκέσει για μεγάλο χρονικό διάστημα, γιατί διαβάζουμε στην προφητεία του Ιεζεκιήλ, κεφ.ΛΗ/38, ότι η Περσία (Ιράν) δεν θα συμπράξει με το Δυτικό κόσμο, αλλά με τη Ρωσία και μαζί με τους υπόλοιπους συμμάχους τους θα επιτεθούν στους έσχατους καιρούς εναντίον του Ισραήλ, όπως θα δούμε με λεπτομέρειες και στα επόμενα κεφάλαια..

ΛΙΒΥΗ - ΑΙΘΙΟΠΙΑ - ΠΕΡΣΙΑ

Μέχρι στιγμής, εκτός από το ΙΣΡΑΗΛ, αναφερθήκαμε και σε τρία άλλα Κράτη: **ΛΙΒΥΗ, ΑΙΘΙΟΠΙΑ και ΠΕΡΣΙΑ**. Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, με σαφήνεια μας προφητεύει ότι στις έσχατες ημέρες τα τρία αυτά Κράτη, θα συμμαχήσουν με την υπερδύναμη του Βορρά, τη **Ρωσία**, (θα αναφερθούμε παρακάτω με λεπτομέρειες για τη Ρωσία ή Ρως όπως αναφέρεται στην Αγία Γραφή), και με τους υπόλοιπους συμμάχους της θα επιτεθούν εναντίον του Ισραήλ και πιθανόν και κατά του Δυτικού κόσμου. Διαβάστε προσεκτικά τον παρακάτω προφητικό λόγο:

«...Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, Υιέ ανθρώπου στήριξον το πρόσωπόν σου επί Γωγ, την γη του Μαγώγ, του ηγεμόνος της ΡΩΣ (=Ρωσία), ΜΕΣΕΧ και ΘΟΥΒΑΛ, και προφήτευσον κατ' αυτού, και ειπέ,

Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, Ιδού, εγώ (είμαι) εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ..... ΠΕΡ-ΣΑΣ, ΑΙΘΙΟΠΑΣ και ΛΙΒΥΑΣ μετ' αυτών, πάντας τούτους μετ' ασπίδων και περικεφαλαιών, τον ΓΟΜΕΡ (=Γερμανία), και πάντα τα τάγματα αυτού, τον οίκο ΘΩΓΑΡΜΑ από των εσχάτων του βορρά, και πάντα τα τάγματα αυτού, (και) πολλούς λαούς μετά σου.....

Και θέλεις αναβή εναντίον του λαού μου ΙΣΡΑΗΛ ως νέφος, δια να σκεπάσης την γην, (τούτο) θέλει είσθαι *ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ*, και θέλω σε φέρει εναντίον της γης μου, δια να με γνωρίσωσι τα έθνη, όταν αγιασθώ εν σοι, Γωγ, ενώπιον αυτών».

(Ιεζεκιήλ ΛΗ/38: 1-2, 5-6, 16 /κειμ.ΝΒ)

(5) ΚΙΝΑ

Πριν συνέλθει κάποιος από τα γεγονότα που συνέβαιναν στην Περσία, ένα άλλο σημαντικό γεγονός λαμβάνει χώρα και το οποίο δεν περνά απαρατήρητο από Βιβλική άποψη, είναι η επίθεση της Κίνας εναντίον του Βιετνάμ. Τα γεγονότα που αφορούν την Κίνα, δεν μπορούμε να τα δείξουμε με κάθε λεπτομέρεια μέσα από την Αγία Γραφή, καθόσον δεν υπάρχουν πολλές αναφορές για τη χώρα αυτή.

Για την Κίνα σαφείς αναφορές υπάρχουν στο βιβλίο της Αποκάλυψης: «...*Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν ΕΥΦΡΑΤΗΝ. Και ελύθησαν οι τέσσαρες άγγελοι οι ΗΤΟΙΜΑΣΜΕΝΟΙ εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, δια να θανατώσωσι το τ ρ ί τ ο ν των ανθρώπων. Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού (ήτο) δύο μυριάδες μυριάδων, και ήκουσα τον αριθμόν αυτών....*» (Αποκάλυψη Θ/9:14-16/κειμ.ΝΒ). Ο ποταμός Ευφράτης θεωρείται από την Αγία Γραφή τα ανατολικά σύνορα της γης που ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ και τους απογόνους του (Γένεσις ΙΕ/15:18) και αποτελούσε ανέκαθεν τα γεωγραφικά σύνορα Ανατολής και Δύσης, σύμφωνα με το διαχωρισμό της Γραφής και όχι σύμφωνα με τους μεταγενέστερους διαχωρισμούς που θέσπισε ο άνθρωπος και που τους ακολουθεί μέχρι σήμερα.

Οι άγγελοι που αναφέρονται εδώ, είναι ξεπεσμένοι άγγελοι του πονηρού υπερβατικού κόσμου, οι οποίοι είναι δεμένοι με δεσμά για την ημέρα της κρίσης, όπου θα λυθούν για να τελειώσουν το καταστρεπτικό έργο τους, δηλαδή «**να θανατώσουν το ένα τρίτον των ανθρώπων**». Οι ηγεμόνες της *Άπω Ανατολής*, κάτω από την επιρροή των πονηρών αυτών δυνάμεων, θα εκστρατεύσουν προς τη *Μέση Ανατολή*, αφού διαβούν τον ποταμό Ευφράτη τον οποίο θα αποξηράνουν. Ολόκληρος ο «**κίτρινος κίνδυνος**» που θα αποτελείται από 200 εκατομμύρια πολεμιστές (“**δύο μυριάδες μυριάδων**”) θα έρθει στη Μέση Ανατολή για την ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ με τη Δύση.

Αυτός ο πόλεμος θα είναι ο τελευταίος και το όνομά του είναι γνωστό ως «**ο πόλεμος του Αρμαγεδδώνα**». Στο βιβλίο της Αποκά-

λυψης διαβάζουμε: «*Και ο έκτος άγγελος, εζέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον ΕΥΦΡΑΤΗΝ, και εξηράνθη το ύδωρ αυτού, δια να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων των ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΩΝ ΗΛΙΟΥ.Και συνοίθροισεν αυτούς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραϊστί ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝ*» (βλ. Αποκάλυψη Ις΄/16:12,16 /κειμ.ΝΒ).

Ο προφήτης Ιερεμίας επίσης γράφει: «*Ιδού, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς ΕΘΝΟΣ ΜΑΚΡΟΘΕΝ, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος, είναι ΕΘΝΟΣ ΙΣΧΥΡΟΝ, είναι ΕΘΝΟΣ ΑΡΧΑΙΟΝ, έθνος του οποίου δεν γνωρίζεις την γλώσσαν, ουδέ καταλαμβάνεις τι λέγουσιν*» (Ιερεμίας Ε/5:15). Είναι παροιμιώδης σήμερα η φράση “**Κινέζικα μιλάς;**” που τη λέμε όταν δεν καταλαβαίνουμε κάποιος τι μας λέγει.

Μέσα στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχουν προφητείες των Μωθσή, Ησαΐα, Ιερεμία και Δανιήλ που μιλούν για ένα άλλο έθνος «**εξ ανατολών**», το οποίο θα έρθει εναντίον του λαού Ισραήλ και το έθνος αυτό θα φέρει τα παρακάτω χαρακτηριστικά γνωρίσματα:

01. Θα είναι έθνος «**ισχυρό**», «**αρχαίο**» και θα έχει «**γλώσσα αγνώριστη**» (Ιερεμίας Ε/5:15, Δευτερονόμιο ΚΗ/28:49-50).
02. Παρομοιάζεται ως «**λέων**» (Ιερεμίας Δ/4:7, Ε/5:6).
03. Παρομοιάζεται ως «**πτηνόν**» και μάλιστα “**πτηνό αρπακτικό**” (βλ. Ησαΐας Μς΄/46:11).
04. Παρομοιάζεται επίσης και ως «**λέων με πτέρυγας αετού**» (Δανιήλ Ζ/7:4 /Αββακούμ Α/1:8-9).
05. Θα έρθει «**από ανατολών ηλίου**» (Ησαΐας ΜΑ/41:2,25).

Όλοι, όσοι ερευνούν την Αγία Γραφή, γνωρίζουν ότι το έθνος «**ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΩΝ ΗΛΙΟΥ**», δεν είναι η Κίνα, αλλά είναι η Βαβυλώνα και όλες οι πιο πάνω προφητείες έχουν εκπληρωθεί κατά γράμμα, με καταπληκτική ακρίβεια και λεπτομέρεια, καθώς σήμερα γνωρίζουμε από την ιστορία της Βαβυλώνας. Άρα ο Λόγος του Θεού μας μιλά για δύο έθνη «εξ ανατολών»: Για τη **ΒΑΒΥΛΩΝΑ**, της οποίας οι προφητικοί λόγοι της Γραφής έχουν εκπληρωθεί στο σύνολό τους (για τη Βαβυλώνα θα αναφερθούμε λεπτομερέστερα αμέσως παρακάτω), και για την **ΚΙΝΑ**, της οποίας οι προφητείες που την αφορούν δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί. Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση και να

ταυτίζονται τα δύο έθνη «από ανατολών ηλίου», καθόσον η Γραφή κάνει σαφή διαχωρισμό μεταξύ τους. Ίσως (εικασία και γνώμη εκφράζω, δεν το ισχυρίζομαι) να υπάρχει στενή σχέση ανάμεσα στα δύο αυτά έθνη, αλλά δεν μας έχει, τουλάχιστον προς το παρόν, αποκαλυφτεί από τον Θεό. Ο Λόγος του Θεού περιέχει πολλές αλήθειες και μυστήρια, τα οποία είναι αποκεκρυμμένα και τα οποία ο Θεός, μέσα στη σοφία Του και στην πρόνοιά Του, τα αποκαλύπτει στα αναγεννημένα με το Πνεύμα Του παιδιά Του, στους πιστούς Του, οι οποίοι είναι «οικονόμοι, διαχειριστές των μυστηρίων του Θεού» (βλ. Α΄ Κορινθίους Δ/4:1). Δεν υπάρχει κάποια αποκάλυψη από τον Θεό ότι «ΛΕΩΝ ΜΕ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΑΕΤΟΥ» είναι η Κίνα, ούτε κάτι τέτοιο αναφέρεται και μέσα στην Κινέζικη Μυθολογία.

Η Κίνα είναι έθνος κατεξοχήν μυστηριακών θρησκευτικών τελετουργιών και ειδωλολατρίας και φέρει πάρα πολλά ιερά σύμβολα, ιερά ζώα, τελετές, μυστήρια, κλπ. Το πιο γνωστό της σύμβολο είναι ένα μυθικό τέρας ο Δράκοντας (φύτο), γι' αυτό και συνήθως την αποκαλούν αλληγορικά «Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΔΡΑΚΩΝ». Όλα τα βιβλία και τα περιοδικά, όλες οι εφημερίδες που αναφέρονται στην Κίνα, πάντοτε κάνουν μνεία για το ιερό της σύμβολο, τον “δράκοντα”, τον οποίο μάλιστα παρουσιάζουν σε διάφορες παραστάσεις:

- (1) Η εφημερίδα “**ΤΟ ΒΗΜΑ**” της 29.03.1987 στη σελίδα 21 παρουσιάζει τον τότε Κινέζο πρωθυπουργό Ζάο Ζιγιάνγκ να οδηγεί (να ιππεύει) περιχαρής έναν δράκοντα, κρατώντας στο αριστερό του χέρι μια σημαία.
- (2) Επίσης στη σελίδα 17 η εφημερίδα “**ΕΘΝΟΣ**” της 11.12.1987 γράφει «**Αρκούδα εναντίον ΔΡΑΚΟΥ**», αναφερόμενη στην “προαιώνια” έχθρα μεταξύ Ρωσίας (αρκούδα) και Κίνας (δράκος).
- (3) Το “**ΒΗΜΑ**” της 28.09.1997 σε σχετικό άρθρο του, για τη νέα ηγεσία που προέκυψε μετά το 15ο συνέδριο του Κινέζικου Κ.Κ., φέρει τον τίτλο «**Το ξύπνημα του ΔΡΑΚΟΥ - Οι 7 ισχυροί άνδρες**».
- (4) Η “**Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**” της 02.11.1997, σχολιάζο-

ντας τη συνάντηση του Κινέζου προέδρου Ζιάνγκ Ζεμίν με τον Αμερικανό ομόλογό του Μπιλ Κλίντον φέρει τον τίτλο «**Χορεύοντας με το ΔΡΑΚΟ**», σε αντιδιαστολή με την Αμερικάνικη western ταινία «**χορεύοντας με τους ΛΥΚΟΥΣ**» (με πρωταγωνιστή τον Κέβιν Κόστνερ).

- (5) Η εφημερίδα “**ΤΟ ΒΗΜΑ**” της 15.08.2008 γράφει «**ο Κόκκινος ΔΡΑΚΟΣ κατακτά τη Μαύρη Ηπειρο**».
- (6) Η εφημερίδα “**ΤΥΠΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ**” της 11.11.2012 γράφει «**δύο οι μεγάλες προκλήσεις της επόμενης μέρας για τον ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΡΑΚΟ**», αναφερόμενη στην εκλογή του νέου ΓΓ του ΚΚΚίνας Ζι Τζι Πινγκ.

Είναι συχνές οι αναφορές των μέσων μαζικής ενημέρωσης για το «Δράκο» της Άπω Ανατολής, την Κίνα. Άλλα «ιερά ζώα» που βρίσκονται μέσα στην Κινέζικη Μυθολογία είναι ο **Μαύρος Δράκος**, η **Κίτρινη Χελώνα** με τρία πόδια, το **Λιοντάρι** (χωρίς φτερά) το οποίο είχαν θεοποιήσει και το ονόμαζαν «**Το πνεύμα του πολέμου**», διάφορα πουλιά όπως αετοί και γερανοί, κλπ.

Το όνομα της σύγχρονης ιστορίας της Κίνας είναι στενά συνδεδεμένο με το όνομα του ηγέτη της **Μάο Τσε Τουνγκ**, του «Μεγάλου Τιμονιέρη» ή του «Κόκκινου Αυτοκράτορα», όπως τον αποκαλούσαν. Ο Μάο ήταν ένας αγρότης που το 1934 έγινε επαναστάτης και κατέληξε τελικά σαν απόλυτος άρχοντας να κυβερνήσει τη μεγαλύτερη σε πληθυσμό χώρα του κόσμου επί 33 χρόνια. Θέλησε να μεταμορφώσει και να φέρει μια ριζική μεταρρύθμιση στη Κινέζικη κοινωνία, αλλά η προσπάθειά του κατέληξε σε τραυματικές αποτυχίες. Με το θάνατό του έσβησαν και οι επαναστατικές ιδέες του και τα οράματά του. Αυτό που έμεινε από το έργο του ήταν η ενότητα της χώρας, οι βάσεις που έβαλε για την οικονομική ανάπτυξή της και η μεταμόρφωση της Κίνας σε μια διεθνή υπερδύναμη. Ο εκσυγχρονισμός της Κίνας, που οραματίστηκε ο Μάο, αλλά δεν μπόρεσε να τον επιτύχει, έγινε τελικά πραγματικότητα από τους διαδόχους του.

Μέχρι πριν από μερικά χρόνια η Κίνα, λόγω του πολιτικού συστήματος που είχε επιβάλλει ο Μάο, ακολουθούσε πολιτική κλειστή προς τους άλλους λαούς, γι’ αυτό και οι γνώσεις μας ήσαν περιορισμένες όσον αφορά τα ήθη και τα έθιμα αυτού του λαού. Φυ-

λετικά οι Κινέζοι θεωρούνταν υποδεέστεροι και κατώτεροι από τους λευκούς και από τους ερυθρόδερμους (Ινδιάνους), γι' αυτό και οι λευκοί τους χρησιμοποιούσαν συνήθως για υποτιμητικές (δευτερεύουσες) εργασίες.

Η κατάσταση όμως στην παγκόσμια σκηνή για την Κίνα έχει ριζικά αλλάξει. Σε αυτό συνετέλεσαν διάφοροι παράγοντες, όπως πολιτικοί, κοινωνικοί και πολιτιστικοί. Μετά το θάνατο του ηγέτη της Μάο Τσε Τουνγκ (Σεπτέμβριος 1976), οι διάδοχοί του χάραξαν διαφορετική πολιτική νοοτροπία, με αποτέλεσμα να ανοιχθούν οι πόρτες της **κομμουνιστικής Κίνας** προς την **καπιταλιστική Δύση** και να δεχτεί την τεχνολογία της, τα αγαθά της, αλλά και τα «προβλήματατά» της:

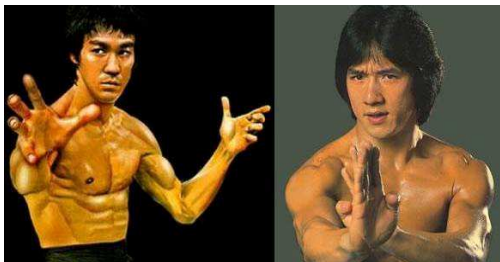
- (01) «Ο καπιταλισμός... χτυπά την πόρτα» - «Στους δρόμους του Πεκίνου και της Σαγκάης το χρώμα έχει αλλάξει: Κυριαρχούν οι διαφημίσεις ξένων προϊόντων» (ΝΕΑ/15.01.1980).
- (02) «ΚΙΝΑ, Η ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΟΡΤΑ: Δείτε ό,τι θέλετε, πηγαίνετε όπου θέλετε» (ΕΘΝΟΣ/17.09.1984).
- (03) «Οι άνδρες έχουν τα παιδιά: Τα πλένουν, τα ταΐζουν, τα φροντίζουν» (ΕΘΝΟΣ/22.09.1984).
- (04) «ΑΔΙΑΚΟΠΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ: Τα σουπέρ μάρκετ εκσυγχρονίστηκαν, τα κομμωτήρια είναι ακόμα λίγα, αλλά πάντα γεμάτα... στο Μπέι Χάι (κοιτά στο Χονγκ Κονγκ) βασιλεύουν τα τζην και γενικά τα δυτικά ρούχα» (ΝΕΑ/03.01.1985).
- (05) «Αγνώριστος Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, 10 χρόνια μετά το θάνατο του «Μεγάλου Τιμονιέρη».....» - «Η Κίνα με μπλουτζιν» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/14.09.1986).
- (06) «ΚΙΝΑ: ΧΩΡΑ ΠΡΟΣΕΛΚΥΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ. Επιχειρηματικές δραστηριότητες 35 δισ. δολαρίων το 1994» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/27.10.1994).
- (07) «....ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ: Τριάντα χρόνια μετά την πολιτιστική επανάσταση, η Κίνα ζει μια “άλλη” επανάσταση. Ερωτικά μαθήματα από σχολεία, κρατικές εφημερίδες και ραδιοφωνικούς σταθμούς» (ΕΘΝΟΣ της Κυριακής/14.04.1996).
- (08) «ΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΑΟ ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ...ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΖΑ»: Νέα ήθη και έθιμα στην Κίνα των κόκκινων καπιταλιστών» (ΕΘΝΟΣ/28.09.1997).
- (09) «ΚΙΝΑ: Με αργά βήματα πλησιάζει τον καπιταλισμό» (βλ. ΚΑΘΗΜΕΡΙ-

ΝΗ /16.11.1997).

- (10) «Μια χειραψία (Κλίντον-Ζεμίν) συμφερόντων: Η Αμερική άνοιξε το δρόμο της Κίνας για τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) και η Κίνα τις «πόρτες» στις Αμερικάνικες επιχειρήσεις» (βλ. Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/19.09.1999).
- (11) «ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ: Τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας για να γίνει Υπερδύναμη, αποφάσισε η Κεντρική Επιτροπή» (βλ. Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/22.10.2000).
- (12) «ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ: Οι επιχειρηματικοί κολοσσοί εισβάλλουν στη χώρα και ο (πρόεδρος) Ζεμίν τους δίνει «μετοχές» στην εξουσία» (βλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/02.09.2001).
- (13) «Επίσημως ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ. Κίνα: Το δικαίωμα της ιδιοκτησίας εντάσσεται στο Σύνταγμα..... Και με τον νόμο ο καπιταλισμός στην Κίνα...» (βλ. ΤΑ ΝΕΑ/23.12.2003).
- (14) «Ο Καπιταλισμός τρελαίνει τους Κινέζους» (ΕΘΝΟΣ/30.07.2006).
- (15) «Το Πεκίνο του Homo Digitalius: Η Κίνα του Ζανγκ Γιμού προσβλέπει στο ψηφιακό μέλλον, καλώντας το ΠΝΕΥΜΑ και το ΣΩΜΑ σε αρμονική συνύπαρξη... » (ΚΑΘΜΕΡΙΝΗ/10.08.2008).
- (16) «Ο Κόκκινος Δράκος κατακτά τη Μαύρη Ήπειρο: Η πολιτική αστάθεια και οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης στις Αφρικανικές χώρες, ανοίγουν το δρόμο στην Κίνα για επιχειρηματικές δραστηριότητες, σε τομείς που άλλοτε κυριαρχούσαν ΗΠΑ και Ευρώπη» (ΤΟ ΒΗΜΑ/15.08.2008).
- (17) «Μεγιστάνες made in China: Οι νέο εκατομμυριούχοι της Κίνας αυξάνονται και υιοθετούν όλο και πιο εκκεντρικά...γούστα. Οι περισσότεροι είναι νέοι και οι επιχειρήσεις τους ασχολούνται με τα πάντα...» (REAL NEWS /20.03.2011).

Σημαντικός παράγοντας για την προβολή του νέου προσώπου της Κίνας προς τη Δύση υπήρξε και ο χώρος της «Έβδομης Τέχνης», ο κινηματογράφος, με μεγάλης εμπορικότητας ταινίες, είτε ήταν **ταινίες πολεμικών τεχνών**, κυρίως Κουνγκ Φου (άθλημα κατεξοχήν της Κίνας), ταινίες που έγιναν για κάποια εποχή της «μόδας» στη Δύση, με αποτέλεσμα οι κινηματογραφικές ταινίες του Κινέζου ηθοποιού Μπρους Λη (Bruce Lee), όπως είναι «Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΦΙΑΣ» (The way of DRAGON), «Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ» (Enter The DRAGON), κλπ., να «σπάζουν» κυριολεκτικά τα ταμεία των κινηματογράφων, είτε

ήσαν **ιστορικές ταινίες**, όπως είναι οι «**55 ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΚΙΝΟ**» (55 Days At Pekino), «**Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ**» (The Last Emperor), κλπ.

Αξίζει να γίνει **ΕΙΔΙΚΗ ΜΝΕΙΑ** και στον Κινέζο ηθοποιό **Τζάκι Τσαν** (Jackie Chan-Φώτο/δεξιά), που θεωρείται διάδοχος του Μπρους Λη (Φώτο/αριστερά). Η πολιτιστική προσφορά του στον

τομέα των **διεθνών σχέσεων** για την Κίνα θεωρείται τεράστια. Οι ταινίες του, που είναι ένα μίγμα **πολεμικών τεχνών** και **κωμωδίας**, αγαπήθηκαν από το διεθνές κοινό και έχουν τεράστια εισπρακτική επιτυχία με αποτέλεσμα η αναγνωρισιμότητα του ηθοποιού να εκτιναχθεί στα ύψη και να θεωρηθεί ένα από τα μεγαλύτερα κεφάλαια για την Κινέζικη αγορά, καθόσον οι περισσότερες κινηματογραφικές παραγωγές στις οποίες πρωταγωνιστεί είναι Χολυγουντιανές, με σκηνοθέτες και παραγωγούς διάσημους Αμερικανούς και σε αρκετές ταινίες του, έχει ως συμπρωταγωνιστές επίσης διάσημους Αμερικανούς ηθοποιούς, (Owen Wilson, Chris Tucker, κλπ). Εκτός του κωμικού στοιχείου που χαρακτηρίζει τις ταινίες του, έχει πρωταγωνιστήσει σε ιστορικές ταινίες, όπως είναι «**Ο ΜΥΘΟΣ**» (The Myth) και «**Ο ΑΗΤΗΤΟΣ**» (Little Big Soldier), σε ταινίες από την παγκόσμια λογοτεχνία, όπως «**Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ 80 ΗΜΕΡΕΣ**» από το ομώνυμο μυθιστόρημα του Ιουλίου Βερν και σε διεθνείς συμπαραγωγές, από τις οποίες οι σπουδαιότερες είναι δύο ταινίες με συμπρωταγωνιστή τον Όουεν Γουίλσον («**SHANGHAI KNIGHTS**» & «**SHANGHAI NOON**» και η τριλογία «**RUSH HOUR**» («Αλεξίσφαιροι ντετέκτιβ») με συμπρωταγωνιστή τον Κρις Τάκερ.

Λόγω της μεγάλης εμπορικότητας που είχαν κινηματογραφικές παραγωγές με τους παραπάνω ηθοποιούς, η βιομηχανία του κινηματογράφου το εκμεταλλεύτηκε σε άριστο βαθμό και άρχισαν πλέον παραγωγές του Χόλυγουντ με θέμα την **Κίνα** και με Κινέζους διάσημους ηθοποιούς (Τζετ Λι, Μισέλ Γιέο, Γκονγκ Λι, κλπ), που

κόστισαν εκατομμύρια δολάρια, αλλά μέσα από τις ταινίες αυτές προβαλλόταν ο πολιτισμός, η κουλτούρα και η ιστορία του «Κίτρινου Δράκου», της Κίνας. Γνωστές παραγωγές, κυρίως ιστορικές, είναι: «**ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ**» (Once Upon A Time In China), «**Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ**» (Warlords), «**Ο ΗΡΩΑΣ**» (Hero), «**ΤΙΓΡΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΚΟΣ**» (Crouching Tiger, Hidden Dragon), «**ΙΠΤΑΜΕΝΑ ΣΤΙΛΕΤΑ**» (House of Flying Daggers), «**Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ**» (The Emperor and the Assassin) και πολλές άλλες λιγότερο γνωστές.

Επειδή οι ταινίες με θέμα τις πολεμικές τέχνες κατέκτησαν το κοινό και ιδιαίτερα από τους νέους, η κινηματογραφική βιομηχανία προχώρησε παραπέρα με την παραγωγή πολυδάπανων ταινιών, χρησιμοποιώντας αποκλειστικά σαν πρωταγωνιστές, όχι Κινέζους ηθοποιούς, αλλά διάσημους Αμερικανούς και Ευρωπαίους, όπως οι **Τσακ Νόρις** (Chuck Norris), **Ζαν Κλοντ Βαν Νταμ** (Jean Claude Van Damme), **Στήβεν Σίγκαλ**. κλπ, αλλά μέσα από τις ταινίες αυτές προβαλλόταν ο πολιτισμός και η κουλτούρα της Κίνας, σημειωτέον ότι στις πολεμικές τέχνες το μιν «**κουνγκ φου**» είναι κατ' εξοχήν άθλημα της Κίνας, το δε «**καράτε**» είναι άθλημα της Ιαπωνίας, αλλά και στις δύο περιπτώσεις οι πολεμικές τέχνες είναι άρρηκτα συνυφασμένες με τη θρησκευτική ιδεολογία των κρατών αυτών.

Οι παραπάνω ταινίες (οι τίτλοι των οποίων αναφέρθηκαν, περισσότερο για ιστορικούς λόγους), καθώς και τα πολυάριθμα ντοκιμαντέρ για την Κίνα, έγιναν η αιτία να καταστεί γνωστή και στον υπόλοιπο κόσμο η νοοτροπία και η κουλτούρα του λαού αυτού. Ήθη και έθιμα των Κινέζων άγνωστα για αιώνες, άρχιζαν πλέον να μπαίνουν και μέσα στα σπίτια μας δια μέσου της μικρής οθόνης, της τηλεόρασης που και εδώ αξίζει να σημειωθεί το σημαντικό ρόλο της **δορυφορικής τηλεόρασης**, που έχει «ενώσει» την ανθρωπότητα. Μπορεί πλέον όποιος διαθέτει δορυφορικό δέκτη να συγχρονίζεται με τα τηλεοπτικά κανάλια οποιασδήποτε χώρας, τα περισσότερα των οποίων είναι «ελεύθερα» για το κοινό και όχι «συνδρομητικά» (με πληρωμή). Τέλος, για το θέμα αυτό, μπορούμε να αναφέρουμε και για την πληθώρα των Κινέζικων καταστημάτων που υπάρχουν σε όλες σχεδόν τις πόλεις της χώρας μας, που συνήθως είναι ή καταστήματα με είδη ρουχισμού ή εστιατόρια, όπως συμβαί-

νει και στη δική μας χώρα, όπου τα κινέζικα προϊόντα έχουν κατακλύσει τις Ελληνικές αγορές και σε αυτό έχουν συμβάλλει οι πολύ χαμηλές τιμές των προσφερομένων προϊόντων σε συνδυασμό με την υπάρχουσα οικονομική κρίση.

❖ Τα αποτελέσματα όλων των παραπάνω ανοιγμάτων της Κίνας ήταν εκπληκτικά μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Στον Κινέζο δόθηκε πλήρη ανθρώπινη οντότητα και έπαψε πλέον να είναι το υποδεέστερο ανθρωπάκι με “το κοτσιδάκι” και “το σκουφάκι”, που οι άλλοι το χρησιμοποιούσαν για υποτιμητικές απασχολήσεις. Τώρα ο Κινέζος άρχισε να τιμάται από φίλους και εχθρούς, να υπολογίζεται και να γίνεται σεβαστός από όλους και να αποκτά δική του πολιτική, πολιτιστική και κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση.

Πριν από μερικές δεκαετίες, διαβάσαμε και ακούσαμε από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης της Χώρας μας ότι, «**ο Κίτρινος Δράκοντας**» ακολουθώντας την τέχνη του «**λιονταριού**», που κατά την Κινέζικη Μυθολογία είναι “**ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ**”, επιτέθηκε με την ταχύτητα του «**αετού**» εναντίον του Βιετνάμ και αφού έφαγε από το θήραμά του, γύρισε πίσω στη φωλιά του.

Μπορούμε λοιπόν να υποθέσουμε, χωρίς να κάνουμε δικές μας εικασίες και να αναπτύσσουμε δικές μας θεωρίες, ότι μια ακόμα σφαίρα πολιτικής ισχύος διαμορφώνεται στον ορίζοντα της παγκόσμιας ιστορίας, σύμφωνα με όσα προφητεύτηκαν για τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις των ημερών μας, αλλά ειδικότερα για τις πολεμικές συρράξεις που θα λάβουν χώρα επάνω στο πρόσωπο της Γης κατά τις έσχατες ημέρες. Μαζί λοιπόν με όλα τα γεγονότα που έχουμε αναφέρει μέχρι στιγμής, έχουμε και **το ΞΥΠΝΗΜΑ του Κίτρινου Δράκου**. Η Κίνα σήμερα γίνεται μια σύγχρονη υπερδύναμη, διαθέτοντας ακόμα και πυρηνική ενέργεια. Στις **28 Ιουλίου 1996** η Κίνα πραγματοποίησε στο πεδίο δοκιμών Λοττ Νορ της επαρχίας Ζινγιάνγκ την 45η κατά σειρά πυρηνική δοκιμή (ΕΘΝΟΣ/29.07.1996). Η πρώτη πυρηνική δοκιμή είχε γίνει το έτος 1964.

Η Κίνα δεν είναι μόνο **πυρηνική δύναμη**, αλλά θεωρείται και η τρίτη **διαστημική δύναμη**, μετά τις ΗΠΑ και την πρώην Σοβιετική Ένωση. Στις 15.10.2003 πραγματοποίησε την πρώτη της επαν-

δρωμένη αποστολή στο διάστημα με την επιτυχή εκτόξευση του διαστημοπλοίου «**Σενζού V**». Πλήρωμα ήταν ο Κινέζος αστροναύτης **Γιανγκ Λιγουέι**, αντισμήναρχος. Η αποστολή στέφθηκε με πλήρη επιτυχία, γεγονός που χαιρέτισε, τόσο ο πρόεδρος της χώρας Χου Τζιντάο, όσο και οι ηγέτες των λοιπών χωρών, όπως ο πρόεδρος της Ρωσίας Βλαντιμίρ Πούτιν. Το διαστημικό πρόγραμμα της Κίνας χρονολογείται από τον Απρίλιο 1992.

Η Κίνα στις αρχές του 21^{ου} αιώνα, δεν θυμίζει πλέον τίποτα από την Κίνα του τέλους του 20^{ου} αιώνα. Έχουν συμβεί στη χώρα αυτή δραστικές αλλαγές, σε όλους τους μεγάλους τομείς, οικονομικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» (22-23/11/2003) η οικονομία της χώρας «παρουσιάζει πρωτοφανείς ρυθμούς ανάπτυξης, όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία της ανθρωπότητας, με 250 εκατομμύρια ανθρώπους να έχουν αποδυθεί σε αγώνα δρόμου εδώ και δύο δεκαετίες που τώρα αρχίζουν να φαίνονται τα αποτελέσματά του....». Αυτή όμως η περιγραφή αντιπροσωπεύει μόνο τη θετική και όχι την αρνητική όψη της χώρας. Υπολογίζεται ότι 40 εκατομμύρια Κινέζοι ζουν κάτω από άθλιες βιοποριστικές συνθήκες και αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια ζουν κάτω από το επιτρεπτό όριο φτώχειας, η οποία κυρίως απαντάται στις υπαίθριες περιοχές. **Θεαματική οικονομική ανάπτυξη**, αλλά και **χαμηλό βιοτικό επίπεδο** των υπαίθριων περιοχών είναι οι δύο αντιφατικές όψεις της Κίνας.

Όλα αυτά τα γεγονότα που αναφέραμε παραπάνω, μας δείχνουν ότι προετοιμάζεται το έδαφος για τη μελλοντική εκπλήρωση των προφητειών της Αγίας Γραφής, που αναφέρονται στην «**από ανατολών ηλίου**» υπερδύναμη.

Ήδη το πολιτικό άνοιγμα της Κίνας, είχε και σαν άμεσο αποτέλεσμα και το θρησκευτικό άνοιγμα. Οι προφητικοί λόγοι του Ιησού «**Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη, προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και ΤΟΤΕ ΘΕΛΕΙ ΕΛΘΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ....**» (Ματθαίος ΚΔ/24:14) εκπληρώνονται και στην Κίνα. Σύμφωνα με στοιχεία του «**Δελτίου της Βόρειας Αμερικανικής Ανανεωτικής Υπηρεσίας**» και της «**World Christian Ency-**

clopedia» στην Κίνα υπάρχουν 89 εκατομμύρια χριστιανοί. Η επίσημη κυβέρνηση της Κίνας για πολλά χρόνια έδινε τον αριθμό των χριστιανών σε 10-12 εκατομμύρια. Κατά την πρώτη δεκαετία του 21ού αιώνα αναγνωρίζει επίσημα πλέον ότι στην Κίνα υπάρχουν περίπου 70 εκατομμύρια Διαμαρτυρόμενοι (Ευαγγελικοί και Πεντηκοστιανοί) και 15 εκατομμύρια Καθολικοί. Ο αριθμός των Ορθοδόξων χριστιανών στην Κίνα δεν αναφέρεται, καθόσον δεν έχουν γίνει στο παρελθόν οργανωμένες Ορθόδοξες ιεραποστολές προς τη χώρα αυτή. Στην Κίνα υπάρχει και ένας ντόπιος χριστιανικός συνασπισμός γνωστός σαν «**The China Christian Council**» με κύρια αποστολή την παραγωγή και τη διανομή της Αγίας Γραφής στην Κινέζικη γλώσσα και στις διάφορες Κινέζικες διαλέκτους.

Η ιστορία της ανθρωπότητας φαίνεται να έχει εισέλθει στην πιο κρίσιμη περίοδο της, στην «**ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ**», και να προχωρεί σταθερά προς την «**ώρα ΜΗΔΕΝ**», στην ώρα της ΤΕΛΙΚΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗΣ, στον Αρμαγεδδώνα.

❖ Πριν κλείσουμε το κεφάλαιο με την Κίνα, κρίνεται σκόπιμο να αναφερθούν πολύ συνοπτικά λίγα στοιχεία για τη σημερινή πολιτική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση της Κίνας, κατά τη 3^η δεκαετία του 21ού αιώνα, στοιχεία που έχουν ληφθεί από την ηλεκτρονική εγκυκλοπαίδεια «**ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ**» (σε διασκευή):

Η **Λαϊκή δημοκρατία της Κίνας** είναι η χώρα με τον μεγαλύτερο πληθυσμό στον κόσμο, **1.343.239.923 κατοίκους**. Η έκτασή της είναι **9.596.961 χλμ²**. Πρωτεύουσα της Κίνας είναι το **Πεκίνο**. Γεωγραφικά είναι η μεγαλύτερη χώρα στην περιοχή της Ανατολικής Ασίας και η τέταρτη μεγαλύτερη στον κόσμο μετά την Ρωσία, τον Καναδά και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Συνορεύει δε με 14 κράτη. Από την ίδρυση της το **1949**, κυβερνάται από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας (ΚΚΚ). Η Κίνα είναι η **2η** μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου μετά τις Η.Π.Α. και θεωρείται ως μια ταχέως αναπτυσσόμενη χώρα με μεσαίο κατά κεφαλήν εισόδημα. Το πιο σημαντικό λιμάνι τις χώρας είναι η Σαγκάη. Το ΑΕΠ της χώρας είναι 10,119 τρισεκατομμύρια δολάρια και το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι 7544 αμερικάνικα δολάρια. Ο ρυθμός ανάπτυξης της Κινεζικής οικονο-

μίας είναι υψηλός και το **2011** ήταν 9,2%. Ο ρυθμός αυτός ανάπτυξης είναι σταθερός από το **1978** με μέσο όρο 8%, οπότε και η οικονομία απελευθερώθηκε και η ανεργία. Παρ' όλη όμως την ανάπτυξη που παρουσιάζει, ένα μεγάλο μέρος του αγροτικού πληθυσμού ζει σε συνθήκες φτώχειας.

Η Κίνα σε μια διαμάχη που βρίσκεται σε εξέλιξη, προβάλλει κυριαρχικά δικαιώματα για την **Ταϊβάν** και κάποια **γειτονικά νησιά**, από τη διεκδίκηση των οποίων δεν παραιτήθηκε ποτέ. Η εφαρμογή της Μασοϊκής σκέψης στην Κίνα μπορεί να ήταν υπεύθυνη για πάνω από 70 εκατομμύρια θανάτους κατά τη διάρκεια ειρήνης, με το λεγόμενο «**Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός**» την «**Αντιδεξιά Εκστρατεία του 1957-1958**» και την «**Πολιτιστική Επανάσταση**». Μετά τον θάνατο του Μάο Τσε Τουνγκ, η ηπειρωτική Κίνα κυβερνήθηκε από την αποκληθείσα

"**συμμορία των τεσσάρων**". Η οικονομική και πολιτιστική μεταρρύθμιση ήρθε με τον **Ντενγκ Ξιαο Πίνγκ**. Από τον Μάρτιο **2003** μέχρι και το Νοέμβριο **2012** πρόεδρος της Κίνας ήταν ο **Χου Ζιντάο**, καθόσον το μήνα αυτό, το 18^ο συνέδριο του ΚΚΚ εξέλεξε ως νέο Γενικό Γραμματέα τον **Σι Τζιν Πινγκ** (φώτο 2017, μαζί με τον Έλληνα πρωθυπουργό

Αλέξη Τσίπρα) αντιπρόεδρο μέχρι τότε της Κίνας.

Τον Οκτώβριο του **2017**, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας πραγματοποίησε το 19ο Εθνικό Συνέδριο, το οποίο: (α) Επανεξέλεξε πανηγυρικά τον Σι Τζιν Πινγκ ως Γενικό Γραμματέα μέχρι το 2023, κηρύσσοντας παράλληλα τη "νέα εποχή" του σοσιαλισμού με την ενσωμάτωση στο καταστατικό του κόμματος τις "**Σκέψεις του Σι Τζιν Πινγκ για τον Σοσιαλισμό με Κινεζικά Χαρακτηριστικά σε μια Νέα Εποχή**", και (β) Έχρισε τον Σι Τζιν Πινγκ ως μία από τις δύο ιστορικές προσωπικότητες της σύγχρονης Κίνας, εξισώνοντάς τον με τον Μάο Τσε Τουνγκ (πηγή: efsyn.gr/30.10.2017).

Στις **11 Μαρτίου 2018** το Κινέζικο Κοινοβούλιο παμψηφεί με

2.958 ψήφους υπέρ, 2 κατά, 3 αποχές, ενέκρινε την κατάργηση του ορίου των δύο προεδρικών θητειών, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα στον σημερινό 64χρονο Γενικό Γραμματέα του κόμματος Σι Τζιν Πινγκ να παραμείνει στην ηγεσία του κράτους **ισόβια** εφόσον το επιθυμεί και όχι μέχρι το έτος **2023**, όπου έληγε η θητεία του (πηγή: efsyn.gr/11.03.2017).

Τον **Δεκέμβριο του 2019** και για τους επόμενους μήνες του **2020**, η Κίνα ήταν στο "επίκεντρο" του κόσμου. Από την πόλη Γιουχάν (Wuhan), πρωτεύουσα της επαρχίας Χουπέι της Κίνας ξεκίνησε η πανδημία της νόσου του "κορονοϊού 2019" (covid 19), με αποτέλεσμα μέσα σε λίγους μήνες ο πλανήτης Γη να βρίσκεται μέσα στη δίνη των γεγονότων. Για το θέμα αυτό και για τις παγκόσμιες επιπτώσεις, έχουμε ήδη αναφερθεί σε διάφορα κεφάλαια του βιβλίου, αλλά θα ήθελα εδώ να τονίσω ότι σε κοινωνικό επίπεδο, λόγω της πανδημίας, αναπτύχθηκε έντονη **ξеноφοβία** και **ρατσισμός** κατά ατόμων Κινεζικής καταγωγής, αλλά και λοιπών ατόμων ανατολικής Ασιατικής καταγωγής, τροφοδοτώντας τον φόβο και την εχθρότητα σε διάφορες χώρες.

❖ Σήμερα η Κίνα είναι μια ανεπτυγμένη χώρα, η οποία σημειώνει εντυπωσιακή πρόοδο σε όλους τους τομείς ενώ το πολιτικό και οικονομικό της σύστημα και το κομμουνιστικό καθεστώς της διαφέρει σημαντικά από το καθεστώς που υπήρχε παλαιότερα στην πρώην Σοβιετική Ένωση, αναπτύσσοντας οικονομικές δομές οι οποίες οδηγούν με σαφήνεια προς τον καπιταλισμό με μονοκομματική δικτατορία. Αξίζει να σημειωθεί ότι πολλοί κομμουνιστές και κομμουνιστικές οργανώσεις, απορρίπτουν τον σοσιαλιστικό χαρακτήρα της Κίνας θεωρώντας πως είναι ένα αυταρχικό κράτος που οικοδομεί καπιταλισμό, υπό την απόλυτη εξουσία του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Α ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝΩΝ

6CD, 6VCD, 2DVD, 1CDmp3

Τα ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

σειρά 6 θεμάτων

ΟΜΙΛΗΤΗΣ:
**ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΤΖΕΛΕΠΗΣ**

CD 01. Πόλεμοι και Σεισμοί - Λουκάς ΚΑ/21
CD 02. Αρρώστιες και Πείνα τοπικής ισχύος
CD 03. Φόβητρα μεγάλα στον ουρανό
CD 04. Ο θαυμαστός λαός Ισραήλ σήμερα
CD 05. Απορία και παραφροσύνη των λαών
CD 06. Η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών

COMPACT **disc** DIGITAL AUDIO **6 CD** Α' έκδοση: 06/2002
αιθουσα ΘΕΡΙΣΜΟΣ Γερανίου 44, Αθήνα Επανάδοση
σε VideoCD: 08/2017 **ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ
FILADELFOS**

*Τα μηνύματα έχουν αναρτηθεί σε 6 VideoCD
στο Youtube στο κανάλι "Filadelfos Channel 1"*

(5) Ι Ρ Α Κ

❖ Ο ρόλος του Ιράκ ήταν πρωταγωνιστικός στις πολεμικές συγκρούσεις στην εύφλεκτη περιοχή της Μέσης Ανατολής κατά την τελευταία εικοσαετία του 20^{ου} αιώνα, υπό την καθοδήγηση του προέδρου του Σαντάμ Χουσεΐν. Αν και ο Ιρακινός πρόεδρος σπάνια αποχωριζόταν τη χακί στολή του στρατηγού, δεν υπηρέτησε ποτέ τη στρατιωτική του θητεία, ξεκίνησε δε τη σταδιοδρομία του ως δάσκαλος, αποφοιτώντας από κάποια Παιδαγωγική Ακαδημία της χώρας του. Αργότερα έγινε μέλος της χούντας της «Επαναστατικής Επιτροπής» που ανέτρεψε τη βασιλεία στο Ιράκ και όταν ο ίδιος ανέλαβε την ηγεσία της χώρας του, χρησιμοποιώντας τις μεθόδους των δημοσίων σχέσεων, δημιούργησε την εικόνα ενός μεγάλου, λαοφιλή και νικηφόρου ηγέτη, που είναι πάντα δίπλα στο λαό του και στα προβλήματά του.

Το **Σεπτέμβριο 1980** στρατιωτικές δυνάμεις του Ιράκ διέβησαν το κανάλι Σατ Ελ-Αράμπ, προέλασαν βαθιά μέσα στο Περσικό έδαφος και κατέλαβαν σημαντικό αριθμό πόλεων και χωριών κατά μήκος του μετώπου. Η αιτία για την επίθεση υπήρχε από παλιά και ήταν ο έλεγχος του καναλιού Σατ Ελ-Αράμπ, που είχε περιέλθει προ ετών υπό την εξουσία του Σάχη. Ο παράλογος, όπως χαρακτηρίστηκε, αυτός ο πόλεμος, κράτησε **8** ολόκληρα χρόνια, μέχρι τον **Αύγουστο 1988**, όπου οι αντιμαχόμενες πλευρές συνήψαν μεταξύ τους συνθήκη ειρήνης και κόστισε στις δύο πλευρές εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και απώλεια εκατομμυρίων δολαρίων. Οριστικά όμως ο πόλεμος αυτός τελείωσε μετά από δύο έτη, τον **Αύγουστο 1990**, έχοντας στο μεταξύ πεθάνει ο Αγιατολλάχ Χομεϊνί (Ιούνιος 1989), ο δε νέος θρησκευτικός ηγέτης της Περσίας Χασεμί Ραφσαντζανί ακολούθησε μετριοπαθή πολιτική.

Ο Σαντάμ Χουσεΐν όμως συνέχισε τις πολεμικές επιχειρήσεις του προς άλλη κατεύθυνση. Στις **3 Αυγούστου 1990** Ιρακινά στρατεύματα εισβάλλουν και καταλαμβάνουν το Κουβέιτ, ένα μικρό αλλά αρκετά πλούσιο κράτος, λόγω της μεγάλης παραγωγής του σε πετρέλαιο. Οι συμμαχικές δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών, υπό την ηγεσία των ΗΠΑ, με συμμετοχή και της πατρίδας μας, για να προ-

στατεύσουν την εξαγωγή πετρελαίου προς τη Δύση αποκλείουν τον Περσικό Κόλπο και τάσσουν προθεσμία στον Ιρακινό Πρόεδρο να αποχωρήσει από το Κουβέιτ, όπως και τελικά έπραξε τον **Φεβρουάριο του 1991**, ύστερα από την πίεση σφοδρών αεροπορικών επιθέσεων των Δυτικών δυνάμεων. Η Βαγδάτη σφυροκοπήθηκε ανελέητα επί 42 ημέρες από τη «**μεγαλύτερη αεροπορική αρμάδα όλων των εποχών**», (έλαβαν μέρος 30 κράτη, με δύναμη 750.000 ανδρών), ενώ σύσσωμη η ανθρωπότητα παρακολούθησε την αναμέτρηση αυτή ζωντανά από την τηλεόραση, σαν να έβλεπε κάποιο «**τηλεοπτικό σόου**». Η πολεμική αυτή επιχείρηση των συμμαχικών δυνάμεων έμεινε γνωστή πλέον στην ιστορία με την ονομασία «**Η ΚΑΤΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ**» ή «**Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ**».

Παρ' όλα αυτά όμως ο Σαντάμ Χουσεΐν συνέχιζε τις προκλήσεις του προς κάθε κατεύθυνση και ιδιαίτερα προς το κράτος του **Ισραήλ**, το οποίο απειλούσε ότι θα το χτυπήσει με πυραύλους και θα το καταστρέψει. Στην πενταετία που ακολούθησε, ενώ τα γεγονότα και οι καταστάσεις έδειχναν ότι δεν πρόκειται να επακολουθήσει εκ μέρους του Ιράκ κάποια παρόμοια ενέργεια, ο Σαντάμ Χουσεΐν ξαναβρέθηκε στο επίκεντρο των γεγονότων. Ισχυρός, παρά την ήττα του στον πόλεμο του Κόλπου και τον εξάχρονο οικονομικό αποκλεισμό (εμπάργκο) που του επέβαλε η Δύση και θα οδηγούσε στην πτώση του, ο Σαντάμ Χουσεΐν στις αρχές του **Σεπτεμβρίου 1996** ξεκίνησε μια επιχείρηση αστραπή και προώθησε ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις στο βόρειο τμήμα της χώρας, στο **Ιρακινό Κουρδιστάν**, για να εκδιώξει από τις πόλεις Αρμπίλ και Σουλεϊμάνιγια τις δυνάμεις της φιλοπερσικής «**Πατριωτικής Ένωσης Κουρδιστάν**» (ΠΕΚ) του **Τζαλάλ Ταλαμπανί**, ύστερα από πρόσκληση του «**Δημοκρατικού Κόμματος Κουρδιστάν**» (ΔΚΚ) του **Μεσούτ Μπαρζανί**. Η ενέργεια αυτή του Ιράκ θα μπορούσε να θεωρηθεί ιδιαίτερα παράτολμη, καθώς η «**απαγορευμένη ζώνη**» του 36ου παράλληλου, που είχε τεθεί υπό την επιτήρηση πολυεθνικής αεροπορικής δύναμης του ΟΗΕ με έδρα τη βάση Ιντσιρλίκ της Τουρκίας, παραβιάσθηκε για

πρώτη φορά μετά τη λήξη του πολέμου στον Κόλπο. Μεγάλης έκτασης πολεμική κινητοποίηση αποφάσισε ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον. Χρειάστηκε ελάχιστη ώρα, 27 πύραυλοι Κρουζ και Τομαχόκ, 15 στόχοι του Ιράκ, 5 νεκροί και 19 τραυματίες για να μπορέσει ο Αμερικανός πρόεδρος «να ισχυρίζεται ότι έδωσε και πάλι ένα μάθημα στον Σαντάμ Χουσεΐν» (ΕΘΝΟΣ/04.09.1996).

Στη διαμάχη μπαίνει ενεργά και η Τουρκία με τη μετακίνηση ισχυρών στρατιωτικών μονάδων και οχημάτων στα σύνορά της με το Ιράκ, θέλοντας να δημιουργήσει μια «ζώνη ασφάλειας», προκειμένου να εμποδίσει τις τυχόν διεισδύσεις των Κούρδων αυτόνομιστών ανταρτών. Τα σχέδια της Τουρκίας για τη δημιουργία νεκρής ζώνης στο βόρειο Ιράκ προκάλεσαν μια πρωτοφανή συσπείρωση των Αραβικών κρατών. Η Συρία, η Αλγερία, το Ιράν και τα έξι μέλη του Συμβουλίου Συνεργασίας στον Κόλπο (Σαουδική Αραβία, Κατάρ, Ηνωμένα Εμιράτα, Μπαχρέιν, Ομάν και Κουβέιτ) τάχτηκαν, με εξαίρεση την Ιορδανία, υπέρ του Ιράκ, υποστηρίζοντας την εδαφική του ακεραιότητα.

Μια νέα «Καταιγίδα της Ερήμου» βρισκόταν σε εξέλιξη και δεν προβλεπόταν η κατάσταση να βελτιωθεί και να σταθεροποιηθεί στην περιοχή αυτή, καθόσον δεν υπήρχαν στοιχεία που να φανερώσουν ότι η κρίση θα μπορούσε να τερματιστεί σύντομα και ότι δεν επρόκειτο να υπάρξουν άλλες προκλήσεις από το καθεστώς της Βαγδάτης. Άλλωστε το γεγονός εκείνο, που έκανε και συνεχίζει στις ημέρες μας να κάνει την κατάσταση να είναι πάντοτε εύφλεκτη στη Μέση Ανατολή, **είναι η συνεχής διεκδίκηση του ελέγχου των ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ**. Οι ΗΠΑ, μετά τον πόλεμο του Κόλπου, για να εξασθενήσουν το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν, έφτιαξαν στο βόρειο Ιράκ το λεγόμενο «ημιαυτόνομο θύλακο» για να θέσουν υπό τον έλεγχό τους τα πετρέλαια της Μοσούλης και του Κιρκούκ. Η Τουρκία και το Ιράν, ανησυχώντας μήπως η ιδέα σχηματισμού αυτόνομων Κουρδικών οντοτήτων μέσα στο Ιράκ, βρει μιμητές και στους Κούρδους των χωρών τους, υπονομεύουν τη συνεργασία μεταξύ των Κουρδικών οργανώσεων του Ταλαμπανί (ΠΕΚ) και του Μπαρζανί (ΔΚΚ) και κατορθώνουν να στρέψουν τον έναν εναντίον του άλλου και έτσι προωθούνται τα δικά τους συμφέροντα. Στη δια-

μάχη παρεμβαίνει ο Σαντάμ Χουσεΐν παίρνοντας το «μέρος» του Μπαρζανί και ακολουθούν οι πυραυλικές επιθέσεις από τις ΗΠΑ. Η κατάληξη πλέον της συνέχειας είναι γνωστή: **Η κυριαρχία του χώρου της Μέσης Ανατολής είναι η πρώτη ενέργεια, που θα πρέπει να κάνει κάποιος, εάν θέλει να αποκτήσει τον παγκόσμιο οικονομικό έλεγχο και την παγκόσμια κυριαρχία.**

Ήδη στις **23 Σεπτεμβρίου 1996** επετεύχθη συμφωνία μεταξύ Ουάσιγκτον και Άγκυρας, αποτέλεσμα της οποίας ήταν να επέλθουν στρατηγικές ανακατατάξεις στο χώρο του Κόλπου. Συμφωνήθηκε να αποδοθεί ο έλεγχος του βορείου Ιράκ στους Κούρδους και στους Τουρκμάνους, ώστε στην ουσία να αναδειχθεί η Τουρκία σε «παράγοντα ισορροπίας» σε ολόκληρη την περιοχή. Η συμφωνία επετεύχθη μετά από τη συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών των δύο Χωρών **Τανσού Τσιλέρ** και **Γουώρεν Κρίστοφερ** στα Ηνωμένα Έθνη. Ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ **Νίκολας Μπερνς** (ο οποίος το επόμενο έτος -Δεκέμβριος 1997- διορίστηκε πρέσβης των ΗΠΑ στην Ελλάδα), δήλωσε ότι «**μετά τη συνάντηση Τσιλέρ και Κρίστοφερ, ΗΠΑ και Τουρκία, συμφωνούν απόλυτα ότι Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΪΝ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΙΡΑΚ, ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΘΑΡΥΝΕΤΑΙ. Αντιθέτως πρέπει να υποστηρίξουμε τις προσπάθειες των Τούρκων και των Τουρκμάνων, να εγγηθούν την πολιτική τους σταθερότητα**» (ΕΘΝΟΣ/24.09.1996). Πρωταρχική λοιπόν επιδίωξη τόσο των μεγάλων δυνάμεων, όσο και των Αραβικών Κρατών (συμπεριλαμβανομένου και του Ιράκ τότε), καθώς και του Ισραήλ, είναι η εξασφάλιση της επιρροής και της κυριαρχίας στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής, γεγονός που θα τους οδηγήσει και στην παγκόσμια οικονομική κυριαρχία.

Νέα επικίνδυνη κατάσταση δημιουργήθηκε στον Κόλπο το **Νοέμβριο 1997**, όταν ο Ιρακινός πρόεδρος δεν δέχθηκε τους εκπροσώπους των ΗΠΑ από την επιτροπή του ΟΗΕ για τον αφοπλισμό, κατηγορώντας την Ουάσιγκτον για την παράταση του εμπάργκο. Η ενέργεια αυτή προκάλεσε την άμεση αντίδραση των ΗΠΑ και της Βρετανίας, που ζήτησαν από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ τη λήψη στρατιωτικών μέτρων κατά της Βαγδάτης, ενώ η Ρωσία διαφώνησε με τη χρήση βίας. Η κρίση οξύνθηκε ακόμα περισσότερο,

όταν ο Σαντάμ Χουσεΐν απείλησε να καταρρίψει ένα Αμερικάνικο αναγνωριστικό αεροσκάφος U2, αλλά και ο Μπιλ Κλίντον απείλησε «**με άμεση αμερικανική στρατιωτική ενέργεια το Ιράκ, αν αποπειραθεί κατάρριψη των U2**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/08.11.1997). Ο Σαντάμ Χουσεΐν δεν πτοήθηκε, αλλά προειδοποίησε με σκληρή γλώσσα ότι θα σκορπίσει το θάνατο από αέρος, δηλητηριάζοντας ολόκληρες πόλεις, εάν οι ΗΠΑ βομβαρδίσουν τη Βαγδάτη.

Ο κίνδυνος έκρηξης ενός πολέμου ήταν πλέον ορατός, καθώς δυνάμεις των ΗΠΑ και Βρετανίας κυκλώνουν το Ιράκ και την ευρύτερη περιοχή. Τα συμφέροντα όμως χωρίζουν τους ισχυρούς του Συμβουλίου Ασφαλείας, με αποτέλεσμα Ρωσία, Κίνα και Γαλλία να «μπλοκάρουν» την πρόταση των ΗΠΑ για χρήση στρατιωτικής βίας και να ζητήσουν τη λήξη του εμπόργκο. Η διεθνής κοινότητα τελικά αρνήθηκε να υποστηρίξει τις θέσεις της Ουάσιγκτον. Δημιουργήθηκε έτσι ένας πόλεμος νεύρων και λέξεων. Όλοι είχαν συμφέροντα στην περιοχή, αλλά κανείς δεν υποχωρούσε. Το «παζάρι» για μια διπλωματική λύση της κρίσης, αλλά και για το ποιος θα φανεί ότι θα υποχωρούσε και ποιος όχι, διεξήχθη ανάμεσα στο ΙΡΑΚ, τον ΟΗΕ και τις ΗΠΑ, με την ενεργό παρέμβαση της ΡΩΣΙΑΣ. Τη μάχη των εντυπώσεων την κέρδισε η Ρωσία, καθόσον τέθηκε σε εφαρμογή η πρότασή της για εκτόνωση της κρίσης και αποκλιμάκωση της έντασης. Στις **21.11.1997** επιστρέφουν στο Ιράκ οι επιθεωρητές του ΟΗΕ, μεταξύ των οποίων και 4 Αμερικανοί, αντί για 6 που συμμετείχαν πριν, όπως προέβλεπε η Ρώσικη συμφωνία.

Και ενώ η κατάσταση φαινόταν ότι είχε ομαλοποιηθεί, ξαφνικά το πρώτο πενθήμερο του **Φεβρουαρίου 1998** μια νέα κρίση ξεσπάει στον Περσικό Κόλπο και ο πόλεμος φαινόταν πλέον να είναι αναπόφευκτος. Η στρατιωτική επιχείρηση των ΗΠΑ κατά του Ιράκ, που ονομάστηκε «**Βροντή της ερήμου**», αποφεύχθηκε στο πάρα πέντε, με τη μεσολάβηση του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ Κόφι Ανάν, οπότε μεταξύ των ενδιαφερομένων πλευρών στις **23 Φεβρουαρίου 1998** υπογράφηκε συμφωνία που προέβλεπε την απρόσκοπτη και χωρίς περιορισμούς επιθεώρηση του Ιρακινού οπλοστασίου.

Παρ' όλα αυτά η κατάσταση εξακολούθησε να είναι έκρυθμη και όλες οι πλευρές βρίσκονταν σε διαρκή ετοιμότητα, προκειμένου να υπερασπίσουν τα «συμφέροντά» τους, τα οποία μεταφράζονται με μία μόνο λέξη: «**ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ**», που ήταν και είναι «το μήλον της έριδος» στη Μέση Ανατολή. Σχετικά δημοσιεύματα είναι συχνά στον ημερήσιο τύπο: «**Η καταιγίδα του μαύρου χρυσού: Με πρόσχημα τον έλεγχο στο χημικό οπλοστάσιο του Σαντάμ, οι ΗΠΑ επιχειρούν να ελέγξουν όλα τα ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ της περιοχής**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/22.02.1998). «**Σπάνε την ...ευρωζώνη του Ιρακινού πετρελαίου: Αφανής στόχος της επίθεσης των ΗΠΑ οι "χρυσοφόρες" συμφωνίες της Βαγδάτης με Ευρωπαϊκές και Ρωσικές πετρελαϊκές εταιρίες**» (ΕΘΝΟΣ Κυριακής/22.09.2002).

Τον **Σεπτέμβριο 2000**, μια δεκαετία μετά τον πόλεμο του Κόλπου, το Ιράκ παραβίασε τον εθνικό εναέριο χώρο της Σαουδικής Αραβίας, οι ΗΠΑ το θεώρησαν πρόκληση και απάντησαν με σκληρή γλώσσα, χωρίς να υπάρξει παραπέρα πολεμική ενέργεια. Τον **Φεβρουάριο 2001** Αμερικανικά και Βρετανικά αεροπλάνα βομβάρδισαν διοικητικές εγκαταστάσεις και κέντρα ελέγχου νότια της Βαγδάτης. Παρ' όλα αυτά ο Σαντάμ συνέχιζε από τη μεριά του να απειλεί, να προκαλεί και μη δέχεται τον έλεγχο από τους επιθεωρητές του ΟΗΕ για τον αφοπλισμό της χώρας του από όπλα μαζικής καταστροφής και από την άλλη οι ΗΠΑ με τους συμμάχους της να σχεδιάζουν επιχείρηση ανατροπής του Σαντάμ. Σημειωτέον ότι στις ΗΠΑ είχε εκλεγεί νέος πρόεδρος ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος. Όταν τα πράγματα οξύνθηκαν, ο Σαντάμ Χουσεΐν προβαίνει σε μια διπλωματική κίνηση για να καθυστερήσει τις συμμαχικές ενέργειες και να κερδίσει χρόνο. Δήλωσε ότι δέχεται τους επιθεωρητές όπλων του ΟΗΕ «...εάν αυτοί συνοδεύονται από ουδέτερους παρατηρητές, κατά προτίμηση Βρετανούς, ιερωμένους, συνδικαλιστές και δημοσιογράφους» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/17.08.2002). Το αποτέλεσμα ήταν να αρχίσει μια παρτίδα διπλωματικού σκάκι μεταξύ Ιράκ και ΗΠΑ, ένα πολιτικό παιχνίδι γάτας και ποντικιού.

Ο Σαντάμ προέβη σε μια ακόμα διπλωματική πολιτική κίνηση. Τον **Αύγουστο 2002** συνάπτει με τη Ρωσία συμφωνία οικονομικής συνεργασίας ύψους 40 δις δολαρίων, γεγονός που προκά-

λεσε την έντονη δυσαρέσκεια των ΗΠΑ, οι οποίες προσπαθούσαν να εξασφαλίσουν τη διεθνή υποστήριξη σε μια ενδεχόμενη πολεμική ενέργεια κατά του Ιράκ.

Στους επόμενους μήνες οι εξελίξεις ήταν γρήγορες και δραματικές. Η πολεμική αναμέτρηση ήταν πλέον μονόδρομος. Το πρώτο 15νθήμερο του Μαρτίου 2003 το Ιράκ καταστρέφει 72 πυραύλους «Αλ Σαμούντ 2» υπό την επίβλεψη του ΟΗΕ. Στις **17 Μαρτίου 2003** οι ΗΠΑ δίνουν στον Ιρακινό πρόεδρο τελεσίγραφο 48 ωρών για να φύγει από τη χώρα, γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα κηρύξουν πόλεμο εναντίον του. Το τελεσίγραφο ως φυσικό απορρίφθηκε αμέσως από τον Σαντάμ Χουσεΐν και αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση της παντοδύναμης ηγεμονίας του. Στις **20 Μαρτίου 2003** οι Αμερικανικές και Βρετανικές δυνάμεις, συνεπικουρούμενες και από Ισπανικές, αρχίζουν από αέρος καταϊγιστικές επιθέσεις κατά της Βαγδάτης, καταστρέφοντας στρατηγικούς στόχους. Μέσα σε 20 ημέρες, στις **10 Απριλίου 2003**, οι Αμερικανοί μπαίνουν και καταλαμβάνουν τη Βαγδάτη και γίνονται δεκτοί από τον Ιρακινό λαό σαν «απελευθερωτές». Ο Σαντάμ και οι αξιωματούχοι του εξαφανίζονται και αρχίζει ένας αγώνας για τον εντοπισμό και τη σύλληψή τους. Η προηγούμενη ημέρα, **9 Απριλίου 2003** θεωρείται ως η τελευταία ημέρα που ο Σαντάμ Χουσεΐν ήταν ο ηγέτης του Ιράκ.

Την **1^η Μαΐου 2003** ο Τζορτζ Μπους κηρύπτει το τέλος των πολεμικών επιχειρήσεων, πλην όμως αρχίζει για τους συμμάχους ένας άλλος πιο σκληρός «πόλεμος». Ομάδες, προσκείμενες στο καθεστώς του Σαντάμ, αρχίζουν να προβαίνουν σε συνεχείς **βομβιστικές επιθέσεις** κατά των συμμαχικών στόχων, με αποτέλεσμα οι απώλειες των Αμερικανών κυρίως στρατιωτών από τις επιθέσεις αυτές να είναι πολύ περισσότερες μετά τον επίσημο τερματισμό του πολέμου, παρά κατά τη διάρκειά του. Από τον Αύγουστο μέχρι και το Δεκέμβριο του έτους αυτού (2003) έγιναν **13** αιματηρές επιθέσεις, για τις οποίες έχουμε αναφερθεί στο προηγούμενο κεφάλαιο.

Με την κατάληψη της Βαγδάτης και την πτώση της Ιρακινής κυβέρνησης, αρχίζουν να συλλαμβάνονται οι πρώην συνεργάτες του Ιρακινού δικτάτορα, αρχής γενομένης από τον υπουργό Εξωτε-

ρικών **Ταρίκ Ασίζ** (24.04.2003). Στις **22.07.2003** σε επιδρομή σε βίλα στη Μοσούλη σκοτώνονται οι δύο γιοι του Σαντάμ. Στις **13 Δεκεμβρίου 2003** από ειδικές δυνάμεις του Αμερικανικού στρατού σε μια επιχείρηση που έφερε την κωδική ονομασία «**Ερυθρά Αυγή**» συλλαμβάνεται στην πόλη **Τικρίτ** ο Σαντάμ Χουσεΐν. Ο άλλοτε πανίσχυρος ηγέτης, που τον φοβόντουσαν φίλοι και εχθροί, που ονειρευόταν να γίνει ο νέος Ναβουχοδονόσορας της Μέσης Ανατολής, κατέληξε να είναι ένα αξιοθρήνητο και φοβισμένο ανθρωπάκι, όπως παρουσιαζόταν από τα τηλεοπτικά μέσα. Στις **5 Νοεμβρίου 2005** οδηγήθηκε σε δίκη, όπου του απαγγέθηκαν κατηγορίες για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Περίπου ένα χρόνο μετά, το δικαστήριο έκρινε ένοχο τον πρώην ηγέτη του Ιράκ και τον καταδίκασε σε θάνατο δι' απαγχονισμού. Η ποινή εκτελέστηκε στις **30 Δεκεμβρίου 2006**, περίπου στις 6 π.μ. τοπική ώρα.

Συνοπτικά ο «Πόλεμος του Ιράκ» θεωρείται ότι άρχισε στις **20 Μαρτίου 2003** από τις ΗΠΑ επί προεδρίας Τζορτζ Μπους του νεότερου και την Μεγάλη Βρετανία επί πρωθυπουργίας Τόνι Μπλερ, με βασικό στόχο την ανατροπή του τότε ηγέτη του Ιράκ Σαντάμ Χουσεΐν. Στις **31 Αυγούστου 2010**, ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ, **Μπαράκ Ομπάμα** κήρυξε επίσημα το τέλος του πολέμου και διέταξε τους Αμερικανούς στρατιώτες να αποχωρήσουν από το Ιράκ. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ηλεκτρονικής εγκυκλοπαίδειας «ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ» μέχρι τις 7 Σεπτεμβρίου οι απώλειες των ΗΠΑ στον επταετή πόλεμο του Ιράκ ήταν **4.423 νεκροί** και **31.951 τραυματίες**, ενώ ο Ιρακινός στρατός είχε **18.795 νεκρούς**, χωρίς να μπορεί να υπολογιστεί ο μεγάλος αριθμός τραυματιών. Κατά εκτίμηση επίσης, μέχρι τον Ιανουάριο του 2009 βρήκαν το θάνατο **103.819** αθώοι πολίτες.

Στην μετά τον Σαντάμ Χουσεΐν εποχή, το Ιράκ απέκτησε Σύμβαση το οποίο επικυρώθηκε το 2005. Αρχηγός κράτους είναι πλέον ο «Πρόεδρος της Δημοκρατίας» και το αξίωμα αυτό από τις **06.04.2005** βρίσκεται ο **Τζαλάλ Ταλαμπανί**. Μετά από ένα έτος, στις 22.04.2006, ορίστηκαν και δύο αντιπρόεδροι, που ήταν οι **Αντίλ Αμπντ Αλ Μαχντί** και **Ταρίκ αλ-Χασίμι**, οι οποίοι μαζί με τον πρόεδρο απαρτίζουν το Προεδρικό Συμβούλιο. Αρχηγός της κυβέρνησης

σης είναι ο πρωθυπουργός και ο πρώτος που κατέλαβε τη θέση αυτή, στις 20.05.2006, ήταν ο **Νουρί Αλ Μαλίκι**. Ο Ταλαμπανί αποσύρθηκε από την προεδρία το **2014** και μετά 3 έτη, σε ηλικία 84 ετών, πέθανε στις **03.10.2017**, ενώ νοσηλευόταν σε νοσοκομείου του Βερολίνου, λόγω χρόνιου καρδιακού προβλήματος, για το οποίο το 2008 είχε υποβληθεί σε εγχείριση στις ΗΠΑ

Στις **7 Μαρτίου 2010** στο Ιράκ διεξήχθησαν βουλευτικές εκλογές και εξελέγησαν 325 μέλη του Συμβουλίου των Αντιπροσώπων, το οποίο εκλέγει με τη σειρά του τον πρόεδρο και τον πρωθυπουργό του Ιράκ. Οι εκλογές είχαν αποτέλεσμα τη μερική νίκη του «Ιρακινού Εθνικού Κινήματος» του πρώην πρωθυπουργού, **Αγιάντ Αλάουι**, με 91 έδρες (έγινε ο μεγαλύτερος συνασπισμός στο Συμβούλιο). Στη δεύτερη θέση αναδείχθηκε ο «Συνασπισμός του Κράτους Δικαίου», του πρωθυπουργού **Νουρί Αλ Μαλίκι**, με 89 έδρες. Οι εκλογές ήταν αμφιλεγόμενες. Τον **Ιανουάριο του 2010** απαγορεύτηκε σε 499 υποψηφίους να μετάσχουν στις εκλογές, εξαιτίας των φερόμενων δεσμών τους με το Κόμμα Μπάαθ. Στις **19 Απριλίου 2010** έγινε επαναληπτική καταμέτρηση των ψηφοδελτίων. Στις **14 Μαΐου 2010** ανακοινώθηκε ότι δεν υπήρξαν παρατυπίες έπειτα από τη νέα καταμέτρηση και στη συνέχεια το αποτέλεσμα των εκλογών επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο την **1η Ιουνίου 2010**.

Με την αποχώρηση από την προεδρία της χώρας του Τζαλάλ Ταλαμπανί, το Κοινοβούλιο στις **24.07.2014** εξέλεξε ως τον 7ο πρόεδρο του Ιράκ τον Κούδρο **Μοχάμαντ Φουάντ Μασούμ Χαουράμι** (φώτο) ο οποίος είχε διατελέσει και ως ο πρώτος πρόεδρος του μεταβατικού Ιρακινού Κοινοβουλίου κατά το 2004, μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν. Η ύπαρξη όμως του Ιράκ ως κράτους είναι μια συνεχής απειλή. Από τη μια υπάρχει ορατός ο κίνδυνος της διαίρεσης και από την άλλη είναι ο κίνδυνος της τρομοκρατίας και του ελέγχου που ασκούν στη χώρα αυτή οι ξένες κυβερνήσεις.

2018 - 2020: Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΔΗΛΩΣΕΩΝ

1. Στις βουλευτικές εκλογές του **2018** εκλέγεται πρόεδρος της χώρας ο κληρικός **Μπαρχάμ Σάλεχ**, αλλά η κατάσταση εξακολουθούσε να είναι έκρυθμη από κύματα διαδηλώσεων, κύρια αιτία των οποίων ήταν η έλλειψη ηλεκτρικού, η έλλειψη παροχής δημόσιων υπηρεσιών, Η υψηλή ανεργία και η φτώχεια και κυρίως η απίστευτη μεγάλη διαφθορά. Το επόμενο έτος **2019** οι διαδηλώσεις αυξήθηκαν και σε διάγγελμά του ο πρωθυπουργός **Αντέλ Αμπντούλ Μάχντι** (Adil Abdul-Mahdi) προσπάθησε να κρατήσει χαμηλούς τόνους, ταυτόχρονα όμως αύξησε τα μέτρα ασφάλειας και σε πολλές πόλεις διακόπηκε το διαδίκτυο για να μην μπορούν οι διαδηλωτές να ενημερωθούν και να οργανωθούν (πηγή: DW.com/06.10.2019).

2. Η βία εξακολούθησε να είναι αυξανόμενη, με αποτέλεσμα στο δίμηνο Οκτωβρίου - Νοεμβρίου του 2019 να χάσουν τη ζωή τους 408 άτομα, σύμφωνα με απολογισμό του πρακτορείου Reuters. Ο ανώτατος σίιτης ιερωμένος στο Ιράκ Αγιατολάχ Άλι Αλ Σιστάνι, καταδίκασε τις επιθέσεις των διαδηλωτών και κάλεσε τους βουλευτές να επανεξετάσουν την υποστήριξή τους προς την κυβέρνηση, υπονοώντας προφανώς να επιδιώξουν αλλαγή της ηγεσίας, καθόσον η βία ήταν συνεχώς κλιμακούμενη στην εξαντλημένη από τον πόλεμο χώρα (πηγή: EuroNews.com/29.11.2019).

3. Στις τελευταίες εβδομάδες του 2019 η κατάσταση ήταν εκτός ελέγχου και οι νεκροί είχαν ξεπεράσει τους 500. Το γεγονός αυτό ανάγκασε τον πρωθυπουργό Αντέλ Αμπντούλ Μάχντι να παραιτηθεί. Παρά την πτώση της κυβέρνησης, οι διαδηλωτές συνέχισαν τις κινητοποιήσεις τους, ενώ ο αριθμός των νεκρών μεγάλωνε. Το κίνημα, το οποίο σε έναν βαθμό θύμιζε τις εξεγέρσεις της Αραβικής Άνοιξης, είχε δύο βασικά στοιχεία: (1) Την απαίτηση για τον τερματισμό της διαφθοράς και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής. (2) Τον επανεμφανιζόμενο Ιρακινό εθνικισμό.

Σημειωτέον ότι ένα από τα κυριότερα αιτήματα των εξεγερμένων ήταν ο τερματισμός της επιρροής του Ιράν στη χώρα, γεγονός που φανέρωνε ότι στις ευρείες λαϊκές μάζες που διαδήλωναν υπερ-

ίσχυε το εθνικό στοιχείο έναντι του θρησκευτικού. Με την επικράτηση των Σιϊτών, το Ιράν βρήκε την ευκαιρία να μεγαλώσει την επιρροή του στο Ιράκ. Για την Τεχεράνη, το Ιράκ είναι μείζονος στρατηγικής σημασίας, καθώς αποτελεί το πέρασμα προς τη Συρία, τον Λίβανο και την Μεσόγειο Θάλασσα και αποτελεί ζωτικό κομμάτι του επιδιωκόμενου «σιιτικού τόξου» που θέλει να δημιουργήσει η Ισλαμική Δημοκρατία (πηγή: Huffingtonpost.gr/28.12.2019).

4. Στις αρχές του **2020** ο Ιρακινός πρόεδρος Μπαρχάμ Σάλεχ τον παραιτηθέντα πρωθυπουργό τον αντικατέστησε με τον **Μοχάμεντ Ταουφίκ Αλάουι**, πρώην υπουργό Τηλεπικοινωνιών στην κυβέρνηση του πρωθυπουργού Νούρι Αλ-Μάλικι. Για τους διαδηλωτές, που απαιτούσαν απομάκρυνση της διεφθαρμένης κυβερνώσας ελίτ, ο πρώην υπουργός Τηλεπικοινωνιών, ο οποίος ήταν στον θώκο όταν πολλές Ιρακινές πόλεις έπεσαν στα χέρια του Ισλαμικού Κράτους το 2014 και κατηγορείτο για πολιτικές που ευνοούσαν τους σιίτες, θεωρήθηκε μέρος του συστήματος και ως εκ τούτου δεν έγινε αποδεκτός.

Το Ιράκ είναι αντιμέτωπο πλέον με τη σοβαρότερη κρίση μετά τη στρατιωτική ήττα του Ισλαμικού Κράτους το 2017. Μια κυρίως σιιτική λαϊκή εξέγερση στην Βαγδάτη και στο νότο θέτει σε δοκιμασία την σιιτική κυβερνώσα ελίτ, υποστηριζόμενη από το Ιράν. Πολιτικοί που πρόσκεινται στο Ιράν έχουν προσπαθήσει να χρησιμοποιήσουν τα γεγονότα αυτά, για να στρέψουν την προσοχή από τη λαϊκή δυσανεμία για τη διακυβέρνησή τους, σε αντιαμερικανικά συλλαλητήρια και αιτήματα για την αποχώρηση των στρατευμάτων των ΗΠΑ (πηγή: Naftemporiki.gr/01.02.2020).

❖ Στο μεταπολεμικό Ιράκ, στην μετά Χουσεΐν εποχή, η κατάσταση στον τομέα της ασφάλειας και οι συνέπειες στην καθημερινότητα όσων ζουν στη χώρα ή επιθυμούν να επιστρέψουν από το εξωτερικό συνεχίζει να είναι μεν μια πρόκληση, αλλά είναι και μια μεγάλη απειλή, καθόσον η καθημερινή ζωή των πολιτών σε όλη την επικράτεια μαστίζεται από περιστατικά που πλήττουν την ασφάλειά τους και συνιστούν κίνδυνο για τη σωματική τους ακεραιότητα και την περιουσία τους. Είναι πλέον καθεστώς απαγωγές, κλο-

πές, λεηλασίες, βανδαλισμοί και επιθέσεις με βόμβες και εκρηκτικά. Ενώ στην αρχή φάνηκε ότι οι επιθέσεις είχαν σαν στόχο μόνο μέλη των συμμαχικών δυνάμεων, στη συνέχεια φάνηκαν καθαρά ότι οι προθέσεις τους ήταν να αποθαρρύνουν τη συμμετοχή κάθε ξένης ή και εθνικής δύναμης στην ανοικοδόμηση της χώρας.

Συνήθως στο διεθνή τύπο αναφέρονται μόνο οι επιθέσεις που γίνονται σε αλλοδαπούς στόχους, αλλά τι γίνεται με τον εγχώριο πληθυσμό δεν καταγράφεται. Αποτελούν στόχο κακοποίησης από τις μη φιλοκυβερνητικές οργανώσεις Ιρακινοί που απασχολούνται σε Υπηρεσίες του ΟΗΕ, ή σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, ή σε αλλοδαπές επιχειρήσεις, διανοούμενοι, ιατρικό προσωπικό, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες, μέλη των αστυνομικών δυνάμεων και οι υποψήφιοι για πρόσληψη αστυνομικοί και γενικά κάθε πολίτης που θεωρείται ότι υποστηρίζει τη Ιρακινή κυβέρνηση. Ειδικά, κατά την πρώτη περίοδο της μεταβατικής Ιρακινής κυβέρνησης, πολλά από τα μέλη της δολοφονήθηκαν.

Πολλές από τις πράξεις βίας τελούνται: (1) Ή από ισλαμικές εξτρεμιστικές οργανώσεις. (2) Ή από άτομα ή μικρές ομάδες αντίστασης που παραμένουν πιστές στην προηγούμενη κυβέρνηση του Σαντάμ Χουσεΐν. (3) Ή είναι πράξεις προσωπικής αντεκδίκησης. Στόχος όμως όλων αυτών των επιθέσεων είναι η αποσταθεροποίηση των αρχών του Ιράκ. Αυτή είναι συνοπτικά μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν η επικρατούσα κατάσταση σε όλη την επικράτεια του Ιράκ. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι κάτοικοι του βόρειου Ιράκ περιγράφουν την κατάσταση ασφάλειας στην περιοχή ως "ωρολογιακή βόμβα έτοιμη να εκραγεί"

❖ **Γιατί έγιναν όλες αυτές οι πολεμικές ενέργειες εκ μέρους του Ιράκ; Γιατί ο Σαντάμ Χουσεΐν συνέχεια προκάλούσε τα γειτονικά του Κράτη; Τι ήθελε να επιτύχει; Ποιος ήταν ο λόγος που ήθελε και επιδίωκε την εξαφάνιση του Ισραήλ; Μήπως ήταν αναμενόμενο το τέλος του;**

Το σημερινό ΙΡΑΚ είναι η αρχαία ΒΑΒΥΛΩΝΑ. Γυρνώντας πίσω στο χρόνο, στην περίοδο αμέσως μετά τον κατακλυσμό επί

Νώε, βλέπουμε ότι οι άνθρωποι άρχισαν να μεταναστεύουν από την Ανατολή: «*Και ότε εκίνησαν από της ανατολής, εύρον πεδιάδα εν τη γη Σενναάρ, και κατώκησαν εκεί...*» (βλ. Γένεσις ΙΑ/11:2). Σ' αυτή τη γη ήταν που χτίστηκε η πόλη της Βαβυλώνας και ολόκληρη η περιοχή αυτή ήταν γνωστή στην αρχή ως Βαβυλωνία και αργότερα ή-

ταν γνωστή και ως Μεσοποταμία, καθόσον βρισκόταν ανάμεσα από τους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη. Ιδρυτής της Βαβυλώνας ήταν ο **Νεβρώδ** (φώτο), γιος του Χους και εγγονός του Χαμ (ο Χαμ ήταν ένας από τους τρεις γιους του Νώε). Στη Γένεση Ι' /10:8-9 γράφει: «*Και ο Χους εγέννησε τον ΝΕΒΡΩΔ. Ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γης. Αυτός ήτο ΙΣΧΥΡΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ενώπιον του*

Κυρίου, δια τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ, ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου...». Η επιτυχία του Νεβρώδ στο κυνήγι τον έκανε “ισχυρό” (παντοδύναμο) και διάσημο επάνω στη γη. Κερδίζοντας αυτή τη φήμη επινόησε καλύτερους τρόπους προστασίας του ανθρώπου από τα άγρια ζώα τα οποία αποτελούσαν μόνιμη απειλή της ησυχίας και της ασφάλειας των κατοίκων (Έξοδος ΚΓ/23:29-30). Αντί να κυνηγά συνέχεια τα άγρια θηρία, οργάνωσε το λαό σε πόλεις που τις προφύλασσαν τείχη. Η Βαβυλώνα θεωρείται ότι είναι η πρώτη πόλη που κτίσθηκε επάνω στη Γη και το βασίλειο του Νεβρώδ είναι το πρώτο που αναφέρεται στην Βίβλο: «*Και η αρχή της βασιλείας αυτού (του Νεβρώδ) εστάθη ΒΑΒΥΛΩΝ, και Ερέχ, και Αχάδ, και Χαλνέ, εν τη γη Σενναάρ*» (Γένεσις Ι' /10:11).

Όποιοι προόδους και αν έκανε ο Νεβρώδ θα ήταν καλές, αν δεν ήταν ένας άθεος ηγέτης. Η έκφραση «*ισχυρός ενώπιον του Θεού*» στα Εβραϊκά έχει εχθρικό νόημα, γιατί η λέξη «ενώπιον» χρησιμοποιείται αρκετές φορές με τη σημασία του «*εναντίον*». Το όνομα “*Νεβρώδ*” προέρχεται από τη ρίζα Marad που σημαίνει “*επαναστάτησε*”. Ο Αλεξάντερ Χίσλοπ στο έργο του «*ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΒΥΛΩΝΕΣ*» έγραψε με λεπτομέρειες πως εξελίχθηκε η Βαβυλωνιακή

θρησκεία με τη βοήθεια των παραδόσεων που αφορούσαν τον Νεβρώδ, τη σύζυγό του **Σεμίραμις** και το γιο της **Θαμμούζ** (ή Ταμμούζ). Όταν πέθανε ο Νεβρώδ το σώμα του διαμελίστηκε, κήκε και στάλθηκε σε διάφορες περιοχές. Μετά το θάνατό του, η σύζυγός

του Σεμίραμις ισχυρίστηκε πως τώρα ήταν ο Θεός-Ήλιος ή ο Βάαλ, όπως είναι πιο γνωστός στην αρχαιότητα και όταν αργότερα γέννησε το γιο της, τον Θαμμούζ, ισχυρίστηκε ότι μέσα του κατοικούσε ο αναγεννημένος Νεβρώδ. Διακήρυττε πως το γιο της τον συνέλαβε υπερφυσικά και πως αυτός ήταν ο «Λυτρωτής» που ανέμεναν. Έτσι άρχισαν να λατρεύουν «**τη Μητέρα και το Γιο**» (φώτο), δηλαδή τη Σεμίραμις και τον Θαμμούζ. Σύμφωνα με τη Βαβυλωνιακή παράδοση, το παιδί πέθανε με άγριο θάνατο, κατασπαράχθηκε από θηρίο, αλλά αργότερα όμως αναστήθηκε. Δεν πρέπει να μας προκαλεί εντύπωση, πως η Σεμίραμις και όλοι οι αρχαίοι λαοί γνώριζαν για τον επερχόμενο Μεσσία, για τη σύλληψή του από παρθένα, για την ανάστασή του και για τις υπόλοιπες προφητείες της Αγίας Γραφής, γιατί όλες οι ανθρώπινες φυλές προέρχονται από τους απογόνους των τριών γιων του Νώε, οι οποίοι είχαν διδαχτεί από τον πατέρα τους τις αλήθειες του Θεού, πλην όμως αργότερα αποστάτησαν από την πίστη στον αληθινό Θεό και ο Διάβολος διαστρέβλωσε τις αλήθειες αυτές για να εξαπατήσει τον άνθρωπο και να επιτύχει λατρεία στο πρόσωπό του.

Η Σεμίραμις, που έφερε τον τίτλο «**η βασίλισσα των ουρανών**» (βλ. Ιερεμίας ΜΔ/44:17-19), ήταν η πρώτη ιέρεια των Βαβυλωνιακών μυστηρίων, μέσα από τα οποία ο άνθρωπος λάτρευε τις διάφορες θεότητες και πίσω από αυτές τις θεότητες λάτρευε τις δαιμονικές δυνάμεις. Την Σεμίραμις την βρίσκουμε ανάμεσα στους αρχαίους λαούς με διάφορα ονόματα, και συνήθως την βρίσκουμε να εικονίζεται μαζί με το γιο της, στη Μικρά Ασία σαν Κυβέλη και Άττις, στην Έφεσο σαν Άρτεμις (Διάνα), όπου ο εκεί ναός της εθεωρείτο ένα από τα επτά θαύματα της αρχαιότητας (βλ. Πράξεις ΙΘ/19:27), στην Αίγυπτο σαν Ίσιδα και Ώρος, στην Ινδία σαν Ίσι και Ισβάρα,

καθώς και σαν Ντιβάκι και Κρίσνα, στη **Ρώμη** σαν Βένους ή Φορτούνα και Γιούπιτερ (δηλαδή, Τύχη και Δίας), στην **Ελευσίνα** σαν Δήμητρα, στην **Κύπρο** σαν Αφροδίτη, στην **Ελλάδα** σαν Ειρήνη και Πλούτος, στην **Κρήτη** σαν Ρέα, στη **Σπάρτη** σαν Ορθία, στους **Σκανδιναυούς** σαν Ντίσα, στους **Ετρούσκους** σαν Νούτρια, στους **Δρυΐδες** είναι η Βίργκο-Παπιτούρα, στους **Σουμέριους** σαν Νανά και τέλος σε **Θιβέτ, Κίνα και Ιαπωνία** είναι γνωστή σαν Σινγκ Μου. Στους Εβραίους η Σεμίραμις ήταν γνωστή ως Ασταρώθ (ή Αστωρέθ) και στους Φοίνικες και Σιδώνιους σαν Ασάρτη. Στους Κριτές Β/2:13 διαβάζουμε ότι οι Ιουδαίοι «*εγκατέλειπον τον Κύριον, και ελάτρευσαν τον ΒΑΑΛ και τας ΑΣΤΑΡΩΘ*» (βλ. Α΄ Σαμουήλ Ζ/7:3-4, Α΄ Βασιλέων ΙΑ/11:5-6, Β΄ Βασιλέων ΚΓ/23:13).

Βαβυλώνα, σημαίνει «*πόλη του θεού*», όχι βέβαια του Ενός και Μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, αλλά «*του θεού του κόσμου τούτου, που ενεργεί επάνω στους υιούς της απευθείας, του Διαβόλου*» και η Βαβυλωνιακή λατρεία διαδόθηκε από την Βαβυλώνα προς όλα τα έθνη που δημιουργήθηκαν όταν ο Θεός σύγχυσε τις γλώσσες των ανθρώπων με την κατασκευή του πύργου της Βαβέλ (Γένεσις ΙΑ/11:9). **Από την Βαβυλώνα** προήλθε η πρώτη ομαδική ανταρσία κατά του Θεού, **από την Βαβυλώνα** προήλθε η λατρεία της Μητέρας και του Γιου, που απαντάται όπως είδαμε σε όλες τις θρησκείες του κόσμου και στον χριστιανισμό (είναι μια εικόνα ή ένα άγαλμα που δείχνει τη Μητέρα να κρατάει ένα Μικρό Παιδί στην αγκαλιά της), **από την Βαβυλώνα** προήλθε η ειδωλολατρία, **από την Βαβυλώνα** προήλθε η αθεΐα, **από την Βαβυλώνα** προήλθαν τα κεριά και οι τελετουργικές φωτιές, που άναβαν προς τιμή του Θεού-Ήλιου, **από την Βαβυλώνα** προέρχεται κάθε τι που είναι αντίθετο προς το άγιο θέλημα του Θεού, **από την Βαβυλώνα** προήλθε το σύγχρονο ειδωλολατρικό πνεύμα, με θρησκευτικό μανδύα.

Η πόλη της Βαβυλώνας είχε χτιστεί δεξιά και αριστερά του ποταμού Ευφράτη, ο οποίος την διέσχιζε. Τα δύο τμήματα της πόλης επικοινωνούσαν μεταξύ τους με θαυμάσιες γέφυρες. Το σχήμα της πόλης ήταν ένα τεράστιο τετράγωνο, με 15 χιλιόμετρα μήκος η κάθε μια πλευρά του, το τείχος της ήταν ύψους 126 μέτρων και 2άτους 32 μέτρων. Στην Βαβυλώνα υπήρχαν και οι περίφημοι

«κρεμαστοί κήποι», που ήταν επίσης ένα από τα 7 θεωρούμενα θαύματα της αρχαιότητας. Υπήρχαν μεγαλοπρεπή κτίρια, λαμπροί κατάφυτοι κήποι, σύγχρονες δεξαμενές νερού, κλπ. Η Βαβυλώνα υπήρξε τεράστιο εμπορικό κέντρο και έφθασε στον κολοφώνα της δόξας της επί της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορα. Φημιζόταν για την ανάπτυξη της στα γράμματα, τέχνες, αστρονομία, ταπητουργία, εριουργία, αρώματα, κοσμήματα, κλπ. Οι αρχαίοι συγγραφείς Ηρόδοτος, Ξενοφώντας, Στράβωνας και άλλοι, μας δίνουν στα συγγράμματά τους πολύτιμες πληροφορίες για την Βαβυλώνα, την πρόοδο της οποίας την αποδίδουν στη Σεμίραμις. Ονομαζόταν «**πόλις εμπόρων**» (Ιεζεκιήλ ΙΖ/17:4), «**πόλις η Μεγάλη**» (Δανιήλ Δ/4:30), «**το ένδοξο καύχημα των Χαλδαιών**» και «**η δόξα των βασιλέων**» (βλ. Ησαΐας ΙΓ/13:19, ΜΖ/47:1-8). Ο τελευταίος βασιλιάς της ήταν ο Βαλτάσαρ, όταν το έτος 539-538 π.Χ. η Βαβυλώνα καταλήφθηκε από τον Πέρση βασιλέα Κύρο (βλ. Δανιήλ κεφ. Ε/5).

3. Αυτή τη δόξα της άλλοτε πανίσχυρης Βαβυλωνιακής αυτοκρατορίας φιλοδοξούσε να αναστήσει ο Σαντάμ Χουσεΐν με τον εαυτό του στο ρόλο του Ναβουχοδονόσορα. Ήθελε το Ιράκ, η αρχαία Βαβυλώνα, να πρωταγωνιστεί στην παγκόσμια πολιτική σκηνή και να είναι ο κυρίαρχος στο διεθνές πολιτικό παιχνίδι, γι' αυτό και δημιουργούσε συνέχεια προβλήματα στους γύρω λαούς, με βασικό στόχο (εκτός βέβαια από τον έλεγχο των πετρελαίων της Μέσης Ανατολής), να επιτύχει και την καταστροφή του μισητού Ισραήλ. Όπως αναφέραμε, **απέτυχε** η πρώτη του προσπάθεια εναντίον της Περσίας, **απέτυχε** και η δεύτερή του εναντίον του Κουβέιτ, **απέτυχαν** επίσης και οι απειλές του εναντίον του Ισραήλ. **Απέτυχαν** όλες οι ενέργειές του και ίδιος συνελήφθηκε από τους Αμερικανούς και το καθεστώς του διαλύθηκε.

Σε αυτό όμως που απέτυχε να πραγματοποιήσει ο Σαντάμ Χουσεΐν με τη στρατιωτική ισχύ, το έχει πετύχει δια μέσου των αιώνων ο Διάβολος, που ο Ιησούς τον αποκάλεσε «*ο άρχων του κόσμου τούτου*» (Ιωάννης ΙΒ/12:3), ο δε απόστολος Παύλος τον αναφέρει στις επιστολές του ως «*ο θεός του κόσμου τούτου*» και «*ο άρχων της εξουσίας του αέρος*» (βλέπε: Β' Κορινθίους Δ/4:4, Εφεσίους Β/2:2). Ο Διάβολος

έχει επιβάλλει το Βαβυλωνιακό σύστημα λατρείας σε όλο τον κόσμο μέσα από τα διάφορα θρησκευτικά συστήματα και κατεστημένα. Στην Αποκάλυψη διαβάζουμε: «...*Και είδον ΓΥΝΑΙΚΑ καθημένην επί θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας.... Και επί το μέτωπον αυτής (ήτο) όνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ, η μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης. Και είδον την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των αγίων, και εκ του αίματος των μαρτύρων του ΙΗΣΟΥ....*» (Αποκάλυψη ΙΖ/17:3-6/κειμ.ΝΒ).

Η Βαβυλώνα αποκαλείται «ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ» που σημαίνει ότι αυτή είναι η πηγή κάθε πνευματικής πορνείας και ψευδοθρησκείας που υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Η «Βαβυλώνα» είναι η «αποστάτιδα εκκλησία», είναι η ψευδοεκκλησία που προσφέρει στους ανθρώπους φαινομενική θρησκεία, κατά την οποία μπορούν να αμαρτάνουν, έχοντας τη συνειδησή τους αναπαυμένη, ότι ενώπιον του Θεού εκτελούν το θέλημά Του: «...*Έχοντες μεν μορφήν ενσέβειας, αρνούμενοι όμως τη δύναμη αυτής*» (βλ. Β΄ Τιμόθεου Γ/3:1-5). Η Ρωμαϊκή και η Ελληνική ειδωλολατρία προήλθαν από τη Βαβυλώνα. Στη συνέχεια οι ειδωλολατρικές δοξασίες των Ρωμαίων και των Ελλήνων αναμίχθηκαν με τη χριστιανική διδασκαλία. Όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος αποφάσισε να ενώσει την απέραντη αυτοκρατορία του σε ένα ενιαίο πολιτικο-κοινωνικό και θρησκευτικό σύστημα, τα ήθη και τα έθιμα της ειδωλολατρικής Ρώμης πήραν χριστιανικό μανδύα. Για παράδειγμα, ο ειδωλόλατρης Ρωμαίος αρχιερέας αποκαλείτο «**Μάξιμους Ποντίφικους**» (Pontifex Maximus, δηλαδή Μέγιστος Αρχιερέας). Τον ίδιο τίτλο πήρε στη συνέχεια και ο Πάπας. **Ο θεσμός του ιερατείου** επανήλθε, οι λειτουργοί της εκκλησίας πήραν τίτλους και τιμητικές προσφωνήσεις ανώτερες του Θεού, απέκτησαν θέσεις, προνόμια και εξουσίες και άρχισαν πλέον να κατακυριεύουν το ποίμνιο του Ιησού, για το οποίο, Αυτός έχυσε το αίμα Του στο Γολγοθά. **Ο δικέφαλος αετός**, ένα από τα σύμβολα της Ρωμαϊκής (ειδωλολατρικής) εξουσίας, έγινε στη συνέχεια σύμβολο της μετέπειτα Βυζαντινής (χριστιανικής) αυτοκρατορίας. Από τον Μέγα Κωνσταντίνο και μετά αρχίζει η περίοδος κατά την οποία η εκκλησία συμβιβάσθηκε με το σύστημα της κοσμικής Βαβυλώνας και σε αυτό συνετέλεσε σημαντικά, εκτός των άλλων παραγόντων,

και η επιβολή του Χριστιανισμού δια της βίας, που κυρίως συνέβηκε επί της εποχής του Μεγάλου Θεοδοσίου (379-395 μ.Χ.).

Από τη θέση που είναι το σημερινό **Ιράκ** ξεκίνησε η ανταρσία του ανθρώπου κατά του Θεού, αλλά και από τη θέση που είναι σήμερα η **Ιερουσαλήμ** ξεχύθηκε προς όλα τα έθνη το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου του Ιησού. Γι' αυτό και υπάρχει συνεχής αντιπαράθεση των δύο λαών, Ιράκ και Ισραήλ, υπάρχει φοβερό μίσος του Διαβόλου για κάθε τι, που του θυμίζει το λόφο του Γολγοθά, γιατί εκεί συντρίφτηκε και του αφαιρέθηκε η εξουσία του και γιατί εκεί ο Ιησούς Χριστός με το σταυρικό Του θάνατό ελευθέρωσε τους «δέσμους» από την αιχμαλωσία του Σατανά (βλ. Λουκάς Δ/4:18-19, Πράξεις Ι'/10:38).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για την αρχαία Βαβυλώνα και τις ειδωλολατρικές θεότητες και δοξασίες της, που αργότερα διείσδυσαν στο χριστιανικό κόσμο με διαφορετικό μανδύα, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» (σελ. 524).

Το βιβλίο αυτό έχει αναρτηθεί ολόκληρο σε αρχεία PDF στην ιστοσελίδα μου (www.AikiviadisFiladelfos.com) και στο Facebook στην ομάδα «Βιβλιοθήκη FILADELFOS», το οποίο μπορεί να το κατεβάσει.

(7) ΣΑΟΥΔΑΡΑΒΙΑ και ΑΝΤΕΝ

Πολιτικο-οικονομικές ζυμώσεις και ανακατατάξεις υπάρχουν και στα δύο αυτά κράτη, τη Σαουδαραβία και το Άντεν. Η Βίβλος αναφέρεται σχετικά επ' αυτού και την μεν Σαουδαραβία ονομάζει «**Σεβά**», το δε Άντεν το ονομάζει «**Δαιδάν**». Στην Αγία Γραφή αναφέρεται ότι ο Σεβά και ο Δαιδάν ήταν γιοι του Ιοξάν, εγγονού του Αβραάμ, οι δε περιοχές όπου κατοίκησαν πήραν τα ονόματά τους.

α) **ΣΕΒΑ (Σαουδαραβία)**

Για τη «Σεβά» βλέπε: Ιεζεκιήλ ΚΖ/27:22 και ΛΗ/38:13, Ησαΐας Ξ/60:6, Ψαλμός ΟΒ/82:10, Ιερεμίας ς'/6:20, Α' Βασιλέων Ι'/10:1-10, Β' Χρονικών Θ/9:1-12.

β) **ΔΑΙΔΑΝ (Άντεν)**

Για τη «Δαιδάν» βλέπε: Ησαΐας ΚΑ/21:13, Ιεζεκιήλ ΚΕ/25: 13, ΚΖ/27:15-20 και ΛΗ/38:13, Ιερεμίας ΚΕ/25:23.

Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

5CD, 5VCD, 2DVD, 1CDmp3

1. Η ανασύσταση του Κράτους Ισραήλ (2 CD)
2. ΟΙ 70 εβδομάδες του Δανιήλ (κεφ. Θ' /9)
3. Ισραήλ - Βίβλος - Χρονολογίες
4. Η (χαμένη) "Κιβωτός της Διαθήκης"

η ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗ του ΚΡΑΤΟΥΣ ΙΣΡΑΗΛ
η εκπλήρωση των προφητειών
Αθηνά - Νοε. 1992
Επιμέλεια σε VideoCD: 09/2017
ομιλητής: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

η προφητεία των 70 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ
Δανιήλ, κεφ. Θ' /9
ομιλητής: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

η ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ των ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ
ομιλητής: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Ισραήλ - Βίβλος - Χρονολογίες
ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ
το ραντεβού της ιστορίας με το λαό Ισραήλ
ομιλητής: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η (χαμένη) ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ομιλητής: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

COMPACT disc DIGITAL AUDIO
4 θέματα 5 CD
ΒΛΕΠΕ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ
Α' έκδοση: 11/1992
Επιμελίστηκε σε CD: 02/2008 & VideoCD: 06/2017
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ FILADELFOS

Τα μηνύματα έχουν αναρτηθεί σε 5 VideoCD στο Youtube στο κανάλι "Filadelfos Channel 1"

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

«Ο ΛΑΟΣ ΙΣΡΑΗΛ»

«Επειδή, θα σας πάρω από μέσα από τα έθνη, και θα σας συγκεντρώσω από όλους τους τόπους, και θα σας φέρω στη γη σας. Και θα ράνω επάνω σας καθαρό νερό και θα καθαριστείτε από όλες τις ακαθαρσίες σας, και θα σας καθαρίσω από όλα τα είδωλά σας.

Και θα σας δώσω μια ΝΕΑ ΚΑΡΔΙΑ, και θα βάλω μέσα σας ένα ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ, και αφού θα έχω αποσπάσει την ΠΕΤΡΙΝΗ ΚΑΡΔΙΑ από τη σάρκα σας, θα σας δώσω μία ΣΑΡΚΙΝΗ ΚΑΡΔΙΑ.

Και θα βάλω μέσα σας το Πνεύμα Μου, και θα σας κάνω να περπατάτε στα διατάγματά μου, και να φυλάττετε τις κρίσεις μου, και να τις εκτελείτε. **Και θα κατοικήσετε στη γη, που έδωσα στους πατέρες σας, και θα είστε λαός μου, κι Εγώ θα είμαι Θεός σας....»**

(Ιεζεκιήλ Λς'/36:24-28 /μετ.ΠΕΡ.)

Η δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού, συνδέεται άμεσα με την επιστροφή και την αποκατάσταση του λαού Ισραήλ στη γη της Παλαιστίνης. Είναι εκπληκτικό το γεγονός πως, ενώ άλλοι αρχαίοι λαοί, όπως οι Χετταίοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι, κλπ, έπαψαν να υπάρχουν, εξαφανίστηκαν τελείως τα ίχνη τους, ο λαός Ισραήλ, παρ' όλο που υπέστη τους φοβερότερους διωγμούς από όλους τους άλλους λαούς, όχι μόνο διατηρήθηκε για πολλούς αιώνες, αλλά και επέστρεψε στη γη της Παλαιστίνης, όπου οργανώθηκε σαν κυρίαρχο κράτος με διεθνή νομική αναγνώριση.

Είναι γνωστή η ιστορία του λαού Ισραήλ, αλλά σκόπιμο είναι να κάνουμε μια σύντομη ιστορική αναδρομή. Ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ και στους απογόνους του ότι θα κληρονομήσουν *«πάσαν την γην Χαναάν»* (βλ. Γένεσις 12/17:7-8), που είναι γνωστή σε όλους ως *«η Γη της Επαγγελίας»* ή *«η Γη της Υπόσχεσης»*. Η Γη που υποσχέθηκε ο Θεός δεν ήταν μια περιοχή ακαθόριστη, σε κά-

ποιο μέρος της Μέσης Ανατολής, αλλά ήταν με σαφή γεωγραφικά όρια και μάλιστα στο κεφάλαιο ΙΕ/15:18-21 η Βίβλος αναφέρει και ποιοι συγκεκριμένοι λαοί κατοικούσαν τότε εκεί. Με τα σημερινά γεωγραφικά δεδομένα, η Γη της Υπόσχεσης ονομάζεται «Παλαιστίνη» και περιλαμβάνει τον Λίβανο, Ισραήλ, Δυτική Όχθη του Ιορδάνη, τμήματα του Ιράκ, της Συρίας και της Σαουδικής Αραβίας, δηλαδή απλώνεται από το βόρειο μέρος του Σινά και φθάνει μέχρι τον ποταμό Ευφράτη.

Ο **Αβραάμ** ξεκίνησε από την Ουρ των Χαλδαιών, για την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού, αλλά ο ίδιος ποτέ δεν κατέκτησε την υποσχημένη Γη. Από το σπέρμα του Αβραάμ, γεννήθηκε ο **Ισαάκ** και ο **Ιακώβ** και από τον Ιακώβ προήλθαν οι 12 φυλές του Ισραήλ. Ο **Ιωσήφ**, ένας από τους 12 γιους του Ιακώβ, βρέθηκε στην Αίγυπτο, όταν οι αδελφοί του από ζήλια τον πούλησαν σαν δούλο. Εκεί κατηγορήθηκε άδικα από τη γυναίκα του Αιγύπτιου αξιωματούχου Πετεφρή και ρίχτηκε στη φυλακή για 14 ολόκληρα χρόνια. Εξαιτίας μιας ερμηνείας που έδωσε για ένα όνειρο, με αποκάλυψη από τον Θεό, ανυψώθηκε σε υψηλή κυβερνητική θέση. Αργότερα, λόγω μιας μεγάλης πείνας που έγινε, πήγαν στην Αίγυπτο για να βρουν τροφή ο πατέρας του, οι αδελφοί του και οι οικογένειές τους και εγκαταστάθηκαν εκεί. Από 70 άτομα περίπου που ήταν τότε, αυξήθηκαν σε μερικά χρόνια σε ένα έθνος 3 εκατομμυρίων ατόμων (βλ. Γένεσις κεφ. ΛΖ-ΜΑ/37-41). Με την αλλαγή όμως του Φαραώ στην ηγεσία της Αιγύπτου άρχισε η μεγάλη θλίψη και ταλαιπωρία του λαού αυτού, την εξαφάνιση του οποίου ζητούσαν οι Αιγύπτιοι επί 430 περίπου χρόνια (Έξοδος κεφ.Α/1°).

Τότε είναι που ο Θεός σήκωσε το Μωυσή, που μεγάλωσε και σπούδασε μέσα στο παλάτι του Φαραώ, η κόρη του οποίου τον είχε υιοθετήσει, για να απελευθερώσει τον υπόδουλο λαό, όπως και έγινε μετά από μια σειρά φοβερών κρίσεων του Θεού κατά της Αιγύπτου, που είναι οι γνωστές σε όλους ως οι «δέκα πληγές» (βλ. Έξοδος κεφ.Ζ-ΙΑ/7-11). Το βιβλίο της Εξόδου, γραμμένο από τον ίδιο το Μωυσή, αναφέρει με λεπτομέρειες τη θριαμβευτική έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο (1445 π.Χ. περίπου), τη διάβαση με θαυμαστό τρόπο της Ερυθράς Θάλασσας, την ολοσχερή καταστροφή

των στρατευμάτων του Φαραώ και γενικά περιγράφει την **πρώτη επιστροφή του λαού Ισραήλ στη «Γη της Υπόσχεσης»**, η οποία όμως αμαυρώθηκε με 40 χρόνια περιπλάνησης του λαού μέσα στην έρημο, εξαιτίας της ανυπακοής του στο θέλημα του Θεού. Μετά την περιπλάνησή τους και υπό την αρχηγία του Ιησού του Ναυή, γιατί στο μεταξύ ο Μωυσής είχε πεθάνει, κατέκτησαν την Ιερικώ και ένα μεγάλο μέρος από τη Γη που τους υποσχέθηκε ο Θεός.

Στη συνέχεια, άρχισαν να κυβερνούν τον Ισραήλ οι Κριτές, αλλά ο λαός ζητούσε επίμονα από τον Θεό για κυβερνήτη βασιλιά, επειδή και τα γύρω έθνη είχαν βασιλιά. Ο τελευταίος Κριτής ήταν ο **προφήτης Σαμουήλ**, ο οποίος με οδηγία του Κυρίου έχρισε ως πρώτο βασιλιά του Ισραήλ τον **Σαούλ** και μετά την αποστασία αυτού έχρισε βασιλιά τον **Δαβίδ**. Επί της βασιλείας του Σολομώντα, γιου του Δαβίδ, **χτίζεται ο πρώτος Ναός στην Ιερουσαλήμ**. Δυστυχώς όμως, αρχίζει από τότε ο μεγάλος ηθικός ξεπεσμός και η αποστασία του λαού Ισραήλ από τον Θεό. Ο ίδιος ο Σολομώντας νυμφεύεται γυναίκες ειδωλολάτρισσες, που για να τις ευχαριστήσει θυσίαζε στους θεούς τους, γι' αυτό ο Θεός μετά το θάνατό του, φέρνει κρίση επάνω στο λαό αυτό, διαιρεί τον Ισραήλ σε δύο βασίλεια, στο **ΒΟΡΕΙΟ «Βασίλειο του Ισραήλ»** που αποτελείτο από **δέκα** φυλές και στο **ΝΟΤΙΟ «Βασίλειο του Ιούδα»** που αποτελείτο από τις υπόλοιπες **δύο** φυλές, του Ιούδα και του Βενιαμίν. **Το βόρειο Βασίλειο** καταλαμβάνεται το **721 π.Χ.** από τους Ασσύριους, οι δέκα φυλές σύρονται στην αιχμαλωσία και έκτοτε εξαφανίζονται. **Το νότιο Βασίλειο** καταλαμβάνεται το **605 π.Χ.** από τους Βαβυλώνιους, υπό την ηγεσία του Ναβουχοδονόσορα και είκοσι χρόνια αργότερα, το έτος **587 π.Χ.**, η Ιερουσαλήμ καταστρέφεται και ο λαός σύρεται στη Βαβυλώνα, για μια ακόμα φορά αιχμάλωτος, καταπιεσμένος και έξω από τη Γη της Υπόσχεσης. Η αιχμαλωσία αυτή κράτησε εβδομήντα χρόνια, όπως ακριβώς είχε προείπει ο Θεός, δια στόματος του προφήτη Ιερεμία (βλ. Ιερεμίας ΚΘ/29:10).

Το **539 π.Χ.** μια νέα αυτοκρατορία παρουσιάζεται, η Μηδο-Περσική, η οποία υπό την ηγεσία του Κύρου καταλαμβάνει και υποτάσσει το Βαβυλωνιακό Κράτος. Προς το τέλος των εβδομήντα χρόνων, ο προφήτης Δανιήλ (Δανιήλ κεφ.Θ/9) προσεύχεται θερμά για

την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού, σύμφωνα με τους λόγους του Ιερεμία. Οι προσευχές του εισακούσθηκαν από τον Θεό και στο βιβλίο του Έσδρα διαβάζουμε για πενήντα χιλιάδες Ισραηλίτες, που επιστρέφουν στη Γη της Υπόσχεσης, **όπου ξαναχτίζουν το Ναό**, περίπου το έτος **516 π.Χ.** Η ιερή πόλη όμως, η Ιερουσαλήμ, δεν ξαναχτίστηκε τότε, αλλά πολύ αργότερα, το έτος **445 π.Χ.**, επί βασιλείας του Αρταξέρξη Α΄ του επονομαζόμενου Μακρόχειρα (βλ. Νεεμίας κεφ.Β΄/2).

Το έτος **330 π.Χ.** τη Μηδο-Περσική αυτοκρατορία τη διαδέχεται η Ελληνική υπό τον Μέγα Αλέξανδρο και το έτος **146 π.Χ.** την Ελληνική την διαδέχεται η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Το **20 π.Χ.** αρχίζει η ανακατασκευή του Ναού, η οποία τελειώνει περίπου το **64 μ.Χ.** πλην όμως η δόξα του Ναού ήταν πάρα πολύ σύντομη. Ο Ρωμαίος στρατηγός Τίτος και μετέπειτα αυτοκράτορας, το **70 μ.Χ.** εκστρατεύει εναντίον του Ισραήλ με πρόθεση να καταστείλει οριστικά κάθε εξέγερση του λαού Ισραήλ, ο οποίος συνέχια στασίαζε κατά του Ρωμαίου κατακτητή, πολιορκεί και καταλαμβάνει την Ιερουσαλήμ την οποία καταστρέφει ολοσχερώς, κατασκάπτει «εκ θεμελίων» το Ναό του Θεού και δεν έμεινε *«λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή»*, όπως χαρακτηριστικά είχε προείπει ο ίδιος ο Ιησούς (βλ. Ματθαίος ΚΔ/24:2), οι πόλεις γύρω καταστράφηκαν και ο λαός εκδιώχτηκε και διασκορπίστηκε σε όλα τα μέρη της Γης. Ο ιστορικός της εποχής εκείνης Ιώσηπος αναφέρει ότι η οργή των Ρωμαίων εναντίον των Ισραηλιτών ήταν τόσο μεγάλη, ώστε σταμάτησαν να εκτελούν τους πολίτες, στασιαστές και μη, μόνον όταν δεν είχαν άλλα ξύλα για να τους σταυρώσουν, καθόσον την εποχή εκείνη ο συνήθης Ρωμαϊκός τρόπος εκτέλεσης ήταν ο σταυρικός θάνατος.

Με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του Ναού, οι Ισραηλίτες εγκαταλείπουν τη Γη της Επαγγελίας. Οι αιώνες που ακολούθησαν ήταν τραγικοί για το λαό Ισραήλ, ο οποίος απίστησε, απέρριψε και τέλος σταύρωσε το Μεσσία. Όταν είχαν ζητήσει την άδικη καταδίκη του Ιησού Χριστού, μόνον τους επέβαλλαν και τη δική τους τιμωρία, λέγοντας *«το αίμα Αυτού (ας ήναι) εφ΄ ημάς, και επί τα τέκνα ημών»* (Ματθαίος ΚΖ/27:25). Όπου και να πήγαιναν γινόντουσαν μιση-

τοί και διώκονταν με απίστευτη σκληρότητα από τη μια χώρα στην άλλη, χωρίς να μπορούν να βρουν σε κάποιο μέρος της Γης ανάπαυση και ειρήνη.

❖ Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι οι μεγαλύτερες κρίσεις του Θεού επάνω στο λαό Ισραήλ συνέβαιναν την ίδια ημερομηνία, που είναι την **9η** του μήνα Οβ (ή Αβ), ο οποίος μήνας αντιστοιχεί με το δικό μας Αύγουστο:

- 1) **587 π.Χ.**: Καταστροφή του 1ου Ναού από τους Βαβυλώνιους (9η Οβ).
- 2) **70 μ.Χ.**: Έχουμε την καταστροφή του 2ου Ναού από τους Ρωμαίους.
- 3) **71 μ.Χ.**: Μεγάλη καταστροφή των αγρών της Ιουδαίας από τους Ρωμαίους με αλάτι.
- 4) **135 μ.Χ.**: Ενάμισι εκατομμύριο περίπου Ιουδαίοι θανατώνονται επί αυτοκράτορα Αδριανού.
- 5) **1290 μ.Χ.** : Εκδίωξη των Ιουδαίων από την Αγγλία.
- 6) **1492 μ.Χ.** : Εκδίωξη των Ιουδαίων από την Ισπανία.
- 7) **1914 μ.Χ.** : Εκδίωξη των Ιουδαίων από τη Ρωσία.

Βέβαια έγιναν δεκάδες εκατοντάδες διωγμοί σε βάρος των Ιουδαίων (π.χ. επί Χίτλερ), αλλά στις πιο πάνω περιπτώσεις έγιναν ακριβώς στις 9 του Εβραϊκού μήνα Αβ (ή Οβ). Ο Θεός έχει μπει μέσα στην ανθρώπινη ιστορία και είναι Αυτός που ελέγχει την πορεία της ανθρωπότητας από αγάπη για τον αμαρτωλό άνθρωπο, αλλιώς η αμαρτία και η αποστασία του ανθρώπου θα είχε ήδη καταστρέψει τον πλανήτη μας.

Συχνά ο Θεός θέτει χρονολογίες-ορόσημα στις σχέσεις Του με τον άνθρωπο και ιδιαίτερα με το λαό Ισραήλ, για γεγονότα που πρόκειται να συμβούν μελλοντικά, τις οποίες τηρεί με απόλυτη ακρίβεια. Εάν γνωρίζουμε την ιστορία του παρελθόντος, μπορούμε στις συγκεκριμένες ημερομηνίες (σύμφωνα βέβαια με το Εβραϊκό ημερο-

λόγιο) να δούμε τις θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία. Για παράδειγμα, κάθε χρόνο την **10η** του μήνα Τισρί οι Ισραηλίτες είχαν την «εορτή του Εξίλασμού» ή του «**Γιομ Κιππούρ**» (βλ. Λευιτικό 15/16 και ΚΓ/23:26-32). Ο Αραβο-Ισραηλινός πόλεμος του **1973**, που είχε σαν αποτέλεσμα την εδαφική επέκταση του Ισραηλινού κράτους, έγινε την **10η** του Εβραϊκού μήνα Τισρί, γι' αυτό και ονομάστηκε «**πόλεμος της ημέρας του Εξίλασμού**». Ένα παρόμοιο θαυμαστό γεγονός την ίδια ακριβώς ημερομηνία (10 Τισρί) θα συμβεί μελλοντικά, κατά το τέλος περίπου της επταετίας του Αντίχριστου (βλ. Ζαχαρίας 1Β/12:10-14, 1Γ/13:1-2, 1Δ/14:1-4).

Η κατάσταση της απόρριψης του Ισραήλ δεν θα είναι μόνιμη, είναι όπως αναφέρει ο απόστολος Παύλος μια πνευματική «τύφλωση», που ο Θεός επέτρεψε για τιμωρία επάνω στο λαό αυτό και που τον εμποδίζει προσωρινά να αναγνωρίσει την αποστατημένη του κατάσταση και να μετανοήσει: *«Διότι δεν θέλω να αγνοήτε, αδελφοί, το μυστήριο τούτο (δια να μη υψηλοφρονήτε), ότι ΤΥΦΛΩΣΙΣ κατά μέρος έγεινεν εις τον Ισραήλ, εωσού εισέλθη το πλήρωμα των εθνών, και ούτω πας Ισραήλ θέλει σωθή...»* (Ρωμαίους 1Α/11:25-27 /μετ.ΝΒ). Είναι γνωστό ότι τον **8^ο** αιώνα οι Άραβες καταλαμβάνουν την περιοχή της Παλαιστίνης, ενώ τον **12^ο** αιώνα την κατέλαβαν οι «χριστιανοί» σταυροφόροι, την οποία κράτησαν για λίγο, μέχρι το **1187 μ.Χ.** Μετά τους Άραβες, την κυριαρχία της Γης της Υπόσχεσης του Θεού την απέκτησαν οι Οθωμανοί Τούρκοι το **1516 μ.Χ.**, την οποία είχαν μέχρι τις **11.12.1917 μ.Χ.**, όπου τη σκυτάλη την πήραν οι Άγγλοι, όταν ο στρατηγός Άλλεμπυ κατέλαβε την Ιερουσαλήμ.

Το χαρακτηριστικό σημείο της απελευθέρωσης της Ιερουσαλήμ από τους Άγγλους είναι ότι η πόλη καταλήφθηκε «αμαχητί», χωρίς να πέσει ούτε ένας πυροβολισμός και αυτό συνέβηκε, γιατί το όνομα του στρατηγού «**Άλλεμπυ**» οι μουσουλμάνοι Τούρκοι το ταύτισαν με το όνομα του «**Αλλάχ**», με αποτέλεσμα να τους καταλάβει άγιος φόβος και να παραδώσουν την ιερή πόλη χωρίς να προβάλλουν την παραμικρή αντίσταση. Μια πόλη που την κατείχαν οι Τούρκοι για τέσσερις αιώνες την παρέδωσαν τόσο εύκολα και χωρίς όρους, σαν να επρόκειτο για ένα ευτελές εμπόρευμα στην αγορά, που δεν έχει πλέον κατανάλωση. Αυτό το γεγονός, όσο και

αν φαίνεται απίστευτο και έξω από κάθε ανθρώπινη λογική, δεν παύει να αποτελεί μια αναμφισβήτητη ιστορική πραγματικότητα. Εδώ φαίνεται και πάλι η πρόνοια και το έλεος του Θεού για το λαό Ισραήλ, ο οποίος βρίσκεται μέσα στο προφητικό Του σχέδιο για τους έσχατους καιρούς.

Ίσως κάποιος να νομίζει ότι ο Θεός είναι προσωπολήπτης και έκανε μια ειδική-ευνοϊκή μεταχείριση στον Ισραήλ με το να υποσχεθεί στον Αβραάμ και τους απογόνους του ότι θα τους δώσει για να κατοικήσουν τη γη, στην οποία ρέει «μέλι και γάλα» (Αριθμοί 18/13:27) και ότι από το σπέρμα του Αβραάμ θα έρθει ο άγιος των αγίων, ο Μεσσίας. **Όχι, αυτό δεν είναι η αλήθεια.** Ο Θεός αγαπά και σπλαχνίζεται όλους μας το ίδιο, αφού είμαστε δημιουργήματά Του κατά «την εικόνα Του» και θέλει να μας κάνει και κατά «την ομοίωσή Του» (βλ. Γένεσις Α/1:27 /Α΄ Ιωάννου Γ/3:2), αλλά μετά τον κατακλυσμό, από τους τρεις γιους του Νώε (Σημ, Χαμ και Ιάφεθ), μόνον οι απόγονοι του Σημ διατήρησαν την πίστη τους στον Ένα και μόνο Αληθινό Θεό, ενώ οι απόγονοι των άλλων δύο γιων του Νώε αποστάτησαν από το θέλημά Του και έπεσαν στην ειδωλολατρία. Γι' αυτό ο Θεός ευλόγησε το σπέρμα του Σημ, από τον οποίο προέρχεται ο Αβραάμ και οι μετέπειτα απόγονοί του.

Εάν οι απόγονοι του Ιάφεθ, από τους οποίους προερχόμαστε και εμείς οι Έλληνες, διατηρούσαν αυτοί την πίστη τους στον Αληθινό Θεό, τότε θα μπορούσαμε να βρισκόμαστε εμείς στη θέση του λαού Ισραήλ και να ήταν οι Έλληνες «ο εκλεκτός λαός» του Θεού, ή όποιος άλλος λαός δεν ξέφευγε από το θέλημα του Θεού. **Ο Θεός ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ προσωπολήπτης.** Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι και ο Ισραήλ, έπραττε πολλές φορές ενάντια στο θέλημα του Θεού, με αποκορύφωμα της αμαρτίας του να θανατώσουν και τον κεχρισμένο Του, τον Ιησού Χριστό, γι' αυτό και υπέστησαν φοβερούς ανά τους αιώνες διωγμούς.

Εμείς δε οι Έλληνες, θα μπορούσαμε να πούμε ότι, έχουμε πράγματι μια ευνοϊκή μεταχείριση από τον Θεό, όταν μας έκανε την ύψιστη τιμή να μας δώσει τον γραπτό Λόγο Του, την Καινή Διαθήκη, στη γλώσσα μας. Δυστυχώς όμως, εμείς δεν σταθήκαμε άξιοι

αυτής της τιμής, καθόσον από τον 4ο αιώνα και μετά, και με επίσημες αποφάσεις και διατάγματα των Βυζαντινών (Ρωμαίων) αυτοκρατόρων, **μπήκαν μέσα στην αγνή διδασκαλία του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού πλήθος ειδωλολατρικών δοξασιών και παραδόσεων, με αποτελέσματα τραγικά και ολέθρια.** Από αυτή την κατάσταση, δεν εξαιρείται ούτε ο (Μέγας) Κωνσταντίνος, ο οποίος έλαβε τον ειδωλολατρικό αρχιερατικό τίτλο του «Μέγιστου Ποντίφηκα» (Pontifex Maximus) και με αυτόν τον τίτλο προήδρευσε της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια το 325 μ.Χ.. Άλλωστε αυτό, ήταν φυσικό επακόλουθο, **τόσο** λόγω της καταγωγής του Κωνσταντίνου, ο οποίος ήταν γνήσιος Ρωμαίος, γιος του στρατηγού Κωνσταντίου Χλωρού και δεν ήταν αυτοκράτορας της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, όπως τον παρουσιάζουν (ιστορικά την εποχή εκείνη δεν υπήρχε αυτός ο τίτλος), αλλά ήταν αυτοκράτορας της ενιαίας Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας με έδρα τη Νέα Ρώμη στην Ανατολή, η οποία πολύ μεταγενέστερα μετονομάσθηκε Κωνσταντινούπολη, **όσο** και λόγω της θρησκευτικής του παιδείας και της Ρωμαϊκής του κουλτούρας, που είχε μεγαλώσει ως ειδωλολάτρης. Τα διατάγματα λοιπόν των Ρωμαίων και Βυζαντινών αυτοκρατόρων ήταν η αρχή της πτώσης και η αρχή των σκοτεινών αιώνων για την εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ο Θεός όμως δεν έκανε κρίση, για χίλια περίπου χρόνια μακροθύμησε από αγάπη και έλεος και το έτος **1453 μ.Χ.** ήρθε η πτώση της βασιλεύουσας, της Κωνσταντινούπολης και όλου του Βυζαντινού μεγαλείου και αρχίζει η μακρόχρονη σκλαβιά των 400 χρόνων.

Πιστεύω ότι ήταν η δίκαιη κρίση του Θεού επάνω στην πατρίδα μας, ήταν η δικαιοσύνη του Θεού επάνω σ' ένα λαό **πνευματικά απειθή,** που θέρισε ότι έσπειρε. Οι λόγοι της άλωσης της Πόλης δεν ήταν απλά κοινωνικοπολιτικοί (αυτή ήταν η ορατή όψη των πραγμάτων), αλλά ήταν πνευματικοί. Το χαρμόσυνο μήνυμα του ευαγγελίου του Χριστού, πρώτα κηρύχτηκε από τους αποστόλους στους ομοεθνείς τους, τους Ιουδαίους και αμέσως μετά στους Έλληνες, γι' αυτό πιστεύω ότι Ελλάδα θα διαδραματίσει βασικό ρόλο στις εξελίξεις των εσχάτων καιρών και μάλιστα θα παίξει την προτελευταία πράξη στο δράμα της παγκόσμιας ιστορίας, η τελευταία

πράξη (ο επίλογος του δράματος) ανήκει στο λαό Ισραήλ, από εκεί άρχισε ο Κύριος Ιησούς και από εκεί θα ολοκληρώσει το θαυμαστό και άγιο σχέδιό Του.

Και μια ακόμα λεπτομέρεια πριν κλείσουμε τη μικρή αυτή παρένθεση για την πατρίδα μας. **Για 400 χρόνια** περίπου (4 αιώνες) έμειναν υπόδουλοι οι Ισραηλίτες στην Αίγυπτο, τα οποία τελείωσαν με μια θριαμβευτική έξοδο (τον 14ο αιώνα π.Χ.). **Για 400 επίσης χρόνια** η Ιερουσαλήμ ήταν υπό την κατοχή των Οθωμανών (1516 - 1917 μ.Χ.), η οποία τελείωσε με μια θαυμαστή απελευθέρωσή της από τον Θεό. **Τέλος, 400 χρόνια** έμεινε υπόδουλη και η πατρίδα μας στην Οθωμανική αυτοκρατορία και τελείωσε με μια εξέγερση το 1821, η οποία θα ήταν εκ των προτέρων αποτυχημένη, εάν δεν ήταν το σχέδιο και η πρόνοια του Θεού να απελευθερωθούμε και να μας προετοιμάσει σιγά-σιγά για την τελευταία σκηνή του δράματος, που θα κορυφωθεί στους τελευταίους καιρούς.

Ο Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, συνέχεια κάνει αναφορές για την επιστροφή των Ιουδαίων στη γενέτειρά τους, στη Γη της Παλαιστίνης, όπου θα οργανωθούν σαν κυρίαρχο κράτος, η δε επιστροφή τους θα είναι πλέον μόνιμη (βλ. Ιερεμίας ΚΔ/24:4-7, Ιωήλ Γ/3:20, Μιχαίας Β/2:12, κλπ). Ολόκληρο το ΛΖ'/37 κεφάλαιο του βιβλίου του προφήτη Ιεζεκιήλ αναφέρεται στο όραμα των «**ΞΗΡΩΝ ΟΣΤΩΝ**», τα οποία συμβολίζουν τον διασκορπισμένο σε όλο τον κόσμο Ισραήλ. Ο Ιεζεκιήλ πολύ παραστατικά περιγράφει τον Ισραήλ με την εικόνα των «ξηρών οστών» που βρίσκονται στη μέση κάποιας πεδιάδας. Σιγά-σιγά τα οστά αυτά ενώθηκαν μεταξύ τους, «νεύρα» και «σάρκες» παρουσιάστηκαν επάνω σ' αυτά, «δέρμα» τα σκέπασε και αργότερα πήραν και «πνεύμα» (πνοή ζωής), όπου ανέζησαν, στάθηκαν στα πόδια τους και απετέλεσαν ένα πολύ μεγάλο στράτευμα. Διαβάστε προσεκτικά την παρακάτω προφητεία:

«Το χέρι του Κυρίου στάθηκε επάνω μου, και ο Κύριος με έβγαλε δια του πνεύματος, και με έβαλε στη μέση μιας ΠΕΔΙΑΔΑΣ, και αυτή ήταν γεμάτη από κόκαλα (“ήτο πλήρης οστέων”). Και με έκανε να περάσω κοντά τους γύρω-γύρω, Και να, ήσαν υπερβολικά πολλά επάνω στο πρόσωπο της πεδιάδας, και να, ήσαν ΚΑΤΑΞΕΡΑ....

Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς αυτά τα κόκαλα: Να, εγώ θα

βάλω μέσα σε σας ΠΝΕΥΜΑ, και θα αναζηήσετε, και θα βάλω επάνω σας ΝΕΥΡΑ, και θα βάλω επάνω σας ΣΑΡΚΑ, και θα σας περισκεπάσω με ΔΕΡΜΑ, και θα βάλω σε σας ΠΝΕΥΜΑ, και θα αναζηήσετε, και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος...

Και προφήτευσα, καθώς προστάχθηκα, και καθώς προφήτευσα, έγινε ένας ήχος, και να ένας σεισμός, ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΚΑΛΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΗΚΑΝ ΜΑΖΙ, ΕΝΑ ΚΟΚΑΛΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΚΟΚΑΛΟ. Και είδα, και να, αναφύησαν επάνω τους νεύρα και σάρκες, και ένα δέρμα από επάνω τα περισκέπασε, όμως πνεύμα δεν ήταν μέσα τους.....

Και προφήτευσα, όπως προστάχθηκα, ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΠΗΚΕ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΟΥΣ, κι ανέζησαν, και στάθηκαν στα πόδια τους, ένας μεγάλος στρατός, σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό» (Ιεζεκιήλ ΑΖ/37:1-2,5-8,10 /μετ.ΠΕΡ.)

Η όραση αυτή δόθηκε στον Ιεζεκιήλ το 587 π.Χ. και για 2.500 περίπου χρόνια η προφητεία αυτή δεν είχε εκπληρωθεί. Σήμερα όμως βλέπουμε ότι πράγματι τα «ξηρά οστά» του Ισραήλ άρχισαν να κινούνται, να συνέρχονται μεταξύ τους και να έχουν παρουσιασθεί επάνω τους «νεύρα» και «σάρκες». Τους λείπει όμως το Πνεύμα του Κυρίου, που θα τους δώσει ζωή, λείπει δηλαδή από το λαό αυτό η πνευματική ζωή και η αφύπνιση. Η ιστορική πορεία του εκπληκτικού αυτού θαύματος, της σταδιακής επιστροφής των Ιουδαίων στη γενέτειρά τους, την Παλαιστίνη, χρονικά έχει ως εξής:

01) 70 μ.Χ.: Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας **Τίτος** καταστρέφει την Ιερουσαλήμ και τον μεγαλοπρεπή Ναό και διασκορπίζει τους Ιουδαίους σε ολόκληρο τον κόσμο. Για αιώνες δεν επιτρεπόταν σε Ιουδαίο να διαμένει στην Ιερουσαλήμ, γι' αυτό και σε ολόκληρη την περιοχή της Παλαιστίνης υπήρχαν ελάχιστοι Ιουδαίοι.

02) 1897: Συγκαλείται στη Βασιλεία με πρωτοβουλία του **Θεόδωρου Χέρτσελ**, πρωτεργάτη του Σιωνιστικού κινήματος, το «Πρώτο Σιωνιστικό Συνέδριο», το οποίο διακηρύττει το δικαίωμα του Ιουδαϊκού λαού να ανασυστήσει και πάλι ένα κράτος στην Παλαιστίνη. Την εποχή εκείνη υπήρχαν **25.000** περίπου Ιουδαίοι στην Παλαιστίνη.

03) 1914: Ξεσπά ο **Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος**. Ο αριθμός των Ιουδαίων που έχουν επιστρέψει μέχρι τότε στη Γη της Υπόσχεσης έχει φθάσει στους **85.000** περίπου.

04) 02-11-1917: Υπογράφεται από τον Υπουργό Εξωτερικών της Βρετανίας Λόρδο **Αρθουρ Τζέιμς Μπάλφουρ**, η λεγόμενη «διακήρυξη Μπάλφουρ», με την οποία υποσχόταν την «εγκαθίδρυση στην Παλαιστίνη εθνικής κοιτίδας του Εβραϊκού λαού.....χωρίς να παραβλάπτονται τα πολιτικά και θρησκευτικά δικαιώματα των υπαρχουσών μη Εβραϊκών κοινοτήτων στην Παλαιστίνη». Σε πολύ σύντομο χρόνο στη δήλωση αυτή προσχώρησε και η Γαλλία δια του υπουργού Εξωτερικών Πισόν. Δεν έχει καταγραφεί στη διεθνή βιβλιογραφία ότι της «Διακήρυξης Μπάλφουρ» προηγήθηκε κατά 5 μήνες (Ιούλιος 1917) η υπόσχεση του τότε Έλληνα ΥΠ.ΕΞ **Νικολάου Πολίτη** της κυβέρνησης Βενιζέλου σύμφωνα με την οποία «*εν ευθέτω χρόνω η Κυβέρνησις των Φιλελευθέρων θέλει καταβάλη πάσαν προσπάθειαν όπως υποβοηθήση το εθνικόν έργον των Ισραηλινών εν πλήρει συμφωνία μετά των μεγάλων Συμμάχων της Ελλάδος*», δήλωση την οποία επανέλαβε και τον Φεβρουάριο 1918 στο Ελληνικό Κοινοβούλιο σε αντιφώνηση ευχαριστιών προς τον Έλληνα βουλευτή Θεσσαλονίκης και Ισραηλίτη στο θρήσκευμα Μ.Κοφίνα (πηγή: Πρακτικά Συνεδρίασις Γ΄, Κ΄ Περίοδος της 28.02.1918).

05) 11-12-1917: Ιστορική ημέρα για το Ισραήλ. Ο Βρετανικός στρατός, υπό την ηγεσία του στρατηγού **Άλλεμπυ**, ελευθερώνει την Ιερουσαλήμ από τον Μουσουλμανικό ζυγό, που βρισκόταν από το 1516.

06) 1922: Ο τότε διεθνής οργανισμός, «Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ», δίνει «Εντολή» στην Αγγλία για την ανασύσταση του Ισραηλινού Κράτους.

07) 1939 - 1940: Ξεσπά ο **Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος** και αρχίζει ένας φοβερός διωγμός των Εβραίων από το Γ΄ Ράιχ. Παρ' όλα αυτά, **400.000** Ιουδαίοι βρίσκονται εγκαταστημένοι στη γη των πατέρων τους.

08) 1940 - 1944: Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται ως «**το ολοκαύτωμα των Εβραίων**». Υπολογίζεται ότι μέχρι την κατάρρευση της Χιτλερικής κυριαρχίας στην Ευρώπη, που άρχισε ουσιαστικά με την απόβαση των Συμμαχικών Δυνάμεων στις ακτές της Νορμανδίας στις 6 Ιουνίου 1944, 6.000.000 Εβραίοι θανατώθηκαν από τις Γερμανικές διώξεις, με αποκορύφωμα όλων αυτών των γεγονότων, οι μαζικές εκτελέσεις και δολοφονίες των Ιουδαίων με σκληρούς και απάνθρωπους και τρόπους κυρίως στα στρατόπεδα του Άουσβιτς και του Νταχάου.

Ο αριθμός των έξι εκατομμυρίων για πολλούς φαίνεται υπερβολικός, καθόσον το ερώτημα είναι «Υπήρχαν την εποχή εκείνη, τόσο πολλοί Ισραηλίτες στην Ευρώπη; Και αν υπήρχαν, τότε πόσοι θα πρέπει να ήσαν και στον υπόλοιπο κόσμο, που δεν ήταν κάτω από την Χιτλερική κατοχή;» Γι' αυτό υπάρχει και η άποψη μερικών συγγραφέων ότι ο αριθμός των θανατωθέντων Ιουδαίων στην πραγματικότητα ήταν **600.000** και όχι 6.000.000, ο οποίος είναι αριθμός πλαστός και που εφευρέθηκε για να κερδίσουν οι Ιουδαίοι τη συμπάθεια του κόσμου. Για το θέμα αυτό έχουν γραφτεί αρκετά βιβλία, τα οποία μάλιστα παρουσιάζουν και «τεκμήρια». Το ερώτημα είναι το αντίθετο: Μήπως τα «τεκμήριά» τους είναι πλαστά (κατασκευασμένα) και όχι αληθινά; (βλέπε το βιβλίο του Richard Harwood με τίτλο «**ΜΥΘΟΣ ή ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ: 6.000.000 ΝΕΚΡΟΙ;**», εκδόσεις «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ»). Το γεγονός όμως είναι ότι και 600.000 να ήσαν οι θανατωθέντες Ιουδαίοι από τη Χιτλερική θηριωδία, δεν παύει να είναι ένας αριθμός τραγικός και να αποτελεί μια συνέχεια των δεινών του Ισραήλ, εξαιτίας της απόρριψης του Μεσσία: «*Το αίμα Αυτού ας είναι επάνω μας και επάνω στα παιδιά μας*» είχαν πει οι Ιουδαίοι στον Πιλάτο, όταν ζητούσαν την καταδίκη του Ιησού (Ματθαίος ΚΖ/27:25).

09) 29-11-1947: Η Γενική Συνέλευση του ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ (ΟΗΕ), που ιδρύθηκε στη θέση της «Κοινωνίας των Εθνών», υιοθετεί λύση, η οποία έδινε και πάλι στη Μεγάλη Βρετανία την «Εντολή» για την ανασύσταση του Ιουδαϊκού κράτους.

10) 15 Μαΐου 1948: Ανακηρύσσεται το Ισραήλ ανεξάρτητο κράτος. Αμέσως τα στρατεύματα των γύρω συνασπισμένων Αραβι-

κών Κρατών (Αιγύπτου, Συρίας Ιορδανίας, Ιράκ και Λιβάνου), εισβάλλουν στην Παλαιστίνη, πλην όμως ηττήθηκαν από τους Ισραηλινούς κατά κράτος. Είναι η **πρώτη** μεγάλη σύγκρουση μεταξύ των Αράβων και των Ισραηλινών. Ο πληθυσμός του νέου Κράτους αποτελείται από 650.000 περίπου Ιουδαίους και εκατοντάδες χιλιάδες Άραβες.

11) **29-10-1956:** Ο Ισραηλινός στρατός καταλαμβάνει σε διάστημα μιας εβδομάδας τη Λωρίδα της Γάζας και τη Χερσόνησο του Σινά. Μετά από λίγους μήνες το Ισραήλ αποχωρεί από το Σινά κατ' απαίτηση των Ηνωμένων Εθνών. Αυτή ήταν η **δεύτερη** μεγάλη σύγκρουση μεταξύ των δύο λαών.

12) **1964:** Δημιουργείται η «ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ-ΟΑΠ» (PLO), με στόχο τη δημιουργία ενός Παλαιστινιακού κράτους για τους Άραβες.

13) **05-06-1967:** Το πιο συγκλονιστικό γεγονός στη σύγχρονη ιστορία του Ισραήλ είναι ο περίφημος «ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΙ ΗΜΕΡΩΝ», που άφησε άφωνη όλη την ανθρωπότητα. Είναι η **τρίτη** σύγκρουση μεταξύ Ισραήλ και Αράβων, όπου μετά από αιώνες η Ιερουσαλήμ καταλαμβάνεται από τους Ισραηλίτες. Στον πόλεμο αυτό, ο Ισραηλινός στρατός καταλαμβάνει τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη, τα υψώματα του Γκολάν και τη Χερσόνησο του Σινά. Το Ισραήλ είναι ο κυρίαρχος πλέον του παιχνιδιού.

14) **06-10-1973:** Ξεσπά ο **τέταρτος** κατά σειρά πόλεμος μεταξύ Αράβων και Ισραήλ. Είναι ο λεγόμενος «*Πόλεμος της Ημέρας του Εξίλασμού*» ή «*Πόλεμος του Γιόμ Κιπούρ*», όπου το Ισραήλ επεκτείνει την εδαφική του κυριαρχία.

15) **Μάρτιος 1979:** Υπογράφεται στην Ουάσιγκτον μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ συνθήκη ειρήνης, γνωστή ως «η συμφωνία του Καμπ Ντέιβιντ». Για πρώτη φορά τα δύο κράτη συνάπτουν διπλωματικές σχέσεις.

16) **Ιούνιος 1982:** Το Ισραήλ εισβάλλει στο Λίβανο, καταλαμβάνει μεγάλο μέρος αυτού και διώχνει τις βάσεις της ΟΑΠ (PLO). Είναι ο **πέμπτος** μεγάλος πόλεμος μεταξύ Ισραήλ και Αραβικών

λαών. Μετά από τρία χρόνια, το 1985, το Ισραήλ αποχωρεί από τα καταληφθέντα εδάφη.

17) 1990: Το Ιράκ έτοιμο να επιτεθεί εναντίον του Ισραήλ, πλην όμως το Ιούλιο του έτους αυτού, εισβάλλει και καταλαμβάνει το γειτονικό Κουβέιτ.

18) 4 Μαΐου 1994: Ημερομηνία «σταθμός», υπογράφεται στο Κάιρο της Αιγύπτου μεταξύ του ηγέτη της ΟΑΠ Γιάσερ Αραφάτ και του Ισραηλινού πρωθυπουργού Γιτζάκ Ράμππιν συμφωνία για παραχώρηση περιορισμένης αυτονομίας των Παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη, πλην όμως με τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμππιν στις **04.11.1995** η ειρήνη στη Μέση Ανατολή μπαίνει σε νέα δοκιμασία. Η συμφωνία αυτή είναι γνωστή ως «**Όσλο 1**».

19) 28 Σεπτεμβρίου 1995: Ισραήλ και ΟΑΠ υπογράφουν στο Λευκό Οίκο συμφωνία για τη σταδιακή αποχώρηση των Ισραηλινών στρατευμάτων από τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη, με την οποία αποκτούσαν την αυτονομία **6** πόλεις (Βηθλεέμ, Τζενίν, Ναμπλούς, Καλκίλια, Ραμάλα και Τουλκάρεμ), τμήμα της Χεβρώνας και 450 χωριά. Η συμφωνία αυτή περιλάμβανε 400 σελίδες και είναι γνωστή ως «**Όσλο 2**».

20) 11 Απριλίου 1996: Για πρώτη φορά, μετά από 14 χρόνια (από το 1982), Ισραηλινά πολεμικά ελικόπτερα και μαχητικά αεροπλάνα βομβάρδισαν την **Βηρυτό**, πρωτεύουσα του Λίβανου. Η αιτιολογία ήταν απλά και καθαρά πράξη αντιποίνων για τις επιθέσεις των ανταρτών της «Χεζμπολάχ» που τον τελευταίο καιρό είχαν ενταθεί δραματικά. Οι βομβαρδισμοί κράτησαν 16 συνεχείς ημέρες, μέχρι την 27.04.1996, όπου έγινε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν η **έκτη** μεγάλη σύγκρουση μεταξύ Ισραήλ και Αράβων.

21) 10 Μαρτίου - 11 Απριλίου 2002: Τριάντα ημέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο. Το Ισραήλ, μετά από αλλεπάλληλες επιθέσεις Παλαιστινίων καμικάζι κατά αμάχων πολιτών, προβαίνει σε μια κολοσσαία στρατιωτική επιχείρηση κατά των Παλαιστινίων, με 20.000 στρατιώτες. Ήταν η μεγαλύτερη επιχείρηση μετά από το

1982. Θεωρείται η **έβδομη** μεγάλη σύγκρουση μεταξύ Ισραήλ και Αράβων (Περισσότερα για το θέμα αυτό, βλέπε στο 8^ο κεφάλαιο).

22) 05-10-2003: 30 χρόνια από τον Αραβο-Ισραηλινό πόλεμο του «Γιόμ Κιππούρ» (1973) Ισραηλινά αεροπλάνα βομβαρδίζουν το στρατόπεδο Σαΐν Σαχέμπ, 22χλ ΒΔ της Δαμασκού, με την αιτιολογία ότι το στρατόπεδο ήταν βάση της Ισλαμικής οργάνωσης «Τζι-χάντ». Το γεγονός αυτό οδήγησε στην έκτακτη σύγκληση του Συμβουλίου της Ασφαλείας του ΟΗΕ.

23) 22-03-2004: Με τρεις βόμβες που ρίχτηκαν από πολεμικά Ισραηλινά ελικόπτερα σκοτώνεται ο πνευματικός ηγέτης της «Χαμάς» **Αχμάντ Γιασίν**, ανοίγοντας τον ασκό του Αιόλου για μια νέα αιματοχυσία στα εδάφη της Μέσης Ανατολής. Χαμάς και Αλ Κάιντα αντιδρούν έντονα με συνθήματα *«εκδίκηση σε κάθε γωνιά της Γης, θάνατος»*. Ηφάιστειο πολεμικό η Μέση Ανατολή

24) 12 Ιουλίου - 14 Αυγούστου 2006: Έχουμε τον ονομασθέντα **«Πόλεμο των 34 ημερών»**, αιτία του οποίου υπήρξε η επίθεση της Χεζμπολάχ στα σύνορα με το Ισραήλ, όπου 2 Ισραηλινοί στρατιώτες αιχμαλωτίζονται και άλλοι 8 σκοτώνονται. Το Ισραήλ προβαίνει άμεσα σε βομβαρδισμό του αεροδρομίου της Βηρυτού, αποκλείει τον Λίβανο και καταστρέφει βασικές υποδομές του. Οι πολεμικές επιχειρήσεις γενικεύονται και υπήρχαν φόβοι επέκτασης του πολέμου σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Μετά από διαμεσολάβηση του ΟΗΕ υπογράφεται εκεχειρία και στις 14.08.2006 σταματούν οι πολεμικές ενέργειες. Η σύγκρουση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν η **όγδοη** μεγάλη σύγκρουση μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων.

25) Δεκέμβριος 2008 - Ιανουάριος 2009: Δύο μήνες που συγκλόμισαν τη Μέση Ανατολή και ανησύχησαν τη διεθνή κοινότητα για γενίκευση του πολέμου σε όλο τον Αραβικό κόσμο, με σοβαρό παγκόσμιο αντίκτυπο. Το Ισραήλ, προκειμένου να θέσει τέρμα στις συνεχείς επιθέσεις της Χαμάς, που έχει την έδρα της στο Λίβανο, εξαπέλυσε ισχυρότατες επιθέσεις εναντίον των θέσεών της. Η επιχείρηση πήρε την ονομασία **«Συμπαγές Μολύβι»**. Κατά τη δί-

μηνη σύγκρουση ο απολογισμός ήταν 917 νεκροί και 4.100 τραυματίες. Η σύγκρουση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν η **ένατη** μεγάλη σύγκρουση μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων.

26) 2010 - 2020: Τα πολεμικά γεγονότα μεταξύ του Ισραήλ και των γύρω Αραβικών κρατών συνεχίστηκαν μεν κατά την επόμενη δεκαετία που ακολούθησε με σημαντικές απώλειες τουλάχιστον στην αρχή της περιόδου αυτής, αλλά θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε, ότι υπήρξε κάποια σημαντική ύφεση στο πολεμικό κλίμα που επικρατούσε στη Μέση Ανατολή, με εξαίρεση τα σοβαρά γεγονότα που συνέβησαν το τελευταίο δίμηνο του **2012** (Νοέμβριος – Δεκέμβριος), με κύριο ρόλο στα γεγονότα αυτά η εμφύλια διαμάχη στη Συρία. Για τα γεγονότα της περιόδου αυτής θα αναφερθούμε και στο «**Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ**».

❖ Στη δεύτερη δεκαετία του **21^{ου}** αιώνα, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία το Ισραήλ έχει έκταση **20.776** τχ και αριθμεί **9.293.900** κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του 2006. Εάν σκεφτεί κάποιος ότι το έτος **1948** που συστάθηκε αριθμούσε μόνο **650.000** κατοίκους, η αύξηση είναι καταπληκτική και αυτή προήλθε από μεγάλο αριθμό Ιουδαίων του εξωτερικού, οι οποίοι άρχισαν να επιστρέφουν στη Γη της Υπόσχεσης του Θεού (πηγή: **ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ**).

Βλέπουμε λοιπόν σήμερα ότι τα «**ξηρά οστά**» του λαού Ισραήλ «**συνέρχονται ομού**» κάτω από τα έκπληκτα μάτια μας, και οι Ισραηλίτες:

- **ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΝΤΑΙ** στην αρχαία τους πατρίδα.
- **ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ** να επιστρέψουν όλοι τους στη γη των πατέρων τους, γι' αυτό δημιουργούν προς το σκοπό αυτό διάφορες οργανώσεις.
- **ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ** εκεί πολιτικά, γεωγραφικά, κοινωνικά και πολιτιστικά.
- **ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ** πόλεις και χωριά.
- **ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ** συστηματικά τη γη τους και από έρημη και άουδρη που ήταν πριν, μετατρέπεται σε εύφορη.

- **ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΥΝ** βιομηχανίες και συμβάλλουν σημαντικά με κάθε τρόπο στη γρήγορη οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Τα πιο πάνω ιστορικά γεγονότα έχουν μεγάλη σημασία και βαρύτητα για όσους μελετούν τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, αποτελούν την έναρξη (ήδη προχωρήσαμε αρκετά) της εκπλήρωσης της προφητείας του Θεού θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η ολοκλήρωση της επανόδου του λαού Ισραήλ, θα γίνει από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού, όπως αναφέρεται στο βιβλίο του προφήτη Ησαΐα (βλ. ΙΑ/11:11-12).

Μετά από όλα αυτά, ίσως κάποιος αναγνώστης να αναρωτιέται «Άραγε, τι ακριβώς συμβαίνει; Σε ποιο ακριβώς σημείο βρισκόμαστε;» Αναμφισβήτητα βρισκόμαστε μέσα στην πορεία των γεγονότων, με ορόσημο το λαό Ισραήλ. **Το ότι ο λαός αυτός επέστρεψε στην Παλαιστίνη και συγκροτήθηκε σαν κυρίαρχο κράτος, αυτό αποτέλεσε ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΦΕΤΗΡΙΑ και σηματοδότησε την έναρξη συγκλονιστικών εξελίξεων.** Ο Ιησούς Χριστός όταν ρωτήθηκε από τους μαθητές Του για το χρόνο που θα γίνουν όλα αυτά τα γεγονότα, τα οποία θα προετοιμάσουν και θα προαναγγείλουν τον ένδοξο ερχομό Του, Αυτός τους υπενθύμισε τη «**συκή**» του Ισραήλ. Η συκιά είναι το εθνικό σύμβολο του Ισραήλ και όλοι μας γνωρίζουμε την περίπτωση που ο Χριστός, ενώ βρισκόταν με τους μαθητές Του στη Βηθανία, κάποιο πρωινό πείνασε και θέλησε να φάει σύκα από μια συκιά που βρέθηκε στο δρόμο τους. Επειδή δεν βρήκε παρά μόνο φύλλα στη συκιά, είπε προς αυτήν: «**Να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον αιώνα. Και παρενθύς ΕΞΗΡΑΝΘΗ η συκή**» (βλ. Ματθαίος ΚΑ/21:18-20, Μάρκος ΙΑ/11:20-21). Βέβαια ο Ιησούς δεν επέφερε κρίση, κατά του συγκεκριμένου δένδρου, αλλά κατά του άκαρπου Θεοκρατικού καθεστώτος του Ισραήλ, το οποίο επί χρόνια δεν έφερνε καρπό, παρά μόνο φύλλα. Ο Ισραήλ ήταν ένα «δένδρο, χωρίς καρπό». Η ενέργεια αυτή του Ιησού Χριστού συμβόλιζε ότι το καθεστώς εκείνο του Ισραήλ, που απέρριψε και τον ίδιο ως Μεσσία, θα έμενε ξερό και άκαρπο, όπως ακριβώς συνέβηκε με τη συκιά, που έμεινε ξερή μετά από τα λόγια του Ιησού.

Λέγει λοιπόν ο Ιησούς, στην ερώτηση των μαθητών Του για

τα προφητικά γεγονότα των εσχάτων καιρών, ότι «**η γενεά αυτή** (δηλαδή, η γενεά που θα δει την συκιά του Ισραήλ να αναβλαστώνει, να βγάξει τα άγουρα σύκα της και που θα δει τον λαό να αποκαθίσταται στην Παλαιστίνη) **δεν θα προφτάσει να παρέλθει ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ γίνουν όλα αυτά τα γεγονότα**». Πιο συγκεκριμένα τους είπε: «*Από δε της ΣΥΚΗΣ μάθετε την παραβολήν, όταν ο κλάδος αυτής γείνη απαλός, και εκβλαστώνη τα φύλλα, ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΤΟ ΘΕΡΟΣ. Ούτω και σεις, όταν ίδητε πάντα ταύτα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι, επί τας θύρας. Αληθώς σας λέγω, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΠΑΡΕΛΘΕΙ Η ΓΕΝΕΑ ΑΥΤΗ, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι Μου δεν θέλουσι παρέλθει.....*» (Ματθαίος ΚΔ/24:32-35/μετ.ΝΒ).

Εάν υπολογίσει κάποιος ότι μια γενεά είναι περίπου 70 με 80 χρόνια (βλ. Ψαλμός 90:10), θα πρέπει να γνωρίζουμε πως, από το 1948 που συστήθηκε το Ισραηλινό κράτος, δεν απέχουμε και πάρα πολύ από το «τέλος του Τέλους», γιατί αφήσαμε πολύ πίσω την «**αρχή του Τέλους**». Για πολλούς σχολιαστές της Γραφής η περίοδος του «Τέλους» αρχίζει με τον 1^ο παγκόσμιο πόλεμο, το 1914. Βέβαια, αυτές είναι ανθρώπινες υποθέσεις και εικασίες. Δεν γνωρίζουμε το πώς ο Θεός μετράει το χρόνο και τότε για τον Θεό είναι η «**αρχή του Τέλους**».

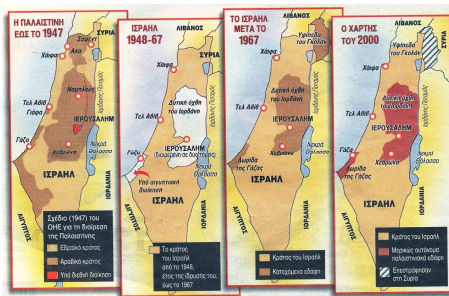
Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όλοι οι λαοί της Γης δεν ακολουθούν το ίδιο ημερολόγιο. Όταν οι λαοί της Δύσης γιόρταζαν με πανηγυρισμούς την έλευση του έτους 2000 μ.Χ. (μιλένιουμ), εκατομμύρια άλλοι κάτοικοι του πλανήτη (Εβραίοι, Μουσουλμάνοι, Ινδοί, κλπ), το θεωρούσαν ένα αδιάφορο γεγονός, καθόσον ο χρόνος γι' αυτούς είναι διαφορετικός:

- Για τους Δυτικούς (Ευρώπη, Αμερική, κλπ) ο χρόνος ήταν το έτος **2000 μ.Χ.** (ή συνολικά 6000 έτη από τη δημιουργία του ανθρώπου).
- Για τους Εβραίους (που μας ενδιαφέρει στη μελέτη μας) ήταν το έτος **5760**.
- Για τους Ινδουιστές ήταν το έτος **2056**.
- Για τους Βουδιστές της Κίνας ήταν το έτος **4698**, ενώ για τους Βουδιστές της Ιαπωνίας το έτος **2660**.

- Για τους Σουνίτες Μουσουλμάνους (Σαουδική Αραβία) ήταν το έτος **1422**, ενώ για τους Σίιτες Μουσουλμάνους (Ιράν) το έτος **1370**.
- Για τους Θιβετιανούς ήταν το έτος **2127**.
- Για τους Μάγιας της Γουατεμάλας ήταν το έτος **5116**.

Το να προσπαθούμε να θέτουμε συγκεκριμένες ημερομηνίες για τον ερχομό του Κυρίου Ιησού, το μόνο που θα επιτύχουμε είναι να οδηγηθούμε σε πλάνη. Δεν ανήκει στη δική μας σφαίρα να γνωρίζουμε αυτό που «...ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία (Αυτού) εξουσία», αυτό που δεν γνώριζε, ούτε ο ίδιος ο Ιησούς (βλ. Μάρκος ΙΓ/13:2, Ματθαίος ΚΔ/24:36, Πράξεις Α/1:7).

Ο Ιησούς είπε να προσέχουμε τα σημάδια των καιρών, για να είμαστε άγρυπνοι και να μη βρισκόμαστε σε πνευματικό ύπνο. Το σημαντικό λοιπόν είναι ότι προχωρούμε αλματωδώς προς τα γεγονότα που η Βίβλος μας προλέγει. Ήδη, ενώ το έτος 1914 υπήρχαν στην Παλαιστίνη **85.000** Ιουδαίοι και το 1948 υπήρχαν **650.000**, σήμερα ο αριθμός των **8,5** περίπου εκατομμυρίων, που αναφέραμε πιο πάνω, ίσως να θεωρείται μικρός, καθόσον συνέχεια επιστρέφουν οι απανταχού της Γης Ιουδαίοι στην γενέτειρά τους: «**Η συκή του Ισραήλ εκβλαστάνει !!!**».

από τις εκδόσεις μας

Α' έκδοση: 07/1998 ❖ **Β'** έκδοση: 06/2007

Γ' έκδοση: 12/2020 (Σελίδες **88**)

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που αποτελείται από τρία (αυτοτελή) θέματα, που μεταξύ τους παρουσιάζουν μια θαυμαστή ενότητα και αποτελούν μια ΤΡΙΛΟΓΙΑ. Τα δύο πρώτα («Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ» και «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ») έχουν γραφτεί από τον **Ρικ Τζόινερ** και το τρίτο («Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΡΣΕΝ»), που αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου έχει γραφτεί από τον **Αλκιβ. Τζελέπη**.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ** που μας μεταφέρει στα τέλη των εσχάτων καιρών και στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας», της εκκλησίας της αρπαγής, επάνω στην οποία ο Κύριος θα επιθέσει μεγάλη δόξα.

❖ **ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ που δεν πρέπει να λείπει από καμιά βιβλιοθήκη**

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

“ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ”

Ο ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡ-ΗΓΕΤΗΣ

1. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ

Οι Ιουδαίοι τον Ιησού Χριστό, κατά την πρώτη Του έλευση, δεν Τον δέχτηκαν σαν τον αναμενόμενο Μεσσία τους, γιατί είχαν πλανηθεί, παρερμηνεύσαντες τις προφητείες της Βίβλου που Τον αφορούσαν, με αποτέλεσμα να περιμένουν έναν επίγειο Μεσσία με ισχυρή κοσμική εξουσία και δύναμη, ο οποίος θα τους ελευθέρωνε από τον Ρωμαϊκό ζυγό και θα τους οδηγούσε σε δόξα και θρίαμβο εναντίον των πολυπληθών εχθρών τους. Γι' αυτό όταν ήρθε ο Ιησούς Χριστός ο από Ναζαρέτ, Τον απέρριψαν και Τον θανάτωσαν, και σήμερα περιμένουν ακόμα τον υπεσχημένο από τον Θεό Μεσσία, που θα τους λυτρώσει από τα δεινά του κόσμου αυτού.

Όσοι διαβάζουν τον άγιο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, γνωρίζουν πως πριν από τη δεύτερη έλευση του Ιησού θα προηγηθεί ένας **ψευδο-Μεσσίας**, που με απατηλές και ψεύτικες υποσχέσεις, με δυνατά συνθήματα ειρήνης και δικαιοσύνης, με θαύματα που θα κάνει παίρνοντας δύναμη από τον ίδιο τον Σατανά, θα κατορθώσει να πλανήσει και να εξαπατήσει τους Ισραηλίτες και να γίνει αποδεκτός από αυτούς ως ο αναμενόμενος Μεσσίας τους. Αυτός ο ΨΕΥΔΟ-ΜΕΣΣΙΑΣ αναφέρεται μέσα στην Αγία Γραφή με διάφορες ονομασίες, οι οποίες σκιαγραφούν επακριβώς την προσωπικότητά του, αλλά και την αποστολή του. Αυτός θα είναι:

- «**Ο Άνομος**» (Β' Θεσσαλονικείς Β/2:8).
- «**Το Θηρίον**» (Αποκάλυψη ΙΓ/13:1-2, Δανιήλ Ζ/7:7-8).
- «**Ο άνθρωπος της αμαρτίας και ο υιός της απωλείας**» (Β' Θεσσαλονικείς Β/2:3).

- «Ο αντικείμενος και υπεрайρόμενος εναντίον εις πάντα λεγόμενον Θεόν ή σέβασμα» (Β' Θεσσαλονικείκ B/2:4).
- «Ο λαλών λόγους εναντίον του Υψίστου, και κατατρέχων τους αγίους του Υψίστου» (Δανιήλ Ζ/7:24).
- «Ο μεταβάλλων καιρούς και νόμους» (Δανιήλ Ζ/7:24).
- «Ο βασιλεύς σκληροπρόσωπος και συνετός εις πανουργίας» (Δανιήλ Η/8:23).
- «Ο βασιλεύς που πράττει κατά την θέλησιν αυτού» (Δανιήλ ΙΑ/11:36).
- Ο βασιλεύς που «θέλει υψωθή και μεγαλυνθή υπεράνω παντός θεού...» (Δανιήλ ΙΑ/11:36).
- «Ο άνθρωπος ο ποιών την γην να τρέμη, ο σείων τα βασίλεια» (Δανιήλ ΙΔ/14:16).
- Ο άνθρωπος «ο ερημόνων την οικουμένην και καταστρέφων τας πόλεις αυτής» (Δανιήλ ΙΔ/14:17).
- «ο Αντί-Χριστος», όπως είναι γνωστός στο ευρύ κοινό (βλ. Α' Ιωάννου Β/218, Δ/4:3 και Γ' Ιωάννου εδ.7).

Σήμερα και οι πέντε μεγάλες θρησκείες, η κάθε μια με το δικό της τρόπο και για το δικό της σκοπό, προσδοκούν την εμφάνιση ενός «Μεσσία», ενός «Σωτήρα», τον οποίο θα αποδεχθούν σαν τον ιδανικό Ηγέτη:

- Οι ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ περιμένουν τη δεύτερη έλευση του Ιησού.
- Οι ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ περιμένουν τον υπεσχημένο Μεσσία τους.
- Οι ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΙ περιμένουν τον Ιμάμη Μαχντί.
- Οι ΙΝΔΟΥΪΣΤΕΣ περιμένουν τον Κρίσνα.
- Οι ΒΟΥΔΙΣΤΕΣ περιμένουν τον Ε' (πέμπτο) Βούδα.

Περιμένοντας λοιπόν όλοι έναν «Ηγέτη» που θα αποκαταστήσει τη χαμένη ειρήνη και ευημερία στον κόσμο, θα εμφανιστεί ο Αντίχριστος, που στη μελέτη μας αυτή θα τον αποκαλούμε «Υπέρ-Ηγέτη» και με μεγάλη ευκολία θα επιβληθεί ως «Παγκόσμιος Ηγέ-

της». Όταν αυτός εμφανιστεί στο παγκόσμιο προσκήνιο, θα είναι μια ισχυρή ηγετική και ταυτόχρονα πολιτική προσωπικότητα με διεθνή ακτινοβολία και κύρος. Θα λαμβάνει τη δύναμή του απευθείας από τον Σατανά (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/13:1-2, ΙΖ/17:8).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ λέγει ότι θα έλθει «*δια της ενεργείας του Σατανά με πάσαν δύναμιν, και με ψευδή σημεία και τέρατα, και με κάθε είδος απάτης του κακού μεταξύ των ανθρώπων που χάνονται*» (Β΄ Θεσσαλονικείς Β/2:9-10).

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ αναφέρει ότι θα είναι «*άνθρωπος ενεργούμενος υπό τον Σατανά*» (Ρ.Γ.119,117). Το ίδιο αναφέρει και ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ** (Ρ.Γ.62, 482).

Ο ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ λέγει ότι ο Αντίχριστος θα είναι «*άνθρωπος έχων τον Σατανά ΕΝ ΕΑΥΤΩ, δι' αυτού ενεργούντα*» (Ρ.Γ. 124, 1344). Σύμφωνα με την άποψη αυτή, όπως μέσα στον «**άνθρωπο Χριστό Ιησού**» κατοίκησε όλο το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Θεού και στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού φανερώθηκε ο ίδιος ο Θεός Πατέρας (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:16), έτσι και στον «**άνθρωπο Αντίχριστο**» θα κατοικήσει μέσα του ο ίδιος ο Σατανάς, ο Εωσφόρος, και στο πρόσωπο του Αντίχριστου θα βλέπουμε με σάρκα τον ίδιο τον Διάβολο.

◆ Βέβαια, ας μην εξαπατηθούμε και να περιμένουμε να εμφανισθεί κάποιος που θα λέγεται «Αντίχριστος», ή «Θηρίο», ή «Άνομος», κλπ., (όλες αυτές είναι ονομασίες, που μας δείχνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα). Αυτό δεν πρόκειται να συμβεί, αλλά θα έχει και αυτός κάποιο όνομα, πιθανώς πολύ συνηθισμένο, όπως έχουμε όλοι μας και όπως είχε και ο Χριστός (ο κεχρισμένος) του Θεού, που ονομαζόταν «Ιησούς» και «Εμμανουήλ».

◆ Ούτε επίσης θα είναι αποκρουστικός στην εμφάνιση, αντίθετα θα διαθέτει σαγήνεια και επιβολή, που η ισχυρή προσωπικότητά του θα συμπαρασύρει τα πλήθη. Θα είναι ένας τέλειος τύπος δημαγωγού ανθρώπου. Γι' αυτό, εάν θέλει κάποιος να τον εντοπίσει (εφόσον βέβαια θα υπάρχει στο πολιτικό προσκήνιο), θα πρέπει να ψάξει να βρει έναν σύγχρονο άνθρωπο, που θα ενδιαφέρεται για τα σύγχρο-

να πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, για κάποιον που θα έχει συγκεντρώσει επάνω του τα ιδεώδη στοιχεία και τις αρετές ενός χαρισματικού ηγέτη, ο οποίος θα είναι η προσδοκία του κάθε ανθρώπου και δεν θα είναι απλά «ο Ηγέτης», αλλά θα θεωρηθεί ότι είναι «ο **Υπέρ**-Ηγέτης».

◆ Τέλος, δεν θα έρθει φανερά ενάντια του Χριστού και της θρησκείας, γιατί τότε θα ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων εναντίον του. Αντίθετα, θα διακηρύξει ότι έρχεται «αντί του Χριστού», γι' αυτό και αποκαλείται συνήθως με το όνομα «αντί-Χριστος», όχι δηλ. ΑΝΤΙ-ΘΕΟΣ του Ιησού Χριστού, αλλά ΑΝΤΙ του Χριστού. Θα παρουσιάζεται ότι είναι «ο Χριστός του Θεού», θα προσπαθήσει να αντιπποιηθεί το έργο του Ιησού Χριστού και να υποκλέψει τη δόξα Του. Εφόσον λοιπόν θα έρθει με «χριστιανικό μανδύα» θα είναι πολύ εύκολο να εξαπατήσει τους πιστούς, όπως άλλωστε το είπε και ο ίδιος ο Ιησούς, ότι «...*θα πλανηθούν ακόμα και οι εκλεκτοί*» (βλ. Ματθαίος ΚΔ/24:5,11,24).

2. ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

Ένα χαρακτηριστικό γεγονός των ημερών μας που προαναγγέλλει την εμφάνιση του Ψευδο-Μεσσία, δηλαδή του Αντίχριστου, είναι ο αριθμός «**666**». Είναι ένα γεγονός που εκπλήσσει, η ξαφνική χρησιμοποίηση και η τρομερά γρήγορη εξάπλωση του αριθμού «**666**» σε παγκόσμια κλίμακα. Σε αρκετά καταστήματα ξένων κρατών έχει εφαρμοστεί ένα σύστημα αγοραπωλησίας, ώστε οι συναλλασσόμενοι για να μπορούν να αγοράζουν ή να πωλούν διάφορα αγαθά (τρόφιμα, ρούχα, κλπ.), πρέπει να έχουν στην παλάμη του χεριού τους τον αριθμό «666». Το σύστημα αυτό έχει τύχει εφαρμογής σε πολλές Τράπεζες, Επιχειρήσεις και Οργανισμούς σε όλες τις Ηπείρους της Γης, με περιορισμένη προς το παρόν ισχύ. Το χάραγμα αυτό είναι «ΑΟΡΑΤΟ» και «ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ» και γίνεται «ΟΡΑΤΟ» κάτω από υπερέρυθρες ακτίνες. Μετά από λίγες ημέρες εξαφανίζεται, καθόσον εξέλειπε ο σκοπός για τον οποίο τέθηκε. Σιγά-σιγά το χάραγμα θα είναι «ΑΟΡΑΤΟ» και «ΑΝΕΞΙΤΗΛΟ» και έτσι όλοι οι άνθρωποι θα είναι ελεγχόμενοι.

Ο αριθμός «666» βρίσκεται παντού: Σε τρόφιμα, παιχνίδια, βιβλία, ρούχα, αναψυκτικά, σε καταστήματα παντός είδους, σε επίσημα δημόσια και ιδιωτικά έγγραφα, σε ταξιδιωτικά έγγραφα, σε πιστωτικές κάρτες, κλπ.. Ο αριθμός αυτός συνήθως δεν είναι γραμμένος με τρία εξάρια (**666**), αλλά είναι κωδικοποιημένος με το γραμμωτό σύστημα «**BAR CODE SYSTEM**» και διαβάζεται μέσα από ηλεκτρονικά συστήματα. Ο αριθμός “**6**” σχηματίζεται από δύο φιλέες γραμμές, που εξέχουν του υπόλοιπου κώδικα και που βρίσκονται στα δύο άκρα και στο μέσον του γραμμωτού συστήματος, και έτσι έχουμε κωδικοποιημένο τον αριθμό «666». Πιστεύω ότι σήμερα στην Ελληνική και ξένη αγορά, δεν υπάρχει κανένα προϊόν που να κυκλοφορεί χωρίς το γραμμωτό σύστημα, και εάν υπάρχει θα είναι σε μικρά παραδοσιακά καταστήματα, τα οποία τείνουν να εκλείψουν.

Η ανθρωπότητα, ξαφνικά και χωρίς να το καταλάβει, θα βρεθεί μέσα σε ένα δίκτυο ολοκληρωτικής (ηλεκτρονικής) παρακολούθησης και το μόνο που θα απομένει πλέον, θα είναι η επίσημη εμφάνιση του Ψευδομεσσία: *«Και έκαμνε ΠΑΝΤΑΣ, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλούσιους και τους φτωχούς, και τους ελευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι ΧΑΡΑΓΜΑ επί της χειρός αυτών της δεξιάς, ή των μετώπων αυτών, και να μη δύναται μηδείς να αγοράση ή να πωλήση, ειμή ο έχων το ΧΑΡΑΓΜΑ, ή το ΟΝΟΜΑ του θηρίου (δηλ.του Αντίχριστου), ή τον ΑΡΙΘΜΟΝ του ονόματος αυτού. Εδώ είναι η σοφία, όστις έχει τον νουν, ας λογαριάση ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ, διότι είναι ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, και ο αριθμός αυτού (είναι) χξς´.666»* (βλ. Αποκάλυψη ΓΓ/13:16-18 /κειμ. ΝΒ).

Σήμερα και από τα τρία μεγάλα δόγματα της χριστιανοσύνης, έχει δοθεί μεγάλη έκταση και δημοσιότητα στο «**σύστημα 666**», πολλά βιβλία έχουν γραφτεί και πολλές συζητήσεις ή διαλέξεις γίνονται για το θέμα αυτό, με αποτέλεσμα η μεγάλη πλειοψηφία των χριστιανών, ανεξάρτητα αν μελετούν την Αγία Γραφή ή όχι, να έχει σχηματίσει την **πεπποίθηση** ότι, κατά την διακυβέρνηση του κόσμου από το νέο Ηγέτη, όποιος δεν θα έχει στο δεξί του χέρι ή στο μέτωπό του το (ηλεκτρονικό) χάραγμά του, δεν θα μπορεί να αγοράζει και να πωλεί αγαθά και κατά συνέπεια θα υποφέρει. Σε περίπτωση

όμως που δεχτεί το χάραγμα, θα πάει στην αιώνια απώλεια, την κόλαση και δεν θα υπάρχει πλέον γι' αυτόν δρόμος σωτηρίας. Το ερώτημα είναι: «Αυτό όμως θα συμβεί πράγματι, ή πρόκειται για κάποιιο άλλο, πιο συγκλονιστικό γεγονός; »

Δεν θα ασχοληθούμε εδώ ιδιαίτερα με περιπτώσεις εμφάνισης του αριθμού 666 (ο αριθμός των οποίων είναι ομολογουμένως συγκλονιστικός), καθόσον στη μελέτη μας αυτή δεν μας αφορά άμεσα **τόσο** η συχνότητα εμφάνισης του αριθμού, **όσο** το γεγονός ότι ήδη εφαρμόζεται. Θα ήθελα όμως να επισημάνουμε τον τρόπο με τον οποίο ο Διάβολος μεθοδεύει, μέσω του 666, για να εξαπατήσει τον άνθρωπο και ιδιαίτερα τους συνειδητούς πιστούς, ώστε να τους παραπλανήσει και να τους κάνει να δεχτούν το σύστημά του απλά και χωρίς αντιδράσεις. Η Γραφή μας λέγει ότι ο Διάβολος είναι «*ο πλανών την οικουμένην όλη*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9). Όλη η κίνηση που γίνεται σήμερα με το «**σύστημα 666**» πιστεύω ότι είναι μια **παραπλανητική ενέργεια** του Διαβόλου και δεν είναι αυτό καθ' εαυτό **το σύστημα υποδούλωσης** που θα εφαρμόσει ο παγκόσμιος μελλοντικός ηγέτης, ο Αντίχριστος. Για παράδειγμα, όταν γίνεται ένας πόλεμος, ο στρατός για να παρασύρει τον αντίπαλό του σε λάθος ενέργειες, εξαπολύει μια παραπλανητική επίθεση, ρίχνει θα λέγαμε ένα προπέτασμα καπνού και μετά κάνει την πραγματική επίθεση. Το ίδιο ακριβώς εφαρμόζει και ο Διάβολος, ο Εωσφόρος, λίγο πριν εμφανιστεί ο ίδιος εμφανιστεί στο πρόσωπο του νέου Υπέρ - Ηγέτη. Έχει εξαπατήσει όλους τους πιστούς, οι οποίοι είναι πολύ μαχητικοί εναντίον του, κάνοντας μάλιστα και κατηγορηματικές δηλώσεις, όπως «εμείς δεν θα δεχτούμε ποτέ τον αριθμό του Αντίχριστου, προτιμούμε να πεινάσουμε, να υποφέρουμε, να πεθάνουμε, παρά να πάρουμε το χάραγμά του». Παρ' όλα τα “μεγάλα” λόγια τους, χωρίς να το έχουν καταλάβει ήδη βρίσκονται, ζουν και κινούνται μέσα στο σύστημα του επερχόμενου Υπέρ-Ηγέτη, μέσα στο «**οικονομικό σύστημα 666**», γιατί το «**γραμμωτό σύστημα 666**» είναι ένας τρόπος ελέγχου της παγκόσμιας οικονομίας. Πηγαίνουν στο Σούπερ Μάρκετ για να αγοράσουν τρόφιμα και φεύγουν με το γραμμωτό 666 επάνω στα τρόφιμα, πηγαίνουν να αγοράσουν ρούχα το ίδιο, πηγαίνουν για βιβλία το ίδιο, όπως και εάν θελήσουν να ενεερ-

γήσουν, συναλλάσσονται δια μέσου του γραμμωτού συστήματος. Εάν θελήσουν να βρουν στην αγορά προϊόντα που δεν θα έχουν το γραμμωτό σύστημα, θα έχουν πρόβλημα και αν αυτό προς το παρόν είναι εφικτό σε ελάχιστες ίσως περιπτώσεις, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα δεν θα υπάρχουν προϊόντα μη ελεγχόμενα δια μέσου του γραμμωτού κώδικα.

Το «666» είναι μια πραγματικότητα και την προφητεία που αναφέρει η Βίβλος στην Αποκάλυψη ΙΓ/13:16-18 **δεν μπορούμε να την αμφισβητήσουμε**. Εκεί μας περιγράφεται από τον απ. Ιωάννη ένα μελλοντικό σατανικό σύστημα, που η αρχή του βρίσκεται στις ημέρες μας. Αλλά δεν πρέπει να σταθούμε και να δώσουμε τόσο μεγάλη σημασία μόνο στην **υλική εκπλήρωση** της προφητείας, όσο στην **πνευματική της έννοια και εκπλήρωση**. Την εποχή της κυριαρχίας του Αντίχριστου όποιος δεν θα έχει το χάραγμα του, ή το όνομά του, ή τον αριθμό του ονόματός του, δεν θα μπορεί «**να αγοράσει**» ή «**να πωλήσει**» μας λέγει η Γραφή. Δεν μας λέγει όμως στο σημείο αυτό, «**Τι είναι αυτό που δεν θα μπορεί να αγοράσει ή να πωλήσει; Μήπως ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ αγαθά**, όπως πιστεύει ο πολύς κόσμος και **ΕΙΝΑΙ** κάτι άλλο;»

Στις Παροιμίες ΚΓ/23:23 γράφει «**ΑΓΟΡΑΖΕ την αλήθειαν και ΜΗ ΠΩΛΕΙ, την σοφίαν, και την παιδείαν, και την σύνεσιν**». Να αγοράζουμε την **αλήθειαν** μας προτρέπει ο Λόγος του Θεού και ο Ιησούς είναι «η Οδός και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η Ζωή» (Ιωάννης ΙΔ/14:6).

Επίσης στην παραβολή των «**δέκα παρθένων**» οι πέντε μωρές ζήτησαν από τις πέντε φρόνιμες έλαιον για τα αγγεία τους. Το «**έλαιον**» είναι σύμβολο του Πνεύματος του Κυρίου, και γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είναι το Πνεύμα το ζωοποιούν, Αυτός είναι το Πνεύμα της Αληθείας και Αυτός είναι ο Λόγος. Το «**αγγείον**» είναι σύμβολο του σώματός μας. Ζήτησαν λοιπόν οι μωρές παρθένες να αγοράσουν από τις φρόνιμες την **αλήθεια**, τον Λόγο της σωτηρίας και αυτές είπαν «**Πηγαίνετε προς τους ΠΩΛΟΥΝΤΑΣ και ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ για τους εαυτούς σας**» (βλ. Ματθαίος ΚΕ/25:1-13).

Στην παραβολή του «**κρυμμένου θησαυρού στον αγρό**» βλέπουμε ότι ο άνθρωπος που βρήκε το «**θησαυρό**» και τον έκρυψε,

ΠΩΛΗΣΕ όλα τα υπάρχοντά του για να μπορέσει ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΙ τον αγρό μέσα στον οποίο υπήρχε ο κρυμμένος θησαυρός και ο «θησαυρός» αυτός είναι ο Κύριος Ιησούς, είναι ο Λόγος της Αλήθειας (Ματθαίος ΙΓ/13:44).

Όταν στην Αποκάλυψη ΙΓ/13:16 μιλάει για «χάραγμα», το ότι **δεν πρόκειται** για κάποιο πραγματικό-υλικό χάραγμα που θα πρέπει να έχει ο ακόλουθος του Αντίχριστου στο χέρι ή στο μέτωπο και που χωρίς αυτό δεν θα μπορεί να πωλεί ή να αγοράζει αγαθά, φαίνεται πολύ καθαρά από το επόμενο εδάφιο ΙΓ/13:17 που στο αρχαίο κείμενο γράφει: «...και *ίνα μη τις δύνатаι αγοράσει ή πωλήσει ει μη ο έχων το χάραγμα* (το οποίο είναι), *το ΟΝΟΜΑ του θηρίου, ή τον ΑΡΙΘΜΟΝ του ονόματος αυτού*». Εδώ η Βίβλος διευκρινίζει ότι κανείς δεν θα μπορεί να αγοράσει ή να πωλήσει (είπαμε, πως δεν λέγει «**ΤΙ** να αγοράσει ή **ΤΙ** να πωλήσει»), παρά μόνο όποιος έχει ένα από τα παρακάτω δύο χαρακτηριστικά: Να έχει (1) **ή** το ΟΝΟΜΑ του θηρίου, (2) **ή** τον ΑΡΙΘΜΟ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ του θηρίου, τα οποία αποτελούν το ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ, που σημαίνει ότι ένας θα έχει το «όνομα» του Αντίχριστου και ο άλλος θα έχει τον «αριθμό του ονόματος», ή αντίστροφα. ΟΝΟΜΑ σημαίνει το σύνολο των ιδιοτήτων ενός προσώπου ή ενός πράγματος. Άρα όποιος ακολουθεί συνειδητά το σύστημα του επερχόμενου Ηγέτη, θα έχει και το «όνομά» του, θα έχει δηλαδή τα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα, τις ιδέες του, τις απόψεις του και γενικά το πνεύμα του. Πρόκειται για ένα καθαρά πνευματικό χάραγμα, γι' αυτό και δεν πρέπει να εμμένουμε μόνο στην κατά γράμμα εκπλήρωσή του, η οποία όμως όταν συμβεί (και ήδη συμβαίνει), φανερώνει ότι είναι πολύ κοντά και η πραγματική, η πνευματική της εκπλήρωση.

Επίσης αυτό φαίνεται και από την Αποκάλυψη Ζ/7:3 και ΙΔ/14:1, όπου **και** οι πιστοί του Θεού θα έχουν στο μέτωπό τους ένα **χάραγμα-σφράγισμα**, το οποίο βέβαια δεν θα είναι υλικό, αλλά **πνευματικό**. Δεν πρέπει να ξεχνούμε πως ο Διάβολος αντιγράφει τον Θεό, για να εξαπατήσει τον άνθρωπο και για να τον οδηγήσει στην αιώνια απώλεια.

Στην εποχή λοιπόν του νέου Ηγέτη, όποιος δεν θα ανήκει στο πολιτικό-κοινωνικό-θρησκευτικό σύστημα που θα έχει εφαρμόσει,

δεν θα μπορεί «**να πωλεί και να αγοράζει τον Λόγο του Θεού**», δεν θα μπορεί να κηρύττει το ευαγγέλιο ελεύθερα. Αυτό θα το κάνει μόνο η κατεστημένη (αποσταίτιδα) εκκλησία, η οποία θα έχει συμβιβαστεί με τον Αντίχριστο και θα έχει γίνει όργανό του και την οποία, αφού τη χρησιμοποιήσει για να εκπληρώσει τους σκοπούς του, μετά θα την καταστρέψει ολοσχερώς, όπως αναφέρεται με λεπτομέρειες στα ΙΖ΄/17 και ΙΗ΄/18 κεφάλαια του βιβλίου της Αποκάλυψης. Έτσι πληρώνει ο Διάβολος τους συνεργάτες του και γενικά τους ακόλουθούς του..

Όταν λέμε αποσταίτιδα εκκλησία, να μη νομίζουμε ότι πρόκειται για μια εκκλησία παραδομένη στην τυπολατρία και στην κοσμικότητα, για μια εκκλησία έξω από τις υποσχέσεις και τις επαγγελίες του Θεού. Αντίθετα, στο ΙΒ΄/12 κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης έχουμε την όραση, κατά την οποία «*ΓΥΝΗ ενδεδυμένη τον ΗΛΙΟΝ... και έγκυος ούσα, έκραζε κοιλοπονούσα, και βασανιζόμενη δια να γεννήση.... Και ιδού, ΔΡΑΚΩΝ μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά, και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον των ΑΣΤΕΡΩΝ του ουρανού, και έρριπεν αυτούς εις την γην.....*» (ΙΒ/12:1-4). Μέσα στα σπλάχνα της παγκόσμιας εκκλησίας («*γυνή....*»), η οποία δεν είναι τυπολάτρισσα, αλλά αντίθετα είναι ντυμένη τον «*Ήλιο της Δικαιοσύνης*», τον Ιησού Χριστό (βλ. Μαλαχίας Δ/4:2), που σημαίνει ότι κηρύττει αναγέννηση και σωτηρία δια του τιμίου αίματος του Ιησού, κηρύττει θεραπεία στο όνομα του Ιησού, κηρύττει ελευθερία από τις πονηρές δυνάμεις στο όνομα του Ιησού, κυοφορείται μια **άλλη ΕΚΚΛΗΣΙΑ**, εναντίον της οποίας στρέφεται ο Διάβολος («*ο Δράκων...*»), γιατί δεν τον ενδιαφέρει η ΓΥΝΑΙΚΑ, η ορατή εκκλησία, καθόσον μπορεί να την ελέγχει δια μέσου των πολιτικών και θρησκευτικών συστημάτων, αλλά τον ενδιαφέρει το **ΤΕΚΝΟ** της που πρόκειται να γεννήσει: «*Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήση, ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΦΑΓΗ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΑΥΤΗΣ, όταν γεννήση...*» (ΙΒ/12:4). Δεν φοβάται ο Διάβολος την ορατή κατεστημένη εκκλησία, γιατί τον «*υπηρετεί*», αφού έχει παρασύρει στην πλάνη του το τρίτο των πνευματικών ηγετών της («*των αστέρων του ουρανού...*» - Οι εργάτες του Κυρίου, παρομοιάζονται στη Γραφή με αστέρες, βλ. Δανιήλ ΙΒ/12:3, Α΄ Κο-

ρινθίους ΙΕ/15:41, κλπ.).

Για το θέμα αυτό διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο:
«Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ της εκκλησίας των εσχάτων καιρών».

Το τέκνο της εκκλησίας είναι «ο υιός ο άρσεν» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:5, αρχαίο κείμενο), είναι «ο ισχυρός πολεμιστής» τον οποίο θα γεννήσει η «γη» μέσα σε μια ημέρα (βλ. Ησαΐας Ξζ'/66:7-9) και θα συντρίψει τον Διάβολο στις έσχατες ημέρες, και μαζί με τον Ιησού θα «*ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά*» όπως το υποσχέθηκε ο Ιησούς στην εκλεκτή Του Νύμφη εκκλησία (βλ. Αποκάλυψη Β/2:27). Ο «**υιός άρσεν**» θα είναι η μία εκκλησία, ή «η εκκλησία της Φιλαδέλφειας» όπως ονομάζεται στην Αποκάλυψη Γ/3:7-13, την οποία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς πριν ξεσπάσουν στη Γη οι μεγάλες πολεμικές συγκρούσεις στη διάρκεια της διακυβέρνησης του κόσμου από τον επερχόμενο παγκόσμιο Υπέρ-Ηγέτη.

Όταν λοιπόν ο στρατός στη μάχη εξαπολύει πρώτα την παραπλανητική επίθεση, αυτό σημαίνει ότι κοντά είναι και η γενική επίθεση. Όταν εμείς σήμερα βλέπουμε το παραπλανητικό σύστημα του Αντίχριστου, αυτό σημαίνει ότι πλησίον είναι και το πραγματικό, αυτό που θα θέσει σε πλήρη εφαρμογή για να του δώσει ο άνθρωπος θείκη λατρεία και τιμή, για να τον προσκυνήσει. Γι' αυτό η εμφάνιση του αριθμού του Αντίχριστου στις ημέρες μας, ανεξάρτητα από τις ερμηνείες που δίνουν διάφοροι θρησκευτικοί κύκλοι, είναι ένα γεγονός που προαναγγέλλει ταυτόχρονα και την εμφάνιση του, είναι μια ισχυρή απόδειξη ότι η κυριαρχία του επάνω στην ανθρωπότητα είναι ένα γεγονός άμεσα επικείμενο και όπως θα δούμε στα επόμενα κεφάλαια ο νέος Ηγέτης, θα είναι ένας φοβερός Δικτάτορας, τέτοιος που ποτέ η ανθρωπότητα δεν έχει γνωρίσει στο παρελθόν, και ούτε πρόκειται να γνωρίσει άλλον, θα είναι μοναδικός στο είδος του. Ο Χίτλερ, που θεωρείται από όλους τους ιστορικούς ότι διέπραξε φρικαλέα εγκλήματα, που ξεπερνούν και τη φαντασία του ανθρώπου, θα φαντάζει μπροστά στον Αντίχριστο ως «αγγελούδι». Η ανθρωπότητα θα ζήσει την «κόλαση» στη Γη επί επταετίας του Αντίχριστου. Πρέπει λοιπόν να λάβουμε σοβαρά υπόψη το γραμμωτό σύστημα 666, αλλά δεν πρέπει όμως να παρασυρθούμε από τις διάφορες ερμηνείες που συνήθως δίνονται

από την κατεστημένη ανά τον κόσμο εκκλησία.

3. Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Μέσα σε ολόκληρη την Αγία Γραφή αποκαλύπτεται με καθαρό τρόπο το πολιτικό σχήμα του κόσμου κατά τους τελευταίους καιρούς, με κυρίαρχο εκείνο της αναβιούμενης Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Θα αναφερθούμε σε πέντε χαρακτηριστικές αποκαλύψεις, από τις πολλές που μας δίνει ο Θεός για το θέμα αυτό, μέσα από τα βάθη των αιώνων και που στις ημέρες μας βλέπουμε έκπληκτοι (όσοι βέβαια μελετούν τον Λόγο του Θεού), να εκπληρώνονται με θαυμαστό τρόπο:

(1) ΟΝΕΙΡΟ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΑ: Η επανεμφάνιση στην παγκόσμια πολιτική σκηνή των ημερών μας της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας φαίνεται πολύ καθαρά από το ενύπνιο που έδειξε ο Θεός στο βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορα και το εξήγησε με θεία αποκάλυψη ο Δανιήλ (βλ. Δανιήλ κεφ.Β' /2). Ο βασιλιάς είδε ένα τεράστιο ομοίωμα ανθρώπου (άγαλμα), του οποίου η όψη ήταν τρομερή.

Το κεφάλι ήταν από ΧΡΥΣΟ, **το στήθος** από ΑΡΓΥΡΟ, **η κοιλιά και οι μηροί** από ΧΑΛΚΟ και τέλος **τα πόδια** στο επάνω μέρος (κνήμες) από ΣΙΔΗΡΟ και στο κάτω μέρος (δάκτυλα) ήταν μέρος από ΣΙΔΗΡΟ και μέρος από ΠΗΛΟ (μίγμα).

Τα τέσσερα στοιχεία της εικόνας (το ένα κατώτερο του άλλου σε αξία), συμβολίζουν τέσσερις ισχυρές παγκόσμιες αυτοκρατορίες, οι οποίες κατά σειρά είναι **η ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΗ** (χρυσός), **η ΜΗΔΟ-ΠΕΡΣΙΚΗ** (άργυρος), **η ΕΛΛΗΝΙΚΗ** (χαλκός) και τέλος **η ΡΩΜΑΪΚΗ** (σίδηρος-πηλός), η οποία φθάνει μέχρι των εσχάτων καιρών.

Η αναβιούμενη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία των τελευταίων καιρών θα είναι, κατά πάσα πιθανότητα, ένας συνασπισμός από τα σπουδαιότερα κράτη που αποτελούσαν την άλλοτε κραταιά Ρωμαϊκή δύναμη (βλέπε, Δανιήλ κεφ. Ζ/7:7-8,23-27, Η/8, Ι'/10, ΙΑ/11, Αποκάλυψη κεφ. ΙΓ/13, ΙΖ/17 /βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ).

ΟΙ 4 ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΕΣ

1	Ενύπνιο ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΑ (Δανιήλ, κεφ. Β12)	ΚΕΦΑΛΗ (χρυσός) ΒΑΒΥΛΩΝΑ	Α όραμα ΔΑΝΙΗΛ (Δανιήλ, κεφ. Ζ17)	Β όραμα ΔΑΝΙΗΛ (Δανιήλ, Η18)
	ΛΕΩΝ με ΠΤΕΡΥΓΕΣ ΑΕΤΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΑ	ΚΡΙΟΣ (κρίαρι) 2 ΚΕΡΑΤΑ ΜΗΔΟ-ΠΕΡΣΙΑ	ΛΕΟΠΑΡΔΑΜΙΣ 4 ΠΤΕΡΥΓΕΣ ΑΕΤΟΥ 4 Κ Ε Φ Α Λ Ε Σ ΕΛΛΑΔΑ	ΤΡΑΓΟΣ 1 ΚΕΡΑΣ ΕΜΑΔΑ πριβλεπτο
	ΑΡΚΤΟΣ ΜΗΔΟ - ΠΕΡΣΙΑ	ΚΝΗΜΕΣ (σίδηρος) ΡΩΜΗ ΠΟΔΙΑ - ΔΑΚΤΥΛΟΙ (σίδηρος & πηλός)	ΔΙΟΚΛΑΥΨΗΤΗΣ ... Και είδον ΘΗΡΙΟΝ σθένειον εκ της θάλασσης, το οποίον είχε ΚΕΦΑΛΑΣ 7 και ΚΕΡΑΤΑ 10... και επί των κέρατων αυτού 10 ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ... ... Και τα θηρίον το οποίον είδον, ήπιτο θάλασσαν με τας ΑΡΚΤΟΥΣ και το στήμα αυτού ως στήμα ΛΕΩΝΤΟΣ, και έδωκεν εις αυτό ο ΔΡΑΚΟΝ την..."	
	ΚΩΙΜΑ και ΜΗΡΟΙ ΕΛΛΑΔΑ	ΤΡΟΜΕΡΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΙΣΧΥΡΟ ΣΦΟΔΡΑ 10 ΚΕΡΑΤΑ ΟΔΟΝΤΕΣ σιδηροί ΟΝΥΧΕΣ χάλκινοι ΡΩΜΗ		

Την ερμηνεία των 4 αυτοκρατοριών δεν τη δίνουμε εμείς, αλλά τη δίνει ο ίδιος ο Δανιήλ, ο οποίος εξηγώντας το ενύπνιο στο Ναβουχοδονόσορα του λέγει ότι «*Συ είσαι η κεφαλή εκείνη η χρυσή...*» (Δανιήλ Β/2:38). Του λέγει ότι το «χρυσό κεφάλι» αντιπροσωπεύει τη δική του βασιλεία. Και συνεχίζει να του εξηγεί και για τις υπόλοιπες βασιλείες που θα κυριαρχήσουν επάνω στον κόσμο, μετά από αυτόν: «*....Και μετά σε θέλει αναστηθή άλλη* (=δεύτερη) *βασιλεία κατωτέρα σου (Βαβυλώνα), και τρίτη άλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης (Ελλάδα). Και τετάρτη βασιλεία θέλει σταθή ισχυρά ως ο σίδηρος (Ρώμη)...*» (βλέπε: Δανιήλ Β/2:39-40 /κειμ.ΝΒ).

Αναφερόμενος ο Δανιήλ για το τελευταίο μέρος της εικόνας, λέγει: «*Περί δε του ότι είδες τους ΠΟΔΑΣ και τους ΔΑΚΤΥΛΟΥΣ, μέρος μεν εκ πηλού κεραμέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία διηρημένη..... η βασιλεία θέλει είσθαι κατά μέρος ΙΣΧΥΡΑ (=σίδηρος), και κατά μέρος ΕΥΘΡΑΣΤΟΣ (=πηλός).... Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, η οποία εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρεί...*» Όταν λέγει για τις ημέρες «των βασιλέων εκείνων» ο Λόγος του Θεού αναφέρεται στα δέκα δάχτυλα των ποδιών της εικόνας και θα δούμε στη συνέχεια ποιοι είναι «οι δέκα βασιλείς» στις ημέρες των οποίων ο Θεός «θα αναστήσει αιώνια βασιλεία».

(2) Α΄ ΟΡΑΜΑ ΔΑΝΙΗΛ: Στο Ζ/7^ο κεφάλαιο του Δανιήλ περιγράφονται και πάλι οι τέσσερις παγκόσμιες αυτοκρατορίες, μέσω ενός ενυπνίου που ο Θεός έδωσε στον Δανιήλ αυτή τη φορά. Περιγράφονται σαν **4 θηρία** που διέφεραν μεταξύ τους. **Το πρώτο** ήταν «*ως λέων, και είχε πτέρυγας αετού*» (ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ), **το δεύτερο** ήταν «*όμοιον με άρκτον*» (ΜΗΔΟ-ΠΕΡΣΙΚΗ), **το τρίτο** ήταν «*ως λεοπάρδαλις, έχον τέσσαρας πτέρυγας πτηνού και τέσσαρας κεφαλάς*» (ΕΛΛΗΝΙΚΗ) και **το τέταρτο** αναφέρεται σαν θηρίο «*τρομερόν και καταπληκτικόν, και ισχυρόν σφόδρα, και είχε μεγάλους σιδηρούς οδόντας, κατέτρωγε και κατεσύντριβε, και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού, ΚΑΙ ΑΥΤΟ (ήτο) ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΘΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ, και είχε δέκα κέρατα. Παρετήρουν τα κέρατα, και*

ιδού, έτερον μικρόν κέρασ ανέβη μεταξύ αυτών, έμπροσθεν του οποίου τρία εκ των πρώτων κεράτων εξερριζώθησαν...»(ΡΩΜΑΪΚΗ - βλ. Δανιήλ Ζ/7-8 /κειμ.ΝΒ).

Δίνοντας ο Θεός στον Δανιήλ αποκάλυψη για το τέταρτο θηρίο, τον φέρνει στους έσχατους καιρούς, στην εποχή του νέου Ηγέτη, και του λέγει ότι :

«Το θηρίο θα είναι η τέταρτη βασιλεία επάνω στη γη, που θα διαφέρει από όλες τις βασιλείες, και θα καταφέρει ολόκληρη τη γη, και θα την καταπατήσει, και θα την κατασυντρίψει. Και τα ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ είναι ΔΕΚΑ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ, που θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία, και ύστερα από αυτούς θα σηκωθεί ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ (Ο ΑΝΤΪΧΡΙΣΤΟΣ), κι αυτός θα διαφέρει από τους πρώτους και θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες. Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους...» (Δανιήλ Ζ/7:23-25 /μετ.ΠΕΡ)

Εδώ ο Λόγος του Θεού μας μιλά πάλι για δέκα βασιλείς, που συμβολίζονται με δέκα κέρατα, οι τρεις από τους οποίους υποτάσσονται στον νέο Ηγέτη που μπαίνει πλέον στην παγκόσμια πολιτική σκηνή.

(3) Β΄ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ: Στο Η/8^ο κεφάλαιο του Δανιήλ έχουμε ένα τρίτο κατά σειρά προφητικό όραμα για τα γεγονότα των εσχάτων καιρών, που ο Θεός το δίνει και πάλι στον προφήτη Δανιήλ. Είδε **ένα ΚΡΙΑΡΙ με δύο κέρατα**, που το ένα ήταν ψηλότερο από το άλλο, να κερατίζει και να κτυπάει προς Δύση, Βορρά και Νότο και κανένα άλλο θηρίο (αυτοκρατορία) δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά του. Ξαφνικά από τη Δύση έρχεται **ένas ΤΡΑΓΟΣ που είχε ένα κέρατο περίβλεπτο ανάμεσα στα μάτια του** και κτύπησε το κριάρι και του σύντριψε τα δύο κέρατα, το έριξε καταγής, το καταπάτησε και δεν υπήρχε πλέον δύναμη σ' αυτό για να σηκωθεί. Τότε, ο τράγος μεγαλύνθηκε υπερβολικά και όταν βρέθηκε στη μεγαλύτερη δύναμή του, συντρίφτηκε το μεγάλο του κέρατο και στη θέση του φύτρωσαν **τέσσερα άλλα περίβλεπτα κέρατα**. Από το ένα κέρατο βγήκε ένα μικρό κέρατο το οποίο μεγαλύνθηκε υπερβολικά μέχρι το στράτευμα του ουρανού, όπου έριξε

στη γη ένα μέρος της στρατιάς από τα αστέρια και τα καταπάτησε με μανία. Αυτό ήταν το όραμα που έδειξε ο Θεός στον προφήτη Δανιήλ (βλ. Η/8:1-12).

Ο ίδιος ο Θεός δίνει και την ερμηνεία στον Δανιήλ, λέγοντάς του: **«Ο ΚΡΙΟΣ τον οποίον είδες, ο έχων τα δύο κέρατα, (είναι) ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΜΗΔΙΑΣ και ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ... Και ο τριχωτός ΤΡΑΓΟΣ (είναι) Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, και το κέρασ το μέγα, το μεταξύ των οφθαλμών αυτού, αυτός (είναι) ο πρώτος βασιλεύς. Το δε ότι συνετρίβη, και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, (δηλοί ότι) ΤΕΣΣΕΡΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ θέλουσιν εγερθή εκ του έθνους τούτου»** (βλ. Η/8:20-21 /κειμ.ΝΒ). Ενώ την όραση αυτή ο Δανιήλ την είδε όταν ήταν στη Βαβυλώνα και μάλιστα επί εποχής που κυβερνούσε ο τελευταίος βασιλιάς της ο Βαλτάσαρ (Η/8:1), η προφητεία αφορούσε ιδιαίτερα την τρίτη παγκόσμια δύναμη, την Ελληνική. Ο Μέγας Αλέξανδρος, βασιλιάς της Μακεδονίας (βόρεια επαρχία της Ελλάδας), αφού ένωσε κάτω από την κυριαρχία του όλες τις πόλεις της Ελλάδας, άρχισε έναν αγώνα εναντίον της Περσίας, όταν βασιλιάς αυτής ήταν ο Δαρείος ο Γ' (336-330 π.Χ.). Με συνεχείς και σαρωτικές νίκες, κυρίως στο **Γρανικό** ποταμό (334 π.Χ.), στον **Ισσό** (333 π.Χ.) και στα **Γαυγάμηλα** (331 π.Χ.), το έτος 330 π.Χ. καταλύει τη Μηδο-Περσική αυτοκρατορία.

Όταν η Ελληνική αυτοκρατορία είχε φθάσει πλέον στη μεγαλύτερη δύναμή της, πεθαίνει ο Αλέξανδρος σε ηλικία 33 ετών το έτος **323 π.Χ.**, ενώ βρισκόταν στη Βαβυλώνα. Το κενό που δημιουργήθηκε ήταν τεράστιο. Αμέσως αρχίζει η διαμάχη της διαδοχής και διορίζεται αντιβασιλιάς της Μακεδονίας ο Αντίπατρος, ενώ οι άλλοι αξιωματούχοι του Αλέξανδρου (Περδίκας, Κρατερός, Αντίγονος, Πτολεμαίος, κλπ.) ανέλαβαν τη διοίκηση των υπολοίπων επαρχιών, πλην όμως η αυτοκρατορία για 20 χρόνια σπαρασσόταν από εμφύλιες διαμάχες για την επικράτηση της εξουσίας. Το έτος 303 π.Χ. είχαν σχηματισθεί **6** ισχυρά βασίλεια, αλλά μετά από δύο χρόνια, όπου έγινε η μάχη στην Ιψό, το **301 π.Χ.** η απέραντη Ελληνική αυτοκρατορία διασπάστηκε οριστικά σε **4** βασίλεια, όπως είχε προφητευθεί από τον Δανιήλ: **«Το δε ότι συνετρίβη** (δηλ. το περίβλεπτο κέρασ), **και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, (δηλοί ότι) ΤΕΣΣΕΡΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ θέλουσιν εγερθή εκ του έθνους (τούτου)...**» (βλ. Η/8:8,22). Τα **4**

Ελληνιστικά βασίλεια που δημιουργήθηκαν από τους διάδοχους του Μεγάλου Αλέξανδρου ήταν:

- (1) Το βασίλειο της Μακεδονίας και της υπόλοιπης Ελλάδας υπό την ηγεσία του Δημητρίου του Πολιορκητή.
- (2) Το βασίλειο του Λυσίμαχου στην Θράκη και στο μεγαλύτερο τμήμα της σημερινής Μικράς Ασίας.
- (3) Το βασίλειο του Σέλευκου το οποίο με κέντρο τη Συρία περιελάμβανε όλες τις Ανατολικές κτήσεις του Αλέξανδρου
- (4) Το βασίλειο του Πτολεμαίου στην Αίγυπτο, το οποίο περιελάμβανε και τις κτήσεις σε Φοινίκη και Κύπρο.

Η προφητεία όμως του Δανιήλ, ενώ ξεκινά επί εποχής Μ.Αλεξάνδρου, δεν αφορά άμεσα την εποχή εκείνη, αλλά την αυτοκρατορία που θα προέλθει από ένα από τα 4 σχηματισθέντα βασίλεια και το οποίο θα φθάνει στους έσχατους καιρούς: *«Και εκ των ενός εξ αυτών (των 4 κεράτων) εξήλθεν ΕΝΑ ΚΕΡΑΣ ΜΙΚΡΟΝ, το οποίον εμεγαλύνθη καθ' υπερβολήν προς τον νότον, και προς την ανατολήν, και προς (την γην) της δόξης, και εμεγαλύνθη έως του στρατεύματος του ουρανού....»* (Δανιήλ Η/8:9-11). Και στη συνέχεια το Πνεύμα του Θεού εξηγεί στον Δανιήλ ότι *«η όραση είναι για τους έσχατους καιρούς.... εγώ θα σε κάμω να γνωρίσεις τι θα συμβεί “εν τοις εσχάτοις της οργής”, διότι στον ορισμένο καιρό θα είναι το ΤΕΛΟΣ..... Συ λοιπόν σφράγισε την όραση, διότι είναι για πολλές ημέρες»* (βλ. Η/8:17-19).

Ιστορικά, το «μικρόν κέρας» είναι ο Αντίοχος Δ΄ ο Επιφανής (175-163 π.Χ.) από το βασίλειο του Σεύλεκου, ο οποίος βεβήλωσε το ναό του Θεού με το να θυσιάσει μέσα σ' αυτόν χοίρους και αυτό για τους ευσεβείς Ιουδαίους ήταν μια βδελυρή πράξη, γιατί οι χοίροι συμπεριλαμβάνονταν στα ακάθαρτα ζώα, τα οποία είχε διατάξει ο Θεός να μην τα τρώγουν (βλ. Λευιτικό, κεφ.ΙΑ/11). Αυτή η ενέργεια του Αντίοχου ήταν ένας «τύπος» της προφητείας, αλλά στους έσχατους καιρούς θα έχουμε το «αντίτυπον» της προφητείας, που θα είναι ο Αντί-Χριστος, ο Υπέρ-Ηγέτης και που θα τεθεί επικεφαλής της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, που στο μεταξύ θα έχει και πάλι ανασυσταθεί. Για το ποια θα είναι η "Ρωμαϊκή αυτοκρατορία", θα αναφερθούμε στο επόμενο κεφάλαιο, όπου θα παρουσιάζουμε τις τρεις επικρατούσες απόψεις και ποια είναι η επικρατέστερη.

(4) ΟΡΑΣΗ ΙΩΑΝΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΘΗΡΙΑ:

Ο Κύριος Ιησούς, που έδωσε την αποκάλυψη των γεγονότων των εσχάτων καιρών στον απόστολο Ιωάννη, όταν αυτός βρισκόταν εξόριστος από τον αυτοκράτορα Δομιτιανό στη Νήσο Πάτμο (96 μ.Χ. περίπου), έδωσε πολλές λεπτομέρειες επ' αυτού με διάφορες οράσεις, από τις οποίες θα αναφέρουμε μόνο δύο, ως τις πιο αντιπροσωπευτικές. Στο κεφάλαιο ΙΓ' (13^ο) της Αποκάλυψης διαβάζουμε: *«Και εστάθην επί την άμμον θαλάσσης, και είδον ΘΗΡΙΟΝ αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε ΚΕΦΑΛΑΣ ΕΠΤΑ, και ΚΕΡΑΤΑ ΔΕΚΑ, και επί των κεράτων αυτού ΔΕΚΑ ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ, και επί τας κεφαλάς αυτού ονόματα βλασφημίας...»* (βλ. ΙΓ/13:1). Η περιγραφή εδώ των «δέκα κεράτων» έρχεται σε πλήρη συμφωνία, τόσο με την εικόνα του ονείρου του βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, η οποία καταλήγει σε «δέκα δάχτυλα» που είναι «δέκα βασιλείς» (Δανιήλ Β/2:41-44), όσο και με το πρώτο όραμα του Δανιήλ, όπου το τέταρτο θηρίο είχε «δέκα κέρατα» και σύμφωνα με την εξήγηση που δίνει ο ίδιος ο Δανιήλ είναι «δέκα βασιλείς» (Δανιήλ Ζ/7:24).

Το καταπληκτικό είναι ότι το «θηρίο», που βλέπει ο Ιωάννης και που συμβολικά είναι η αναβιούμενη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία με επικεφαλής τον Υπέρ-Ηγέτη, έχει όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία του «θηρίου» που είδε και ο Δανιήλ: *«Και το θηρίον το οποίον είδον, ήτο όμοιον με ΠΑΡΔΑΛΙΝ (Ελληνική αυτοκρατορία), και οι πόδες αυτού ως ΑΡΚΤΟΥ (Μηδο-Περσική αυτοκρατορία), και το στόμα αυτού ως στόμα ΛΕΟΝΤΟΣ (Βαβυλωνιακή αυτοκρατορία), και έδωκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν αυτού, και τον θρόνον αυτού, και εξουσίαν μεγάλην...»* (Αποκάλυψη ΙΓ/13:2). Εδώ βλέπουμε το Πνεύμα του Θεού να παρουσιάζει τις παγκόσμιες δυνάμεις από το τέλος, πηγαίνοντας χρονικά προς τα πίσω. Αρχίζει με την τελευταία αυτοκρατορία του Αντίχριστου και καταλήγει στη Βαβυλωνιακή αυτοκρατορία, θέλοντας να μας δείξει ότι η τελευταία παγκόσμια υπερδύναμη που θα εγερθεί στη Γη, θα έχει όλα τα χαρακτηριστικά των προηγούμενων κοσμοκρατοριών. Ένα θηρίο που έχει όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των προηγούμενων θηρίων:

Η Ελληνική αυτοκρατορία στον Δανιήλ Ζ/7:6 και Η/8:5 παρομοιάζεται με «λεοπάρδαλη» και με «τράγο» ο οποίος ερχόταν

από την Δύση και δεν άγγιζε το έδαφος. Αυτό δείχνει την τρομερή ταχύτητα με την οποία ο Αλέξανδρος μέσα σε 11 χρόνια κατέκτησε τον τότε γνωστό κόσμο. Αυτό φανερώνει επίσης ότι το σύστημα του επερχόμενου παγκόσμιου Ηγέτη στις τελευταίες ημέρες θα κινηθεί με καταπληκτική ταχύτητα. Ο Αλέξανδρος ήταν αήττητος και ο νέος Ηγέτης θα συστήσει τον εαυτό του σαν παντοδύναμο και ανίκητο, ειδικότερα όταν *«η θανατηφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου ...και προσεκύνησαν το θηρίον λέγοντες, ΤΙΣ ΟΜΟΙΟΣ ΜΕ ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ, ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΗ ΜΕ ΑΥΤΟ;»* (Αποκάλυψη ΙΓ/13:3-4). Ποια θα είναι ακριβώς η «θανατηφόρος πληγή» του θηρίου δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε, εάν δεν υπάρξει αποκάλυψη από τον ίδιο τον Κύριο, αλλά το γεγονός αυτό, που θα είναι κάτι το συγκλονιστικό για ολόκληρο τον κόσμο και που θα συντελέσει να ανταπεξέλθει ο Υπέρ-Ηγέτης νικητής, θα τον κάνει πανίσχυρο, ώστε όλοι να λένουν με θαυμασμό «Ποιος μπορεί να είναι όμοιος με αυτόν;».

Η Μήδο-Περσική αυτοκρατορία παρομοιάζεται με «κρίαρι που είχε δύο κέρατα» και χτυπούσε με ορμή κάθε άλλο «θηρίο» που βρισκόταν στο δρόμο του. Με τον ίδιο τρόπο πρόκειται να κινηθεί και το σύστημα του Αντίχριστου, θα χτυπήσει με συντριπτική ορμή και «θα καταφάγει σάρκες πολλές».

Η Βαβυλωνιακή αυτοκρατορία συμβολίζεται με «λεοντάρι» και το θηρίο που περιγράφει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη ΙΓ/13:2 είχε «στόμα λέοντος». Το σύστημα της αρχαίας ειδωλολατρικής Βαβυλώνας θα αναβιώσει στο πρόσωπο του Υπέρ-Ηγέτη, ο οποίος δεν θα ζητήσει απλά, αλλά **θα απαιτήσει** θεία λατρεία και προσκύνηση στο πρόσωπό του.

Το ΘΗΡΙΟ (που βλέπει ο Ιωάννης στο κεφ.ΙΓ/13:1) και ο **ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ** (που αναφέρεται στο κεφ.ΙΒ/12:3), έχουν τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά, δηλαδή **«7 κεφάλια»** και **«10 κέρατα»**, με μια λεπτομέρεια, ο δράκοντας έχει **7 ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ**, ενώ το θηρίο έχει **10 ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ**. Το διάδημα είναι σύμβολο εξουσίας, που εδώ φανερώνει ότι ο Διάβολος που είχε εξουσία επάνω στα **7 κεφάλια**, επάνω δηλαδή στις **7** ανά τους αιώνες ισχυρότερες κοσμοκρατορίες (για τις οποίες

θα μιλήσουμε αμέσως παρακάτω), μεταφέρει αυτή την εξουσία στα **10** κέρατα του θηρίου, **στην Υπερδύναμη των εσχάτων καιρών**. Ο Διάβολος (ο δράκοντας) θα δώσει όλη τη δύναμή του και όλη την εξουσία του στο Θηρίο (τον Αντίχριστο), όπως ακριβώς έγινε και με τον Ιησού Χριστό, στον οποίο δόθηκε από τον Πατέρα Θεό «όλη η εξουσία στον ουρανό και στη γη».

Στην Αποκάλυψη ΙΓ/13:11-12 λέγει: «...*Και είδον ΑΛΛΟ ΘΗΡΙΟ αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων. Και ενήργει όλην την εξουσίαν του ΠΡΩΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ ενώπιον αυτού, και έκαμε την γην και τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι το θηρίον το πρώτον*». Το πρώτο θηρίο είναι ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ, ο οποίος εμφανίζεται στο διεθνές προσκήνιο **ως πολιτικός ηγέτης**, ενώ το δεύτερο θηρίο είναι ο λεγόμενος ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΗΣ, ο οποίος εμφανίζεται **ως θρησκευτικός ηγέτης**, ενεργώντας όλη την εξουσία του πρώτου θηρίου.

(5) ΟΡΑΣΗ ΙΩΑΝΝΗ για τη ΓΥΝΑΙΚΑ και το ΘΗΡΙΟ:

Το όραμα αυτό είναι πιο χαρακτηριστικό στις ιστορικές λεπτομέρειες που μας αποκαλύπτει, καθόσον δεν περιορίζεται μόνο στις **4** παγκόσμιες αυτοκρατορίες που ήδη αναφέραμε, αλλά χρονολογικά αρχίζει και πιο πριν ακόμα και καταλήγει στην εποχή του Υπέρ-Ηγέτη. Λέγει ο Ιωάννης:

«...Και είδα ΓΥΝΑΙΚΑ να κάθεται επάνω σε ΘΗΡΙΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟ, το οποίο ήτο γεμάτο από βλάσφημα ονόματα, και είχε **επτά κεφάλια** και **δέκα κέρατα**.... και εις το μέτωπόν της ήτο όνομα γραμμένον ένα όνομα, “*Μυστήριον, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ, η μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης*”. Και είδα την γυναίκα να μεθάη από το αίμα των αγίων και από το αίμα εκείνων που είχαν δώσει μαρτυρίαν δια τον Ιησούν. Όταν την είδα, έμεινα κατάπληκτος.

Αλλ’ ο άγγελος μου είπε, “Γιατί εκπλήττεσαι; Εγώ θα σου εξηγήσω το μυστήριον της γυναίκας και του θηρίου που την βαστάζει και έχει τα **επτά κεφάλια** και τα **δέκα κέρατα**....Εδώ χρειάζεται ο νους που έχει σοφίαν. Τα **ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ** είναι **ΕΠΤΑ ΟΡΗ**, επί των οποίων κάθεται η γυναίκα. **Παριστάνουν επίσης ΕΠΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, οι πέντε έπεσαν, ο ένας υπάρχει, ο άλλος δεν ήλθε και όταν έλθη, ολίγον χρόνον πρόκειται να μείνη.**

Ως προς το θηρίον, το οποίον “υπήρχε” και “δεν υπάρχει τώρα”, αυτός είναι ο **όγδοος** και όμως είναι ένας από τους επτά και πηγαίνει εις την απώλειαν. Τα ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ είναι ΔΕΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, οι οποίοι δεν πήραν ακόμη βασιλείαν.....» (Αποκάλυψη ΙΖ/17:3-12 /μετ.4Κ).

Το θηρίο έχει 7 ΚΕΦΑΛΙΑ και 10 ΚΕΡΑΤΑ. Τα 7 κεφάλια ερμηνεύονται ότι είναι 7 ΟΡΗ, που παριστάνουν επίσης 7 ΒΑΣΙΛΕΙΣ. Το «όρος» μέσα στην Αγία Γραφή συμβολίζει το «βασιλείο», όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στις ακόλουθες περικοπές: Δανιήλ Β/2:35, 45, Ιεζεκιήλ ΛΕ/35:2-3, Ιερεμίας ΝΑ/51: 24-25, Ζαχαρίας Δ/4:7, Ψαλμός Λ/30:7, Αμώς Δ/4:1, Αβδιού εδ. 8,9,19. Κατά συνέπεια, την εποχή που δόθηκε η Αποκάλυψη στον Ιωάννη *τα πέντε βασιλεία* δεν υπήρχαν, αποτελούσαν πλέον παρελθόν (“οι πέντε έπεσαν...”), *το ένα* ήδη υπήρχε και *το άλλο βασιλείο* (το έβδομο, η αυτοκρατορία του Αντίχριστου) δεν είχε έρθει ακόμα, αλλά όταν θα ερχόταν λίγο χρόνο θα έμενε και ο ηγέτης της 7^{ης} κατά σειρά βασιλείας φέρεται ως «ο **όγδοος**», ο οποίος είναι ένας από τους «7 βασιλείς».

Τα 5 βασιλεία που έπεσαν ήσαν κατά χρονολογική σειρά: **Αίγυπτος, Ασσυρία, Βαβυλωνία, Μήδο-Περσία** και **Ελλάδα**. Το ένα που υπήρχε και εξουσίαζε στις ημέρες του Ιωάννη ήταν η **Ρωμαϊκή αυτοκρατορία** και το άλλο, το τελευταίο είναι **το σύστημα του Υπέρ-Ηγέτη** των εσχάτων καιρών. Η «γυναίκα» στην όραση, που είναι το παγκόσμιο θρησκευτικό σύστημα, κάθεται επάνω και στα 7 βασιλεία. Το Αιγυπτιακό ιερατείο και οι θρησκευτικοί ηγέτες του, το Ασσυριακό και Βαβυλωνιακό ιερατείο, το Μήδο-Περσικό, το Ελληνικό, το Ρωμαϊκό με όλες τις μετέπειτα προεκτάσεις του και ονομασίες (Δυτικό-Καθολικό και Ανατολικό-Βυζαντινό σύστημα) και το σύστημα του Αντίχριστου, όλα αποτελούν εκδήλωση ενός και μόνου παγκόσμιου συστήματος, το οποίο είναι εδραιωμένο επάνω σε όλες αυτές τις κοσμοκρατορίες.

Γι' αυτό λέγει «*Τα ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ είναι ΕΠΤΑ ΟΡΗ, επί των οποίων κάθεται η γυναίκα. Παριστάνουν επίσης ΕΠΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.....*» (εδ.ΙΖ/17:9-10). Έχει καθίσει επάνω στο θρησκευτικό σύστημα των 7 κοσμοκρατοριών, οι θρησκευτικοί ηγέτες των οποίων έχουν επη-

ΔΑΝΙΗΛ - κεφ.β12 ΕΝΥΠΝΙΟ (όνειρο) ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΑ	ΔΑΝΙΗΛ - κεφ.ζ17	ΔΑΝΙΗΛ - κεφ.η18	ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ - κεφ.ιβ12	ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ - κεφ.ιγ13	ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ - κεφ.ιζ17
ομοίωμα ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	Α ´ όραμα ΔΑΝΙΗΛ	Β ´ όραμα ΔΑΝΙΗΛ	όραση ΙΔΑΝΝΗ	όραση ΙΔΑΝΝΗ	όραση ΙΔΑΝΝΗ
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΗ αυτοκρατορία ΚΕΦΑΛΗ (χρυσός)	4 ΘΗΡΙΑ	2 ΘΗΡΙΑ	ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ κόκκινο ΓΥΚΑΙΚΑ ΕΡΕΒΕ	2 ΘΗΡΙΑ	ΓΥΝΑΙΚΑ και το κόκκινο ΘΗΡΙΟ
ΜΗΔΟ - ΠΕΡΣΙΚΗ αυτοκρατορία ΣΤΗΘΟΣ και ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ (ασήμυ)	ΛΕΩΝ με ΠΤΕΡΥΓΕΣ ΑΕΤΟΥ	ΚΡΙΟΣ 2 ΚΕΡΑΤΑ	ΑΡΚΤΟΣ	ΑΨΗΡΙΟ ΑΝΤΙ ΧΡΙΣΤΟΣ "...Και το θηρίον το οποίον είδον, ήτο όμοιον με ΠΑΡΔΑΛΙΝ, και οι πόδες αυτού ως ΑΡΚΤΟΣ, και το στήμα αυτού ως στήμα ΛΕΟΝΤΟΣ και έδωκεν εις αυτό ο ΔΡΑΚΟΝ την ΔΥΝΑΜΙΝ αυτού, και την ΘΡΟΝΟΝ αυτού, και ΕΞΟΥΣΙΑΝ μεγάλην"	ΘΗΡΙΑ και το στήμα αυτού ως στήμα ΛΕΟΝΤΟΣ και έδωκεν εις αυτό ο ΔΡΑΚΟΝ την ΔΥΝΑΜΙΝ αυτού, και την ΘΡΟΝΟΝ αυτού, και ΕΞΟΥΣΙΑΝ μεγάλην"
ΕΛΛΗΝΙΚΗ αυτοκρατορία ΚΟΙΜΙΑ & ΜΗΡΟΙ (χαλκός)	ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΙΣ 4 ΠΤΕΡΥΓΕΣ ΑΕΤΟΥ 4 ΚΕΦΑΛΕΣ	ΤΡΑΓΟΣ 1 ΚΕΡΑΤΑ ΠΕΡΙΒΛΕΠΤΟ 4 ΚΕΡΑΤΑ (επρό. τα οποία προήλθε) 1 ΚΕΡΑΤΟ	7 ΚΕΦΑΛΙΑ 7 διαδήματα 10 ΚΕΡΑΤΑ	7 ΚΕΦΑΛΙΑ 10 ΚΕΡΑΤΑ 10 διαδήματα	7 ΚΕΦΑΛΙΑ 7 ΟΡΗ - ΒΑΣΙΛΕΙΣ 10 ΚΕΡΑΤΑ "...Και τα 10 ΚΕΡΑΤΑ... είναι 10 ΒΑΣΙΛΕΙΣ..."
ΡΩΜΑΪΚΗ αυτοκρατορία ΚΝΗΜΕΣ (σίδηρος) ΠΟΔΙΑ - ΔΑΚΤΥΛΟΙ (σίδηρος & πηλός)	ΤΡΟΜΕΡΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΙΣΧΥΡΟ ΣΦΟΔΡΑ 10 ΚΕΡΑΤΑ ΟΔΟΝΤΕΣ σιδηροί ΟΝΥΧΕΣ χαλκινοί	10 ΚΕΡΑΤΑ είναι 10 ΒΑΣΙΛΕΙΣ... και κάποιον αυτών (των 10 βασιλείων) είχε και το 4ο θηρίο των ειδε ο Δανιήλ - κεφ.2 ΑΜΟΣ (βασιμεία) θέλει εφερέ... (έδ. 2,24)	ΒΨΗΡΙΟ Ψευδο-Προφήτης 2 ΚΕΡΑΤΑ - Όμοια με "ΑΡΝΙΟΥ" - Μιλούσε ως ΔΡΑΚΟΝ	ΒΨΗΡΙΟ Ψευδο-Προφήτης 2 ΚΕΡΑΤΑ - Όμοια με "ΑΡΝΙΟΥ" - Μιλούσε ως ΔΡΑΚΟΝ	ΘΗΡΙΟ και κάποιον αυτών (των 10 βασιλείων) είχε και το 4ο θηρίο των ειδε ο Δανιήλ - κεφ.2 ΑΜΟΣ (βασιμεία) θέλει εφερέ... (έδ. 2,24)

ρεάσει βαθύτατα τους λαούς και τα έθνη με τις ειδωλολατρίες τους και τις μαγείες τους. Έχουν χρησιμοποιήσει κάθε μέσο για να πλανήσουν τους λαούς της Γης με ψεύδη και απάτη, κάτι που συστηματικά θα ενεργήσει «ο όγδοος», ο επερχόμενος παγκόσμιος Ηγέτης, ο οποίος θα έλθει «...*διά της ενέργειας του Σατανά, με πάσαν δύναμιν και ψευδή σημεία και τέρατα, και με κάθε είδος απάτης του κακού μεταξύ των ανθρώπων*» (Β΄ Θεσσαλονικείς Β/2:9-10).

Μερικοί ερμηνευτές της Γραφής αναφέρουν ότι τα «επτά όρη» πάνω στα οποία κάθεται η γυναίκα, είναι η «επτά λόφοι» της Ρώμης (**Επτάλοφος Ρώμη**) και κατά συνέπεια η γυναίκα είναι η Καθολική εκκλησία. Η ερμηνεία αυτή βέβαια είναι τελείως αυθαίρετη, γιατί οι 5 από τους 7 λόφους δεν είχαν πέσει, βρισκόντουσαν εκεί στη θέση τους. Ούτε και ο Αντίχριστος θα υποτάξει και θα ηγηθεί μόνον της Καθολικής εκκλησίας, αλλά όλων των θρησκευτικών συστημάτων της εποχής του.

◆ Με όσα στοιχεία αναφέραμε μέχρι στιγμής βλέπουμε ποια θα είναι η πολιτικοκοινωνική δομή και μορφή της τελευταίας παγκόσμιας αυτοκρατορίας που θα κυριαρχήσει επί της Γης, αλλά και τον τρόπο άσκησης της εξουσίας από τον Υπέρ-Ηγέτη της και από τα όργανά του.

Πριν όμως προχωρήσουμε στη συνέχεια του θέματός μας, πιστεύω ότι είναι σκόπιμο να κάνουμε μια **σύντομη ανακεφαλαίωση** των πιο βασικών με το θέμα μας οράσεων, που ο Θεός έδωσε σχετικά με τις παγκόσμιες, ανά τους καιρούς, υπερδυνάμεις. Βέβαια, όλοι γνωρίζουμε ότι στην ανθρώπινη ιστορία, δεν υπήρξαν μόνον οι **7** αυτοκρατορίες που αναφέρονται παραπάνω. Υπήρξαν και άλλες, όπως η Οθωμανική, η Αγγλική αποικιοκρατία, του Καρόλου του Μέγα, του Ναπολέοντα, του Χίτλερ, κλπ., αλλά οι **7** αυτές ήταν οι ενδοξότερες δυνάμεις που κυριάρχησαν σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, όπως και η αυτοκρατορία του επερχόμενου Ηγέτη πρόκειται να εξουσιάσει επάνω σε όλη τη Γη:

1. ΔΑΝΙΗΛ κεφ.Β/2:31-45 (όνειρο ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡΑ)

ΑΓΑΛΜΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, το οποίο είχε:

- Κεφάλι από ΧΡΥΣΟ (**Βαβυλώνα**),
- Στήθος από ΑΡΓΥΡΟ (**Μηδο-Περσία**),
- Κοιλιά και μηροί από ΧΑΛΚΟ (**Ελλάδα**),
- Οι κνήμες των ποδιών από ΣΙΔΗΡΟ (**Ρώμη**), και
- Τα δάχτυλα των ποδιών από ΣΙΔΗΡΟ και ΠΗΛΟ (αναβίωση Ρωμαϊκής δύναμης - **Αντίχριστος**).

2. ΔΑΝΙΗΛ κεφ.Ζ/7:3-8, 17-25 (Α' όνειρο Δανιήλ)

ΤΕΣΣΕΡΑ ΘΗΡΙΑ, τα οποία ήσαν:

- Το πρώτο σαν ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕ ΦΤΕΡΑ ΑΕΤΟΥ (**Βαβυλώνα**),
- Το δεύτερο σαν ΑΡΚΟΥΔΑ (**Μηδο-Περσία**),
- Το τρίτο σαν ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ με 4 φτερά πτηνού και 4 κεφάλια (**Ελλάδα**, Μέγας Αλέξανδρος και τα 4 κρατίδια), και
- Το τέταρτο ήταν φοβερά τρομερό και είχε μεγάλα ΣΙΔΗΡΑ ΔΟΝΤΙΑ και 10 ΚΕΡΑΤΑ, 3 από τα οποία ξεριζώθηκαν και φύτρωσε ένα άλλο ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΑΤΟ (**Ρώμη** και αναβίωση αυτής, με τη μορφή των 10 ΚΕΡΑΤΩΝ από τα οποία βγαίνει ένα ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΑΤΟ, που είναι ο **Αντίχριστος**).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για τα 10 *κέρατα-βασίλεια* θα αναφερθούμε με λεπτομέρειες στο επόμενο 7ο κεφάλαιο.

3. ΔΑΝΙΗΛ κεφάλαιο Η/8 (Β' όνειρο Δανιήλ)

- ΚΡΙΑΡΙ με 2 κέρατα (**Μηδο-Περσία**),
- ΤΡΑΓΟΣ με 1 περίβλεπτο κέρατο, που συντρίφτηκε και στη θέση του φύτρωσαν 4 άλλα κέρατα, από τα οποία βγήκε ένα άλλο ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΑΤΟ (**η Ελλάδα επί Μ. Αλέξανδρου** και τα 4 διάδοχα κράτη, από τα οποία προήλθε το ΜΙΚΡΟ ΚΕΡΑΤΟ, που είναι ο **Αντίχριστος**).

4. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ κεφ. ΙΒ/12:3

- **ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ** (=Διάβολος) που έχει 7 ΚΕΦΑΛΙΑ και 10 ΚΕΡΑΤΑ και επάνω στα κεφάλια υπάρχουν 7 ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ.

5. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΓ/13:1-2, 11 (δύο θηρία)

ΔΥΟ ΘΗΡΙΑ από τα οποία:

- **Το πρώτο** βγαίνει από τη θάλασσα και έχει 7 ΚΕΦΑΛΙΑ και 10 ΚΕΡΑΤΑ και επάνω στα κέρατα υπάρχουν 10 ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ. Το θηρίο αυτό είναι ο **Αντίχριστος**, επικεφαλής των 10 ΚΕΡΑΤΩΝ, της τελευταίας Υπερδύναμης επί της γης.
(Σημείωση: στην Αποκάλυψη ΙΒ/12:3 τα ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ ήταν στα 7 ΚΕΦΑΛΙΑ).
- **Το δεύτερο** βγαίνει από τη γη και έχει 2 ΚΕΡΑΤΑ όμοια με ΑΡΝΙΟΥ και μιλούσε σαν τον ΔΡΑΚΟΝΤΑ. Μέσα στην Βίβλο, ως «αρνίο» αναφέρεται ο ΙΗΣΟΥΣ και ως «δράκοντας» ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ. Το θηρίο αυτό είναι ο **Ψευδοπροφήτης** που παρουσιάζεται στον κόσμο **σαν** πιστός ακόλουθος του Ιησού, αλλά μιλάει όμως **σαν** τον Διάβολο.

6. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ κεφ. ΙΖ/17:3-12

- **ΓΥΝΑΙΚΑ** που κάθεται επάνω σε **ΘΗΡΙΟ ΚΟΚΚΙΝΟ**, το οποίο έχει 7 ΚΕΦΑΛΙΑ και 10 ΚΕΡΑΤΑ. Η «γυναίκα» είναι το παγκόσμιο θρησκευτικό κατεστημένο, που στηρίζει το σύστημα του «θηρίου» (=Αντίχριστου), το οποίο θηρίο έχει: (α) «7 κεφάλια» που παριστάνουν τις 7 ισχυρές παγκόσμιες αυτοκρατορίες και (β) «10 κέρατα», για τα οποία θα μιλήσουμε στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο.

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ **«ΤΑ ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ – ΒΑΣΙΛΕΙΣ»**

Αναφέραμε ότι η αναβιούμενη αυτοκρατορία των εσχάτων καιρών, επικεφαλής της οποίας θα είναι ο Υπέρ-Ηγέτης, θα αποτελείται από «δέκα κέρατα», τα οποία όπως σαφώς αναφέρεται μέσα στην Αγία Γραφή, συμβολίζουν «δέκα βασιλείς». Το εύλογο ερώτημα είναι «Ποιοι θα είναι οι 10 βασιλείς στις ημέρες μας;» Έχουν δοθεί διάφορες ερμηνείες για το ποιοι θα είναι οι «10 βασιλείς» επί των ημερών μας και ειδικότερα ποια θα είναι τα «10 βασίλεια» (γιατί πίσω από τους ΒΑΣΙΛΕΙΣ ευνόητο είναι ότι υπάρχουν και ΒΑΣΙΛΕΙΑ), ώστε πίσω από αυτά να εντοπίσουν τον επερχόμενο Υπέρ-Ηγέτη του κόσμου.

Θα αναφέρουμε παρακάτω 3 βασικές θέσεις-απόψεις επί του θέματος, ώστε ο κάθε αναγνώστης να σχηματίσει μια πλήρη, σαφή και αντικειμενική εικόνα για το τι ακριβώς συμβολίζουν τα «10 κέρατα» του θηρίου:

1. ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ (πρώην Ε.Ο.Κ.)

Η πρώτη και επικρατέστερη άποψη για τα «10 κέρατα» είναι ότι ο Αντίχριστος θα είναι επικεφαλής του Δυτικού κόσμου, της Ενωμένης Ευρώπης (ΕΟΚ), η οποία θα αποτελεί την αναβίωση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Θα είναι ένας ισχυρός συνασπισμός από τα σπουδαιότερα Λατινογενή κράτη, τα οποία αποτελούσαν την άλλοτε κραταιά Ρωμαϊκή δύναμη. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα αποτελεί τη βάση του συστήματος του νέου παγκόσμιου Ηγέτη, ο οποίος όταν θα τεθεί επικεφαλής της Ενωμένης Ευρώπης αυτή θα αποτελείται **οπωσδήποτε** από 10 ΚΡΑΤΗ, τα οποία για τους υποστηρικτές της άποψης αυτής, είναι τα «10 κέρατα» του θηρίου.

Ένα επιχείρημα υπέρ αυτής της άποψης είναι το ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συστήθηκε με τη «**Σύμβαση της Ρώμης**» στις **25**

Μαρτίου 1957, με την οποία τέθηκαν για πρώτη φορά, μετά από αιώνες, οι βάσεις για μια ισχυρή Ευρώπη, η οποία θα αναβιώσει το μεγαλείο της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Άλλωστε, σύμφωνα με τις οράσεις του προφήτη Δανιήλ και του απόστολου Ιωάννη για τις **7** παγκόσμιες αυτοκρατορίες και ειδικότερα για τις **4** τελευταίες (Βαβυλώνα, Μήδο-Περσία, Ελλάδα και Ρώμη), ο χώρος στον οποίο αναπτύχθηκαν είχε σαν επίκεντρο τη Μεσόγειο Θάλασσα, στοιχείο το οποίο ενυπάρχει και στην Ενωμένη Ευρώπη.

Η Ευρωπαϊκή ιδέα, πριν συγκεκριμενοποιηθεί σ' ένα πραγματικό πολιτικό σχέδιο και καταστεί ένας διαρκής πολιτικός στόχος της κυβερνητικής πολιτικής των κρατών-μελών, παρέμεινε περιορισμένη στον κύκλο των φιλοσόφων και των οραματιστών. Τον πρώτο σύγχρονο θεμέλιο λίθο για να πραγματοποιηθεί η ιδέα μιας «Νέας Ευρωπαϊκής Τάξης» τον έθεσε την **9 Μαΐου 1950** ο Γάλλος Υπουργός Εξωτερικών **Ρομπέρ Σουμάν** (Robert Schuman) όταν πρότεινε, εξ ονόματος της Γαλλικής κυβέρνησης, να υπάρχει ένας κοινός έλεγχος της παραγωγής και της κατανάλωσης του άνθρακα και του χάλυβα από έναν Ευρωπαϊκό οργανισμό, στον οποίο θα συμμετείχαν σε πρώτη φάση η Γαλλία και η Γερμανία και θα ήταν ο οργανισμός αυτός ανοικτός και σε όλα τα υπόλοιπα Ευρωπαϊκά κράτη-μέλη.

Κατόπιν αυτού στις **18 Απριλίου 1951** υπογράφεται στο Παρίσι η Ιδρυτική Συνθήκη της «**Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα**» (ΕΚΑΧ), στην οποία συμμετέχουν **6** κράτη: Βέλγιο, Γαλλία, Δυτική Γερμανία, Ιταλία, Κάτω Χώρες και Λουξεμβούργο. Έκτοτε αρχίζει η σταδιακή και γρήγορη πορεία για την πλήρη οικονομική, πολιτική, τελωνειακή, νομισματική και στρατιωτική ένωσή της:

- 01) 09 Μαΐου 1950**: Δήλωση του Γάλλου Υπουργού Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν για τη δημιουργία της Ε.Κ.Α.Χ.
- 02) 18 Απριλίου 1951**: Υπογραφή Ιδρυτικής Συνθήκης της Ε.Κ.Α.Χ. στο Παρίσι, στην οποία συμμετέχουν τα έξι (6) αρχικά κράτη.
- 03) Ιούνιος 1995**: Οι Υπουργοί Εξωτερικών των «**6**» κρατών

συνεδριάζουν στη Μεσσήνη της Ιταλίας, όπου συμφωνούν για τη συνέχιση της προσπάθειας για την πραγματοποίηση μιας ισχυρής Ενωμένης Ευρώπης.

- 04) **25 Μαρτίου 1957:** Υπογράφονται στη Ρώμη δύο ακόμα Συνθήκες, η μια για την ίδρυση της «Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας» (ΕΟΚ) και άλλη για την ίδρυση της «Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας» (ΕΚΑΕ). Θεσπίζεται η “Συνέλευση” των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αρμόδια στο εξής για την ΕΚΑΧ, την ΕΟΚ και την EURATOM (την ΕΚΑΕ). Η ημερομηνία αυτή, είναι η «**ληξιαρχική πράξη γέννησης**» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, πρώτος Πρόεδρος του οποίου εκλέγεται το Μάρτιο 1958 ο Ρομπέρ Σουμάν.
- 05) **09 Ιουλίου 1961:** Υπογράφεται συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της ΕΟΚ και της Ελλάδας, που έχει σαν στόχο την οικονομική προσέγγιση μεταξύ Ελλάδας και Κοινότητας για την πλήρη ένταξή της.
- 06) **20 Ιουλίου 1963:** Υπογράφεται στη Γιαουντέ του Καμερούν η ευρύτερη συμφωνία συνεργασίας που συνήψε ποτέ η Ευρωπαϊκή Κοινότητα με κράτη της Αφρικής. Στη Σύμβαση της Γιαουντέ συμμετέχουν η Κοινότητα, 17 κράτη της Αφρικής και η Μαδαγασκάρη.
- 07) **01 Ιουλίου 1968:** Ολοκληρώνεται η Τελωνειακή Ένωση μεταξύ των 6 κρατών-μελών. Δεν υπάρχουν πλέον δασμοί και τέλη μεταξύ των «6».
- 08) **01 Ιανουαρίου 1973:** Τρεις χώρες, η Δανία, η Μ. Βρετανία και η Ιρλανδία, εντάσσονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η οποία αριθμεί «9» κράτη-μέλη.
- 09) **28 Φεβρουαρίου 1975:** Υπογράφεται στο Λομέ του Τόγκο η πρώτη Σύμβαση μεταξύ της Ε.Ο.Κ. και 46 κρατών της Αφρικής, της Καραβαϊκής και του Ειρηνικού.
- 10) **28 Μαΐου 1979:** Ο τότε πρωθυπουργός της Ελλάδας Κων-

σταντίνος Καραμανλής υπογράφει συνθήκη προσχώρησης της χώρας μας στην ΕΟΚ.

- 11) **09-10 Ιουνίου 1979:** Οι πολίτες των «9» κρατών-μελών της Κοινότητας εκλέγουν για πρώτη φορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο αποτελείται από 410 βουλευτές.
- 12) **01 Ιανουαρίου 1981:** Η Ελλάδα γίνεται το **ΔΕΚΑΤΟ ΜΕΛΟΣ** της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ο αριθμός των βουλευτών της ΕΟΚ ανέρχεται σε 434.
- 13) **1985:** Υπογράφεται στην κωμόπολη του Λουξεμβούργου Σένγκεν η ομώνυμη συνθήκη (“**Συνθήκη του Σένγκεν**”). Στα Αγγλικά είναι “S.I.S”, δηλαδή “**System Information Sengen**” (Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν). Με τη Συνθήκη αυτή **5** κράτη-μέλη της ΕΟΚ (Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο και Ολλανδία), αποφάσισαν να συστήσουν έναν κοινό φορέα ελέγχου της εισόδου ατόμων και προϊόντων, καταργώντας τα εσωτερικά τους σύνορα (χωρίς ελέγχους διαβατηρίων, κλπ). Στη συνέχεια εντάχθηκαν **3** ακόμα χώρες, Ισπανία, Πορτογαλία και Ιταλία. Το **Νοέμβριο 1992** προσχωρεί και η Ελλάδα και ακολουθούν το 1995 η Αυστρία και το 1996 η Δανία, η Σουηδία και η Φιλανδία. Ταυτόχρονα υπάρχουν χώρες, όπως η Νορβηγία και η Ισλανδία που έχουν υπογράψει Συμφωνίες Συνεργασίας.

Η επικύρωση της Συνθήκης Σένγκεν από την Ελληνική Βουλή έγινε τον **Ιούνιο 1997** και η τυπική εφαρμογή της για την χώρα μας άρχισε από την **1 Δεκεμβρίου 1997**, καθόσον δεν είχε εκπληρώσει όλες τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η τότε αρμόδια επιτροπή.
- 14) **01 Ιανουαρίου 1986:** Η Ισπανία και η Πορτογαλία προσχωρούν στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, της οποίας τα κράτη-μέλη γίνονται πλέον «**12**», ο δε αριθμός των Ευρωβουλευτών ανέρχεται σε 518.
- 15) **18 Φεβρουαρίου 1986:** Υπογράφεται στο Λουξεμβούργο η «Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη» η οποία αναθεωρεί τη Συνθήκη

της Ρώμης και προβλέπει την εγκαθίδρυση, πριν από το τέλος του έτους 1992, ενιαίας εσωτερικής αγοράς και μεγαλύτερης οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας.

- 16) **07 Φεβρουαρίου 1992:** Υπογράφεται η «**Συνθήκη του Μάαστριχτ**» (TREATY ON EUROPEAN UNION), η οποία αποτελεί το αποκορύφωμα όλων των προσπαθειών που κατέβηκαν από το 1950 και μετά οι υποστηρικτές για την υλοποίηση της μεγάλης Ευρωπαϊκής ιδέας.
- 17) **24-25 Ιουνίου 1994:** Η Ελλάδα είχε αναλάβει την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το πρώτο εξάμηνο του 1994 και κατά τη Σύνοδος Κορυφής των «**12**», που διεξήχθηκε στην Κέρκυρα, υπογράφονται υπό την προεδρία του τότε Έλληνα πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου οι πράξεις προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση **4** νέων μελών, της Αυστρίας, της Νορβηγίας, της Φιλανδίας και της Σουηδίας, όπου η Ευρώπη από **1 Ιανουαρίου 1995** θα αριθμούσε σε «**16**» μέλη, πλην όμως η Νορβηγία με δημοψήφισμα που έγινε το Νοέμβριο 1994 αποχώρησε και έτσι από 01.01.1995 η Ενωμένη Ευρώπη αριθμούσε «**15**» μέλη. Στη Σύνοδο αυτή είχε συζητηθεί και το θέμα της ένταξης στην Ευρώπη **2** ακόμα (μικρών) κρατών, της Κύπρου και της Μάλτας, για μελλοντική της διεύρυνση σε περισσότερα κράτη-μέλη.
- 18) **01 Ιανουαρίου 1995:** Η Ευρωπαϊκή Ένωση αριθμεί επίσημα «**15**» κράτη-μέλη με την ένταξη της Αυστρίας, Φιλανδίας και Σουηδίας.
- 19) **02 Οκτωβρίου 1997:** Υπογράφεται η «**Συνθήκη του Άμστερνταμ**» η οποία θα αντικαθιστούσε “εν καιρώ” τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Βασικό θέμα της διάσκεψης (στην οποία συμμετείχε και ο Έλληνας πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης) ήταν και η επέκταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την εισδοχή **11** νέων μελών. Δόθηκε προτεραιότητα ένταξης στην Κύπρο και οι υπόλοιπες χωρίστηκαν σε δύο πεντάδες (Ουγγαρία, Πολω-

νία, Σλοβενία, Τσεχία, Εσθονία και Βουλγαρία, Ρουμανία, Λιθουανία, Λετονία, Σλοβακία). Αίτηση ένταξης είχε υποβάλλει και η Τουρκία από το 1987.

- 20) **01 Μαΐου 1998:** «Κλειδώνονται» οι ισοτιμίες των νομισμάτων των 11 χωρών της Ε.Ε. που μετέχουν στην ΟΝΕ, πρώτο στάδιο για να τεθεί σε εφαρμογή το ενιαίο νόμισμα, που έλαβε την ονομασία «**ευρώ/€**» (δεν μετέχει η Ελλάδα). Μετά από ένα μήνα (01.06.1998) ιδρύεται η **Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα** (ΕΚΤ), υπεύθυνη για τη δημοσιονομική σταθερότητα στην Ευρωζώνη.
- 21) **2000:** Στη Σάντα Φε Ντα Φείρα αποφασίζεται η ένταξη της Ελλάδας ως **12^{ου}** μέλους στο «ευρώ».
- 22) **2001:** Οι τρομοκρατικές ενέργειες της 11^{ης} Σεπτεμβρίου οδηγούν σε συντονισμό των «15» για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Στο Λάακεν αποφασίζεται η επιχειρησιακή ετοιμότητα του **ευρωστρατού**.
- 23) **01 Ιανουαρίου 2002:** Ιστορική ημέρα για την Ε.Ε. Τιθεται σε εφαρμογή το κοινό νόμισμα για τις **12** χώρες, μέλη της ΟΝΕ. Η μεγαλύτερη νομισματική ενοποίηση στην ιστορία της ανθρωπότητας έγινε πραγματικότητα. Ήταν η αρχή των «**Ηνωμένων Πολιτειών Ευρώπης**» (Η.Π.Ε.). Στη νομισματική ένωση δεν συμμετείχε η Μεγάλη Βρετανία, η οποία διατήρησε το νόμισμά της (Αγγλική λίρα)
- 24) **13 Δεκεμβρίου 2002:** Στη Σύνοδο Κορυφής στην Κοπεγχάγη των «15» χωρών επιτεύχθηκε συμφωνία για τη μεγαλύτερη και πλέον φιλόδοξη διεύρυνση της Ε.Ε. με την είσοδο **10** νέων κρατών-μελών.
- 25) **16 Απριλίου 2003:** Η Ελλάδα, ως χώρα που είχε την προεδρία της Ενωμένης Ευρώπης για το Α΄ εξάμηνο του 2003, φιλοξενεί τη Σύνοδο Κορυφής στην Αθήνα και υπογράφεται η Πράξη Προσχώρησης των 10 νέων κρατών. Με τη λεγόμενη «**Διακήρυξη των Αθηνών**» η **Ευρώπη των «25»**

γίνεται μια πραγματικότητα με πλήρη ένταξη από το Μάιο 2004. Τα 10 νέα κράτη είναι: Κύπρος, Σλοβενία, Ουγγαρία, Σλοβακία, Τσέχικη Δημοκρατία, Πολωνία, Λιθουανία, Εσθονία, Μάλτα και Λετονία. Η Ευρώπη των 380 εκατομμυρίων αυξάνεται σε 455 εκατομμύρια. Πλην 3 κρατών (Πολωνία, Τσεχία, Ουγγαρία), τα υπόλοιπα 7 κράτη συμμετέχουν στην Ευρωζώνη και έτσι τα κράτη που έχουν ως κοινό νόμισμα το ευρώ (€) αριθμούν σε «19».

- 26) **10-13 Φεβρουαρίου 2004:** Στη Νέα Υόρκη δόθηκε μάχη για να λυθεί το Κυπριακό πρόβλημα, πριν την πλήρη ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. την 1^η Μαΐου 2004, πλην όμως οι συνομιλίες οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο, λόγω της αδιαλλαξίας του Τουρκο-Κύπριου κατοχικού ηγέτη.
- 27) **Μάιος 2004:** Η Ευρωπαϊκή Ένωση αριθμεί πλέον επίσημα «25» κράτη-μέλη. Στην Ε.Ε. εντάχθηκε μόνο η ελεύθερη Κύπρος και όχι το Βόρειο τμήμα της, που από το 1974 βρίσκεται υπό Τουρκική κατοχή. Στο δημοψήφισμα της 24.04.2004 οι Ελληνοκύπριοι ψήφισαν «ΟΧΙ» στην ένωση, σύμφωνα με το σχέδιο του Γεν.Γραμματέα του ΟΗΕ Κόφι Ανάν (ποσοστό 75.8%) ενώ οι Τουρκοκύπριοι ψήφισαν «ΝΑΙ» με ποσοστό 64.9%. Το κατεχόμενο Βόρειο τμήμα της Κύπρου τελεί υπό ειδικό καθεστώς ως προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 28) **Απρίλιος 2005:** Η Ελληνική Βουλή επικυρώνει την «Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη» (ΕΣΣ), με 268 ψήφους από τα 2 μεγάλα κόμματα (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ), ενώ τα υπόλοιπα ψηφίζουν αρνητικά. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι Γάλλοι και οι Ολλανδοί ψηφοφόροι ψήφισαν «όχι» για την επικύρωση της Ε.Σ.Σ. Θετικά ψήφισε και η Κύπρος (30 Ιουνίου).
- 29) **03 Οκτωβρίου 2005:** Αρχίζουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις για την ένταξη της **ΤΟΥΡΚΙΑΣ** και της **ΚΡΟΑΤΙΑΣ** στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 30) **Ιανουάριος 2007:** Στην Ενωμένη Ευρώπη εντάσσονται η

Βουλγαρία και η **Ρουμανία** και τα κράτη-μέλη της αριθμούν στα «27». Η **Σλοβενία** γίνεται η 13^η χώρα που υιοθετεί το ευρώ. Στις 13 Οκτωβρίου οι «27» υπογράφουν στη Λισαβόνα τη Νέα Μεταρρυθμιστική Συνθήκη (ΝΜΣ)

- 31) **01 Ιουλίου 2013:** Την ημερομηνία αυτή εντάσσεται στην ΕΕ η **Κροατία** με 11 βουλευτές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, χωρίς όμως να μετέχει στη Συνθήκη Σέγκεν. Τα κράτη-μέλη της ΕΕ αριθμούν πλέον στα «28».
- 32) **23 Ιουνίου 2016:** Οι πολίτες του Ηνωμένου Βασιλείου (Αγγλίας) ψηφίζουν υπέρ της αποχώρησης της χώρας τους από την Ευρωπαϊκή ένωση. Η όλη διαδικασία είναι γνωστή ως **BREXIT**. Σημειωτέον ότι η Μεγάλη Βρετανία δεν ανήκε στην Ευρωζώνη (έχοντας κρατήσει το δικό της νόμισμα) και δεν συμμετείχε στη Συνθήκη του Σέγκεν. Στις **29.03.2017** η κυβέρνηση της πρωθυπουργού Τερέζας Μέι κοινοποίησε επίσημα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο την πρόθεση της χώρας της να αποχωρήσει από την ΕΕ, με την ενεργοποίηση του άρθρου 50 της Συνθήκης της Λισαβόνας. Τον **Οκτώβριο του 2017** η Τερέζα Μέι δεσμεύτηκε στους Ευρωπαίους ηγέτες των 27 κρατών-μελών ότι θα τηρήσει όλες τις δεσμεύσεις με την ΕΕ. Τέλος, προβλέπεται ότι το 2019 θα σταματήσει η ελεύθερη διακίνηση προσώπων μεταξύ Βρετανίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

◆ Αυτή είναι περιληπτικά η ιστορική πορεία της Ενωμένης Ευρώπης, που για ένα μεγάλο κομμάτι του χριστιανικού κόσμου θα αποτελέσει το σύστημα του επερχόμενου Ηγέτη, ο οποίος όταν θα εμφανιστεί τα κράτη-μέλη της (κατά την άποψή τους) θα αριθμούν σε «δέκα». Αξίζει να αναφέρουμε το γεγονός ότι στις 22 Ιανουαρίου 1972 όλος ο κόσμος διάβαζε για την «**Ευρώπη των Δέκα**». Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μέχρι τότε αριθμούσε σε «6» μέλη, αλλά υπέβαλαν αιτήσεις προσχώρησης άλλα 4 κράτη, η Δανία, η Μ.Βρετανία και η Ιρλανδία, τα οποία από 1^{ης} Ιανουαρίου 1973 έγιναν ισότιμα μέλη της Κοινότητας, καθώς και η Νορβηγία, η οποία δεν προσχώ-

ρησε, πλην όμως τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων της εποχής εκείνης μιλούσαν για το νέο ισχυρό συνασπισμό, την 3^η παγκόσμια υπερδύναμη, για την «Ευρώπη των ΔΕΚΑ». Ημερήσια Αθηναϊκή εφημερίδα της 23 Ιανουαρίου 1972 έγραφε: «...Τώρα η ιστορία έχει αλλάξει. Η Ευρώπη δεν θα έχει πλέον πολέμους, θα ενωθεί και θα προχωρήσει πλέον ενωμένη στη δημιουργία μιας ενιαίας δύναμης, που θα παίζει το ρόλο της στην ιστορία του κόσμου. Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΕΞΙ, έγινε τώρα Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΔΕΚΑ και ανέλαβε τις ευθύνες της απέναντι στην ανθρωπότητα. Στις 22 Ιανουαρίου η ιστορία άλλαξε πορεία και ο πολιτικός χάρτης της Ευρώπης και του κόσμου πήρε νέα μορφή. Η Ευρώπη γίνεται τρίτη υπερδύναμη στον κόσμο, αλλά δεν θα αργήσει να γίνει η πρώτη...»

Πλην όμως η Ευρώπη των ΔΕΚΑ έγινε πραγματικότητα το έτος 1981 με την πλήρη ένταξη της Ελλάδας, καθόσον στη Νορβηγία διεξήχθη δημοψήφισμα για την ένταξή της ή όχι στην τότε Ε.Ο.Κ., το οποίο ήταν αρνητικό. Μάλιστα, καθώς γράψανε οι εφημερίδες, βρέθηκαν χριστιανοί στη Νορβηγία που έριξαν αρνητική ψήφο, γιατί δεν ήθελαν η χώρα τους να είναι «το δέκατο κέρατο του θηρίου», με αποτέλεσμα το επόμενο έτος (1973) η «Ευρώπη των Δέκα», να γίνει η «Ευρώπη των Εννέα». Αυτό όμως κράτησε για 8 χρόνια, μέχρι το 1981, που προσχώρησε στην Κοινότητα η χώρα μας, όπου άρχισαν και πάλι τα σενάρια για το «δέκατο κέρατο του Αντίχριστου».

Χαρακτηριστικό είναι το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» της 14.04.1980, η οποία σχολιάζοντας ανταποκρίσεις από την Ουάσιγκτον, σε σχετικό άρθρο της με τίτλο «ΜΟΛΙΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ Ε.Ο.Κ., ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΣΘΕΙ ΣΤΗ ΓΗ Ο...ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ!!!», έκανε το ακόλουθο σχόλιο: «Η είσοδος της Ελλάδας στην ΕΟΚ, σαν δέκατο μέλος, θα συμπέσει με την εμφάνιση στη Γη του ΑντίχριστουΑν πιστέψουμε τους ιεροκήρυκες, που υποστηρίζουν ότι ο σατανικός μεσσίας θα μεγαλώσει, μετά την ένωση των 10 κρατών, όπως έγραψε ο Δανιήλ στην Βίβλο των αποκαλύψεων....».

◆ Προσωπικά πιστεύω ότι είναι απίθανο τα «δέκα κέρατα» του θηρίου να συμβολίζουν την Ενωμένη Ευρώπη, καθόσον από τον

Ιούλιο του 2013 αποτελείται από «28» κράτη-μέλη (έχουμε δηλαδή «28 κέρατα») και δεν γνωρίζουμε πόσα ακόμα κράτη πιθανόν να προσχωρήσουν σ' αυτή, μέχρι να εμφανισθεί στο διεθνές πολιτικό προσκήνιο ο Υπέρ-Ηγέτης. Μπορεί να είναι και λιγότερα, ήδη αποχώρησε η Μεγάλη Βρετανία και τα κράτη-μέλη μειώθηκαν κατά ένα. Πιθανόν όμως και να αυξηθούν με την ενδεχόμενη ένταξη και άλλων υποψηφίων κρατών. Ένα από τα υποψήφια για ένταξη κράτη είναι και η Τουρκία, αλλά η ένταξή της θεωρείται αμφίβολη, παρ' όλο που έχει υποβάλλει τη σχετική αίτηση από τις **14 Απριλίου 1987** και προς τούτο ασκεί συνέχεια έντονες πιέσεις στην Ε.Ε., πλην όμως κατά τη διετία 2016-2017 οι σχέσεις της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκονται στο χειρότερο σημείο.

Οι υποστηρικτές της άποψης ότι τα «δέκα κέρατα» συμβολίζουν την Ενωμένη Ευρώπη, ισχυρίζονται ότι η τελική μορφή της θα είναι ένας συνασπισμός από 10 κράτη, έχοντας αποχωρήσει όλα τα υπόλοιπα κράτη-μέλη, όσα και να είναι αυτά. Θα έλεγα ότι αυτή είναι μια «ερμηνεία προσαρμογής κατά το δοκούν», δηλαδή προσπαθούμε εμείς να προσαρμόσουμε την εκπλήρωση των προφητειών της Αγίας Γραφής, σύμφωνα με το δικό μας πιστεύω, σύμφωνα με τις δικές μας απόψεις και θεωρίες, οι οποίες τελικά, σαν θεωρίες, είναι αναπόδεικτες.

Ένα άλλο αρνητικό στοιχείο κατά της άποψης αυτής είναι ότι η Ε.Ε., ναί μεν έχει πρόσβαση στη Μεσόγειο Θάλασσα, κοιτίδα και λίκνο της αρχαίας Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, αλλά δεν έχει όμως άμεση πρόσβαση στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, καθόσον καμιά από τις χώρες της περιοχής αυτής δεν είναι κράτος-μέλος της. Αποτελεί σημαντικό γεγονός ότι το Μάιο 2003 ο Υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Silvan Shalom, δήλωσε «πως δεν το αποκλείει η κυβέρνησή του να ζητήσει να γίνει πλήρες μέλος της ΕΕ», αφού Ισραήλ και Ευρώπη έχουν παρόμοιες οικονομικές και δημοκρατικές αρχές (βλ. ΕΘΝΟΣ Κυριακής/22-02-2004, σελ.52). Αυτό βέβαια, δεν σημαίνει ότι θα γίνει και πραγματικότητα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε το γεγονός, όπως θα αναφέρουμε και στη συνέχεια της μελέτης μας, ότι ο Αντίχριστος θα είναι Εβραϊκής καταγωγής, ώστε να γίνει αποδεκτός από τους ομοεθνείς του ως ο αναμενόμενος Μεσσίας

τους, γι' αυτό το σύστημα του Υπέρ-Ηγέτη θα συμπεριλαμβάνει σχεδόν όλη τη λεκάνη της Μεσογείου, στοιχείο που τώρα δεν υπάρχει στην Ενωμένη Ευρώπη. Άλλωστε στην όραση του Δανιήλ στο Η'/8^ο κεφάλαιο του βιβλίου του, βλέπουμε ότι «**το μικρόν κέρας**» (ο Αντίχριστος), που βγαίνει μέσα από τα άλλα «**τέσσερα κέρατα**» (τα 4 διάδοχα βασίλεια του κράτους του Μ.Αλέξανδρου) κυριαρχεί στη «γη της δόξης», που είναι η Παλαιστίνη (βλ. Δανιήλ Η/8:9-11).

Θα πρέπει επίσης να επισημάνουμε το γεγονός ότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα **προετοιμάζει τον ερχομό του νέου παγκόσμιου Ηγέτη**, αλλά όμως (κατά τη γνώμη μου, χωρίς αυτή να είναι απόλυτη και δεσμευτική) δεν θα αποτελεί η Ε.Ε. το καθ' εαυτού σύστημά του, θα είναι όμως ένα δυναμικό μέρος του σχεδίου επικράτησής του στον κόσμο. Αυτό φαίνεται καθαρά και από τα σύμβολα που περιέχει η σημαία της Ενωμένης Ευρώπης. Αποτελείται από «**12 άστρα**», τα οποία έχουν τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα:

- α) Δεν παριστάνουν απλά κάποια άστρα, αλλά είναι 12 «**πεντάλφες**», σύμβολο κατεξοχήν των Σατανιστών, που αποτελεί απαραίτητο στοιχείο στις σατανολατρείες.
- β) Οι 12 πεντάλφες βρίσκονται σε διάταξη κύκλου. Ο «**κύκλος**» είναι μασονικό σύμβολο.
- γ) Σε πολλές περιπτώσεις, τα 12 άστρα (πεντάλφες) βρίσκονται σε διάταξη **δύο ημικυκλίων**, από **6** άστρα το καθένα. Το ημικόκλιο (**μισο-φέγγαρο**) είναι και αυτό σατανικό-μασονικό σύμβολο.
- δ) Με την αύξηση των μελών-κρατών της Ε.Ε. από «12» σε «15», αποφασίσθηκε τα άστρα να παραμείνουν σε 12 και να μην αυξηθούν σε 15, ή αργότερα σε περισσότερα, γιατί έτσι χαλάει ο συμβολισμός του αριθμού 12 (**για παράδειγμα**, “12 θεοί του Ολύμπου”, “12 φυλές του Ισραήλ”, “12 απόστολοι”, κλπ.). Εδώ καταλαβαίνει κάποιος ότι στην πραγματικότητα χαλάει ο τύπος των συμβόλων της Μασονίας και του Σατανισμού και όχι του αριθμού «12», γιατί ο αριθμός αυτός μέσα στην Βίβλο συμβολίζει τη βασιλεία του Θεού, είναι αριθμός της πληρότη-

τας της βασιλείας και της εξουσίας του Θεού και συμβολίζει επίσης τους εργάτες του Θεού που κηρύττουν τον Λόγο Του και αγρυπνούν για τις ψυχές των ανθρώπων.

Θα ερωτήσει λοιπόν κάποιος εύλογα: «Αφού στόχος και σκοπός της Ενωμένης Ευρώπης είναι η εξασφάλιση της ενότητας, της ειρήνης και της συνεργασίας μεταξύ των μελών της, η προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για ένα καλύτερο αύριο της ανθρωπότητας, τι σχέση έχουν τα σατανικά σύμβολα επάνω στη σημαία της;». Πιστεύω πως η απάντηση έρχεται από μόνη της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προετοιμάζει και αυτή την εμφάνιση και την επικράτηση του παγκόσμιου μελλοντικού Δικτάτορα.

2. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

(ή ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΕΘΝΩΝ)

Ανάμεσα στους χριστιανικούς κύκλους, όλων των δογμάτων, έχει αρχίσει πλέον να χάνει έδαφος η **πρώτη άποψη**, καθόσον όλοι βλέπουν πως, αντί να μειώνονται τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνεχώς αυξάνονται, και όχι μόνο αυτό, αλλά και οι δεσμοί μεταξύ τους αποκτούν ισχυρές βάσεις, παρ' όλο που στη διετία 2011-2012 στην Ε.Ε υπάρχει οικονομική αστάθεια και μεγάλη ανεργία και παρ' όλο που το 2017, μετά το Brexit, υπάρχουν και άλλες αποσχιστικές τάσεις (Καταλονία, Λέγκα του Βορρά, κλπ), πλην όμως το γεγονός αυτό δεν έχει ανησυχήσει ιδιαίτερα τους Ευρωπαίους ηγέτες, αλλά αντίθετα επισημαίνουν τη μεγάλη ανάγκη τα κράτη-μέλη να αναπτύξουν πιο ισχυρούς δεσμούς μεταξύ τους, για να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα αναφυόμενα προβλήματα και να ανταπεξέλθουν από την οικονομική κρίση.

Ήδη μια **δεύτερη άποψη** αρχίζει να αποκτά έδαφος, η οποία προς το παρόν δεν έχει ισχυρά ερείσματα από τη σύγχρονη πολιτική κατάσταση, ώστε κάποιος ερευνητής της Αγίας Γραφής να βλέπει σ' αυτήν την προφητική εκπλήρωση της αναβίωσης της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Η άποψη αυτή στηρίζεται κυρίως στις θέσεις που διατυπώνει ο Dr. John F. Walvoord (καθηγητής της Συστηματικής Θεολογίας και πρόεδρος στο Θεολογικό Σεμινάριο του Ντάλλας), στο βιβλίο του «**ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝΑΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ**». Κατά τον J.F. Walvoord μια τελική μορφή της τέταρτης αυτοκρατορίας, που περιγράφεται στο Ζ'7^ο κεφάλαιο του Δανιήλ, πρόκειται να αναφανεί όταν οι ηγέτες των «Δέκα Εθνών» θα σχηματίσουν μια νέα Ομοσπονδία Μεσογειακών Εθνών.

Και συνεχίζει: «**Η πρώτη φάση, της ανύψωσης της Ρώμης σε δύναμη και η διαίρεση της αυτοκρατορίας και η παρακμή, είναι τώρα αρχαία ιστορία. Η τελική όμως φάση, της τέταρτης βασιλείας, δεν έχει λάβει χώρα. Αυτό έχει οδηγήσει μελετητές της Βιβλικής προφητείας να αναμένουν μία συγκέντρωση εξουσίας να αναφανεί στη Μεσόγειο. Η 4η παγκόσμια αυτοκρατορία θα αναβιώσει σαν τελικό πρελούδιο του Αρμαγεδδώνα και της δεύτερης έλευσης του Χριστού.**

Οι πρώτες κινήσεις προς την αναβίωση της 4ης αυτοκρατορίας είναι σήμερα πρωτοσέλιδα εφημερίδων, καθώς το δράμα της διεθνούς δύναμης και πλούτου εστιάζεται πάλι στη Μέση Ανατολή. ΔΕΚΑ δυνατά ΕΘΝΗ αναμένονται να αναφανούν σε μία συμμαχία για πολιτική και οικονομική εξουσία. ΑΥΤΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ. Αυτό θα στήσει το σκηνικό για την εμφάνιση του νέου παγκόσμιου δικτάτορα»

Κατά τους υποστηρικτές της άποψης αυτής, η μελλοντική «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΕΘΝΩΝ» είναι πιθανόν να περιλαμβάνει μερικά έθνη της Δυτικής Ασίας και της Βορείου Αφρικής, αλλά τα περισσότερα των εθνών θα προέρχονται από την Ευρώπη, περιλαμβανομένης της Ιταλίας, που υπήρξε και πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, καθώς και άλλων σημαντικών Ευρωπαϊκών χωρών, όπως είναι η Ισπανία, η Γαλλία. Κυρίως όμως θα συμπεριλαμβάνεται η Ελλάδα, που υπήρξε αφενός μεν η προηγούμενη δύναμη που κυριάρχησε στον κόσμο πριν τη Ρώμη, αλλά το πιο σημαντικό υπήρξε η συνέχεια της Ρώμης, σαν Ανατολική Ρωμαϊκή (Βυζαντική) αυτοκρατορία. Θα πρέπει να αναφέρουμε το γεγονός ότι, όταν ο Ρωμαίος αυτοκράτορας (Μέγας) Κωνσταντίνος μετέφερε το έτος **330 μ.Χ.** την πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας από τη Ρώμη στην μετέπειτα ονομασθείσα Κωνσταντινούπολη, την ονόμασε «**Νέα Ρώμη**» το δε κράτος έφερε τον ίδιο τίτλο, «Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία». Αργότερα, το έτος **395 μ.Χ.**, όταν αυτοκράτορας της ενιαίας Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας ήταν ο Μέγας Θεοδόσιος (379-395 μ.Χ.), με το θάνατό του η αυτοκρατορία διαιρέθηκε στα δύο και μοιράσθηκε στους δύο γιους του, στον Ονώριο δόθηκε το ΔΥΤΙΚΟ ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ με πρωτεύουσα τη Ρώμη και στον Αρκάδιο το ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ με πρωτεύουσα τη Νέα Ρώμη (Κωνσταντινούπολη). Το Δυτικό Ρωμαϊκό Κράτος άρχισε να δέχεται επιδρομές βαρβάρων, Βησιγόθων, Βουργουνδίων, Φράγκων, Ούννων και Οστρογόθων, στους οποίους τελικά υποκύπτει και το **476 μ.Χ.** καταλύεται οριστικά. Αντίθετα, το Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος διατηρείται για 1000 περίπου χρόνια, **εκχριστιανίζεται και εξελληνίζεται σταδιακά**, και παίζει σπουδαιότατο ρόλο στην παγκόσμια

ιστορία, μέχρι το έτος **1453 μ.Χ.**, όπου καταλύεται από τους Τούρκους με την πτώση της Κωνσταντινούπολης.

Στο τεράστιο ομοίωμα ανθρώπου (άγαλμα), που έδειξε ο Θεός σε όνειρο στο Ναβουχοδονόσορα σχετικά με τις παγκόσμιες δυνάμεις που θα κυριαρχούσαν επί της Γης (βλ. Δανιήλ κεφ.Β΄/2^ο) η Ελληνική αυτοκρατορία αντιστοιχεί στην κοιλιά και στους μηρούς της εικόνας και η Ρωμαϊκή στις κνήμες και στα δάκτυλα. Οι μηροί αρχίζουν να ξεχωρίζουν από το υπόλοιπο σώμα και όσο προχωρούν προς τα κάτω (κνήμες και δάκτυλα) αρχίζουν τα πόδια να γίνονται ανεξάρτητα μεταξύ τους. Αυτό προφητικά δείχνει τη διάσπαση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας σε Δυτική και Ανατολική, που συνέβηκε το 395 μ.Χ. Με την πτώση της Βυζαντινής αυτοκρατορίας (Ανατολικό Ρωμαϊκό Κράτος) το 1453 μ.Χ. παύει να υπάρχει και τυπικά η τέταρτη παγκόσμια δύναμη επί Γης και αναμένουμε την αναβίωσή της στα «δέκα δάκτυλα» της εικόνας του Ναβουχοδονόσορα, γεγονός το οποίο θα συμβεί στους έσχατους καιρούς, στους οποίους και ζούμε.

Για τους παραπάνω λόγους, η Ελλάδα θα είναι από τα εξέχοντα έθνη μέσα στην «Ομοσπονδία των Μεσογειακών Κρατών». Άλλωστε, μετά τις περιοχές της Μέσης Ανατολής και της Μικράς Ασίας, ο Ελλαδικός χώρος απετέλεσε το λίκνο του χριστιανισμού, αφού η χώρα μας έχει μια βαριά, αλλά και μοναδική μεταξύ των εθνών, κληρονομιά που είναι ότι ολόκληρη η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στην Ελληνική γλώσσα. Θα μπορούσε κάλλιστα να γραφτεί στην Εβραϊκή γλώσσα, όπως είχε γραφτεί η Παλαιά Διαθήκη, αφού τόσο ο Ιησούς, όσο και οι απόστολοι Του που κήρυξαν το μήνυμα του ευαγγελίου ήταν Εβραίοι υπήκοοι, ή να γραφτεί στη Λατινική γλώσσα, που ήταν η γλώσσα της τότε παγκόσμιας Ρωμαϊκής δύναμης. Αλλά ο Θεός επέτρεψε να γραφτεί ο άγιος Λόγος Του στα Ελληνικά, γιατί πιστεύω ότι έχει ένδοξα σχέδια για μας τους Έλληνες.

Αν και η πρώτη άποψη για τα «δέκα κέρατα» ότι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θεωρείται πλέον ισχυρή, η δεύτερη έρχεται περισσότερο στην πραγματικότητα, πλην όμως δεν υπάρχει η υλική υποδομή, για να στηριχθεί κάποιος σε αυτή. Υπάρχει το **ιστορι-**

κό δεδομένο ότι επεκτείνεται στο χώρο της Μεσογείου στον οποίο κυριαρχούσε η άλλοτε κραταιά Ρωμαϊκή δύναμη, υπάρχει το **γεωγραφικό δεδομένο** ότι περιλαμβάνει χώρες της Μέσης Ανατολής, χώρο στον οποίο ο Θεός έδωσε τις αποκαλύψεις του Λόγου Του στον άνθρωπο, αλλά δεν βλέπουμε όμως στο σύγχρονο διεθνές πολιτικό σκηνικό να υπάρχει η υποδομή σχηματισμού ενός τέτοιου Μεσογειακού σχήματος. Σε δημοσίευμα της εφημερίδας “ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ” της 05 Απριλίου 1998 διαβάζουμε ένα άρθρο για τη δημιουργία μιας «**Ευρω-Μεσογειακής Συνεργασίας**», καθώς και το σχετικό χάρτη με τις Μεσογειακές χώρες που συμμετέχουν στη συνεργασία αυτή, αλλά το συμπέρασμα της αρθρογράφου Χ.Φ. ήταν ότι η συνεργασία αυτή έχει μείνει μόνο «στα χαρτιά»

3. ΟΙ ΔΕΚΑ ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Ερχόμαστε τώρα σε μια τρίτη άποψη, η οποία κατά τη γνώμη μου είναι η πιο ισχυρή από τις δύο προηγούμενες, καθόσον (όπως θα δούμε) υπάρχουν ισχυρά στοιχεία που την τεκμηριώνουν. Τόσο στις προφητείες του Δανιήλ (Δανιήλ Ζ/7: 7-8), όσο και στις προφητείες του απόστολου Ιωάννη (Αποκάλυψη ΙΓ/13:1), ο Λόγος του Θεού, η Βίβλος, μας λέει ότι «**το θηρίο έχει κεφαλές ΕΠΤΑ και κέρατα ΔΕΚΑ**». Εξηγήσαμε ότι η ιστορική ερμηνεία για τα «ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ» είναι οι 7 ισχυρότερες παγκόσμιες αυτοκρατορίες που κυριάρχησαν στη Γη και κατά σειρά είναι: Αίγυπτος, Ασσυρία, Βαβυλωνία, Μήδο-Περσία, Ελλάδα και Ρώμη (λείπει η τελευταία, η 7η).

Εξετάζοντας όμως προσεκτικά την ερμηνεία των «ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΩΝ» στο ΙΖ'/17^ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, όπως ακριβώς μας την δίνει ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, παρατηρούμε ότι τα «δέκα κέρατα» **δεν μπορεί** να είναι «δέκα κράτη-βασίλεια», δεν αναφέρει κάτι τέτοιο η Βίβλος, ότι είναι δηλαδή «**10 ΒΑΣΙΛΕΙΑ**», αλλά αναφέρει ότι είναι «**10 ΒΑΣΙΛΕΙΣ**», οι οποίοι σε κάποια δεδομένη χρονική στιγμή θα συμβασιλεύσουν με τον Υπέρ-Ηγέτη, τον Αντίχριστο. Θα ερωτήσει κάποιος πολύ εύλογα: «Εάν κάποιος είναι βασιλιάς, φυσικά και θα κυβερνά κάποιο βασίλειο, αλλιώς γιατί να φέρει τον τίτλο;». Πολύ εύλογη απορία και σωστή απορία, αλλά στην Αποκάλυψη ΙΖ/17:12-13 γράφει κάτι διαφορετικό:

«Και τα ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ τα οποία είδες, είναι ΔΕΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, **οίτινες βασιλείαν δεν έλαβον έπι** (ακόμα), αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. Ούτοι έχουσι μίαν γνώμην, και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την ΔΥΝΑΜΙΝ και την ΕΞΟΥΣΙΑΝ εαυτών».

Βλέπουμε εδώ με πολύ καθαρότητα ότι είναι «δέκα βασιλείς», οι οποίοι δεν έχουν ακόμα βασιλεία και εξουσία. Τι σημαίνει αυτό; **Σημαίνει ότι αυτοί οι δέκα βασιλείς ΒΑΣΙΛΕΥΟΥΝ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟ**, χωρίς δηλαδή να έχουν εξουσία επάνω σ' ένα κράτος με συγκεκριμένα εδαφικά όρια, όπως για παράδειγμα ο εκάστοτε πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας έχει εξουσία επάνω στην Ελληνική Επικράτεια, ο Ρώσος πρόεδρος στην Ρωσία, ο πρόεδρος των ΗΠΑ στη χώρα του, κ.ο.κ.. Αυτοί οι «δέκα» όμως βασιλεύουν χωρίς βασίλειο και το αναφέρει με σαφήνεια η Βίβλος: «...*Οίτινες βασιλείαν δεν έλαβον ΕΤΙ*», ενώ δηλαδή βασιλεύουν, δεν έχουν ακόμα εξουσία, αλλά σε κάποια χρονική στιγμή *«λαμβάνουσιν εξουσίαν ΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ μετά του θηρίου»*, τους δίνει ο Υπέρ-Ηγέτης και εξουσία. Ενώ πριν ήσαν *«βασιλείς ΧΩΡΙΣ βασίλειο»*, τώρα είναι *«βασιλείς ΜΕ εξουσία επάνω σε βασίλειο»*, κυβερνούν επάνω σε συγκεκριμένα εδαφικά όρια.

Σήμερα αυτοί που κυβερνούν τον κόσμο και βασιλεύουν επάνω σ' αυτόν, δεν είναι οι ηγέτες των διαφόρων κρατών, αλλά οι ισχυροί του χρήματος. Αυτοί εξουσιάζουν τα πάντα (Τράπεζες, Επιχειρήσεις, Οργανισμούς, κλπ.), αυτοί είναι που ανεβάζουν και κατεβάζουν Κυβερνήσεις, αυτοί είναι που κυβερνούν τον κόσμο, χωρίς όμως οι ίδιοι να είναι αρχηγοί κρατών, αυτοί είναι οι αληθινοί βασιλείς του κόσμου αυτού! Αυτό δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει, γιατί είναι μια πραγματικότητα.

Όπως ο Ιησούς Χριστός είχε μια ομάδα μαθητών, έτσι και ο Αντίχριστος για να μιμηθεί τον Ιησού ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ, θα έχει και αυτός μια ομάδα από οπαδούς, που θα ελέγχουν οικονομικά ολόκληρο τον κόσμο και που φυσικά θα είναι στην καταγωγή, όπως και ο ίδιος, Ιουδαίοι, οι οποίοι καθώς όλοι γνωρίζουμε σήμερα ελέγχουν τα 8/10 του παγκόσμιου πλούτου. Οι 10 ισχυρότεροι από αυτούς,

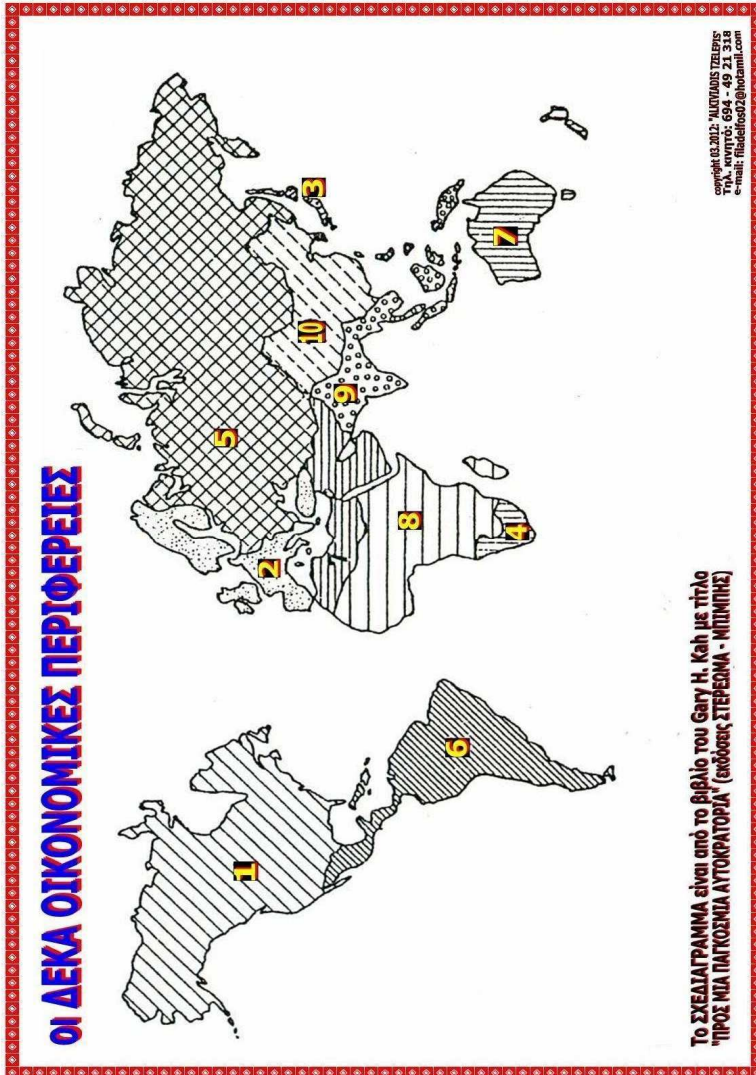
έχοντας οικονομική ΔΥΝΑΜΗ, σε κάποια στιγμή θα λάβουν και ΕΞΟΥΣΙΑ μαζί με τον επερχόμενο Υπέρ-Ηγέτη, τον Αντίχριστο και θα είναι οι «*βασιλείς, οίτινες βασιλείαν δεν έλαβον έτι, αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου*». Οι 10 αυτοί ισχυροί άνδρες θα εξουσιάζουν τον κόσμο με το χρήμα τους και γνωρίζουμε μέσα από την Αγία Γραφή ότι **Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΑΜΟΝΑΣ**, δηλαδή το χρήμα, γιατί «μαμωνάς» σημαίνει «χρήμα» (βλ. Λουκάς Ις'/16:9-14) και αυτοί θα παραδώσουν τη χρηματική τους δύναμη και εξουσία στον Αντίχριστο και ποιος θα μπορεί να συγκριθεί με αυτόν, όταν αυτός θα είναι παγκόσμια οικονομικά πανίσχυρος;

Είχε πει ο ιδρυτής των Τραπεζών Ρότσιλντ, το 1700 περίπου, ότι «Αν μου δώσετε τον έλεγχο της οικονομίας ενός κράτους, δεν με ενδιαφέρει ποιος κυβερνά αυτό το κράτος». Είπε τα λόγια αυτά, γιατί είχε την επίγνωση του γεγονότος ότι όποιος κρατά στα χέρια του και ελέγχει την οικονομία ενός κράτους, αυτός είναι στην πραγματικότητα που κυβερνά και αυτός είναι που μπορεί να ελέγχει και να εξουσιάζει τις ζωές των ανθρώπων.

Τα «δέκα κέρατα» λοιπόν του θηρίου, σύμφωνα με την άποψη αυτή, δεν θα είναι τα 10 κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως υποστηρίζει μια μεγάλη μερίδα χριστιανών, αλλά θα είναι «10 οικονομικά ισχυροί άνδρες», 10 μεγιστάνες του πλούτου, οι οποίοι σε κάποια χρονική στιγμή «*λαμβάνουσιν εξουσίαν ΩΣ βασιλείς μετά του θηρίου*». Δεν γίνονται «βασιλείς» με τη γραμματική έννοια της λέξης και δεν γίνεται κάποια τελετή στέψης τους, παρ' όλο που έχουν διαδήματα στα κεφάλια τους. Είναι «**ΣΑΝ βασιλείς**», γιατί θα έχουν εξουσία **σαν** βασιλιάδες, αλλά **χωρίς** βασίλειο.

◆ Σήμερα υπάρχει σε έξαρση μια κίνηση συνομωσίας για τη δημιουργία μιας παγκόσμιας κυβέρνησης, η ιδέα της οποίας δεν είναι βέβαια σύγχρονη, αλλά μεθοδεύεται συστηματικά εδώ και 3 περίπου αιώνες. Υπάρχουν οι λεγόμενες «λέσχες» (γνωστές σε πολλούς ως «Μασονικές στοές»), οι οποίες εργάζονται αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό αυτό, δηλ. τη δημιουργία μιας ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ και την ανάδειξη ενός ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΥΠΕΡ-ΗΓΕΤΗ. Η

βάση επάνω στην οποία στηρίζονται για την επίτευξη του σκοπού αυτού, είναι η σταδιακή ολοκληρωτική επίταξη και έλεγχος της παγκόσμιας οικονομίας. Στόχος των λεσχών αυτών είναι σε **1η** φάση να ελέγχουν την εθνική οικονομία των διαφόρων κρατών και σε **2η** φάση την παγκόσμια οικονομία (βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ).

Τέτοιες λέσχες (ή Μυστικές Εταιρίες) υπάρχουν πάρα πολλές, αλλά οι πιο γνωστές και εξέχουσες είναι οι παρακάτω, τα περισσότερα στοιχεία των οποίων έχουν ληφθεί από το βιβλίο του Gary H. Kah «**ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ**» (εκδόσεις “ΣΤΕΡΕΩΜΑ”):

(1) ΟΙ «ΙΛΛΟΥΜΙΝΑΤΙ»

«Ιλλουμινάτι» σημαίνει «πεφωτισμένοι» και είναι ένα μυστικό τάγμα που ιδρύθηκε στο Ίνγκολσταντ της Βαυαρίας το Μάιο του 1776 από τον ελευθεροτέκτονα **Αδάμ Βαϊσχάουπτ** και βασικός στόχος του τάγματος ήταν η δημιουργία μιας Νέας Παγκόσμιας Τάξης. Οι ρίζες των Ιλλουμινάτι ξεκινούν από τους «Γνωστικούς», οι οποίοι εμφανίστηκαν στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες και είχαν σαν βασικό τους στόχο να μολύνουν με τις ψευδοδισκαλίες τους την άγια εκκλησία του Ιησού. Παρ’ όλο που στους μετέπειτα αιώνες παρουσιάστηκαν διάφορα κινήματα και συστήματα Ιλλουμινισμού, ο Αδάμ Βαϊσχάουπτ κατέχει τον τίτλο «ο» Ιλλουμινάτι για την εξαιρετική δράση που ανέπτυξε μέσα στο τάγμα, που ο ίδιος δημιούργησε.

(2) Λέσχη «ΜΠΙΛΝΤΕΡΜΠΕΡΓΚΕΡΣ»

Η Λέσχη αυτή, το όνομά της το πήρε από το ομώνυμο ξενοδοχείο στο Oosterbeek της Ολλανδίας, στο οποίο το 1954 έγινε η πρώτη συνάντηση της οργάνωσης. Ιδρύθηκε από τα μεγαλύτερα παγκόσμια ιδρύματα, μεταξύ των οποίων είναι και των Ροκφέλλερ και Φορντ και άμεσος στόχος της ήταν να περιφερειοποιήσει την Ευρώπη. Ο ιδιοκτήτης της ΦΙΑΤ Τζιοβάνι Ανιέλι, ένας από τους αρχηγούς της δήλωσε ότι «Η ένωση της Ευρώπης είναι ο στόχος μας και εκεί που οι ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ απέτυχαν, εμείς οι ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ελπίζουμε να πετύχουμε».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η σύνοδος της λέσχης Μπίλντερμπεργκερς το έτος **1993** έγινε στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στο ξενοδοχείο «Αστέρας» της Βουλιαγμένης, όπου από τις 23-25 Απριλίου του έτους αυτού προσήλθαν για να συμμετάσχουν στις εργασίες της συνόδου διεθνείς πολιτικές και οικονομικές προσωπικότητες, όπως

η βασίλισσα της Ολλανδίας Βεατρίκη, ο πρίγκιπας του Βελγίου Φίλιππος, ο Γ.Γ. του ΝΑΤΟ Μάνφρεντ Βέρνερ, ο πρώην Γ.Γ. του ΝΑΤΟ Λόρδος Κάρινγκτον, ο πρωθυπουργός της Σουηδίας Καρλ Μπιλντ, ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών των Η.Π.Α Χένρυ Κίσσινγκερ, ο πρόεδρος της ΦΙΑΤ Τζιοβάνι Ανιέλι, ο μεγαλοεπιχειρηματίας και τραπεζίτης Ντέιβιντ (Δαβίδ) Ροκφέλλερ, και άλλοι. Το έτος **1994** η Σύνοδος της Λέσχης έγινε στο Ελσίνκι της Ελβετίας, στην οποία έλαβε μέρος (σύμφωνα με δημοσιεύματα του ημερήσιου τύπου) και ο τότε Έλληνας Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο οποίος ήταν και εισηγητής.

(3) «ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ»

Στις 30 Μαΐου 1919 πραγματοποιήθηκε στη Γαλλία και στο ξενοδοχείο «Ματζέστικ» η Διάσκεψη Ειρήνης των Παρισίων, για να συζητηθεί η ίδρυση μιας διεθνούς ομάδας που θα συμβουλεύει τις μελλοντικές κυβερνήσεις στις διεθνείς υποθέσεις τους και αποφασίσθηκε να ονομασθεί «**Ινστιτούτο Διεθνών Υποθέσεων**» (ΙΔΥ). Στην επόμενη όμως συνάντηση που έγινε στις 5 Ιουνίου 1919 ονομάσθηκε «**Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων**» (ΣΕΥ) με έδρα τη Νέα Υόρκη των ΗΠΑ. Το ΣΕΥ είναι αφιερωμένο στη δημιουργία μιας παγκόσμιας κυβέρνησης.

(4) «Η ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ» (ΤΕ)

Το 1973 ο Δαβίδ Ροκφέλλερ δημιούργησε την Τριμερή Επιτροπή (ΤΕ), στόχος της οποίας ήταν η δημιουργία των θεμελίων για μια παγκόσμια κυβέρνηση. Όπως το Σ.Ε.Υ., έτσι και η Τ.Ε. έχει έδρα τη Νέα Υόρκη.

(5) «Η ΛΕΣΧΗ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ» (Λ.Τ.Ρ.)

Θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα στη Λέσχη της Ρώμης, γιατί έχει άμεση σχέση με το θέμα που αναλύουμε στο κεφάλαιο αυτό, καθόσον μας δίνει μια εξήγηση για το τι ακριβώς είναι τα «δέκα κέρατα-βασίλεια».

Η Λέσχη αυτή σαν αρχή της ίδρυσής της έχει τον Απρίλιο του 1968, όταν προσωπικότητες από δέκα διαφορετικά κράτη συναντή-

θηκαν στη Ρώμη. Η οργάνωση που δημιουργήθηκε από τη συνάντηση αυτή, ισχυρίζεται πως έχει τις λύσεις για την παγκόσμια ειρήνη και ευημερία, λύσεις όμως που προωθούν πάντοτε την ιδέα μιας παγκόσμιας κυβέρνησης σε βάρος της εθνικής κυριαρχίας των λαών. Η Λέσχη της Ρώμης επιφορτίσθηκε με το έργο της περιφερειακής οργάνωσης και ενοποίησης του κόσμου. Αυτό βρίσκεται σε συμφωνία και με τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος στο κεφ. 8 και στο άρθρο 52, παρ.2-3 και στο άρθρο 53, παρ.1 ενθαρρύνει τη συνεργασία και τη διοίκηση του κόσμου σε περιφερειακή βάση.

Ο Gary H.Kah αναφέρει συγκλονιστικές μαρτυρίες, για υψηλού επιπέδου διεθνείς κυβερνητικές διασυνδέσεις, που αποκαλύπτουν το μυστικό σχέδιο για την παγκόσμια ενοποίηση. Ειδικότερα για τη Λ.τ.Ρ. γράφει:

«.....Στις 17 Σεπτεμβρίου 1973 η λέσχη εξέδωσε μια αναφορά με τίτλο *“Περιφερικοποιημένο και Προσαρμοσμένο Μοντέλο του Παγκόσμιου Συστήματος”* που προετοιμάστηκε από τα μέλη της Λ.τ.Ρ. Μιχαήλ Μεζάροβιτς και Έντουαρντ Πεστέλ. Το έγγραφο αποκαλύπτει πως η λέσχη χώρισε τον κόσμο σε ΔΕΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ και ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ τις οποίες ονομάζει *“Βασίλεια”* (αυτό μας θυμίζει την εκπλήρωση του Δανιήλ Ζ:15-28 και Αποκάλυψη ΙΓ’). Τα *“Βασίλεια”* αυτά που δεν είναι συγκεκριμένα και μπορούν ακόμα να τροποποιηθούν δίνουν μία ιδέα του τι υπάρχει στο μέλλον....» (βλέπε σελ.46) .

◆ Ο κόσμος χωρίζεται σε 10 αυτόνομες περιοχές οικονομικής, πολιτικής και περιβαλλοντολογικής συνοχής, μεταξύ των οποίων υπάρχει αλληλοεπίδραση. Το 1959 ιδρύεται από τον Φίλιπ Άϊσλυ η «Παγκόσμια Συνταγματική και Κοινοβουλευτική Ένωση» (Π.Σ.Κ.Ε.) σκοπός της οποίας είναι να δημιουργήσει μία «Παγκόσμια Πιστωτική Χρηματοδοτική Εταιρία» και σύμφωνα με το άρθρο 1 αυτής **«το νέο παγκόσμιο νομισματικό και τραπεζικό σύστημα, θα μπει σε ενέργεια, μόλις ΔΕΚΑ ΕΘΝΗ επικυρώσουν το παγκόσμιο σύστημα...»**.

Μια άλλη λεπτομέρεια είναι ότι το "Συμβούλιο Εσωτερικών Υποθέσεων" (ΣΕΥ) και η "Τριμερής Επιτροπή" (ΤΕ) έχουν έδρα τη Νέα Υόρκη. Το ΣΕΥ έχει μέλη μόνο από τις Η.Π.Α, ενώ η ΤΕ αποτελείται από προσωπικότητες των τριών οικονομικά παγκοσμίων

υπερδυνάμεων (Βορ. Αμερική, Δυτική Ευρώπη και Ιαπωνία), γι' αυτό και ονομάζεται «τριμερής» επιτροπή. Το σημαντικό είναι ότι οι **3** αυτές περιοχές συμπίπτουν με τις **3** από τις **10** οικονομικές περιφέρειες-βασίλεια που αναφέρονται στο παγκόσμιο μοντέλο της Λέσχης της Ρώμης. ***Μήπως είναι τυχαίο το γεγονός αυτό;*** Γνωρίζουμε σήμερα ότι τα πλουσιότερα κράτη είναι **7**, τα οποία αντιπροσωπεύουν τις 3 οικονομικές περιφέρειες: ΗΠΑ και Καναδάς (1η περιφέρεια), Γερμανία, Μ.Βρετανία, Ιταλία και Γαλλία (2η περιφέρεια) και Ιαπωνία (3η περιφέρεια). Στον Δανιήλ Ζ/7:7-9 διαβάζουμε για το τέταρτο θηρίο που ήταν διαφορετικό από τα προηγούμενα και είχε δέκα κέρατα ότι «...*παρετήρουν τα (δέκα) κέρατα, και ιδού, έτερον μικρόν κέρασ ανέβη μεταξύ αυτών, έμπροσθεν του οποίου ΤΡΙΑ εκ των πρώτων κεράτων εξερριζώθησαν...*». Εδώ βλέπουμε τα τρία κέρατα (τα τρία «βασίλεια») να υποκύπτουν μπροστά στον Υπέρ-Ηγέτη, να του δίνουν όλη τους την οικονομική δύναμη και εξουσία.

Απώτερος λοιπόν στόχος όλων των Οργανώσεων, Λεσχών, Ιδρυμάτων, Μυστικών Εταιριών, κλπ, είναι η εγκαθίδρυση μιας «**παγκόσμιας κυβέρνησης**» και ενός «**παγκόσμιου κυβερνήτη**». Η στρατηγική είναι απλή. Τα διάφορα κράτη του κόσμου θα ενώνονται σε πρώτο στάδιο σε διάφορες «**περιφέρειες**» και σε δεύτερο στάδιο θα ενωθούν σε ένα σύστημα παγκόσμιας κυβέρνησης. Οι 10 οικονομικές περιφέρειες (βασίλεια) που έχει αποφασισθεί να χωριστεί η Γη είναι οι εξής:

01. Βόρεια Αμερική (ΗΠΑ και Καναδάς).
02. Ευρώπη, συμπεριλαμβανόμενης της Τουρκίας.
03. Ιαπωνία.
04. Νότια Αφρική και Αυστραλία.
05. Περιφέρεια πρώην Σοβιετικής Ένωσης.
06. Κεντρική και Νότια Αμερική.
07. Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική.
08. Κεντρική Αφρική.
09. Ινδία, Βιετνάμ, Ινδοκίνα, Ινδονησία, κλπ.
10. Κίνα.

(βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ - σελ.265)

◆ Συνοψίζοντας λοιπόν το θέμα για το εάν η αναβιούμενη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, που θα αποτελείται από «δέκα κέρατα-βασίλεια», θα είναι ή τα «Δέκα Κράτη της Ε.Ε.», ή μία «Ομοσπονδία Δέκα Μεσογειακών Κρατών», ή «Δέκα μεγιστάνες του πλούτου», οι οποίοι θα έχουν οικονομική κυριαρχία επάνω στη γη, ή σε 10 οικονομικές περιφέρειες, ή στα 10 πλουσιότερα κράτη της Γης, παρατηρούμε ότι η τρίτη άποψη είναι η πιο ισχυρή, δεδομένου ότι ο στόχος του Αντίχριστου είναι να γίνει παγκόσμιος κυρίαρχος, να εξουσιάσει επάνω στη «γη της δόξης» και να λατρευτεί σαν θεός. Στη μελέτη μας αυτή, όταν θα αναφερόμαστε στα «**δέκα κέρατα**», θα εννοούμε το πολιτικό αυτό σχήμα που θα στηρίζει τον Αντίχριστο, τον Υπέρ Ηγέτη και που θα είναι η τελευταία παγκόσμια Υπερδύναμη στη Γη, ποια όμως μορφή και σχήμα θα έχει, αυτό θα μας το δείξει το μέλλον.

Δεν σημαίνει βέβαια ότι η τρίτη άποψη, επειδή φαίνεται να έχει πιο ισχυρά ερείσματα από τις άλλες δύο, ότι είναι και η απόλυτα ορθή. Άλλωστε δεν πρέπει να ξεχνάμε το γεγονός ότι και η Ενωμένη Ευρώπη θα διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στο σύστημα του Αντίχριστου. **Πιθανόν να είναι άλλη η ερμηνεία των «δέκα κεράτων» που δεν μας έχει ακόμα αποκαλυφθεί από τον Κύριο, να είναι δηλαδή μια τέταρτη περίπτωση, που δεν την έχουμε συμπεριλάβει εδώ.** Εμείς πρέπει να είμαστε πάντοτε σε πνευματική ετοιμότητα, να παρατηρούμε τα συμβαίνοντα γύρω μας και να είμαστε συνετοί στις κρίσεις μας γι' αυτά, ώστε να μην πλανηθούμε και να μένουμε στην καθαρή αλήθεια του Λόγου του Θεού.

Κεφάλαιο ΟΓΔΩΟ

«Η ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΙΣΡΑΗΛ»

Ο Υπέρ-Ηγέτης θα καταλάβει την (πολιτική) εξουσία «εν κο-λακίαις» (Δανιήλ ΙΑ/11:21), θα προσπαθήσει να υποκλέψει τη δόξα του Ιησού και γενικά να αντιποιηθεί το έργο Του, με αποτέλεσμα οι Ισραηλίτες να παραπλανηθούν, να τον αναγνωρίσουν ως τον αναμενόμενο Μεσσία τους και να συνάψουν μαζί του μια συμμαχία (“διαθήκη”), που αργότερα, όπως θα δούμε και στη συνέχεια, θα τη διασπάσει (βλ. Δανιήλ Θ/9:27, ΙΑ/11:22). Οι Ισραηλίτες θα εξαπατηθούν και θα τον αναγνωρίσουν σαν τον Μεσσία τους για τρεις βασικούς λόγους, οι οποίοι είναι:

1. Η ΕΒΡΑΪΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΥΠΕΡ-ΗΓΕΤΗ

Απαραίτητη προϋπόθεση για να αναγνωρίσουν οι Ισραηλίτες κάποιον σαν τον αναμενόμενο Μεσσία τους θα είναι η Εβραϊκή καταγωγή του, στοιχείο το οποίο θα έχει και ο Υπέρ-Ηγέτης. Στον Δανιήλ ΙΑ/11:37 γράφει ότι «...Δεν θέλει φροντίζει περί των θεών (=Ελοχίμ) των πατέρων αυτού, ουδέ περί επιθυμίας γυναικών, ουδέ θέλει φροντίζει περί ουδενός θεού, διότι θέλει μεγαλυνθή υπεράνω πάντων». Λέγει ότι δεν θα φροντίζει για τον Θεό των προγόνων του, που είναι ο «Ελοχίμ» και αυτός γνωρίζουμε πως είναι ο Γιάχβε της Παλαιάς Διαθήκης, ο μόνος Αληθινός Θεός, που λάτρευαν οι Ιουδαίοι, ενώ τα άλλα έθνη είχαν πέσει στην ειδωλολατρία. Το πρώτο λοιπόν χαρακτηριστικό που θα έχει ο επερχόμενος ηγέτης θα είναι η Εβραϊκή καταγωγή του.

Θα είναι **μάλλον** αγνώστου πατρός, για να μιμηθεί τον Ιησού, ο Οποίος δεν γεννήθηκε από ανθρώπινο σπέρμα, αλλά «*εκ Πνεύματος αγίου*» (βλ. Ματθαίος Α/1:18, Λουκάς Α/1:35). Δεν γνωρίζουμε όμως από ποια φυλή θα προέλθει. Μια μεγάλη μερίδα σχολιαστών της Γραφής πιστεύει ότι κατά πάσα πιθανότητα θα γεννηθεί από τη

φυλή του Δαν: «*Και γεννηθήτω Δαν όφεις εφ' οδού.*» (βλ. Γένεσις ΜΘ /49:17, Δευτερονόμιο ΛΓ/33:22), και αυτό γιατί η φυλή αυτή δεν αναφέρεται μεταξύ των φυλών των υιών Ισραήλ, των οποίων οι δούλοι του Θεού θα σφραγιστούν «*επί των μετώπων αυτών*» (Αποκάλυψη Ζ/7:3-8). Δεν αποκλείεται όμως να προέλθει από τη φυλή που γεννήθηκε ο Ιησούς, από τη φυλή του Ιούδα (βλ. Εβραίους Ζ/7:14 /Αποκάλυψη Ε/5:5), εφόσον θα Τον μιμηθεί σε όλα για να εξαπατήσει τους ομοεθνείς του, ώστε να τον αποδεχθούν ως Μεσσία.

Άρα λοιπόν η πολιτική ηγετική φυσιογνωμία που θα κυριαρχήσει στους τελευταίους καιρούς, θα συνάψει μια συμφωνία με τον Ισραήλ και θα γίνει αποδεκτός από τους Ισραηλίτες, λόγω της καταγωγής του.

2. Η ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Ο Υπέρ-Ηγέτης θα αναγνωρίσει την κυριαρχία του λαού Ισραήλ επάνω στη γη της Παλαιστίνης, γεγονός που όλα τα κράτη αμφισβητούν και ιδιαίτερα οι Άραβες (Παλαιστίνιοι, Ιρακινοί, κλπ.) και συνεχώς ασκούνται διεθνείς πιέσεις να εγκαταλείψει οριστικά τα εδάφη που έχει καταλάβει από τους Παλαιστίνιους και θα προσπαθήσει να σταθεροποιήσει τη θέση του Ισραήλ στην παγκόσμια πολιτική σκηνή.

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει στις **4 Μαΐου 1994** υπογράφηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου, μεταξύ Ισραήλ και της Ο.Α.Π. (PLO), συμφωνία για παραχώρηση περιορισμένης αυτονομίας των Παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη. Παρ' όλα αυτά οι συγκρούσεις και οι βομβιστικές επιθέσεις μεταξύ Παλαιστινίων, φανατικών Ισλαμιστών και Ισραηλινών συνεχίζονται, με αποτέλεσμα η ειρήνη στην περιοχή αυτή να είναι εύθραυστη. Αναγκαίο λοιπόν είναι να κάνουμε μια περιγραφή της ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ που επικρατεί στο Ισραήλ και στην ευρύτερη περιοχή, καθώς μέσα σ' ένα ταραγμένο πολιτικό σκηνικό, σ' ένα σκηνικό όπου οι βομβιστικές επιθέσεις (καμικάζι, κλπ) είναι καθημερινό καθεστώς ρουτίνας ο Υπέρ-Ηγέτης θα προσπαθήσει να εδραιώσει

τη θέση του με θεαματικές επιτυχίες, παρουσιάζοντας τον εαυτό του σαν τον «ηγέτη ειρήνης». **Η ειδησεογραφία των ημερών μας είναι αρκετά αποκαλυπτική:**

(01) 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994: «Πόλεμος» στα κατεχόμενα. Δύο Παλαιστίνιοι νεκροί και 100 τραυματίες σε σύγκρουση με Ισραηλινούς αστυνομικούς που εμπόδισαν εργάτες να περάσουν τα φυλάκια (**ΕΘΝΟΣ/18.07.1994**).

(02) 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994: Βόμβα σε Εβραϊκό κέντρο στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής από φανατικούς ισλαμιστές. Ο απολογισμός της βομβιστικής επίθεσης ήταν 30 νεκροί και δεκάδες τραυματίες (βλ. **ΕΘΝΟΣ/19 και 22.07.1994**).

(03) 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1994: Δύο βομβιστικές επιθέσεις σε στόχους Ισραηλινού ενδιαφέροντος στο Λονδίνο. Η πρώτη στην Ισραηλινή Πρεσβεία στο δυτικό Λονδίνο και η δεύτερη, με διαφορά 13 ωρών, στα γραφεία Ισραηλινής φιλανθρωπικής οργάνωσης στο Βόρειο Λονδίνο (**ΕΘΝΟΣ/28.07.1994**).

(04) 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1994: Οπλοφόροι της ριζοσπαστικής ισλαμικής οργάνωσης «Χαμάς», επιτέθηκαν σε περιοχή της Ιερουσαλήμ, που είναι γνωστή για την έντονη νυχτερινή ζωή, σκότωσαν 2 άτομα και τραυμάτισαν άλλα 14 πριν πέσουν νεκροί και οι ίδιοι από τις σφαίρες των Ισραηλινών αστυνομικών. **Είναι η 1η επίθεση από ισλαμική οργάνωση που γίνεται μετά την υπογραφή της συμφωνίας το Μάιο 94.** Το ίδιο έτος είχαν γίνει άλλες δύο επιθέσεις από την «Χαμάς». Στις **6 και 13 Απριλίου**, που κόστισε τη ζωή συνολικά σε 15 άτομα και τον τραυματισμό σε άλλα 70 (**ΕΘΝΟΣ/11.10.1994**).

(05) 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1994: Από βομβιστική επίθεση που έγινε σε λεωφορείο μαζικής μεταφοράς στο κέντρο του Τελ Αβίβ και εκτελέστηκε από βομβιστή-καμικάζι της ισλαμικής οργάνωσης «Χαμάς», σκοτώθηκαν 22 άτομα και τραυματίστηκαν άλλα 42. Η επίθεση αυτή ήταν **η πιο αιματηρή** που έχει γίνει τα τελευταία 16 χρόνια στην περιοχή του Ισραήλ. Είναι η **2η** που γίνεται κατά σειρά (**ΕΘΝΟΣ/20.10.1994**).

(06) 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1994: Παλαιστίνιος ποδηλάτης πυροδοτεί τα εκρηκτικά που μετέφερε σε λεωφορείο στο Τελ Αβίβ με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 22 άτομα και να τραυματιστούν άλλα 48. Την ευθύνη ανέλαβε η «Χαμάς». Είναι η **3η** κατά σειρά τρομοκρατική ενέργεια.

(07) 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1994: Σφοδρές συγκρούσεις λαμβάνουν χώρα

στο νότιο Λίβανο μεταξύ Ισραηλινών δυνάμεων, των συμμάχων τους (στρατός νότιου Λιβάνου) και των ανταρτών της φιλοϊρακινής οργάνωσης «Χεζμπολάχ», με αποτέλεσμα να σκοτωθούν **5** άτομα και να τραυματιστούν άλλα **8** (**ΕΘΝΟΣ/24.12.1994**)

(08) 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1994: Παλαιστίνιος αυτοανατινάζεται μέσα σε λεωφορείο στην Ιερουσαλήμ, τραυματίζοντας 12 άτομα, την ευθύνη ανέλαβε η «Χαμάς». Είναι η **4η** τρομοκρατική επίθεση.

(09) 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1995: Δολοφονία **21** Ισραηλινών στη Νετάνια από την ισλαμική οργάνωση «Τζιχάντ», όταν δύο μέλη της αυτοανατινάχτηκαν. Σε έκτακτο διάγγελμα του προς τον Ισραηλινό λαό, ο πρωθυπουργός του Ισραήλ **Γιτζάκ Ράμπιν** δεσμεύτηκε όπως η κυβέρνησή του συνεχίσει την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή. Δεν έκρυψε όμως την πρόθεσή του να επιβληθεί ένας μόνιμος και διαρκής αποκλεισμός των Παλαιστίνιων από τα Ισραηλινά εδάφη. Είναι η **5η** κατά σειρά τρομοκρατική ενέργεια.

(10) 09 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1995: Ισλαμιστές καμικάζι ανατινάζουν δύο αυτοκίνητα, σκοτώνοντας επτά Ισραηλινούς πολίτες και τραυματίζοντας περισσότερους από 45, κοντά σε Εβραϊκούς εποικισμούς στην υπό Παλαιστινιακό έλεγχο Λωρίδα της Γάζας. Την ευθύνη για τις δύο πολύνεκρες επιθέσεις ανέλαβαν οι οργανώσεις «Ισλαμικός Ιερός Πόλεμος» και «Χαμάς». Είναι η **6η** κατά σειρά επίθεση από ισλαμιστές. (**ΕΘΝΟΣ/10.04.1995**).

(11) 01 ΙΟΥΛΙΟΥ 1995: Έξι (6) νεκροί και 32 τραυματίες είναι ο απολογισμός της βομβιστικής επίθεσης που πραγματοποίησε Άραβας κομάντο αυτοκτονίας της οργάνωσης «Χαμάς» σε λεωφορείο που μετέφερε Ισραηλινούς στο προάστιο Ραμάτ Γκαν Τελ Αβίδ, για να πλήξει τις συνομιλίες μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστίνιων για την υπογραφή συμφωνίας, που επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ την 02 Ιουλίου 1995 για την επέκταση της Παλαιστινιακής αυτονομίας σε νέα εδάφη. Είναι η **7η** κατά σειρά επίθεση (**ΕΘΝΟΣ/02.07.1995**).

(12) ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1995: Δυνάμεις του Ισραηλινού στρατού και της Αστυνομίας απομάκρυναν περισσότερους από 200 Εβραίους εποίκους από ένα λόφο στην περιοχή Μπέιτ Ελ κοντά στην πόλη Ραμάλα, στη Δυτική Όχθη, όπου είχαν κατασκηνώσει με στόχο να παρεμποδίσουν την επέκταση της Παλαιστινιακής εξουσίας στην περιοχή (βλ. **ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/04.08.1995**, **ΕΘΝΟΣ/02.08.1995**).

(13) 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1995: Νέα (η **8η** κατά σειρά) βομβιστική επίθεση

της Αραβικής οργάνωσης «Χαμάς» κατά Ισραηλινού λεωφορείου με 4 νεκρούς και περισσότερους από 100 τραυματίες. Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός έδωσε αμέσως εντολή να σταματήσουν οι συνομιλίες με τους Παλαιστίνιους (PLO), οι οποίες είχαν φθάσει σε ικανοποιητικά επίπεδα (ΕΘΝΟΣ/22.08.1995).

◆ Την **24 Σεπτεμβρίου 1995** υπογράφηκε στην Τάμπα της Αιγύπτου συμφωνία μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστίνιων, σύμφωνα με την οποία διασφαλίζεται η επέκταση της Παλαιστινιακής αυτονομίας στη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη. «Οι συνομιλίες στην Αίγυπτο, που διήρκεσαν 8 ημέρες, ήταν το αποτέλεσμα 14 μηνών διαπραγματεύσεων μεταξύ των δύο πλευρών, διαπραγματεύσεων που ήταν σκληρές και με πολλές καθυστερήσεις. Το τελικό κείμενο της συμφωνίας που υπογράφηκε χθες, περιελάμβανε 60 σελίδες και 6 χάρτες» (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ/25.09.1995). Τα σκληροπυρηνικά Αραβικά κράτη και οργανώσεις, αλλά και η συντηρητική αντιπολίτευση του Ισραήλ κατήγγειλαν τη συμφωνία. Ωστόσο η Δύση, αλλά και ο Αραβικός Σύνδεσμος την επικρότησαν.

Γιτζάκ Ράμπιν - Μπιλ Κλίντον - Γιασέρ Αραφάτ

Την **28 Σεπτεμβρίου 1995** υπογράφεται ιστορική (όπως χαρακτηρίστηκε) συμφωνία ειρήνης μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστίνιων στην Ουάσιγκτον. «**ΕΙΡΗΝΗ ΤΩΝ ΓΕΝΝΑΙΩΝ**» την αποκάλεσε ο Γιασέρ Αραφάτ. Η τελετή έγινε στον Λευκό Οίκο και εκτός από τον οικοδεσπότη, τον πρόεδρο **Μπιλ Κλίντον**, τις ενδιαφερόμενες πλευρές, **Γιτζάκ Ράμπιν** και **Γιάσερ Αραφάτ**, παρόντες ήταν ο πρόεδρος της Αιγύπτου **Χόσνι Μουμπάρακ** και ο βασιλιάς της Ιορδανίας **Χου-**

σειν. Οι Παλαιστίνιοι με τη συμφωνία αυτή θα ελέγχουν απολύτως 7 από τις 8 μεγάλες πόλεις της Δυτικής Όχθης (Ραμάλα, Βηθλεέμ, Ναμπλούς, Τουλκαρέμ, Γιενίν, Καλκίγια και Ιεριχώ) ενώ για τη Χεβρώνα θα ισχύει ειδικό καθεστώς (βλ. **ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /29.09.1995, σελ. 12-13**).

Οι συμφωνίες που υπογράφηκαν στις 25 και 28 Σεπτεμβρίου 1995 μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων, σε σύντομο χρονικό διάστημα τέθηκαν σε δοκιμασία. Αρχισαν και πάλι οι βομβιστικές επιθέσεις από τους αντιτιθέμενους Παλαιστίνιους, Ισραηλινούς και Άραβες και ειδικότερα από τις δυο οργανώσεις «Χαμάς» και «Τζιχάντ», οι οποίες είναι ο μόνιμος εφιάλτης των διαπραγματεύσεων.

Στις **2 Νοεμβρίου 1995** γίνονται δύο νέες βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας από Παλαιστίνιους οπαδούς της οργάνωσης Τζιχάντ στη Λωρίδα της Γάζας, όπου τραυματίστηκαν 11 Ισραηλινοί και σκοτώθηκαν οι 2 βομβιστές (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ/03.11.1995). Από την 4η Μαΐου 1994, ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων, είναι η **9η** τρομοκρατική επίθεση που γίνεται από ισλαμική οργάνωση. Η πρώτη έγινε στις 10.10.1994.

3. ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΓΙΤΖΑΚ ΡΑΜΠΙΝ (04.11.1995) **Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ**

Στην πόλη του Τελ Αβίδ, το βράδυ του Σαββάτου στις **4 Νοεμβρίου 1995**, το κόμμα της Αριστεράς είχε οργανώσει συγκέντρωση υπέρ της ειρήνης με βασικό σύνθημα «**Ναι στην ΕΙΡΗΝΗ, όχι στη ΒΙΑ**», στην οποία προσκεκλημένος ομιλητής ήταν και ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Γιτζάκ Ράμπιν. Κατά την ομιλία του προειδοποίησε το συγκεντρωμένο πλήθος των 100 χιλιάδων ατόμων ότι «**υπάρχουν εχθροί της ειρήνης, που προσπαθούν να μας πλήξουν και να τορπιλίσουν την ειρηνευτική διαδικασία**». Λίγη ώρα μετά τη λήξη της ομιλίας του και ενώ κατέβαινε τη σκάλα μπροστά από το Δημαρχείο του Τελ Αβίδ, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός δέχτηκε τρεις σφαίρες από τον 27χρονο Ισραηλινό **Γιγκάλ Αμίρ**. Χτυπημένος στο στήθος, στη σπονδυλική στήλη και στη σπλήνα, ο Γιτζάκ Ράμπιν έπεσε αιμόφυρτος. Μεταφέρθηκε αμέσως στο διπλανό νοσοκομείο, το οποίο απείχε μερικά μόλις μέτρα από το σημείο της επίθεσης, αλλά λίγο αργότερα οι γιατροί απλά ανακοίνωσαν ότι

είναι νεκρός (βλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/06.11.1995).

Ο Γιγκάλ Αμίρ, ο οποίος συνελήφθηκε αμέσως, δήλωσε ότι ενήργησε μόνος του και ότι **«έλαβε οδηγίες από τον Θεό να σκοτώσει τον πρωθυπουργό»**. Όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Αστυνομίας Μοσέ Σαχάλ «σε αυτή τη φάση των ανακρίσεων γνωρίζουμε, βάσει της κατάθεσής του, ότι ο δολοφόνος σκόπευε να σκοτώσει τόσο τον Ράμπιν, όσο και τον υπουργό Εξωτερικών Σιμόν Πέρες, αν έφευγαν μαζί από τη συγκέντρωση». Όμως ο Σιμόν Πέρες είχε αναχωρήσει λίγο νωρίτερα και λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν, ανέλαβε προσωρινά καθήκοντα πρωθυπουργού.

Ο δολοφόνος του Γιτζάκ Ράμπιν, Γιγκάλ Αμίρ, ήταν φοιτητής νομικής, έφεδρος επίλεκτης ταξιαρχίας του Ισραηλινού στρατού και έντονα δραστηριοποιημένος στο πλαίσιο των ακροδεξιών οργανώσεων του Ισραήλ. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες ήταν μέλος της εξτρεμιστικής οργάνωσης «Εγγιάλ», μιας ομάδας προσκείμενης στο αντι-Αραβικό κίνημα «Καχ», που είχε ιδρύσει ο ραββίνος **Μέιρ Καχάνε**. Στο πλαίσιο της οργάνωσης είχε επιδείξει πλούσια δραστηριότητα. Το Ισραήλ, αλλά και ο κόσμος ολόκληρος **πάγωσε** από την είδηση δολοφονίας του Γιτζάκ Ράμπιν. Χαρακτηριστικά είναι τα ακόλουθα γεγονότα:

1. Ο υπουργός Περιβάλλοντος του Ισραήλ Γίοσι Σαρίντ δήλωσε ότι **«το κράτος του Ισραήλ, δεν θα είναι ποτέ πλέον αυτό που ήταν»**.
2. Η μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα «ΓΕΝΤΙΟΤ ΑΧΑΡΟΝΟΤ» σε κύριο άρθρο της έγραφε ότι **«οι Ισραηλινοί ξύπνησαν σε μια διαφορετική Χώρα»**.
3. Ο σχολιαστής του ραδιοφωνικού σταθμού του Ισραηλινού στρατού είπε με φωνή γεμάτη συγκίνηση: **«Το ταμπού έσπασε. Οι κανόνες πολιτικού διαλόγου σβήστηκαν. Η δημοκρατία μας για την οποία ήμασταν τόσο υπερήφανοι, δεν θα είναι ποτέ πλέον η ίδια»**.
4. Ο υπουργός Παιδείας Αμνόν Ρουμπινστάιν ξέσπασε σε λυγμούς στο πλατό της τηλεόρασης, όπου είχε κληθεί να σχολιάσει τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν. Δεν άντεξε να συνεχίσει και αποχώρησε.
5. Πολλοί ραβίνοι, μεταξύ των οποίων και ο μεγάλος ραβίνος Ασκεναζί

Ισραήλ Λο, επεσήμαναν πόσο μεγάλη ιεροσυλία είναι η δολοφονία Ισραηλινού από άλλον Ισραηλινό και υπενθύμισαν την εντολή του Θεού «**Ου φονεύσεις**»

6. Η εφημερίδα του Εργατικού Κόμματος του Ισραήλ έγραφε «**Δεν είναι ο Ράμπιν που δολοφονήθηκε, αλλά ολόκληρο το κράτος**»
7. Ο Παλαιστίνιος ηγέτης Γιασέρ Αραφάτ δήλωσε ότι είναι «**βαθιά λυπημένος και συγκλονισμένος**», ενώ ο βασιλιάς Χουσεΐν της Ιορδανίας δήλωσε ότι «**η δολοφονία του Ράμπιν είναι προσωπική του τραγωδία**».
8. Ανάλογες δηλώσεις έκαναν όλοι οι ηγέτες του κόσμου και εξέφρασαν την ελπίδα ότι ο λαός του Ισραήλ θα συνεχίσει την ειρηνευτική προσπάθεια του Ράμπιν και η θυσία του δεν θα πάει χαμένη.

Πολλές χώρες, εχθρικές προς το Ισραήλ, όπως η Λιβύη, το Ιράν, το Ιράκ, καθώς και διάφορες εξτρεμιστικές οργανώσεις που αντιτίθενται στην ειρηνευτική διαδικασία, εξέφρασαν ανοιχτά την ικανοποίησή τους για τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν:

- Στο Ιράν το επίσημο πρακτορείο ειδήσεων μετέδωσε ότι «*ο Γιτζάκ Ράμπιν πληρώθηκε με το δικό του νόμισμα, την κρατική τρομοκρατία*».
- Στο Ιράκ τα μέσα ενημέρωσης ανακοίνωσαν χωρίς σχόλια τη δολοφονία του «*πρωθυπουργού, του σιωνιστικού εχθρού*».
- Ο Λίβυος ηγέτης Μουαμάρ Καντάφι δήλωσε πως ο Ράμπιν ήταν «*τρομοκράτης που φεύγει με τα χέρια του βαμμένα στο αίμα των Αράβων*».
- Οι Παλαιστίνιοι στους καταυλισμούς στο Λίβανο γιόρτασαν τη δολοφονία του Ράμπιν με πυροβολισμούς στον αέρα και συνθήματα, όπως «*θάνατος στο Ισραήλ*».
- Ο Αχμέτ Τζιμπρίλ, ηγέτης του Λαϊκού Μετώπου για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης δήλωσε «*Λυπούμαστε που ο Ράμπιν δολοφονήθηκε από Εβραίο, γιατί έπρεπε να τον είχε σκοτώσει Παλαιστίνιος*».
- Η «Χαμάς» ανακοίνωσε ότι η δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν θα ωφελήσει τους Παλαιστίνιους που αντιτίθενται στην ειρη-

νευτική διαδικασία.

- η «**Τζιχάντ**» ανακοίνωσε ότι η ημέρα του θανάτου του Γιτζάκ Ράμπιν είναι «*ημέρα γιορτής για τους Παλαιστίνιους...*» (πηγή: ΕΘΝΟΣ/06.11.1995).

Μετά τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ειρήνη στη Μέση Ανατολή μπήκε σε **μεγάλη δοκιμασία**. Λίγη ώρα μετά την ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον Σιμόν Πέρες, το υπουργικό συμβούλιο ομόφωνα ενέκρινε τη συνέχιση της ειρηνευτικής πολιτικής του Ράμπιν. Τα γεγονότα έδειχναν ότι η δολοφονία του Ράμπιν θα γινόταν η αιτία να σταματήσουν οι ειρηνευτικές διαδικασίες, αντίθετα όμως αυτές εντάθηκαν και οι ενδιαφερόμενες πλευρές ήσαν αποφασισμένες να τις ολοκληρώσουν, παρά τις αυξανόμενες απειλές που υπήρχαν εναντίον τους.

Το Δεκέμβριο του **1995**, άρχισαν να παραδίνονται μία-μία οι επτά πόλεις στην πλήρη κυριαρχία των Παλαιστίνιων. Η έκτη κατά σειρά πόλη που παραδόθηκε στους Παλαιστίνιους ήταν η **Βηθλεέμ**. Στις **21 Δεκεμβρίου 1995** η πόλη στην οποία γεννήθηκε ο σωτήρας και λυτρωτής του ανθρώπου, ο Ιησούς Χριστός, παραδίνεται επίσημα πλέον στους Παλαιστίνιους.

Παρ' όλα αυτά οι βομβιστικές επιθέσεις από τις εξτρεμιστικές οργανώσεις συνεχίστηκαν και η ειρήνη στη Μέση Ανατολή παρέμεινε εύθραυστη. Διαβάζουμε από τον ημερήσιο τύπο της εποχής εκείνης αποκαλυπτικά σχόλια για την έκρυθμη κατάσταση που είχε δημιουργηθεί:

(01) 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995: Η Ισλαμική οργάνωση «Χαμάς» την Κυριακή 25.12.1995 ενεργεί δύο βομβιστικές επιθέσεις, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 26 άτομα και να τραυματιστούν άλλα 78 άτομα. Χιλιάδες Ισραηλινοί πέρασαν τη νύχτα τους στο κέντρο της Ιερουσαλήμ, δίπλα στα συντρίμια του λεωφορείου που ανατίναξε η «Χαμάς», ανάβοντας κεριά στη μνήμη των θυμάτων και φωνάζοντας συνθήματα, όπως «Πέρες πήγαινε σπίτι σου» και «Θάνατος στους Παλαιστίνιους». Η κυβέρνηση του Ισραήλ διέταξε τον επ' αόριστο αποκλεισμό της Δυτικής Όχθης της Γάζας, ενώ ματαιώθηκαν προσωρινά οι διαπραγματεύσεις με τους Παλαιστίνιους (ΕΘΝΟΣ

/27.02.1995). Είναι η **10η** κατά σειρά επίθεση που γίνεται.

(02) 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1996: Δυο καμικάζι-βομβιστές της οργάνωσης «Χαμάς» αυτοανατινάζονται, ο ένας σε λεωφορείο στην Ιερουσαλήμ και ο άλλος στην πόλη Ασκελόν. Σκοτώθηκαν συνολικά 23 Ισραηλινοί, δύο Αμερικανοί και ένας Παλαιστίνιος, ενώ τραυματίστηκαν 80 άτομα. Είναι η **11η** κατά σειρά τρομοκρατική επίθεση των ισλαμιστών.

(03) 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1996: Αραβικής καταγωγής Αμερικανός πολίτης πέφτει με το αυτοκίνητό του σε στάση λεωφορείου στην Ιερουσαλήμ, σκοτώνοντας ένα άτομο και τραυματίζοντας άλλα 23. Την ευθύνη την ανέλαβε η οργάνωση «Χαμάς» αν και υπάρχουν ενδείξεις ότι έδρασε μόνος του. Είναι η **12η** τρομοκρατική επίθεση.

(04) 03 ΜΑΡΤΙΟΥ 1996: Καμικάζι-βομβιστής πάλι της οργάνωσης «Χαμάς», ευθύνεται για την 3η επίθεση μέσα σε μια εβδομάδα (και η **13η** από το 1994) εναντίον επιβατικού λεωφορείου, που σκόρπισε το θάνατο σε 19 άτομα και τραυμάτισε άλλα 10, συγκλονίζοντας το κέντρο της Ιερουσαλήμ. Για πρώτη φορά, ο Παλαιστίνιος πρόεδρος Γιασέρ Αραφάτ αποφάσισε να τεθούν εκτός νόμου στα Παλαιστινιακά εδάφη οι στρατιωτικές πτέρυγες των οργανώσεων «Χαμάς» και «Τζιχάντ» (ΕΘΝΟΣ/04.03.1996).

(05) 04 ΜΑΡΤΙΟΥ 1996: Νέα βομβιστική επίθεση (η **14η** κατά σειρά) γίνεται από καμικάζι-βομβιστή της «Χαμάς» στο πλέον πολυσύχναστο εμπορικό κέντρο του Τελ Αβίδ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον 20 άτομα και να τραυματιστούν άλλα 100, ανάμεσά τους και παιδιά. (ΕΘΝΟΣ/05-03-1996).

(06) Όπως θα αναφέρουμε στη συνέχεια με περισσότερες λεπτομέρειες, από την ισλαμική οργάνωση «Χεζμπολάχ» έγιναν στις **30 Μαΐου 1996** και στις **10 Ιουνίου 1996** δύο ακόμα βομβιστικές επιθέσεις σε βάρος Ισραηλινών στόχων.

◆ Θα πρέπει επίσης να αναφέρουμε δύο ακόμα σημαντικά γεγονότα, κυρίως για ιστορικούς λόγους, τα οποία όμως έχουν έμμεση σχέση με το εξεταζόμενο θέμα:

Πρώτον, στις **20 Ιανουαρίου 1996** έγιναν στην Παλαιστίνη οι πρώτες ελεύθερες δημοκρατικές εκλογές για την προεδρία της Παλαιστινιακής εξουσίας, όπου ο Γιάσερ Αραφάτ κέρδισε τις εκλογές με ποσοστό **88,1%**. Σύμφωνα με δημοσίευμα εφημερίδας «**Η δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους, με πρωτεύουσα την ανατολική Ιερουσαλήμ, είναι ο επόμενος στόχος του Γιάσερ Αραφάτ, του πρώτου δημοκρατικά εκλεγμένου ηγέτη των Παλαιστινίων**» (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ/23.01.1996).

Δεύτερον, στις **27 Μαρτίου 1996** ο Γιγκάλ Αμίλ, καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη για τη δολοφονία του Γιτζάκ Ράμπιν και επιπλέον σε **6 χρόνια** κάθειρξης για τον τραυματισμό του σωματοφύλακα του Ράμπιν. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του προέδρου του δικαστηρίου Έντμοντ Λεβί: «**Δεν είναι άξιος για έλεος, διότι έχασε κάθε ίχνος ανθρωπιάς..... Ο δράστης εκ προμελέτης και με εκπληκτική ψυχραιμία, αποφάσισε πως η δολοφονία του πρωθυπουργού ήταν ο ύστατος τρόπος, για να τεθεί τέλος στην πολιτική διαδικασία που ο ίδιος αποδοκίμαζε, και ακολούθησε την απόφασή του μέχρι τέλους. Αποφασίσαμε να καταδικάσουμε τον κατηγορούμενο, για όλα τα αδικήματα για τα οποία παραπέμπεται.....**» (ΕΘΝΟΣ/28.03.1996).

Ίσως κάποιος να θεωρήσει λίγο υπερβολικά τα παραπάνω ιστορικά στοιχεία που παραθέτουμε καθώς και αυτά που θα αναφέρουμε αμέσως παρακάτω. Είναι όμως απόλυτα αναγκαία να τα γνωρίζουμε, γιατί σύμφωνα με τις προφητείες της Βίβλου, της Αγίας Γραφής, **δεν πρόκειται να υπάρξει ποτέ ειρήνη** μεταξύ «**Ισραηλιτών**» και «**Ισμαηλιτών**» (Αράβων). Η αρχαία διαμάχη μεταξύ των απογόνων του ΙΑΚΩΒ (Ισραήλ) και του ΙΣΜΑΗΛ συνεχίζεται. Ο ηγέτης της «**Τζιχάντ**» Ραμαντάν Αμπνταλά Σαλά, σε συνέντευξη που έδωσε στις **1 Απριλίου 1996** ανέφερε ότι «**Οι Ισραηλινοί πρέπει να περιμένουν και άλλες επιθέσεις. Η ειρήνη με το Ισραήλ είναι αδύνατη για πολλούς λόγους...**» (ΕΘΝΟΣ/02.04.1996).

Άλλωστε, κρίνεται απαραίτητο να γνωρίζουμε τα πάντα σε ότι αφορά το λαό Ισραήλ, γιατί μία από τις προφητείες της Αγίας Γραφής είναι τα λόγια του Θεού προς τον Αβραάμ, τον πατέρα των Εβραίων: «**Θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταρώνται, και σε σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές**

της γης» (Γένεσις 1Β/12:3). Η ευλογία των λαών της γης, εξαρτάται εκτός των άλλων παραγόντων, και από τη στάση που θα κρατήσουν για τον επίγειο λαό του Θεού, στον οποίο η παγκόσμια χριστιανική εκκλησία χρωστάει κάθε πνευματική ευλογία. Χωρίς το λαό Ισραήλ, σήμερα δεν θα είχαμε τον σωτήρα Ιησού Χριστό, ο οποίος κατά σάρκα είναι απόγονος από τη γενιά του βασιλιά Δαβίδ, δεν θα υπήρχαν οι απόστολοι, δεν θα υπήρχε ο Εβραίος Παύλος για να έρθει στην Ελλάδα και να μας ξεριζώσει μέσα από την καρδιά την ειδωλολατρία και να μας φανερώσει τον μόνο και αληθινό Θεό που υπάρχει.

Οι μεγαλύτεροι άγιοι μέσα στη χριστιανοσύνη είναι στην καταγωγή Εβραίοι: Πρώτα απ' όλα η Μαριάμ, η μητέρα του Ιησού, οι απόστολοι και οι μαθητές τους, ο Στέφανος, ο Τιμόθεος, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο Μωυσής, ο Ηλίας, ο Δαβίδ, κλπ.. Η πρώτη εκκλησία που δημιουργήθηκε, η εκκλησία της Ιερουσαλήμ, που στην αρχή αριθμούσε 3.000 μέλη και λίγο πιο μετά 5.000 μέλη (βλ. Πράξεις των Αποστόλων Β/2:41, Δ/4:4) αποτελείτο αποκλειστικά από Ισραηλίτες. Το ίδιο και οι λοιπές τοπικές εκκλησίες της Ιουδαίας. Πολύ αργότερα δόθηκε το μήνυμα του ευαγγελίου στα έθνη, δια μέσου του αποστόλου Πέτρου (βλέπε: Πράξεις κεφ.1'/10°), οπότε οι εκκλησίες δέχτηκαν και εθνικούς-ειδωλολάτρες. Τέλος, χωρίς τους Εβραίους συγγραφείς (Ματθαίος, Μάρκος, Λουκάς, Ιωάννης, Ιάκωβος, κλπ) δεν θα είχαμε σήμερα το μεγαλύτερο σε παγκόσμια κυκλοφορία βιβλίο, το «**Βιβλίο των βιβλίων**», που είναι η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ. Χρωστάμε μεγάλη ευγνωμοσύνη στο λαό αυτό, γι' αυτό πρέπει να τον τιμούμε και να τον ευλογούμε και αυτό είναι προτροπή και εντολή του ίδιου του Θεού: «Όποιος σας ευλογεί, θα τον ευλογήσω και όποιος σας κατάριεται, θα τον καταραστώ».

Τόσο είχαν κλονιστεί οι προσπάθειες ειρήνευσης στη Μέση Ανατολή από τις συχνές βομβιστικές επιθέσεις των εξτρεμιστικών οργανώσεων, ώστε ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Σιμόν Πέρες, για πρώτη φορά, ζήτησε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος πριν από τη σύναψη της τελικής συμφωνίας μεταξύ του Ισραήλ και των Παλαιστινίων «**Θα ζητήσω από το κόμμα να με εξουσιοδοτήσει να διαπραγματευθώ, για την τελική συμφωνία με τους Παλαιστινίους, την**

οποία θα φέρουμε για έγκριση με δημοψήφισμα» δήλωσε χαρακτηριστικά. Ο εκπρόσωπος της Παλαιστινιακής Βουλής, Φρέιχ Αμπου Μέντεν, ανέφερε ότι «**Η δήλωση του Πέρες είναι απογοητευτική και δείχνει κακή θέληση**» (ΕΘΝΟΣ/02.04.1996).

4. Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ενώ αυτή φαίνεται πως ήταν η πολεμική εικόνα στη Μέση Ανατολή, περιοριζόμενη κυρίως σε αιματηρές βομβιστικές επιθέσεις των εξτρεμιστικών Αραβικών οργανώσεων, στις **11 Απριλίου 1996** το Ισραήλ εξαπέλυσε μεγάλης έκτασης πολεμικών επιχειρήσεων από αέρα και θάλασσα εναντίον βάσεων της φιλοϊρακικής οργάνωσης Χεζμπολάχ στο Λίβανο. Για πρώτη φορά, μετά από 14 χρόνια (από το 1982) Ισραηλινά μαχητικά ελικόπτερα και αεροπλάνα έπληξαν με ρουκέτες συνοικίες και προάστια της πρωτεύουσας του Λιβάνου, της Βηρυτού, καθώς και περιοχές στα νότια και ανατολικά του Λιβάνου.

Οι αεροπορικές επιδρομές και βομβαρδισμοί συνεχίστηκαν και στις επόμενες ημέρες με αμείωτη ένταση, προκαλώντας ανυπολόγιστες υλικές ζημιές και απροσδιόριστο, κατ' αρχήν, αριθμό ανθρωπίνων θυμάτων μεταξύ των αμάχων. Το Ισραήλ αιτιολογεί τις πολεμικές επιχειρήσεις του εναντίον του Λιβάνου (που προσπαθεί να συνέλθει από τον 15ετή εμφύλιο πόλεμο που έληξε το 1990), ως πράξεις αντιποίνων για τις επιθέσεις των ανταρτών της οργάνωσης Χεζμπολάχ. Πλην όμως ανακοινωθέν των ενόπλων δυνάμεων του Ισραήλ υποστήριζε πως οι επιθέσεις αυτές, εκτός των άλλων, αποτελούν προειδοποίηση και για την κυβέρνηση του Λιβάνου.

Το ανακοινωθέν ανέφερε ότι «**Η κυβέρνηση του Λιβάνου είτε δεν είναι ικανή, είτε δεν ενδιαφέρεται να επιβάλει την εξουσία της, ώστε να αποτραπούν επιθέσεις εναντίον του Ισραήλ από την οργάνωση Χεζμπολάχ, η οποία δρα υπό την καθοδήγηση μιας ξένης χώρας, του Ιράν....**» (ΕΘΝΟΣ/12.04.1996).

Οι φλόγες του πολέμου που άρχισαν να απειλούν και πάλι τη Μέση Ανατολή με επίκεντρο αυτή τη φορά το Λίβανο, απ' ότι διαφαινόταν θα φούντωναν και θα επεκτεινόταν και εκτός περιοχής,

με εξελίξεις που θα είχαν παγκόσμια βαρύτητα. Ήδη, εκπρόσωπος της Χεζμπολάχ προειδοποίησε για επιθέσεις αυτοκτονίας των μελών της εναντίον Ισραηλινών στόχων, τόσο μέσα στο Ισραήλ, όσο και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Η ειρήνη στη Μέση Ανατολή άρχισε να μπαίνει και πάλι σε **νέα δοκιμασία**.

Σε διεθνές επίπεδο οι αντιδράσεις ήσαν χλιαρές. Μόνον η Γαλλία, δια του υπουργού Εξωτερικών **Ερβέ ντε Σαρέτ**, ανέλαβε μια διπλωματική προσπάθεια για εκτόνωση της κατάστασης. Οι ΗΠΑ από την πλευρά τους **«μελετούν»** μια ακόμα ειρηνευτική συμφωνία, η οποία εξαρχής απορρίπτεται από το Λίβανο. Οι Αραβικές χώρες **«καταδικάζουν»** απλά τις Ισραηλινές επιθέσεις, ενώ το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ **«περιορίζεται»** στο να ακούσει τη διαμαρτυρία του Λιβανέζου πρεσβευτή και δεν έκανε ούτε σχετική επ' αυτού ανακοίνωση.

Οι διπλωματικές προσπάθειες, οι οποίες επικεντρώθηκαν στην άμεση εφαρμογή της άτυπης (ανεπίσημης) συμφωνίας του 1993 με την οποία το Ισραήλ και η Χεζμπολάχ είχαν συμφωνήσει να μην πλήττουν αμάχους, δεν απέφεραν κανένα αποτέλεσμα, καθόσον από τότε, 400.000 περίπου άμαχοι, εγκατέλειψαν το νότιο Λίβανο. Στις **27.04.1996**, με τη μεσολάβηση του Αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Γουώρεν Κρίστοφερ, επιτεύχθηκε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός ανάμεσα στο Ισραήλ και στην ισλαμική οργάνωση «Χεζμπολάχ».

Οι βομβαρδισμοί διήρκεσαν συνολικά 16 συνεχείς ημέρες, δημιουργήθηκαν πάνω από 40.000 νέους πρόσφυγες, σημειώθηκαν περισσότεροι από 160 θάνατοι και προκλήθηκαν μεγάλες υλικές ζημιές στο νότιο Λίβανο. Η Συρία, η οποία διατηρούσε 35.000 στρατιώτες της στο Λίβανο, καθώς και η κυβέρνηση του Λιβάνου, συμφώνησαν να εγγυηθούν την επιτυχία της εκεχειρίας.

Και μέσα στη φλεγόμενη κατάσταση που επικρατούσε στη Μέση Ανατολή, στη σκακιέρα του πολεμικού παιχνιδιού μπαίνει και η Τουρκία, εξαιτίας μιας συμφωνίας στρατιωτικής συνεργασίας που έχει συνάψει με το Ισραήλ τον περασμένο Φεβρουάριο (1996) και η

οποία, λόγω της κρίσης μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου, ήρθε στο προσκήνιο. Σε εφαρμογή της συμφωνίας αυτής, Ισραηλινά αεροσκάφη “F-16” στάθμευσαν κοντά στην Άγκυρα, προκαλώντας μεγάλου μέρους του Μουσουλμανικού κόσμου. Οι επικριτές της συμφωνίας τόνιζαν πως «**το στρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας, άλλαξε τη στρατηγική ισορροπία στη Μέση Ανατολή ...Η συμφωνία απειλεί να αποστασιοποιήσει την Τουρκία από την επιφυλακτική στάση που τηρεί, και να την βάλει στο δρόμο της άμεσης πολιτικής αντιπαράθεσης με τη Συρία**». (ΕΘΝΟΣ/17.04.1996). Η Συρία, η Αίγυπτος, το Ιράν και το Ισλαμικό κόμμα της Τουρκίας είχαν προβεί σε διαμαρτυρία κατά της συμφωνίας.

Ενώ οι πολεμικές επιχειρήσεις του Ισραήλ εναντίον των βάσεων της Χεζμπολάχ στο Λίβανο βρίσκονταν σε έξαρση, στην Αίγυπτο συνέβηκε ένα νέο τρομοκρατικό κτύπημα (το **15ο** κατά σειρά από 1994), το οποίο όλοι το απέδιδαν στη διαμάχη μεταξύ Ισραήλ και Αράβων. Στις **18 Απριλίου 1996** και ώρα 7 το πρωί, τέσσερις φανατικοί μουσουλμάνοι που φορούσαν κελεμπτίες και που φώναζαν «ο *Αλλάχ* είναι *μεγάλος*» επιχείρησαν τρομοκρατική επίθεση εναντίον **Ελλήνων τουριστών** που έμεναν στο ξενοδοχείο «Europa Kairo Hotel», με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 18 άτομα και να τραυματισθούν άλλα 17.

Σύμφωνα με τις Αιγυπτιακές αρχές η τρομοκρατική οργάνωση «Al Gamaa Al Islamiya» (Αλ Γκαμάα Αλ Ισλαμίγια) θεωρήθηκε υπεύθυνη για την επίθεση, επειδή χτυπούσε συνήθως τουριστικούς στόχους, χωρίς όμως η συγκεκριμένη οργάνωση να είχε αναλάβει τότε την ευθύνη της επίθεσης. Οι Αιγυπτιακές όμως εφημερίδες και ειδικότερα η «Αλ Αχράμ» απέδωσαν την επίθεση στην Ισραηλινή οργάνωση «Μοσάντ» και στόχος της ήταν να πληγεί η Αίγυπτος εξαιτίας της στάσης που τηρούσε σχετικά με τις επιθέσεις του Ισραήλ κατά του νότιου Λιβάνου.

Όλοι εκτιμούν ότι ο στόχος δεν ήταν οι Έλληνες τουρίστες, αλλά μια ομάδα Ισραηλινών τουριστών που διέμεναν στο ίδιο ξενοδοχείο και είχαν αναχωρήσει μια ώρα νωρίτερα. Εκτός από την

παραπάνω επικρατέστερη εκδοχή, υπάρχουν και άλλες δύο. **Η μία** είναι ότι οι τρομοκράτες χτύπησαν τυφλά, αδιαφορώντας για την εθνικότητα των θυμάτων και **η άλλη** ότι οι Έλληνες τουρίστες ήταν ο συγκεκριμένος στόχος τους, θέλοντας να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα στην κυβέρνηση του Μουμπάρακ, καθόσον προσανατολιζόταν να αλλάξει την ουδέτερη στάση της στην Ελληνοτουρκική διαμάχη για το Αιγαίο και το Κυπριακό.

Τελικά, στις 20 Απριλίου 1996 η οργάνωση «Αλ Γκαμάα Αλ Ισλαμίγια» με προκήρυξή της που έστειλε σε ειδησεογραφικό πρακτορείο, ανέλαβε την ευθύνη της τυφλής επίθεσης. Σύμφωνα με την προκήρυξη οι Έλληνες πράγματι χτυπήθηκαν «κατά λάθος», αφού η επίθεση είχε στόχο τους Ισραηλίτες.

Μέρος της προκήρυξης έγραφε «**Η επιχείρηση είχε σχεδιαστεί να γίνει, σε στιγμή που Ισραηλινοί τουρίστες επρόκειτο να πάνε στην Αλεξάνδρεια. Όμως με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι οι Εβραίοι, είχαν αντικατασταθεί με Έλληνες**» (ΕΘΝΟΣ /21.04.1996).

Η ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μέσα στην ήδη τεταμένη κατάσταση στη Μέση Ανατολή, ήρθε και ένα ακόμα απρόβλεπτο γεγονός να προστεθεί, που έθεσε σε σοβαρό κίνδυνο τις ειρηνευτικές διαδικασίες μεταξύ Παλαιστινίων και Ισραηλινών. Τον **Μάιο 1996** διεξήχθησαν εκλογές για ανάδειξη πρωθυπουργού και κοινοβουλίου στο Ισραήλ, ήταν οι πρώτες στην 48χρονη ιστορία της χώρας που διενεργήθηκαν με δύο ξεχωριστές κάλπες, με βασικούς αντίπαλους τον υποψήφιο του «Εργατικού Κόμματος» **Σίμον Πέρες**, υποστηρικτή των ειρηνευτικών συνομιλιών και τον σκληροπυρηνικό υποψήφιο του δεξιού κόμματος «Λικούντ» **Μπένζαμιν (Βενιαμίν) Νετανιάχου** (φώτο), υποστηρικτή σκληρής στάσης απέναντι στους Παλαιστίνιους.

Οι εκλογές εξελίχθηκαν σε θρίλερ, καθώς η αναμέτρηση ήταν σκληρή και το αποτέλεσμα αμφίροπο. Τελικά το κόμμα «Λικούντ» του **Νετανιάχου** ήρθε πρώτο με **50,4%** των ψήφων έναντι του **49,5%** που απέσπασε το «Εργατικό Κόμμα» του **Σιμόν Πέρες** (φώτο). Η εκλογική νίκη του Νετανιάχου ήταν αποτέλεσμα των προεκλογικών εξαγγελιών του, που έπεισαν τους ψηφοφόρους. Οι πιο κύριες

τοποθετήσεις του ήταν:

- **Μη** αποδοχή ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους.
- **Μη** αποχώρηση των Ισραηλινών στρατιωτών από τα κατεχόμενα και επανάληψη των εποικισμών στα ίδια εδάφη.
- **Μη** αποχώρηση από τα υψώματα του Γκολάν στη Συρία.
- Πάγωμα οποιασδήποτε διαπραγμάτευσης για το καθεστώς της Ιερουσαλήμ.
- Το σύνθημα “**επιστροφή γης για ειρήνη**” επέφερε τις ψήφους των θρησκευτικών κομμάτων, πολλών στρατιωτικών, και τελικά τη νίκη.

Η απρόσμενη νίκη του Νετανιάχου έναντι του Πέρες, θεωρήθηκε ότι εγκυμονούσε πλέον απρόβλεπτες εξελίξεις για την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή. Εκτός βέβαια από τους Άραβες, που είχαν πλέον κάθε λόγο να αμφιβάλλουν για το μέλλον της ειρήνης στην περιοχή, η νίκη του Νετανιάχου «**ήταν κι ένα ηχηρό χαστούκι για την Ουάσιγκτον και τον Μπιλ Κλίντον, που είχε θεμελιώσει και οικοδομήσει ολόκληρη τη στρατηγική του στη Μ.Ανατολή, πάνω στον πρώην πρωθυπουργό Σιμόν Πέρες και τον δολοφονηθέντα προκάτοχό του Γιτζάκ Ράμπιν**» (ΕΘΝΟΣ/01.06.1996)

Πιστεύω ότι από τα παραπάνω συγκλονιστικά γεγονότα που αναφέραμε, **ούτε** η δολοφονία του Ράμπιν στις **4 Νοεμβρίου 1995**, **ούτε** οι αεροπορικές επιδρομές του Ισραήλ εναντίον του Λιβάνου τον **Απρίλιο 1996**, είχαν τόσο αρνητικό αποτέλεσμα στις προσπάθειες για επίτευξη ειρήνης στη Μέση Ανατολή, **όσο** η εκλογή του σκληροπυρηνικού ηγέτη του «Λικούντ» Νετανιάχου στον πρωθυ-

πουργικό θώκο του Ισραήλ στις **29 Μαΐου 1996**. Οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο, ενώ οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ισραήλ και Συρίας ήσαν από καιρό βαλτωμένες.

Από την άλλη μεριά, η ισλαμική οργάνωση «Χεζμπολάχ» δεν παρέμεινε αδρανής. Στις **30.05.1996**, προβαίνει σε διπλή βομβιστική επίθεση στο νότιο Λίβανο, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 4 Ισραηλινοί στρατιώτες και να τραυματισθούν άλλοι 5, ενώ στο Ισραήλ συνεχιζόταν ακόμα η καταμέτρηση των ψήφων. Όπως ανέφερε ανακοίνωση της οργάνωσης η επίθεση έγινε σε αντίποινα για τις δολοφονίες από Ισραηλινούς γυναικών και παιδιών στο Λίβανο, πριν από ένα μήνα. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτουμε είναι η **16η** μεγάλη τρομοκρατική επίθεση που γίνεται μετά τη συμφωνία του Μαΐου 1994..

◆ Η πολυπόθητη ειρήνη πλέον στη Μέση Ανατολή άρχισε και πάλι να βρίσκεται κυριολεκτικά στην κόψη του ξυραφιού. Γι' αυτό απαραίτητο είναι να αναφέρουμε σημαντικά στοιχεία, τίτλους και αποσπάσματα από την ειδησεογραφική επικαιρότητα, τα οποία πιστοποιούν ότι η κατάσταση στην περιοχή αυτή, ήταν την περίοδο εκείνη κάτι περισσότερο από τραγική:

01. «BOMBES ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΠΑΛΙ ΣΕ ΛΙΒΑΝΟ-ΙΣΡΑΗΛ» Πέντε Ισραηλινοί στρατιώτες νεκροί και άλλοι έξι τραυματίες είναι ο απολογισμός επίθεσης της οργάνωσης Χεζμπολάχ που έγινε στις **10.06.1996** στο νότιο Λίβανο. Είναι η **17η** επίθεση εξτρεμιστικής ισλαμικής οργάνωσης. «Άμεση ήταν η αντίδραση του Ισραήλ, το οποίο βομβάρδισε αλύπητα τους λόφους, που αποτελούν βάσεις αναρτών στην αποκαλούμενη από τους Ισραηλινούς “ζώνη ασφαλείας” του νότιου Λιβάνου. Από τους βομβαρδισμούς σκοτώθηκε ένα άτομο» (ΕΘΝΟΣ/11.06.1996).

02. «ΓΗ ΕΝΑΝΤΙ ΕΙΡΗΝΗΣ...ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ». Οι ηγέτες 21 Αραβικών κρατών σε ανακοινωθέν που εξέδωσαν σε διήμερη Διάσκεψη Κορυφής που πραγματοποιήθηκε στις 23 Ιουνίου 1996 ανέφεραν ότι «μια οριστική και πλήρης συμφωνία ειρήνης για τη Μέση Ανατολή, εξαρτάται από την αποχώρηση του Ισραήλ από όλα τα Αραβικά εδάφη, που

κατέλαβε με τον πόλεμο του 1967» (ΕΘΝΟΣ/24.06.1996).

03. «ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ». Μια τρομακτική έκρηξη την **26.06.1996**, που προκλήθηκε από παγιδευμένο βυτιοφόρο μεταφοράς καυσίμων, το οποίο ήταν παρκαρισμένο έξω από το συγκρότημα κοιτώνων των Αμερικανικών δυνάμεων στο Νταχράν της Σαουδικής Αραβίας, συγκλόνισε την περιοχή, προκαλώντας το θάνατο 19 Αμερικανών στρατιωτών και τον τραυματισμό 389 ατόμων διαφόρων εθνοτήτων, την ώρα που ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Κρίστοφερ είχε μαραθώνιες διαβουλεύσεις για την ειρήνη στη Μέση Ανατολή (ΕΘΝΟΣ/27.06.1996).

Θα ήθελα να διευκρινίσω ότι, από την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων πλευρών, Ισραήλ και Παλαιστινίων (4 Μαΐου 1994) είναι η **18η** κατά σειρά τρομοκρατική ενέργεια που γίνεται από ισλαμική οργάνωση. **Υπήρξαν και άλλες επιθέσεις, οι οποίες δεν αναφέρθηκαν**, ή εκ παραδρομής, ή επειδή ήσαν περιορισμένης έκτασης. Δεν παύει όμως, ο αριθμός των 18 επιθέσεων που καταγράφουμε μέχρι τώρα στη μελέτη μας αυτή, να είναι αρκετά μεγάλος για το χρονικό διάστημα που έγιναν.

04. «“ΚΟΡΟΝΕΣ” ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ» Ο νέος πρωθυπουργός του Ισραήλ Νετανιάχου, σε ομιλία του ενώπιον του Κογκρέσου της Αμερικής στις 10.07.1996 διαβεβαίωσε ότι το Ισραήλ επιθυμεί την ειρήνη, τονίζοντας όμως ότι «δεν θα επιτρέψει η Ιερουσαλήμ να χωριστεί ανάμεσα σε Άραβες και Εβραίους, και το υπογράμμισε αυτό με τη λέξη “ποτέ”...» (ΕΘΝΟΣ/11.07.1996).

05. «ΑΡΑΦΑΤ: Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΜΑΣ». Ο ηγέτης της Παλαιστίνης κατέστησε σαφές ότι η Ιερουσαλήμ θα είναι ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ η πρωτεύουσα του Παλαιστινιακού κράτους, απαντώντας στη δήλωση του Μπένζαμιν Νετανιάχου κατά την ομιλία του στο Αμερικανικό Κογκρέσο ότι «η ιερή πόλη θα παραμείνει η αιώνια πρωτεύουσα του Ισραήλ» (ΕΘΝΟΣ/12.07.1996).

06. «ΟΚΤΩ ΑΡΑΒΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΤΑ ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ». Η Αίγυπτος, η Συρία και οι 6 Αραβικές μοναρχίες του Κόλπου (Σαουδική Αραβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Κατάρ, Μπαχρεΐν, Κουβέϊτ και Ομάν) σε διμερή σύνοδο

τους, έκαναν στις 14.07.1996 έκκληση στις ΗΠΑ, στη Ρωσία, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα Ηνωμένα Έθνη «να πιέσουν το Ισραήλ, ώστε να συμμορφωθεί με τις αρχές της 5χρονης ειρηνευτικής διαδικασίας στη Μέση Ανατολή» (ΕΘΝΟΣ/15.07.1996).

07. «BOMBA NETANIAΧΟΥ: ΝΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥΣ». Στις αρχές Αυγούστου 1996 ο Νετανιάχου έδωσε το «πράσινο φως» για τη συνέχιση και επέκταση των Ισραηλινών εποικισμών, προκαλώντας την ανησυχία στη Δύση και στους Παλαιστίνιους σχετικά με το μέλλον των συνομιλιών. Η αντίδραση των Παλαιστίνιων (οι οποίοι θεωρούν ότι οι 130.000 Εβραίοι που είναι εγκατεστημένοι στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας αποτελούν εμπόδιο για την ειρήνη) ήταν έντονη και άμεση: «Καταδικάζουμε κάθε κίνηση, για την επέκταση των εποικισμών και ζητάμε από την Ισραηλινή κυβέρνηση, να σεβαστεί την ειρηνευτική συμφωνία, ιδιαίτερα από τη στιγμή που το ζήτημα των εποικισμών θα είναι ένα από τα θέματα της τελικής φάσης των διαπραγματεύσεων» δήλωσε ο Ναμπίλ Αμπού Ραντάιναχ, εκπρόσωπος των Παλαιστίνιων (ΕΘΝΟΣ/03.08.1996).

08. «ΑΡΑΦΑΤ: ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ!...» Εμμένοντας ο Νετανιάχου στη θέση του ότι η πόλη της Ιερουσαλήμ θα παραμείνει πρωτεύουσα του Εβραϊκού κράτους, υπό αποκλειστική Ισραηλινή κατοχή, πρώτα απαίτησε το κλείσιμο τριών γραφείων αντιπροσώπευσης της Παλαιστινιακής Αρχής στον κατεχόμενο Αραβικό τομέα της πόλης, ενώ στις 27.08.1996 κατεδάφισε βίαια ένα οίκημα που στέγαζε ένα πολιτιστικό κέντρο της ΟΑΠ στην ίδια πόλη: «Κήρυξη πολέμου εναντίον των Παλαιστίνιων χαρακτήρισε χθες (28.08.1996) ο Γιάσερ Αραφάτ τη απόφαση του Ισραήλ να επεκτείνει για πρώτη φορά, Εβραϊκούς εποικισμούς στη Δυτική Όχθη, και ταυτόχρονα να γκρεμίσει κτίριο της Παλαιστινιακής εξουσίας στην Ιερουσαλήμ.....» (ΕΘΝΟΣ/29.08.1996).

09. Ο Παλαιστίνιος πρόεδρος Γ.Αραφάτ σε συνέντευξή του στο Γερμανικό περιοδικό “Der Spiegel” επεσήμανε ότι «Το ανεξάρτητο κράτος της Παλαιστίνης, με πρωτεύουσα την Αραβική (Ανατολική) Ιερουσαλήμ θα είναι σύντομα μια **πραγματικότητα**, είτε αρέσει, είτε δεν αρέσει στους εχθρούς της ειρήνης» (ΕΘΝΟΣ/02.09.1996).

10. «ΣΤΟΑ... ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ». Παλαιστίνιοι κοντά στη Ραμάλα συγκρούονται με Ισραηλινές δυνάμεις με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις Παλαιστίνιοι και να τραυματιστούν άλλοι 300. Αιτία ήταν η διάνοιξη από το Ισραήλ μιας στοάς κάτω από τα μουσουλμανικά τεμένη της ανατολικής Ιερουσαλήμ. Οι Παλαιστίνιοι αποφασίζουν την επ' αόριστον αναβολή των διαδικασιών για την επίτευξη ειρήνης στην περιοχή (ΕΘΝΟΣ/26.09.1996).

Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν και τις επόμενες ημέρες, με αποτέλεσμα οι νεκροί να φθάσουν στους 70 περίπου (55 Παλαιστίνιοι και 14 Ισραηλινοί) και οι τραυματίες εκατοντάδες. Στην κρίση αυτή, επεμβαίνουν και πάλι οι ΗΠΑ, παίζοντας το ρόλο του «ειρηνοποιού» και στις **02.10.1996** αρχίζει στην Ουάσιγκτον διήμερη συνάντηση κορυφής, στην οποία εκτός από τις άμεσα ενδιαφερόμενες πλευρές (Ισραήλ και Παλαιστίνη), συμμετείχαν ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον και ο βασιλιάς της Ιορδανίας Χουσεΐν Ιμπν Ταλάλ. Το αποτέλεσμα της διάσκεψης ήταν με μια λέξη **“φιάσκο”**, πλήρης αποτυχία. Τα σύννεφα ενός γενικευμένου πολέμου στη Μέση Ανατολή ήταν ορατά, καθόσον δημοσιογραφικές πληροφορίες ανέφεραν ότι όλες οι ενέργειες των Ισραηλινών δυνάμεων εντάσσονταν στα πλαίσια του σχεδίου **«Επιχείρηση Ακανθώδες Πεδίο»**, του οποίου η τρίτη και τελευταία φάση ήταν η ανακατάληψη της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας, που παραχωρήθηκαν στους Παλαιστίνιους με τις ειρηνευτικές συμφωνίες. Αυτό βέβαια θα σήμαινε τον **έκτο** κατά σειρά μεγάλο Αραβο-Ισραηλινό πόλεμο.

◆ Το μεγαλύτερο αδιέξοδο μεταξύ των δύο χωρών συνεχίστηκε και τα επόμενα έτη. Καθημερινό φαινόμενο ήταν οι βίαιες συγκρούσεις Παλαιστινίων διαδηλωτών και Ισραηλινών στρατιωτών, καθώς και οι βομβιστικές επιθέσεις, γεγονότα τα οποία ισχυροποιούν την άποψη μας ότι η ειρήνη στη Μέση Ανατολή είναι όνειρο αππραγματοποίητο, τουλάχιστον με ανθρώπινες ενέργειες. Συνεχίζουμε την περιγραφή των βομβιστικών επιθέσεων, καθόσον έχουν άμεση σχέση με το θέμα μας. Μέσα στη χαώδη και δραματική κατάσταση που υπάρχει στη Μέση Ανατολή ο μελλοντικός Υπέρ-Ηγέτης (ο **Αντί**Χριστος) θα παρουσιαστεί σαν η «μοναδική» λύση του προ-

βλήματος. Η παράθεση των δραματικών γεγονότων συνεχίζεται:

21 Μαρτίου 1997. Αντάρτης της οργάνωσης «Χαμάς» πυροδοτεί εκρηκτικό μηχανισμό σε καφετέρια στο Τελ Αβίδ, προκαλώντας το θάνατο τριών ατόμων και του ίδιου και τον τραυματισμό άλλων 48. Είναι η **ΠΡΩΤΗ επίθεση** αυτοκτονίας (αλλά και η **19η** κατά σειρά) εναντίον Ισραηλινού στόχου μετά την απόφαση της κυβέρνησης Μπένζαμιν Νετανιάχου να εποικήσει την αραβική ανατολική Ιερουσαλήμ (ΕΘΝΟΣ/22 και 27.03.1997).

01 Απριλίου 1997. Δύο Παλαιστίνιοι “καμικάζι” έχασαν τη ζωή τους σε βομβιστικές επιθέσεις στη λωρίδα της Γάζας, ενώ άλλοι δύο συμπατριώτες τους σκοτώθηκαν λίγο αργότερα από πυρά Ισραηλινών στρατιωτών. Η Χαμάς αναφέρει ότι οι αυτόχειρες δεν ήσαν μέλη της. Είναι η **ΔΕΥΤΕΡΗ επίθεση** μέσα στο 1997 και η **20η** από το 1994, ημερομηνία υπογραφής συμφωνίας μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών (ΕΘΝΟΣ/02.04.1997)

08 Απριλίου 1997. Τρεις νεκροί νεαροί Παλαιστίνιοι και πάνω από 100 τραυματίες είναι ο τραγικός απολογισμός των ταραχών που ξέσπασαν στη διαιρεμένη πόλη της Χεβρώνας. Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν και τις επόμενες ημέρες με τρεις Παλαιστίνιους σοβαρά τραυματίες (ΕΘΝΟΣ/18.04.1997).

Ιούνιος 1997. Δέκα τρεις (13) Παλαιστίνιοι τραυματίζονται σοβαρά σε επεισόδια στη Δυτική Όχθη. Ο **Εχούντ Μπάρακ**, ο νέος αρχηγός του Εργατικού Κόμματος του Ισραήλ, που στις 03.06.1997 διαδέχτηκε τον Σιμόν Πέρες τάσσεται υπέρ της δημιουργίας ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους.

30 Ιουλίου 1997. Δύο καμικάζι εκδηλώνουν **ΤΡΙΤΗ επίθεση** αυτοκτονίας για το 1997 (και **21η** από το 1994) στην πολυσύχναστη αγορά Μαχάνε Γέχουντα της Ιερουσαλήμ, που κόστισε τη ζωή 15 ατόμων, μαζί με τους βομβιστές και τον τραυματισμό άλλων 156. Θεωρείται η χειρότερη επίθεση από αυτή που συνέβηκε το Μάρτιο του 96, όταν δύο καμικάζι ανατίναξαν δύο λεωφορεία. Την έκρηξη ακολούθησαν σκηνές φρίκης (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/31.07.1997).

Αύγουστος 1997. Καζάνι που βράζει η Μέση Ανατολή. Ισραηλινά αεροσκάφη το βράδυ της 08.08.1997 εξαπέλυσαν επίθεση με πυραύλους στους λόφους Νααμέ, 15 χλμ νότια της Βηρυτού, ενώ νωρίς το πρωί της ίδιας ημέρας πύραυλοι Κατιούσα, που εκτοξεύτηκαν από το Λίβανο, προκάλεσαν καταστροφές σε συναγωγή στην πόλη Κίριατ Σμόνα στο βόρειο Ισραήλ. Ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Τζέιμς Ρούμπιν δήλωσε ότι «αν τα επεισόδια δεν σταματήσουν, υπάρχει κίνδυνος επέκτασης της βίας σε ολόκληρη την περιοχή...» (ΕΘΝΟΣ/10.08.1997).

18 Αυγούστου 1997. Έξι (6) άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και άλλοι 36 τραυματίστηκαν σε βομβαρδισμούς της Σιδώνας από άνδρες της φιλοϊσραηλινής πολιτοφυλακής του νότιου Λιβάνου. Ήταν η πιο αιματηρή επίθεση που δέχτηκε η Σιδώνα από τον Απρίλιο 1996 (ΝΕΑ/19.08.1997).

4 Σεπτεμβρίου 1997. Τουλάχιστον 7 άνθρωποι σκοτώθηκαν και πάνω από 150 τραυματίστηκαν από νέα επίθεση αυτοκτονίας της «Χαμάς» (ΤΕΤΑΡΤΗ μέσα στο 1997) στην εμπορική περιοχή Μπεν Γεχούντα της Ιερουσαλήμ. Είναι η **22η** κατά σειρά επίθεση από το 1994. Εκδηλώνεται έντονη Αμερικάνικη πρωτοβουλία για ειρηνική επίλυση της κρίσης με την άφιξη στις **10 Σεπτεμβρίου 1997** της υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, **Μαντλίν Ολμπράιτ**, η οποία μετά από τριήμερες άκαρπες συνομιλίες, επιστρέφει στην Ουάσιγκτον με άδεια χέρια,

5 Σεπτεμβρίου 1997. Δώδεκα Ισραηλινοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στο νότιο Λίβανο, σε συγκρούσεις με άνδρες των ενόπλων δυνάμεων του Λιβάνου και ανταρτών της «Χεζμπολάχ». Σύμφωνα με ανταπόκριση από το Ισραήλ «...πρόκειται για τις μεγαλύτερες απώλειες, που έχει ο Ισραηλινός στρατός σε μια σύγκρουση από το 1985, οπότε αποσύρθηκε από το Λίβανο το μεγαλύτερο μέρος των δυνάμεων, που είχαν εισβάλει το 1982 και εγκαθιδρύθηκε ζώνη ασφαλείας» (ΝΕΑ/06.09.1997).

23 Νοεμβρίου 1997. Εννέα (9) νεκροί και τουλάχιστον έξι (6) βαριά τραυματίες άμαχοι Λιβανέζοι είναι ο απολογισμός των βομβαρδισμών ομάδας φιλοϊρανών ανταρτών της «Χεζμπολάχ» στο νότιο

Λίβανο εναντίον Ισραηλινών φυλακίων στην περιοχή Μπέιτ Λιφ, στη ζώνη ασφαλείας.

2 Απριλίου 1998. Το Υπουργικό Συμβούλιο του Ισραήλ, ενέκρινε την «Απόφαση 425» του ΟΗΕ για αποχώρηση των στρατευμάτων του από το νότιο Λίβανο...αλλά την επομένη συνεχίστηκαν οι επιδρομές εναντίον βάσεων της «Χεζμπολάχ».

27 Αυγούστου 1998. Βομβιστική επίθεση προκαλεί τον τραυματισμό δεκάδων ανθρώπων στο κέντρο του Τελ Αβίδ, σε εμπορική περιοχή της πόλης (23η από το 1994).

◆ **Συμφωνία Ουάι Πλαντέισον.** Στις **23.10.1998** μετά από ενέργειες του προέδρου των ΗΠΑ υπογράφηκε μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων συμφωνία ειρήνευσης, που προέβλεπε: **Σταδιακή αποχώρηση** του Ισραήλ από μέρος της Δυτικής Όχθης, **σταδιακή απελευθέρωση** 750 Παλαιστινίων πολιτικών κρατουμένων, **παγίωση διαπραγματεύσεων** για την ασφαλή μετάβαση Παλαιστινιακού πληθυσμού μεταξύ της Λωρίδας της Γάζας και της Δυτικής Όχθης και αντίστροφα και **συμφωνία** για τη λειτουργία Παλαιστινιακού αεροδρομίου στη Λωρίδα της Γάζας.

Η συμφωνία αυτή αμέσως τέθηκε σε δοκιμασία, καθόσον στις **06 Νοεμβρίου 1998** επίθεση βομβιστών καμικάζι της Χαμάς προκαλεί το θάνατο 4 ατόμων (**24η** κατά σειρά) και οδηγεί την Ισραηλινή κυβέρνηση σε αναδίπλωση σχετικά με τη συμφωνία του Ουάι Πλαντέισον.

Το επόμενο έτος, στις **20.02.1999** η Ισλαμική οργάνωση «Χεζμπολάχ» με βομβιστική ενέργεια πλήττει στο νότιο Λίβανο Ισραηλινή αυτοκινητοπομπή με αξιωματούχους των Υπηρεσιών ασφαλείας του Ισραήλ, με 4 νεκρούς. Λίγη ώρα μετά την επίθεση αυτή, στην ίδια περιοχή, εξερράγη και δεύτερη βόμβα.

◆ Στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν το **Μάιο 1999** νέος πρωθυπουργός εκλέγεται ο ηγέτης του Εργατικού κόμματος **Εχούντ Μπάρακ** με ποσοστό **56%** των ψήφων, οποίος υποσχέθηκε ότι θα ακολουθήσει την πολιτική του δολοφονηθέντα Γιτζάκ Ράμπιν. Όπως ο Γ.Ράμπιν, έτσι και ο Ε.Μπάρακ πίστευε στην αναγκαιότητα

των εδαφικών παραχωρήσεων με αντάλλαγμα την ειρήνη με τους γείτονες του Ισραήλ. Η έκρυθμη κατάσταση στη Μέση Ανατολή δεν άλλαξε, αλλά εντάθηκε, με επικίνδυνη κορύφωση τα γεγονότα που συνέβησαν τον Οκτώβριο του 2000. Βασική αιτία του αδιεξόδου μεταξύ των δύο

πλευρών ήταν η μεγάλη επιμονή των Παλαιστινίων να δημιουργήσουν ανεξάρτητο κράτος **με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ**. Επειδή το αίτημά τους αυτό το Ισραήλ δεν το διαπραγματεύεται, οι συνομιλίες συνήθως καταλήγουν σε παταγώδη αποτυχία. Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στην Παλαιστινιακή πλευρά, γιατί διεκδικεί κάτι, που δεν της ανήκει και αυτό θα το εξηγήσουμε στο τέλος του παρόντος κεφαλαίου. Σε συνομιλίες που διεξήχθησαν το Σεπτέμβριο του 1999 ο υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Δαβίδ Λέβι τόνισε ότι «**μια ενωμένη Ιερουσαλήμ υπό Ισραηλινή κυριαρχία θα παραμείνει πρωτεύουσα του κράτους του Ισραήλ**». Ο υπαρχηγός του Αραφάτ Μαχμούντ Αμπάς εξέφραζε την ελπίδα «**να ζήσουν οι Παλαιστίνιοι σε ανεξάρτητο κράτος με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/15.09.1999).

5. ΓΙΤΖΑΚ ΡΑΜΠΙΝ και ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ

Ο Γιτζάκ Ράμπιν και ο Γιασέρ Αραφάτ ήσαν από τους κορυφαίους πρωταγωνιστικές των εξελίξεων στη Μέση Ανατολή, η ισχυρή προσωπικότητά τους σηματοδότησε επί δεκαετίες τους λαούς τους, για τους οποίους αποτελούσαν πλέον "σύμβολα", οι δε προσπάθειές τους για την πολυπόθητη επίτευξη της ειρήνης στη Μέση Ανατολή είχε την προσωπική τους σφραγίδα σε όλες σχεδόν τις φάσεις της ειρηνευτικής διαδικασίας. Ήδη, στα προηγούμενα κεφάλαια αναφερθήκαμε σε πολλές πρωτοβουλίες και δραστηριότητες που είχαν αναλάβει οι 2 ηγέτες κατά την πορεία τους. Για να είναι όμως ολοκληρωμένη η μελέτη μας θα πρέπει να σκιαγραφήσουμε με περισσότερες λεπτομέρειες τα πορτρέτα των 2 ηγετών, του Ισραηλινού Γιτζάκ Ράμπιν και του Παλαιστίνιου Γιασέρ Αραφάτ.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΓΙΤΖΑΚ ΡΑΜΠΙΝ!

Γεννήθηκε στην Ιερουσαλήμ την **1η Μαρτίου 1922**. Αποφοίτησε από τη Γεωργική Σχολή Κουτούρι. Συμμετείχε στις επιχειρήσεις Παλμάχ στη Συρία το 1941. Το έτος **1945** ήταν υπαρχηγός στην επιχείρηση απελευθέρωσης 200 παρανόμων μεταναστών απ' το στρα-

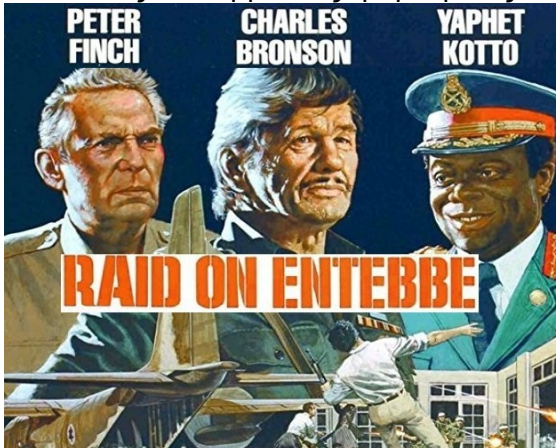
τόπεδο Ατλίτ. Τον Ιούνιο του ίδιου έτους συνελήφθηκε με εκατοντάδες άλλους Εβραίους από τους Βρετανούς και κλείστηκε για έξι (6) μήνες σε στρατόπεδο κρατουμένων. Τον Οκτώβριο του **1947** διορίστηκε υπαρχηγός της Παλμάχ υπό τις διαταγές του Αλόν. Την άνοιξη του **1948** διηύθυνε την επιχείρηση Νάχσον, με σκοπό τη διάνοιξη της οδού για την Ιερουσαλήμ και την απελευθέρωση των συνοικιών Καταμόν και Σείχ Τζάρα. Με διοικητή τον Αλόν, συμμετείχε στις μάχες για την κατάληψη της Λίδας και της Ράμλε. Ήταν μέλος της επιτροπής που υπέγραψε τη «**Συμφωνία της Ρόδου**» το **1949** με τα Αραβικά κράτη. Το **1953** αποφοίτησε από τη στρατιωτική σχολή της Βρετανίας.

Έχοντας υπηρετήσει σε ανώτερα αξιώματα, διορίστηκε υπαρχηγός του Γενικού Επιτελείου και το **1964** έγινε ο 7ος κατά σειρά Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου, οδηγώντας το στρατό του Ισραήλ το **1967** στην περίφημη νίκη του «Πολέμου των έξι ημερών». Τον Ιανουάριο του **1968** αποστρατεύθηκε και στη συνέχεια έγινε πρόεδρος του Ισραήλ στις ΗΠΑ, όπου υπηρέτησε για πέντε χρόνια. Χαρακτηρίζεται ο κορυφαίος «σάμπρα» Ισραηλινός, ο θεμελιωτής του Μεγάλου Ισραήλ ("Eretz Israel"), όχι με την έννοια που του δίνουν οι φανατικοί ομοεθνείς του, αλλά με την έννοια του ισχυρού, του απαλλαγμένου από κάθε αίσθημα κατωτερότητας του Ισραήλ. Έτσι εξηγείται η μακρά στρατιωτική του θητεία.

Στις εκλογές του **1973** εκλέχτηκε μέλος της **Κνέσετ** και διορίστηκε υπουργός εργασίας από την πρωθυπουργό **Γκόλντα Μείρ**, η οποία το επόμενο έτος παραιτήθηκε και στις 3 Ιουνίου **1974** διο-

ρίζεται πρωθυπουργός ο Γιτζάκ Ράμπιν. Την 1η Σεπτεμβρίου **1975** υπογράφεται συμφωνία μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ, στην οποία συμφωνήθηκε η επίλυση της διαμάχης των 2 κρατών να γίνεται με ειρηνικά μέσα και όχι με στρατιωτική ισχύ. Αυτό θεωρήθηκε μια μεγάλη επιτυχία του πρωθυπουργού Γιτζάκ Ράμπιν, η οποία είχε και συνέχεια με τις συμφωνίες του **Καμπ Ντέιβιντ** και το σύμφωνο ειρήνης που υπογράφηκε μεταξύ των 2 μερών το 1978 και 1979. Για το θέμα αυτό έχουμε ήδη αναφερθεί σε προηγούμενα κεφάλαια.

◆ Ένα από τα δραματικά γεγονότα της περιόδου εκείνης ήταν η γνωστή «**Επιχείρηση Έντεμπε**», την οποία οι Ισραηλινοί της έδωσαν την κωδική ονομασία «**Επιχείρηση Αστροπελέκι**». Με διαταγή του Γιτζάκ Ράμπιν πραγματοποιήθηκε στρατιωτική επιδρομή επίλεκτων δυνάμεων του Ισραηλινού στρατού για την απελευθέρωση 248 επιβατών και του 12μελούς πληρώματος ενός αεροσκάφους Airbus A300 της Air France, που κρατούνταν όμηροι από Παλαιστίνιους και Γερμανούς τρομοκράτες στο αεροδρόμιο Έντεμπε

της πρωτεύουσας της Ουγκάντας, Καμπάλα. Οι τρομοκράτες είχαν επιβιβαστεί στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, που ήταν ενδιάμεσος σταθμός μεταξύ Τελ Αβίβ και Παρισιού. Η επιχείρηση έλαβε χώρα το βράδυ της **3 Ιουλίου 1976** και ολοκληρώθηκε τις πρωινές ώρες της επόμενης ώρας της επόμενης ημέρας. Κατά την επιχείρηση σκοτώθηκαν και οι έξι αεροπειρατές, τρεις όμηροι και ο αρχηγός των Ισραηλινών κομάντος συνταγματάρχης **Γιονατάν Νετανιάχου**, αδελφός του μετέπειτα πρωθυπουργού του Ισραήλ, Μπέντζαμιν Νετανιάχου (η φωτογραφία είναι από την κινηματογραφική ταινία "ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΝΤΕΜΠΕ").

Ήταν τέτοια η επιτυχία της επιχείρησης που είχε παγκόσμιο

αντίκτυπο για την αστραπιαία και συντονισμένη ενέργεια των Ισραηλινών κομάντος και έδωσε μεγάλη ισχύ στο Ισραήλ και στον πρωθυπουργό Γιτζάκ Ράμπιν. Για πολλές ημέρες το γεγονός αυτό ήταν κυρίαρχο θέμα παγκόσμια σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αργότερα γυρίστηκαν με θέμα την επιχείρηση στο Έντεμπε και 3 κινηματογραφικές υπερπαραγωγές:

- **«Νίκη στο Έντεμπε»** (1976) του Μάρβιν Τσόμσκι, με πρωταγωνιστές τους Άντονι Χόπκινς, Μπαρτ Λάνκαστερ, Ελίζαμπεθ Τέιλορ και Ρίτσαρντ Ντρέιφους.
- **«Επιδρομή στο Έντεμπε»** (1977) του Ίρβιν Κέρσενερ, με πρωταγωνιστές τους Τσαρλς Μπρόνσον Χορστ Μπούχολτζ, Γιάφεντ Κότο.
- **«Επιχείρηση Αστροπελέκι»** (1977) του Μεναχέμ Γκολάν, με τους Γιοράμ Γκαόν, Σίμπιλ Ντάνιγκ και Κλάους Κίνσκι

◆ Όταν βεβαιώθηκε ο Γιτζάκ Ράμπιν ότι το Ισραήλ έφθασε στο σημείο να μπορεί να διαπραγματεύεται από θέση ισχύος, οι προσπάθειές του επικεντρώθηκαν στην εδραίωση της ειρήνης. Ο στρατιώτης Ράμπιν προσαρμόστηκε στη νέα πραγματικότητα που είχε δημιουργηθεί και προσανατολίστηκε προς την ειρηνική συμβίωση. Ήρθε για το σκοπό αυτό σε επαφή με τον Παλαιστίνιο ηγέτη Γιάσερ Αραφάτ και οι δύο μαζί άρχισαν ένα επίπονο αγώνα δρόμου για την εδραίωση της ειρήνης και της σταθερότητας στη Μέση Ανατολή.

Ο Ράμπιν διαδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλο στην υπογραφή των συμφωνιών του Όσλο με τις οποίες δημιουργήθηκε η **«Ανεξάρτητη Παλαιστινιακή Αρχή»** στην οποία πέρασε ο μερικός έλεγχος των περιοχών της Λωρίδας της Γάζας και της Δυτικής Όχθης. Πριν την υπογραφή των συμφωνιών, ο Γιτζάκ Ράμπιν δέχτηκε μία επιστολή από τον Γιάσερ Αραφάτ με την οποία ο ηγέτης της PLO αποκήρυσε τη βία και αναγνώριζε επίσημα το κράτος του Ισραήλ. Την ίδια μέρα, **09.09.1993**, ο Γιτζάκ Ράμπιν απάντησε αναγνωρίζοντας την PLO. Η ανακοίνωση των συμφωνιών του Όσλο, που ακολούθησαν, προκάλεσε διαδηλώσεις διαμαρτυρίας στο Ισραήλ, καθόσον οι συμφωνίες αυτές δίχασαν την κοινωνία του Ισραήλ, όπου μια μεγάλη μερίδα έβλεπε τον Ράμπιν ως τον ήρωα ηγέτη που βοήθησε στην προώθηση της ειρήνης, ενώ για κάποιους άλλους χαρα-

κτηριζόταν ως προδότης, γιατί παραχώρησε εδάφη στους Παλαιστίνιους που θεωρούσαν εθνικά εδάφη του Ισραήλ. Για τη συμβολή του Ράμπιν στην επίτευξη των συμφωνιών του Όσλο, το 1994 ο Ράμπιν μοιράστηκε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης με τον Γιάσερ Αραφάτ και τον Σιμόν Πέρες.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ!

Το πλήρες όνομά του είναι «*Μοχάμεντ Γιάσερ Αμπντέλ Ραχμάν Αμπντέλ Ραούφ Αραφάτ αλ Κούντουα*». Ήταν γνωστός, εκτός ως **Γιάσερ Αραφάτ** και ως **Αμπού Αμάρ**. Γεννήθηκε στις 24 Αυγούστου 1929 και πέθανε στις 11 Νοεμβρίου 2004. Ήταν ο 1ος πρόεδρος της "*Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης*"

γνωστή διεθνώς ως PLO (Palestine Liberation Organization), η οποία ιδρύθηκε το 1964 με κύριο σκοπό να ενώσει τις διάφορες Παλαιστινιακές ομάδες ενάντια στο Ισραήλ, προκειμένου να επιτύχει την πλήρη κυριαρχία στον τομέα της Αραβικής Παλαιστίνης.

Το **1959** ο Αραφάτ ίδρυσε την οργάνωση «**Αλ Φατάχ**», που σημαίνει «**νίκη**», ενώ παράλληλα δούλεψε ως μηχανικός στους πετρελαιαγωγούς του Κουβέιτ. Το **1967** με τον πόλεμο των "έξι ημερών" γνώρισε την ήττα των Αραβικών συνασπισμένων δυνάμεων. Μετά 2 έτη όμως, το **1969**, που συνέβησαν σημαντικές εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, ήταν η χρονιά που αναδείχθηκε ο Γιάσερ Αραφάτ, ενώ στο Ισραήλ την πρωθυπουργία ανέλαβε η "γηραιά κυρία" (όπως την αποκαλούσαν) **Γκόλντα Μείρ**.

Τον Φεβρουάριο του **1969** διεξήχθη στο Κάιρο της Αιγύπτου η σύνοδος του "Παλαιστινιακού Εθνικού Συμβουλίου" (PNC), το οποίο Συμβούλιο οι Παλαιστινιακές οργανώσεις αναγνώριζαν ως εξόριστη κυβέρνηση του μελλοντικού Παλαιστινιακού κράτους. Σκοπός της συνόδου, στην οποία μετείχαν 105 εκπρόσωποι Παλαιστινιακών οργανώσεων, ήταν η εκλογή της νέας ηγεσίας της ΟΑΠ

(PLO). Η σύνοδος εξελίχθηκε σε θρίαμβο της οργάνωσης του 39ετούς Αραφάτ, της Αλ Φατάχ, ο οποίος ανέλαβε ουσιαστικά τον πλήρη έλεγχο της ΟΑΠ.

Τον Οκτώβριο του **1974** η Αραβική Συνδιάσκεψη αναγνώρισε την ΟΑΠ ως το μοναδικό εκπρόσωπο των Παλαιστινίων και το Νοέμβριο του ίδιου έτους ο Αραφάτ συμμετείχε στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ως αντιπρόσωπός της. Με την ήττα που υπέστησαν οι Αραβικές δυνάμεις το **1982** από τον Ισραηλινό στρατό, η ηγεσία της ΟΑΠ μεταφέρθηκε στην Τυνησία.

Το **1987** ξέσπασε η πρώτη Ιντιφάντα (που σημαίνει "εξέγερση") ενώ το **1988** το Παλαιστινιακό Εθνικό Συμβούλιο αποδέχθηκε την απόφαση 242 του ΟΗΕ που αναγνώρισε το κράτος του Ισραήλ. Ενώ το **1991** στη Συνδιάσκεψη της Μαδρίτης δεν σημειώθηκε κάποια πρόοδος στη διαμάχη Παλαιστινίων και Ισραήλ, το **1993** με τη γνωστή Συμφωνία του Όσλο, παραχωρήθηκε περιορισμένη αυτονομία στη Λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη. Το επόμενο χρόνο, Ιούνιος **1994**, ο Γιάσερ Αραφάτ επέστρεψε μετά από 27 χρόνια στη Λωρίδα της Γάζας και στην Ιερικώ για να αναλάβει την ηγεσία της "Παλαιστινιακής Εθνικής Αρχής" (PNA). Το φθινόπωρο του ίδιου έτους (1994) ο Γιάσερ Αραφάτ, ο Γιτζάκ Ράμπιν και ο υπουργός εξωτερικών του Ισραήλ Σιμόν Πέρες τιμήθηκαν με το βραβείο **Νόμπελ Ειρήνης** για τις θετικές ειρηνευτικές πρωτοβουλίες που είχαν αναλάβει.

Το **2000** ξέσπασε η δεύτερη ιντιφάντα (εξέγερση), και ο Γιάσερ Αραφάτ πρότεινε τη λύση των δύο κρατών: οι Παλαιστίνιοι θα αναγνώριζαν το Ισραήλ, με αντάλλαγμα τη δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους στα εδάφη που είχαν καταληφθεί το 1967 από το Ισραήλ. Από το Δεκέμβριο του **2001** ο Αραφάτ παρέμεινε αποκλεισμένος στο αρχηγείο του στη Ραμάλα, κυκλωμένος από Ισραηλινά στρατεύματα. Έπειτα από πιέσεις των ΗΠΑ, απελευθερώθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου **2002**. Η υγεία του είχε αρχίσει να κλονίζεται και λόγω σοβαρής επιδείνωσης που παρουσιάστηκε εισήχθη σε νοσοκομείο του Παρισιού, όπου το Νοέμβριο του **2004** πέθανε, μετά από μία περιπετειώδη ζωή.

6. Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Ο Ιησούς Χριστός επισκέφτηκε για τελευταία φορά το μεγαλοπρεπή ναό στην Ιερουσαλήμ λίγες ημέρες πριν από τη σταύρωσή Του και από τη στιγμή που βγήκε έξω, σύμφωνα με την Ιουδαϊκή παράδοση που την αναφέρουν ο Ιώσηπος (Ιουδ. Πολ. VI 5-3) και ο Τάκιτος (Επιστολή Ε΄13), «ο οίκος ούτος έμεινεν έρημος», διότι οι Ιουδαίοι δεν Τον αναγνώρισαν σαν τον προσδοκώμενο Μεσσία τους και Τον απέρριψαν.

Ο ίδιος ο Ιησούς είχε προφητεύσει την καταστροφή του ναού, αλλά και της Ιερουσαλήμ, με χαρακτηριστικό τρόπο: *«Ταύτα τα οποία θεωρείτε, θέλουσιν ελθεί ημέραι, εις τας οποίας ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΑΦΕΘΗ ΛΙΘΟΣ ΕΠΙ ΛΙΘΟΝ, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή»* (Λουκάς ΚΑ/21:6). Πράγματι το έτος 70 μ.Χ. οι Ρωμαίοι υπό την ηγεσία του αυτοκράτορα Τίτου, κατέστρεψαν την Ιερουσαλήμ και ο ναός αποτεφρώθηκε από τη φωτιά, με αποτέλεσμα να μη μείνει «λίθος επί λίθον» και μάλιστα, όπως αναφέρει ο Ιουδαίος ιστορικός Μαύμωνίδης, οι Ρωμαίοι κατέσκαψαν και έκαναν χωράφι ακόμα και τα θεμέλια του ναού, με σκοπό να θεωρηθεί η έκταση καλλιεργήσιμη και έτσι να μην υπάρξει δυνατότητα νέας ανοικοδόμησης του ναού. Ένας άλλος λόγος που οι Ρωμαίοι δεν άφησαν «πέτρα επάνω στην πέτρα» ήταν ότι ο ναός είχε πολύ χρυσάφι, το οποίο με τη φωτιά έλιωσε και έγινε ένα σώμα με τα πέτρινα τοιχώματα του ναού, γι' αυτό χρειάστηκε οι Ρωμαίοι να ξεκολλήσουν τις πέτρες μεταξύ τους για να πάρουν το χρυσάφι.

Ο ναός που καταστράφηκε το 70 μ.Χ. είναι ο 2ος ναός, γνωστός ως ο ναός του Ηρώδη. Ο 1^{ος} ναός, που χτίστηκε από τον Σολομώντα και που ήταν ένα από τα επτά θαύματα της αρχαιότητας, καταστράφηκε το 587 π.Χ. από τους Βαβυλώνιους. Και οι δύο ναοί καταστράφηκαν ακριβώς την ίδια ημερομηνία, στις 9 του Εβραϊκού μήνα Αβ (ή Οβ). Μέσα στην πάροδο των αιώνων οι Ιουδαίοι πήγαιναν όποτε μπορούσαν στο «Τείχος των Δακρύων» για να προσευχηθούν και για να θρηνήσουν την 9η ημέρα της νηστείας για το χαμό του ναού τους. Όλοι οι Ιουδαίοι σ' ολόκληρο τον κόσμο έχουν διαβάσει το βιβλίο των Θρήνων του Ιερεμία και προσεύχο-

νται ο Θεός να στείλει το Μεσσία που θα χτίσει το ναό και που θα οδηγήσει τον Ισραήλ και τον υπόλοιπο κόσμο στην απολύτρωση.

Οι Ιουδαίοι επιχείρησαν για πρώτη φορά να ανοικοδομήσουν τον 3^ο ναό τους το έτος **363 μ.Χ.** με πρωτοβουλία του Βυζαντινού αυτοκράτορα Ιουλιανού του Παραβάτη, ο οποίος λάτρης της αρχαίας Ελλάδας ήθελε να αποδείξει ότι τα προφητικά λόγια του Ιησού ήσαν ψευδή. Η προσπάθειά του απέτυχε παταγωδώς, παρά την αυτοκρατορική θέληση και προστασία και παρά τον ζήλο των Εβραίων που συγκεντρώθηκαν εκεί απ' όλο τον κόσμο. Αναφέρεται πως, όταν άρχισαν να εργάζονται, έγινε ένας φοβερός σεισμός και όταν αργότερα επιχείρησαν τρεις φορές να θέσουν τα θεμέλια του ναού, ξεπηδούσαν από το έδαφος φλόγες, καυτερή άμμος και λιθάρια που διασκόρπισαν τους Ιουδαίους καταπληγμένους.

Το γεγονός αυτό το περιγράφουν πανομοιότυπα στα συγγράμματά τους ο Ιωάννης Χρυσόστομος, ο Γρηγόριος Θεολόγος, ο ειδωλόλατρης συγγραφέας Αμμιανός Μαρκελίνος και ο Εβραίος Ραββίνος Γεδαλία. Ειδικότερα, ο Αμμιανός Μαρκελίνος, που ήταν αυτόπτης μάρτυρας του γεγονότος, γράφει: *«Ενώ δε γενναίως επέμενεν ο Αλύπιος (αξιωματικός του Ιουλιανού), βοηθούντος και του ηγεμόνος της Επαρχίας, πυρός σφαίραι φρικώδεις, πυκνώς εκκύπτουσαι πλησίον των θεμελίων, ΠΟΛΛΑΚΙΣ τους εργαζομένους ΚΑΤΕΚΑΥΣΑΝ και τέλος κατέστησαν τον τόπον εκείνον απρόσιτον»*. Από τότε και για πολλούς αιώνες αργότερα οι Ιουδαίοι, δεν επιχείρησαν ξανά να ανοικοδομήσουν το ναό.

Σήμερα οι Ιουδαίοι, αν και διαθέτουν την πλειονότητα του παγκόσμιου πλούτου, δεν μπορούν να ξαναχτίσουν το ναό τους, παρ' όλο που αυτό είναι διακαής επιθυμία μέσα τους. Αυτή τη στιγμή, στη θέση που ήταν χτισμένος ο άλλοτε ναός του Σολομώντα, έχει χτιστεί από τους Μουσουλμάνους το Τέμενος του Ομάρ. Πολλοί πιστεύουν ότι οι Ισραηλίτες περιμένουν με μεγάλη λαχτάρα την ώρα που θα καταστραφεί το Τέμενος (ήδη έχουν κάνει πολλές ανεπιτυχείς απόπειρες να το ανατινάξουν), για να μπορέσουν να ξαναχτίσουν το ναό τους, πλην όμως, όπως θα εξηγήσουμε στη συνέχεια, δεν είναι απαραίτητο να καταστραφεί το Τέμενος.

◆ Μέσα στην ανθρώπινη ιστορία υπάρχουν μερικά γεγονότα «κλειδιά» τα οποία είναι για κάθε λαό ορόσημα. Τέτοια ορόσημα στην ιστορία του λαού Ισραήλ είναι η ανασύστασή του σαν κυρίαρχο κράτος στις **15 Μαΐου 1948** και η επέκταση των γεωγραφικών ορίων του με τον περιφήμο πόλεμο των «6 ημερών», όπου το γνωστό Τέμενος του Ομάρ περιήλθε στην κατοχή του Ισραήλ. Στις **5 Ιουνίου 1967** και μετά την πάροδο 2.000 περίπου ετών, Ισραηλινοί στρατιώτες κατακτούν και πατούν το έδαφος στο Δυτικό Τείχος, εκεί όπου ήταν το τελευταίο ίχνος του ναού.

Ο δεύτερος ναός βρισκόταν χτισμένος επάνω ακριβώς στα θεμέλια του πρώτου ναού. Στα ίδια ακριβώς θεμέλια πρέπει να χτιστεί και ο τρίτος ναός. Πολλοί υποθέτουν ότι ο Μουσουλμανικός ναός, που χτίστηκε το **691 μ.Χ.**, βρίσκεται στο σημείο που ήταν χτισμένος ο άλλοτε ναός του Θεού. Αποδείχθηκε όμως από αρχαιολογικές έρευνες και ανασκαφές ότι δεν είναι ακριβώς έτσι. Από το 1967 και μετά, έχουν δοθεί στους Μουσουλμάνους δικαιώματα να χρησιμοποιούν το επάνω μέρος του Τέμενος του Ομάρ, του μέρους εκείνου που βρίσκεται στην επιφάνεια της γης. Έτσι σήμερα, οι Ιουδαίοι πηγαίνουν και λατρεύουν τον Θεό στο κάτω μέρος του Τείχους και οι Μουσουλμάνοι πηγαίνουν στο νότιο μέρος του Τείχους, στο Τέμενος του Βράχου καθώς και στο λεγόμενο Αλάσκ Λαμάσκ. Το Τέμενος του Βράχου (στο κέντρο του οποίου βρίσκεται το Τέμενος του Ομάρ) δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «τζαμί», αλλά είναι ένα ιερό προσκύνημα στο οποίο γίνεται μόνο προσευχή και όχι κήρυγμα το οποίο γίνεται μόνο στο Αλάσκ Λαμάσκ.

Πριν το 1967 η περιοχή στο Τέμενος του Βράχου και γύρω από αυτό ήταν γεμάτη ερείπια και σχεδόν απρόσιτη για τους Ιουδαίους, από τους οποίους ελάχιστοι μπορούσαν να πάνε εκεί να προσευχηθούν και μάλιστα με κίνδυνο της ζωής τους, γιατί οι Μουσουλμάνοι τους πετροβολούσαν. Μετά το 1967, όταν η περιοχή περιήλθε στην κυριαρχία του Ισραήλ, ο χώρος καθαρίστηκε και έτσι μπορούν να πάνε στο Δυτικό Τείχος για να το δουν 250.000 άτομα, χωρίς να υπάρχει πρόβλημα συνωστισμού. Σήμερα στο Δυτικό Τείχος υπάρχει μια μεγάλη πλατεία, το Τέμενος του Βράχου με το Τέμενος του Ομάρ στο κέντρο του και στα αριστερά του Τεμένους

υπάρχει μία κενή περιοχή, στην οποία ήταν χτισμένος ο άλλος ναός της Ιερουσαλήμ. Αυτό ανακαλύφθηκε από ανασκαφές που έγιναν κάτω από το Τέμενος του Ομάρ, όπου υπάρχει ένα τεράστιο τούνελ 900 ποδών, στο οποίο βρίσκεται και ένα κτίσμα 600 τετραγωνικών ποδών και ύψους 60 ποδών, η κατασκευή του οποίου χρονολογείται πριν από 1900 χρόνια περίπου. Είναι ένας «ναός» χτισμένος από τις πέτρες του ναού που κατέστρεψαν οι Ρωμαίοι.

Στο Ισραήλ κυκλοφορεί σε ευρεία κλίμακα ένα βιβλίο με τίτλο «**Η αποστολή του Τορά**» (Mishneh Torah), το οποίο έχει γραφτεί από τον Εβραίο λόγιο Μενοναντεϋ και η συγγραφή του βασίστηκε αποκλειστικά επάνω σε συγγράμματα που αναφέρονται για το χτίσιμο του ναού και που για 700 χρόνια είχε λογοκριθεί. Το βιβλίο αυτό δίνει την ακριβή περιγραφή του ναού και αναφέρει ότι ο ναός βρισκόταν χτισμένος απέναντι ακριβώς από την Ανατολική Πύλη και αναφέρει επί πλέον το γεγονός, επικαλούμενο αυτόπτες μάρτυρες της εποχής του Ιησού, ότι κατά την ημέρα της θυσίας της ξανθής δάμαλης οι πέντε Πύλες ήσαν σε μία ευθεία γραμμή και ο Εβραίος ιερέας που πρόσφερε τη θυσία μπορούσε να κοιτάξει από την Ανατολική Πύλη μέσα από τις πέντε Πύλες ως το παραπέτασμα του ναού. Αυτό μπορούσε να συμβεί μόνο αν βρισκόταν βόρεια του Τεμένους του Βράχου, γεγονός που είναι σημαντικό, γιατί ο ναός μπορεί να ξαναχτιστεί χωρίς να ενοχλήσουν το Τέμενος και γενικά να βεβηλώσουν τα άλλα μουσουλμανικά και χριστιανικά προσκυνήματα που υπάρχουν εκεί.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι στις **25 Σεπτεμβρίου 1996** χιλιάδες Παλαιστίνιοι συγκρούστηκαν με δυνάμεις της αστυνομίας και του στρατού του Ισραήλ, κοντά στην αυτοδιοικούμενη από Παλαιστίνιους περιοχή της Ραμάλα, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 3 Παλαιστίνιοι και να τραυματιστούν άλλοι 300 περίπου. Σύμφωνα με δημοσίευμα ημερήσιας εφημερίδας «οι συγκρούσεις ξεκίνησαν όταν οι Παλαιστίνιοι, υπακούοντας στην έκκληση του Γιάσερ Αραφάτ, και στην απόφαση Παλαιστινιακής Αρχής, πραγματοποίησαν από νωρίς χθες το πρωί απεργίες, καθιστικές διαμαρτυρίες, πορείες και διαδηλώσεις, για να καταγγείλουν την εμμονή του Ισραήλ στη διάνοιξη της αρχαιολογικής στοάς, που περνά κάτω από τα μουσουλμανικά τεμένη, και τα σπήλια της Ανατολικής

Ιερουσαλήμ...» (ΕΘΝΟΣ/26.09.1996). Η διάνοιξη της σήραγγας (στοάς) έγινε νύχτα, κάτω από πρωτοφανή μέτρα ασφάλειας. Οι Ισραηλινοί θεωρούν ότι πρόκειται για έναν σημαντικό αρχαιολογικό χώρο, ενώ οι Παλαιστίνιοι παραπονιούνται ότι μεταβάλλει το θρησκευτικό «στάτους κβο» της περιοχής.

Η στοά που διανοίχτηκε κάτω από το έδαφος, ξεκινά από την Ιουδαϊκή συνοικία, από το ύψος του τοίχους των θρήνων, περνάει μέσα από την χριστιανική συνοικία και καταλήγει στη μουσουλμανική συνοικία. Καταλαβαίνει κάποιος ότι, εάν για μια στοά που δεν είναι ορατή στην επιφάνεια της γης γίνονται διαμαρτυρίες και συγκρούσεις μεγάλης έκτασης, πολύ περισσότερο εάν ενοχληθεί κάποιο ιερό μουσουλμανικό προσκύνημα μπορεί να γίνει γενική σύρραξη στην περιοχή, η οποία είναι πολύ πιθανόν να οδηγήσει σε παγκόσμια αναμέτρηση, καθόσον θα είναι μια ιδανική ευκαιρία για τους ισχυρούς της γης να επέμβουν δήθεν για την «αποκατάσταση» της ειρήνης, αλλά με βασικό στόχο να σταθεροποιήσουν τον έλεγχό τους στα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής.

Οι Ιουδαίοι όμως ανεξάρτητα με τις όποιες παρόμοιες ενέργειες, θα ξαναχτίσουν το ναό τους. Για το σκοπό αυτό, έχουν έτοιμα όλα τα απαραίτητα υλικά. Το Ολλανδικό περιοδικό «ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ» έγραφε ότι: «Το Ισραήλ έχει παραγγείλει στις ΗΠΑ 60.000 τόνους από τις πλέον ακριβές πέτρες ονουχίτου.....που λατομούνται στην Πολιτεία Μπέντφορντ, και που προορίζονται να σταλούν στο Ισραήλ, για την ανοικοδόμηση του Ναού του Σολομώντα».

Αξίζει να αναφερθεί ότι, πριν από δεκαετίες οι Εβραίοι που μένουν στην Αμερική είχαν παρουσιάσει σε μακέτα το σχέδιο του ναού, όπως πρόκειται να ανοικοδομηθεί. Μόνον όταν ο ναός ξαναχτιστεί θα μπορεί ο λαός Ισραήλ να περιμένει τη λύτρωση με τον ερχομό του «Μεσσία». Για τον λόγο αυτό έχουν δημιουργηθεί, εδώ και πολλά χρόνια, διάφορα ινστιτούτα του ναού, που ασχολούνται με θέματα, όπως «Ανοικοδόμηση του ναού», «Σκευή του ναού» και «Υπηρεσία ιερέων στο ναό».

Στο περιοδικό «Time» της 16.10.1989 υπήρχε ένα άρθρο με τίτλο «Καιρός για ένα νέο ναό». Σ' αυτό το άρθρο ο συντάκτης

παίρνει συνεντεύξεις από αρχираββίνους και μιλά μαζί τους για τη δημιουργία των ενδυμάτων του αρχιερέα, των άρπτεων που θα παίζονται στο θυσιαστήριο του θυμιάματος και τη θυσία του ολοκαυτώματος με τη ξανθή δάμαλη.

Ο ναός πρέπει να εξαγισθεί πριν τον ξαναχτίσουν. Το έτος 1967 ο **Ραββίνος Γκόρεν** ήταν αρχираββίνος του Ισραήλ και όταν ο Ισραηλινός στρατός κατέλαβε το Τείχος, αυτός βρέθηκε εκεί και οι δημοσιογράφοι τον ρώτησαν πότε θα ξαναχτιστεί ο ναός. Η απάντηση ήταν ότι «Αυτό θα γίνει όπως έγινε στις ημέρες του βασιλιά **Δαβίδ**, που ο γιος του **Σολομώντας** έχτισε το ναό σε 40 χρόνια από την κατάληψη της Ιερουσαλήμ, έτσι θα γίνει και σήμερα». Αργότερα, το 1981 όταν ο Ραββίνος Γκόρεν, που είχε ένα Θεολογικό Ινστιτούτο πολύ κοντά στο Τέμενος του Ομάρ, ρωτήθηκε και πάλι εάν τώρα είναι ο καιρός που θα χτιστεί ο ναός, απάντησε ότι «Αυτό θα γίνει όσο ο ίδιος βρίσκεται στη ζωή και προσεύχεται να ζήσει για να δει το χτίσιμο του ναού, αλλά για να γίνει όμως αυτό -πρόσθεσε- πρέπει πρώτα να βρεθεί η μουσική τοποθεσία όπου βρίσκεται η χαμένη Κιβωτός της Διαθήκης και μετά να ξαναχτιστεί ο ναός».

Ίσως, γι' αυτό οι Ιουδαίοι θα πλανηθούν από τον επερχόμενο παγκόσμιο Ηγέτη, τον Αντίχριστο, γιατί αυτός στις ημέρες του θα κατορθώσει να ανοικοδομήσει το ναό, πετυχαίνοντας **ό,τι γι' αυτούς ήταν ακατόρθωτο ΓΙΑ ΑΙΩΝΕΣ**. Και θα πλανηθούν αρκετά εύκολα, καθόσον έχουν συνδυάσει μέσα στη σκέψη τους το γεγονός ότι «ο ναός θα ξαναχτιστεί **μόνον** όταν εμφανιστεί ο αναμενόμενος **Μεσσίας τους**».

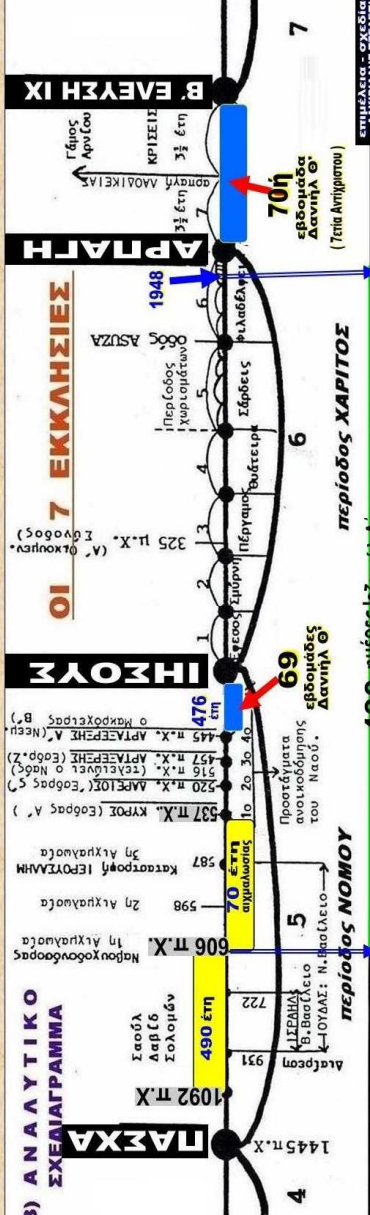
Αφού λοιπόν ο Υπέρ-Ηγέτης, 1) Θα είναι Εβραϊκής καταγωγής, 2) Θα διακηρύξει την πολυπόθητη ασφάλεια του Ισραήλ, αναγνωρίζοντας και την κυριαρχία του επάνω στη γη της Παλαιστίνης, και 3) Θα επιτρέψει να ξαναχτιστεί ο ναός, **θα γίνει αποδεκτός από το λαό ως ο αναμενόμενος ΜΕΣΣΙΑΣ τους**. Βέβαια, όταν αργότερα ζητήσει από τους Ισραηλίτες να του αποδώσουν μέσα στο ναό θεϊκή λατρεία και προσκύνηση στο πρόσωπό του (βλέπε: Αποκάλυψη ΓΓ/13:8,15, Ματθαίος ΚΔ/24:15, Δανιήλ Θ/9: 27, ΙΒ/12:11), τότε αυτοί που είναι μονοθεϊστές και **δεν δίνουν** δόξα σε άλλον, θα καταλάβουν

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ από ΒΙΒΛΙΚΗ ΑΠΟΨΗ

(Α) ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

(Β) ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ποιος είναι στην πραγματικότητα ο Ψεύδο-Μεσσίας και θα στραφούν εναντίον του. Από τη στιγμή εκείνη θα αρχίσει και το δράμα των Ιουδαίων, η μεγάλη θλίψη τους, γιατί ο Αντί-Χριστος θα διασπάσει τη συμφωνία που θα έχει συνάψει μαζί τους και θα επιτεθεί με σφοδρότητα εναντίον τους.

◆ Η κυριαρχία του Αντίχριστου επάνω στον κόσμο θα είναι επτά έτη (βλ. Δανιήλ Θ/9:24-27 /Αποκάλυψη ΙΑ/11:2-3, ΙΒ/12:6, ΙΓ/13:5) και θα αρχίσει όταν ο Ιησούς Χριστός αρπάξει την εκκλησία Του, όταν δηλαδή οι ζώντες πιστοί και οι νεκροί πιστοί που θα αναστηθούν, συναντήσουν τον Ιησού στο μεσουράνημα (Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18, κλπ). Η κυριαρχία του χωρίζεται σε 2 περιόδους, στα πρώτα τριάμισι έτη που θα είναι **υπέρ του Ισραήλ** και θα παρουσιάζεται σαν ειρηνόφιλος ηγεμόνας και στα δεύτερα τριάμισι έτη που θα είναι **κατά του Ισραήλ** (Βλέπε σχεδιάγραμμα, σελ. 307).

Το βιβλίο της Αποκάλυψης είναι ένα βιβλίο που στρέφει το φακό του στο μέλλον και μιλάει για τα γεγονότα εκείνα που θα συμβούν στην «εβδομάδα των ετών» (επτά έτη) της βασιλείας του παγκόσμιου Υπέρ-Ηγέτη, του Αντίχριστου. Όλα τα γεγονότα που αναφέρονται στη Αποκάλυψη (εκτός από τα τρία πρώτα κεφάλαια που αναφέρονται στην πορεία και στην εξέλιξη της εκκλησίας του Ιησού Χριστού), αφορούν κατά γενικότητα:

- (1) Την εμφάνιση του Ψεύδο-Μεσσία.
- (2) Τη συνθήκη που θα συνάψει με τον λαό Ισραήλ.
- (3) Την επταετή κυριαρχία του επάνω στα έθνη.
- (4) Τα γεγονότα που αναφέρονται στις κρίσεις του Θεού επάνω στα έθνη και στον Ισραήλ και που αρχίζουν αμέσως με την άνοδο του Υπέρ-Ηγέτη στην εξουσία.
- (5) Τη συντριβή της Ρωσίας με τους συμμάχους της επάνω στα όρη του Ισραήλ.
- (6) Τη συντριβή του Αντίχριστου και των δυνάμεών του στον Αρμαγεδδώνα στο τέλος της επταετίας.
- (7) Τη δοξασμένη έλευση του Κυρίου Ιησού Χριστού.

(8) Την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Θεού επάνω στη Γη.

Συγκεκριμένα το βιβλίο της Αποκάλυψης αναφέρεται σε μια σειρά κρίσεων τις οποίες κάνει ο Κύριος επάνω στη Γη. Κρίσεις που **περιφερειακά** περιλαμβάνουν ολόκληρη τη Γη και **συγκεντρωτικά** έρχονται εκτεινόμενες προς το κέντρο που είναι ο θρόνος του Αντίχριστου και η βασιλεία του, με τη μορφή «*σφραγίδων... σαλπύγων... φιαλών...*» (βλ. Αποκάλυψη Ε/5:5, Η/8:6, Ιζ'/16:1), για να χτυπηθεί το κακό, να απολυτρωθεί η Γη από τους ασεβείς και να δοθεί στους δίκαιους.

Αυτά τα γεγονότα των κρίσεων αρχίζουν με το άνοιγμα της πρώτης από τις επτά σφραγίδες που αναφέρονται στο 6^ο (ζ') κεφάλαιο της Αποκάλυψης: «*Και είδον, ότε ήνοιξε το Αρνίον (δηλ. ο Ιησούς) μίαν εκ των σφραγίδων, και ήκουσα έν (=ένα) εκ των τεσσάρων ζώων λέγον, ως φωνήν βροντής, Έρχον και βλέπε. Και είδον, και ιδού ΙΠΠΟΣ Α Ε Υ Κ Ο Σ , και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε τόξον, και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών, και δια να νικήση*» (Αποκάλυψη ζ'/6:1-3). Η φυσιογνωμία αυτή που εμφανίζεται επάνω σε «λευκό ίππο», με το άνοιγμα της πρώτης σφραγίδας, αποτελεί μια ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ ενός άλλου ιππέα που αναφέρεται στο 19^ο (ΙΘ') κεφάλαιο και ονομάζεται «Πιστός και Αληθινός». Λέγει «*Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού, ΙΠΠΟΣ Α Ε Υ Κ Ο Σ και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο “ΠΙΣΤΟΣ και ΑΛΗΘΙΝΟΣ”, και κρίνει και πολεμεί ΕΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ..... Και (ήτο) ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού “Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ”Και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, “ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ και ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ”*» (Αποκάλυψη ΙΘ/19:11-16). Χωρίς καμιά αμφιβολία ο «δεύτερος ιππεύς» είναι ο Κύριος Ιησούς και κατά συνέπεια ο «πρώτος ιππεύς» που προηγείται της εμφάνισης του Ιησού και αποτελεί μια ψευδή απομίμηση Αυτού, είναι ο Αντίχριστος.

Το «λευκό άλογο» στην Ανατολή σήμαινε αναβάτη με βασιλικό αξίωμα, αλλά συνήθως μέσα στην Αγία Γραφή τα «άλογα» συνδέονται με τον πόλεμο και τη μάχη. Το «λευκό χρώμα» συμβολίζει την καθαρότητα, την αγιότητα και τη δικαιοσύνη, αλλά εδώ πρόκειται, όπως θα δούμε στη συνέχεια, για ψευδοδικαιοσύνη, που

στον κόσμο θα παρουσιάζεται σαν «δικαιοσύνη Θεού» (βλ. Αποκάλυψη Α/1:14, Γ/3:4-5,18, ΙΔ/14:14). **Πρόκειται εδώ για μια προσπάθεια εξαπάτησης της ανθρωπότητας.** Ο Αντίχριστος ιππεύει σε λευκό ίππο, που σημαίνει ότι θα έρθει σαν ισχυρός βασιλιάς με υπόσχεση την καλύτερευση και την εξύψωση του ανθρώπου, θα διακηρύξει ειρήνη στον κόσμο και θα θελήσει να ενώσει τον κόσμο κάτω από τον εαυτό του, χρησιμοποιώντας και τη θρησκευτική κατάσταση των λαών, αλλά όμως φέρει «...τόξον» και εξέρχεται «...νικών, και δια να νικήση», δηλαδή θα κυριαρχήσει επάνω στον κόσμο, αλλά πίσω του όμως οι σφραγίδες που ανοίγουν είναι **ΠΟΛΕΜΟΙ** (“ίππος κόκκινος”), **ΠΕΙΝΕΣ** (“ίππος μέλας”), και **ΘΑΝΑΤΟΣ** (“ίππος ωχρός”) και μάλιστα αυτά ξεκινούν από την αρχή της επταετίας.

Το «τόξο» στην Βίβλο είναι σύμβολο καταστροφής (βλ. Δευτερονόμιο ΛΒ/32:23,42, Ιώβ ς'/6:4, Ψαλμός ΛΗ/38:2-3 Θρήνοι Β/2:4, Γ/3:12, Αββακούμ Γ/3:9-15 /κλπ.). Όπως αναφέρει ο Λόγος του Θεού στο βιβλίο της Αποκάλυψης (κεφ. ΙΘ/19:15) και στην Β' επιστολή προς Θεσσαλονικείς (κεφ. Β/2:8) ο Ιησούς δεν φέρει τόξο, αλλά «ρομφαία». Ο στέφανος φανερώνει νικητή και βασιλιά. Ο Κύριος Ιησούς δεν θα έρθει με στέφανο, αλλά με διαδήματα πολλά (Αποκάλυψη ΙΘ/19:12).

Κατά συνέπεια, το «λευκό άλογο», το «τόξον» και ο «στέφανος» είναι παραπλανητικά, με αποτέλεσμα από την αρχή ακόμα της κυριαρχίας του Υπέρ-Ηγέτη να υπάρξουν πόλεμοι. Το περιεχόμενο του 6^{ου} κεφαλαίου της Αποκάλυψης μας φανερώνει ότι η ειρήνη σηκώνεται από το πρόσωπο της Γης και στη θέση της έρχεται καταστροφή και όλεθρος, τέτοιος που ποτέ δεν έγινε στην παγκόσμια ιστορία. Αυτό φυσικά δεν το κάνει ο Κύριος Ιησούς, αλλά αυτό το κάνει ο «άρχων του κόσμου τούτου», ο Σατανάς, δια μέσου του εκλεκτού του, του Αντίχριστου.

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

«ΙΣΡΑΗΛ και ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ»

κατά τον 21ο αιώνα

1. ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2000 - 2011

Ήδη έχουμε αναφέρει σε προηγούμενα κεφάλαια ότι οι προσδοκίες για μια νέα χιλιετία ειρήνης με λιγότερες συγκρούσεις, διαμάχες και πολέμους, γρήγορα διαψεύστηκαν. Τα γεγονότα άρχισαν να τρέχουν γρήγορα με μορφή χιονοστιβάδας, που κάποιος θα δυσκολευόταν να τα παρακολουθήσει. Η Μέση Ανατολή ήταν και είναι το κέντρο των πολιτικών εξελίξεων και κρίσιμων αναταράξεων. Εκεί που πριν 2000 χρόνια περίπου περπάτησε ο «άρχοντας της ειρήνης», ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος, ο γιος του αληθινού Θεού, δεν υπάρχει ειρήνη, αλλά ένα συνεχές πολιτικό χάος. Οι Παλαιστίνιοι απαιτούν και δεν συμβιβάζονται, σκορπούν το θάνατο με επιθέσεις αυτοκτονίας σε εκατοντάδες αθώους πολίτες και διακηρύττουν ότι αυτό είναι το «θέλημα του Θεού». Το Ισραήλ παρ' όλα τα πλήγματα που δέχεται από τον ανορθόδοξο πόλεμο των Παλαιστίνιων και παρ' όλο που θα μπορούσε μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να εξαφανίσει κάθε Παλαιστινιακή αντίσταση, υπομένει για χάρη της ειρήνης και προσπαθεί να βρει κάποια συμβιβαστική λύση, η οποία συνήθως απορρίπτεται από την αντίθετη πλευρά (πηγή: **ΤΟ ΒΗΜΑ/23.04.2000**). Αυτή είναι η εικόνα και η καθημερινή κατάσταση που επικρατεί στη Μέση Ανατολή στην αρχή της νέας χιλιετίας.

Τα σημαντικότερα γεγονότα που συνέβηκαν στη Μέση Ανατολή από την έναρξη της νέας χιλιετίας, κατά τη διάρκεια της 1ης δεκαετίας του 21ού αιώνα και μετά, είναι τα ακόλουθα:

Μάιος 2000. Βίαια επεισόδια ξεσπούν στη Δυτική Όχθη και στη Γάζα, που θεωρήθηκαν τα αιματηρότερα της τελευταίας τετραετίας

με 5 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Απογοήτευση από τις ειρηνευτικές διαδικασίες (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/21.05.2000).

24 Μαΐου 2000. Σε μια πράξη καλής θέλησης το Ισραήλ, αποσύρει, 6 εβδομάδες νωρίτερα από την προγραμματισμένη ημερομηνία, τα στρατεύματά του από το νότιο Λίβανο, που επί μία 20ετία είχαν τον έλεγχο στην περιοχή (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/25.05.2000).

25 Ιουλίου 2000. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ αναγγέλλει το άκαρπτο τέλος των ειρηνευτικών συνομιλιών του Καπ Ντέιβιντ. Πλήρης αποτυχία των τριμερών συνομιλιών (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/26.07.2000).

13 Σεπτεμβρίου 2000. Αίρονται προσωρινά οι φόβοι για επικίνδυνη κλιμάκωση της έντασης στη Μέση Ανατολή, καθόσον ο Αραφάτ αναβάλλει επ' αόριστον την ανακήρυξη του ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους.

29-30 Σεπτεμβρίου 2000. Η Παλαιά Πόλη της Ιερουσαλήμ γίνεται θέατρο αιματηρών συγκρούσεων. Την επόμενη (30.09.2002) η εξέγερση μεταδίδεται από την Ιερουσαλήμ στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας. Γίνεται λόγος για 2^η Ιντιφάντα.

01 Οκτωβρίου 2000. Στο πλευρό των Παλαιστινίων εξεγείρονται και οι Άραβες του Ισραήλ (18% του πληθυσμού). Ο Αραφάτ διακόπτει τις ειρηνευτικές συνομιλίες. Οι συνομιλίες επαναλαμβάνονται στο Παρίσι στις **04.10.2000** μετά από μεσολάβηση του Γάλλου προέδρου Ζακ Σιράκ και της Αμερικανίδας υπουργού Εξωτερικών Μαντλίν Ολμπράιτ, χωρίς όμως να υπάρχουν ορατά αποτελέσματα (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/15.10.2000).

03 Οκτωβρίου 2000. Εκατόμβη θυμάτων: 51 νεκροί και πάνω από 1000 Παλαιστίνιοι τραυματίες σε συγκρούσεις μεταξύ των 2 αντιμαχόμενων πλευρών (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/03.10.2000).

09 Οκτωβρίου 2000. Ο Γ.Γ. του ΟΗΕ Κόφι Ανάν πηγαίνει στη Μέση Ανατολή σε μια προσπάθεια εκτόνωσης της κρίσης.

12 Οκτωβρίου 2000. Εξαγριωμένο πλήθος Παλαιστινίων ξυλοκοπά μέχρι θανάτου 2 Ισραηλινούς στρατιώτες στη Ραμάλα. Οι Ισρα-

ηλινές δυνάμεις επεμβαίνουν δυναμικά και γκρεμίζονται όλες οι ελπίδες για ειρήνευση: Οι τίτλοι των άρθρων ημερήσιας εφημερίδας είναι αποκαλυπτικοί: «**ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ** πάλι η Μέση Ανατολή. Πόλεμος προ των πυλών. Ο Αραφάτ τους οδηγεί στο μονοπάτι της βίας. 15 ημέρες συγκρούσεων, από 28/09 - 12/10» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/13.10.2000).

01 Νοεμβρίου 2000. Ένοπλοι Παλαιστίνιοι επιτέθηκαν εναντίον Εβραϊκών οικισμών στην Ιερουσαλήμ. Το Ισραήλ ανταπάντησε. 5 νεκροί Παλαιστίνιοι και 5 τραυματίες Ισραηλινοί είναι ο απολογισμός της ημέρας (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/02.11.2000).

15 Νοεμβρίου 2000. Οκτώ (8) Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν στη διάρκεια σφοδρών συγκρούσεων με τον Ισραηλινό στρατό στη Δυτική Όχθη. θεωρείται ότι είναι η πλέον πολύνεκρη ημέρα σε διάστημα ενός μήνα (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/16.11.2000).

20 Νοεμβρίου 2000. Στο αίμα πολιτών βάφτηκε η σύγκρουση Παλαιστινίων και Ισραηλιτών, μετά από βομβιστική επίθεση στο Κφαρ Νταρόμ εναντίον λεωφορείου με Ισραηλινούς μαθητές. Ο απολογισμός είναι 2 δασκάλες νεκρές και 9 μαθητές σοβαρά τραυματίες (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/21.11.2000).

08 Δεκεμβρίου 2000. Παλαιστίνιοι «γάζωσαν» με πυρά φορηγάκι με Ισραηλινούς κοντά στον οικισμό Κιριάτ Αρμπά στη Χεβρώνα - 2 νεκροί και 1 τραυματίας (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/09.12.2000).

◆ **Έτος 2001:** Το πολιτικό σκηνικό στο Ισραήλ το έτος αυτό αλλάζει. Το Φεβρουάριο την εξουσία αναλαμβάνει και πάλι το δεξιό κόμμα Λικούντ, υπό την ηγεσία του **Αριέλ Σαρόν** και άρχισε ένας νέος κύκλος διαπραγματεύσεων για την ειρήνευση στην περιοχή, με παταγώδη αποτυχία, καθόσον το **Μάρτιο 2002** η κατάσταση έφθασε στο «μηδέν» και απειλήθηκε γενική σύρραξη. Επειδή το σκηνικό των συγκρούσεων των δύο πλευρών ήταν το ίδιο με το προηγούμενο έτος, για τα επόμενα έτη της νέας χιλιετίας θα δώσουμε μεγάλη βαρύτητα στις βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας, με παράλληλη αναφορά τίτλων εφημερίδων για τα μεγάλα γεγονότα που έλαβαν χώρα.

Μέσα μόνο στο έτος 2001 έγιναν συνολικά **14** επιθέσεις αυτοκτονίας από καμικάζι βομβιστές Παλαιστίνιους με 90 συνολικά νεκρούς (μαζί με τους βομβιστές), από τις οποίες οι 4 στην **Ιερουσαλήμ** (27/3, 9/8, 4/9 και 1/12), μία στο **Τελ Αβίβ** (1/7), μία στη **Χάιφα** (2/12) και **οι λοιπές** σε διάφορες άλλες μη γνωστές πόλεις (Νεβέ Γιαμίν: 28/3, Κφαρ Σαμπά: 22/4, Νετάνια: 18/5, Χαντέρα: 25/5, Πέρασμα Κισουφ: 9/7, Μπινιαμίνα: 16/7, Κιριάτ Μότζκιν: 12/8 και Ναχαρίγια: 9/9). Μέσα στο ίδιο έτος από τις διαμάχες Παλαιστίνιων και Ισραηλινών σκοτώθηκαν 735 Παλαιστίνιοι και 221 Ισραηλινοί - σύνολο 956 άτομα (ΤΑ ΝΕΑ/03.12.2001).

Χαρακτηριστικό είναι δημοσίευμα της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, της 1^{ης} Σεπτεμβρίου 2001, με θέμα-τίτλο «**Είδηση πλέον είναι ένα 24ωρο χωρίς νεκρό**», όπου στο σχετικό σχόλιό της αναφέρει: «Περισσότεροι από 750 νεκροί, χιλιάδες τραυματίες και ένα λουτρό αίματος είναι ο μακάβριος απολογισμός της νέας Παλαιστινιακής επανάστασης, που ξεκίνησε στις 28 Σεπτεμβρίου 2000.... Είδηση, ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ η παρέλευση μιας ημέρας που έχει νεκρούς, αλλά η συμπλήρωση ενός 24ωρου ΧΩΡΙΣ θύματα». Αυτή η κατάσταση και η διαπίστωση δεν αφορούσε μόνο το έτος 2001 και τα προηγούμενα, αλλά δυστυχώς και τα επόμενα που ακολούθησαν. Αυτή ήταν η κατάσταση στην τελευταία δεκαετία του 20^{ου} αιώνα, αυτή είναι και η κατάσταση και στη 2η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα που ήδη διανύουμε.

◆ **Έτος 2002:** Τα γεγονότα που εξελίχθηκαν στη Μέση Ανατολή, κατά το έτος 2002, ήταν δραματικά και πολλοί μίλησαν για αιτία ανάφλεξης ενός νέου παγκοσμίου πολέμου. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστίνιων καμικάζι αυξήθηκαν, η ανασφάλεια και ο φόβος κυριαρχούσε στους πολίτες, η αβεβαιότητα για το μέλλον έγινε πλέον ένα μεγάλος εφιάλτης, η ελπίδα για κατάπαυση των συγκρούσεων, έστω και προσωρινά, φάνταζε σαν μακρινό όνειρο, όλοι περίμεναν τη μοιραία ενέργεια που θα οδηγούσε την ανθρωπότητα στον όλεθρο και την καταστροφή.

Πολλοί κατηγορήσαν το Ισραήλ σαν υπεύθυνο της όλης κατάστασης, αλλά τα γεγονότα φωτογράφιζαν την άκαμπτη και αδιαπραγμάτευτη θέση των Ισλαμιστών (Παλαιστίνιων και Αράβων),

που για να επιτύχουν τους σκοπούς τους προέβαιναν σε συχνές τρομοκρατικές ενέργειες. Οι τίτλοι των εφημερίδων είναι αρκετά αποκαλυπτικοί στο θέμα αυτό:

01. «ΧΑΜΑΣ: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕ ΑΙΜΑ». Δύο (2) Παλαιστίνιοι, με στολές αστυνομικών, επιτέθηκαν το πρωί της 09.01.2002 σε φυλάκιο του Ισραηλινού στρατού και σκότωσαν 4 στρατιώτες και τραυμάτισαν άλλους 2. Το Ισραήλ απάντησε με επιδρομή στη Λωρίδα της Γάζας (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/10.01.2002).

02. «ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΟΧΘΗ». Στην ανακατάληψη ολόκληρης της Παλαιστινιακής πόλης, προχώρησε το Ισραήλ τα ξημερώματα της Κυριακής 20.01.2002, εισβάλλοντας στο βόρειο τμήμα από 4 διαφορετικές κατευθύνσεις και συλλαμβάνοντας περίπου 20 Παλαιστίνιους, ως ύποπτους για συμμετοχή σε εξτρεμιστικές οργανώσεις (ΤΑ ΝΕΑ/22.01.2002).

03. «ΝΕΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ». Ένας (1) Παλαιστίνιος τραυμάτισε τουλάχιστον 20 Ισραηλινούς, πυροβολώντας αδιακρίτως στην οδό της Γιάφας, κεντρικός εμπορικός δρόμος της Ιερουσαλήμ. Ο ένοπλος, που ήταν μέλος των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά έπεσε νεκρός από τα πυρά των αστυνομικών (ΤΑ ΝΕΑ/23.01.2002).

04. «ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΟΧΘΗΣ». Παλαιστίνιοι ένοπλοι εισέβαλαν χθες (05.02.2002) σε αίθουσα Παλαιστινιακού στρατοδικείου στην πόλη Τζενίν της Δυτικής Όχθης και σκότωσαν 3 άνδρες (ΤΑ ΝΕΑ/06.02.2002).

05. «ΒΑΡΥ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ: Ο στρατός δέχεται διαδοχικά πλήγματα από τους Παλαιστίνιους». Οι επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον Ισραηλινών στόχων συνεχίζονται. Ο Ισραηλινός στρατός υφίσταται διαδοχικά πλήγματα (ΤΑ ΝΕΑ/18.02.2002).

06. «24 ΝΕΚΡΟΙ ΤΟ 24ΩΡΟ». Μέσα σε 24 ώρες, 24 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, ενώ η κλιμάκωση της βίας υποχρεώνει πλέον κορυφαίους αναλυτές στο Ισραήλ να βλέπουν το επερχόμενο αδιέξοδο (Κυρ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/24.02.2002).

07. «ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ: Διαδοχικές επιθέσεις καμικάζι σκορπούν τον θάνατο». Μέσα στις 2 προηγούμενες ημέρες πραγματοποιήθηκαν 4 Παλαιστινιακές επιθέσεις, οι οποίες κόστισαν τη ζωή σε περισσότερους από 20 Ισραηλινούς πολίτες. Το Ισραήλ απάντησε με στρατιωτικές επιδρομές, σκοτώνοντας 4 Παλαιστίνιους (ΤΑ ΝΕΑ/04.03.2002).

08. «ΑΙΜΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ». Ο τίτλος του δημοσιεύματος είναι αρκετά αποκαλυπτικός: Ατέλειωτο σφαγείο η Μέση Ανατολή, με 180 νεκρούς τις τελευταίες 10 ημέρες (ΤΑ ΝΕΑ/11.03.2002).

09. «ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ: Από το Σεπτέμβριο του 2000 που ξεκίνησε η 2^η «Ιντιφάντα», έχουν σκοτωθεί τουλάχιστον 1600 άνθρωποι» (Κυρ.ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/31.03.2002). Σύμφωνα με το δημοσίευμα της εφημερίδας μόνο το μήνα Μάρτιο του 2002 έγιναν **6 επιθέσεις αυτοκτονίας** με συνολικά 56 νεκρούς Ισραηλινούς, τους 6 καμικάζι και εκατοντάδες τραυματίες (ημερομηνίες επιθέσεων: 2, 3, 9, 20, 27 και 29 Μαρτίου).

Μετά από ένα τέτοιο καταιγισμό τρομοκρατικών επιθέσεων, που στην πραγματικότητα επρόκειτο για την κήρυξη ενός **αόρατου πολέμου**, που εύστοχα ονομάστηκε ως ο «4^{ος} Παγκόσμιος ΤρομοΠόλεμος» (βλέπε ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/03.01.2008), με θύματα στη συντριπτική τους πλειοψηφία απλούς άμαχους πολίτες, κάθε κράτος θα προέβαινε στη λήψη αποτελεσματικών μέτρων για την εξασφάλιση της προστασίας των πολιτών του και πολλές φορές τα μέτρα αυτά είναι «βία κατά της βίας» (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ως «3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο» θεωρούν τον «Ψυχρό Πόλεμο» Δύσης και Ανατολής). Κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει το Ισραήλ για τις πράξεις των αντιποίνων στις οποίες «**αναγκάζόταν**» να προβαίνει σε παρόμοιες περιπτώσεις, που στο συγκεκριμένο έτος είχαν παγκόσμια απήχηση. Τα ΜΜΕ παρουσίαζαν τα γεγονότα, ανάλογα με τα δικά τους συμφέροντα, είτε ως **φιλο-Παλαιστινιακά**, είτε ως **φιλο-Ισραηλινά**, με αποτέλεσμα να υπάρχει **αποπροσανατολισμός** της κοινής γνώμης για το ποιος ήταν ο πραγματικά υπαίτιος της όλης κατάστασης. Αναφέρουμε τα σπουδαιότερα γεγονότα μέσα από την Ελληνική ειδησεογραφία σε τίτλους:

(01) «Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΦΛΕΓΕΤΑΙ: Η μεγαλύτερη Ισραηλινή εισβολή εδώ και 20 χρόνια στοίχισε χθες τη ζωή σε 40 Παλαιστίνιους. Έπεσε η Ραμάλα!» (ΕΘΝΟΣ/13.03.2002). Η εφημερίδα «**ΤΑ ΝΕΑ**» της ίδιας ημερομηνίας αναφέρει ότι οι Ισραηλινοί συνέλαβαν και 3.000 Παλαιστίνιους ως ύποπτους για τρομοκρατία. Σύμφωνα με στοιχεία της εφημερίδας «**ΕΘΝΟΣ της Κυριακής**» (17.03.2002) ήταν η μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση του Ισραήλ από την εισβολή στο Λίβανο το 1982, στην οποία πήραν μέρος 20.000 στρατιώτες και 150 τανκς, εισέβαλαν στη Ραμάλα και απέκλεισαν και το αρχηγείο του Γιασέρ Αραφάτ.

(02) «ΓΚΡΕΜΙΖΟΥΝ ΑΡΑΦΑΤ-ΕΙΡΗΝΗ: Η Μέση Ανατολή στα πρόθυρα γενικευμένου πολέμου. Η Χαμάς (απειλεί): Θα χτυπάμε Ισραηλινούς στόχους σε όλο τον κόσμο» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/30.03.2002).

(03) «ΘΑ ΤΟΝ ΞΕΡΙΖΩΣΟΥΜΕ: Ο Σαρόν με διάγγελμα του κήρυξε ολοκληρωτικό πόλεμο στον Αραφάτ» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/01.04.2002).

(04) «ΑΓΩΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ για Μ.Ανατολή: Όλοι ζητούν διεθνή παρέμβαση. Η Χαμάς απειλεί με τυφλά χτυπήματα σε όλο τον κόσμο...» (βλ. Η ΧΩΡΑ/01.04.2002).

(05) «ΧΤΙΖΟΥΝ» ΤΟΝ ΑΡΑΦΑΤ: Συρματοπλέγματα, σάκοι με άμμο και αναχώματα γύρω από το γραφείο του Αραφάτ στη Ραμάλα....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/02.04.2002).

(06) «ΚΛΟΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ στο Ναό της Γέννησης: 150 Παλαιστίνιοι με γυναικόπαιδα πολιορκημένοι εν Βηθλεέμ τη πόλει... Αραφάτ προς Σαρόν: Δεν πάω εξόριστος, θα γίνω μάρτυρας.....» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/03.04.2002).

(07) «ΕΚΑΤΟΜΒΗ ΣΤΗ ΝΑΜΠΛΟΥΣ: Τουλάχιστον 80 Παλαιστίνιοι έχουν σκοτωθεί, 1.100 συλλήψεις» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/05.04.2002).

(08) «ΑΙΜΑΤΟΧΥΣΙΑ παρά την κατακραυγή: Ξεσηκώνονται οι λαοί της Γης. ΜΠΟΥΣ: Αποχωρήστε αμέσως...» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/08.04.2002).

(09) 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2002: Παρέμβαση της Ελλάδας για ειρηνική διευθέτηση του προβλήματος με πρωτοβουλία του τότε Υπουργού Εξωτερικών κ. Γιώργου Παπανδρέου, που επισκέφτηκε τη Μέση Ανατολή, μαζί με τον Τούρκο ομόλογό του κ. Ισμαήλ Τζεμ και είχαν διαδοχικές συναντήσεις με τον Παλαιστίνιο ηγέτη Γιασέρ Αραφάτ και τον Ισραηλινό πρωθυπουργό Αριέλ Σαρόν.

(10) «ΟΙ 30 ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ (10 Μαρτίου - 11 Απριλίου): Το χρονικό της Ισραηλινής εισβολής...», της μεγαλύτερης επιχείρησης της τελευταίας εικοσαετίας (ΕΘΝΟΣ Κυριακής /14.04.2002).

(11) «ΑΡΑΦΑΤ: Τον ελευθέρωσε ο Σαρόν, (αλλά) τον κρατά όμηρο η Χαμάς...» (ΕΘΝΟΣ Κυριακής /04 και 05.05.2002).

Με τη «λήξη» της Ισραηλινής στρατιωτικής επιχείρησης οι Παλαιστίνιοι καμικάζι άρχισαν και πάλι τις επιθέσεις αυτοκτονίας. Μέσα μόνο στο 1^ο εξάμηνο του 2002 έγιναν συνολικά **20** επιθέσεις αυτοκτονίας από καμικάζι-βομβιστές Παλαιστίνιους, από τις οποίες οι έξι στην **Ιερουσαλήμ** (27/1, 2/3, 9/3, 21/3, 29/3 και 12/4), δύο στο **Τελ Αβίβ** (25/1 και 30/3), δύο στη **Νετάνια** (27/3 και 19/5), δύο στη **Χάιφα** (31/3 και 10/4), δύο στη **Ρισχόν Λετζιόν** (8 και 22/5) και **οι υπόλοιπες** έξι σε διάφορες άλλες μη γνωστές πόλεις (Διασταύρωση Μεγκίντο: 5/1, Τάιμπεχ: 30/1, Καρνέι Σομρόν: 16/2, Μοντιν: 27/2, Αφούλα: 5/3 και Ουμ Αλ Φαχμ: 20/3). Το σύνολο των νεκρών ήταν 131 άτομα και των τραυματιών άλλα 542 (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/06.06.2002).

Η ίδια εικόνα επαναλήφθηκε και το 2^ο εξάμηνο του 2002, με κύριο χαρακτηριστικό τις επιχειρήσεις των Ισραηλινών δυνάμεων κατά της Γάζας στους μήνες Ιούλιο και Οκτώβριο, σε αντίποινα των συχνών επιθέσεων αυτοκτονίας των Παλαιστινίων καμικάζι. Αξίζει να σημειωθεί ότι άρχισαν και επιθέσεις εναντίον Ισραηλινών στόχων εκτός του Ισραήλ, αρχής γενομένης στις **28.11.2002** στην πόλη Μομπάσα της Νιγηρίας, όπου σημειώθηκαν δύο τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον Ισραηλινών τουριστών με 15 νεκρούς.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό των καμικάζι βομβιστών είναι ότι επιλέγουν για στόχους λεωφορεία και στάσεις λεωφορείων. Υπολογίζεται ότι μέσα στο έτος 2002 περισσότεροι από 40 Ισραηλινοί έχασαν τη ζωή τους από επιθέσεις Παλαιστινίων βομβιστών σε λεωφορεία. **«Λεωφορείον Ο ΤΡΟΜΟΣ»** είναι τίτλος δημοσιεύματος εφημερίδας και με υπότιτλο **«Καθημερινά δρομολόγια με στάσεις στο φόβο, την ταπείνωση και το θάνατο»** (ΤΑ ΝΕΑ/31.12.2002). Σύμφωνα με το σχόλιο της εφημερίδας **«παράξενα ονόματα έχουν οι στάσεις στα δρομολόγια που κάνουν καθημερινά τα λεωφορεία στο Ισραήλ και Παλαιστίνη: ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ, ΤΡΟΜΟΣ, ΦΟΒΟΣ. Σε αυτές τις «στάσεις» κα-**

τεβαίνουν υποχρεωτικά οι επιβάτες, είτε αυτοί είναι Ισραηλινοί, είτε Παλαιστίνιοι». Ένας ατέλειωτος κύκλος αίματος και βίας στη Μέση Ανατολή, χωρίς να φαίνεται στον ορίζοντα κάποιιο, έστω και μικρό, σύννεφο ειρήνης. Υπολογίζεται ότι από την έναρξη της Παλαιστινιακής Ιντιφάντα, τον Σεπτέμβριο του 2000, μέχρι και τον Αύγουστο 2002 (διετία) έχασαν τη ζωή τους 2.440 άτομα, από τα οποία 1.797 Παλαιστίνιοι και 600 Ισραηλινοί (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/13.08.2002).

◆ **Έτος 2003:** Δραματικό ήταν και το έτος 2003 που ακολούθησε Ξεκίνησε με το συνηθισμένο «μενού» των βομβιστικών επιθέσεων και μάλιστα η αρχή ήταν με διπλή πολύνεκρη επίθεση σε δύο διαφορετικά πολυσύχναστα εμπορικά κέντρα του Τελ Αβίβ στις 5 Ιανουαρίου με 23 νεκρούς και πάνω από 100 τραυματίες (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/07.01.2003).

Σημαντικό γεγονός για το 2003 απετέλεσε η επανεκλογή του **Αριέλ Σαρόν** στις εκλογές που διεξήχθησαν το μήνα Ιανουάριο, νικώντας σχετικά άνετα τον αντίπαλό του **Αμράμ Μίτζνα**, παρ' όλο που σημειώθηκε το μεγαλύτερο ποσοστό αποχής όλων των εποχών στις εκλογές (32%). Πολλοί θεώρησαν, κυρίως οι αντίπαλοί του, ότι η νίκη του Αριέλ Σαρόν ήταν και ένα βαρύ χτύπημα για τις ειρηνευτικές διαδικασίες.

Η πρώτη μετά τις εκλογές Παλαιστινιακή επίθεση (και 2^η για το 2003) έγινε στη Χάιφα σε Ισραηλινό λεωφορείο γεμάτο κόσμο στις 05.03.2003. Καμικάζι ανατινάχθηκε μέσα στο λεωφορείο, προκαλώντας το θάνατο 14 ατόμων και τον τραυματισμό άλλων 40 περίπου. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας που ακολούθησαν ήταν:

01. 19 Μαΐου 2003. Η πέμπτη μέσα σε 24 ώρες Παλαιστινιακή επίθεση αυτοκτονίας (Τζιχάντ) έγινε στο εμπορικό κέντρο της πόλης Αφούλα και προκάλεσε το θάνατο 4 ατόμων και των τραυματισμό άλλων 30 (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/20.05.2003).

02. 11 Ιουνίου 2003. Ισχυρότατη έκρηξη συγκλόνησε το κέντρο της Ιερουσαλήμ, όταν καμικάζι ανατινάχθηκε μέσα σε λεωφορείο στην πολυσύχναστη οδό Γιάφα στη δυτική Ιερουσαλήμ, προκαλώντας το θάνατο 16 ατόμων και των τραυματισμό άλλων 65 (ΑΔΕ-

ΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ-Κ.Μ./12.06.2003).

03. 12 Αυγούστου 2003. Το ισχυρότερο πλήγμα από τις 29 Ιουνίου, αφότου υιοθετήθηκε από τις Παλαιστινιακές οργανώσεις ο «Οδικός Χάρτης», δέχτηκε η ειρηνευτική διαδικασία, με την επίθεση αυτοκτονίας 2 ανηλίκων καμικάζι στο κεντρικό Ισραήλ και στη Δυτική Όχθη, όπου έχασαν τη ζωή τους 2 Ισραηλινοί και τραυματίστηκαν άλλοι 11 (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ/13.08.2003).

04. 19 Αυγούστου 2003. Καμικάζι ανατινάχθηκε μέσα σε λεωφορείο, προκαλώντας το θάνατο 20 ατόμων και των τραυματισμό άλλων 100 (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/20.08.2003).

05. Σεπτέμβριος 2003. Εκτός ελέγχου βρίσκεται η κατάσταση στη Μέση Ανατολή μετά από δύο επιθέσεις αυτοκτονίας στην Ιερουσαλήμ και το Τελ Αβίβ, που κόστισαν τη ζωή σε 15 άτομα και τραυμάτισαν δεκάδες. Το Ισραήλ απάντησε με πυραύλους την οικία ηγετικού στελέχους της Χαμάς, στην πόλη Γάζα (ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ-Κ.Μ./11.09.2003).

06. 4 Οκτωβρίου 2003. Βομβιστική επίθεση από γυναίκα καμικάζι σε εστιατόριο της Χάιφα, προκαλεί το θάνατο 19 ατόμων και τον τραυματισμό άλλων 55. Το Ισραήλ εκδηλώνει αεροπορική επιδρομή εναντίον θέσεων της «Χαμάς» στη Συρία. Είναι η πρώτη επίθεση από το 1985 και 30 χρόνια από τον πόλεμο του Γιόμ Κιπούρ του 1973 (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/06.10.2003).

Τέλος, σημαντικά γεγονότα του 2003 ήταν: **(1)** Η εφαρμογή του λεγόμενου «**Οδικού Χάρτη**», ενός ειρηνευτικού σχεδίου των ΗΠΑ για τη Μέση Ανατολή, που θα ίσχυε μέχρι τη δημιουργία του ανεξάρτητου Παλαιστινιακού κράτους και θα εφαρμοζόταν σε τρεις φάσεις, **(2)** Η απόφαση της Ισραηλινής κυβέρνησης για την **κατασκευή τείχους**, ύψους 20 μέτρων και μήκος από 350-600 χλμ, προκειμένου να απομονωθούν οι Παλαιστίνιοι και να ελέγχονται οι τρομοκρατικές τους ενέργειες, ώστε να υπάρχει αποτελεσματική προστασία των πολιτών από τις συχνές τρομοκρατικές ενέργειες των καμικάζι βομβιστών, και **(3)** Η απόφαση του Ισραήλ το Σεπτέμβριο για **απέλαση του Αραφάτ**, η οποία δεν πραγματοποιήθηκε

μετά από πιέσεις της διεθνούς κοινότητας. Σημειωτέον ότι το μήνα αυτό (29.09.2003) συμπληρώθηκαν 3 χρόνια από την έναρξη της 2^{ης} Ιντιφάντα, η οποία σημείωσε το ρεκόρ θυμάτων. Σκοτώθηκαν συνολικά από Παλαιστινιακές επιθέσεις αυτοκτονίας και από Ισραηλινά αντίποινα συνολικά 3.497 άτομα, από τα οποία 2.612 Παλαιστίνιοι και 822 Ισραηλινοί. Υπολογίζεται ότι έχουν γίνει 127 επιθέσεις αυτοκτονίας (ΤΑ ΝΕΑ/29.09.2003).

◆ **Έτος 2004:** Ο Ιανουάριος του «ολυμπιακού» έτους (για την Ελλάδα) ήταν η απαρχή συγκλονιστικών γεγονότων και δραματικών εξελίξεων για όλο το έτος 2004. Η πρώτη επίθεση αυτοκτονίας σημειώθηκε στις 14.01.2004 από νεαρή γυναίκα καμικάζι (22 ετών, μητέρα 2 παιδιών) στο φυλάκιο Ερέζ και προκάλεσε το θάνατο 4 Ισραηλινών. Στο τέλος του ίδιου μήνα, στις 28.01.2004, από Ισραηλινή στρατιωτική επιχείρηση στη Λωρίδα της Γάζας σκοτώθηκαν 13 Παλαιστίνιοι. Την επόμενη ημέρα, 29.01.2004 εκδηλώθηκε νέα επίθεση αυτοκτονίας από 24χρονο Παλαιστίνιο αστυνομικό, ένα τετράγωνο μακριά από το σπίτι του Αριέλ Σαρόν, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 10 άτομα και να τραυματιστούν άλλα 50 (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/30.01.2004).

Επειδή τα γεγονότα ήταν καταγιστικά για τους επόμενους μήνες του 2004, θα παρουσιάσουμε την πολεμική ατμόσφαιρα που επικρατούσε στη Μέση Ανατολή, μέσα από τους κυριότερους τίτλους των εφημερίδων, με τα σχετικά τους σχόλια:

(01) «ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ: Στο έλεος εμφύλιας διαμάχης Παλαιστινίων η Ναμπλούς. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΑΟΥΣ: Εκβιασμοί, απαγωγές για λύτρα, ξεκαθαρίσματα λογαριασμών βρίσκονται στη Ναμπλούς στην ημερήσια διάταξη...» (ΤΑ ΝΕΑ/12.02.2004). 15 Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν και περισσότεροι από 40 τραυματίστηκαν στις 11.02.2004 από Ισραηλινές δυνάμεις στη Λωρίδα της Γάζας.

(02) «ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΟΥΣ: ΗΠΑ και Ε.Ε. δεν έλαβαν καν τον λόγο στη Χάγη, το Ισραήλ συνεχίζει ακάθεκτο την ανέγερση και οι Παλαιστίνιοι λένε ότι λιγοστεύουν οι ελπίδες για ειρήνη» (ΕΘΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ/29.02.2004).

(03) «ΣΦΑΓΗ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ»: Εισβολή του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας με 13 νεκρούς, από τους οποίους οι 9 ήταν μέλη της «Χαμάς» - Απειλεί με αντίποινα (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/08.03.2004).

(04) «17ΧΡΟΝΟΙ ΚΑΜΙΚΑΖΙ ΕΣΠΕΙΡΑΝ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ: Στο αυστηρά φρουρούμενο Ισραηλινό λιμάνι Ασντοντ, δύο 17χρονοι Παλαιστίνιοι καμικάζι ανατινάχτηκαν σκοτώνοντας 10 Ισραηλινούς και τραυματίζοντας άλλους 20». Θεωρείται η πρώτη θανατηφόρα επίθεση εναντίον στρατηγικής εγκατάστασης τα 3 τελευταία έτη της σύγκρουσης μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων (ΤΑ ΝΕΑ/15.03.2004).

(05) «ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ: Δολοφονία-μπουρλότο του ηγέτη της Χαμάς» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/23.03.2004). Τη Δευτέρα 22 Μαρτίου 2004 και ώρα 5.30 το πρωί από επίθεση Ισραηλινών ελικοπτέρων σκοτώνεται ο ιδρυτής και πνευματικός ηγέτης της «Χαμάς» σείχη **Αχμέντ Γιασίν**. Η Μέση Ανατολή άρχισε να μοιάζει με ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί. Όλος ο κόσμος φοβόταν μια «υπερχείλιση» της βίας, καθώς η οργάνωση ορκίστηκε «πρωτοφανή αντίποινα», εξαπολύοντας απειλές και εναντίον των ΗΠΑ και εναντίον Αραβικών κρατών που δεν αντιδρούν σε Ισραήλ και ΗΠΑ. Ο πλανήτης Γη μπήκε σε νέα τροχιά τρόμου, σ' ένα δρόμο αίματος χωρίς τέρμα. Ο Γιασέρ Αραφάτ κατήγγειλε το «**βάρβαρο έγκλημα**», όπως το χαρακτήρισε και κήρυξε τριήμερο πένθος.

Τα διεθνή μέσα, για το θάνατο του Αχμέντ Γιασίν, στράφηκαν κατά του πρωθυπουργού του Ισραήλ Αριέλ Σαρόν, τον οποίο θεώρησαν αποκλειστικά υπεύθυνο. **Η διεθνής κοινότητα**, παίζοντας το δικό της «πολιτικό παιχνίδι», σύσσωμη καταδίκασε τη δολοφονία του σείχη Αχμέντ Γιασίν. **Οι ΗΠΑ** αρνήθηκαν έντονα οποιαδήποτε ανάμειξη στη δολοφονία του, ενώ **η Ευρωπαϊκή Ένωση** με ιδιαίτερη οξύτητα «καταδίκασε» την Ισραηλινή εγκληματικότητα (βλ. ΤΑ ΝΕΑ/23.03.2004, σελ.62).

Η κατάσταση διεθνώς ήταν ιδιαίτερα τεταμένη, λόγου του φόβου σκληρών αντιποίνων από την «Χαμάς» και τις άλλες αδελφές οργανώσεις, με επέκταση των επιθέσεων από τη Μέση Ανατολή, σε Ευρώπη και ΗΠΑ. Για να δώσουμε το κλίμα και την εικόνα που επικράτησε μετά το θάνατο του Αχμέντ Γιασίν παραθέτουμε (επι-

γραμματικά) μερικούς τίτλους Ελληνικών εφημερίδων:

1. **ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ: Ντόμινο τρόμου προκαλεί ο Α-ριέλ Σαρόν** (ΤΑ ΝΕΑ/23.03.2004).
2. **ΑΝΟΙΞΕ ΤΙΣ ΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ Ο ΣΑΡΟΝ** (ΕΛΕΥΘ/ΠΙΑ,23.03.04)
3. **Η ΓΑΖΑ ΠΗΡΕ ΙΕΡΟ ΟΡΚΟ** (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/26.03.2004).
4. **ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ** (Κυριακάτικη ΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/28.03.2004).
5. **Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟΝ ΑΣΚΟ ΤΟΥ ΑΙΟΛΟΥ** (ΕΘΝΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ/28.03.2004).

ΑΧΜΕΝΤ ΓΙΑΣΙΝ: Γεννήθηκε το 1939 στην τότε Παλαιστίνη που βρισκόταν υπό Βρετανική κηδεμονία. **Καθλώνεται** σε αναπηρική καρέκλα μετά από ατύχημα που συνέβηκε στην παιδική του ηλικία. **Εγκαθίσταται** ως πρόσφυγας στη Γάζα το 1948 μετά από τον πρώτο Αραβο-Ισραηλινό πόλεμο. **Ιδρύει** την οργάνωση «Χαμάς» το 1987, στην αρχή της πρώτης Παλαιστινιακής ιντιφάντας. **Συλλαμβάνεται** από τους Ισραηλινούς το 1989 και καταδικάζεται σε ισόβια, επειδή διέταξε τη δολοφονία Ισραηλινών στρατιωτών. **Απελευθερώνεται** το 1997, μετά από αίτημα του Ιορδανού μονάρχη Χουσεΐν, σε ανταλλαγή με 2 Ισραηλινούς πράκτορες. **Επέζησε** δολοφονικής απόπειρας εναντίον του το Σεπτέμβριο του 2003 (πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/23.03.2004).

(06) «ΙΣΡΑΗΛ εναντίον BBC»: Η Ισραηλινή κυβέρνηση με γραπτή διαμαρτυρία προς το Βρετανικό τηλεοπτικό δίκτυο **BBC** κατηγορεί την ανταποκρίτριά του στη Μέση Ανατολή Όρλα Γκουέριν για αντισημιτισμό και «πλήρη ταύτιση με τους σκοπούς και τις μεθόδους των Παλαιστινιακών τρομοκρατικών οργανώσεων», παραποιώντας γεγονότα, σχετικά με τη σύλληψη ενός 16χρονου επίδοξου καμικάζι βομβιστή (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/02.04.2004). Η ίδια εφημερίδα σε σχετικό δημοσίευσμά της, 5 ημέρες αργότερα (07.04.2004), ανέφερε ότι σύμφωνα με το «Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για το Ρατσισμό και την Ξενοφοβία», υπήρχε έξαρση αντισημιτισμού σε 5 χώρες της Ευρώπης (Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία, Βρετανία), ενώ για την χώρα μας διαπίστωσε «**φραστικές υπερβολές**» κατά του Ισραήλ.

Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι το Ισραήλ πάντα δεχόταν και εξακολουθεί να δέχεται επιθέσεις από τον διεθνή μέσα ενημέρωσης, που τις περισσότερες φορές τα σχόλια εκ των υστέρων αποδεικνύονται ότι είναι υπερβολικά, ή ότι γίνονται για λόγους σκοπιμότητας, με αποτέλεσμα να υπάρχει παραπληροφόρηση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το Ισραήλ έχει την πρώτη θέση μέσα στο σχέδιο του Θεού. Η Ιερουσαλήμ είναι το κέντρο του κόσμου και στη Μέση Ανατολή θα παιχτεί το τελευταίο δράμα της παγκόσμιας ιστορίας, όπως με λεπτομέρειες θα εξηγήσουμε στα επόμενα κεφάλαια. Στον προφήτη Ζαχαρία διαβάζουμε ότι ο Θεός καθιστά την Ιερουσαλήμ «**ποτήριον ζάλης**» και «**λίθον καταβαρύνοντα**» (Ζαχαρίας ΙΒ/12:2-3) και επειδή ο Διάβολος και οι πονηρές του δυνάμεις μισούν ότι προέρχεται από το Ισραήλ, γιατί και ο Ιησούς, ο Υιός του ενός και μόνου αληθινού Θεού, κατά σάρκα ήταν Ισραηλίτης και σύντριψε την εξουσία του Σατανά με τη δική Του σταυρική θυσία, διεγείρουν ένα παγκόσμιο πνεύμα αντισημιτισμού και έχθρας κατά του Ισραήλ.

(07) «ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΜΠΟΥΛΝΤΟΖΕΣ» - «ΙΣΟΒΙΑ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΨΥΧΩΝ»: Αυτοί είναι οι τίτλοι δύο εφημερίδων (ΝΕΑ/17.05.2004 και ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/21.05.2004, αντίστοιχα), που σχολίαζαν την **απόφαση** του Ανώτατου Δικαστηρίου του Ισραήλ για την κατεδάφιση εκατοντάδων Παλαιστινιακών σπιτιών στα σύνορα της Γάζας με την Αίγυπτο και **τα γεγονότα** που ακολούθησαν στην προσπάθεια της κυβέρνησης του Σαρόν να υλοποιήσει την απόφαση αυτή, με αποτέλεσμα να σημειωθούν σοβαρά επεισόδια μεταξύ Ισραηλινού στρατού και Παλαιστινίων διαδηλωτών και να υπάρξουν νεκροί και τραυματίες. Επειδή μεταξύ των νεκρών ήταν και 10 παιδιά υπήρξε διεθνής κατακραυγή, το δε πρωτοσέλιδο της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 20.05.2004 ήταν «**ΓΚΟΥΕΡΝΙΚΑ 2**», παραλληλίζοντας την τραγωδία με τον ομώνυμο πίνακα του Ισπανού ζωγράφου Πάμπλο Πικάσο.

(08) «ΣΑΡΟΝ ΟΡΓΙΛΟΣ ΚΑΤΑ ΧΑΓΗΣ» Δύο ημέρες, αφότου το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης έκρινε παράνομο το Ισραηλινό τείχος «ασφαλείας» στη Δυτική Όχθη, ο Αριέλ Σαρόν ορκίστηκε να πολε-

μήσει την απόφαση αυτή με κάθε μέσο (ΝΕΑ/12.07.2004).

(09) «ΔΙΠΛΗ ΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ:» Δύο καμικάζι της οργάνωσης Χαμάς αυτοανατινάχτηκαν σε ώρα αιχμής, σε δύο λεωφορεία στο κέντρο της πόλης Μπιρσεβά του Ισραήλ, με απολογισμό 15 νεκροί και 80 τραυματίες (ΜΕΤΡΟ/01.09.2004). Μετά από μία εβδομάδα περίπου Ισραηλινά ελικόπτερα χτύπησαν σε γήπεδο που χρησιμοποιούσε η Χαμάς για εκπαίδευση και σκοτώθηκαν 14 άτομα και 30τραυματίστηκαν (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/08.09.2004).

(10) «ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΦΡΙΚΗΣ στη ΓΑΖΑ: 129 νεκροί, 675 άστεγοι και 2 εκατομμύρια δολάρια οι ζημιές». Σύμφωνα με την «Υπηρεσία Αρωγής του ΟΗΕ» (UNRWA), κατά τη διάρκεια της πολυήμερης επιχείρησης των Ισραηλινών δυνάμεων στην περιοχή Μπέιτ Χαβούν, εκτός από τον μεγάλο αριθμό των νεκρών (129), καταστράφηκαν και 91 κτίρια που στέγαζαν 143 οικογένειες (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/22.10.2004).

(11) «ΜΑΝΤΑΤΑ ΣΤΟ ΑΙΜΑ:» Νεαρός Παλαιστίνιος καμικάζι, 16 ετών, ανατινάχτηκε σε αγορά του Τελ Αβιβ σκοτώνοντας 3 Ισραηλινούς και τραυματίζοντας δεκάδες. Την ευθύνη για την επίθεση, την **116^η επίθεση** αυτοκτονίας από την έναρξη της «Ιντιφάντα του Αλ Ακσά», ανέλαβε το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/02.11.2004).

(12) «11 Νοεμβρίου 2004: Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΘΡΥΛΟΥ». Ο Αραβικός κόσμος θρηνεί το χαμό ενός πολυτάραχου και χαρισματικού ηγέτη, του **ΓΙΑΣΕΡ ΑΡΑΦΑΤ**, μετά από πολύμηνη μάχη με την ασθένειά του, ενώ νοσηλευόταν σε νοσοκομείο του Παρισιού. Αξίζει να αναφερθεί πως στον διεθνή τύπο δημοσιεύθηκαν και άρθρα που μιλούσαν για δολοφονία του Γ.Αραφάτ, για «μυστηριώδη θάνατο», γι' αυτό και η χήρα του Αραφάτ, σε πολύ μεταγενέστερο χρόνο ζήτησε την εκταφή της σωρού του συζύγου της, προκειμένου να γίνει νέα αυτοψία των αιτίων του θανάτου του.

Το έτος **2004** επεφύλασσε ομολογουμένως συγκλονιστικά γεγονότα, τα οποία επιγραμματικά ήσαν: (1) **Επιθέσεις** του Ισραηλινού στρατού στη Λωρίδα της Γάζας. (2) **Βομβιστικές ενέργειες**

με μεγάλη συχνότητα από καμικάζι Παλαιστίνιους. (3) **Θάνατος** του πνευματικού ηγέτη της Χαμάς Αχμέντ Γιασίν. (4) **Ένταση** σχέσεων Ισραήλ και Διεθνούς Κοινότητας για την κατασκευή του τοίχους ασφαλείας. (5) **Θάνατος** του Παλαιστίνιου ηγέτη Γιασέρ Αραφάτ, και (6) **Έξαρση** του αντισημιτισμού σε παγκόσμια κλίμακα και κυρίως στην Ευρώπη.

◆ **Έτος 2005:** Μετά το θάνατο του Γιασέρ Αραφάτ, στις εκλογές που διεξήχθησαν την Κυριακή 09 Ιανουαρίου 2005 πρόεδρος με μεγάλη πλειοψηφία εξελέγη ο **Μαχμούντ Αμπάς** με 62,32 % των ψήφων, ενώ ο αντίπαλός του Μ.Μπαργουτί πήρε το 19,80% των ψήφων. Το μήνυμα του νέου προέδρου προς την Ισραηλινή πλευρά ήταν ότι «**δεν πρόκειται να υπάρξει ειρηνευτική συμφωνία, αν το Ισραήλ δεν εγγυάται τη δημιουργία ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ εντός των συνόρων του 1967 με την Ανατολική Ιερουσαλήμ, ως ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ**» (METRO/11.01.2005).

ΜΑΧΜΟΥΝΤ ΑΜΠΑΣ: Ο νέος Παλαιστίνιος ηγέτης έχει διαφορετικό στίλ και ύφος, αλλά έχει «κοινή πορεία» και «ίδια οράματα» με τον προκάτοχό του Γιασέρ Αραφάτ. Αν τον έβλεπε κάποιος να κινείται χωρίς σωματοφύλακες, θα πίστευε ότι ήταν ένας διανοούμενος, ένας καθηγητής πανεπιστημίου, ή ένας αξιοσέβαστος δικηγόρος. Η εμφάνιση του με τα άσπρα μαλλιά του, τα συντηρητικά γυαλιά, το κουστούμι και τη γραβάτα, σίγουρα δεν παρέπεμπαν σε κάποιο «επαναστάτη». Όπως όμως όλοι στην Οργάνωση, είχαν α-

γωνιστικά ψευδώνυμα, είχε και αυτός, ονομαζόταν «**Αμπού Μάζεν**» και στα χρόνια της παρανομίας είχε συμβάλει πολύ περισσότερο στην Παλαιστινιακή υπόθεση από πολλούς άλλους, που χρησιμοποιούσαν τα όπλα χωρίς να υπάρχει λόγος. Η ιστορία γράφεται με πύρινους λόγους που εμπνέουν και με κορυφαίες πράξεις που

γίνονται αθόρυβα ή όταν οι πράξεις αυτές υπήρξαν συνέπεια μακροχρόνιων διαπραγματεύσεων, στις οποίες ο Μαχμούντ Αμπάς

διακρίθηκε, έστω και αν δεν μνημονεύτηκε στο βραβείο Νόμπελ Ειρήνης το 1994.

Ο Μαχμούντ Αμπάς γεννήθηκε στις 26 Μαρτίου **1935** στο **Σάφεντ**, στη γη της Παλαιστίνης, που τότε ήταν υπό Βρετανική κυριαρχία, αλλά από μικρός βρέθηκε στη Δαμασκό και αργότερα στα Εμιράτα. Σπούδασε νομικά στην Αίγυπτο και αργότερα στη Μόσχα. Το έτος **1957** έγινε ιδρυτικό μέλος της Φατάχ. Στα επόμενα χρόνια ήταν δίπλα στον Αραφάτ και τον ακολούθησε σε χώρες όπως η Ιορδανία, ο Λίβανος και η Τυνησία. Ανέβηκε γρήγορα στην ιεραρχία της ΟΑΠ και έγινε μέλος του Εθνικού Παλαιστινιακού Συμβουλίου. Τον Μάρτιο του **2003** υπηρέτησε στο αξίωμα του πρωθυπουργού, μέχρι τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, όπου παραιτήθηκε, καθόσον δεν είχε υποστήριξη από το Ισραήλ και τις ΗΠΑ. Στις 11 Νοεμβρίου **2004** έγινε Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) και μετά το θάνατο του Γιασέρ Αραφάτ είναι ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής από το **2005** και ηγετικό στέλεχος της Φατάχ. Επανεξελέγη στην ηγεσία της Φατάχ, από το συνέδριο της πολιτικής πτέρυγας, στις 10 Αυγούστου του 2009.

Η θητεία του Αμπάς ως προέδρου έληξε στις **15 Ιανουαρίου 2009**. Έκτοτε ο Αζίζ Ντουγουάικ αναγνωρίζεται ως πρόεδρος από την κυβέρνηση Χαανίγια στη Λωρίδα της Γάζας, ενώ ο Αμπάς αναγνωρίζεται από την κυβέρνηση Φαγιάντ στην Δυτική Όχθη.

Ο Μαχμούντ Αμπάς ήταν ο πρώτος που ξεκίνησε τις επαφές με την Ισραηλινή αριστερά και με τα άλλα κινήματα ειρήνης στο Ισραήλ. Έγραψε μεν μια διατριβή για το **σιωνισμό**, αλλά αργότερα αποστασιοποιήθηκε, γιατί πίστεψε στην ανάγκη του διαλόγου με τις Ισραηλινές προοδευτικές δυνάμεις και στην ύπαρξη δύο ανεξαρτήτων κρατών, γι' αυτό και ο Γιασέρ Αραφάτ τον είχε εμπιστευθεί για τις μυστικές διαπραγματεύσεις με τους Ισραηλινούς στη Νορβηγία, που κατέληξαν στη γνωστή συμφωνία του Όσλο (πηγή: Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/16.01.2005).

«ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ» 08.02.2005: Η ημερομηνία αυτή θεωρείται «ιστορική» για τις σχέσεις Ισραήλ και Παλαιστίνης.

Στη σύνοδο κορυφής των δύο πλευρών που έγινε στο Αιγυπτιακό θέρετρο Σαρμ Ελ Σείχ ο Ισραηλινός πρωθυπουργός **Αριέλ Σαρόν** και ο Παλαιστίνιος πρόεδρος **Μαχμούτ Αμπάς** ανακοίνωσαν πως «*οι λαοί τους παύουν κάθε στρατιωτική και βίαιη επίθεση*» και οι δύο ηγέτες έδωσαν τα χέρια και χαρακτηρίστηκε ως «*ιστορική χειραψία για ειρήνη*» (ΤΑ ΝΕΑ/09.02.2005). Τη συμφωνία αυτή, οι αισιόδοξοι την χαρακτήρισαν ως «το τέλος της Ιντιφάντα» και οι απαισιόδοξοι ως μια «σύνοδο ευχών και προσδοκιών», αλλά ότι και να συνέβαινε από τα δύο, ήταν ένα καλό πρώτο βήμα.

Στα επόμενα δύο 24ωρα, μετά τη σύνοδο της Αιγύπτου, αποδείχτηκε πόσο εύθραυστη ήταν η συμφωνηθείσα κατάπαυση πυρός, καθόσον άρχισαν πολεμικές αψιμαχίες μεταξύ Ισραηλινών και της Χαμάς, γεγονός που ανάγκασε τον Αμπάς «σε σαρωτικούς "αποκεφαλισμούς" των υπευθύνων των Παλαιστινιακών αρχών ασφαλείας». Σχετικό είναι και το δημοσίευμα της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 11.12.2005 που έγραφε: «**Παίρνει "κεφάλια" τώρα ο Αμπάς: Απομάκρυνε αρχηγούς αστυνομίας και ασφαλείας, μετά τα επεισόδια με πυρά Ισραηλινών και την απάντηση της Χαμάς με 36 όλμους και 20 ρουκέτες**».

Γενικά το έτος 2005 δεν είχε τα αιματηρά και εκτεταμένα επεισόδια του περασμένου έτους (2004), γι' αυτό θα αναφερθούμε συνοπτικά σε μερικά γεγονότα από τους τίτλους των εφημερίδων, για να σχηματίσουμε την επικρατούσα γενική εικόνα:

(1) «ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ». Συμφωνήθηκε με τη μεταβίβαση της Ιεριχούς σε Παλαιστινιακό έλεγχο, να γίνει και η αποφυλάκιση 500 κρατουμένων (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/14.02.2005).

(2) «ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΧΑΡΙΡΙ ΣΤΗ ΒΗΡΥΤΟ: Θεωρείται το πιο αιματηρό περιστατικό από τη λήξη του 15ετούς εμφυλίου πολέμου, το 1990». Ο Λιβανέζος πρώην πρωθυπουργός **Ραφίκ Χαρίρι** σκοτώθηκε στη διάρκεια βομβιστικής επίθεσης από αγνώστους δράστες. Από την έκρηξη έχασαν τη ζωή τους άλλοι 9 και τραυματίστηκαν περισσότεροι από 100 (CITY PRESS/15.02.2005).

(3) «Η ΓΑΖΑ ΞΕΤΥΛΙΓΕΤΑΙ, Η ΠΛΗΓΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ: Αρχίζει η εκκένωση Εβραϊκών οικισμών της Γάζας και της Δυτικής Όχθης». Η Λωρίδα της Γάζας και η Δυτική Όχθη βρίσκονται για 38 χρόνια υπό Ισραηλινή κατοχή, μετά την κατάληψή τους στον «Πόλεμο των 6 ημερών» του 1967. Με απόφαση της Ισραηλινής κυβέρνησης περισσότεροι από 8.000 έποικοι θα μεταφερθούν σε Ισραηλινά εδάφη, εκκενώνοντας 21 οικισμούς στη Γάζα και άλλους 4 στη Δυτική Όχθη (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/13.08.2005).

(4) «Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ ΣΤΗ ΓΑΖΑ: Σαρόν το γεράκι που έγινε αρνάκι». Ο Σαρόν δεν μιλάει για «εκκένωση», αλλά για «επανατοποθέτηση» των οικισμών σε εδάφη εντός του Ισραήλ. Οκτώ χιλιάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, τα οποία η ίδια η Ισραηλινή κυβέρνηση το 1967 τους ζήτησε να κατοικήσουν (ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ/27-28.08.2005).

◆ **Έτος 2006:** Δραματικά γεγονότα έλαβαν χώρα το έτος 2006, αρχής γενομένης στις 4 Ιανουαρίου, όπου ο **Αριέλ Σαρόν** παθαίνει βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο με εκτεταμένη εγκεφαλική αιμορραγία. Το γεγονός αυτό ήταν και το πολιτικό «αντίο» στην πολύχρονη και πολυτάραχη πορεία του. Την αναπλήρωση των καθηκόντων του ανέλαβε ο **Εχούντ Όλμέρτ**, ο οποίος στις διεξαχθείσες εκλογές μετά από 2 μήνες, στις **28 Μαρτίου 2006** το κόμμα του «Καντίμα» κυριάρχησε και παρέμεινε στην πρωθυπουργία του Ισραήλ για 2,5 περίπου έτη, μέχρι το **Σεπτέμβριο 2008**, δίνοντας μεγάλη προτεραιότητα και έμφαση στην ειρηνευτική διαδικασία με τους Παλαιστίνιους.

Το ΠΡΩΤΟ μεγάλο γεγονός, που άφησε άφωνη τη διεθνή κοινότητα το 2006 και την έφερε σε αμηχανία είναι η **μεγάλη νίκη της Χαμάς** κατά τις Παλαιστινιακές εκλογές. Η ανησυχία δεν ήταν μόνο για τις Δυτικές χώρες, αλλά και για μεγάλη μερίδα Αραβικών κρατών. Ο Γ.Γ. του Αραβικού Συνδέσμου κάλεσε την νικήτρια Χαμάς «**να αλλάξει πρόσωπο**». Χαρακτηριστικό είναι το δημοσίευμα της εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 27.01.2006 με τίτλο «**Σοκαρισμένη η Δύση φελλίζει: Καλείται τώρα να συνεργαστεί με μια οργάνωση που τη θεωρεί «τρομοκρατική**». Αρχιτέκτονας της νίκης της

Χαμάς θεωρείται ο 42χρονος **Ισμαήλ Χανιγέ**, που ανήκει στη «ρεαλιστική τάση» της οργάνωσης. Η νέα ηγεσία άρχισε να αναζητεί να έχει επαφές και με τις ηγεσίες των άλλων κρατών (Αραβικών και μη), προκειμένου να ισχυροποιήσει τη θέση της και να εδραιώσει την παρουσία της ως ρυθμιστικού παράγοντα των εξελίξεων στη Μέση Ανατολή, αλλά και τη δράση στο διεθνή χώρο. Το Μάρτιο 2006 αντιπροσωπεία της Χαμάς επισκέφτηκε τη Μόσχα, μετά από πρόσκληση του Ρώσου προέδρου Βλαντιμίρ Πούτιν, γεγονός που τα δημοσιεύματα την χαρακτήρισαν σαν «**ιστορική επίσκεψη**» (ΕΘΝΟΣ/04.032006).

Η νέα Παλαιστινιακή κυβέρνηση της Χαμάς βρέθηκε σε δυσχερή θέση, όταν 21χρονος φοιτητής-βομβιστής στις **17.03.2006** πυροδότησε τα εκρηκτικά που μετέφερε σε εστιατόριο γρήγορου φαγητού, κοντά σε σταθμό υπεραστικών λεωφορείων στο **Τελ Αβίβ** και προκάλεσε το θάνατο **8** ατόμων και τον τραυματισμό άλλων 36 αμέσως. Το γεγονός αυτό «έλυσε» τα χέρια της Ισραηλινής κυβέρνησης, αν και η Χαμάς επίσημα δικαιολόγησε το γεγονός, υποστηρίζοντας ότι αυτό ήταν «φυσική συνέπεια της Ισραηλινής επιθετικότητας», ενώ τελείως διαφορετική ήταν η αντίδραση του Μαχμούντ Αμπάς που καταδίκασε την «τρομοκρατική επίθεση», τονίζοντας ότι η επίθεση αυτή «**βιάζει την εθνική Παλαιστινιακή συναίνεση...**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/18.04.2006).

Το ΔΕΥΤΕΡΟ μεγάλο γεγονός, που χαρακτηρίζει το έτος 2006 ήταν λεγόμενος «**Πόλεμος των 34 ημερών**», που θεωρείται ότι ξεκίνησε στις **12 Ιουλίου** και έληξε στις **14 Αυγούστου**. Αιτία ανάφλεξης της πολεμικής φωτιάς στο βόρειο μέτωπο του Ισραήλ ήταν η απαγωγή 2 Ισραηλινών στρατιωτών και ο θάνατος άλλων 7 από την οργάνωση Χεζμπολάχ. Καθοριστικό ρόλο στην όλη υπόθεση είχε ο ηγέτης της οργάνωσης **Χασάν Νασράλα**, προκειμένου να ισχυροποιήσει τη θέση του στο πολιτικό σκηνικό. Άμεση ήταν η απάντηση του Ισραήλ, που έπληξε από αέρος καίριες θέσεις της οργάνωσης στο Λίβανο, με αποτέλεσμα μέσα σε 48 ώρες να υπάρχουν 61 νεκροί και απροσδιόριστος αριθμός τραυματιών. Φόβοι από τη διεθνή κοινότητα για γενίκευση του πολέμου στη Μέση Ανα-

τολή, καθώς η Συρία θεωρείται σύμμαχος της Χεζμπολάχ και της Χαμάς, ενώ το Ιράν και η Σαουδική Αραβία αντιτίθενται στις ενέργειες του Ισραήλ. Τα γεγονότα που ακολούθησαν ήσαν δραματικά και συνοπτικά θα αναφερθούν τα κυριότερα, που συνέβηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου των 34 ημερών:

- 12/7** Επίθεση της Χεζμπολάχ στα σύνορα με το Ισραήλ. 2 Ισραηλινοί στρατιώτες αιχμαλωτίζονται και 8 σκοτώνονται.
- 13/7** Το Ισραήλ βομβαρδίζει το αεροδρόμιο της Βηρυτού, αποκλείει τον Λίβανο και καταστρέφει υποδομές.
- 14/7** Ο Χασάν Νασράλα κηρύσσει «ολοκληρωτικό πόλεμο» κατά του Ισραήλ. Ισραηλινή φρεγάτα φλέγεται, χτυπημένη από πύραυλο της Χεζμπολάχ.
- 16/7** Βροχή πυραύλων πλήττει την Χάιφα, 3^η πόλη του Ισραήλ.
- 17/7** Το Ισραήλ καλεί 30.000 εφέδρους στο μέτωπο.
- 25/7** Το Ισραήλ βομβαρδίζει φυλάκιο του ΟΗΕ, σκοτώνοντας 5 κυνόκρανους.
- 28/7** Σφαγή 28 αμάχων στην Κανά από Ισραηλινό βομβαρδιστικό. Η κυβέρνηση του Λιβάνου ακυρώνει προγραμματισμένη επίσκεψη στη Βηρυτό της Αμερικανίδας Υπουργού Κοντολίζας Ράις
- 09/8** Το Ισραήλ αποφασίζει μαζική εισβολή χερσαίων δυνάμεων με στόχο τον έλεγχο όλου του Νότιου Λιβάνου.
- 11/8** Σφοδρές μάχες στην «κοιλιά του θανάτου». Σκοτώνονται 25 Ισραηλινοί στρατιώτες και αρκετοί μαχητές της Χεζμπολάχ.
- 12/8** Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ψηφίζει την απόφαση 1701 για την ειρήνευση στο Λίβανο.
- 14/8** Εφαρμογή της εκεχειρίας *(πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/27.08.2006)*

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» της 30.07.2006 η εικόνα της καταστροφής του πολέμου των «34 ημερών» είναι η ακόλουθη: **659** νεκροί (462 Λιβανέζοι, 51 Ισραηλινοί και 146 Παλαιστίνιοι) **750.000** πρόσφυγες, **9** πόλεις του Λιβάνου χτυπήθηκαν, **5.000** κατοικίες καταστράφηκαν και σε **2 δις** δολάρια υπολογίζονται η καταστροφή των υποδομών.

◆ **Έτος 2007:** Το έτος αυτό γιορτάστηκε από το Ισραήλ ως επετειακό (1917-2007), καθόσον πέρασαν **90** χρόνια από τη διακήρυξη του Λόρδου Άρθουρ Τζέιμς Μπάλφουρ, Υπουργού Εξωτερικών της Αγγλίας, με την οποία υποσχόταν την επάνοδο και εγκατάσταση των Ισραηλιτών στην αρχαία τους πατρίδα.

Το σημαντικότερο γεγονός της χρονιάς αυτής, δεν είναι οι πολεμικές ενέργειες στη Μέση Ανατολή μεταξύ Ισραήλ και Αραβικών λαών, αλλά η 3ήμερη διεθνής **διάσκεψη στην Ανάπολη** του Μέριλαντ, των ΗΠΑ, που άρχισε στις **26 Νοεμβρίου 2007**, προκειμένου να εξευρεθεί οριστική λύση στο Μεσανατολικό. Τα μέσα ενημέρωσης την χαρακτήρισαν σαν «**μία εκ των πραγμάτων σκληρή παρτίδα διπλωματικού και γεωπολιτικού πόκερ**» με κεντρικούς «**παίκτες**» τον πρωθυπουργό του Ισραήλ **Έχουντ Όλμερτ** και τον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής **Μαχμούτ Αμπάς**, αλλά και τον οικοδεσπότη πρόεδρο των ΗΠΑ **Τζορτζ Μπους** το νεότερο. Την Ελληνική πλευρά εκπροσώπησε η υπουργός Εξωτερικών **Ντόρα Μπακογιάννη** (ΒΗΜΑ/25.11.2007). Η διάσκεψη αυτή πήρε τη μεταφορική ονομασία «**η ΜΑΧΗ της Ιερουσαλήμ**», καθόσον η μοιρασιά της πόλης Ιερουσαλήμ ήταν και εξακολουθεί να είναι το «**αγκάθι**» στις δύο πλευρές. Άλλωστε αυτή ήταν και η βασική αιτία του ναυαγίου των διαπραγματεύσεων του Καμπ Ντέιβιντ το 2000, μεταξύ Έχουντ Μπάρακ και Γιασέρ Αραφάτ, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει η 2^η μεγάλη Ιντιφάντα (εξέγερση) των Αραβικών λαών.

Η διάσκεψη της Ανάπολης δεν κατέληξε σε καμιά ουσιαστική συμφωνία, παρά μόνο οι δύο πλευρές να αρχίσουν και πάλι «**νέες διαπραγματεύσεις**» για την επίλυση της 60ετούς Αραβοισραηλινής διένεξης, με στόχο να επιτευχθεί **ειρηνευτική συμφωνία**, πριν το τέλος του επόμενου έτους 2008. Παρά τα χαμόγελα των ηγετών των 2 πλευρών και τις μετρημένες δηλώσεις τους, μπορεί να θεωρηθεί ότι η διάσκεψη αυτή, ήταν μια παταγώδης αποτυχία. Τα μέσα ενημέρωσης, διεθνή και Ελληνικά, χαρακτηριστικά έγραφαν: «**Αν η ιδανική τριάδα του 2000 (Μπάρακ, Αραφάτ και Μπιλ Κλίντον) απέτυχε οικτρά στο Καμπ Ντέιβιντ, είναι δυνατόν να πετύχουν στην Ανάπολη οι τρεις αποτυχημένοι ηγέτες ΗΠΑ, Ισραήλ και Παλαιστίνης;**» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/25.11.2007).

Ανθρώπινη λύση στο θέμα αυτό δεν πρόκειται να δοθεί και η κατάσταση στη Μ.Ανατολή θα εξακολουθεί να είναι τεταμένη και εύφλεκτη μέχρι τη 2^η έλευση του Ιησού Χριστού, γιατί και ο Γιασέρ Αραφάτ και ο Μαχμούντ Αμπάς έχουν σαφώς διακηρύξει ότι βασικός στόχος τους είναι η δημιουργία ενός ανεξάρτητου και κυρίαρχου Παλαιστινιακού κράτους **με πρωτεύουσα την Ανατολική ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ**. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Όλμερτ δήλωσε πως «σημείο εκκίνησης» στις νέες διαπραγματεύσεις μετά τη διάσκεψη της Ανάπολης θα είναι «η αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ ως κράτους του Εβραϊκού έθνους». Η δήλωση αυτή σήμαινε πως ο Παλαιστίνιος πρόεδρος Αμπάς, πριν καν ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις και χωρίς να έχει εξασφαλίσει κάποια δέσμευση από την άλλη πλευρά, όφειλε (1) **να ξηγράψει** το δικαίωμα επιστροφής των Παλαιστινίων προσφύγων και (2) **να αναγνωρίσει** στο Ισραήλ το δικαίωμα των φυλετικών διακρίσεων σε βάρος των Ισραηλινών Αράβων που αποτελούν το 20% του πληθυσμού του.

❖ Κλείνοντας το θέμα μας, θα αναφέρουμε συνοπτικά ότι η Ιερουσαλήμ αποτελεί το «μήλον της έριδας» στη Μέση Ανατολή για τους υπάρχοντες εκεί «**ιερούς τόπους**» των 2 λαών, που είναι:

(1) **ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ:** Έτσι το αποκαλούν οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί. **Χαράμ αλ Σαρίφ** («Ευγενές Ιερό») το αποκαλούν οι Μουσουλμάνοι. Το Όρος βρίσκεται στην ανατολική πλευρά της Παλαιάς Πόλης, η οποία περικλείεται από ένα τείχος που κατασκευάστηκε το 1538 μ.Χ. από τον Σουλεϊμάν τον Μεγαλοπρεπή. Πρόκειται από τους ιερότερους χώρους του Ιουδαϊσμού, που σήμερα καταλαμβάνεται από τον περίβολο του Τεμένους του Ομάρ. Οι φανατικοί Εβραίοι πιστεύουν ότι στο σημείο αυτό ο Μεσσίας που θα έρθει θα κρίνει την ανθρωπότητα.

(2) **ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΟΜΑΡ ή Ο ΘΟΛΟΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ:** Πιστεύεται ότι οικοδομήθηκε επάνω στα ερείπια του ναού του Σολομώντα. Κατά τους Μουσουλμάνους, από το «βράχο» που βρίσκεται στο εσωτερικό του Τεμένους, *«αναλήφθηκε στον ουρανό ο Μωάμεθ*

επάνω σε ένα φτερωτό άλογο». Το κύριο χαρακτηριστικό του Τεμένους είναι ο χρυσός θόλος του.

(3) **ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΑΛ ΑΚΣΑ:** Πρόκειται για τον 3^ο ιερότερο τόπο για τους Μουσουλμάνους, μετά τη Μέκκα και τη Μεδίνα. Βρίσκεται στο νότιο τμήμα του «Ευγενούς Ιερού» (Όρους του Ναού).

(4) **ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ:** Είναι ότι απέμεινε από τον δεύτερο ναό του Σολομώντα που καταστράφηκε από τους Ρωμαίους το έτος 70 μ.Χ. και είναι ο ιερότερος χώρος προσευχής για τους απανταχού Ιουδαίους.

(5) **Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ:** Αναφέρουμε συμπληρωτικά την περίπτωση αυτή, καθόσον δεν αφορά τους Εβραίους και τους Μουσουλμάνους, αλλά μόνο τους Χριστιανούς, που τον θεωρούν ως ιερό χώρο. Κατά την «παράδοση» οικοδομήθηκε από τη μητέρα του Μεγάλου Κωνσταντίνου, την Ελένη, που η Ανατολική (Ορθόδοξη) εκκλησία μετέπειτα την ανακήρυξε ως «αγία».

Εφόσον υπάρχουν τα παραπάνω «ιερά» για τους Άραβες, πάντοτε θα διεκδικούν την κυριαρχία επάνω στην πόλη της Ιερουσαλήμ, ποτέ δεν θα δεχτούν μια διαφορετική λύση και η κατάσταση στο χώρο της Μέσης Ανατολής θα είναι συνέχεια ένα καζάνι που βράζει, έτοιμο να ξεχειλίσει και να φέρει το θάνατο και την καταστροφή, κάτι που έχει συμβεί πολλές φορές από τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ και κάτι που θα συμβαίνει συνέχεια μέχρι την ένδοξη έλευση του Κυρίου Ιησού, όπως θα αναφέρουμε με λεπτομέρειες σε άλλα κεφάλαια.

Ενώ για το έτος 2006 το βασικό πολεμικό γεγονός ήταν ο «Πόλεμος των 34 ημέρων», για το έτος 2007 ήταν το γεγονός που η Χαμάς κατέλαβε τη Λωρίδα της Γάζας δια της βίας, εκδιώκοντας τη Φατάχ του Μαχμούντ Αμπάς, δείχνοντας τη διαφορετική πολιτική πορεία που ακολουθούν οι ηγέτες των 2 οργανώσεων, Χαμάς και Φατάχ.

◆ **Έτος 2008:** Τα σημαντικότερα γεγονότα που χαρακτήρισαν το έτος αυτό, θα τα περιγράψουμε μέσα από τους τίτλους

των εφημερίδων. Αξίζει όμως να σημειωθεί ότι είχαν περιορισμένη έκταση (σαν σύνολο) σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη:

(1) «ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΧΑΜΑΣ–ΦΑΤΑΧ»: Συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας μεταξύ των 2 οργανώσεων». Επιφυλακτική η Δύση. Η δέσμευση για σεβασμό των συμφωνιών της ΟΑΠ (PLO) εκλαμβάνεται ως έμμεση αναγνώριση του Ισραήλ (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/10.02.2008).

(2) «ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ/1948-2008»: Η επέτειος ίδρυσης και οι ανοιχτές πληγές στη Μέση Ανατολή. Το Ισραήλ δημιουργήθηκε 3 χρόνια μετά το Ναζιστικό Ολοκαύτωμα και στέγασε τα όνειρα εκατομμυρίων Εβραίων για κυρίαρχο κράτος. Ταυτόχρονα έγινε εφιάλτης για τους Παλαιστίνιους και πυροδότησε πολέμους και συγκρούσεις για τους Άραβες (ΕΘΝΟΣ/10.05.2008).

(3) «ΙΣΡΑΗΛ - ΙΡΑΝ ΣΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ»: Στρατιωτικές ασκήσεις, πυραυλικές δοκιμές και απειλές φόρτισαν επικίνδυνα την ατμόσφαιρα» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/13.07.2008).

(4) «Ο ΟΛΜΕΡΤ ΦΕΥΓΕΙ ΚΑΙ ΑΦΗΝΕΙ ΠΙΣΩ ΤΟΥ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ» Τον **Αύγουστο 2008** ο Εχούντ Όλμερτ ανακοινώνει ότι θα αποχωρήσει από την πρωθυπουργία σε ένα μήνα περίπου, λόγω των κατηγοριών εναντίον του για διαφθορά (ΒΗΜΑ/10.08.2008).

(5) «Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΣΟΒΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ»: Η πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει μεταξύ της Παλαιστινιακής Αρχής και της Χαμάς, θα μπορούσε να εξελιχθεί σε πλήρη ρήξη. Η κρίση που προέκυψε είχε συνταγματική μορφή. Η εντολή που ο Μαχμούντ Αμπάς εξέδωσε το έτος 2005 για τετραετή θητεία, λήγει στις 08 Ιουλίου 2009. Η Χαμάς έκανε γνωστό ότι από την ημερομηνία εκείνη θα πάψει να τον αναγνωρίζει ως πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής (ΤΟ ΒΗΜΑ/30.11.2008).

(6) «ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΤΗ ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ» Πρόχειρος απολογισμός έκανε λόγο για **270** νεκρούς. Τα νοσοκομεία ανέφεραν ότι τα αποθέματά τους σε φάρμακα εξαντλούνται (POST/29.12.2008). Για το ίδιο γεγονός η εφημερίδα METRO/29.02.2008 είχε τους εξής τί-

τλους και υποτίτλους: «Κόλαση στη Μέση Ανατολή» - «Εντείνονται οι φόβοι για επικείμενη χερσαία επιχείρηση των Ισραηλινών δυνάμεων» - «Στη Χαμάς ρίχνει την ευθύνη για την ανάφλεξη ο Αμπάς» - «Σε νέα Ιντιφάντα καλεί η Χαμάς».

◆ **Ετος 2009:** Οι πολεμικές επιχειρήσεις μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων της Χαμάς, που ξεκίνησαν τον Δεκέμβριο του 2008 και που ονομάστηκαν «**Συμπαγές Μολύβι**», συνεχίστηκαν και τον Ιανουάριο του 2009 με μεγάλη σφοδρότητα. Ο απολογισμός των συγκρούσεων ήταν **917** νεκροί, (από τους οποίους **277** παιδιά, **97** γυναίκες και **92** ηλικιωμένοι), **4.100** τραυματίες και **750.000** χωρίς νερό (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/13.01.2012).

Οι συνεχιζόμενες εχθροπραξίες και συγκρούσεις δημιούργησαν σοβαρές ανησυχίες και σε 2 άλλα κράτη, την Αίγυπτο και την Ιορδανία. **Η Αίγυπτος** εξέφρασε το φόβο πως, εάν το Ισραήλ δεν αναλάβει την ευθύνη της ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα, θα κληθεί η κυβέρνησή της να αναπληρώσει το κενό. Από την άλλη μεριά η **Ιορδανία** ανησυχούσε ότι το Ισραήλ θα προσπαθούσε να «σπρώξει» τους Παλαιστινίους από τη Δυτική Όχθη στο έδαφός της. Σε αυτή την περίπτωση και τα 2 κράτη θα έπρεπε να αναλάβουν την ευθύνη της αστυνόμευσης της συνεχιζόμενης Αραβο-Ισραηλινής σύγκρουσης, θέτοντας σε σοβαρό κίνδυνο τις δικές τους συμφωνίες ειρήνης με το Ισραήλ, **καθόσον το Παλαιστινιακό πρόβλημα πάντοτε λειτουργούσε ως αποσταθεροποιητικός παράγοντας για τα Αραβικά κράτη** (ΤΟ ΒΗΜΑ/18.01.2009).

Το ενδιαφέρον για το **Φεβρουάριο του 2009** μονοπώλησαν οι βουλευτικές εκλογές στο Ισραήλ που διεξήχθησαν στις 10 του μήνα και κατά τις οποίες επικράτησε το κόμμα «Καντίμα» της Τζίπι Λίβνι, με οριακή διαφορά μιας έδρας από το κόμμα «Λικούντ» του Μπένζαμιν Νετανιάχου. Στις 20 Φεβρουαρίου ο πρόεδρος **Σιμόν Πέρες** ανέθεσε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον ηγέτη της δεξιάς Μπένζαμιν Νετανιάχου, ο οποίος συμφώνησε με τους Εργατικούς και με άλλα κόμματα, σχηματίζοντας **κυβέρνηση συνασπισμού**, η οποία ορκίστηκε στις **31.03.2009**.

Τον μήνα **Μάρτιο 2009** δημιουργείται ένταση στις σχέσεις

ΗΠΑ και Ισραήλ, εξαιτίας της ανακοίνωσης του υπουργείου Εσωτερικών του Ισραήλ για την έκδοση οικοδομικών αδειών ανέγερσης 1.600 νέων κατοικιών αποκλειστικά για Εβραίους εποίκους στην Ανατολική Ιερουσαλήμ κατά τη διάρκεια επίσημης επίσκεψης στο Ισραήλ του αντιπροέδρου των ΗΠΑ **Τζο Μπάιντεν**, προκειμένου να μεταφέρει στην νέα κυβέρνηση Νετανιάχου την πρόθεση του **Μπαράκ Ομπάμα** να υπάρξει άμβλυση στις πρόσφατες εντάσεις που είχαν δημιουργηθεί μεταξύ των πλευρών και να διασφαλίσει την έναρξη ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων.

◆ **Έτος 2010:** Το έτος αυτό, όσον αφορά τις εντάσεις μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων δεν έχει να παρουσιάσει κάτι το ιδιαίτερα σοβαρό, εκτός από τις συνηθισμένες επιθέσεις των βομβιστών καμικάζι (λίγες σε αριθμό σε σύγκριση με τα προηγούμενα έτη) και τις σποραδικές συγκρούσεις των Ισραηλινών δυνάμεων με Παλαιστίνιους. Αρχίζει όμως να διαφαίνεται ένταση στο εσωτερικό των γύρω κρατών και ιδιαίτερα της γειτονικής Συρίας, ενώ οι σχέσεις Ισραήλ και Ιράν βρίσκονται συνέχεια σε ένταση

◆ **Έτος 2011:** Το έτος αυτό το πολεμικό ενδιαφέρον στη Μέση Ανατολή μονοπώλησε η **εμφύλια διαμάχη που ξέσπασε στη Συρία** από τους πρώτους μήνες του 2011, γεγονός που ανάγκασε τον Σύρο πρόεδρο Μπασάρ Αλ Άσαντ να επιβάλει τη χώρα σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Τέλος Απριλίου εκδίδει διάταγμα με το οποίο έγινε άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Το διάταγμα αυτό, μαζί με την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων ήσαν τα βασικά αιτήματα ενός κινήματος αμφισβήτησης του Άσαντ, που συγκλόνισε τη χώρα από τις 15 Μαρτίου του έτους αυτού και μέσα σε διάστημα ενός μήνα κόστισε τη ζωή περισσότερων από 200 διαδηλωτών

Η εμφύλια διαμάχη κορυφώθηκε στο Ιούλιο του 2011, ενώ άρχισαν παράλληλα και οι ισχυρές πιέσεις από το εξωτερικό για την επίλυση της κρίσης. Η Ενωμένη Ευρώπη προσανατολιζόταν στη επιβολή εμπάργκο στο πετρέλαιο και τα ενεργειακά προϊόντα

της Δαμασκού, ενώ οι ΗΠΑ και ο ΟΗΕ άρχισαν να σφίγγουν διπλωματικά τον κλοιό. Παρ' όλα αυτά τον Σεπτέμβριο σημειώθηκε **δραματική έκρηξη της βίας**, όπου μόνο τη μία ημέρα αναφέρθηκαν 28 νεκροί (07.09.2011) και την επόμενη άλλοι 25, γεγονός που ανάγκασε το Γαλλικό υπουργείο Εξωτερικών να καταγγείλει ανοιχτά το καθεστώς του Μπασάρ Αλ Άσαντ.

Τρομακτικές εικόνες από τις ταραχές άρχισαν να δημοσιεύονται με video στο Youtube. Η κλιμάκωση της βίας τον μήνα αυτό άρχισε να κινητοποιεί δραστικά τη διεθνή γνώμη. Η πρεσβεία των ΗΠΑ στη Συρία σε ανακοίνωσή της ανέφερε ότι «**ο Σύρος πρόεδρος δεν πείθει πλέον κανέναν όταν ισχυρίζεται ότι για την αναταραχή ευθύνονται τρομοκράτες ληστές**». Επεμβαίνοντας και ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, ζήτησε από τον Άσαντ να λάβει «**αποφασιστικά μέτρα πριν είναι πολύ αργά**» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ /11.09.1911)

2. ΓΕΓΟΝΟΤΑ 2012 - 2021

◆ Στην περίοδο αυτή δεν θα αναφέρουμε τα πολεμικά γεγονότα που συνέβησαν **ανά έτος ξεχωριστά**, όπως έγινε με τα έτη 2001 έως και 2011, αλλά θα αναφέρουμε τα γεγονότα που αφορούσαν για κάθε κράτος της Μέσης Ανατολής ξεχωριστά, καθόσον υπάρχουν ιδιαιτερότητες στην παρουσίαση των γεγονότων, τα οποία ναί μεν αφορούν αποκλειστικά το κράτος στο οποίο θα αναφερόμαστε, αλλά οι εξελίξεις που συμβαίνουν σε αυτά είναι άμεσα συνυφασμένες με τις εξελίξεις που συμβαίνουν και στα γύρω γειτονικά κράτη. **Στο τέλος, όλα μαζί σχηματίζουν το παζλ των πολεμικών γεγονότων και των δραματικών εξελίξεων που λαμβάνουν χώρα στη Μέση Ανατολή. Βασικά θα ασχοληθούμε με 4 κράτη, τα οποία είναι: Συρία, Ιορδανία, Αίγυπτος και Ισραήλ.** Τα κράτη αυτά θα έχουν σημαντικό ρόλο στις Βιβλικές προφητείες που αφορούν τους έσχατους καιρούς, με κορυφαίο και πρωταγωνιστικό ρόλο το κράτος Ισραήλ, στο αναφερόμαστε με λεπτομέρειες στα περισσότερα κεφάλαια του παρόντος βιβλίου.

Η Μέση Ανατολή προς το τέλος του 2012 και μετά βρισκόταν και πάλι στις φλόγες με όλα τα μέτωπα ανοιχτά: **Συρία** (εμφύλια δια-

μάχη), **Αίγυπτος** (φιλική πλέον προς τη Χαμάς, λόγω της εξουσίας των «Αδελφών Μουσουλμάνων), **Ιράν** (ο μόνιμος υποστηρικτής της Χαμάς), **Ιορδανία**, (εσωτερικές εξεγέρσεις), **Κατάρ** (υποστηρίζει τους αντικαθεστωτικούς της Συρίας και τη Χαμάς της Γάζας), **Τουρκία** (το Κουρδικό ζήτημα είναι σε εξέλιξη) και τέλος το τρίπτυχο **Ισραήλ - Γάζα - Δυτική Όχθη**. Αυτό είναι το «καζάνι» που βράζει συνέχεια στη Μέση Ανατολή, γιατί ο στόχος των Παλαιστινίων είναι μία λέξη «**ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ**», που την θεωρούν ως πρωτεύουσα του μελλοντικού ανεξάρτητου κράτους τους. Στην πλατεία Μανάρα της πόλης Ραμάλας, που είναι η προσωρινή πρωτεύουσα των Παλαιστινίων, υπάρχει ένα μεγάλο πανό με τη φωτογραφία του Γιασέρ Αραφάτ και από κάτω υπάρχει μια ταμπέλα με την επιγραφή «**Ιερουσαλήμ:14,63 χιλιόμετρα**». Αυτό είναι το «όνειρο» των Παλαιστινίων και η ταμπέλα αυτή τους θυμίζει πόσο λίγα χιλιόμετρα τους χωρίζουν από τη «μελλοντική» πρωτεύουσα του κράτους που ονειρεύονται. Ας δούμε όμως τα γεγονότα για κάθε ένα κράτος, από τα 4 παραπάνω αναφερόμενα, ξεχωριστά:

(α) ΣΥΡΙΑ: Κατά την οκταετία 2012 - 2020 η εμφύλια διαμάχη στη Συρία έχει πάρει τεράστιες και εκρηκτικές διαστάσεις, όπου ο αριθμός των θυμάτων αυξάνεται καθημερινά, οι σκηνές άγριας και ωμής βίας πλέον δεν είναι είδηση, αλλά καθεστώς, οι καταστροφές σε υποδομές της χώρας είναι αδύνατον να υπολογισθούν και οι κάτοικοι να φεύγουν, κατά χιλιάδες, πρόσφυγες στη γειτονική Τουρκία, γεγονότα που ανάγκασαν τη διεθνή κοινότητα να έχει ταχθεί ανοιχτά κατά του καθεστώτος του Σύρου προέδρου Μπασάρ Αλ Άσαντ. Χαρακτηριστικοί είναι και οι τίτλοι των δημοσιευμάτων:

- «Χωρίς συμμάχους ο Άσαντ. Κλονίζονται οι σχέσεις ανάμεσα στη Ρωσία και το καθεστώς της Συρίας» (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/21.07.2012)
- «Ψάχνει την έξοδο κινδύνου.....Ο Άσαντ δεν έχει αντίρρηση να εγκαταλείψει την εξουσία, δήλωσε ο Ρώσος πρεσβευτής στο Παρίσι...» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ/21.07.2012)
- «Συρία, σφίγγει ο κλοιός για το καθεστώς Άσαντ. Βόμβες στη Δαμασκό «πυρά» στο διπλωματικό μέτωπο» (ΕΘΝΟΣ/16.08.2012)

Ακόμα και ο Οργανισμός Ισλαμικής Διάσκεψης στράφηκε

κατά του καθεστώτος του Άσαντ και τον Αύγουστο του έτους 2012 συνεδρίασε, προκειμένου να αποφασίσει για την αποπομπή ή όχι της Συρίας από μέλους της Διάσκεψης. Ιδιαίτερα ανησυχητική ήταν για τον Άσαντ ήταν η έκθεση του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ το ίδιο έτος, σύμφωνα με το οποία, εάν το καθεστώς της Συρίας περιελάμβανε πράξεις που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, τότε το καθεστώς Άσαντ θα μπορούσε να παραπεμφθεί στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΥΠΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ» της 11.11.2012 (σελ.45) ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία στοίχισε από την έναρξή του σε περισσότερους από 37.000 ανθρώπους, αριθμός υπερβολικά μεγάλος για απώλειες ενάμιση έτους από εμφύλια διαμάχη. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τους χιλιάδες τραυματίες, άστεγους και πρόσφυγες, εγκυμονεί να οδηγηθεί η χώρα σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις και στο ολοκληρωτικό χάος. Η Δύση παρείχε στον Άσαντ εγγυήσεις για την ασφάλειά του ιδίου και των μελών της οικογένειάς του, προκειμένου να εγκαταλείψουν τη χώρα, πλην όμως καμιά σχετική κίνηση δεν έγινε από τον Σύρο πρόεδρο, που δείχνει πως είναι γαντζωμένος από την εξουσία, την οποία θέλει να την «κρατήσει» με κάθε θυσία. Πιστεύω πως η πραγματικότητα είναι διαφορετική, ο Άσαντ παραμένει στην εξουσία γιατί θέλει να βοηθήσει το λαό του και να μη βρεθεί η χώρα του στην κατάσταση που βρέθηκε το Ιράκ και η Λιβύη από τα επεκτατικά σχέδια των Αμερικανών και των συμμάχων τους.

Η στάση του αυτή για πολλούς θεωρήθηκε πολιτικά εσφαλμένη, καθόσον η πρόσφατη ιστορία σε παρόμοιες περιπτώσεις άλλων κρατών, μας κατέδειξε ότι οι εξεγέρσεις είχαν τραγικά αποτελέσματα για τους ηγέτες τους, οι οποίοι ή οδηγήθηκαν στην εξορία ή κατέληξαν στο θάνατο. Παραδείγματα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε αρκετά:

(1) Δύο πανίσχυροι ηγέτες, που ο θρόνοι τους φαίνονταν ότι ήταν ασάλευτοι, ο **Χαϊλέ Σελασιέ** της Αιθιοπίας και ο **Σάχης της Περσίας**, είχαν άδοξο τέλος, ο μεν πρώτος πέθανε μέσα στη φυ-

λακή κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες (1975), ο δε δεύτερος εξορίστηκε (1979) και πέθανε μόνος και εγκαταλειμμένος.

(2) Το ίδιο και οι άλλοτε πανίσχυροι ηγέτες του Ιράκ και της Λιβύης, **Σαντάμ Χουσεϊν** και **Μουαμάρ Καντάφι**, που η Δύση και η διεθνής κοινότητα φοβόντουσαν. Ο Σαντάμ Χουσεϊν, όταν συνελήφθηκε από τους Αμερικανούς στρατιώτες (12/2003) έμοιαζε σαν τρομαγμένο «κοτόπουλο», έχοντας χάσει το γνωστό αγέρωχο ύφος του και τελικά κατέληξε στην εκτέλεση με απαγχονισμό (12/2006). Ο Μουαμάρ Καντάφι, είχε ακόμα χειρότερο τέλος, καθόσον οι αντικαθεστωτικοί δημόσια τον διαπόμπευσαν και τον εκτέλεσαν (10/2011).

(3) Άδοξο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και το πολιτικό τέλος του πρώην ισχυρού ηγέτη της Αιγύπτου, **Χόσνι Μουμπάρακ**, όταν το Ιανουάριο του 2011 αντιμετώπισε λαϊκή εξέγερση και εξαναγκάστηκε σε παραίτηση και παράδοση της εξουσίας στο στρατό το Φεβρουάριο του ίδιου έτους, πλην όμως καταδικάστηκε σε ισόβια για το θάνατο 239 διαδηλωτών, που είχαν εξεγερθεί κατά του καθεστώτος. Τον Ιούνιο του 2012 υπέστη σοβαρό καρδιακό επεισόδιο και τέλος Δεκεμβρίου η υγεία του παρουσίασε μεγάλη επιδείνωση. Μέχρι που ελευθερώθηκε τον **Μάρτιο του 2017** (88 ετών), καθόσον απαλλάχτηκε των κατηγοριών, τον περισσότερο χρόνο τον πέρασε σε στρατιωτικό νοσοκομείο, υπό στενή επιτήρηση.

Όλα αυτά είναι ένα παράδειγμα προς αποφυγή για τον Σύρο πρόεδρο **Μπασάρ Αλ Άσαντ** (φώτο), από τον οποίο όχι μόνο δεν έγινε κάποια ενέργεια παράδοσης της εξουσίας, παρά τις πιέσεις που δέχτηκε, αλλά κατά το πρώτο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου 2012 συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση οι βομβαρδισμοί από την

πολεμική αεροπορία και τις επιχειρήσεις του στρατού ξηράς «με σκοπό την ανακατάληψη των περιοχών που είχαν θέσει υπό τον

έλεγχό τους οι εξεγερμένοι στην περιφέρεια της Δαμασκού, ενώ η κρίση άρχισε να επεκτείνεται και εκτός συνόρων, φθάνοντας και στο Λίβανο» (πηγή: NEWSBEAST.gr/06.12.2012).

Αρχές του έτους 2013, ένας προσωρινός απολογισμός του Συριακού Παρατηρητηρίου ανέφερε ότι τουλάχιστον **43** άνθρωποι σκοτώθηκαν μέχρι το απόγευμα της 7ης Ιανουαρίου 2013, περιλαμβανομένων 28 πολιτών, 12 ανταρτών και 3 στρατιωτών. **Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, η σύγκρουση των τελευταίων 21 μηνών έχει στοιχίσει τη ζωή σε πάνω από 60.000 ανθρώπους και από τις δύο πλευρές** (NEWSBEAST.gr/08.01.2013). Η εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, **Βικτόρια Νάλαντ**, ζήτησε την άμεση παραίτηση του προέδρου της Συρίας, Μπασάρ Αλ Άσαντ, αντιδρώντας αρνητικά σε σχετικό διάγγελμα του, τονίζοντας ότι η πρωτοβουλία του για τον τερματισμό της εμφύλιας κατάστασης στη χώρα του δεν είναι ρεαλιστική (πηγή: www.news.gr/07.01.2013).

Παρατηρούμε πως οι Δυτικοί εξασκούν ισχυρή πίεση στο Σύρο πρόεδρο να παραιτηθεί, για να μην έχει και αυτός την κατάληξη που είχαν οι ηγέτες της Λιβύης, του Ιράκ και της Αιγύπτου. Το ερώτημα είναι: **«Γιατί αυτή η επιμονή των συμμαχικών Δυτικών δυνάμεων, που παρουσιάζονται σαν εγγυητές της ειρήνης και απελευθερωτές;»** Η απάντηση είναι απλή και αυτονόητη, πρόκειται για την γεωπολιτική και την γεωστρατηγική κυριαρχία της Μέσης Ανατολής και τον έλεγχο των πλουσίων κοιτασμάτων πετρελαίων της Συρίας. Αφού έβγαλαν τα εμπόδια που υπήρχαν σε Λιβύη, Ιράκ, Αίγυπτο και σε άλλα κράτη της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής, τώρα ήρθε και η σειρά της Συρίας, με αποτέλεσμα οι "ειρηνοποιοί" της Δύσης να ξεσηκώνουν το λαό κατά του καθεστώτος Άσαντ.

Οι επαναστάτες είχαν σαν περιοχές δράσης τους τη Β. Συρία. Ο Άσαντ αρχικά φάνηκε κι αυτός να χάνει το παιχνίδι, καθόσον οι επαναστάτες είχαν φθάσει ως τη Δαμασκό και μάλιστα κατάφεραν να εισχωρήσουν σε αυτή. Η Δύση τότε βγήκε να χαιρετήσει τους εξεγερθέντες, όπως είχε κάνει και στις προηγούμενες περιοχές. Στη συνέχεια όμως ο Άσαντ κατάφερε να ανατρέψει την κατάσταση και να περιορίσει τους αντάρτες στη Βόρειο Συρία, στα σύνορα με την

Τουρκία. Η Δύση κατηγορήσε τον Σύρο ηγέτη για χρήση χημικών όπλων και απείλησε να αναλάβει στρατιωτική δράση εναντίον του. Κάτι παρόμοιο είχε γίνει και με τον πρώην Ιρακινό μονάρχη, τον Σαντάμ Χουσεϊν, που είχε κατηγορηθεί πως διέθετε όπλα μαζικής καταστροφής και μετά το θάνατό του, σύμφωνα με δημοσιεύματα, αποδείχτηκε ότι το κατηγορητήριο ήταν φτιαχτό, για να υπάρχει πρόσχημα για επέμβαση των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων κατά του Ιράκ. Ο Άσαντ έχοντας την υποστήριξη της Μόσχας, συνέχισε τον αγώνα κατά των αντικυβερνητικών δυνάμεων στη Β. Συρία, που είχαν την υποστήριξη της Δύσης. Ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν έπεισε τον Άσαντ να παραδώσει τα χημικά του όπλα προς καταστροφή τους στους Δυτικούς. Έτσι η Δύση έπαψε να έχει αφορμή για να ασχοληθεί ενεργά με τη Συρία, τουλάχιστον φανερά. Οι Κούρδοι αντάρτες πολέμουσαν κι αυτοί εναντίον των εξεγερθέντων, γιατί αποτελούσαν απειλή για την Κουρδική μειονότητα της περιοχής. Επομένως οι Σύριοι αντικαθεστωτικοί είχαν βρεθεί σε έναν κλοιό που τους απειλούσε με ολοκληρωτική καταστροφή.

Τη στιγμή που όλα έδειχναν ότι ο Άσαντ είναι ο κυρίαρχος του παιχνιδιού μία νέα οργάνωση φανατικών ισλαμιστών εμφανίζεται στην περιοχή, γνωστή με την ονομασία ISIS, η οποία πιστεύει στη "σαρία", οπότε και εξαπολύει "ιερό πόλεμο" (τζιχάντ) έναντι των απίστων. Η οργανωτική δομή του ISIS έχει ακτίνα δράσης του το Β. Ιράκ, τη Β. Συρία και το Ν. Κουρδιστάν. Ο Άσαντ ελέγχει τη χώρα του αλλά δεν μπορεί να καταικήσει τους ισλαμιστές, γιατί η βάση τους δεν είναι μόνο στη Συρία. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι υπάρχοντες χριστιανικοί πληθυσμοί τάσσονται υπέρ του καθεστώτος Άσαντ, καθόσον υπάρχει ασφάλεια και προστασία γι' αυτούς, ενώ για τους τζιχαντιστές οι χριστιανοί πολίτες πρέπει ή να φύγουν από τη χώρα, ή να παραμείνουν, εφόσον αλλαξοπιστήσουν, συμμετέχοντας και αυτοί στον ιερό τους σκοπό, ή εφόσον δεν συμβεί τίποτα από τα δύο αυτά, να τους σκοτώσουν.

Σύμφωνα με τις παραπάνω περιγραφές, τα γεγονότα στην παρούσα φάση, βρίσκονται σε εξέλιξη και δεν μπορούμε να ξέρουμε την ακριβή πορεία που θα λάβουν στο μέλλον, απλά εικασίες και προβλέψεις μόνο να κάνουμε. Οι ειρηνευτικές διπλωματικές

συνομιλίες που ξεκίνησαν τους πρώτους μήνες του 2017 στη Γενεύη δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα για κατάπαυση των πολεμικών επιχειρήσεων μεταξύ των αντιμαχομένων πλευρών στη Συρία, καθόσον και από τις 2 πλευρές υπάρχουν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Φαινομενικά σε κάποια μέρη της πρωτεύουσας Δαμασκού η ζωή φαίνεται να συνεχίζεται με κανονικούς ρυθμούς. Στην υπόλοιπη όμως χώρα εκατομμύρια Σύριοι δίνουν αγώνα επιβίωσης. Σύμφωνα με νεότερα στοιχεία του ΟΗΕ, που παρουσίασε η εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» της 01.04.2017 υπολογίζεται ότι 13,5 εκατομμύρια Σύριοι έχουν ανάγκη από ανθρωπιστική βοήθεια, με τα 4,5 εκατομμύρια από αυτούς να ζουν σε δύσκολα προσβάσιμες πολιορκούμενες περιοχές, το δε 70% του πληθυσμού να ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας. Οι ελλείψεις είναι μεγάλες και οι τιμές έχουν εκτιναχθεί στα ύψη. 10,5 εκατομμύρια Σύριοι έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να φύγουν ως πρόσφυγες. Υπολογίζεται ότι στην εμφύλια διαμάχη των τελευταίων ετών (2011- 2017) περισσότεροι από 320.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους και το πιο συγκλονιστικό και τραγικό είναι το γεγονός ότι για να διαβάσει κάποιος τα ονόματα όλων των παιδιών που έχουν σκοτωθεί, θα χρειαστεί περισσότερο από 20 ώρες. Μια ολόκληρη γενιά παιδιών κινδυνεύει να χαθεί για πάντα.

Ενώ αυτή ήταν η εικόνα που παρουσίαζε η Συρία στην αυγή του έτους 2018, τα γεγονότα που επακολούθησαν στους αμέσως επόμενους μήνες έφεραν παγκόσμια ανησυχία για μια γενικευμένη ανάφλεξη στη Μέση Ανατολή. Η Τουρκία προβαίνει σε συνεχείς στρατιωτικές επιχειρήσεις στη βόρεια Συρία, με κωδική ονομασία "Κλάδος Ελαίας" (Olive Branch), με σκοπό τη μείωση μελλοντικού κινδύνου "τρομοκρατικών" πράξεων των Κούρδων, κατά τους ισχυρισμούς του προέδρου Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. Στις **17-18 Μαρτίου 2018** οι Τουρκικές δυνάμεις μαζί με τους συμμάχους τους Σύριους αντάρτες, καταλαμβάνουν την στρατηγικής σημασίας για τους Κούρδους πόλη **Αφρίν** και παντού υψώθηκαν Τουρκικές σημαίες. Η κατάληψη σε συνοδεύτηκε με λεηλασίες, και πλιάτσικο, εικόνες που έκαναν το γύρω του κόσμου (πηγή: newsit.gr/18.03.2018).

Μετά από ένα μήνα, στις **14 Απριλίου 2018**, ξημερώματα

Σαββάτου, οι συμμαχικές δυνάμεις των ΗΠΑ, Γαλλίας και Βρετανίας εξαπολύουν συντονισμένη πολεμική επιχείρηση κατά της Δαμασκού και της πόλης Χομς, με το πρόσχημα ότι ο στόχος των πολεμικών επιχειρήσεων, όπως δήλωσε ο Αμερικανός πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ είναι η καταστροφή εγκαταστάσεων κατασκευής χημικών όπλων, με χτυπήματα ακριβείας. Στο πολεμικό παιχνίδι μπαίνουν η Ρωσία και η Τουρκία και αρχίζει η μεγάλη αντιπαράθεση για την επικράτηση της εξουσίας, με αποτελέσματα που θα φανούν σε βάθος χρόνου, καθόσον η ήδη χαώδη κατάσταση που υπήρχε στη Συρία έλαβε τρομακτικές διατάξεις για τους πολίτες της χώρας αυτής.

Στις **14 Απριλίου 2018** ο Συριακός στρατός μετά δίμηνες πολεμικές επιχειρήσεις ανάκτησε τις περιοχές που βρισκότουσαν υπό τον έλεγχο των ανταρτών στην Ανατολική Γούτα, στις πύλες της Δαμασκού. Στη συνέχεια το καθεστώς του Μπασάρ Αλ-Άσαντ, που υποστηρίζεται σθεναρά από τη Ρωσία, κατήγαγε τη μία μετά την άλλη στρατιωτική νίκη εναντίον ανταρτών και τζιχαντιστών θέτοντας υπό τον έλεγχό του τα δύο τρίτα του Συριακού εδάφους. Ναι μεν οι νίκες του καθεστώτος Άσαντ, ήταν η μία μετά την άλλη, αλλά η Συρία εξακολούθησε να είναι διαμελισμένη και σοβαρά τραυματισμένη, όπως θα αναφερθούμε στη συνέχεια.

Στις **09.10.2019** εκδηλώνεται νέα Τουρκική στρατιωτική επιχείρηση με την κωδική ονομασία "ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ" στη βορειο-ανατολική Συρία εναντίον της πολιτοφυλακής των Κούρδων της Συρίας. Την επίθεση την ανακοίνωσε και ο ίδιος ο πρόεδρος της Τουρκίας **Ταγίπ Ερντογάν** δήλωσε μέσω twitter. Η διεθνής κοινότητα απλά καταδίκασε την Τουρκική εισβολή, χωρίς να προβεί σε κάποια άλλη ενέργεια. Οι πολεμικές εντάσεις μεταξύ των 2 χωρών, Τουρκίας και Συρία, συνεχίστηκαν και τα επόμενα έτη 2020-2021, κάτω από τη σκιά της παγκόσμιας πανδημίας του κορονοϊού.

Σύμφωνα με στοιχεία, που παρουσίασε η εφημερίδα Real News στις 15.04.2018, από το Μάρτιο του 2011 που ξεκίνησε ο μεγάλος "γολγοθάς" της Συρίας και στα χρόνια που ακολούθησαν με τις συγκρούσεις να μαίνονται, οι νεκροί από τον πόλεμο ξεπερ-

νούν το μισό εκατομμύριο, ενώ πάνω από 2 εκατομμύρια έχουν τραυματιστεί. Ο πληθυσμός της Συρίας έχει μειωθεί κατά το ένα τέταρτο (25%), καθόσον 5 εκατομμύρια έχουν φύγει ως πρόσφυγες και 6,5 εκατομμύρια έχουν εκτοπισθεί εντός της χώρας. Αν αναλογιστεί κάποιος ότι από το 2015 η Συρία είναι σχεδόν χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, καθόσον το 83% του δικτύου ηλεκτροδότησης έχει καταστραφεί λόγω του πολέμου, οι λέξεις "χάος" και "τραγωδία" δεν μπορούν να αποτυπώσουν την πραγματικότητα της κατάστασης που βιώνει η χώρα αυτή, μιας κατάστασης που δεν πρόκειται στα επόμενα χρόνια να αλλάξει, ούτε στη Συρία, ούτε στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής, καθόσον σύμφωνα με τις προφητείες της Αγίας Γραφής αυτό θα συμβεί μόνο με την ένδοξη έλευση του Ιησού Χριστού, όπου ο ίδιος θα διαλύσει τα συγκεντρωμένα έθνη που θα έχουν έρθει εναντίον του Ισραήλ και θα επιβάλει στη γη την πραγματική ειρήνη.

Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο παρουσιάζουμε ποια είναι η σημερινή παγκόσμια ταραγμένη πολιτική κατάσταση και ιδιαίτερα στη Μέση Ανατολή, καθόσον ο λαός Ισραήλ και η Ιερουσαλήμ έχουν τον πρωταγωνιστικό και κυρίαρχο ρόλο στις εξελίξεις που θα λάβουν χώρα στα τέλη των εσχάτων καιρών.

(β) ΙΟΡΔΑΝΙΑ: Σε μία άλλη χώρα της Μ.Ανατολής, Ιορδανία, στα μέσα του **Νοεμβρίου 2012**, άρχισαν να σημειώνονται σχεδόν καθημερινά ογκώδεις διαδηλώσεις κατά του μονάρχη της χώρας Αμπντάλα, λόγω της επιβολής νέου φόρου στα καύσιμα και της διαφθοράς στη δημόσια ζωή. Πολιτικοί αναλυτές και σχολιαστές χαρακτηρίζουν τις εξεγέρσεις αυτές ως ανησυχητικές για τη διατήρηση της ειρήνης στην περιοχή, καθόσον παραπέμπουν σε αντίστοιχες δυναμικές εξεγέρσεις που ανέτρεψαν τα καθεστώτα της Τυνησίας, Αιγύπτου και Υεμένης (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ/17.11.2012).

Τον Φεβρουάριο του 2015 χιλιάδες Ιορδανοί ξεχύθηκαν στους δρόμους του Αμάν, διαδηλώνοντας και στηρίζοντας το βασιλιά τους Αμπντάλα στον πόλεμο κατά των τζιχαντιστών του «Ισλαμικού Κράτους». **Το ποτήρι ξεχείλισε μετά την εκτέλεση Ιορδανού πιλότου από τους τζιχαντιστές.** Υπολογίζεται ότι 2000 Ιορ-

δανοί ανήκουν στις τάξεις των τζιχαντιστών σε Συρία και Ιράκ, ποσοστό θεωρούμενο πολύ μεγάλο για μια χώρα των 6,5 εκατομμυρίων κατοίκων (πηγή: euronews.gr/09.02.2015). Αξίζει να σημειωθεί ότι ένα χρόνο πριν, ευρισκόμενος ο βασιλιάς Αμπντάλα στον Λεύκο Οίκο, είχε χαρακτηρίσει στον πρόεδρο των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα τον πόλεμο της Ιορδανίας κατά των τζιχαντιστών ότι είναι ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος (πηγή: pronews.gr/06.12.2014).

Η Ιορδανία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν ένα κράτος με ιδιαιτερότητες σε σχέση τα λοιπά κράτη της Μέσης Ανατολής και διαθέτει τα στοιχεία που θα την καθιστούσαν ένα ιδανικό στόχο του Ισλαμικού Κράτους (ISIS): **Το πολίτευμά της** είναι συνταγματική μοναρχία, στην οποία ο βασιλιάς διαθέτει πολλές εξουσίες, **το Ισλάμ** σαν θρήσκευμα κυριαρχεί μέσα στο κράτος, **η οικονομία** της χώρας είχε βρεθεί κάποια περίοδο σε δεινή θέση και **οι κοινωνικές ελευθερίες** βρίσκονται σε περιορισμό. Το Αμμάν, όπως και οι υπόλοιπες Αραβικές πρωτεύουσες συγκλονίστηκε από αντιμοναρχικές διαδηλώσεις, με αιτήματα που αφορούσαν τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών και την εμπέδωση των δημοκρατικών θεσμών για τη χώρα. Αρχικά ο βασιλιάς Αμπντάλα ο Β' προσπάθησε να καταστείλει τους διαδηλωτές με τη βία, αλλά άλλαξε τακτική και δεσμεύτηκε να προωθήσει δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις, καθώς δεν θα ήθελε να οδηγήσει τη χώρα του σε μία εμφύλια σύγκρουση στα πρότυπα της Λιβύης ή της Συρίας, καθώς μία τέτοια πολιτική θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες.

Πολιτική πρόληψης ακολούθησαν οι αρχές της Ιορδανίας και στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και ιδιαίτερα του ISIS. Έχοντας σταθεροποιήσει την εσωτερική κατάσταση στη χώρα του, ο Αμπντάλα έστρεψε την προσοχή του σκακιέρα της περιοχής της Μέσης Ανατολής. **Επιβεβαίωσε** την υποστήριξή της χώρα του στην ακολουθούμενη Βρετανική εξωτερικής πολιτική, **κήρυξε** το Ισλαμικό Κράτος ως τρομοκρατική οργάνωση και **συμμετείχε** σε αεροπορικούς βομβαρδισμούς εναντίον θέσεων του στη Συρία και την Υεμένη. Ειδικά μετά την αιχμαλωσία και το θάνατο του Ιορδανού πιλότου από μαχητές του Ισλαμικού Κράτους, ο Ιορδανικός λαός συσπειρώθηκε στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας και ανέδει-

ξε τον Ιορδανό βασιλιά ως τον ισχυρό κρίκο που κρατάει το κράτος ενωμένο (πηγή: huffpost.gr/11.08.2017)

Το ενδιαφέρον της Ιορδανικής ηγεσίας δεν βρίσκεται μόνο στις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Σημαντική είναι η βοήθεια που έχει προσφέρει η Ιορδανία στους Σύριους πρόσφυγες, όπου φιλοξενούνται περίπου 600.000 πρόσφυγες. Με τις ενέργειες αυτές η Ιορδανία έρχεται να ανατρέψει την παραδοσιακή για τη χώρα αντίληψη. Δεν επιθυμεί να θεωρείται ένα ακόμα κράτος ανδρείκελο των μεγάλων δυνάμεων της Δύσης, αλλά δημιουργεί σταθερές βάσεις για να λειτουργήσει ως ένας βασικός παίκτης στη Μέση Ανατολή. Η **Ιορδανία** και η **Αίγυπτος**, είναι οι 2 Αραβικές χώρες, που έχουν συνάψει συνθήκη ειρήνης με το **Ισραήλ** και προωθούν φιλικές σχέσεις μαζί του και κατά συνέπεια τα 3 αυτά κράτη, μαζί με την επίσημη κυβέρνηση του **Ιράκ**, ακολουθούν πολιτική είναι καθαρά φιλοδυτική. Το μόνο κράτος που προς το παρόν ανθίσταται στη Δυτική επιρροή είναι η **Συρία**, όπως προαναφέραμε.

Αυτή είναι η σημερινή κατάσταση που επικρατεί στην Ιορδανία, που μαζί με τα λοιπά κράτη της Μέσης Ανατολής θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις των εσχάτων καιρών μέσα στο σχέδιο του Θεού, όπως αυτό αποκαλύπτεται στον προφητικό λόγο Του και θα αναλύσουμε εκτενέστερα στα επόμενα κεφάλαια.

(γ) ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Μετά την πτώση του καθεστώτος του Χόσνι Μουμπάρακ, για το οποίο ήδη αναφερθήκαμε παραπάνω, όταν σχολιάζαμε τα γεγονότα στη Συρία, η Αίγυπτος, Βιβλική και αυτή χώρα, με την ανάληψη της ηγεσίας από τον **Μοχάμεντ Μόρσι** (30.06.2012), μπήκε σε μια νέα και επικίνδυνη τροχιά, καθόσον η κατάσταση όχι μόνο δεν ομαλοποιήθηκε, αλλά οι εσωτερικές συγκρούσεις συνεχίστηκαν, προκαλώντας μεγάλη ανησυχία στη γύρω περιοχή και στη διεθνή κοινότητα. Αποκορύφωση των γεγονότων, ήταν οι ταραχές που ξέσπασαν την πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου 2012, όπου η Αιγυπτιακή αστυνομία έκανε χρήση δακρυγόνων εναντίον διαδηλωτών, που είχαν συγκεντρωθεί να καταγγείλουν τις νέες (δικτατορικές) υπερεξουσίες του προέδρου **Μοχάμεντ Μόρσι** (φώτο) με το διάταγμα της 22ας Νοεμβρίου, ο οποίος

έφυγε από το προεδρικό μέγαρο όταν ξέσπασαν οι συγκρούσεις μεταξύ αστυνομίας και διαδηλωτών, που φώναζαν: «**Ο λαός θέλει την πτώση του καθεστώτος**». Τελικά στις **03.07.2013** ανατρέπεται από τον στρατό, συλλαμβάνεται και παραμένει έγκλειστος στη φυλακή μέχρι να δικαστεί στις **16.02.2014** για τις σε βάρος του αποδιδόμενες 4 κατηγορίες, από τις οποίες οι 3 επισύρουν μέχρι και τη θανατική

ποινή. Προσωρινός πρόεδρος της χώρας ορκίστηκε ο δικαστής **Αντλι Μανσούρ**.

Το δικαστήριο επέβαλε ποινή φυλάκισης 20 ετών στον Μοχάμεντ Μόρσι, ο οποίος είναι ο πρώτος δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος της Αιγύπτου και ήταν η πρώτη τελεσίδικη **δικαστική απόφαση** για τον Μόρσι, ο οποίος κατηγορήθηκε για τη δολοφονία διαδηλωτών κατά τη διάρκεια των μαζικών διαδηλώσεων στην Αίγυπτο το 2012. Εκτός αυτού, **αντιμετώπισε κατηγορίες** και για άλλες υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της διαρροής κρατικών μυστικών στο Κατάρ, της συνομωσίας με την Παλαιστινιακή οργάνωση Χαμάς για την αποσταθεροποίηση της Αιγύπτου και της οργάνωσης μαζικής απόδρασης από τις φυλακές κατά τη διάρκεια της εξέγερσης κατά του Χοσνι Μουμπάρακ το 2011 (πηγή: www.CNN Greece/22.10.2016).

Ο **Αμπντέλ Φατάχ Αλ Σίσι**, γνωστός ως "Στρατηγός Σίσι", αναδείχθηκε ως ο νέος ισχυρός άνδρας μέσα από αυτήν την αναταραχή και την ανατροπή του Μοχάμεντ Μόρσι, εκλεγμένου προέδρου από τους Αδελφούς Μουσουλμάνους. Στις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις **26-28 Μαΐου 2014** ο Σίσι πήρε ποσοστό **97%** και στις 08 Ιουνίου 2014 ορκίστηκε επίσημα ως πρόεδρος της Αιγύπτου. Ένα χρόνο πριν αναλάβει την εξουσία ο Σίσι, το καλοκαίρι του 2013 είχε ξεκινήσει μία αιματηρή καταστολή ενάντια στην ισλαμική αντιπολίτευση, που στην συνέχεια θα διευρυνθεί και σε

άλλους χώρους, κοσμικής και πολιτικής υπόστασης.

Το έτος 2017 που οι τρομοκρατικές επιθέσεις εντάθηκαν, ο πρόεδρος **Αμπντελ Φατάχ Αλ Σίσι** (φώτο) αποφάσισε να κηρύξει τη χώρα σε **κατάσταση έκτακτης ανάγκης** για ένα διάστημα **3 μηνών**, μετά τις πολύνεκρες επιθέσεις την Κυριακή των Βαΐων εναντίον δύο χριστιανικών κοπτικών εκκλησιών. Όπως προβλέπει το Σύνταγμα της Αιγύπτου, ο πρόεδρος της χώρας πρέπει να

καταθέσει το σχετικό αίτημα ενώπιον του Κοινοβουλίου, προκειμένου να εγκριθεί. Ο Αιγύπτιος ηγέτης παραχώρησε συνέντευξη τύπου στο προεδρικό μέγαρο στο Κάιρο, λίγες ώρες μετά τις επιθέσεις, την ευθύνη των οποίων ανέλαβε η οργάνωση Ισλαμικό Κράτος (πηγή: www.CNNgreece/10.04.2017).

Η ακολουθούμενη πολιτική της ηγεσίας της Αιγύπτου είναι φιλοδυτική. Το Απρίλιο του 2017 ο πρόεδρος Σίσι προσκλήθηκε στο Λευκό Οίκο από τον νέο Αμερικανό πρόεδρο Ντόναλντ Τραμπ και είναι ο πρώτος Αιγύπτιος πρόεδρος που επισκέπτεται τις ΗΠΑ την τελευταία δεκαετία. Για τον ισχυρό άνδρα της Αιγύπτου θεωρείται μια πολιτική επιτυχία, καθόσον δεν είχε καταφέρει ποτέ να αποσπάσει μια πρόσκληση από τον πρώην πρόεδρο των ΗΠΑ Μπάρακ Ομπάμα. Στη συνάντησή τους ο Ντόναλντ Τραμπ δήλωσε: *«Θέλω όλος ο κόσμος να ξέρει πως στεκόμαστε ξεκάθαρα πίσω από τον πρόεδρο Σίσι, κάνει φανταστική δουλειά σε ένα πολύ δύσκολο πλαίσιο»*, ενώ η Σάρα Μάργκον, του Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Human Rights Watch) στην Ουάσινγκτον ανέφερε *«Το να προσκαλείς τον κ. Σίσι για μια επίσημη επίσκεψη στην Ουάσινγκτον την ώρα που δεκάδες χιλιάδες Αιγύπτιοι σαπίζουν στη φυλακή και όπου τα βασανιστήρια βρίσκονται και πάλι στην ημερήσια διάταξη είναι ένας παράξενος τρόπος να οικοδομήσεις μια σταθερή στρατηγική σχέση»* (πηγή: www.CNN greece/04.04.2017).

Στις νέες εκλογές που διεξήχθησαν στις **26-28 Μαρτίου 2018** ο πρόεδρος Αμπντελ Φατάχ αλ Σίσι θριάμβευσε και πάλι, σταθεροποιώντας τη θέση του, επανεκλεγείς με ποσοστό 92% των ψήφων. Το χαρακτηριστικό των εκλογών αυτών ήταν η μεγάλη αποχή, καθόσον από τους 60 εκατομμύρια ψηφοφόρους προσήλθαν στις κάλπες τα 23 εκατομμύρια των πολιτών (πηγή: **NewsBomb/29.03.2018**).

Το έτος **2020** υπήρξε μια προσέγγιση Ελλάδας και Αιγύπτου με μια σειρά διπλωματικών διαπραγματεύσεων, που κατέληξαν στις **06 Αυγούστου 2020** σε υπογραφή συμφωνίας μεταξύ των 2 χωρών για την οριοθέτηση της ΑΟΖ (Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης), η οποία και επικυρώθηκε από την Επιτροπή Νομοθετικών και Συνταγματικών Υποθέσεων του Αιγυπτιακού Κοινοβουλίου. Διπλωματικές πηγές έκαναν λόγο για μια ισορροπημένη συμφωνία "**απολύτως σύμφωνη με το δίκαιο της θάλασσας**" και το μήνυμα που εκπέμπεται διεθνώς είναι ότι η Ελλάδα **"δεν κάνει παράνομες συμφωνίες, ούτε αναγκάζει άλλες χώρες σε λεόντειες συμφωνίες"**, αλλά διαπραγματεύεται και προβαίνει σε οριοθετήσεις με βάση το δίκαιο της θάλασσας, έναντι παρανόμων ενεργειών, όπως έγινε με το μνημόνιο Τουρκίας και Λιβυκής κυβέρνησης και αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι το Κάιρο προέβηκε στην οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Ελλάδα, παρά τις έντονες, αλλά μάταιες προσπάθειες της Τουρκίας να πλειοδοτήσει, προσφέροντας στην Αίγυπτο μεγαλύτερη ΑΟΖ (πηγή: **NewsRoom/06.08.2020**).

Την Τρίτη **10 Νοεμβρίου 2020**, τρεις μήνες μετά την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου, ο Αιγύπτιος πρόεδρος Αμπντέλ Αλ Σίσι πραγματοποιεί διήμερη επίσκεψη στην Αθήνα, όπου έγινε δεκτός διαδοχικά από την πρόεδρο της δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου και τον πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη. Αυτή όμως είναι η "καλή εικόνα" του Σίσι, ως προς τις σχέσεις του με τα άλλα κράτη, όπως με την Ελλάδα. Στο εσωτερικό όμως η εικόνα της διακυβέρνησής του είναι τελείως διαφορετική, προκαλώντας τη δυσάρεσκεια του λαού.

Ο στρατηγός Σίσι έχει διατελέσει επικεφαλής των Αιγυπτιακών Ενόπλων Δυνάμεων και από το πραξικόπημα του 2013 και μετά εκτελεί καθήκοντα προέδρου της Αιγύπτου. Μετά από αρκετά

χρόνια διαφθοράς και πολιτικής αసుδοσίας, ο Αιγυπτιακός λαός, φανερά εξουθενωμένος, έχει αναπτύξει ορισμένες δημοκρατικές φιλοδοξίες, αλλά απ' ό,τι διαφαίνεται μάταια. Η Αίγυπτος οδεύει και πάλι προς τον αυταρχισμό και την οικονομική δυσπραγία. Η αστυνομία και η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών έχουν εκτροχιαστεί από το βασικό τους έργο, δηλαδή την προστασία των πολιτών, και εκτελούν συστηματικές εξαναγκαστικές εξαφανίσεις και βασανιστήρια εναντίον αντιπολιτευτικών μερίδων, σύμφωνα με το Human Rights Watch.

Από το 2017, η κατάσταση έκτακτης ανάγκης που έχει κηρύξει ο πρόεδρος Σίσι επιτρέπει στις δυνάμεις ασφαλείας να δρουν αντιθεσμικά, δίχως την παραμικρή έννοια ενός κράτους δικαίου. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι από το 2013 οι μαζικές δίκες και η επιβολή θανατικών ποινών έχουν αυξηθεί κατακόρυφα. Παράλληλα, η σύγκρουση στο Βόρειο Σινά και οι βιαιότητες του Αιγυπτιακού στρατού αποτιμώνται σε φυλάκιση 12.000 κατοίκων και κατεδαφίσεις 3.600 κατοικιών. Η λαϊκή δυσαρέσκεια εντείνεται ακόμη περισσότερο με τον περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης, την καταπίεση της Κοπτικής μειονότητας και τις αναίτιες φυλακίσεις όσων θεωρούνται υποστηρικτές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Η διαφθορά και οι πελατειακές σχέσεις συνεχίζουν να κλυδωνίζουν το όποιο δημοκρατικό θεμέλιο της Αιγύπτου (πηγή: OffLinePost.gr/02.09.2020).

Η κατάσταση αβεβαιότητας στην Αίγυπτο δεν μπορεί να συνεχιστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, καθόσον η κυβέρνηση μίας χώρας που εργαλειοποιεί τον φόβο για να επιβληθεί, θα προκαλέσει σύντομα μία κοινωνική ασφυξία που θα πρέπει να εκτονωθεί. Η Αίγυπτος, μέχρι σήμερα (2021), δεν γνώρισε τη μοίρα της Συρίας, ή της Λιβύης, ή του Ιράκ και αυτό συνιστά σημαντικό πολιτικό επίτευγμα. Συνεπώς, φαίνεται ότι ο εκδημοκρατισμός του Αραβικού Κόσμου απέχει σημαντικά από την πραγματικότητα.

◆ Εάν μέσα στην Βίβλο και στις εξελίξεις των εσχάτων καιρών ο Ισραήλ έχει κορυφαίο και πρωταγωνιστικό ρόλο, η Αίγυπτος και ο λαός της έχουν το ρόλο του συμπρωταγωνιστή. Οι λέξεις «**Αίγυπτος**» και «**Αιγύπτιος**» απαντώνται σε όλες τις σελίδες της Βί-

βλου, από το πρώτο βιβλίο, την Γένεση, μέχρι και το τελευταίο την Αποκάλυψη. Από τα 39 βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης τα 29 κάνουν αναφορά για την Αίγυπτο και τους Αιγύπτιους. Στην Καινή Διαθήκη σαφώς γίνεται πολύ λιγότερη μνεία για την Αίγυπτο και το λαό της, καθόσον από τα 27 βιβλία, μόνο τα 5 αναφέρονται σε αυτήν, αλλά αυτό δεν θεωρείται μικρής σημασίας, καθόσον προφητικά η Καινή Διαθήκη βρίσκεται κρυμμένη μέσα στην Παλαιά Διαθήκη και η Παλαιά Διαθήκη αποκαλύπτει την Καινή Διαθήκη.

Η πρώτη αναφορά για την Αίγυπτο βλέπουμε να γίνεται στη Γένεση IB/12:10, όταν ο Αβραάμ κατέφυγε εκεί, επειδή στη γη που κατοικούσε υπήρχε μεγάλη πείνα: *«Έγεινε δε πείνα εν τη γη ταύτη· και κατέβη ο Αβραμ εις την Αίγυπτον διά να παροικήση εκεί· διότι η πείνα ήτο βαρεία εν τη γη».*

Η τελευταία αναφορά μέσα στην Αγία Γραφή για την Αίγυπτο γίνεται στην Αποκάλυψη IA/11:7-8, όπου ο όρος "Αίγυπτος" χρησιμοποιείται με καθαρά πνευματική έννοια. Αναφέρεται στην περίπτωση που ο παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης, ο Αντίχριστος θανατώσει τους **"2 μάρτυρες"** και τα πτώματά τους δεν θα τεθούν σε μνημείο, αλλά *«θέλουσι κείσθαι επί της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, η οποία καλείται πνευματικώς ΣΟΔΟΜΑ και ΑΙΓΥΠΤΟΣ, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη».* Φυσικά, ο Ιησούς δεν σταυρώθηκε ούτε στα Σόδομα, ούτε στην Αίγυπτο, όπως όλοι γνωρίζουν.

(**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Για λεπτομερή ερμηνεία για τους «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ», ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στη σειρά 7 μηνυμάτων με τίτλο **«ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ»**, που έχουν αναρτηθεί στο Youtube στο κανάλι **"Filadelfos Channel 1"**, με ομιλητή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη).

Ο Αβραάμ κατέφυγε στην Αίγυπτο, λόγω της πείνας στην περιοχή του. **Ο Ιωσήφ** πουλήθηκε από τους αδελφούς του, λόγω φθόνου, στον Αιγύπτιο Πετεφρή και αργότερα βλέπουμε να γίνεται ο 2ος άρχοντας της Αιγύπτου. **Ο Ιακώβ** και οι αδελφοί του Ιωσήφ αργότερα πήγαν στην Αίγυπτο, όπου και παρέμειναν εκεί. **Οι Ισραηλίτες** υπεραυξήθηκαν στην Αίγυπτο και αργότερα έγιναν υπόδουλοι για 400 χρόνια στους Αιγυπτίους. **Ο Μωυσής**, είχε ανατραφεί από την κόρη του Φαραώ και ως πρίγκιπας της Αιγύπτου,

είχε λάβει Αιγυπτιακή μόρφωση. Ο Θεός χρησιμοποίησε το Μωυσή για να ελευθερώσει το λαό Του από τους Αιγυπτίους. Στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε τη **Μαριάμ** με τον **Ιωσήφ**, μετά από προειδοποίηση του αγγέλου, να παίρνουν τον μικρό Ιησού και να καταφεύγουν στην Αίγυπτο, γιατί ήθελε ο βασιλιάς Ηρώδης να θανατώσει το παιδί. **Ο πρωτομάρτυρας Στέφανος**, όταν απολογείτο μπροστά στο συνέδριο, έκανε συχνές αναφορές στην Αίγυπτο και το λαό της και στο Φαραώ.

Στις προφητείες του Δανιήλ η Αίγυπτος αποκαλείται ως «**ο βασιλεύς του Νότου**» που έρχεται σε σύγκρουση με τον Υπέρ-Ηγέτη (βλ. Δανιήλ ΙΑ/11:40). Με αυτό το Βιβλικό κράτος, την Αίγυπτο, θα ασχοληθούμε στα επόμενα κεφάλαια και θα δούμε τις εξελίξεις που θα λάβουν χώρα στους έσχατους καιρούς και το σημαντικό ρόλο που θα διαδραματίσει η Αίγυπτος στην πορεία των εξελίξεων. Για τον λόγο αυτό, οι πολιτικές, κοινωνικές, στρατιωτικές, κλπ εξελίξεις που συμβαίνουν στις ημέρες μας στην Αίγυπτο, δεν πρέπει να περνούν απαρατήρητες, αλλά θα πρέπει να εξετάζονται κάτω από το προφητικό φως της Αγίας Γραφής.

(δ) ΙΣΡΑΗΛ: Στη Μέση Ανατολή, **14 Νοεμβρίου 2012**, η φωτιά του πολέμου ανάβει και πάλι. Η νέα ανάφλεξη πολέμου στην περιοχή ανάμεσα στο Ισραήλ και τη ριζοσπαστική Χαμάς, δημιούργησε άμεσα διεθνή αναταραχή και διπλωματική σύγχυση. Ο αιματηρός εμφύλιος της **Συρίας**, η νέα πολιτική της **Αιγύπτου**, η εμπλοκή του **Λιβάνου** μέσω της Χεζμπολάχ και της **Τουρκίας** μέσω των Κούρδων, καθώς και τα συγκρουόμενα συμφέροντα των πλουσίων **Αραβικών κρατών**, καθιστούν το παζλ της Μέσης Ανατολής περίπλοκο και τη σύγκρουση Ισραήλ και Παλαιστινίων πολύ επικίνδυνη για περιφερειακές αναταράξεις. Οι συγκρούσεις άρχισαν και κλιμακώθηκαν με το θάνατο του στρατιωτικού διοικητή της Χαμάς **Αχμέντ Σαΐντ Χαλίλ αλ Τζαμπάρι** από επίθεση Ισραηλινών στην Γάζα στις 14.11.2012 και μέσα σε ένα 24ωρο υπήρχαν 18 Παλαιστίνιοι νεκροί και 3 Ισραηλινοί. Η Χαμάς συνέχισε τις επιθέσεις στο Ισραηλινό έδαφος με ρίψεις ρουκετών και το Ισραήλ απαντούσε με αεροπορικές επιδρομές. Μετά από **7**ήμερο σφο-

δρών συγκρούσεων, που κόστισαν συνολικά, πάνω από 170 νεκρούς, οι 2 αντιμαχόμενες πλευρές συνήψαν εκεχειρία, πλην όμως η κατάσταση συνέχισε να είναι έκρυθμη.

Μέσα σε αυτή την τεταμένη κατάσταση στη Μέση Ανατολή, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ με συντριπτική πλειοψηφία την Πέμπτη, **29.11.2012** ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο η Παλαιστινιακή Αρχή αναβαθμίζεται σε **κράτος** με ιδιότητα του **παρατηρητή** (non-member observer state), παρά τις αναμενόμενες διαφωνίες των ΗΠΑ, της Γερμανίας και του Ισραήλ, (υπέρ του αιτήματος τάχθηκαν **138** χώρες, **9** ψήφισαν κατά και **41** απείχαν). Με την απόφαση αυτή **αναγνωρίζεται «σιωπηρά» ένα Παλαιστινιακό κράτος**. Η ημερομηνία δεν επελέγη τυχαία εκ μέρους των Παλαιστίνιων, καθώς η **29η Νοεμβρίου** είναι η επέτειος της απόφασης του **1947** για το διαχωρισμό της Παλαιστίνης και τη δημιουργία δύο κρατών.

Αξίζει να σημειωθεί πως ο Παλαιστίνιος πρόεδρος Μαχμούντ Αμπάς, κατά την ομιλία του στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, ζήτησε να υπογραφεί η **«ληξιαρχική πράξη γέννησης»** του Παλαιστινιακού κράτους, τονίζοντας ότι η ψηφοφορία αποτελεί **«την τελευταία ευκαιρία για να διασωθεί η λύση των δύο κρατών»**, γεγονός για το οποίο ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Μπέντζαμιν Νετανιάχου, άσκησε σκληρή κριτική στον Μ. Αμπάς, χαρακτηρίζοντας την ομιλία του ως **«εχθρική και δηλητηριώδη»**, **γεμάτη από «ψεύτικη προπαγάνδα»** (πηγή: www.protothema.gr).

Δυστυχώς ανάμεσα στις 138 χώρες που ψήφισαν υπέρ της απόφασης ήταν και η Ελλάδα. Είναι η δεύτερη φορά που πηγαίνει ενάντια στο θέλημα του Θεού, καθώς τον 1947 είχε καταψηφίσει τη δημιουργία του κράτους Ισραήλ. Τα εδάφη που διεκδικούν οι Παλαιστίνιοι Άραβες δεν τους ανήκουν, τα έχουν καταπατήσει, σύμφωνα με την Βίβλο ανήκουν στο λαό του Θεού. Πολλά δεινά που συμβαίνουν στη «χριστιανική» χώρα μας, είναι αποτέλεσμα της ανυπακοής μας στο θέλημα του Θεού, ο οποίος μας προειδοποίησε: **«Θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταρώνται, και σε σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές της γης»** (Γένεσις 12:3). Για τα θέματα αυτά έχουμε αναφερθεί με λε-

ππομέρειες στο 5ο κεφάλαιο, στο παρόν 9ο κεφάλαιο και θα αναφερθούμε και στο επόμενο 10ο κεφάλαιο, όπου θα ασχοληθούμε για τους νόμιμους τίτλους ιδιοκτησίας που έχει ο λαός Ισραήλ επάνω στη Γη της Παλαιστίνης, τους οποίους τους έχει δώσει ο ίδιος Θεός, σύμφωνα με την Βίβλο.

(ε) ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ: Στην πανοραμική παρουσίαση που κάναμε για τα γεγονότα που συγκλόμισαν τις χώρες της Μέσης Ανατολής, από το τέλος του έτους 2010 και μετά, δεν κάναμε ούτε μία αναφορά ή μνεία για την «**Αραβική Άνοιξη**», παρ' όλο που τα γεγονότα αυτά ήταν άμεση απόρροια της Αραβικής Άνοιξης. **Τι εννοούμε με τον όρο αυτό;** Η ονομασία αυτή χαρακτηρίζει ένα κύμα εντόνων διαμαρτυριών και εκδηλώσεων στη ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ και στη ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ που έχουν σαν αρχή τους την 10η Δεκεμβρίου 2010. Το βασικό σύνθημα των εξεγερθέντων ήταν «**Ο λαός θέλει να πέσει το καθεστώς**».

Πριν την ημερομηνία αυτή, το Σουδάν ήταν η μόνη χώρα που είχε ανατρέψει με επιτυχία τα δικτατορικά καθεστώτα κατά τα έτη 1964 και 1985. Εκδηλώθηκαν πάρα πολλές εξεγέρσεις μικρής ή μεγάλης έκτασης όπως στην **Τυνησία** και την **Αίγυπτο**, εμφύλια σύρραξη στη **Λιβύη**, εξεγέρσεις στο **Μπαχρέιν**, τη **Συρία** και την **Υεμένη**, μεγάλες διαδηλώσεις σε **Αλγερία**, **Ιράν**, **Ιράκ**, **Ιορδανία**, **Μαρόκο** και **Ομάν**, καθώς και μικρότερες οργανωμένες διαμαρτυρίες σε **Τζιμπουτί**, **Κουβέιτ**, **Λίβανο**, **Μαυριτανία**, **Σαουδική Αραβία** και **Σουδάν** (πηγή: ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ/gr).

Κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα των διαδηλώσεων ήταν οι μαζικές διαμαρτυρίες με καμπάνιες, απεργίες, πορείες και η χρήση των κοινωνικών δικτύων (Facebook, Twitter, Youtube) για την αρτιότερη οργάνωση, προβολή, επικοινωνία και ενημέρωση της κοινής γνώμης για τις προσπάθειες που κάνουν οι συμμετέχοντες στις κινητοποιήσεις. Για να θεωρηθεί κάποιος ότι συμμετέχει ενεργά στις κινητοποιήσεις με το χαρακτηρισμό «**Αραβική Άνοιξη**», που κατά βάση αφορούν τον Αραβικό κόσμο, θα πρέπει να συμμετέχει σε μια από τις παρακάτω 5 καταστάσεις ή κατηγορίες: (1) Ενέργειες για ανατροπή της κυβέρνησης, (2) Συμμετοχή σε εμφύλια διαμάχη,

(3) Συμμετοχή σε διαμαρτυρίες για κυβερνητικές αλλαγές, (4) Συμμετοχή σε διαδηλώσεις, μικρές ή μεγάλες, και (5) Διαμαρτυρίες που αφορούν έξω από τον Αραβικό κόσμο. Σύμφωνα με εκτίμηση της Διεθνούς κοινότητας οι απώλειες από τις εξεγέρσεις και τις διαμαρτυρίες των συμμετασχόντων στις κινητοποιήσεις της Αραβικής Άνοιξης κυμαίνονται από 169.307 μέχρι 174.339.

Γνωρίζοντας πλέον τι αντιπροσωπεύει ο όρος «Αραβική Άνοιξη» και πριν κλείσουμε την παρένθεση για το θέμα αυτό, θα παραθέσουμε μερικά δημοσιεύματα του τύπου, που κάνουν άμεση αναφορά για γεγονότα της Αραβικής Άνοιξης:

(1) «Μοχάμεντ Μπουαζίζι. Ο μικροπωλητής που αυτοπυρπολήθηκε και άναψε τη φλόγα για την ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ στις 17.12.2010». Μετά την αυτοπυρπόληση του Μπουαζίζι κι ενώ χαροπάλευε στο νοσοκομείο, ξέσπασαν μαζικές διαδηλώσεις σε όλη την Τυνησία. Ο κόσμος ήθελε να στείλει ένα μήνυμα κατά της κρατικής διαφθοράς. Το κράτος αντέδρασε δυναμικά και αλαζονικά. Η απάντηση ήταν η καταστολή και η ανεξέλεγκτη βία. Καινούρια στοιχεία δείχνουν ότι από πυρά αστυνομικών δολοφονήθηκαν σχεδόν 400 άτομα. Όταν υπέκυψε στα τραύματά του ο μικροπωλητής, ο πρόεδρος της Τυνησίας Μπεν Αλί, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα (πηγή: mixanitouxronou.gr /04.10.2017).

(2) «Τι ήταν εντέλει αυτό που αποκλήθηκε ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ;» Έπειτα από δυόμισι χρόνια αιματηρών αναταραχών, ο "παλιός κόσμος" μοιάζει να αναδύεται εκ νέου αλώβητος από τις εξελίξεις. Γεγονός είναι ότι οι πρόσφατες εξελίξεις στην Αίγυπτο, που έφεραν τον στρατό κυρίαρχο των εξελίξεων και τη Μουσουλμανική Αδελφότητα στην ημιπαρανομία, μοιάζουν σαν να γύρισαν τον χρόνο σε κάποιο σημείο πριν από το ξέσπασμα της «Αραβικής ΑΝΟΙΞΗΣ», η οποία, λόγω της αιματηρής και άκαρπης εξέλιξής της, αποκαλείται πλέον όλο και συχνότερα «Αραβικός ΧΕΙΜΩΝΑΣ» (πηγή: capital.gr /20.07.2013).

(3) «Η ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ και οι εγκλωβισμένοι λαοί». Οι εκλογές της περασμένης Κυριακής στην Τυνησία σήμαναν εναλλαγή στην αστική διαχείριση με το κοσμικό κόμμα «Νίντα Τούνις», να παίρνει τη σκυτάλη από το ισλαμιστικό «Ενάχντα», που είχε αναδειχθεί στην εξουσία μετά την ανα-

τροπή του πρώην Προέδρου Μπεν Αλι κατά την λεγόμενη «Αραβική Άνοιξη» (πηγή: ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ /31.10.2014).

(4) «Από την ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ στον ISIS». Τέσσερα χρόνια συμπληρώθηκαν από την ημέρα που ο Τυνήσιος μικροπωλητής Μοχάμεντ Μπουαζίζι βάζοντας φωτιά στον εαυτό του, "έβαλε φωτιά" σε ολόκληρο τον Αραβικό κόσμο. Φέτος η επέτειος της έναρξης της «Αραβικής Άνοιξης» λίγο έλειψε να συμπέσει με την αθώωση του πρώην δικτάτορα της Αιγύπτου Χόσνι Μουμπάρακ για τα εγκλήματα που συντελέστηκαν από το καθεστώς του κατά τη διάρκεια της επανάστασης στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου. Ο ίδιος ο δικτάτορας της Τυνησίας, Μπεν Άλι, ζει εξόριστος αλλά ελεύθερος στη Σαουδική Αραβία (πηγή: www.efsyn.gr /20.12.2014).

(5) «Πέντε χρόνια από την ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ - Τι γίνεται μετά το τέλος του "τέλους της ιστορίας;"». Η «Αραβική Άνοιξη» υπήρξε η σκηνή της αυτοργάνωσης εκατομμυρίων ανθρώπων σε διάφορες χώρες της Β. Αφρικής και της Μέσης Ανατολής, που με γενικές απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις είχαν ανατρέψει παγιωμένα για δεκαετίες καθεστώτα. Οι μέρες του 2011 είδαν την είσοδο των μαζών στο πολιτικό προσκήνιο, αρκετές φορές ως τον καθοριστικό παράγοντα των εξελίξεων. Πέντε χρόνια μετά, οι Αραβικές εξεγέρσεις θεωρούνται ως μια ιστορική παρένθεση, μια αφελής αυταπάτη, εν μέσω μιας πραγματικότητας όπου οι πολιτικές συγκρούσεις στην περιοχή καθορίζονται πρωτίστως από **θρησκευτικές και εθνοτικές διαφορές**. Η ραγδαία άνοδος του «**Ισλαμικού Κράτους**» το καλοκαίρι του 2014, το συνεχιζόμενο αιματοκύλισμα στη Συρία και οι εξελίξεις στην Αίγυπτο, τη Υεμένη και τη Λιβύη έχουν για αυτονόητους λόγους ενισχύσει τη συγκεκριμένη αυτή ανάγνωση των γεγονότων (πηγή: www.info-war.gr /22.01.2016).

(6) «Τι απέμεινε από την ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ». Την περασμένη Δευτέρα η Αίγυπτος θα έπρεπε να γιορτάζει τα πέντε χρόνια από την έναρξη των μεγάλων διαδηλώσεων και απεργιών που κατέληξαν στην ανατροπή του καθεστώτος Μουμπάρακ. Ωστόσο, η πυκνή ατμόσφαιρα φόβου στο Κάιρο, την Αλεξάνδρεια και τα άλλα αστικά κέντρα μόνο γιορτή δεν θύμιζε. Εκατοντάδες δυνάμει «ταραχοποιοί» συνελήφθησαν στη διάρκεια αστυνομικών επιδρομών σε περίπου 5.000 σπίτια και πολιτιστικές λέσχες. Η θρυλική πλατεία Ταχρίρ είχε «καταληφθεί» προληπτικά, ήδη εννέα ημέρες πριν,

από δυνάμεις του στρατού. Οι όποιες προσπάθειες να οργανωθούν διαδηλώσεις διαλύθηκαν βίαια από τις δυνάμεις καταστολής του απόστρατου στρατηγού και προέδρου της Αιγύπτου Αμπντέλ Φατάχ αλ Σίσι (πηγή: **ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ /31.01.2016**).

(7) «Η χαμένη ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ». Μία περίπτωση, η **Τυνησία**, όπου έχει βγει κάτι θετικό. Εμφύλιοι στη **Λιβύη** και τη **Συρία**, ο ένας χειρότερος από τον άλλο και ένας εμφύλιος στην **Υεμένη** στη δεύτερη γραμμή της επικαιρότητας. Μια στρατοκίνητη διακυβέρνηση, η **Αίγυπτος**, που πρακτικά δεν διαφέρει από μια δικτατορία. Κάποιες προσπάθειες που καταπνίγηκαν όπως στο **Μπαχρέιν** και δυο-τρεις περιπτώσεις όπου δεν συνέβη και δεν θα μπορούσε να συμβεί τίποτα σαν τη **Σαουδική Αραβία**. Έχουν περάσει πέντε χρόνια από το ξέσπασμα της Αραβικής Άνοιξης και ο ως τώρα απολογισμός είναι αρνητικός. Το αναπάντεχο φαινόμενο το οποίο έφερε τόσο ενθουσιασμό στη Δύση (στους πολίτες μάλλον παρά τις κυβερνήσεις) έχασε τη δυναμική του αν δεν προκάλεσε κιάλας και χειρότερη οπισθοδρόμηση (πηγή: www.proatgon.gr /04.02.2016).

(8) «ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ: Η λογοκρισία φιμώνει τους δρόμους της επανάστασης». Απαγορεύτηκε σε ολόκληρη την Αίγυπτο η προβολή της ταινίας «**Οι τελευταίες ημέρες της πόλης**» του σκηνοθέτη Τάμερ ελ Σαϊντ, που περιγράφεται από τον δημιουργό της σαν «μια ερωτική επιστολή προς το Κάιρο». Μόνο που κανένας κάτοικος της Αιγύπτου δεν θα τη δει, λόγω της νέας λογοκρισίας που έχει φιμώσει τους δρόμους της επανάστασης. Ο σκηνοθέτης μιλάει για ένα «περήφανο ρέκβιεμ στην Αιγυπτιακή μητρόπολη που αντικατοπτρίζει επίσης τον τρόπο με τον οποίο άλλαξε την πόλη η επανάσταση του 2011» (πηγή: **Το ΒΗΜΑ /19.07.2017**).

(9) «Στη Συρία η ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ έγινε μόνιμος ΧΕΙΜΩΝΑΣ» Ξεκίνησε σαν ειρηνική εξέγερση πριν από πέντε χρόνια, ενάντια στον πρόεδρο της Συρίας Μπασάρ Αλ Άσαντ, αλλά μέσα σε πέντε χρόνια μετατράπηκε σε πλήρους κλίμακας εμφύλιο πόλεμο, με 250.000 νεκρούς, καταστραμμένη ολόκληρη τη χώρα και σε μεγάλη αντιπαράθεση ανάμεσα στις παγκόσμιες δυνάμεις του πλανήτη. Ο ΟΗΕ λέει πως θα απαιτηθούν 3,2 δισεκατομμύρια δολάρια για να ανακουφιστούν τα 13,5 εκατομμύρια άνθρωποι, περιλαμβανομένων έξι εκατομμυρίων παιδιών που ζουν μέσα στη Συρία, που το 2016 θα χρειαστούν κάποιο είδος ανθρωπιστικής βοήθειας

(πηγή: sigmalive.com /η σημερινή της Κυριακής /26.10.2017).

◆ Αυτή είναι η σύγχρονη πολιτική κατάσταση που επικρατεί στη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Όταν ο Αντίχριστος, μαζί με το διεθνές σύστημα που θα τον στηρίζει, θα αναγνωρίσει την πλήρη κυριαρχία του λαού Ισραήλ επάνω στην αμφισβητούμενη (αλλά και διεκδικούμενη από τους Άραβες) γη της Παλαιστίνης, θα δημιουργήσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις μιας «ασφάλειας», με αποτέλεσμα να γίνει αποδεκτός από τον Ισραήλ, δεδομένου ότι θα είναι και Εβραϊκής καταγωγής. Πολύ σύντομα όμως θα αποδειχθεί ότι η παρεχόμενη ασφάλεια θα είναι μια «ψευδής ασφάλεια» και θα εκπληρωθεί αυτό που λέγει ο αιώνιος Λόγος του Θεού ότι «...όταν λέγωσιν, ΕΙΡΗΝΗ και ΑΣΦΑΛΕΙΑ, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος όλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλουσιν εκφύγει» (Α΄ Θεσσαλονικείς Ε/5:3).

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ

ΙΣΡΑΗΛ και ΙΣΜΑΗΛ

«Η ΑΙΩΝΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗ»

1. ΝΟΜΙΜΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Ένα ερώτημα που πλανιέται στα χείλη πολλών είναι: «Γιατί δεν υπάρχει, για μισό αιώνα και περισσότερο, ειρήνη στην περιοχή της Παλαιστίνης, η οποία έχει γίνει θέατρο συχνών αιματηρών συγκρούσεων, παρά τις επίμονες ειρηνευτικές προσπάθειες των δύο αντιμαχομένων πλευρών και των μεγάλων δυνάμεων; Ποιο είναι το «αγκάθι» κάθε αποτυχίας των ειρηνευτικών διαδικασιών; Σε ποιον τελικά ανήκει η γη της Παλαιστίνης;»

Τη γη της Παλαιστίνης την διεκδικούν και οι ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ, σαν απόγονοι του **Ισαάκ**, γιου του Αβραάμ και της νόμιμης γυναίκας του Σάρρας και οι ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΙ (Αραβες), σαν απόγονοι του **Ισμαήλ**, γιου επίσης του Αβραάμ και της Αιγύπτιας δούλης του Άγαρ. Και οι δύο πλευρές παρουσιάζουν «επιχειρήματα» για τη νόμιμη διεκδίκηση της γης, τα οποία δεν μπορεί κάποιος να τα προσπεράσει και να τα απορρίψει. Ισχυρίζονται ότι τη γη αυτή, την παραχώρησε σ' αυτούς ο ίδιος ο Θεός με υποσχέσεις που έδωσε πρώτα στον Αβραάμ και μετά στους απογόνους του, Ισαάκ και Ιακώβ. Σαν απόγονοι από τα παιδιά του Αβραάμ, οι σημερινοί Άραβες (Ισμαηλίτες) και Ισραηλίτες θεωρούν ότι έχουν νόμιμα δικαιώματα επάνω στη γη της Παλαιστίνης και μάλιστα οι Παλαιστίνιοι ισχυρίζονται ότι πρώτοι κατοίκησαν στη γη αυτή και αργότερα εκδιώχθηκαν από τους Ισραηλίτες. **Είναι όμως έτσι τα πράγματα;**

Αξιόπιστη ιστορική πηγή για την εξέταση των παραπάνω αποτελεί η Βίβλος και ειδικότερα το 1^ο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, η «Γένεσις», στα κεφάλαια ΙΒ/12 και ΙΓ/13 της οποίας διαβάζουμε ότι ο Θεός πράγματι έδωσε την υπόσχεση στον Αβραάμ ότι θα κληρονομήσει τη γη που Αυτός θα του δώσει και η οποία θα έχει

συγκεκριμένα όρια, που θα αρχίζουν *«από τον ποταμού της Αιγύπτου, έως τον ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτη»* (βλ. Γένεσις ΙΕ/15:18). Οι Ισραηλίτες ποτέ δεν είχαν στην κατοχή τους την κυριότητα όλης αυτής της έκτασης, γεγονός που σημαίνει ότι η υπόσχεση (προφητεία) του Θεού πρόκειται να εκπληρωθεί στο μέλλον.

Ο Θεός επανέλαβε την υπόσχεσή Του στον **Ισαάκ**, το γιο του Αβραάμ (βλ. Γένεσις Κς'/26:1-5). Ο ίδιος ο Αβραάμ κατέστησε κληρονόμο όλων των υπαρχόντων του, μόνο το γιο του Ισαάκ και κανέναν άλλον. Στους άλλους γιους, που είχε αποκτήσει από τις παλλακίδες του (όπως ήταν και ο Ισμαήλ), έδωσε πολλά δώρα και ενώ ακόμα ζούσε τους εξαπέστειλε μακριά από το γιο του Ισαάκ *«προς ανατολάς, εις την γην της Ανατολής»* (βλ. Γένεσις ΚΕ/25:5-6). Στη συνέχεια, βλέπουμε τον Θεό να επαναλαμβάνει την υπόσχεσή Του και στον **Ιακώβ**, μικρότερο γιο του Ισαάκ, που πήρε τα πρωτοτόκια από το μεγαλύτερο αδελφό του, τον Ησαύ, ο οποίος του τα πούλησε για ένα πιάτο φακές (Γένεσις ΚΗ/28:12-15).

Ο Θεός μέσα στην πορεία του λαού Ισραήλ συνέχιζε, όχι μόνο να υπενθυμίζει την υπόσχεσή Του, αλλά και να επαναλαμβάνει και τα όρια της έκτασης που θα κληρονομούσαν οι Ισραηλίτες. Το είπε στον **Μωυσή**, λέγοντάς του *«θέλω θέσει τα όριά σου από της Ερυθράς Θαλάσσης μέχρι της θαλάσσης των Φιλισταίων, και από της ερήμου μέχρι του ποταμού (του μεγάλου)...»* (Έξοδος ΚΓ/23:31). Αργότερα το είπε και στον **Ιησού του Ναυή**: *«Πάντα τον τόπον επί του οποίου πατήσει το ίχνος των ποδών σας, εις εσάς έδωκα αυτόν, καθώς είπα εις τον Μωυσήν, από της ερήμου και του Λιβάνου τούτου, και έως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού του Ευφράτου, πάσα η γη των Χετταίων, και έως της θαλάσσης της μεγάλης προς δυσμάς του ηλίου (=Μεσόγειος), θέλει είσθαι το όριόν σας...»* (βλ. Ιησούς του Ναυή Α/1:3-4).

Καθαρά προκύπτει μέσα από την Βίβλο ότι ο Θεός έδωσε **τιτλους κυριαρχίας**, τόσο για τη διεκδικούμενη σήμερα περιοχή από τους Παλαιστίνιους, όσο και για την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής, στους απογόνους του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ από τους οποίους γεννήθηκε και ο Ιησούς Χριστός και όχι στον Ισμαήλ και τους απογόνους του. **Ποτέ λαός επάνω στη Γη δεν εί-**

χε τέτοιους σαφείς τίτλους ιδιοκτησίας και μάλιστα από τον ίδιο τον Θεό, όσο και αν αυτό δεν θεωρείται ισχυρό τεκμήριο από μια μεγάλη μερίδα ατόμων, ορθολογιστών, φιλοσόφων, αμφισβητιών, κλπ.. Όλη η Μέση Ανατολή, από την Ερυθρά Θάλασσα και από την Μεσόγειο, μέχρι τον Ευφράτη ποταμό, έχει δοθεί κληρονομιά στον Αβραάμ και τους απογόνους τους, επειδή ο Αβραάμ υπάκουσε στο θέλημά Του. Το ότι ποτέ οι Ισραηλίτες δεν κατέκτησαν όλη την περιοχή που τους υποσχέθηκε ο Θεός, οφείλεται στο γεγονός ότι έπεσαν σε ανυπακοή και αποστασία και μάλιστα σε τέτοιο σημείο, ώστε να απορρίψουν τον υπεσχημένο από τον Θεό Μεσσία. Αλλά ο Θεός είναι αληθής και θα εκπληρώσει τον Λόγο Του «μέχρι κεραίας» και όλα αυτά τα γεγονότα που θα καταστήσουν το Ισραήλ ένα ισχυρό έθνος, σύμφωνα με τα όρια που ο Θεός έθεσε, αναφέρονται με περισσότερες λεπτομέρειες στα επόμενα κεφάλαια.

2. ΙΣΜΑΗΛ, Ο ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ

Ποιος ήταν ο Ισμαήλ, από τον οποίο κατάγονται οι Άραβες στο σύνολό τους και από τον οποίο ισχυρίζονται ότι κατάγονται και οι σημερινοί Παλαιστίνιοι; Υπάρχει βέβαια και η εκδοχή ότι οι Παλαιστίνιοι δεν κατάγονται απευθείας από τον Ισμαήλ, αλλά από τον Ησαύ, τον πρωτότοκο γιο του Ισαάκ, εκδοχή για την οποία θα αναφερθούμε στη συνέχεια. Ετυμολογικά «**Ισμα-ΗΛ**» σημαίνει «**ο ΗΛ ακούει**» (“ο Θεός ακούει”), ενώ «**Ισμα-ΗΛ**» είναι το νέο όνομα που έδωσε ο ίδιος ο Θεός στον Ιακώβ (βλ. Γένεσις ΛΒ/32:27-28) και σημαίνει «**Ισχύς του ΗΛ**» (“ισχύς του Θεού”). «ΗΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ» και σημαίνει “ΘΕΟΣ”. Η λέξη ΕΛΟΧΙΜ είναι μεν σε πληθυντικό αριθμό, αλλά έχει την έννοια του ενικού αριθμού, είναι πληθυντικός μεγαλειότητας, φανερώνει την μεγαλοπρέπεια, την ισχύ και τη δύναμη του Ενός και Μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει. Το “όνομα” είναι δηλωτικό ενός πράγματος ή μιας κατάστασης και τα ονόματα, που ο Θεός έδωσε στους 2 λαούς, στους ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ (απογόνους του Αβραάμ) και στους ΑΡΑΒΕΣ (απογόνους του Ισμαήλ), φανερώνουν την πρόνοιά του Θεού για τους λαούς αυτούς.

Ο Ισμαήλ είναι γιος του Αβραάμ και της δούλης του Άγαρ. Η γυναίκα του Σάρρα, σύμφωνα με τις τότε συνήθειες, επειδή ήταν

στείρα, έδωσε τη δούλη της Άγαρ στον άνδρα της Αβραάμ «*δια να ήναι γυνή αυτού*» (βλ. Γένεσις Ις'/16). Όταν η Άγαρ συνέλαβε, καταφρονούσε την κυρία της και η Σάρρα παραπονέθηκε στον Αβραάμ, με αποτέλεσμα αυτός να την διώξει. Ενώ η Άγαρ βάδιζε στην έρημο, την συνάντησε άγγελος Κυρίου και της είπε να επιστρέψει στην κυρία της και να ταπεινωθεί ενώπιό της, ενθαρρύνοντάς την με την υπόσχεση ότι **το σπέρμα της θα πληθυνθεί τόσο πολύ, ώστε να μην είναι δυνατή η αρίθμησή του**. Η Άγαρ επέστρεψε στον οίκο του Αβραάμ και γέννησε τον Ισμαήλ. Ο Θεός, δια μέσου του αγγέλου Του, προφήτευσε ποια θα είναι η πορεία του Ισμαήλ και των απογόνων του: «*Και είπεν προς αυτήν (την Άγαρ) ο άγγελος Κυρίου. Ιδού, συ (είσαι) έγκυος, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΣΜΑΗΛ, διότι ήκουσεν ο Κύριος την θλίψιν σου. Και ούτος (ο Ισμαήλ) θέλει είσθαι άνθρωπος άγριος, η χειρ αυτού (θέλει είσθαι) ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ, και η χειρ πάντων ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΥΤΟΥ, και ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΥΤΟΥ θέλει κατοικήσει*» (Γένεσις Ις'/16:11-12, μετ.ΝΒ). Στην προφητεία βλέπουμε ότι ο Ισμαήλ (δηλ. οι Άραβες), θα είναι «**εναντίον πάντων**», αλλά και οι άλλοι λαοί θα είναι «**εναντίον αυτού**», καθώς επίσης ότι θα κατοικήσει «**κατά πρόσωπον**» όλων των αδελφών του, δηλαδή των Ισραηλιτών.

Μια προφητεία, που σήμερα εκπληρώνεται κατά γράμμα. **Ειρήνη μεταξύ ΙΣΡΑΗΛ (Ιακώβ) και ΙΣΜΑΗΛ (Αράβων) δεν πρόκειται να υπάρξει, όσες προσπάθειες και να γίνουν.**

Σε ηλικία 13 ετών ο Ισμαήλ περιετμήθηκε σύμφωνα με την εντολή του Θεού (Γένεσις ΙΖ/17:25-26), ενώ το επόμενο έτος η Σάρρα γέννησε τον **Ισαάκ**. Η Άγαρ, εξαιτίας των προστριβών της με την Σάρρα, εκδιώχτηκε μαζί με το γιο της Ισμαήλ για δεύτερη φορά από τον οίκο του Αβραάμ. Ενώ περιπλανιόντουσαν στην έρημο Βηρσαβεέ, σώθηκαν από βέβαιο θάνατο, λόγω έλλειψης νερού, από επέμβαση αγγέλου Κυρίου. Ο Ισμαήλ έζησε νομαδικό βίο στην έρημο Φαράν, διακρίθηκε σαν δεινός τοξότης, νυμφεύτηκε σύζυγο από την Αίγυπτο, την οποία υπέδειξε η μητέρα του και απέκτησε 12 γιους από τους οποίους προήλθαν οι διάφορες Αραβικές φυλές. Αργότερα, αφού συμφιλιώθηκε με τον αδελφό του Ισαάκ, παρευρέ-

θηκαν και οι δύο στο θάνατο του πατέρα τους Αβραάμ. Ο Ισμαήλ πέθανε σε ηλικία 137 ετών (Γένεσις ΚΕ/25:9-17).

Τα ονόματα των 12 γιων του Ισμαήλ και της Αιγύπτιας γυναίκας του, οι οποίοι ήταν γενάρχεις ισάριθμων Αραβικών φυλών, είναι: **Ναβαϊώθ, Κηδάρ, Αβδεήλ, Μιβσάμ, Μισμά, Δουμά, Μασσά, Χαδδάρ, Θαιμά, Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά** (Γένεσις ΚΕ /25:13-15). Οι Ισμαηλίτες ήταν έμποροι αρωμάτων, βαλσάμων και μύρων, τα οποία έφερναν από την Αίγυπτο. Αναφέρεται μέσα στην Βίβλο ότι οι Ισμαηλίτες μαζί με τους Μαδιανίτες ήταν που αγόρασαν τον Ιωσήφ, όταν τον πούλησαν οι αδελφοί του από φθόνο και στη συνέχεια αυτοί τον πούλησαν στον Αιγύπτιο Πετεφρή, αυλικό του Φαραώ (Γένεσις ΛΖ/37:25-28, ΛΘ/39:1-2).

Ο απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του αναφέρει τη ζωή του Ισμαήλ και του Ισαάκ συμβολικά. Η ΑΓΑΡ και ο ΙΣΜΑΗΛ ταυτίζεται με την παλαιά περίοδο του νόμου και με την επίγεια Ιερουσαλήμ, ενώ η ΣΑΡΡΑ και ο ΙΣΑΑΚ ταυτίζεται με τη νέα περίοδο της χάριτος του Θεού και με την ουράνια πόλη, την (άνω) Ιερουσαλήμ:

«Διότι είναι γεγραμμένον, ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο υιούς, ένα εκ της δούλης (εννοεί τον ΙΣΜΑΗΛ), και ένα εκ της ελευθέρας (εννοεί τον ΙΣΑΑΚ), αλλ' ο μὲν εκ της ΔΟΥΛΗΣ εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ δια της επαγγελίας. Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν, διότι αὐταί είναι αι ΔΥΟ ΔΙΑΘΗΚΑΙ. Μία μὲν ἀπὸ τοῦ ὀρους Σινά, ἡ γεννώσα πρὸς δουλείαν, ἥτις εἶναι ἡ Ἄγαρ (διότι το Ἄγαρ εἶναι τὸ ὄρος Σινά ἐν τῇ Αραβίᾳ καὶ ταυτίζεται μετὰ τὴν σημερινὴν Ἱερουσαλήμ, εἶναι δε εἰς δουλείαν μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς). Ἡ δε (ἄλλη) ἄνω Ἱερουσαλήμ εἶναι ελευθέρη, ἥτις εἶναι μήτηρ πάντων ἡμῶν...» (Γαλάτας Δ/4:22-26/μετ.ΝΒ).

Αλληγορικά, όπως δεν θα υπάρξει ειρήνη μεταξύ του «υιού της δούλης» και του «υιού της ελευθέρης», μεταξύ των απογόνων του Ισαάκ (πατέρα του Ιακώβ-Ισραήλ) και του Ισμαήλ, δεν θα υπάρξει ταύτιση, ενότητα και συνδιαλλαγή μεταξύ των σαρκικών και των πνευματικών χριστιανών. Τυπολογικά ο Ισμαήλ αντιπροσωπεύει τη σαρκική εκκλησία και ο Ισαάκ την πνευματική εκκλησία. Υπάρχει μια συνεχής διαμάχη μεταξύ του σαρκικού και του πνευματικού χριστιανού.

3. ΙΣΡΑΗΛ - ΗΣΑΥ: ΔΥΟ ΕΘΝΗ

Η θρησκεία που ακολουθούν οι Άραβες είναι ο ισλαμισμός που ιδρύθηκε από τον Μωάμεθ και το ιερό τους βιβλίο είναι το Κοράνι, το οποίο είναι ένα τριπλό μίγμα από ιουδαϊκές, χριστιανικές και ειδωλολατρικές παραδόσεις. Ισχυρίζονται οι Άραβες ότι ο Μωάμεθ ήταν απόγονος του Ισμαήλ και κατά συνέπεια έχουν μέρος στις υποσχέσεις του Θεού στον Αβραάμ και τους απογόνους του, γεγονός που κάνει τους Παλαιστίνιους Άραβες να διεκδικούν τη δημιουργία ανεξάρτητου κράτους στη γη της Παλαιστίνης. Από εξεχόντες ιστορικούς μελετητές έχει αποδειχτεί ότι οι Παλαιστίνιοι δεν είναι απόγονοι του Ισμαήλ, αλλά είναι απόγονοι του Ησαύ, γιου του Ισαάκ και ότι ανήκουν στον Εδώμ

Ο Ισαάκ σε ηλικία 40 ετών έλαβε για γυναίκα τη Ρεβέκκα, η οποία όταν έμεινε έγκυος συνέλαβε δίδυμα. Επειδή τα παιδιά «*συνεκροδόντο εντός αυτής*» ερώτησε τον Κύριο, γιατί συμβαίνει αυτό. Ο Θεός της απάντησε με προφητικά λόγια: «**ΔΥΟ ΕΘΝΗ** (είναι) *εν τη κοιλία σου και ΔΥΟ ΛΑΟΙ* θέλουνσι διαχωρισθεί από των εντοσθίων σου. *Και ο ένας λαός θέλει είσθαι δυνατότερος του (άλλου) λαού, και ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ θέλει δουλεύσει εις τον ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ*» (βλ. Γένεσις ΚΕ/25:22-23). Ο πρώτος που γεννήθηκε (ο μεγαλύτερος) ονομάστηκε ΗΣΑΥ και ο δεύτερος (ο μικρότερος) ονομάστηκε ΙΑΚΩΒ. Όπως ο Θεός προείπε, έτσι ακριβώς συνέβηκε στην πορεία των αιώνων. Ο μεγαλύτερος, ο Ησαύ, υποτάχθηκε στο μικρότερο, τον Ιακώβ, στον οποίο πούλησε τα πρωτοτόκια και έγινε ο Ιακώβ και το σπέρμα του ο κληρονόμος των υποσχέσεων του Θεού προς τους προπάτορές του, Αβραάμ και Ισαάκ. Ο **Ιακώβ** και ο **Ησαύ** απετέλεσαν τους γενάρχες δύο λαών, που θα είχαν συνεχή διαμάχη, μια διαμάχη που άρχισε μέσα από την κοιλιά της μητέρας τους. Πρόκειται για μια προφητεία που εκπληρώνεται στις ημέρες μας με θαυμαστό τρόπο.

Ο Θεός έδωσε στον Ησαύ το βουνό Σηείρ σαν ιδιοκτησία του (βλ. Δευτερονόμιο Β/2:4-5), στο οποίο κατοίκησε μετά το θάνατο του πατέρα του Ισαάκ: «*Κατόκησε δε ο Ησαύ εν τω όρει Σηείρ, ο Ησαύ ΕΙΝΑΙ ο Εδώμ*» (Γένεσις Λς'/36:8). Οι απόγονοι του Ησαύ αργότερα

ονομάσθηκαν «**Ιδουμαίοι**». Ο προφήτης Αβδιού, στο ομώνυμο βιβλίο του αναφέρεται στις αμαρτίες των Εδωμιτών και στο γεγονός ότι δεν έχουν καμιά σχέση με τις ευλογίες και την κληρονομιά του Ισραήλ, από την οποία έχουν αποκοπεί εντελώς (βλ. εδάφια 8-11). Ιδουμαίος, απόγονος του Ησαύ, ήταν και ο Ηρώδης που διέταξε να σκοτωθούν τα νήπια στη Βηθλεέμ.

Επιφανείς ιστορικοί, αποδεικνύουν ότι οι Άραβες είναι απόγονοι 5 μεγάλων πατριών: (1) Χους, (2) Σημ, (3) Χετούρα, (4) Ισμαήλ, και (5) Ησαύ. Ο Ισραήλ (όπως ονομάστηκε αργότερα ο Ιακώβ) μάχεται με τον **Ησαύ**, αλλά μάχεται και με τους απογόνους του γιου της δούλης, τον **Ισμαήλ**. Μια διαμάχη που φθάνει μέχρι τις ημέρες μας και θα συνεχισθεί μέχρι να έρθει ο Ιησούς και πάλι. Οι Άραβες, είτε προέρχονται από τους απογόνους του Ισμαήλ, είτε προέρχονται από τους απογόνους του Ησαύ (ανεξάρτητα ποια από τις 2 περιπτώσεις οι ιστορικοί θεωρούν ως αληθή), δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να αποδείξουν ότι η υπόσχεση του Θεού δόθηκε στον Ισμαήλ ή στον Ησαύ.

Δύο έθνη και δύο λαοί σε συνεχή διαμάχη μέσα στους αιώνες. **ΙΣΑΑΚ και Ισμαήλ** σε πρώτη φάση, **ΙΑΚΩΒ και Ησαύ** στη συνέχεια. Οι απόγονοι του Ισαάκ και του Ιακώβ είναι οι νόμιμοι διεκδικητές της κυριαρχίας στη γη της Παλαιστίνης, ενώ οι απόγονοι του Ισμαήλ και του Ησαύ προσπαθούν να σφετερισθούν τη γη που δεν τους ανήκει και δεν τους έχουν δοθεί "τίτλοι ιδιοκτησίας-κυριαρχίας". Ο «**ΙσμαΗΛ**» εναντίον του «**ΙσραΗΛ**», τυπολογικά είναι η μάχη της ΣΑΡΚΑΣ και του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, μία διαμάχη χωρίς τέλος. Μέσα στην Βίβλο, τον Λόγο του Θεού, βλέπουμε πολλές περιπτώσεις όπου ο «**σαρκικός**» μάχεται τον «**πνευματικό**», ή όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο απόστολος Παύλος η «*σαρξ επιθυμεί εναντία του πνεύματος, το δε πνεύμα (επιθυμεί) εναντία της σαρκός, ταύτα δε αντίκειται προς άλληλα*», προτρέποντας τον πιστό να περπατά κατά το πνεύμα, για να μην εκπληρώνει τις επιθυμίες της σάρκας (βλ. Γαλάτας Ε/5:16-17):

- Ο **ΚΑΪΝ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΑΒΕΛ** (πνευματικός).
- Ο **ΙΣΜΑΗΛ** (τέκνο παρακοής) μάχεται τον **ΙΣΑΑΚ** (τέκνο υπόσχεσης).

- Ο **ΗΣΑΥ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΙΑΚΩΒ** (πνευματικός).
- Ο **ΣΑΟΥΛ** (σαρκικός) μάχεται τον **ΔΑΒΙΔ** (πνευματικός).
- Ο Ισραήλ **ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ** μάχεται τον Ισραήλ **ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ**.
- Ο σαρκικός πιστός **Δ Ι Ω Κ Ε Ι** τον πνευματικό πιστό.
- Η «εκκλησία της Λαοδικείας» **ΔΙΩΚΕΙ** την «εκκλησία της Φιλαδέλφειας»

Κατά συνέπεια, σήμερα βλέπουμε ότι οι ειρηνευτικές διαδικασίες και οι πρωτοβουλίες που γίνονται για ειρήνευση στη Μέση Ανατολή μεταξύ των απογόνων των Ισραηλιτών (μονοθεϊστών) και των Ισραηλιτών (μουσουλμάνων), κατά κανόνα καταλήγουν σε αδιέξοδο και σε όσες περιπτώσεις υπάρχει θετικό αποτέλεσμα, η επιτευχθείσα ειρήνη είναι παροδική και έχει περίοδο λήξης. Η προφητεία που έγινε για τους 2 γιους της Ρεβέκκας, της συζύγου του Ισαάκ, βλέπουμε στις ημέρες μας να εκπληρώνεται.

4. ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ: Το μήλο της έριδας

Οι Άραβες σήμερα κατέχουν 4 χώρες: Τη Σαουδική Αραβία (στην οποία βρίσκονται και οι ιεροί τους τόποι), το Ιράκ, την Υεμένη και την Υπεριορδανία. Φυσικά Άραβες υπάρχουν και σε άλλα κράτη όπως είναι η Αίγυπτος και η Συρία. Μουσουλμάνοι που δεν ανήκουν σε Αραβικές φυλές είναι οι Ιρανοί (Πέρσες), Τούρκοι, λαοί της Αφρικής, κλπ. Για όλους όμως τους **μουσουλμάνους**, Άραβες και μη, η γη της Παλαιστίνης και η Ιερουσαλήμ ειδικότερα δεν έχουν διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, παρ' όλο που υπάρχουν και εκεί σημαντικά ιερά προσκνήματα, όπως το Τέμενος του Ομάρ, το τζαμί Αλ Ακσά, από το οποίο (σύμφωνα με μία παράδοση) οι μουσουλμάνοι πιστεύουν ότι ο Μωάμεθ ανελήφθη στους ουραμούς καβάλα στο άλογό του. Αντίθετα για τους Ιουδαίους η Ιερουσαλήμ είναι η δική τους ιερή πόλη και συμβολίζει το κέντρο των υποσχέσεων του Θεού. Στη **χριστιανική πίστη** και διδασκαλία η επίγεια Ιερουσαλήμ συμβολίζει την άνω (την ουράνια) Ιερουσαλήμ, που είναι το ένδοξο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού στην Καινή Διαθήκη (Εβραίους 1Β/12: 22-23). Ο διάσημος συγγραφέας Άλντους Χάξλεϊ έγραψε ότι η Ιερουσαλήμ είναι «ο τόπος όπου αρχίζει η Ιστορία και ο τόπος όπου (πιθανότατα) θα τελειώσει». Και προτρέπει «Για να

καταλάβεις, γιατί οι άνθρωποι σκοτώνουν ακόμα στο όνομα του Θεού, έλα στην Ιερουσαλήμ».

Την κυριαρχία της Ιερουσαλήμ την διεκδικούν και οι Παλαιστίνιοι, γι' αυτό κάθε ειρηνευτική διαδικασία στην περιοχή καταλήγει σε παταγώδη αποτυχία και κάθε υποχώρηση των Ισραηλινών βρίσκει την άκαμπτη αξίωση των Παλαιστινίων που ζητούν το υπό ίδρυση Παλαιστινιακό κράτος να περιλαμβάνει όλο το τμήμα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Έχει κατηγορηθεί το Ισραήλ ότι ακολουθεί σκληρή πολιτική στις διαπραγματεύσεις και ότι δυναμιτίζει τις ειρηνευτικές διαδικασίες με τα αντίπονα στις επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστινίων καμικάζι. Έχουν κατηγορηθεί και οι ηγέτες του Ισραήλ, ως εγκληματίες και υπεύθυνοι της κατάστασης. Πιστεύω ότι όλα αυτά είναι καθαρή προπαγάνδα σε βάρος του Ισραήλ, καθόσον η πραγματικότητα της αποτυχίας βρίσκεται στην αντίθετη πλευρά και αυτό το μαρτυρούν, τόσο οι καθημερινές επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον αθώων πολιτών του Ισραήλ, όσο και οι μαρτυρίες (κατά καιρούς) των ίδιων των ηγετών των Παλαιστινίων:

1. Ο Γιασέρ Αραφάτ σε συνέντευξή του στο Γερμανικό περιοδικό "Der Spiegel" επεσήμανε κατηγορηματικά ότι **«Το ανεξάρτητο κράτος της Παλαιστίνης, με πρωτεύουσα την Αραβική (Ανατολική) Ιερουσαλήμ θα είναι σύντομα μια πραγματικότητα, είτε αρέσει, είτε δεν αρέσει στους εχθρούς της ειρήνης»** (ΕΘΝΟΣ/02.09.1996).

2. Ο υπαρχηγός του Αραφάτ Μαχμούντ Αμπάς εξέφραζε την ελπίδα **«να ζήσουν οι Παλαιστίνιοι σε ανεξάρτητο κράτος με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ»** (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/15.09.1999).

3. **«Το μέλλον της Ιερουσαλήμ, αγκάθι στις διαπραγματεύσεις»:** Οι Παλαιστίνιοι απαιτούν πλήρη κυριαρχία στην παραδοσιακά Αραβική, ανατολική μεριά της πόλης, συμπεριλαμβανομένης και της Παλαιάς Πόλης. Επιμένουν ότι καμιά ειρηνευτική διευθέτηση δεν είναι κατορθωτή, χωρίς μια αυτόνομη και κυρίαρχη Ανατολική Ιερουσαλήμ, πρωτεύουσα του ανεξάρτητου κράτους, που σκοπεύουν να ανακηρύξουν (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/22.07.2000).

4. Ο Γιασέρ Αραφάτ μιλώντας στη Διάσκεψη της Χιλιετίας του

ΟΗΕ, δήλωσε: «**Δώσαμε τη συγκατάθεσή μας για το μοίρασμα της πόλης (της Ιερουσαλήμ).....Συγχρόνως επιμένουμε στην άσκηση των εθνικών μας δικαιωμάτων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, πρωτεύουσα του (μελλοντικού) μας κράτους...**» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/07.09.2000).

5. «**Αντιδράσεις για την απόφαση του Κογκρέσου (των ΗΠΑ) να χρίσει πρωτεύουσα του Ισραήλ την Ιερουσαλήμ**»: Ως καταστροφή περιέγραψε ο Παλαιστίνιος ηγέτης Γ.Αραφάτ, το νέο Αμερικανικό νόμο, στον οποίο αναγνωρίζεται η Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/03.10.2002).

6. Σε ναυάγιο κατέληξε η 3ήμερη **διεθνής διάσκεψη στην Ανάπολη του Μέριλαντ**, που άρχισε στις **26.11.2007** των ΗΠΑ, και στην οποία παρευρέθηκαν ο πρωθυπουργός του Ισραήλ **Έχουντ Όλμερτ**, ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής **Μαχμούντ Αμπάς** και ο οικοδεσπότης πρόεδρος των ΗΠΑ **Τζορτζ Μπους** ο νεότερος. Στόχος της διάσκεψης ήταν να εξευρεθεί οριστική λύση στο Μεσανατολικό ζήτημα, πλην όμως σκόνταψε στο μεγάλο θέμα που λέγεται «Ιερουσαλήμ». Η διάσκεψη αυτή μεταφορικά ονομάστηκε **«η ΜΑΧΗ της Ιερουσαλήμ»**, καθόσον η μοιρασιά της πόλης Ιερουσαλήμ ήταν και εξακολουθεί να είναι το «αγκάθι» στις δύο πλευρές. Άλλωστε αυτή ήταν και η βασική αιτία του ναυαγίου των διαπραγματεύσεων του Καμπ Ντέιβιντ το 2000, μεταξύ Έχουντ Μπάρακ και Γιασέρ Αραφάτ, με αποτέλεσμα να ξεσπάσει το ίδιο έτος η 2^η μεγάλη Ιντιφάντα (εξέγερση) των Αραβικών λαών.

Η επίσημη ΙΣΡΑΗΛΙΝΗ θέση είναι το Αραβικό ανατολικό τμήμα της Ιερουσαλήμ, που καταλήφθηκε με τον πόλεμο των «έξι ημερών» το 1967, να παραμείνει στην Ισραηλινή κυριαρχία και δεν απορρίπτει το ενδεχόμενο ανακήρυξης της Ιερουσαλήμ ως κοινής πρωτεύουσας των 2 κρατών, με την προϋπόθεση όμως της δημιουργίας ενός καθεστώτος τοπικής αυτοδιοίκησης για τους Παλαιστίνιους της περιοχής.

Η επίσημη ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ θέση είναι η ολοκληρωτική επιστροφή της Ανατολικής Ιερουσαλήμ στους Παλαιστίνιους και οι Ισραηλινοί κάτοικοι της περιοχής θα έχουν πλήρη άδεια εισόδου στα ιερά προσκυνήματά τους. Ήδη σε προηγούμενο κεφάλαιο αναφέρ-

θηκε το γεγονός ότι στην πλατεία Μανάρα της πόλης **Ραμάλας**, προσωρινής πρωτεύουσας των Παλαιστινίων, υπάρχει μια ταμπέλα, κάτω από τη φωτογραφία του Γιασέρ Αραφάτ, με την επιγραφή «**Ιερουσαλήμ: 14,63 χιλιόμετρα**». Αυτό είναι το «όνειρο» όλων των απανταχού Παλαιστινίων και η ταμπέλα αυτή τους θυμίζει πόσο λίγα χιλιόμετρα τους χωρίζουν από την ποθητή «μελλοντική» πρωτεύουσά τους.

Ήδη αναφέραμε στο προηγούμενο κεφάλαιο ότι η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις **29.11.2012** ενέκρινε ψήφισμα με το οποίο η Παλαιστινιακή Αρχή αναβαθμίζεται σε **κράτος** με την ιδιότητα του **παρατηρητή**, γεγονός αυτό σημαίνει «**σιωπηρή**» και «**έμμεση**» **αναγνώριση** του Παλαιστινιακού κράτους. Αξίζει να επαναλάβουμε και εδώ ότι η ημερομηνία δεν επελέγη τυχαία εκ μέρους των Παλαιστινίων, καθώς η **29η Νοεμβρίου** είναι η επέτειος της απόφασης του **1947** για το διαμελισμό της Παλαιστίνης και τη δημιουργία δύο κρατών και ότι ο Παλαιστίνιος πρόεδρος **Μαχμούντ Αμπάς** (φώτο), κατά την ομιλία του στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, ζήτησε να υπογραφεί η «**ληξιαρχική πράξη γέννησης**» του Παλαιστινιακού κράτους, προκαλώντας την έντονη αντίδραση και τη σκληρή επίθεση του Ισραηλινού πρωθυπουργού Μπένζαμιν Νετανιάχου, ο οποίος μεταξύ

άλλων είπε: «*Τείνουμε το χέρι μας στην ειρήνη, αλλά δεν θα υπάρξει πραγματικό Παλαιστινιακό κράτος χωρίς μια αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ ως κράτος του Εβραϊκού λαού, χωρίς μια κήρυξη του τέλους της σύγκρουσης, χωρίς πραγματικές διευθετήσεις για την ασφάλεια που να επιτρέπουν την προστασία του Ισραήλ και των κατοίκων του*».

Εκπληρώνεται κατά γράμμα ο προφητικός λόγος της Βίβλου, όπου ο Κύριος καθιστά την Ιερουσαλήμ «**ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς κύκλω...**» και «**προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα, πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν, θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα έθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής...**» (Ζα-

χαρίας ΙΒ/12:2-3). Η Ιερουσαλήμ γι' αυτούς που έρχονται εναντίον της είναι «ποτήρι που ζαλίζει» και «λίθος που καταβαρύνει». Όταν εκπληρωθούν όλες οι προφητείες που αφορούν το λαό Ισραήλ, η Ιερουσαλήμ θα είναι πρωτεύουσα όλων των εθνών, τα οποία θα πηγαίνουν σ' αυτήν για να προσκυνήσουν τον Κύριο των δυνάμεων, που θα έχει έρθει με δόξα και τιμή (βλ. Ζαχαρίας, κεφ.ΙΔ/14).

5. Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ "ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ" ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Στις **04.12.2017** μία ανακοίνωση του Αμερικανού προέδρου **Ντόναλντ Τραμπ**, δημιούργησε παγκόσμια ανησυχία και ταραχή στους Παλαιστίνιους. Δήλωσε ότι προτίθεται να μεταφέρει την πρεσβεία των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ. Για την πρόθεσή του αυτή, ενημέρωσε τον Παλαιστίνιο πρόεδρο **Μαχμούτ Αμπάς** και τον Ιορδανό βασιλιά **Αμπντάλα**.

Ο Αμπάς τον προειδοποίησε για τις «επικίνδυνες συνέπειες», που θα είχε μια τέτοια απόφαση για την ειρηνευτική διαδικασία και του επανέλαβε ότι «*δεν μπορεί να υπάρξει Παλαιστινιακό κράτος, χωρίς την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα, σύμφωνα με τα ψηφίσματα, το διεθνές δίκαιο και την αραβική ειρηνευτική πρωτοβουλία*». Η οργάνωση **Χαμάς**, που ελέγχει τη Λωρίδα της Γάζας, απείλησε με αναβίωση της Ιντιφάντα, σε περίπτωση που οι ΗΠΑ αναγνωρίσουν την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. Ο πρόεδρος της Αιγύπτου **Αμπντελ Φάταχ Αλ Σίσι** επισήμανε στον Αμερικανό πρόεδρο ότι δεν χρειάζεται να «περιπλέξει» την κατάσταση στη Μέση Ανατολή.

Τετάρτη, 06.12.2017, ώρα Ελλάδος 20.00 μμ, ο 45ος Αμερικανός πρόεδρος με διάγγελμά του, προβαίνει στην αναγνώριση της Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. Στο διάγγελμά του ανέφερε: «*Εδώ και περισσότερα από 20 χρόνια, κάθε Αμερικανός πρόεδρος αρνήθηκε να μετακινήσει την Αμερικανική πρεσβεία ή να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα. Κάποιοι λένε ότι του έλλειπε θάρρος ...Είναι καιρός να αναγνωρίσουμε επίσημα την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ*». Ο Αμερικανός πρόεδρος, μετά

την αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ, ζήτησε να υπάρξει "ηρεμία" και να επικρατήσουν οι "μετριοπαθείς φωνές" απέναντι σε εκείνους που κηρύσσουν το μίσος. Έκλεισε την ομιλία του με τη φράση: **«Ο Θεός να ευλογεί το Ισραήλ, τους Παλαιστίνιους και τις Ηνωμένες Πολιτείες».**

(01) Το ΙΣΡΑΗΛ, απέναντι στις διεθνείς αντιδράσεις, όπως ήταν φυσικό χαιρέτισε το διάγγελμα Τραμπ. Ο πρωθυπουργός Νετανιάχου χαρακτήρισε την ημέρα αυτή ως **«μία ιστορική ημέρα και ένα σημαντικό βήμα προς την ειρήνη»**, υπογράμμισε ότι οποιαδήποτε ειρηνευτική συμφωνία με τους Παλαιστίνιους θα πρέπει να περιλαμβάνει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ και κάλεσε και άλλες χώρες να ακολουθήσουν το παράδειγμα των ΗΠΑ, μεταφέροντας τις πρεσβείες τους στην Ιερουσαλήμ. Ο Νετανιάχου, μιλώντας σε εκδήλωση που είχε διοργανωθεί στο υπουργείο Εξωτερικών είπε: **«Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ "πέρασε για πάντα στην ιστορία της Ιερουσαλήμ" μετά την αναγνώριση της πόλης αυτής ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. Το όνομά του θα βρίσκεται δίπλα σε άλλα ονόματα στην δοξασμένη ιστορία της πόλης μας» (AthensVoice.gr/07.12.2017).**

Οι αντιδράσεις των άλλων κρατών και των ηγετών τους ήταν αλυσιδωτές. Για ημέρες η απόφαση του Ντόναλντ Τραμπ μονοπωλούσε το ενδιαφέρον της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής και οι εξελίξεις που ακολούθησαν ήταν καταιγιστικές:

(02) Ο ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΣ πρόεδρος Μαχμούντ Αμπάς, σε έκτακτο διάγγελμά του, χαρακτήρισε την Ιερουσαλήμ **«αιώνια πρωτεύουσα του κράτους της Παλαιστίνης»** και επεσήμανε ότι με την απόφαση του Αμερικανού προέδρου, οι ΗΠΑ υπονομεύουν σκόπιμα όλες τις ειρηνευτικές προσπάθειες και εγκαταλείπουν το ρόλο του εγγυητή της ειρηνευτικής διαδικασίας, τον οποίο έπαιζαν τις τελευταίες δεκαετίες.

(03) Η ΧΑΜΑΣ, η οργάνωση που ελέγχει τη Λωρίδα της Γάζας, κάλεσε τους μουσουλμάνους **«να υπονομεύσουν τα συμφέροντα των Αμερικανών στην περιοχή και να αποκλείσουν το Ισραήλ»**, γιατί η αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ και η μεταφορά της Αμερικάνικης πρεσβείας στην πόλη αυτή συνιστά

«κατάφωρη επίθεση εναντίον του Παλαιστινιακού λαού». Σαν πρώτη αντίδραση η Χαμάς είχε απειλήσει ότι ο Αμερικανός πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ **«άνοιξε τις πύλες της κόλασης»** για τα Αμερικανικά συμφέροντα (πηγή: NewsBeast.gr/06.12.2017).

(04) Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, μετά την απόφαση του Αμερικανού προέδρου, δια του εκπροσώπου της εξέφρασε τη **σοβαρή ανησυχία της**, επισημαίνοντας τις συνέπειες που μπορεί να έχει η εφαρμογή της για την ειρηνευτική διαδικασία.

(05) Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Αντόνιο Γκουτέρες διαμήνυσε ότι όπως έχει διαμορφωθεί η κατάσταση δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση, παρά μόνο **η λύση των δύο κρατών** για το Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους, τονίζοντας ότι το θέμα της Ιερουσαλήμ και του οριστικού καθεστώτος της θα πρέπει να επιλυθεί μέσω άμεσων διαπραγματεύσεων (πηγή: kathimerini.gr/06.12.2017).

(06) Στη ΣΥΡΙΑ το γραφείο του προέδρου Μπασάρ Αλ Άσαντ εξέδωσε ανακοίνωση αντιδρώντας στην απόφαση του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ, σχετικά με το καθεστώς της Ιερουσαλήμ, στην οποία αναφέρεται ότι **«ο αγώνας των Παλαιστίνιων θα παραμείνει ζωντανός μεταξύ των Αράβων, έως την εγκαθίδρυση ενός Παλαιστινιακού κράτους με την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσά του».**

(07) Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ, με επίσημη ανακοίνωση του υπουργείου Εξωτερικών, απορρίπτει την απόφαση των ΗΠΑ να μεταφέρουν την πρεσβεία τους στην Ιερουσαλήμ, η δε αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας από τον Τραμπ δεν έχει αλλάξει το νομικό καθεστώς της πόλης (πηγή: kathimerini.gr/06.12.2017).

(08) Η ΤΟΥΡΚΙΑ, που επιδιώκει να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις, δια του υπουργού Εξωτερικών χαρακτήρισε **"ανεύθυνη"** την κίνηση των ΗΠΑ να αναγνωρίσουν την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. Παράλληλα, χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο Προξενείο των ΗΠΑ στην Κωνσταντινούπολη, για να εκφράσουν την αντίθεσή τους με την απόφαση των ΗΠΑ.

(09) Στην ΤΥΝΗΣΙΑ, χιλιάδες πολίτες διαδήλωσαν σε πολλές πόλεις της χώρας διαμαρτυρόμενοι για την απόφαση του Αμερικανού

προέδρου Ντόναλντ Τραμπ. Συνδικαλιστικές ενώσεις και άλλες οργανώσεις απηύθυναν κάλεσμα για μαζικότερες διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα Τύνιδα και σε άλλες πόλεις της χώρας μετά την προσευχή της Παρασκευής. Οι διαδηλωτές έκαψαν μια Αμερικάνικη σημαία την ώρα που άλλοι διαδηλωτές ποδοπατούσαν σημαίες του Ισραήλ. Ο πρόεδρος της χώρας **Μπέτζι Καϊντ Εσέμπσι** έστειλε επιστολή στον Παλαιστίνιο πρόεδρο **Μαχμούτ Αμπάς**, εκφράζοντας τη συμπάραστασή του (πηγή: [iefimerida/06.12.2017](#)).

(10) **Στην ΙΟΡΔΑΝΙΑ** οργανώθηκαν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας σε συνοικίες του Αμμάν, όπου κατοικούν Παλαιστίνιοι πρόσφυγες. Οι συγκεντρωμένοι ζητούσαν από την κυβέρνηση της Ιορδανίας «να σκίσει» την ειρηνευτική συμφωνία του 1994 με το Ισραήλ και φώναζαν *«Κάτω η Αμερική! Η Αμερική είναι η μητέρα του τρόμου»*.

(11) **Στη ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ** ο βασιλιάς **Σαλμάν** προειδοποίησε την Ουάσινγκτον ότι μια τέτοια απόφαση υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσει την *«οργή των μουσουλμάνων»* και τη χαρακτήρισε σαν ένα *«επικίνδυνο βήμα»* για την ειρήνη (πηγή: [tanea.gr/06.12.2017](#)).

(12) **Το ΚΑΤΑΡ**, δια του υπουργού Εξωτερικών Σείχ Μοχάμεντ Μπιν Αμπντουλαρχμάν μίλησε για *«επικίνδυνη κλιμάκωση και θανατική καταδίκη για όλους όσους επιθυμούν ειρήνη»*, σχολιάζοντας την απόφαση Τραμπ να μεταφέρει την Αμερικανική πρεσβεία στην Ιερουσαλήμ. Τη δήλωση αυτή μετέδωσε το κανάλι Αλ Τζαζίρα. Ο ίδιος ο εμίρης του Κατάρ **Ταμίμ Μπιν Χάμαντ** υπογράμμισε τη θρησκευτική και πολιτική σημασία που έχει η Ιερουσαλήμ για τους Άραβες, τους μουσουλμάνους και για τον κόσμο ([tanea.gr/06.12.2017](#)).

(13) **Το IPAN** είναι ανάμεσα στις χώρες που καταδίκασαν την απόφαση των ΗΠΑ τονίζοντας ότι η απόφαση αυτή «παραβιάζει τις διεθνείς συμφωνίες». Ο ανώτατος πνευματικός ηγέτης του Ιράν, ο αγιατολάχ **Αλί Χαμενεΐ**, «είδε» στην Αμερικάνικη απόφαση μια απελπισμένη κίνηση, αποτέλεσμα της «ανικανότητας» των Ηνωμένων Πολιτειών και δήλωσε ότι ο ισλαμικός κόσμος θα αντιταχθεί σε αυτή τη συνωμοσία.

(14) **Το ΠΑΚΙΣΤΑΝ**, αν και σύμμαχος των Ηνωμένων Πολιτειών από την εποχή του ψυχρού πολέμου, δήλωσε ότι είναι «αναμφίβο-

λα αντίθετο» στην απόφαση του Τραμπ, κάνοντας λόγο για **«σαφή παραβίαση του διεθνούς δικαίου και των ψηφισμάτων του ΟΗΕ»**. Σε ανακοίνωση του γραφείου του πρωθυπουργού Σαχίντ Χακάν Αμπάσι αναφέρεται ότι **«ο λαός και η κυβέρνηση του Πακιστάν σημείωσαν με μεγάλη ανησυχία την απόφαση που φέρεται να έλαβαν οι Ηνωμένες Πολιτείες να μεταφέρουν την πρεσβεία τους στην κατεχόμενη πόλη Αλ Κοντς Αλ Σαρίφ, τροποποιώντας το νόμιμο και ιστορικό καθεστώς της πόλης»**. Αξίζει να σημειωθεί ότι το Πακιστάν δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ σαν χώρα και απαγορεύει στους πολίτες του να το επισκεφτούν, το δε όνομα **Αλ Κοντς Αλ Σαρίφ** είναι το Αραβικό όνομα της Ιερουσαλήμ (πηγή: huffingtonpost/06.12.2017).

(15) **Τα ΗΝΩΜΕΝΑ ΑΡΑΒΙΚΑ ΕΜΙΡΑΤΑ** κατήγγειλαν τη μονομερή αναγνώριση από τις ΗΠΑ της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του κράτους Ισραήλ, όπως μετέδωσε το κρατικό πρακτορείο ειδήσεων WAM, επικαλούμενο σχετική ανακοίνωση του υπουργείου Εξωτερικών (πηγή: tovima.gr/08.12.2017).

(16) **Το ΙΡΑΚ** απαίτησε η κυβέρνηση Ντόναλντ Τραμπ να ανακαλέσει την απόφασή της που κινδυνεύει να πυροδοτήσει την τρομοκρατία (πηγή: tovima.gr/08.12.2017).

(17) **Ο Πάπας Φραγκίσκος** εξέφρασε τον έντονο προβληματισμό του, καλώντας όλες τις πλευρές να σεβαστούν το «status quo» και να φερθούν με «σοφία και σύνεση». Ανέφερε ότι **«η Ιερουσαλήμ είναι μία μοναδική πόλη, που είναι ιερή για τους Εβραίους, τους χριστιανούς και τους μουσουλμάνους και έχει έναν ξεχωριστό ρόλο για την ειρήνη»** (πηγή: toprotothema/06.12.2017).

(168) **Στη ΓΑΛΛΙΑ**, ο Εμανουέλ Μακρόν τόνισε ότι η χώρα του «δεν υποστηρίζει τη μονομερή απόφαση» του προέδρου των ΗΠΑ, ενώ έκανε έκκληση να επικρατήσει ηρεμία στην περιοχή. Τόνισε ότι **«πρόκειται για μια απόφαση για την οποία θα μετανιώσει και η Γαλλία δεν την εγκρίνει καθώς αντιβαίνει στους νόμους του διεθνούς δικαίου και των αποφάσεων του Συμβουλίου του ΟΗΕ»**.

(19) **Στη ΓΕΡΜΑΝΙΑ** η καγκελάρια Άγκελα Μέρκελ, δια του εκπροσώπου της Στέφεν Ζάιμπερτ δήλωσε ότι **«δεν στηρίζει»** την από-

φαση του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ για την Ιερουσαλήμ, γιατί **«δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο μιας λύσης των δύο κρατών»**.

(20) Στη ΒΡΕΤΑΝΙΑ, η πρωθυπουργός Τερέζα Μέι εξέφρασε τη διαφωνία της στην απόφαση των ΗΠΑ να αναγνωρίσουν την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ, επειδή θεωρεί ότι είναι απίθανο κάτι τέτοιο να βοηθήσει στις προσπάθειες που καταβάλλονται για την ειρήνευση στην περιοχή.

(21) Στον ΚΑΝΑΔΑ, το υπουργείο Εξωτερικών σε ανακοίνωσή του διαμήνυσε ότι το καθεστώς της Ιερουσαλήμ μπορεί να επιλυθεί **«μόνο στο πλαίσιο μιας γενικής διευθέτησης της διένεξης μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων»**.

(22) Στο ΜΕΞΙΚΟ, το υπουργείο Εξωτερικών ανακοίνωσε ότι η πρεσβεία της χώρας στο Ισραήλ θα παραμείνει στο Τελ Αβίβ, παρά την απόφαση των ΗΠΑ να μεταφέρουν τη δική τους στην Ιερουσαλήμ και σαν κυρίαρχη χώρα το Μεξικό θα παραμείνει σταθερά προσηλωμένο στις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών για το καθεστώς της Ιερουσαλήμ.

(23) Στην ΚΙΝΑ, ο Γκενγκ Σουάνγκ, εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών εξέφρασε την ανησυχία του για την πιθανότητα κλιμάκωσης της έντασης και επισήμανε ότι **«όλες οι ενδιαφερόμενες πλευρές θα πρέπει να επιδείξουν πνεύμα ειρήνης και σταθερότητας, αλλά και σύνεση σε ό,τι αφορά τις ενέργειές και τις δηλώσεις τους, να αποφύγουν να υπονομεύσουν τις βάσεις μιας λύσης στο Παλαιστινιακό ζήτημα και να απόσχουν από μια νέα αντιπαράθεση στην περιοχή»** (πηγή: tanea.gr/06.12.2017).

(24) Η ΡΩΣΙΑ, δια του εκπροσώπου του Κρεμλίνου Ντμίτρι Πεσκόφ εξέφρασε την ανησυχία της χώρας του ότι η σύγκρουση ανάμεσα στο Ισραήλ και τις Παλαιστινιακές αρχές θα επιδεινωθεί περαιτέρω από τα σχέδια του Ντόναλντ Τραμπ να μεταφέρει στην Ιερουσαλήμ την πρεσβεία των ΗΠΑ στο Ισραήλ (tanea.gr/06.12.2017).

(25) Η ΕΛΛΑΔΑ δεν διαφοροποιήθηκε στο θέμα αυτό, αλλά ταυτίστηκε με τη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Έλληνας υπουρ-

γός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς, λαμβάνοντας μέρος στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά τη λήξη του, δήλωσε πως οι υπουργοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπογράμμισαν ότι «η αναγνώριση και η μετακίνηση της πρεσβείας των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ δεν αποτελεί συμβολή στην ειρήνη στην περιοχή» και πρόσθεσε πως στη διάρκεια του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων τονίστηκε η ανάγκη να υπάρξει η λύση των δύο κρατών, του Ισραήλ και της Παλαιστίνης, διασφαλίζοντας την ασφάλεια του Ισραήλ (πηγή: www.kathimerini.gr/11.12.2017).

◆ Τα κράτη που αναφέρθηκαν παραπάνω, άλλα λιγότερο και άλλα περισσότερο, διαδραματίζουν βασικό ρόλο στην παγκόσμια πολιτική σκηνή και οι αποφάσεις των κυβερνήσεών τους επηρεάζουν θετικά ή αρνητικά τις διεθνείς εξελίξεις, καθορίζοντας την πορεία των γεγονότων σε παγκόσμια κλίμακα. Όλα αυτά τα κράτη ήσαν και εξακολουθούν **να είναι αρνητικά** με την απόφαση που έλαβε ο Αμερικανός πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ να μεταφέρει την πρεσβεία των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ και να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του κράτους Ισραήλ.

Είναι πρωτοφανές αυτό που συμβαίνει στην παγκόσμια σύγχρονη πολιτική σκηνή και εκπλήσσει το γεγονός ότι σε μια απόφαση ενός κράτους, που σήμερα θεωρείται παγκόσμια υπερδύναμη και που ο εκάστοτε εκλεγμένος πρόεδρος της θεωρείται ότι είναι ο "πλανητάρχης", σύσσωμη η ανθρωπότητα να στρέφεται κατά της απόφασης αυτής και να μην υπάρχει ούτε ένα κράτος να συνταυτιστεί με την απόφαση των ΗΠΑ. Κράτη, που παραδοσιακά είναι σύμμαχοι με τις ΗΠΑ και που έχουν άριστες σχέσεις μεταξύ τους, να ταυτίζονται με κράτη που είναι εχθρικά κατά των ΗΠΑ και όλα μαζί να έχουν μία κοινή θέση ενάντια στην απόφαση του Αμερικανού προέδρου. Αυτό που συνέβηκε στα παγκόσμια χρονικά δεν έχει προηγούμενο, τουλάχιστον σε τόσο μεγάλη έκταση, **όπου ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ και ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΑ κράτη, τα οποία μεταξύ τους έχουν μεγάλες και αγεφύρωτες πολιτισμικές, πολιτικές, ιστορικές και κοινωνικές διαφορές** και που σε πολλές περιπτώσεις βρίσκονται σε ανοιχτή σύγκρουση και αντιπαράθεση μεταξύ τους, τώρα έχουν κοινή γραμμή σύμπλευσης και υψώνουν φωνή αποδο-

κιμασίας και διαμαρτυρίας κατά των ΗΠΑ, που "αγνοώντας" τις αποφάσεις του Συμβουλίου του ΟΗΕ, προέβηκε στην αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του κράτους Ισραήλ.

Στο παρελθόν έχουν γίνει παγκόσμιες πολιτικές ανακατατάξεις, έχουν διαιρεθεί κράτη, έχουν δημιουργηθεί καινούργια και όλα τα υπόλοιπα κράτη, άρχισαν σταδιακά να τα "αναγνωρίζουν" δίνοντάς τους νομική υπόσταση, χωρίς η απόφαση του ενός κράτους, να επηρεάζει ή να δεσμεύει την απόφαση του άλλου κράτους. Το κάθε κράτος, όταν αναγνώριζε ένα άλλο κράτος, ενεργούσε (θεωρητικά τουλάχιστον) ως ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος και με γνώμονα τα δικά του συμφέροντα. **Ποτέ** στη σύγχρονη ιστορία δεν έχει συμβεί ένα ανάλογο φαινόμενο με αυτό που συνέβηκε μετά την απόφαση των ΗΠΑ να μεταφέρουν την έδρα της πρεσβείας τους από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ, ενέργεια που συνιστούσε και ταυτόχρονη αναγνώριση της πόλης αυτής ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. **Ποτέ** δεν συνέβηκε με μια κοινή θέση και στάση όλα τα κράτη μαζί, ή να αρνηθούν να αναγνωρίσουν ένα νεοσύστατο κράτος, ή να συμβεί το αντίθετο, να το αναγνωρίσουν μαζικά.

Γιατί υπήρξε αυτή η ακραία αντίδραση όλων των κρατών, σε όλες τις Ηπείρους για το κράτος του Ισραήλ; Το Ισραήλ είναι ένα μικρό νεοσύστατο κρατίδιο, που για δύο χιλιάδες χρόνια περίπου (από το 70 μ.Χ.) είχε εξαφανισθεί από το χάρτη και μόνο η ανάμνησή του υπήρχε. Θα μπορούσαν λοιπόν οι εχθροί του να συνασπισθούν και μέσα σε μια ημέρα να το εξαφανίσουν και πάλι, **γιατί** δεν το κάνουν, αφού τόσο τους "ενοχλεί"; **Μήπως** φοβούνται να το κάνουν αυτό, γιατί προσπάθησαν στο παρελθόν και η αποτυχία τους ήταν μεγαλειώδεις, όταν το 1967, στον περίφημο πόλεμο των έξι ημερών, τα συνασπισμένα Αραβικά κράτη υπέστησαν πανωλεθρία και ήταν ζήτημα ολίγων ωρών ο Ισραηλινός στρατός να καταλάβει τη Δαμασκό, το Αμμάν και το Κάιρο; Τότε, ο Γολιάθ (τα συνασπισμένα Αραβικά κράτη) ηττήθηκε ολοσχερώς από τον μικρό Δαβίδ (το νεοσύστατο και μικρό σε πληθυσμό Ισραήλ).

Γιατί δεν βρέθηκε ούτε ένας ηγέτης κράτους και αναφέρομαι κυρίως σε ηγέτη "χριστιανικού" κράτους, να ταχθεί ανοιχτά υπέρ

της απόφασης του Ντόναλντ Τραμπ; Όχι για να στηρίξει ειδικά τον Αμερικανό πρόεδρο, αλλά να το κάνει αυτό, **είτε** επειδή κρίνει ότι αυτό είναι σύμφωνο με τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, αφού υποτίθεται ότι ηγείται "χριστιανικού" κράτους, **είτε** γιατί έχει πολιτικά συμφέροντα και οφέλη, **είτε** για οποιοδήποτε άλλο λόγο. **Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αυτονόητη:** Αυτό συμβαίνει, γιατί το πρόβλημα δεν είναι πολιτικό ή κοινωνικό, είναι καθαρά πνευματικό. Η Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι «*ο κόσμος όλος εν τω ΠΟΝΗΡΩ κείται*» (Α' Ιωάννου Ε/5:19), όλη η ανθρωπότητα σαν σύνολο έχει αποστατήσει από τον Θεό και βαδίζει σύμφωνα με το «*ΘΕΟ του κόσμου τούτου*», που είναι ο Διάβολος (Β' Κορινθίους Δ/4:4), βαδίζει σύμφωνα με τις επιταγές του «*ΑΡΧΟΝΤΑ του κόσμου τούτου*», που ενεργεί επάνω στους απειθύντες (Ιωάννης ΙΒ/12:31, ΙΔ/14:30). Ο Διάβολος είναι «*ο πλανών την οικουμένην όλην*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9) και ότι έχει σχέση με τον Ιησού, ο οποίος στο σταυρό του Γολγοθά του αφαίρεσε κάθε δύναμη και εξουσία το μισεί. Μισεί την εκκλησία του Ιησού, μισεί το άγιο Λόγο Του, μισεί και το λαό Ισραήλ, γιατί ο Ιησούς, κατά σάρκα, ήταν Ισραηλίτης, με καταγωγή από τη γενιά του Δαβίδ και ο Θεός έχει δώσει θαυμαστές υποσχέσεις για το λαό αυτό, οι οποίες ακόμα δεν έχουν εκπληρωθεί γιατί απέρριψαν τον απεσταλμένο Μεσσία.

Όταν όμως ο Ισραήλ, κάτω από την πίεση των δραματικών γεγονότων που θα συμβούν κατά την επταετία της κυριαρχίας του Άνομου (του Υπέρ Ηγέτη), θα επιστρέψει προς Αυτόν και θα Τον εκζητήσει, τότε οι θαυμαστές υποσχέσεις του Θεού για τον επίγειο λαό Του θα αρχίζουν να εκπληρώνονται. Αυτός είναι και ο λόγος που όλα τα έθνη σύσσωμα, με μια φωνή, αντιδρούν κατά της απόφασης των ΗΠΑ να αναγνωρίσουν την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του κράτους του Ισραήλ. Αυτός είναι και ο λόγος που όλα τα κράτη και όλοι οι άνθρωποι τρέφουν ένα "αδικαιολόγητο" μίσος κατά των Εβραίων και αυτό φροντίζουν να το δείχνουν σε κάθε περίπτωση.

Μία από τις υποσχέσεις του Θεού μέσα στην Αγία Γραφή, είναι ο Ιησούς Χριστός κατά τη δεύτερη ένδοξη έλευσή Του, θα έρθει και θα εγκαταστήσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα της βασιλείας

Του, γιατί «**εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος, και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Και θέλει κρίνει αναμέσον των εθνών, και θέλει ελέγξει πολλούς λαούς**» (Ησαΐας Β/12:3-4). Είναι πάρα πολλές οι προφητείες της Βίβλου και ιδιαίτερα της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρονται για τη βασιλεία δικαιοσύνης και ειρήνης που ο Ιησούς Χριστός θα εγκαθιδρύσει στη Γη με επίκεντρο την Ιερουσαλήμ. Στον Ψαλμό ΚΔ/24 οι πύλες της πόλης ανοίγουν για να υποδεχτούν τον Κύριο της δόξας: «**Σηκώσατε, πύλαι τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο βασιλεύς της δόξης**». Στους Ψαλμούς ΞΖ/67:4, ΡΙ'/ 110:6 και 96:13 αναφέρεται ότι «**έρχεται δια να κρίνη την γην, θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη, και τους λαούς εν τη αληθεία αυτού**».

Ο Ιησούς, **έχοντας την έδρα του στην ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ**, θα κυβερνά με ευθύτητα, με αλήθεια και με δικαιοσύνη. Στη βασιλεία του Ιησού ο άνθρωπος θα ζει με τις συνθήκες που ζούσε πριν την πώση του στην αμαρτία, θα ζει δηλαδή με ιδεώδεις συνθήκες, που θα είναι τελείως διαφορετικές από τις σημερινές. Ότι έχασε ο άνθρωπος μέσα στον κήπο της Εδέμ, με την παρακοή του Αδάμ και της Εύας στις εντολές του Θεού, τότε θα τα απολαμβάνει και θα ζει μέσα στην αληθινή ανάπαυση του Θεού.

«**Και ο Κύριος θέλει εισθαι βασιλεύς εφ' όλην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει εισθαι Κύριος ΕΙΣ** (Εβρ. "ΕΧΑΔ") και το όνομα αυτού **ΕΝ** (Εβρ. "ΕΧΑΔ")**Και πας όστις υπολειφθή εκ πάντων των εθνών, των ελθόντων κατά της ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, θέλει αναβαινει κατ' έτος διά να προσκυνή τον Βασιλέα· τον Κύριον των δυνάμεων, και να εορτάζη την εορτήν της Σκηνοπηγίας. Και όσοι εκ των οικογενειών της γης δεν αναβώσιν εις ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, διά να προσκυνήσωσι τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων, εις αυτούς δεν θέλει εισθαι βροχή**» (Ζαχαρίας ΙΔ/14:9, 16-17). Η περίοδος της βασιλείας του Ιησού θα είναι η **ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ της Γης**, θα είναι η περίοδος που ο ΙΗΣΟΥΣ, ο άρχοντας της ειρήνης θα είναι ο μόνος Βασιλιάς και Κύριος σε όλη τη Γη. **Η Ιερουσαλήμ θα είναι η πρωτεύουσα, στην οποία θα έχει το θρόνο Του ο μέγας Βασιλιάς.** Η Ιερουσαλήμ θα είναι η μητρόπολη όλων των πόλεων και όσοι από τα έθνη είχαν στραφεί εναντίον της και δεν εξολοθρεύτηκαν, κάθε χρόνο θα έρχονται στην αγία πόλη για να προσκυνήσουν τον Κύριο των δυνάμεων. Όσοι δεν το κάνουν αυτό, δεν θα

απολαμβάνουν τις ευλογίες του Κυρίου, δεν θα υπάρχει σε αυτούς "βροχή" με όλες τις επακόλουθες συνέπειες.

◆ Ένας που γνωρίζει τις προφητείες του Λόγου του Θεού, έχει επίγνωση της αλήθειας και καταλαβαίνει τους λόγους που όλα τα αποστατημένα από τον Θεό έθνη της γης αντέδρασαν αρνητικά στο άκουσμα, όχι ότι **"ήδη αναγνωρίστηκε"** η Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ, αλλά το ότι **"πρόκειται να αναγνωρισθεί"**. Μετά το επίσημο διάγγελμα του Αμερικανού προέδρου στις 6 Δεκεμβρίου 2017 για το καθεστώς της Ιερουσαλήμ, όλα τα **χριστιανικά κράτη**, παρουσιάζοντας "πολιτισμένο" πρόσωπο περιορίστηκαν σε έντονες επίσημες διαμαρτυρίες τους, αλλά δεν συνέβηκε το ίδιο και με όλα τα **μουσουλμανικά κράτη**, καθόσον ένα αριθμός από αυτά αντέδρασε με ταραχές, διαδηλώσεις και βιαιότητες, οι οποίες οδήγησαν σε τραυματισμούς και θάνατο διαδηλωτών, ρίχνοντας την ευθύνη των θανάτων στην Ισραηλινή πλευρά, συνηθισμένη και προσφιλή τακτική των ΜΜΜ (Ανατολής και Δύσης), που ακολουθούν **φιλοΑραβική** πολιτική, λόγω συμφερόντων.

Τέσσερα ήταν τα γεγονότα που κυριάρχησαν στην παγκόσμια πολιτική σκηνή μετά την εξαγγελία των ΗΠΑ για την αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ: **(1)** Οι συνεχιζόμενες επί ημέρες βίαιες εκδηλώσεις των μουσουλμανικών κρατών. **(2)** Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ στις 08 Δεκ.2017 και της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις 21 Δεκ.2017, για την κατάσταση που δημιουργήθηκε και άλλαξε τα δεδομένα. **(3)** Η Ισλαμική Διάσκεψη αναγνώρισε σε αντιπερισπασμό την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Παλαιστινιακού κράτους, και **(4)** Η μεταφορά της πρεσβείας των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ την Δευτέρα **14 Μαΐου 2018**. Ειδικότερα:

(1) ΒΙΑΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΕΣ

Επί ημέρες συνεχίστηκαν οι κινητοποιήσεις και οι διαδηλώσεις των Παλαιστινίων κατά της απόφασης του Τραμπ. Για να έχουμε μια ολοκληρωμένη κατάσταση της εικόνας, θα παραθέσουμε τους σπουδαιότερους τίτλους των μέσων ενημέρωσης:

(01) «Ημέρα οργής. Φονικές συγκρούσεις σε Ιερουσαλήμ και Δυτι-

κή Όχθη». Εκατοντάδες Παλαιστίνιοι έβαλαν φωτιά σε λάστιχα αυτοκινήτων και εκτόξευσαν πέτρες εναντίον των Ισραηλινών στρατιωτών στην άλλη πλευρά των συνόρων. Στη διάρκεια των ταραχών στρατιώτες πυροβόλησαν επιλεκτικά εναντίον δύο από τους κύριους υποκινητές και τα πλήγματα αργότερα επιβεβαιώθηκαν. Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε η Παλαιστινιακή Ερυθρά Ημισέληνος, οι τραυματίες έχουν ξεπεράσει τους διακόσιους (philenews.com /ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ /08.12.2017).

(02) «Καζάνι που βράζει η Μέση Ανατολή. Συγκρούσεις Ισραηλινών και Παλαιστινίων». Συνεχίζονται, για τρίτη ημέρα, οι διαδηλώσεις στον μουσουλμανικό κόσμο κατά της απόφασης του Αμερικανού προέδρου για το καθεστώς της Ιερουσαλήμ. Στους δρόμους της Παλιάς Πόλης, στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, συγκρούστηκαν πολλές δεκάδες Παλαιστίνιοι διαδηλωτές και περίπου 50 Ισραηλινοί αστυνομικοί.... Στη Χεβρώνα, τη Βηθλεέμ, την Ιεριχώ και κοντά στη Ναμπλούς, οι Ισραηλινές δυνάμεις απάντησαν με σφαίρες από καουτσούκ και δακρυγόνα στις πέτρες που πετούσαν εναντίον τους νεαροί Παλαιστίνιοι, σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο (philenews.com /ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ/08.12.2017).

(03) «Δεύτερος Παλαιστίνιος νεκρός από πυρά στη Γάζα». Συμμετείχε σε διαδηλώσεις κατά της απόφασης Ντόναλντ Τραμπ για την Ιερουσαλήμ (newsbeast.gr/08.12.2017).

(04) «Κύμα οργής για την απόφαση Τραμπ να αγορεύσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα του Ισραήλ». Η Ιερουσαλήμ είναι πρωτεύουσα της Παλαιστίνης. Ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής αρχής κατήγγειλε την "οικτρή" επιλογή Ντόναλντ Τραμπ, ενώ η Χαμάς καλεί σε "νέα ιντιφάντα" (left.gr/news /08.12.2017).

(05) «Διαδηλώσεις και στην Τυνησία για την Ιερουσαλήμ». Οι διαδηλωτές έκαψαν Αμερικάνικη σημαία την ώρα που άλλοι ποδοπατούσαν σημαίες του Ισραήλ (tanea.gr/08.12.2017).

(06) «Στάζει αίμα η Μέση Ανατολή - Παγκόσμια ανησυχία για το μακελειό μετά το φυτίλι που "άναψε" ο Τραμπ». Όπως αναφέρουν τα ΜΜΜ, αυτή η ανακοίνωση του Τραμπ έχει εξοργίσει τον Αραβικό κόσμο και έχει αναστατώσει τους Δυτικούς συμμάχους της Ουάσινγκτον. Το καθεστώς της Ιερουσαλήμ αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην επίτευξη μιας ειρηνευτικής συμφωνίας μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστίνιων. Το Ισραήλ τη θεωρεί πρωτεύουσά του, όμως οι Παλαιστίνιοι θέλουν για πρωτεύουσα του μελλοντικού τους, ανεξάρτητου κράτους την Ανατο-

λική Ιερουσαλήμ. Οι περισσότερες χώρες θεωρούν την Ανατολική Ιερουσαλήμ, την οποία προσάρτησε το Ισραήλ το 1967, **κατεχόμενη**. Επί δεκαετίες η Ουάσινγκτον απέφευγε να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (www.enikos.gr/09.12.2017).

- Στο **Ιράν**, που δεν έχει αναγνωρίσει ποτέ το Ισραήλ, διαδηλωτές έκαψαν φωτογραφίες του Τραμπ και του Ισραηλινού πρωθυπουργού Μπέντζαμιν Νετανιάχου φωνάζοντας «*Θάνατος στον διάβολο*».
- Στο **Κάιρο**, πρωτεύουσα της Αιγύπτου που είναι σύμμαχος των ΗΠΑ και έχει υπογράψει ειρηνευτική συμφωνία με το Ισραήλ, εκατοντάδες διαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί στο τέμενος Αλ Άζχαρ και στον περίβολό του φώναξαν: «*Η Ιερουσαλήμ είναι Αραβική! Τραμπ, παράφρονα, οι Άραβες είναι παντού!*».
- Μεγάλες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν σε **Ιορδανία, Τυνησία, Σομαλία, Υεμένη, Μαλαισία και Ινδονησία**, ενώ εκατοντάδες διαμαρτυρήθηκαν έξω από την Αμερικανική πρεσβεία στο **Βερολίνο**.

(07) «Φλέγεται η Ιερουσαλήμ: Συγκρούσεις Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Εκατοντάδες τραυματίες». Τουλάχιστον 230 Παλαιστίνιοι τραυματίστηκαν στις συγκρούσεις που ξέσπασαν με τις Ισραηλινές δυνάμεις, σύμφωνα με την Ερυθρά Ημισέληνο (www.newsbomb.gr/09.12.2017).

(08) «Δραματική η κατάσταση στη Μέση Ανατολή. Χύθηκε αίμα και στην Ιερουσαλήμ. Επίθεση με μαχαίρι στην Ιερουσαλήμ. 4 Παλαιστίνιοι νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες (www.newsbomb.gr/10.12.2017).

(09) «Κοινή θέση Ρωσίας και Τουρκίας για την Ιερουσαλήμ». (www.tanea.gr/11.12.2018).

(10) «Πρόσκληση Σίσι σε Αμπάς για την απόφαση Τραμπ για την Ιερουσαλήμ» (www.pontos-news.gr/10.12.2017).

(11) «Ιρανός υπουργός Άμυνας: Η απόφαση Τραμπ θα επισπεύσει την καταστροφή του Ισραήλ» (www247.gr/11.12.2017).

(12) «Τουλάχιστον 4 νεκροί και 1000 τραυματίες στα Παλαιστινιακά εδάφη» Συνεχίζονται με αμείωτη ένταση οι κινητοποιήσεις και οι βίαιες συγκρούσεις κατά της απόφασης Τραμπ για την Ιερουσαλήμ. Χιλιάδες Παλαιστίνιοι στην Ιερουσαλήμ, στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας διαδήλωσαν και συγκρούστηκαν με Ισραηλινούς στρατιώτες. Από την περασμένη Τετάρτη (06.12.2018) μέχρι σήμερα 4 Παλαιστίνιοι έχουν χάσει τη ζωή τους και τουλάχιστον 1000 άλλοι έχουν τραυματιστεί στα επεισόδια (www.news.gr/12.12.2017).

(13) «Μάτωσε η Γάζα: Αυξάνεται συνεχώς ο αριθμός των νεκρών Παλαιστίνιων διαδηλωτών». Τα περισσότερα από τα θύματα αναφέρθηκαν στη Λωρίδα της Γάζας όπου χιλιάδες Παλαιστίνιοι συγκεντρώθηκαν και εκτόξευαν πέτρες στους Ισραηλινούς στρατιώτες, από την άλλη πλευρά του συνοριακού φράχτη (www.newsbomb.gr/15.12.2017).

(14) Ινδονησία: Μεγάλη διαδήλωση υπέρ των Παλαιστίνιων. Περίπου 80.000 Ινδονήσιοι, συγκεντρώθηκαν μπροστά από το Εθνικό Μνημείο, έναν πύργο στο κέντρο της πρωτεύουσας, υψώνοντας Παλαιστινιακές σημαίες και πλακάτ που έγραφαν "απελευθέρωση της Παλαιστίνης". Είμαστε αλληλέγγυοι ως μουσουλμάνοι με τους αδελφούς και τις αδελφές μας στην Παλαιστίνη, γιατί εκεί βρίσκεται το Τέμενος Αλ 'Ακσα, το ιστορικό τζαμί όλων των μουσουλμάνων. (www.tanea.gr/17.12.2017).

(15) «Τύμπνα πολέμου στο Ισραήλ. Ο Νετανιάχου απειλεί τη Χαμάς με πόλεμο». Η προειδοποίηση Νετανιάχου έρχεται εν μέσω των σχεδόν καθημερινών διαδηλώσεων στα Παλαιστινιακά εδάφη που πυροδότησε η απόφαση του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. Από την 6η Δεκεμβρίου, από τις συγκρούσεις Παλαιστίνιων με Ισραηλινές δυνάμεις στη Λωρίδα της Γάζας, που ελέγχει η Χαμάς και στη Δυτική Όχθη έχουν σκοτωθεί 12 Παλαιστίνιοι (www.newsbomb.gr/27.12.2017).

(2) ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ "ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ" και "ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ" του Ο.Η.Ε.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΟΗΕ: Μετά την ανακοίνωση της απόφασης του Λευκού Οίκου για το καθεστώς της Ιερουσαλήμ στις **06.12.2017**, στα Ηνωμένα Έθνη επικράτησε αναβρασμός. Οκτώ χώρες, μέλη του ΟΗΕ, μεταξύ των οποίων ήταν η Αίγυπτος, η Γαλλία και η Βρετανία, ζήτησαν να συκληθεί στις **08.12.2017** έκτακτη σύσκεψη του Συμβουλίου Ασφαλείας και να καταδικάσει την απόφαση του Αμερικανού προέδρου Ντόναλντ Τραμπ.

Οι μόνιμοι αντιπρόσωποι στο Σ.Α. τεσσάρων χωρών μελών της Ε.Ε. (Βρετανία, Σουηδία, Γαλλία και Ιταλία), μαζί με τη Γερμανία εξέφρασαν τη διαφωνία τους με την απόφαση των ΗΠΑ για αναγνώριση της Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσας του Ισραήλ και να μεταφέρουν την πρεσβεία τους εκεί από το Τελ Αβίβ, τονίζοντας ότι η απόφαση αυτή *«δεν είναι ευθυγραμμισμένη με τα ψηφίσματα του*

Σ.Α. και είναι μη υποβοηθητική για τις προοπτικές για ειρήνη στην περιοχή και ότι το καθεστώς της πόλης πρέπει να αποφασιστεί μέσω διαπραγματεύσεων μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων, που θα οδηγήσουν σε ένα τελικό καθεστώς... Αποτελεί σταθερή θέση των μελών της Ε.Ε. ότι εντός αυτού του πλαισίου, η Ιερουσαλήμ θα πρέπει τελικά να είναι η πρωτεύουσα και του Ισραηλινού και του Παλαιστινιακού κράτους. Μέχρι τότε δεν αναγνωρίζουμε κυριαρχία στην Ιερουσαλήμ». Το Σ.Α. στην κοινή δήλωση που εξέδωσαν τα μέλη του, παρέθεσαν μια σειρά ψηφισμάτων, σύμφωνα με τα οποία η Ανατολική Ιερουσαλήμ αποτελεί τμήμα των "Κατεχομένων Παλαιστινιακών Εδαφών" και ότι μία συμφωνία για τα σύνορα των δύο κρατών θα πρέπει να βασίζεται στις γραμμές της 4ης Ιουνίου 1967 με όποιες ισοδύναμες ανταλλαγές εδαφών συμφωνηθούν μεταξύ των πλευρών (πηγή: politis.com.cy/09.12.2018).

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΗΕ: 193 κράτη μέλη της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις **21.12.2017** συνεδρίασαν εκτάκτως για να εκδώσουν ψήφισμα που θα καταδικάζει την αναγνώριση από την Ουάσιγκτον της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ. Η Γενική Συνέλευση που συγκλήθηκε καταδίκασε την "απόφαση πυροτέχνημα" (όπως την χαρακτήρισε) του Ντόναλντ Τραμπ να αναγνωρίσει μονομερώς την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. 128 χώρες υπερψήφισαν την απόφαση του ΟΗΕ, 9 κράτη καψήφισαν και 35 αποφάσισαν να απέχουν.

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ, πριν το ψήφισμα του ΟΗΕ, απείλησε ότι θα διακόψει την οικονομική βοήθεια στις χώρες που θα ψηφίσουν υπέρ ενός σχεδίου ψηφίσματος που θα καταδικάζει την απόφασή του να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ, λέγοντας ότι *«λαμβάνουν εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια, ακόμη και δισεκατομμύρια δολάρια και μετά ψηφίζουν εναντίον μας. Καλώς, παρακολουθούμε αυτούς τους ψήφους. Αφήστε τους να ψηφίσουν εναντίον μας. Θα γλυτώσουμε πολλά χρήματα....»* (πηγή: newsbeast.gr/20.12.2017).

Την απόφαση της Γ.Σ. του ΟΗΕ χαιρέτισαν με πανηγυρισμούς οι Παλαιστίνιοι, που την χαρακτήρισαν "μεγάλη νίκη για την

Παλαιστίνη" και σε σχετική ανακοίνωση εκπρόσωπος του Μαχμούντ Αμπάς είπε: *«Θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες μας στον ΟΗΕ και σε όλα τα διεθνή φόρουμ να τερματίσουμε αυτή την κατοχή και να εγκαθιδρύσουμε το Παλαιστινιακό μας κράτος με την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσά του»*. Σχετική ανακοίνωση εξέδωσε και το γραφείο του πρωθυπουργού του Ισραήλ, σύμφωνα με την οποία *«το Ισραήλ απορρίπτει την υιοθέτηση από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το σχέδιο ψηφίσματος που καλεί τις ΗΠΑ να ακυρώσουν την απόφασή τους να αναγνωρίσουν την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ»* (πηγή: newsbomb.gr/21.12.2017).

(3) ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ: Η Ανατολική Ιερουσαλήμ "πρωτεύουσα" του Παλαιστινιακού κράτους

Απέναντι στην απόφαση του Αμερικανού προέδρου τα μουσουλμανικά κράτη έκαναν έναν αντιπερισπασμό, έκαναν μία παρόμοια ενέργεια, στέλνοντας ένα μήνυμα στη διεθνή κοινότητα ότι μεταξύ των μουσουλμανικών κρατών υπάρχει ομοψυχία και ότι μπορούν να λαμβάνουν εξίσου αποφάσεις που να διασφαλίζουν τα συμφέροντά τους. Στις **13 Δεκεμβρίου 2017** πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη έκτακτη σύνοδο κορυφής της **Ισλαμικής Διάσκεψης**, στην οποία έλαβαν μέρος οι ηγέτες περισσότερων από 50 μουσουλμανικά κράτη και **ανακήρυξαν την Ανατολική Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα του κράτους της Παλαιστίνης**, καλώντας τη διεθνή κοινότητα "να αναγνωρίσει" την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα ενός Παλαιστινιακού κράτους, αντιδρώντας στην απόφαση των ΗΠΑ να αναγνωρίσουν την ιερή τους πόλη ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. Στην κοινή ανακοίνωση τους αναφέρουν: *«Απορρίπτουμε και καταδικάζουμε σθεναρά την ανεύθυνη, παράνομη και μονομερή απόφαση του προέδρου των ΗΠΑ να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ ως δήθεν πρωτεύουσα του Ισραήλ. Θεωρούμε αυτή την απόφαση άκυρη και μη γενόμενη»* (πηγή: tvxs.gr/news/13.12.2017).

Παράλληλα ο Παλαιστίνιος ηγέτης Μαχμούντ Αμπάς προανήγγειλε την πρόθεσή του να υποβάλει αίτημα στον ΟΗΕ για ακύρωση της αναγνώρισης της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του Ισραήλ, χαρακτηρίζοντας την απόφαση των ΗΠΑ ως το **«μεγαλύτερο**

έγκλημα» και τόνισε ότι «η Ιερουσαλήμ είναι και θα είναι πάντα η πρωτεύουσα της Παλαιστίνης» (πηγή: newsbeast.gr/13.12.2017).

Ενώ στην απόφαση Τραμπ κανένα άλλο κράτος δεν συντάχθηκε μαζί του, αποφασίζοντας να μεταφέρει τη πρεσβεία του στην Ιερουσαλήμ, μετά την απόφαση της Ισλαμικής Διάσκεψης των 50 μουσουλμανικών κρατών ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, πρώτος εξήγγειλε την πρόθεσή του να ανοίξει πρεσβεία στην Ανατολική Ιερουσαλήμ (πηγή: newsbomb.gr/17.12.2017).

(4) Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ - ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Η ημέρα Δευτέρα **14 Μαΐου 2018**, είναι μία ημέρα σταθμός στη σύγχρονη ιστορία του Ισραήλ, είναι η ημέρα που οι ΗΠΑ άνοιξαν επίσημα την πρεσβεία τους στην Ιερουσαλήμ. Η τελετή των εγκαινίων έγινε παρουσία εκατοντάδων Αμερικανών και Ισραηλινών αξιωματούχων, προεξέχοντος του **Ντέιβιντ Φρίντμαν**, πρεσβευτή των ΗΠΑ στο Ισραήλ. Την ίδια ακριβώς ημερομηνία, πριν 70 χρόνια, στις **14 Μαΐου 1948**, ανασυστάθηκε το κράτος του Ισραήλ, το οποίο είχε παύσει να υφίσταται από το 70 μ.Χ. Είναι το πρώτο σημαντικό γεγονός στην 70χρονη νεότερη ιστορία του Ισραήλ, που καθιστά την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του κράτους. Ο Ισ-

ραηλινός πρωθυπουργός Νετανιάχου, χαρακτήρισε την ημέρα των εγκαινίων της πρεσβείας «ιστορική ημέρα», επισημαίνοντας ότι ο

Αμερικανός πρόεδρος «έγραψε ιστορία» και ότι η Ιερουσαλήμ είναι «αιώνια και αδιαίρετη πρωτεύουσα του Ισραήλ». Τελειώνοντας το χαιρετισμό του είπε «*Τι λαμπρή ημέρα, αυτή η ημέρα θα χαραχτεί στην εθνική μνήμη μας για πολλές γενιές. Βρισκόμαστε στην Ιερουσαλήμ, είμαστε εδώ για να μείνουμε*» (πηγή: *HuffPost Greece/14.05.2018*)

Όπως με την εξαγγελία του Τραμπ στις 06.12.2017 για τη μεταφορά της πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ, δημιουργήθηκαν εντάσεις, διαδηλώσεις, ταραχές και αιματηρές συγκρούσεις, το ίδιο και πιο έντονο ήταν το σκηνικό κατά την ημέρα που επίσημα άνοιξε η πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ. Τα ΜΜΜ χαρακτήρισαν την ημέρα αυτή ως την «*πιο φονική ημέρα της Ισραηλινο-Παλαιστινιακής σύγκρουσης από τον πόλεμο του 2014 στη Λωρίδα της Γάζας*». Ο αρχικός αριθμός των νεκρών Παλαιστινίων ήταν 52, οι δε τραυματίες ξεπέρασαν τους 2 χιλιάδες, φθάνοντας στους 2.200 (πηγή: *NewsBeast/14.05.2018*).

Κατά προσφιλή τακτική των ΜΜΕ η ευθύνη των αιματηρών συγκρούσεων (που συνολικά ο αριθμός των νεκρών τις επόμενες ημέρες έφθασε τους 61), ρίχτηκε στο Ισραήλ, το οποίο έκανε το αυτονόητο, **να υπερασπιστεί τα σύνορά του και να εξασφαλίσει την ασφάλεια των πολιτών του**. Οι ενέργειες του Ισραηλινού στρατού είναι η αυτοάμυνα της χώρας τους, ένα δικαίωμα που το έχει κάθε χώρα. Η Ισλαμική οργάνωση Χαμάς, πρωτεργάτης των διαδηλώσεων και των ταραχών, για να δημιουργήσει διεθνές κλίμα υπέρ της εφαρμόζει μεθόδους αποτρόπαιες. Σπρώχνει αμάχους, γυναίκες και παιδιά, στην πρώτη γραμμή του πυρός με στόχο να έχουν θύματα και να προκαλέσουν την παγκόσμια κατακραυγή κατά των "αδιάλλακτων" Ισραηλινών, χωρίς να αποκλείεται να εκτελούν και οι ίδιοι τους δικούς τους (προβοκάτσια), για να επιτύχουν το σκοπό τους, όπως κατά καιρούς έχει αποκαλυφτεί.

Ο Νετανιάχου σε συνέντευξη που παραχώρησε στο Αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο CBS ανέφερε ότι η Χαμάς προκαλεί θύματα, προκειμένου να ασκήσουν πίεση στο Ισραήλ, κάτι που είναι φρικτό. Ανέφερε ότι «...ο στόχος της κυβέρνησής μας είναι να προστατέψουμε τα σύνορά μας από ανθρώπους που συνέχεια διακηρύττουν "θα σας καταστρέψουμε και θα πλημμυρίσουμε τη χώρα σας" και τα γεγονότα

θα είχαν αποφευχθεί εάν η Χαμάς δεν μας είχε ωθήσει να ενεργήσουμε» (πηγή: **News247/15.05.2018**).

◆ Κοινή γραμμή της συντριπτικής πλειοψηφίας των κρατών είναι η υιοθέτηση των αποφάσεων και των ψηφισμάτων των διεθνών οργανισμών που προβλέπουν τη λύση **των δύο κρατών**, του Ισραήλ και της Παλαιστίνης, με τον έλεγχο τμήματος της Ιερουσαλήμ από το κάθε κράτος. Αυτή τη λύση που προτείνουν οι λαοί της γης έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη βούληση του Θεού, ο οποίος έχει καθορίσει σαφή τα γεωγραφικά όρια του Ισραήλ (Γένεση 15:18, Έξοδος ΚΓ/23:31, Ιησούς του Ναυή Α/1:3-4, κλπ). Είναι υπόσχεση που ο Θεός είχε δώσει αρχικά στον Αβραάμ και μετά στους απογόνους του, για τις οποίες αναφερθήκαμε με περισσότερες λεπτομέρειες στην αρχή του παρόντος κεφαλαίου.

Όλοι οι λαοί της Γης (χριστιανικά, μουσουλμανικά και λοιπά κράτη) πηγαίνουν ενάντια στον Λόγο του Θεού, όταν εργάζονται με κάθε τρόπο η Ιερουσαλήμ (είτε μέρος της, είτε ολόκληρης), να γίνει κτήμα των Παλαιστινίων, απογόνων των Ισραηλιτών. **Αυτό κατά την προσωπική μου άποψη δεν πρόκειται να συμβεί ποτέ. Η Ιερουσαλήμ δεν πρόκειται ποτέ να γίνει πρωτεύουσα του Παλαιστινιακού κράτους, ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ, αυτό είναι μόνο μέσα στα σχέδια του "θεού του κόσμου τούτου", του Διαβόλου, που ενεργεί επάνω στους υιούς της απειθείας και πηγαίνει ενάντια στο θέλημα του Θεού.**

Η ΕΠΙΓΕΙΑ Ιερουσαλήμ είναι πνευματικός τύπος της **ΟΥΡΑΝΙΑΣ Ιερουσαλήμ**, έχουμε τον "τύπο" στη γη και το "αντίτυπον" στον ουρανό. Η επίγεια Ιερουσαλήμ ανήκει στον «*κατά σάρκα λαό του Θεού*», τον Ισραήλ, όπως και η ουράνια Ιερουσαλήμ θα ανήκει στην «*ένδοξη εκκλησία του Ιησού*», που είναι ο πνευματικός Ισραήλ, γι' αυτό και δεν θα αφήσει να "βεβηλώσουν" την πόλη, την οποία έχει προγνωρίσει και προορίσει να είναι η πρωτεύουσα του "Μεγάλου Βασιλιά" όταν θα έρθει με δύναμη και δόξα πολλή και θα εγκαθιδρύσει τη βασιλεία Του στη γη, όπου η Ιερουσαλήμ δεν θα είναι απλά η πρωτεύουσα του Ισραήλ, αλλά θα είναι η πρωτεύουσα και το κέντρο ολόκληρης της γης.

Ματαιοπονούν και γίνονται θεομάχοι όσοι αντιτάσσονται στα σχέδια του Θεού και μάχονται υπέρ της δημιουργίας ενός Παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, καλυπτόμενοι πίσω από δημοκρατικά ιδεώδη και ανθρωπιστικές ενέργειες. Ίσως αυτό για τους ορθολογιστές και τους γνωστικιστές να φαντάζει ουτοπιστικό ή παράλογο, αλλά η πραγματικότητα και η αλήθεια δεν μπορεί να αλλάξει, τα γεγονότα και η ιστορία το μαρτυρεί. Όλα τα γεγονότα που έχουν σχέση με το λαό Ισραήλ, αρχίζουν να ξετυλίγονται μέσα στους αιώνες σαν ένα παζλ, που το κάθε ένα κομμάτι του μπαίνει στη σωστή θέση και στο τέλος θα έχουμε σωστή εικόνα, η οποία φέρει τη σφραγίδα του Κυρίου των δυνάμεων.

Έχουν αναφερθεί σε προηγούμενα κεφάλαια με λεπτομέρειες οι βίαιες συγκρούσεις που έχουν λάβει χώρα τις τελευταίες δεκαετίες για την κυριαρχία της γης της Παλαιστίνης. Κατά τη διετία 2017 - 2018 οι συγκρούσεις για τη διεκδίκηση της Παλαιστίνης δείχνουν να έχουν μειωθεί, καθόσον τον Οκτώβριο του 2017 επιτεύχθηκε συμφωνία, με την οποία τερματίστηκε ο **πολυετής εμφύλιος πόλεμος** μεταξύ των δύο μεγαλύτερων Παλαιστινιακών οργανώσεων, μεταξύ της PLO (Οργάνωση για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης) και της ΧΑΜΑΣ. Για τους Δυτικούς και το Ισραήλ η Χαμάς θεωρείται τρομοκρατική οργάνωση, ενώ η PLO είναι αποδεκτή από τη διεθνή κοινότητα ως η νόμιμη εκπρόσωπος των Παλαιστινίων. Σύμφωνα με την επιτευχθείσα συμφωνία, η Χαμάς παρέδωσε την εξουσία που ασκούσε στη Γάζα από το 2007 στον Μαχμούντ Αμπάς, τον οποίο μέχρι τότε, το αποκαλούσε "μισθοφόρο" του Ισραήλ.

Η Χαμάς δεν δεχόταν κανέναν συμβιβασμό και ζητούσε την ολοκληρωτική καταστροφή του Ισραήλ, κάτι που ήταν καθαρά ουτοπιστικό. Μετά τη συμφωνία του 2017, για πρώτη φορά στην ιστορία της αποδέχτηκε τη λύση των "**δύο εθνών και δύο κρατών**" για το Παλαιστινιακό ζήτημα. Ίσως αυτό να αποτελεί για τη σκληροπυρηνική ισλαμική οργάνωση τη στρατηγική του "δούρειου ίππου" της, να θεωρεί ότι με αυτή την "έξυπνη πολιτική κίνηση" να έχει περισσότερες πιθανότητες να επιτύχει τους σκοπούς της και να κυριαρχήσει επάνω στη Ιερουσαλήμ, όταν αυτή η λύση υποστηρίζεται και από όλα τα κράτη μέλη του ΟΗΕ. Πλην όμως η Χαμάς

προειδοποίησε ότι «*παραβιάζονται οι κόκκινες γραμμές της*», όταν ο Τραμπ εξήγγειλε τη μεταφορά της πρεσβείας των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ (πηγή: slpress.gr/07.12.2017).

Βρισκόμαστε σύμφωνα με την Βίβλο στους έσχατους καιρούς και πρόκειται να συμβούν επάνω στην ανθρωπότητα γεγονότα που θα είναι συγκλονιστικά και τρομερά, γεγονότα που θα αλλάξουν ριζικά τον ρου της ιστορίας. Μέσα στην Αγία Γραφή, που είναι ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, μας αποκαλύπτεται **Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ**. Θα πρέπει ο κάθε άνθρωπος με πίστη να ενσκήψει μέσα στις προφητείες της Βίβλου και να εκζητήσει από τον Κύριο Ιησού, ο οποίος είναι πάνω από όλες τις καταστάσεις να τον οδηγήσει σε όλη την αλήθεια. Ο λαός Ισραήλ μέσα στις προφητικές εξελίξεις των τελευταίων καιρών έχει κυρίαρχο ρόλο, με κορυφαία πρωταγωνίστρια τη νύμφη εκκλησία του Ιησού.

Θα πρέπει να τιμούμε το λαό Ισραήλ και να μην καταφερόμαστε εναντίον του, **είναι ο λαός** από τον οποίο προήλθε κατά σάρκα ο σωτήρας μας Ιησούς, **είναι ο λαός** από τον οποίο ξεχύθηκε το μήνυμα του ευαγγελίου σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο, **είναι ο λαός** στον οποίο η Ελλάδα χρωστά ευγνωμοσύνη, γιατί από τις περιοδείες του Εβραίου Παύλου εμείς σήμερα γνωρίζουμε τον Λόγο του Θεού και δεν λατρεύουμε το δωδεκάθεο, **είναι ο λαός** τον οποίο ο ένδοξος Ιησούς όταν θα επανέλθει, θα τον υψώσει μεταξύ όλων των λαών της γης. Ο Θεός μέσα στην Βίβλο γράφει για το λαό Ισραήλ ότι «**είναι ευλογημένοι όσοι σας ευλογούν και είναι καταραμένοι, όσοι σας καταριούνται**». Οι λαοί της γης σήμερα, ακολουθώντας αυτόν που έχει πλανήσει όλη την οικουμένη, έχοντας μετασηματισθεί "ως άγγελος φωτός", πηγαίνουν ενάντια στο θέλημα του Θεού και μέλημά τους είναι η καταστροφή του Ισραήλ, αλλά η βάση του Θρόνου του Κυρίου είναι ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και ΚΡΙΣΗ, θα έρθει η ώρα όπου ο ερχόμενος Ιησούς θα εξαλείψει την αδικία και θα κάνει αποκατάσταση πάντων.

. . . / / / . . .

Κεφάλαιο ΕΝΔΕΚΑΤΟ «Ο ΝΕΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ»

Διαβάζοντας το βιβλίο του προφήτη Δανιήλ βλέπουμε την εμφάνιση ορισμένων συνασπισμών εθνών και να γίνεται μεταξύ των συνασπισμών αυτών ένας πόλεμος που ακολουθείται από τρομερά και συγκλονιστικά γεγονότα, τα οποία φωτιζόμενα από άλλες προφητείες της Γραφής, έρχονται να μας δείξουν τη σειρά των πραγμάτων με σαφήνεια.

Ο Δανιήλ στο κεφ. ΙΑ/11, ενώ στην αρχή μιλάει για γεγονότα που έχουν ήδη γίνει στη Μέση Ανατολή, κατόπιν σκιαγραφεί τη φυσιογνωμία ενός ηγεμόνα, ενός ισχυρού άνδρα, τον οποίο ονομάζει «Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΟΥ ΠΡΑΤΤΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥ». Μας το τονίζει ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, «*κατά την θέλησιν αυτού*», δηλαδή που έχει βάλει και που έχει θεσπίσει νόμο μέσα στον κόσμο το δικό του θέλημα, που δεν ακούει σε κανένα άλλο νόμο και που δεν συμβιβάζεται με κανένα άλλο καθεστώς, αλλά θέτει νόμο μόνο τον εαυτό του:

«Και ο βασιλεύς θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού, και θέλει υψωθή και μεγαλυνθή υπεράνω παντός θεού και θέλει μεγαλορρημονήσει κατά του Θεού των θεών, και θέλει ευημερεί, εωσού συντελεσθή η οργή, διότι το ωρισμένον θέλει γείνει. Και δεν θέλει φροντίζει περί των θεών (=Ελοχίμ) των πατέρων αυτού, ουδέ περί επιθυμίας γυναικών, ουδέ θέλει φροντίζει περι ουδενός θεού, διότι θέλει μεγαλυνθή υπεράνω πάντων....»
(Δανιήλ ΙΑ/11:36-37 /κειμ.ΝΒ)

Τα λόγια αυτά του Δανιήλ έρχονται σε συμφωνία με αυτά που λέγει ο απόστολος Παύλος προς τους Θεσσαλονικείς χριστιανούς, όταν τους γράφει ότι θα εμφανιστεί ο άνθρωπος της αμαρτίας και ο υιός της απώλειας, ο Αντίχριστος, «*ο αντικείμενος και υπεрайρόμενος εναντίον εις πάντα λεγόμενον Θεόν ή σέβασμα, ώστε να καθίση*

εις τον ναόν του Θεού ως Θεός, αποδεικνύων ΕΑΥΤΟΝ ότι είναι Θεός....» (Β΄ Θεσσαλονικείς Β/2:4). Θα εμφανιστεί όμως, αφού πρώτα απ' όλα φύγει από τη μέση ο «κωλύων». Συνεχίζει ο Παύλος και λέγει «...Διότι ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΟΜΙΑΣ ήδη ενεργείται, μόνον έως να εκβληθή εκ μέσου ο ΚΩΛΥΩΝ τώρα, και τότε ΘΕΛΕΙ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗ ο άνομος, τον οποίον ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος Αυτού...» (εδάφια Β/2:7-8). Το αρχαίο κείμενο λέγει «ο ΚΑΤΕΧΩΝ άρτι έως εκ μέσου γένηται» (εδάφιο 7), δηλ. να φύγει από τη μέση «ο κατέχων» (ο κωλύων). Στο εδάφιο 5 όμως δεν λέγει «ο κατέχων», αλλά λέγει «το κατέχον» και στην εποχή του Παύλου «το κατέχον» ήταν ο θεσμός του Κράτους όπως είχε οργανωθεί από τη Ρώμη και το «εκ μέσου γίγνομαι» σημαίνει μια βίαιη αποβολή. Κατά συνέπεια, ο Αντίχριστος, ο Υπέρ-Ηγέτης, όταν εμφανιστεί θα διώξει βίαια αυτό που «κατέχει», θα το βγάλει από τη μέση και θα κάνει ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΑΥΤΟΥ, είναι ο «*βασιλεύς που πράττει κατά την θέλησιν αυτού*».

Αλλά ο «κωλύων» που εμποδίζει τον Αντίχριστο να εμφανιστεί στο διεθνές προσκήνιο είναι η παρουσία των αγίων στη Γη (των πιστών) και οι προσευχές τους, είναι το Πνεύμα του Θεού που εργάζεται δια μέσου των γνήσιων πιστών. Όταν φύγει ο «κωλύων», ΟΤΑΝ δηλαδή ΑΡΠΑΧΤΕΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ, τότε θα εμφανιστεί ο Υπέρ-Ηγέτης και τότε στη συνέχεια θα κλωτσήσει βίαια αυτό το καθεστώς που «κατέχει» στον κόσμο και θα κάνει ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥ.

«Και ΕΝ ΤΩ ΕΣΧΑΤΩ ΚΑΙΡΩ, ο βασιλεύς του νότου θέλει συγκερατισθεί μετ' αυτού» (Δανιήλ ΙΑ/11:40). Μας λέγει ο Δανιήλ «εν τω εσχάτω καιρώ», μας φέρνει δηλαδή ακριβώς στα τέλη των καιρών, στους λεγόμενους «έσχατους καιρούς». Στον έσχατο λοιπόν καιρό «ο βασιλεύς του Νότου» θα συγκερατισθεί, θα συγκρουστεί «μετ' αυτού», δηλαδή με το «*βασιλιά που πράττει κατά τη θέλησή του*». Αυτός ο βασιλιάς του Νότου (γεωγραφικά) είναι η Αίγυπτος, γιατί όταν μιλούσαν έτσι οι προφήτες του Θεού είχαν σαν κέντρο τη Γη της Παλαιστίνης. Κατά συνέπεια, έχουμε Βόρεια και Νότια της Παλαιστίνης. Βασιλιάς του Νότου είναι η Αίγυπτος, επικεφαλής ενός συγκροτήματος εθνών, προφανώς Αραβικών λαών. Ήδη γνωρίζου-

με, και έχουμε αναφέρει σε προηγούμενα κεφάλαια, πόσο μεγάλη είναι η έχθρα των Αράβων εναντίον του Ισραήλ, καθώς και οι προσπάθειες που γίνονται για την επίτευξη μιας διαρκούς συμφωνίας ειρήνης μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ, αλλά και των υπολοίπων Αραβικών λαών, όπως και έγινε στις **04.05.1994** με την υπογραφή στο Κάιρο της Αιγύπτου της ιστορικής συμφωνίας μεταξύ του ηγέτη της ΟΑΠ **Γιασέρ Αραφάτ** και του Ισραηλινού πρωθυπουργού **Γιτζάκ Ράμπιν**, παρουσία και του Αιγύπτιου προέδρου **Χόσνι Μουμπάρακ**. Πρέπει να υπάρξει ειρήνη μεταξύ των δύο λαών, καθόσον ο Λόγος του Θεού, η Βίβλος, μας αναφέρει ότι στους έσχατους καιρούς οι λαοί αυτοί θα πλουτίσουν, γεγονός που προϋποθέτει να υπάρχει κάποια περίοδος ειρήνης μεταξύ τους.

Ξαφνικά όμως ο βασιλιάς του Νότου «**εν τω εσχάτω καιρώ**» θα συγκερατισθεί (θα συγκρουστεί) με τον Αντίχριστο, τα «**κέρατά**» τους δηλ. συμπλέκονται. Παρατηρούμε ότι η Αγία Γραφή μιλάει με σύμβολα και παραστάσεις, βλέπει τα έθνη της Γης σαν θηρία (βλ. Δανιήλ Ζ/7:2-3 /κλπ.), των οποίων τα κέρατα συμπλέκονται, δηλαδή «**συγκερατίζονται**». Το ΚΕΡΑΤΟ αποτελεί το σύμβολο της ισχύος και της δύναμης των εθνών και τα κέρατα των εθνών αυτών συγκερατίζονται «**...θέλει συγκερατισθή μετ' αυτού**».

ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ;

Οι λόγοι θα είναι ότι ο επερχόμενος Υπέρ-Ηγέτης θα έχει συνάψει μια συμφωνία με τον Ισραήλ για το διάστημα μιας εβδομάδας ετών (Δανιήλ Θ/9:24-27). Σ' αυτό το διάστημα και στην αρχή περίπου της επταετίας **θα αναγνωρίσει** την κυριαρχία του Ισραήλ επάνω στην Παλαιστίνη, πράγμα που δεν θέλουν οι Άραβες και **θα επιτρέψει** να ξαναχτιστεί ο ναός της Ιερουσαλήμ. Το ότι ο ναός θα χτιστεί, ενώ θα είναι στην εξουσία ο Αντίχριστος, φαίνεται καθαρά μέσα στον άγιο Λόγο του Θεού:

1. Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β/2:4 Εδώ μας αναφέρει ο απόστολος. Παύλος ότι ο Αντίχριστος θα καθίσει στο ναό και θα επιδεικνύει τον εαυτό του σαν Θεό, γεγονός που σημαίνει ότι ο ναός είναι ήδη χτισμένος: «**...Ωστε να καθίση εις τον ναόν του Θεού ως Θεός, αποδεικνύων εαυτόν ότι είναι Θεός**».

2. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΙΑ/11:1-2 Εδώ γίνονται έργα μέτρησης του ναού για να χτιστεί και να αρχίσουν και πάλι οι θυσίες μέσα στο ναό: «...*Σηκώθητι, και μέτρησον τον ΝΑΟΝ του Θεού, και το ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ, και τους προσκονούντας εν αυτώ. Την ΑΥΛΗΝ όμως την έξωθεν του ναού άφες έξω, και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσει τεσσαράκοντα δύο μήνες (δηλ. τριάμισι έτη) ...*».

3. ΔΑΝΙΗΛ 9:27 Εδώ με σαφήνεια αναφέρει ο Λόγος του Θεού, ότι στα μισά της εβδομάδας, στο μισό της επταετούς κυριαρχίας του Αντίχριστου (δηλαδή στα τριάμισι έτη), ξαφνικά θα σταματήσει η θυσία και η προσφορά στο ναό, γεγονός που φανερώνει ότι ο ναός υπάρχει και λειτουργεί:

«...**Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μια εβδομάδι** (για επτά έτη), **και εν τω ημίσει της εβδομάδος** (στα τριάμισι έτη) **θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερύγιον** (του ιερού θέλει είσθαι) **ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ και έως της συντελείας** (του καιρού) **θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν**».

Ο λόγος που θα σταματήσει η θυσία και η προσφορά θα είναι ότι οι Ισραηλίτες θα ανακαλύψουν ότι η φυσιογνωμία αυτή που θα καθίσει στο ναό και θα δείχνει τον εαυτό του ότι είναι Θεός, δεν θα είναι ο Μεσσίας τον οποίο με λαχτάρα πρόσμεναν, γι' αυτό και θα αρνηθούν να του προσφέρουν θυσία και προσφορά, θα αρνηθούν δηλαδή να του προσφέρουν θεία λατρεία, τιμή και προσκύνηση, κάτι που ανήκει μόνο στον Ένα και Μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει και αυτή θα είναι η αιτία που αυτός στη συνέχεια θα στραφεί εναντίον του λαού Ισραήλ με φοβερό μίσος.

Ο Αντίχριστος λοιπόν θα καταστεί «**ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩΣΗΣ**» για τους Ισραηλίτες. Θα πρέπει όμως να διευκρινίσουμε ότι οι προφητείες της Αγίας Γραφής έχουν την μερική εκπλήρωσή τους και την ολική (τελική) εκπλήρωσή τους. **Η μερική εκπλήρωση** της συγκεκριμένης προφητείας έγινε όταν ο Αντίοχος Δ' ο Επιφανής (175-163 π.Χ.) θυσίασε μέσα στο ναό του Σολομώντα χοίρους και αυτό ήταν για τους Ιουδαίους μια βδελυρή και ατιμωτική πράξη, γιατί ο χοίρος ήταν από το Μωυσαϊκό Νόμο ακάθαρ-

το ζώο και απαγορευμένο για τροφή (βλ. Λευιτικό ΙΑ/11:7 /Δευτερονόμιο ΙΔ/14:8) και συμβολίζει την αμαρτία και γενικά τον ακάθαρτο πνευματικά άνθρωπο. Μερική επίσης εκπλήρωση της προφητείας έχουμε και στην περίπτωση που ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Τίτος το 70 μ.Χ. έστησε μέσα στα "άγια των αγίων" του ναού τα σύμβολα της Ρωμαϊκής εξουσίας. **Η ολική (τελική) εκπλήρωση** της προφητείας θα γίνει στο εγγύς μέλλον, όταν ο Υπέρ Ηγέτης, ο Αντίχριστος, θα καθίσει στο ναό του Θεού δείχνοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός και αυτό θα αποτελέσει για τους Ιουδαίους μια βδελυρή πράξη, μια απεχθή σιχαμερή ενέργεια του Άνομου.

ΑΣ ΕΡΘΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΠΑΛΙ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ:

Ο βασιλιάς του Νότου, η Αίγυπτος, επικεφαλής και των λοιπών Αραβικών Κρατών, συγκρούεται με τον Αντίχριστο, με το «βασιλιά που πράττει κατά τη θέλησή του». Η Βίβλος όμως, δεν σταματά εκεί, συνεχίζει: «...**Και ο βασιλεύς του Βορρά θέλει ελθεί εναντίον αυτού** (δηλ. εναντίον του βασιλιά που πράττει κατά τη θέλησή του) **ως ανεμοστρόβιλος, μετά αμαξών, και μετά ιππέων, και μετά πολλών πλοίων**» (Δανιήλ ΙΑ/11:40). Ενώ στην αρχή συναντήσαμε **(1)** το «**ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ**» και **(2)** το «**ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΟΥ ΠΡΑΤΤΕΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΑΥΤΟΥ**», τώρα συναντούμε και **(3)** το «**ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ**».

Ο Λόγος του Θεού στο σημείο αυτό, στο ΙΑ/11:40, δεν μας λέγει τι γίνεται στη συνέχεια με το βασιλιά του Βορρά, αλλά σταματά τη διήγηση γι' αυτόν και συνεχίζει για το βασιλιά που πράττει κατά τη θέλησή του, για τον Αντίχριστο, αναφέροντας ότι αυτός θα εισέλθει στη «**γην της δόξης**», που είναι η περιοχή της Παλαιστίνης και ότι πολλοί τόποι θα καταστραφούν, αυτοί όμως θα σωθούν, δηλαδή θα σωθούν ο Εδώμ, ο Μωάβ και οι πρώτοι των γιων Αμμών (αυτοί αποτελούν τη σημερινή Υπεριορδανία και είναι απόγονοι του Λώτ, του ανιψιού του Αβραάμ) και θα κυριεύσει τους θησαυρούς της Αιγύπτου, πλην όμως φοβερές αγγελίες από την Ανατολή και από το Βορρά θα τον ταράξουν. Να, τι γράφει επ' αυτού η Αγία Γραφή δια του προφήτη Δανιήλ στο κεφ. ΙΑ/11:40-45 (διάβασέ το προσεκτικά):

40. Και στον έσχατο καιρό, ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ θα συγκρουστεί "μετ' ΑΥΤΟΥ" (δηλαδή με τον Υπέρ-Ηγέτη), και ο

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ θα έρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος, με άμαξες, και με ιππείς, και με πολλά πλοία, και θάρθουν στους τόπους, και θα πλημμυρίσουν, και θα διαβούν.

41. Θα εισέλθει ακόμα ΣΤΗ ΓΗ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ, και πολλοί (τόποι) θα καταστραφούν, αυτοί όμως θα διασωθούν από το χέρι του, ο Εδώμ, και ο Μωάβ, και οι πρότοι των γιων Αμμών.

42. Και θα εκτείνει το χέρι του επάνω στους τόπους, και η γη της ΑΙΓΥΠΤΟΥ δεν θα ξεφύγει.

43. Και θα κυριεύσει τους θησαυρούς από το χρυσάφι και από το ασήμι, και όλα τα επιθυμητά της ΑΙΓΥΠΤΟΥ, και οι ΛΥΒΙΟΙ και οι ΑΙΘΙΟΠΕΣ θα είναι πίσω από τα βήματά του.

44. Όμως, αγγελίες από την Ανατολή και από τον Βορρά θα τον ταραξούν, γι' αυτό θα βγει με μεγάλο θυμό, ΓΙΑ ΝΑ ΑΦΑΝΙΣΕΙ και ΝΑ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΕΙ ΠΟΛΛΟΥΣ.

45. Και θα στήσει τις σκηνές της βασιλικής του κατοίκησης ανάμεσα στις θάλασσες ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΝΔΟΞΟ ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ, όμως, θάρθει το ΤΕΛΟΣ του, και δεν υπάρχει αυτός που θα τον βοηθάει..... (μετ. ΠΕΡ.)

Βλέπουμε συμπερασματικά ότι ο «**βασιλιάς που πράττει κατά τη θέλησή του**» στους έσχατους καιρούς θα συγκρουστεί με το «**βασιλιά του Νότου**» και αμέσως μετά ο «**βασιλιάς του Βορρά**» θα έρθει εναντίον του. Αυτό τον πόλεμο μας τον περιγράφουν με λεπτομέρειες δύο προφήτες του Θεού. Ο ένας είναι ο Ιεζεκιήλ (κεφάλαια ΛΗ/38 και ΛΘ/39) και ο άλλος είναι ο Ιωήλ (κεφ. Β/2). Και οι δύο προφήτες βλέπουν ένα λαό (στρατό) που έρχεται από το Βορρά με μεγάλη και ισχυρή δύναμη εναντίον της γης της Παλαιστίνης, εναντίον του λαού του Θεού. Για τη δύναμη από το Βορρά, που είναι η **Ρωσία** με τους συμμάχους της, θα μιλήσουμε αμέσως στο επόμενο κεφάλαιο.

Κεφάλαιο ΔΩΔΕΚΑΤΟ «Η ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ»

«Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, Υιέ ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί **Γωγ**, την γην του **Μαγώγ**, του ηγεμόνος της **Ρως**, **Μεσεχ** και **Θουβάλ** και προφήτευσον κατ' αυτού....» (Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:1-2)

1. Εδώ διαβάζουμε διάφορες ονομασίες πόλεων και ηγεμόνων και θα ήταν σημαντικό να αναφέρουμε μερικές χρήσιμες πληροφορίες για τις ορολογίες αυτές:

(α) «Ρ Ω Σ»

«**Ρως**» είναι η αρχική ονομασία, η ρίζα του ονόματος της **Ρωσίας**. Στην Εβραϊκή γλώσσα «Ρως» σημαίνει «κορυφή» ή «κεφαλή» και πολλοί ερμηνευτές της Βίβλου δέχονται ότι η λέξη αυτή χρησιμοποιείται σαν κύριο όνομα και όχι σαν ουσιαστικό. Ο Γερμανός επιστήμονας Δρ. Κάιλ (Dr. Keil) γράφει: «**Οι Βυζαντινοί και οι Άραβες συγγραφείς, συχνά μνημονεύουν ένα λαό με το όνομα “Ρως” και “Ρους”, που κοιτίδα του είχε την περιοχή του Ταύρου και σχετίζεται με τους Σκύθες**». Ο Βίλχελμ Γκεζένιους (Wilhelm Gesenius) στο περίφημο Εβραϊκό Λεξικό του, αναφέρει ότι οι «Ρως» ήταν λαός που κατοικούσαν στα βόρεια του Ταύρου, κοντά στον Βόλγα.

Οι Ρως θεωρούνται Σκανδιναβικός λαός (Νορμανδοί, Βάραγγοι) που κατέβηκαν νοτιότερα και εγκαταστάθηκαν στην Ανατολική Ευρώπη. Το πρόβλημα της καταγωγής των Ρως έχει συζητηθεί από τους ιστορικούς που έχουν χωριστεί σε δύο σχολές στους «**Νορμανδίζοντες**» και στους «**αντιΝορμανδίζοντες**». Η πρώτη σχολή θεωρεί τους Ρως Νορμανδούς (Σκανδιναβούς) και η δεύτερη σχολή ότι το όνομα Ρως είναι Σλαβικό. Η πρώτη μαρτυρία για τους Ρως, προγόνους των σημερινών Ρώσων, βρίσκεται στο Λατινικό χρονικό

«**Annales Bertiniani**», στο οποίο αναφέρεται ότι η Βυζαντινή πρεσβεία, που έστειλε το **839 μ.Χ.** ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεόφιλος (829-842) στο Φράγκο βασιλιά Λουδοβίκο τον Ευσεβή και έγινε δεκτή απ' αυτόν στο Ιγκελχάιμ, περιλάμβανε στους κόλπους της μια ομάδα βαρβάρων από το έθνος των Σουηδών, που έλεγαν ότι ονομάζονται Ρως. Ήταν μέλη μιας πρεσβείας που είχε σταλεί από τον ηγεμόνα του Χαγάνο στο Βυζάντιο (βλ. «ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ», τεύχος 352/Οκτ.1997, εκδόσεις «ΠΑΠΥΡΟΣ ΠΡΕΣΣ»).

Το **860 μ.Χ.** οι Ρως επιχειρήσαν την πρώτη επιδρομή κατά της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, επί βασιλείας Μιχαήλ Γ' (842-867). Η δεύτερη κάθοδος των Ρως έγινε το **907 μ.Χ.** επί Λέοντος ΣΤ' του Σοφού (886-912), η οποία αμφισβητείται ως προς την ιστορικότητά της και η τρίτη έγινε το **941 μ.Χ.** επί Ρωμανού Λεκαπηνού (920-944), οπότε ο ηγεμόνας των Ρως, ο Ιγώρ, νυμφεύθηκε την πριγκίπισσα του Βυζαντίου Όλγα και έτσι σταμάτησαν οι διαμάχες μεταξύ των Ρως (Ρώσων) και του Βυζαντίου. Στη συνέχεια ο λαός του Ιγώρ ασπάσθηκε το χριστιανισμό. Αργότερα, έγιναν δύο ακόμα επιδρομές, μία το έτος **971 μ.Χ.** (η μόνη από την ξηρά) επί Ιωάννη Τσιμισκή (969-976) και η άλλη το **1043 μ.Χ.** επί βασιλείας Κωνσταντίνου Θ' του Μονομάχου.

(β) “Γ Ω Γ”

Το γεγονός ότι η Αγία Γραφή αναφέρει και το όνομα του ηγεμόνα των **Ρως**, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, γιατί έχουμε πολλές περιπτώσεις που ο Λόγος του Θεού αναφέρει και τα ονόματα των προσώπων που θα έρθουν. Για παράδειγμα έχουμε το όνομα του **Κύρου**, του βασιλιά και ιδρυτή της Μήδο-Περσίας, ο οποίος προφητεύτηκε με το όνομά του από τον προφήτη Ησαΐα 250 χρόνια πριν εμφανιστεί και τον οποίο ο Θεός αποκαλεί «ο δούλος μου» και «ο ποιμένας μου» που θα κάνει όλα τα θελήματά Μου (βλ. Ησαΐας ΜΔ/44:28, ΜΕ/45:1-2), γιατί θα έδινε την άδεια στο λαό Ισραήλ να επιστρέψει στη γη της Παλαιστίνης και να ξαναχτίσει το ναό του. Εδώ λοιπόν ο Ιεζεκιήλ, μας προφητεύει και τον Γωγ ονομαστικά και μας λέγει ότι θα είναι στη γη του Μαγώγ, του ηγεμόνα της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ.

(γ) «ΡΩΣ - ΜΕΣΕΧ - ΘΟΥΒΑΛ»

Αυτά τα ονόματα από πρώτη άποψη ίσως να φαίνονται περίεργα. Αν όμως κάποιος ανατρέξει στις γενεαλογίες των απογόνων του Νώε, θα συναντήσει εκεί τα ονόματα αυτά. Οι γιοι του Νώε ήσαν ο Σημ, ο Χαμ και ο Ιάφεθ (Γένεσις 9/18), από τους οποίους προήλθαν κατόπιν όλοι οι λαοί της Γης. Έτσι έχουμε τα Σημιτικά φύλα, τα Χαμιτικά φύλα και τα Ιαπετικά ή Ιαφετικά φύλα και μάλιστα από τους απογόνους του Ιάφεθ προήλθαν τα ονόματα των Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ: «*Οι υιοί του Ιάφεθ ήσαν Γομέρ, και Μαγώγ, και Μαδαϊ, και Ιανάν (δηλ. Ίωνες=Έλληνες) και Θουβάλ και Μεσέχ και Θειράς*» (Γένεσις 10/2). Η μελέτη της ιστορίας των λαών το απέδειξε, αλλά και πολλοί επιστήμονες, αρχαιολόγοι, κοινωνιολόγοι, γλωσσολόγοι, κλπ. το έχουν παραδεχτεί ότι οι λαοί αυτοί είναι οι σημερινοί λαοί με τα ονόματα των προπατόρων τους, δηλαδή των γεννητόρων τους. Για παράδειγμα οι Μαγωγίτες στράφηκαν προς τον Καύκασο και απετέλεσαν τους λαούς της σημερινής Ρωσίας. «Ρως» είναι η ΡΩΣΙΑ και «Μεσέχ» είναι η ΜΟΣΧΑ. Οι πόλεις αυτές ή τα κράτη αυτά, ονομάστηκαν από τα ονόματα των γεννητόρων τους. Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ είναι η Ρωσία, η Μόσχα και το Τομπόλσκ.

Ο **Ηρόδοτος**, που θεωρείται πατέρας της ιστορίας (5ος αιώνας π.Χ.) αναφέρει με αλλοιωμένα ονόματα τους «Μεσέχ» και τους «Θουβάλ» και τους ταυτίζει με λαούς Μοσχοβίτες που ζούσαν την εποχή του στην αρχαία επαρχία του Πόντου. Ο Ιουδαίος ιστορικός **Ιώσηπος** (1ος μ.Χ. αιώνας) αναφέρει ότι στην εποχή του υπήρχαν δύο λαοί που τους ονομάζει «Μοσχοβίτες» και «Θουβελίτες» και προσθέτει ότι «Μαγώγ» ήσαν εκείνοι που οι Έλληνες ονόμαζαν Σκύθες. Τέλος, ο Εβραϊστής **Gesenius** αναφέρει στο Λεξικό του ότι το όνομα της πόλης Μόσχα προέρχεται από το «Μεσέχ» και ότι «Θουβάλ» ήταν ένα λαός που κατοικούσε κοντά στη Μαύρη Θάλασσα και δυτικά από τους «Μεσέχ».

2. Πριν όμως έρθουμε στην εξιστόρηση των γεγονότων της επίθεσης της Ρωσίας εναντίον του Ισραήλ, που αναφέρεται στην προφητεία του Ιεζεκιήλ, πιστεύω ότι είναι χρήσιμο να κάνουμε μια

σύνομη ανασκόπηση της σύγχρονης πολιτικής κατάστασης της Ρωσίας και γενικά της πρώην Σοβιετικής Ένωσης (ΕΣΣΔ).

Βασικός στόχος της εξωτερικής πολιτικής της Σοβιετικής Ένωσης από το τέλος του Β΄ παγκοσμίου πολέμου και μετά (από το 1945) ήταν η συνεχής διατήρηση της κυριαρχίας της στην Ανατολική Ευρώπη, γεγονός που οδήγησε και στην ίδρυση του «**Συμφώνου της Βαρσοβίας**» στις 14 Μαΐου 1955, που ήταν ένας στρατιωτικός συνασπισμός των κρατών της Ανατολικής Ευρώπης, σε αντιδιαστολή με το στρατιωτικό συνασπισμό του Δυτικού κόσμου, του **NATO**. Μια διαιρεμένη Ευρώπη, ήταν αποδεκτή από όλες τις μεγάλες Δυνάμεις σαν μια διεθνή πραγματικότητα, καθόσον αυτό εξυπηρετούσε τα συμφέροντά τους. Γι' αυτό υπήρχε η Δυτική Ευρώπη (καπιταλιστική), υπήρχε και η Ανατολική Ευρώπη (κομμουνιστική). Υπήρχε η Δυτική Γερμανία με φιλελεύθερο καθεστώς, αλλά υπήρχε και η Ανατολική Γερμανία με ολοκληρωτικό καθεστώς.

Η οικονομία της Ανατολικής Ευρώπης εξαρτάτο πάντοτε από το σχεδιασμό της Σοβιετικής οικονομικής πολιτικής, η οποία και επιβαλλόταν στα κράτη-μέλη του Ανατολικού συνασπισμού. Προβλήματα παραγωγής αγαθών, προβλήματα εξοικονόμησης ενέργειας, διεθνής απομόνωση και λανθασμένη διαχείριση στον οικονομικό τομέα, καθώς και άλλοι εσωτερικοί παράγοντες, οδήγησαν τον Ανατολικό συνασπισμό σε μεγάλες οικονομικές δυσκολίες. Στο μεταξύ στο εσωτερικό της Σοβιετικής Ένωσης άρχισαν ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις, με προεκτάσεις που ήταν αδύνατον να τις προβλέψει κάποιος. Από τις **10 Νοεμβρίου 1982**, που πέθανε ο επί χρόνια ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης **Λεονίτ Μπρέζνιεφ**, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για την υπερδύναμη αυτή του Βορρά. Σε διάστημα σχεδόν τριών ετών (1982-1985) άλλαξαν στη Σοβιετική Ένωση τρεις ηγέτες, γεγονός το οποίο δεν είχε ξανασυμβεί στην νεότερη ιστορία της χώρας αυτής. Τα πιο σημαντικά γεγονότα και οι σπουδαιότερες πολιτικές εξελίξεις στη σύγχρονη ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης είναι:

- 01. 10.11.1982:** Θάνατος του Γ.Γ. του Κομμουνιστικού Κόμματος της ΕΣΣΔ Λεονίτ Μπρέζνιεφ.

02. **12.11.1982:** Ο Γιούρι Αντρόποφ εκλέγεται στην ηγεσία της Σοβιετικής Ένωσης. Πεθαίνει στις **09.02.1984**
03. **13.02.1984:** Ο Κωνσταντίν Τσερνιένκο είναι ο νέος ηγέτης του Κ.Κ.Σ.Ενωσης. Μετά από ένα έτος, στις **10.03.1985**, ο Τσερνιένκο πεθαίνει.
04. **11.03.1985:** Ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ εκλέγεται νέος Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος.
05. **25.02.1987:** Το 27^ο Συνέδριο του ΚΚΣΕ εισάγει την λεγόμενη «*περεστρόικα*». Το επόμενο έτος, τον **Ιούλιο 1988**, η 19η Διάσκεψη του ΚΚΣΕ κηρύσσει την πολιτική της «*γκλάσνοστ*» και αποφασίζει εκλογές με πολλούς υποψηφίους.
06. **12.06.1991:** Διεξάγονται οι πρώτες προεδρικές εκλογές με καθολική ψηφοφορία. Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Ρωσίας εκλέγεται με ποσοστό 57% ο **Μπόρις Γιέλτσιν**. Πριν ένα χρόνο ακριβώς, στις 12.06.1990, είχε γίνει η διακήρυξη της εθνικής κυριαρχίας της Ρωσίας.
07. **ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1990:** Το Νόμπελ «Ειρήνης» απονέμεται στο Σοβιετικό ηγέτη Μ.Γκορμπατσόφ, για τις προσπάθειές του για τον πυρηνικό αφοπλισμό.
08. **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1990:** Σύννεφα πραξικοπήματος στη Σοβιετική Ένωση. Παραίτηση του Υπουργού Εξωτερικών της χώρας Έντβαρντ Σεβερντνάντζε.
09. **19-21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1991:** Πραξικόπημα στη Σοβιετική Ένωση. Ανατροπή του Σοβιετικού ηγέτη Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, ο οποίος συλλαμβάνεται από τους πραξικοπηματίες, αλλά μετά από τρεις ημέρες απελευθερώνεται.
10. **26.08.1991:** Ο Μ.Γκορμπατσόφ παραιτείται από την ηγεσία του Κ.Κ. Σοβιετικής Ένωσης, αφού πρώτα διέλυσε την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος και διέταξε την κατάσχεση της περιουσίας του. Οι Δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης η μια μετά την άλλη ανακηρύσσουν την ανεξαρτησία τους.
11. **02.11.1991:** Το Ρωσικό Κοινοβούλιο δίνει υπερεξουσίες στο Ρώσο Πρόεδρο Μπόρις Γιέλτσιν.

12. **08.12.1991:** Τρεις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες (Ρωσία, Ουκρανία και Λευκορωσία) συνέστησαν την «**Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών**» με πρωτεύουσα το Μινσκ, αντί για τη Μόσχα, ενέργεια την οποία ο Σοβιετικός ηγέτης Μιχαήλ Γκορμπατσόφ τη χαρακτήρισε ως αντισυνταγματική.
13. **17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991:** Ημερομηνία σταθμός. Στην αναγγελία θανάτου της Σοβιετικής Ένωσης προβαίνουν οι ηγέτες της Σ. Ένωσης Μιχαήλ Γκορμπατσόφ και της Ρωσίας Μπόρις Γιέλτσιν. Αποφασίζεται να γίνει αντικατάσταση της κόκκινης σημαίας του κόμματος με το σφυροδρέπανο από τη Ρώσικη σημαία, μέχρι την 31.12.1991 και με παράλληλη παραίτηση του Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, καθόσον δεν θα υπάρχει πλέον Σοβιετική Ένωση.

Με την άνοδο στην ηγεσία της Σοβιετικής Ένωσης ο **Μιχαήλ Γκορμπατσόφ** (φώτο) έπρεπε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για να ανορθώσει την οικονομία της χώρας και να πατάξει την ανωφελή γραφειοκρατία. Γι' αυτό επιβαλλόταν μια ριζική οικονομική και πολιτική αλλαγή, προκειμένου η Ανατολική Ευρώπη να βγει από το τέλμα της οικονομικής κρίσης. Η εφαρμογή της πολιτικής, που ονομάστηκε «**Περεστρό-**

ικα» ήταν πλέον αναπόφευκτη, με αποτέλεσμα μέχρι τον Ιούλιο του 1988 να έχουν συμβεί τέτοιες ιστορικές κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές, που τον επόμενο χρόνο οδήγησαν στην κατάρρευση της Σοβιετικής κυριαρχίας και στην αλλαγή του πολιτικού χάρτη της Ευρώπης.

Στις **25 Μαΐου 1989** ο Μιχαήλ Γκορμπατσόφ εκλέγεται πρόεδρος της Σοβιετικής Ένωσης. **Το Νοέμβριο του 1990** το Ανώτατο Σοβιέτ με 272 ψήφους υπέρ, 88 κατά και 40 αποχές του παραχωρεί υπερεξουσίες, προκειμένου να οδηγήσει τη χώρα σε γρήγορη οικονομική άνοδο. Καταρτίζεται το «**σχέδιο Αγκανμπεγκιάν**», το οποίο προέβλεπε τη σταδιακή απελευθέρωση των τιμών και την

ανάληψη της οικονομίας από κάθε Δημοκρατία της Σοβιετικής Ένωσης, τη δραστική μείωση του ελλείμματος του προϋπολογισμού και των δημοσίων επενδύσεων και τέλος την κατάργηση της βοήθειας της ΕΣΣΔ προς τις ξένες χώρες.

Από τις αρχές του 1990 η Ευρώπη βρισκόταν σε μια μεταβατική περίοδο. Το τείχος του Βερολίνου είχε ήδη πέσει. Σημαντικές αλλαγές γίνονται σε όλα τα κράτη του Ανατολικού συνασπισμού. Στις 7 Οκτωβρίου 1984 διαλύεται το **Κ.Κ. Ουγγαρίας** και αναμορφώνεται το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Στις 29 Νοεμβρίου 1989 το Σύνταγμα της **Τσεχοσλοβακίας** απαλείφει τον ηγετικό ρόλο του Κ.Κ. της χώρας και τον Ιανουάριο του 1990 γίνονται οι πρώτες ελεύθερες εκλογές. Την 1 Δεκεμβρίου 1989 χάνει τον ηγετικό του ρόλο το Κ.Κ. της **Ανατολικής Γερμανίας**. Το ίδιο γίνεται και στην Πολωνία στις 29 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους. Στη **Ρουμανία** εκτελείται ο δικτάτορας Νικολάι Τσαουσέσκου και ο μετέπειτα εκλεγείς πρόεδρος της Ιλιέσκου θέτει στις 12 Ιανουαρίου 1990 το Κ.Κ. Ρουμανίας εκτός νόμου. Στις 15 Ιανουαρίου 1990 τερματίζεται ο ηγετικός ρόλος του **Κ.Κ. Βουλγαρίας** και τέλος στις 8 Φεβρουαρίου 1990 ανακοινώθηκε απόφαση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Σ.Ε. για να γίνει πρόταση στο Ανώτατο Σοβιέτ, προκειμένου να καταργηθεί ο ηγετικός ρόλος του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Με την κατάρρευση του κομμουνισμού στην Ανατολική Ευρώπη, ήρθε στην προσοχή της παγκόσμιας κοινής γνώμης η απελπιστική οικονομική και πολιτική κατάσταση της Ρωσίας. Η Ρωσία σήμερα, παρ' όλο που διαθέτει ισχυρό στρατό και πολλά πυρηνικά όπλα, δείχνει ότι δεν έχει τις δυνατότητες να οδηγήσει έναν παγκόσμιο πόλεμο, τουλάχιστον αυτό έδειχνε τη δεκαετία 1990 -2000. Συνεχίζει όμως να έχει στρατιωτική δύναμη στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, για κράτη της οποίας υπήρξε πηγή μεγάλου μέρους στρατιωτικού εξοπλισμού. **Η επιρροή της Ρωσίας προς τον Αραβικό κόσμο σήμερα είναι πολύ μικρή, σε σύγκριση με τις ΗΠΑ που έχουν αυξημένη ισχύ και επιρροή στα κράτη αυτά.** Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει το γεγονός ότι τα Αραβικά έθνη, ως μουσουλμανικά, ανέχονται τις δύο αυτές «χριστιανικές» υπερδυνάμεις γιατί τις θεωρούν και τις δύο «άπιστες».

Όταν ξέσπασε το 1990 η κρίση στον Περσικό Κόλπο με την επίθεση του Ιράκ εναντίον του Κουβέιτ, η Ευρώπη με τις ΗΠΑ ένωσαν τις δυνάμεις τους για να θέσουν υπό τον έλεγχό τους την όλη κατάσταση στη Μέση Ανατολή, καθόσον ο έλεγχος των πετρελαίων του Περσικού Κόλπου είναι αναγκαίος για την στρατιωτική και πολιτική ευημερία της ανθρωπότητας. **Από την επιχείρηση όμως αυτή ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗΚΕ η Ρωσία.** Διαδραμάτισε βέβαια κάποιο σημαντικό ρόλο στη νέα κρίση που ξέσπασε το καλοκαίρι του 1997 (και τον Φεβρουάριο 1998) στον Περσικό Κόλπο, καθόσον με Ρώσικη πρωτοβουλία βρέθηκε διπλωματική λύση για την αποκλιμάκωση της έντασης, πλην όμως ο ρόλος της Ρωσίας εκείνη τη μεταβατική περίοδο εθεωρείτο στο διεθνές προσκήνιο περιορισμένος. Στις προφητείες του Ιεζεκιήλ (κεφάλαια ΛΗ/38 και ΛΘ/39), όπως θα αναφερθούμε στη συνέχεια, δεν βλέπουμε ενεργό ρόλο της Ρωσίας και των ΗΠΑ στα πράγματα της Μέσης Ανατολής. Επειδή η Ρωσία θα έχει αποκλειστεί από τις υποθέσεις της Μέσης Ανατολής, για να κερδίσει τον έλεγχο στην περιοχή αυτή, θα προσφύγει στον πόλεμο που περιγράφεται στα κεφάλαια ΛΗ/38 και ΛΘ/39 του προφήτη Ιεζεκιήλ, καθώς και στις σχετικές προφητείες του Δανιήλ.

3. Αναφέραμε τα αίτια που οδήγησαν στην κατάρρευση του Ανατολικού συνασπισμού. Εκτός όμως από τα παραπάνω **φυσικά αίτια**, που ήταν «ορατά», υπάρχουν και τα **πνευματικά αίτια**, τα «μη ορατά», που επέβαλλαν αυτή την αλλαγή στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Άλλωστε τα φυσικά αποτελέσματα είναι απόρροια των πνευματικών. Ο Ιησούς Χριστός, μιλώντας με λεπτομέρειες για τα γεγονότα που θα συμβούν στις έσχατες ημέρες, είπε ότι *«θα κηροχτεί το ευαγγέλιο της βασιλείας, σε όλη την οικουμένη προς μαρτυρία σε όλα τα έθνη και τότε θα έρθει το τέλος»* (βλ. Ματθαίος ΚΔ/24:14). Όλη η ανθρωπότητα θα ακούσει το μήνυμα του ευαγγελίου του Κυρίου Ιησού.

Η Σοβιετική Ένωση λόγω της πολιτικής ιδεολογίας της ακολουθούσε είχε εχθρική στάση απέναντι στο γνήσιο μήνυμα του ευαγγελίου, παρ' όλο που επίσημα δεν εθεωρείτο αθεϊστικό κράτος, το δε Ρώσικο Ορθόδοξο Πατριαρχείο θεωρείται το τρίτο ισχυ-

ρότερο στον κόσμο, μετά τα Πατριαρχεία της Κωνσταντινούπολης και των Ιεροσολύμων. Οτιδήποτε είχε σχέση στη Σοβιετική Ένωση με τη θρησκεία ήταν αυστηρά ελεγχόμενο και τυποποιημένο, με αποτέλεσμα οι μάζες να οδηγούνται στον υλισμό και κατ' επέκταση στην αθεΐα.

Με την πτώση όμως του ολοκληρωτικού καθεστώτος άνοιξε ο δρόμος στα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης για να κηρυχτεί το αληθινό μήνυμα του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, με αποτέλεσμα κατά χιλιάδες να δέχονται τη χριστιανική πίστη και όχι μόνο ο απλός λαός, αλλά και οι ηγέτες της, οι οποίοι αποκήρυσσαν ανοικτά την αθεΐα και διακήρυτταν δημόσια το χριστιανικό τους πιστεύω, αφού πρώτα βαπτίζονταν στο νερό (ανεξάρτητα βέβαια από το δόγμα). Για ενδεικτικό παράδειγμα έχουμε τον πρώην υπουργό Εξωτερικών της Σοβιετικής Ένωσης και μετέπειτα πρόεδρο της Δημοκρατίας της Γεωργίας **Έντβαρντ Σεβαρντνάντζε**, καθώς και το Ρώσο Πρόεδρο **Μπόρις Γιέλτσιν**. Εκπληρώνονται τα λόγια του Ιησού Χριστού ότι το ευαγγέλιο πρώτα θα κηρυχτεί σε όλα τα έθνη και μετά θα έρθει το τέλος.

Στο βιβλίο του Δανιήλ, κεφ. 10^ο (1'), αναφέρεται ότι ο προφήτης του Θεού προσευχόταν και νήστευε για τρεις ολόκληρες εβδομάδες, ζητώντας από τον Θεό αποκάλυψη για την όραση που Αυτός του είχε δώσει. Στο τέλος εμφανίστηκε σ' αυτόν άγγελος Κυρίου και του είπε ότι ο Θεός άκουσε την προσευχή του από την πρώτη κιόλας ημέρα, αλλά τον εμπόδισε να έρθει προς αυτόν ο άρχοντας της Περσίας:

«...Και είπε (ο άγγελος) προς εμέ, Μη φοβού, Δανιήλ, διότι ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ, κατά την οποίαν έδωκας την καρδίαν σου εις το να εννοής, και κακουχήσας ενώπιον του Θεού σου, ΕΙΣΑΚΟΥΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΣΟΥ. Πλην **ο άρχων της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν ημέρας, αλλ' ιδού, ο Μιχαήλ, ένας των πρώτων αρχόντων, ήλθε δια να μοι βοηθήση....**» (Δανιήλ 1'/10:12-13 /κειμ. NB)

Την εποχή εκείνη βασιλιάς της Περσίας ήταν ο Κύρος (βλ. εδ.1'/10:1) και το ερώτημα που τίθεται είναι «Ο Κύρος είχε τη δύνα-

μη να εμποδίσει τον άγγελο του Θεού να πάει στον Δανιήλ, ώστε μετά να χρειαστεί να έρθει και ο αρχάγγελος Μιχαήλ για βοήθειά του;» Φυσικά όχι, γιατί είναι αδύνατο ένας γήινος, ένας άνθρωπος με σάρκα και αίμα, να εμποδίσει ένα πνευματικό ον, έναν άγγελο του Κυρίου. Όταν η Βίβλος εδώ λέγει «ο **ΑΡΧΩΝ της Περσίας**» ή πιο κάτω «ο **ΑΡΧΩΝ της Ελλάδος**» (βλέπε 1'/10:20), εννοεί τον πνευματικό πρίγκιπα του σκότους που κυβερνούσε την Περσία, αναφέρεται στην αόρατη υπερβατική ηγεσία της Περσίας και όχι στη γήινη, την ορατή που ήταν ο βασιλιάς Κύρος. Ο Διάβολος αναφέρεται στην Αγία Γραφή ότι είναι «ο **ΑΡΧΩΝ του κόσμου τούτου**», «ο **ΑΡΧΩΝ της εξουσίας του αέρος**» και «ο **ΘΕΟΣ του κόσμου τούτου**» (βλ. Ιωάννης 1Β/12: 31, Εφεσίους Β/2:2, Β' Κορινθίους Δ/4:4), γι' αυτό έχει θέσει πάνω από κάθε πόλη, πάνω από κάθε νησί, πάνω από κάθε χώρα και έναν κυβερνήτη πρίγκιπα (δαίμονα). Αυτή η πνευματική εξουσία της Περσίας εμπόδισε για 21 ημέρες τον άγγελο του Θεού να έρθει στον Δανιήλ.

Τα φυσικά (ορατά) αίτια που κατέρρευσε το ολοκληρωτικό καθεστώς στην Ανατολική Ευρώπη ήσαν οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά. **Τα πνευματικά** (αόρατα) όμως αίτια, που προηγήθηκαν των ορατών, ήταν ότι ο Θεός επέτρεψε να αλλάξει η πνευματική ηγεσία στον αόρατο πνευματικό κόσμο στις χώρες του Ανατολικού συνασπισμού, ώστε να ανοιχτεί ο δρόμος για να κηρυχθούν τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού Χριστού στα κράτη αυτά. Αυτό, όσο και αν φαίνεται απίστευτο σε μερικούς, δεν παύει να είναι μια πραγματικότητα, η οποία δεν αναιρείται από την απιστία των ορθολογιστών και των διανοουμένων.

Για παράδειγμα το κυρίαρχο πνεύμα που κυβερνά την πόλη της Αθήνας είναι ο πρίγκιπας του σκότους, που είναι γνωστός με το όνομα «**θεά Αθηνά**» (σημειωτέον ότι τα πνεύματα δεν έχουν γένος, αρσενικό ή θηλυκό). Πολλοί Έλληνες, πιστοί αναγεννημένοι και μη πιστοί, πιστεύουν ότι η «Αθηνά» είναι μια ξεπερασμένη δοξασία και θρησκευτική αντίληψη του παρελθόντος και ότι σήμερα είναι ένα άψυχο παγερό, αλλά όμορφο μαρμάρινο άγαλμα που κοσμεί το Πεδίον του Άρεως, στο κέντρο της πόλης. Δεν είναι όμως έτσι, γιατί πίσω από το όνομα «Αθηνά», κρύβεται το πονηρό υπερβατικό ον που

κυβερνά την Αθήνα και τους κατοίκους της και τους οδηγεί με σοφία (άλλωστε είναι η θεά της «σοφίας») στην αποστασία από την πίστη στον αληθινό Θεό και στον άγιο Λόγο Του. Κυρίαρχο κυβερνών πνεύμα στην Κρήτη είναι ένα «**πνεύμα υπερηφάνειας**», με αποτέλεσμα οι Κρήτες να μην δέχονται την παραμικρή προσβολή σε βάρος τους για οποιοδήποτε θέμα και να είναι αρκετά σκληροί, γι' αυτό και στο μέρος αυτό βρίσκεται σε έξαρση η λεγόμενη προσωπική ή οικογενειακή «βεντέτα». Κυρίαρχο πνεύμα που κυβερνά την Ελλάδα ολόκληρη είναι ένα «**πνεύμα θρησκοληψίας**», που στόχος του είναι οι άνθρωποι να είναι μεν πολύ θρησκευόμενοι, αλλά όχι όμως συνειδητοί ακόλουθοι του Ιησού, απλά να είναι χριστιανοί στην ταυτότητα και στα λόγια. Πολύ χαρακτηριστική και γλαφυρή είναι η περιγραφή του απόστολου Παύλου για την κατηγορία αυτή των θρησκευόμενων, όπου γράφει ότι *«στις έσχατες ημέρες θα έρθουν καιροί δύσκολοι, όπου οι άνθρωποι θα είναι φίλαντοι, φιλόργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς, αγάριστοι, ανόσιοι, άσπλαχνοι, αδιάλλακτοι, σκοφάντες, φίλοι της ηδονής περισσότερο, παρά φίλοι του Θεού... οι οποίοι θα έχουν μορφή ευσεβή (θα πηγαίνουν στην εκκλησία, θα εκτελούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα: βάπτισμα, νηστείες, κλπ.), αλλά θα αρνούνται τη δύναμη της αληθινής ευσέβειας...»* και στο τέλος προσθέτει *«...από αυτούς να φεύγεις»* (βλ. Β' Τιμόθεου Γ/3:1-5).

4. Απαραίτητο κρίνεται, πριν κλείσουμε το κεφάλαιο για την Ρωσία και επανέλθουμε στα πολεμικά γεγονότα, που πρόκειται να συμβούν στο μέλλον και που περιγράφονται μέσα στην Αγία Γραφή, να αναφερθούμε και πάλι στη σύγχρονη πορεία της Ρωσίας. Η κατάρρευση του Σοβιετικού καθεστώτος είχε δημιουργήσει στη Δύση την εντύπωση ότι η κρίσιμη οικονομική κατάσταση στην Ρωσία θα είχε επιφέρει και την πλήρη αδρανοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της. Η κρίση όμως που ξέσπασε το **1994** στο Σεράγεβο «αφύπνισε» την Μόσχα και η επέμβασή της στις εξελίξεις ήταν δυναμική. Δημιουργήθηκε μέτωπο ειρήνης μεταξύ των τριών Ορθόδοξων δυνάμεων, Ρωσίας, Σερβίας και Ελλάδας, που είχε σαν άμεσο αποτέλεσμα να περιορίσει σημαντικά τις στρατιωτικές κινήσεις των ΝΑΤΟϊκών δυνάμεων. Χαρακτηριστικό ήταν ότι η **20.02.1994** ονο-

μάσθηκε «**Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ**», καθόσον για πρώτη φορά από το 1989 οι Ρώσοι στρατηγοί εξέφρασαν αυτό που στην πραγματικότητα σκέφτεται το Ρώσικο στρατιωτικό κατεστημένο. Ο αρχηγός του Ρώσικου Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας Πιοτρ Ντεϊνένκιν προειδοποίησε ότι «*η ρίψη της πρώτης βόμβας από πολεμικό αεροσκάφος του ΝΑΤΟ θα ισοδυναμούσε με το ξέσπασμα ενός πολέμου στην Ευρώπη*». Ημερήσια Αθηναϊκή εφημερίδα έγραφε σχετικά για το θέμα αυτό: «**Ο “ΓΙΓΑΝΤΑΣ” ΞΥΠΝΗΣΕ... Η ΡΩΣΙΚΗ ΑΡΚΤΟΣ αφυπνίσθηκε, και μαζί της ένας ολόκληρος μικρός-μεγάλος κόσμος, που δεν κατάφερε ποτέ να χωνέψει την έννοια του πλανητάρχη...**» (ΕΘΝΟΣ/21.02.1994).

Τον Ιούνιο του ίδιου έτους η Ρωσία κερδίζει άλλη μια μάχη στο διπλωματικό παιχνίδι. Μετά από αρκετές προσπάθειες μηνών και μεγάλες διαφωνίες σε θέματα, όπως η κρίση της Βοσνίας, ή ο έλεγχος των εξοπλισμών, στις 22 Ιουνίου 1994 ο Ρώσος υπουργός Εξωτερικών υπέγραψε συμφωνία συμμετοχής της χώρας του στο ΝΑΤΟϊκό σχέδιο «**Σύμπραξη για την Ειρήνη**», κάνοντας την Ρωσία την **21^η χώρα** που συγκατατίθεται στην ανάπτυξη της στρατιωτικής και πολιτικής συνεργασίας της Ατλαντικής Συμμαχίας με τις χώρες της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης. Η Ρωσία μπαίνει δυναμικά πλέον στις διεθνείς εξελίξεις.

Άλλες σημαντικές εσωτερικές εξελίξεις που σηματοδότησαν την πορεία της σημερινής Ρωσίας είναι οι εξής:

- 01. Ιανουάριος 1992:** Εισάγονται οικονομικές μεταρρυθμίσεις. Οι τιμές απελευθερώνονται. Τον **Δεκέμβριο** του ίδιου έτους (1992) αρχίζει η ιδιωτικοποίηση των μικρών επιχειρήσεων.
- 02. 25 Απριλίου 1993.** Ο Μ. Γιάλτσιν έρχεται σε σύγκρουση με το Ανώτατο Σοβιέτ της Ρωσίας και επιτυγχάνει να κατοχυρώσει τη θέση του με δημοψήφισμα. Στις **21.09.1993** προβαίνει στη διάλυση του Ανώτατου Σοβιέτ.
- 03. 3-4 Οκτωβρίου 1993:** Οι βουλευτές οχυρώνονται στον Λευκό Οίκο της Μόσχας, που καταστρέφεται από επίθεση των τανκς.
- 04. 12 Δεκεμβρίου 1993:** Διεξάγονται οι πρώτες πολυκομματικές

κοινοβουλευτικές εκλογές και υιοθετείται νέο σύνταγμα, το οποίο ενισχύει τις εξουσίες του Προέδρου.

05. 11 Δεκεμβρίου 1994: Τα Ρώσικα τανκς εισβάλλουν στην Τσετσενία. Η κατάσταση που δημιουργήθηκε διήρκησε περίπου δύο χρόνια και εκτονώθηκε τον **Αύγουστο 1996** μετά από παρέμβαση του στρατηγού Λεμπέντ.

06. 17 Δεκεμβρίου 1995: Το κομμουνιστικό κόμμα της Ομοσπονδίας της Ρωσίας (ΚΚΟΡ) έρχεται πρώτο στις βουλευτικές εκλογές.

◆ Τον **Ιούνιο 1996** διεξάγονται στην Ρωσία προεδρικές εκλογές με βασικούς υποψήφιους τον **Μπόρις Γιέλτσιν**, τον κομμουνιστική ηγέτη **Γκενάντι Ζιουγκάνοφ**, τον υπερεθνικιστή **Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι**, τον στρατηγό **Αλεξάντερ Λέμπεντ**, τον πρώην Σοβιετικό ηγέτη **Μιχαήλ Γκορμπατσόφ** και τον φιλελεύθερο οικονομολόγο **Γκριγκόρι Γιαβλίνσκι**. Οι εκλογές εξελίχθηκαν σε θρίλερ, καθώς οι 2 βασικοί πρωταγωνιστές Γιέλτσιν και Ζιουγκάνοφ, οδηγήθηκαν σε εκλογική αναμέτρηση μεταξύ τους, σε 2^ο γύρο, αφού στον 1^ο γύρο απέσπασαν ποσοστά 34,82% και 32,13% αντίστοιχα. Τελικά, επεκράτησε ο **Μπόρις Γιέλτσιν** (φώτο) με ποσοστό 53,91%, κάνοντας μια αστραπιαία κίνηση, που αιφνιδίασε τον αντίπαλό του, συμμάχησε με τον στρατηγό Λεμπέντ και τον Γιαβλίνσκι, οι οποίοι στον 1^ο γύρο είχαν πάρει ποσοστά 14,71% και 7,4%, αντίστοιχα.

Τέλος, αξίζει να αναφέρουμε (για ιστορικούς λόγους) ότι οι Ρώσοι εξέφρασαν την ευγνωμοσύνη τους, απέναντι στον άνθρωπο που τους άνοιξε το δρόμο προς τη δημοκρατία και που ήταν ο εμπνευστής της **περεστρόικα**, τον Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, δίνοντάς του ποσοστό μόλις το 0,5% των ψήφων. Ίσως κάποιος να θεωρήσει υπερβολικά τα στοιχεία που παρα-

θέτουμε για τις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στην Ρωσία τον Ιούνιο 1996. Πιστεύω όμως, ότι οι πολιτικές εξελίξεις όπως έχουν διαμορφωθεί σήμερα, καθώς και οι κοινωνικές αλλαγές που

έχουν ήδη σημειωθεί, καθιστούν αναγκαία τα στοιχεία αυτά. Άλλωστε δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι στη μελέτη μας αυτή, αναφερόμαστε με λεπτομέρειες **για την επίθεση που πρόκειται να κάνει στο εγγύς μέλλον η Ρωσία με τους συμμάχους της εναντίον του Ισραήλ** και κατά συνέπεια κάθε γεγονός που αφορά την υπερδύναμη του Βορρά, την Ρωσία, είναι απαραίτητο να το θίξουμε.

Τέσσερα είναι τα βασικά συμπεράσματα που εξήχθησαν από τις εκλογές εκείνες: **Πρώτον**, το κομμουνιστικό κόμμα ήρθε δεύτερο και με έναν κατάλληλο χειρισμό θα μπορούσε τότε να είχε κερδίσει και τις εκλογές. **Δεύτερον**, ο Μπόρις Γιέλτσιν, αν και νικητής των εκλογών, υπήρχε αμφισβήτηση αν θα μπορούσε να ασκήσει τα καθήκοντά του, καθόσον αντιμετώπιζε σοβαρό πρόβλημα υγείας. **Τρίτον**, από την εκλογική αναμέτρηση προέκυψε ένας νέος “ισχυρός άνδρας”, ο στρατηγός Αλεξάντερ Λεμπέντ, ο οποίος άρχισε να συγκεντρώνει στο πρόσωπό του αρμοδιότητες άσκησης εξουσίας, παρακάμπτοντας ακόμα και τον Ρώσο πρωθυπουργό Τσερνομίρντιν. **Τέταρτον**, η άσχημη οικονομική κατάσταση που βρισκόταν την περίοδο εκείνη η Ρωσία, η αύξηση της εγκληματικότητας, η κοινωνική διαφθορά, κλπ., (για τα οποία θα μιλήσουμε αμέσως παρακάτω) δρομολόγησαν εξελίξεις, τις οποίες και ο πιο έμπειρος αναλυτής ήταν δύσκολο να τις προβλέψει.

Προσωπικά πιστεύω ότι η επιβολή ενός **νέου τύπου** δικτατορικού καθεστώτος (όσο και αν για μερικούς αναγνώστες η πρόβλεψη αυτή φαίνεται παρακινδυνευμένη) από μία ισχυρή πολιτική προσωπικότητα, που θα επαγγέλλεται «δημοκρατία για όλους», δεν μπορούσε να αποκλειστεί ως πιθανότητα. Η Ρώσικη κοινωνία ζούσε κάτω από το έντονο σοκ και τον απόηχο που προκάλεσαν τα γεγονότα που ακολούθησαν με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης. Ξαφνικά το Λένινγκραντ έγινε Αγία Πετρούπολη, οι δρόμοι των μεγάλων πόλεων μετονομάστηκαν, τα αγάλματα των Λένιν και Στάλιν δεν υπάρχουν πλέον. Γεγονότα και καταστάσεις, όπως το πέρασμα στην ιδιωτική οικονομία, η αύξηση της ανεργίας, ο πληθωρισμός, η ελεύθερη διακίνηση προσώπων και αγαθών, η αλματώδης αύξηση της εγκληματικότητας (η *Ρώσικη μαφία θεωρείται η πιο ισχυρή της Ευ-*

ρώπης, με επέκταση των δραστηριοτήτων της και στην Αμερικάνικη Ήπειρο), η πρωτιά που κατέχει στις αυτοκτονίες, τα κυκλώματα παραοικονομίας και μαύρης αγοράς (σε 5.700 υπολογίζονται οι συμμορίες του μαύρου χρήματος - Η διαρροή του συναλλάγματος προς το εξωτερικό φθάνει τα 50 δις δολάρια και κάθε χρόνο αυξάνει περίπου κατά 12 δις), οι τρομοκρατικές ενέργειες και τα “τυφλά” κτυπήματα με αθώα θύματα και τέλος οι 600.000 νεκροί και τα 6 εκατομμύρια πρόσφυγες από τις εμφύλιες και διεθνικές συγκρούσεις, μας δείχνουν ποιος ήταν και είναι ακόμα ο καθρέπτης της σημερινής καπιταλιστικής Ρωσίας. Το «καπιταλιστικό άρμα» του νέου ηγέτη της Μπόρις Γιέλτσιν μετέτρεψε την Ρωσία, η οποία διεκδικούσε μια θέση ανάμεσα στους ισχυρούς της γης, σχεδόν σε μια τριτοκοσμική χώρα (πηγή: **ΕΘΝΟΣ** /15.06.1996, σελ.26).

Γι’ αυτό η επιβολή ενός νέου ολοκληρωτικού καθεστώτος εθεωρείτο τότε μια πιθανή ενέργεια, προκειμένου η χώρα να μην οδηγηθεί στο χάος. Άλλωστε μια μεγάλη μερίδα του Ρώσικου λαού άρχισε να στρέφεται και πάλι προς την κομμουνιστική ιδεολογία. Ο Γκ. Ζιουγκάνοφ συγκέντρωσε στις προεδρικές εκλογές του Ιουνίου 1996 ποσοστό 40,03%, που αντιστοιχεί πάνω από 30 εκατομμύρια ψήφους, σε σύνολο 75 εκατ. που ψήφισαν συνολικά. Επίσης, όπως αναφέραμε, το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ομοσπονδίας της Ρωσίας (ΚΚΟΡ) στις βουλευτικές εκλογές του Δεκεμβρίου 1995 είχε έρθει πρώτο.

◆ Τα έτη **1998-1999** ήταν έτη πολιτικών αναταράξεων για την Ρωσία, όπου ο ένας πρωθυπουργός διαδεχόταν τον άλλον. Στις 23.03.1998 ο Μπόρις Γιέλτσιν παύει από τα καθήκοντά του τον πρωθυπουργό **Βίκτορ Τσερνομίντιν** και ορίζει νέο πρωθυπουργό της χώρας τον 35χρονο **Σεργκέι Κιριγένκο**, τον οποίο παύει μετά από 5 μήνες, στις 23.08.1998 και διορίζει και πάλι τον Τσερνομίντιν, του οποίου η νέα θητεία ήταν 20ήμερη. Στις 10.09.1998, ο τότε Υπουργός Εξωτερικών **Γεβγκένι Πριμάκοφ** διορίζεται πρωθυπουργός, που παραμένει στη θέση αυτή μέχρι τις 12.05.1999, οπότε αντικαθίσταται από τον **Σεργκέι Στεπάσιν**, τον οποίο ο Γιέλτσιν μετά από 3μηνο παύει και διορίζει στις 9 Αυγούστου 1999 ως πρω-

θυπουργό τον τότε επικεφαλής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Ασφαλείας **Βλαντιμίρ Πούτιν**.

Εξετάζοντας την εξέλιξη των γεγονότων, παρατηρούμε μια αντιφατική εικόνα της Ρωσίας. Από τη μια μεριά ήθελε να εμφανίζεται στη διεθνή σκηνή σαν μια ισχυρή υπερδύναμη, προβαίνοντας σε διάφορες διπλωματικές ενέργειες (επέμβαση στη Βοσνία, συμφωνία με ΝΑΤΟ, κλπ.). Από την άλλη μεριά όμως, στο εσωτερικό, υπήρχε πτώση των κοινωνικών και ηθικών αξιών, με αποτέλεσμα να μη θυμίζει τίποτα από την πρώην πανίσχυρη Δημοκρατία της Σοβιετικής Ένωσης. Ο λαός άρχισε να ανησυχεί για την αυξανόμενη εξαθλίωση στο εσωτερικό της χώρας. Οι ένοπλες δυνάμεις αισθάνονταν μειωμένες για την έλλειψη κύρους και υπήρχε έντονη δυσaréσκεια στους στρατιωτικούς για τη μη καταβολή οφειλομένων μισθών. Ο στρατηγός Λεμπέντ είχε χαρακτηρίσει τότε την κατάσταση «εθνικό όνειδος» (πηγή: **ΕΘΝΟΣ /26.09.1996, σελ.27**).

Η κατάσταση στο εσωτερικό της Ρωσίας άρχισε να αλλάζει με την ανάληψη της πρωθυπουργίας της χώρας από τον **Βλαντιμίρ Πούτιν**, ο οποίος εξελίχθηκε σε έναν από τους ισχυρότερους άνδρες της Ρωσίας, μετά την κατάρρευση του πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Ο Πούτιν «κέρδισε» τους Ρώσους, προσφέροντάς τους «νίκες» στο Τσετσενικό μέτωπο και παρουσιάζοντάς τους ένα προφίλ ενός νέου, δυναμικού και ανυποχώρητου πολιτικού. Οι Ρώσοι, έχοντας κουραστεί να ακούν «ιατρικά ανακοινωθέντα» για την υγεία του Γιέλτσιν, τον αγκάλιασαν με προσδοκία και μεγάλες ελπίδες για τη δημιουργία της «Μεγάλης Ρωσίας». Όλοι στην Ρωσία άρχισαν να μιλούν για το «**φαινόμενο Πούτιν**» (ΕΘΝΟΣ/16.01.2000) και για έναν νέο «**τσάρο χωρίς στέμμα**» (Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ /27.02.2000)

◆ Στις **26 Μαρτίου 2000** διεξάγονται στην Ρωσία προεδρικές εκλογές στις οποίες ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκλέγεται στο ανώτατο αξίωμα της χώρας από τον πρώτο γύρο με ποσοστό **52,64%**, συγκεντρώνοντας **37.587.848 ψήφους**. Το Κομμουνιστικό Κόμμα του Ζιουγκάνοφ ήρθε δεύτερο με ποσοστό 29,34%, συγκεντρώνοντας 20.953.787 ψήφους, γεγονός που θεωρήθηκε η έκπληξη των εκλο-

γών, καθόσον οι δημοσκοπήσεις δεν έδιναν ποσοστό πάνω από 20% (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/28.03.2000).

Η πορεία του νέου προέδρου (που παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι το Μάρτιο 2008), χαρακτηρίστηκε ως δυναμικά ανοδική. Ισχυροποίησε τη θέση του στο εσωτερικό της χώρας και σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, αναδείχτηκε ο κυρίαρχος του παιχνιδιού. Οι τίτλοι των εφημερίδων είναι αρκετά αποκαλυπτικοί, τόσο για τη **θετική**, όσο και για την **αρνητική** του πορεία:

01. «**ΨΗΦΙΣΑΝ Βλαντιμίρ ΠΟΥΤΙΝ γιατί θέλουν να γίνουν πάλι η Υπερδύναμη**» (ΤΟ ΒΗΜΑ/27.03.2000).
02. «**Η ΡΩΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ**: Ο Πούτιν με 4 νομοσχέδια παίρνει την εξουσία στα χέρια του, και πανίσχυρος πια, είναι έτοιμος για διάλογο με τη Δύση» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/28.05.2000).
03. «**ΠΟΥΤΙΝ, Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗΣ**: Δυναμικές ήταν οι πρώτες κινήσεις του Ρώσου προέδρου, τόσο στο διεθνές, όσο και στο εσωτερικό μέτωπο μάχης» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/18.06.2000)
04. «**Ή ΕΓΩ, Ή ΟΙ ΒΑΡΟΝΟΙ**: Ο Πούτιν οδηγείται σε σύγκρουση μέχρις εσχάτων με τους ισχυρούς επιχειρηματίες, για να εδραιώσει την εξουσία» (ΕΘΝΟΣ Κυριακής/16.07.2000).
05. «**ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ**: Με το «Κουρσκ» βυθίστηκε ο μύθος του δυναμικού ηγέτη» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/27.08.2000).
06. «**Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΤΡΙΚΛΙΖΕΙ**: Εκρήξεις στη Μόσχα, «Κούρσκ» και Οστανκίνο. Οι τρεις τραγωδίες ήταν αρκετές για να καταδείξουν την αδυναμία της παλαιάς Κόκκινης Υπερδύναμης» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/01.09.2000).
07. «**Η ΡΩΣΙΑ ΤΟΥ μονοκράτορα Βλαντιμίρ ΠΟΥΤΙΝ**: Το Κρεμλίνο φαίνεται αδύνατο να αντιμετωπίσει τη φτώχεια, τη διαφθορά, την εξάπλωση του AIDS, της φυματίωσης και των ναρκωτικών....» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/28.01.2001).
08. «**ΤΡΙΤΟΚΟΣΜΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΡΩΣΙΑ**» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/19.08.2001).
09. «**ΕΒΓΑΛΕ ΤΗ ΡΩΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΗΘΑΡΓΟ**. Τα επιτεύγματα της

συγκεντρωτικής διακυβέρνησης Βλ. Πούτιν, 2 χρόνια μετά την ανάδειξή του στην προεδρία» (ΕΘΝΟΣ Κυριακής/02.12.2001).

10. «**ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ: Ρωσία, ο μεγάλος νικητής.** Υποστηρίζοντας τον Τζορτζ Μπους και τις ΗΠΑ, ο Βλαντιμίρ Πούτιν κέρδισε την κυριαρχία της χώρας του στην ενεργειακή βιομηχανία» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ /30.12.2001).
11. «**ΑΣΚΗΣΗ ΡΩΣΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ:** Το ρόλο της ως πρώην **μεγάλη δύναμη** διεκδικεί η Μόσχα, ενεργοποιώντας μια εξαιρετική συμφωνία» (Κυρ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/19.05.2002).
12. «**ΝΑΤΟ-ΡΩΣΙΑ...συμμαχία!!!** Η ιστορική συμφωνία που υπεγράφη στη Ρώμη, επιβεβαίωσε την ένταξη των Ρώσων στο κοινό στρατόπεδο της Ευρώπης» (ΒΡΑΔΥΝΗ/29.05.2002).
13. «**Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ:** Πρώην πράκτορες, απόστρατοι αξιωματικοί και συγχωριανοί, η νέα «ελίτ» του προέδρου» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/30.08.2003).
14. «**ΠΑΤΡΟΚΤΟΝΙΑ ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ:** Ο Πούτιν εξουδετερώνει τον έναν μετά τον άλλον τους ισχυρούς παράγοντες της εποχής Γιέλτσιν και αναδεικνύεται έτσι σε **απόλυτο άρχοντα** του Κρεμλίνου» (ΕΘΝΟΣ Κυριακής/02.11.2003).

◆ Στις **7 Δεκεμβρίου 2003** διεξάγονται στην Ρωσία ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ στις οποίες το κόμμα της «**Ενιαίας Ρωσίας**» του **Βλαντιμίρ Πούτιν** επικράτησε σαρωτικά με ποσοστό 36,8% και 222 έδρες. Το Κομμουνιστικό Κόμμα του **Γκενάντι Ζιουγκάνοφ** ήρθε και πάλι δεύτερο με ποσοστό 12,7% (53 έδρες) και του εθνικιστή **Βλαντιμίρ Ζιρινόσκι** τρίτο με ποσοστό 11,8% (38 έδρες). Έκπληξη προκάλεσε η ανάδειξη στην **4^η** θέση του νεογέννητου μετώπου αριστερών «κρατιστών» και εθνικιστών «**Ρόντινα**» (=Πατρίδα), με ποσοστό 9%, υπό την αρχηγία του οικονομολόγου **Σεργκέι Γκλάζιεφ** και του πρώην επικεφαλής της επιτροπής Εξωτερικών της Δούμας **Ντιμίτρι Ραγκόζιν**, λαμβάνοντας 29 έδρες (πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ/09.12.2003).

Μετά τις αλλεπάλληλες εκλογικές νίκες στις προεδρικές και βουλευτικές αναμετρήσεις ο Βλ.Πούτιν αναδείχθηκε σε ηγέτη με

διεθνές βεληνεκές. Η Γαλλική εφημερίδα «Λιμπερασιόν» σε σχετικό άρθρο της ανέφερε ότι είναι η πρώτη φορά από την εποχή του Μπρέζνιεφ, που ένα πρόσωπο συγκεντρώνει τόσο μεγάλη εξουσία και ότι «**η Ρωσία του Πούτιν, δεν είναι πια η Ρωσία του Νικολάου Β', του Λένιν ή ακόμα του Γκορμπατσόφ, αλλά μια χώρα συγκλονισμένη από μια δημοκρατική επανάσταση**» (βλ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/09.12.2003).

Με μια επίδειξη ισχύος ο Βλαντιμίρ Πούτιν, 16 ημέρες πριν τις ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ (14.03.2004), αιφνιδίασε τους πάντες, απολύοντας «ζωντανά» από την τηλεόραση την κυβέρνηση του πρωθυπουργού **Μιχαήλ Κασιάνοφ**, σύμφωνα με το άρθρο 117 του Ρωσικού Συντάγματος και πρότεινε ως νέο πρωθυπουργό τον 53χρονο **Μιχαήλ Φράντκοφ**, άγνωστο για πολλούς, εκπρόσωπο της Ρωσίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις εκλογές που έγιναν ήταν και πάλι ο απόλυτος κυρίαρχος με ποσοστό **71,2%** (49 εκατ. ψήφους), ακολουθούμενος από τον κομμουνιστή Νικολάι Χαριτόνοφ, που έλαβε ποσοστό 13,7%.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι το ισχύον Σύνταγμα της Ρωσικής Ομοσπονδίας εγκρίθηκε με το 54,5% των ψηφοφόρων να ψηφίζουν υπέρ, έπειτα από δημοψήφισμα στις 12.12.1993, αντικαθιστώντας το Σοβιετικό Σύνταγμα του 1978. Σύμφωνα με το σύνταγμα αυτό, το Ρωσικό κοινοβούλιο έχει 2 νομοθετικά σώματα, το «Συμβούλιο της Ομοσπονδίας» (Άνω Βουλή) και την «Κρατική Δούμα» (Κάτω Βουλή) με 450 μέλη, που εκλέγονται με 4ετή θητεία με βάση τον πληθυσμό κάθε περιοχής. Η λέξη "**δούμα**" προέρχεται από το ρήμα **dumaju**, που σημαίνει «**σκέπτομαι**». Οι αποφάσεις της Δούμας επικυρώνονται από τον πρόεδρο και το Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. **Ο πρωθυπουργός διορίζεται από τον πρόεδρο με τη σύμφωνη γνώμη της Κάτω Βουλής.** Ο πρόεδρος εκλέγεται με άμεση ψηφοφορία για 6 έτη και έχει ισχυρές εξουσίες. Η παράταση της θητείας του προέδρου από 4 χρόνια σε 6 χρόνια εγκρίθηκε από την Άνω Βουλή στις 22 Δεκεμβρίου 2008 (πηγή: «**ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ**» <http://el.wikipedia.org/wiki>).

Ο Βλαντιμίρ Πούτιν, επειδή σύμφωνα με το Σύνταγμα δεν μπορούσε να είναι πρόεδρος για **3^η** συνεχή θητεία, δεν έβαλε υποψηφιότητα στις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις **2 Μαρ-**

τίου 2008, στις οποίες όμως αναδείχθηκε νικητής (με ποσοστό το 70% των ψήφων) ο **Ντιμίτρι Μεντβέντεφ**, τον οποίο είχε προωθήσει και στηρίξει ο ίδιος. Οι εκλογές επικρίθηκαν από την αντιπολίτευση και η εκλογή του Μεντβέντεφ έτυχε "χλιαρής" υποδοχής από τη διεθνή κοινότητα και τον ξένο τύπο, καθόσον όλοι αναγνώριζαν ότι ο Ντιμίτρι Μεντβέντεφ ήταν το «στόμα» του Βλαντιμίρ Πούτιν, ο οποίος κατά την τετραετή περίοδο της προεδρίας του Μεντβέντεφ διετέλεσε **πρωθυπουργός της Ρωσίας**, από τις **08.05.2008** μέχρι τις **07.05.2012**, οπότε εκλέχθηκε και πάλι πρόεδρος της Ρωσικής Δημοκρατίας.

Στις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις **04.03.2012** ο **Βλαντιμίρ Πούτιν**, επικεφαλής του κόμματος «**Ενωμένη Ρωσία**» πέτυχε άνετη νίκη από τον πρώτο γύρο με ποσοστό **63,75%**, όπου σε σύνολο 109.610.812 ψηφοφόρων, έλαβε **45.513.001** ψήφους. Ήταν η απόλυτη νίκη και επικράτηση του από το έτος 2000 ισχυρού άνδρα της Ρωσίας.

Ο εθνικιστής **Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι**, που αναδείχθηκε δεύτερος, έμεινε πολύ πίσω από τον πρώτο με πολύ μεγάλη διαφορά ψήφων. Έλαβε 12.288.624 ψήφοι, που αντιστοιχούν στο ποσοστό των 17,84% ψήφων. Τρίτος δείχθηκε ο σοσιαλιστής **Αλεξάντερ Ζιουγκάνοφ** με 10,29% ενώ τέταρτος ήρθε ο επιχειρηματίας **Μιχαήλ Προχορόφ** με 7,76%. Ο Σοσιαλιστής **Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι** συγκέντρωσε 6,24% και ο ηγέτης του κόμματος «Μια Δίκαιη Ρωσία» **Σεργκέι Μιρόνοφ**, έρχεται τελευταίος με 3,84%. Τέλος, η συμμετοχή των ψηφοφόρων έφτασε στο 66,25% (πηγή: «**ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ**» <http://el.wikipedia.org/wiki>)

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ονομάζεται **Βλαντιμίρ Βλαντιμίροβιτς Πούτιν** και γεννήθηκε στο Λένινγκραντ στις **07.10.1952**. Ήταν παντρεμένος από το 1983 με την **Λιουντμίλα Πούτινα**, μέχρι το 2015 όπου έλαβαν διαζύγιο. Απέκτησαν δύο κόρες, τη Μαρία (1985) και την Κατερίνα (1986). Γνωρίζει τη Γερμανική και την Αγγλική γλώσσα και είναι γνώστης πολεμικών τεχνών. Τελείωσε τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Λένινγκραντ το 1975 και λίγο καιρό αργότερα απέκτησε διδα-

κτορικό στα Οικονομικά. Το 1990 έγινε βοηθός Κοσμήτορα, ενώ το διάστημα 1985-1990 εργάστηκε στην Ανατολική Γερμανία ως μυστικός πράκτορας της Επιτροπής της Κρατικής Ασφάλειας (τη γνωστή ΚGB). Το **1991** γύρισε στη γενέτειρά του, την Αγία Πετρούπολη, όπου δούλεψε με τον γνωστό δημοκρατικό παράγοντα της κίνησης «Νέας Ρωσίας», Ανατόλι Σομπτσάκ, δήμαρχο της πόλης, ως σύμβουλό του.

Η πολιτική του πορεία έχει την ακόλουθη διαδρομή: Τον Ιούνιο του **1991** έγινε πρόεδρος Διεθνών Σχέσεων του Δήμου Αγίας Πετρούπολης και το **1994** γίνεται ο πρώτος αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου. Τον Μάρτιο του **1997** προάγεται σε αντιπρόεδρο του Εκτελεστικού Γραφείου του προέδρου, ενώ το **1998** ορίστηκε Διοικητής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Πληροφοριών της Ρωσίας, διάδοχος της Επιτροπής της Κρατικής Ασφάλειας. Ένα χρόνο αργότερα, τον Αύγουστο του 1999, ορίστηκε πρωθυπουργός από τον Πρόεδρο Μπορίς Γιέλτσιν και τον Ιανουάριο του 2000, μετά από το ξαφνικό διάγγελμα παραίτησης του Γιέλτσιν, ορίστηκε προσωρινός Πρόεδρος. Το **2000** έθεσε υποψηφιότητα για την προεδρία της Ρωσικής Δημοκρατίας και εξελέγη για πρώτη φορά πρόεδρος και στις επόμενες προεδρικές εκλογές της **14.03.2004** επανεξελέγη με συντριπτική πλειοψηφία. Στις βουλευτικές εκλογές, που διεξήχθησαν στις **02.12.2007**, ο Πούτιν (φώτο) θριάμβευσε με ποσοστό άνω του 62% των ψήφων, αν και υπήρχαν καταγγελίες της αντιπολίτευσης για νοθεία. Ανέλαβε τα πρωθυπουργικά καθήκοντα το **Μάιο του 2008**, τα οποία άσκησε μόνο για

μια τετραετία και στις προεδρικές εκλογές της **7^{ης} Μαΐου 2012** εκλέγεται και πάλι στο ανώτατο αξίωμα της χώρας.

Στις επόμενες προεδρικές εκλογές που έγιναν στις **18 Μαρτίου 2018** ο Πούτιν εκλέχτηκε με ποσοστό ρεκόρ 76,65%, αφήνοντας πίσω τον Γκρουντίνιν, ηγέτη του κομμουνιστικού κόμματος, δεύτερο σε ψήφους με ποσοστό 11,82% των ψήφων. Σύμφωνα με πολιτικούς αναλυτές τα 56 περίπου εκατομμύρια των Ρώσων που

ψήφισαν τον Βλαντιμίρ Πούτιν, για μια ακόμα εξαετία (μέχρι το 2024) το έκαναν γιατί τον έχουν ταυτίσει με το τρίπτυχο πολιτική σταθερότητα, εθνική υπερηφάνεια και ευημερία της χώρας τους (πηγή: KONTRA News/22.03.2018).

Το Δεκέμβριο του 2007 το Αμερικάνικο ειδησεογραφικό περιοδικό «TIME», ανακηρύσσει τον Βλαντιμίρ Πούτιν ως το «**πρόσωπο της χρονιάς**». Στη διάρκεια της δετούς (1^{ης} και 2^{ης}), προεδρικής θητείας του, η Ρωσική οικονομία επανέκαμψε μετά από μακρύ χρονικό διάστημα, με αιχμή την ενεργειακή πολιτική και τον μεγάλο πλούτο σε φυσικά κοιτάσματα, πετρελαίου και φυσικού αερίου. Επίσης, η Ρωσία είναι πλέον μέλος της ομάδας των οχτώ πλουσιότερων κρατών του κόσμου (**G8**), λόγω της μεγάλης αύξησης του Α.Ε.Π. Από την άλλη μεριά, περιόρισε τις πολιτικές ελευθερίες στη χώρα, κατέστειλε τα ελεύθερα ΜΜΕ και επανέφερε Σοβιετικά σύμβολα, όπως τον Σοβιετικό ύμνο (πηγή: «ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ» <http://el.wikipedia.org/wiki>).

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ «ΡΩΣΙΚΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ»

Όπως σε προηγούμενα κεφάλαια μιλήσαμε μέσα από δημοσιεύματα του τύπου για τη σύγχρονη πορεία του «**Κόκκινου ΔΡΑΚΟΥ**», της Κίνας, το ίδιο θα κάνουμε και για την πορεία της «**Ρώσικης ΑΡΚΟΥΔΑΣ**», της υπερδύναμης του Βορρά, γιατί και τα δύο αυτά «θηρία» (κράτη), που αναφέρονται στις προφητείες της Βίβλου, θα έχουν κορυφαίο συμπρωταγωνιστικό ρόλο στην ολοκλήρωση του δράματος που πρόκειται να παιχτεί στην παγκόσμια σκηνή. Ο λαός Ισραήλ θα είναι ο μεγάλος και λαμπρός πρωταγωνιστής, με αυτόν άρχισε το έργο να εκτυλίσσεται και με αυτόν θα πέσει και η αυλαία, έχοντας ένα ένδοξο και συγκλονιστικό φινάλε, το οποίο περιγράφεται στο «Κεφάλαιο 16^ο». Μέσα λοιπόν από τους χαρακτηριστικούς και εύστοχους τίτλους των εφημερίδων βλέπουμε τη εκπληκτική πορεία της Ρωσίας, στη 2^η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα:

01. **«Η Σεπτεμβριανή Επανάσταση του Πούτιν»** - Διχασμένη η Δύση απέναντι στις σαρωτικές μεταρρυθμίσεις της χώρας του, που ανήγγειλε ο Ρώσος πρόεδρος (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/19.09.2004).
02. **«Άξονας Ρωσίας, Κίνας και Ιράν εναντίον Η.Π.Α.»** - Στρατηγική

συνεργασία, ανάχωμα στον επεκτατισμό των ΗΠΑ. Προσπαθούν να αποτρέψουν εισβολή των Αμερικανών με πρόσχημα το πυρηνικό πρόγραμμα» (ΚΟΣΜΟΣ του ΕΠΕΝΔΥΤΗ/09-10.07.2004).

03. **«Η σύγχρονη Ρωσία και το μεγάλο στοίχημα της αναγέννησής της»** - Η πάλαι ποτέ “Μέκκα του κομμουνισμού”, αποτελεί πλέον την κορωνίδα του καπιταλισμού, αφού είναι μία από τις ακριβότερες πρωτεύουσες του κόσμου» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ Κυρ./21.07.2005)
04. **«Ο ΔΡΑΚΟΣ, η ΑΡΚΟΥΔΑ και τα “γυμνάσια” στις ΗΠΑ»**. Αμφισβητείται εκ νέου το status quo των ΗΠΑ στον Ειρηνικό. Πεκίνο και Μόσχα συγκροτούν το εναλλακτικό κέντρο βάρους...» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ/21.08.2005)
05. **«Νέα υπερδύναμη ενόψει»** Η κοινή Ρωσο-Κινέζικη άσκηση ήταν ένα ακόμη βήμα στο συνασπισμό 6 χωρών «Οργανισμός Συνεργασίας της Σαγκάης» απέναντι στο ΝΑΤΟ» (Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/28.08.2005).
06. **«Η Ρώσικη ΑΡΚΟΥΔΑ επέστρεψε»**. Σύνοδος G8: Πανέτοιμος ο οικοδεσπότης Πούτιν για την καλοστημένη επικοινωνιακή και πολιτική παράσταση (Σαββατιάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/15.07.2006).
07. **«Η αυτοκρατορία αντεπιτίθεται»** Η Ρώσικη παλινόρθωση: **142,89** εκατ. ο πληθυσμός - **766 δις** δολάρια είναι το ΑΕΠ - **25%** των ενεργειακών αναγκών της Ευρώπης καλύπτεται από την Ρωσία - **82 δις** δολάρια η αξία των Ρωσικών αποθεμάτων (όταν οι ΗΠΑ έχουν 64 δις δολάρια) - **8.000** πυρηνικές κεφαλές - **150 δις** δολάρια τα ετήσια κέρδη της Μόσχας - **10%** ετησίως αυξάνεται ο μέσος μισθός (ΕΘΝΟΣ Κυριακής/23.07.2006)
08. **«Η αναγέννηση της ΡΩΣΙΚΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ μέσω της ενέργειας»** Η εύρωστη ανάπτυξη και η ταχύτατη έξοδος της οικονομίας από τα δεινά κατέστησαν εφικτές (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/27-08-2006).
09. **«Η Ρωσία του Πούτιν είναι ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΑΙΚΤΗΣ»** Η Μόσχα πλέον μπορεί να καθορίζει τις γενικές γραμμές της παγκόσμιας ενεργειακής οικονομίας (ΒΗΜΑ της Κυριακής/03.09.2006).
10. **«Η ΑΡΚΟΥΔΑ χαίρεται που γύρισε»** Η Ρωσία αποκτά έπειτα από πολλά χρόνια ισχύ στον Αραβικό κόσμο, χάρη στην ευφυή διπλωματία της (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/11.02.2007).

11. **«Ρώσικη εισβολή στη Μέση Ανατολή»**. Ο πρόεδρος Πούτιν έκανε αισθητή την παρουσία του σε ένα μέχρι πρότινος Αμερικανικό φέουδο (ΒΗΜΑ Της Κυριακής/18.02.2007).
12. **«Η Ρωσία στο πλευρό του Ιράν»** Οι χώρες της Κασπίας συστειρώθηκαν γύρω από τον Πούτιν εναντίον των πολεμικών σχεδίων των ΗΠΑ (ΕΘΝΟΣ/18.10.2007).
13. **«Φλόγες πολέμου άναψαν στην Καύκασο»**. Εκατοντάδες νεκροί σε μάχες ύστερα από την επιχείρηση των Γεωργιανών δυνάμεων εναντίον της Νότιας Οσετίας - Άμεση αντίδραση της Μόσχας, βομβαρδίζοντας λιμάνι στη Μαύρη Θάλασσα και καίριες βάσεις της Γεωργίας (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ /16.08.2008).
14. **«Στη δίνη της διαμάχης ΗΠΑ-Ρωσίας το πετρέλαιο»**. Φόβοι για τις επιπτώσεις από την αναβίωση του ψυχροπολεμικού κλίματος. Νέα ώθηση στις τιμές του μαύρου χρυσού από την έκρηξη στο Μπακού (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/24.08.2008).
15. **«Η αναγέννηση της Ρωσίας φοβίζει τις ΗΠΑ»**. Το Ιράν, το βέτο στον ΟΗΕ, η Συρία, η Χαμάς και το ενεργειακό, είναι μερικά από τα θέματα που η Μόσχα μπορεί να προκαλέσει πρόβλημα. Οι δυνατότητες που έχει η Ρωσία είναι μεγάλες, καθώς είναι ο **ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ** στην περιοχή...» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/24.08.2008).
16. **«Τι γυρεύει η ΑΡΚΟΥΔΑ στην αυλή των ΗΠΑ»**. Οι Πούτιν και Μεντβέντεφ **στηρίζουν** στον Τσάβες το Λατινοαμερικάνικο γεωπολιτικό τους στοίχημα (ΤΟ ΒΗΜΑ/30.11.2008).
17. **«Ρόλο-κλειδί στη Νέα Παγκόσμια Τάξη διεκδικεί η Ρωσία»**. Η Ρωσία δηλώνει παρούσα σε όλα τα ανοιχτά μέτωπα, από το Ιράν έως τη Βόρεια Κορέα (ΗΜΕΡΗΣΙΑ/13.06.2009).
18. **«Η ανεργία στον Καύκασο αιματοκύλισε τη Μόσχα»**. Η Ισλαμική τρομοκρατία χτύπησε για μια ακόμα φορά τη Μόσχα, κάνοντας εμφανή ότι οι αιτίες είναι βαθιές. Αναλυτές αποδίδουν τη συχνότητα των επιθέσεων στις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές διαφορές μεταξύ της πλούσιας πρωτεύουσας και της εξαθλιωμένης (μουσουλμανικής) περιφέρειας (ΚΟΣΜΟΣ του ΕΠΕΝΔΥΤΗ/29-30.01.2011).
19. **«Δυσarreστεί η επίσκεψη Πούτιν στην Ελλάδα»**. Ο Γερμανόφω-

νος τύπος σχολίασε εκτενώς την επίσκεψη του Ρώσου προέδρου **Πούτιν** στην Ελλάδα, κάνοντας λόγο για διαλλακτική στάση του Έλληνα πρωθυπουργού **Αλέξη Τσίπρα** απέναντι στην Ρωσία σε αντίθεση με αυτή που τηρεί η Ενωμένη Ευρώπη (πηγή: [www.dw.com /el /30.05.2016](http://www.dw.com/el/30.05.2016)).

20. **«Οι σχέσεις της Ρωσίας με την Τουρκία έχουν αποκατασταθεί πλήρως».** Αυτό διεμήνυσε ο Ρώσος πρόεδρος Βλαντιμίρι Πούτιν έπειτα από την κρίση, που προκλήθηκε από την κατάρριψη ενός Ρωσικού πολεμικού αεροσκάφους από την Άγκυρα, κοντά στα σύνορα με τη Συρία το 2015 (πηγή: www.CNN Greece /03.05.2017).
21. **«Κατάπαυση πυρός στη Συρία συμφώνησαν Βλ.Πούτιν και Ντ. Τραμπ»** Κατά την συνάντησή τους, που είχε διάρκεια πάνω από δύο ώρες, ο Ρώσος πρόεδρος **Βλαντιμίρ Πούτιν** και ο Αμερικανός ομόλογός του, **Ντόναλντ Τραμπ**, αποφάσισαν την **κατάπαυση του πυρός στην νοτιοδυτική Συρία** (πηγή: www.altsantiri.gr /07.07.2017).

Παραπάνω αναφέρθηκε η βομβιστική επίθεση ισλαμιστών στη Μόσχα το 2011. Παρόμοιες αντιτρομοκρατικές ενέργειες είχαν συμβεί αρκετές φορές επί προεδρίας Πούτιν, τις περισσότερες από τις οποίες απέδιδαν σε Τσετσένους αυτονομιστές και είχαν συμβεί κατά την πρώτη τετραετία του Πούτιν, την περίοδο 2000-2004:

- (α) Τον **Αύγουστο 2000** σημειώνεται έκρηξη σε κτίριο όπου στεγάζονταν Ρώσοι στρατιώτες στο Νταγκεστάν και σκοτώθηκαν 64 άτομα.
- (β) Δύο μεγάλες επιδρομές από Τσετσένους καμικάζι έγιναν το έτος **2002** (12 Μαΐου και 27 Δεκεμβρίου), όπου έχασαν τη ζωή τους 129 άτομα.
- (γ) Στις **23 Οκτωβρίου 2002** πενήντα Τσετσένοι αντάρτες πραγματοποίησαν επιδρομή σε θέατρο της Μόσχας και κράτησαν 800 άτομα αιχμαλώτους. Ειδικές Ρώσικες δυνάμεις έκαναν επιδρομή και τους απελευθέρωσαν, αλλά στην ανταλλαγή πυροβολισμών σκοτώθηκαν, εκτός από τους 50 αντάρτες και 115 όμηροι.
- (δ) Τρεις επιθέσεις αυτοκτονίας έγιναν από καμικάζι το έτος **2003** (14 Μαΐου, 5 Ιουλίου και 1 Αυγούστου), όπου σκοτώθηκαν συνολικά

81 άτομα, ενώ στις **5 Δεκεμβρίου** του ίδιου έτους από έκρηξη σε τρένο στη Βόρεια Τσετσενία σκοτώθηκαν 36 άτομα.

- (ε) Τέσσερα μεγάλα γεγονότα συνέβησαν και το έτος 2004: **6 Φεβρουαρίου**, από έκρηξη στο μετρό της Μόσχας σκοτώνονται 30 άτομα και τραυματίζονται άλλα 70. **22 Ιουνίου**, αντάρτες καταλαμβάνουν το Υπ. Εσωτερικών και σκοτώνονται 92 άτομα. **24 Αυγούστου**, δύο Ρωσικά Τουπόλεφ συντρίβονται και σκοτώνονται 90 άτομα και στις **31 Αυγούστου** από γυναίκα καμικάζι στο μετρό της Μόσχας σκοτώνονται 9 άτομα και τραυματίζονται άλλα 51 (πηγή: ΕΘΝΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ/05.09.2004).

Ο Ρώσος πρόεδρος αντέδρασε δυναμικά σε όλες τις παραπάνω ενέργειες, με την εφαρμογή ενός «αντιπρομοκρατικού προγράμματος» το οποίο, προκάλεσε επικρίσεις, τόσο στο εσωτερικό όσο και στη Δύση. Τα διεθνή μέσα τον χαρακτήρισαν για τη δυναμικότητά του «**Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΤΣΑΡΟΣ**», έστω και αν η δημοτικότητά του μειώθηκε στο....73% (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ/23.10.2004).

Ο Βλαντιμίρ Πούτιν, μετά τις δύο αλληπάλληλες εκλογικές νίκες του 2012 και του 2018, με παραμονή στον προεδρικό θώκο μέχρι τις επόμενες εκλογές (2023), παραμένει ο πραγματικά «**ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ**» και η Ρωσία αποτελεί τον σημαντικό παράγοντα για τη διατήρηση των ισορροπιών στην παγκόσμια πολιτική σκακιέρα. Έχει επικρατήσει η άποψη ότι ο εκάστοτε πρόεδρος των ΗΠΑ είναι ο «**πλανητάρχης**», είναι το αφεντικό της Γης, αλλά στην πραγματικότητα αποδεικνύεται ότι είναι "πολιτικές μαριονέτες", όπως ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος, είναι "πιόνια" των μυστικών εταιριών που πραγματικά εξουσιάζουν και κυβερνούν τον κόσμο. **Εάν κάποιος έδινε στον Βλαντιμίρ Πούτιν τον τίτλο του πλανητάρχη, τότε αυτός ο τίτλος θα είχε ουσία και νόημα.** Ο Πούτιν είναι ο αδιαφιλονίκητος ηγέτης που γνωρίζει πολύ καλά την πολιτική σκακιέρα και κάνει την κίνηση "ματ" στο σωστό χρόνο.

5. Ερχόμαστε και πάλι στα προφητικά γεγονότα: Ξαφνικά, ο ηγεμόνας των λαών αυτών εκστρατεύει εναντίον του Ισραήλ. Είναι ο «βασιλιάς του Βορρά» που αναφέρει ο Δανιήλ. Η κίνησή του, όπως την περιγράφει ο Ιωήλ στο Β/2^ο κεφάλαιο είναι σαν ανε-

μοστρόβιλος. Είναι ταχύτατη, έχουν οργάνωση και δεν χαλούν τις τάξεις τους, είναι άρτια εξοπλισμένοι, μπροστά τους η γη είναι παράδεισος και πίσω τους, απ' όπου διαβαίνουν, είναι έρημος (Ιωήλ Β/2:3). Είναι λοιπόν μια ξαφνική επίθεση και το χαρακτηριστικό της, όπως μας αναφέρει η θεόπνευστη Βίβλος, είναι ότι μαζί με το βασιλιά του Βορρά θα είναι και πολλοί άλλοι λαοί και μάλιστα μας αναφέρει και **συγκεκριμένα ονόματα** μερικών από τους λαούς οι οποίοι θα πάνε μαζί του:

«ΠΕΡΣΑΣ, ΑΙΘΙΟΠΑΣ, και ΛΙΒΥΑΣ μετ' αυτών, πάντας τούτους μετ' ασπίδων και περικεφαλαιών, τον ΓΟΜΕΡ, και πάντα τα τάγματα αυτού, τον οίκον ΘΩΓΑΡΜΑ από των εσχάτων του βορρά, και πάντα τα τάγματα αυτού, και ΠΟΛΟΥΣ ΛΑΟΥΣ μετά σου» (Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:5-6/μετ.ΝΒ).

Πρώτος λαός απ' όλους, που θα τον ακολουθήσουν, θα είναι οι Πέρσες «Πέρσας, Αιθίοπας και Λίβυας...». Αυτός λοιπόν είναι και ο λόγος που έγινε η πολιτική μεταβολή στις ημέρες μας σε αυτά τα 3 κράτη, ώστε να ακολουθήσουν πολιτική ιδεολογίας ολοκληρωτικού καθεστώτος (Ισλαμικό καθεστώς, κλπ.). Όταν ο βασιλιάς του Βορρά μαζί με τον Ρως, Μεσέχ, Θουβάλ και πολλούς άλλους λαούς επιτεθεί εναντίον του Ισραήλ, θα είναι μαζί του η Περσία (Ιράν), η Αιθιοπία και η Λιβύη. Αναμφισβήτητα έπρεπε να γίνει η πολιτική αυτή μεταβολή μέσα στην Περσία, ο Σάχης να φύγει από την εξουσία και να διαμορφωθεί μια άλλη κατάσταση στη χώρα αυτή, η οποία όπως γνωρίζουμε σήμερα έχει ήδη σταθεροποιηθεί σαν Ισλαμικό καθεστώς και δεν γνωρίζουμε ποια εξέλιξη θα έχει στο μέλλον. Η Αγία Γραφή μας αναφέρει ότι τα κράτη αυτά θα συνεργαστούν και θα συμπράξουν με το βασιλιά του Βορρά στην επίθεση εναντίον του Ισραήλ και εναντίον του «**βασιλιά που πράττει κατά τη θέληση αυτού**», ο οποίος θα είναι επικεφαλής ενός ισχυρού πολιτικού συστήματος, που θα αποτελεί την αναβίωση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και που θα τον έχει ανακηρύξει ηγέτη του.

Αναφέραμε ότι ο επερχόμενος παγκόσμιος Ηγέτης θα έχει συμμαχήσει με τον Ισραήλ για μια περίοδο επτά ετών και επειδή ο βασιλιάς του Νότου, η Αίγυπτος επικεφαλής των Αραβικών εθνών, θα επιτεθεί εναντίον του Ισραήλ και του Αντίχριστου, η Ρωσία με

τους συμμάχους της θα έρθει σε βοήθεια των Αραβικών εθνών, ώστε να ισχυροποιήσει τη θέση της και το έλεγχο της στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή των Αραβικών κρατών, αλλά και των πετρελαίων της εκεί περιοχής .

6. Στον πόλεμο αυτό, εκτός από τα ονόματα Ρως, Μεσέχ, Θουβάλ, Γωγ και Μαγώγ, συναντούμε και άλλα ονόματα, όπως Γομέρ και Θωγαρμά:

(α) «Γ Ο Μ Ε Ρ»

Ο Γομέρ είναι απόγονος των γιων του Νώε και συγκεκριμένα από τον Ιάφεθ. Από τη ρίζα της λέξης «Γομέρ» προέρχονται οι ονομασίες Γόμερλαντ, ή Γομερία, ή Κιμερία, ή Κριμαία και οι λαοί αυτοί στράφηκαν προς τη Δύση, όπου αφού πέρασαν το Δούναβη ίδρυσαν κράτος που είναι γνωστό σήμερα με το όνομα «Γόμερλαντ» (Ντύτσλαντ) και το κράτος αυτό είναι η σημερινή **Γερμανία**. Πριν γίνει η ενοποίηση των δύο Γερμανιών (Δυτικής και Ανατολικής), πολλοί σχολιαστές της Βίβλου πίστευαν ότι η προφητεία αυτή αφορούσε βασικά την Ανατολική Γερμανία, όπου θα συμμαχούσε με τα έθνη του συνασπισμού του Συμφώνου της Βαρσοβίας και με τους Πέρσες, Αιθίοπες και Λίβυους θα επέδραμον από των εσχάτων του Βορρά κατά της Παλαιστίνης. Βέβαια με την κατάρρευση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης άλλαξε και ο πολιτικός χάρτης της Ευρώπης, με αποτέλεσμα να μην είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε την ακριβή εξέλιξη των γεγονότων όσον αφορά τη Γερμανία. Πιθανόν να είναι η ενοποιημένη Γερμανία, αλλά καθόλου απίθανο να συμβεί και μια νέα διαίρεσή της.

Το βέβαιο γεγονός είναι ότι η Γερμανία (ο Γομέρ) θα λάβει ενεργό μέρος, σαν σύμμαχος του βασιλιά του Βορρά (της Ρωσίας) στην επίθεση εναντίον του Ισραήλ. Σήμερα η ενοποιημένη Γερμανία θεωρείται μια ισχυρή οικονομικά και στρατιωτικά δύναμη στον Ευρωπαϊκό χώρο. Όταν τον Οκτώβριο του 1990 έγινε η επίσημη τελετή της ενοποίησης των δύο Γερμανιών ο ημερήσιος Αθηναϊκός τύπος έγραφε: «**Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ. Ένα νέο γιγαντιαίο κράτος γεννήθηκε στα σπλάχνα της Ευρώπης, 90 εκατομμυρίων κατοίκων και έκτασης 357.000 τ.χλμ.. Πολλοί Γάλλοι, Σοβιετικοί, Αμερικαν**

νοί και Βρετανοί ανησυχούν γι' αυτό τον υπεργίγαντα, που εμφανίζεται με αυξανόμενη οικονομική ισχύ...».

Σημαντικά γεγονότα, ιστορικής σημασίας, που ισχυροποίησαν το ρόλο της Γερμανίας στην Ευρώπη, ήσαν: **(1)** Η αποχώρηση τον Ιούλιο του 1994 με την έγκριση των ΗΠΑ από τη Γερμανία των Αμερικανικών στρατευμάτων που είχαν καταφθάσει εκεί ως δυνάμεις κατοχής το 1945 και εξακολούθησαν να παραμένουν σαν «προστάτες» από τη Σοβιετική απειλή, και **(2)** Η απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Καλσρούης να επιτρέψει στο εξής τη συμμετοχή των Γερμανικών δυνάμεων σε στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΟΗΕ, και εκτός των ορίων του ΝΑΤΟ. Για πρώτη φορά στις 14 Ιουλίου 1994 μια Γερμανική επιλαρχία αρμάτων παρέλασε στα Ηλύσια Πεδία στο Παρίσι, εκεί που πριν 50 χρόνια περιπολούσαν μόνο τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής του Γ' Ράιχ. Δεν πρόκειται «*τόσο για συμφιλίωση (πώς να συμφιλιωθεί κανείς, με το ασυμβίβαστο ναζιστικό παρελθόν της Γερμανίας), όσο για την εγκαθίδρυση μιας συνεργασίας σε μια Ευρώπη, που αναζητά κοινή πορεία*» (ΕΘΝΟΣ /17.07.1994). Η Γερμανία αναλαμβάνει πλέον ρόλο τοποτηρητή των ΗΠΑ στην Ευρώπη, καθόσον «*με τα σημερινά και κοινωνικά προβλήματα, η Αμερική δεν αντέχει να συντηρεί υπερατλαντικές δυνάμεις, αντίθετα αναζητεί συμμάχους για να μοιραστεί τον ηγετικό της ρόλο στον κόσμο*».

Ιστορικό γεγονός μεγάλης σημασίας αποτελεί η απόφαση που έλαβε το Γερμανικό Κοινοβούλιο στις **10 Ιουλίου 1995**, σύμφωνα με την οποία εγκρίθηκε η αποστολή Γερμανών στρατιωτών και μαχητικών αεροσκαφών στην πρώην Γιουγκοσλαβία, εμπλέκοντας το Γερμανικό στρατό στην πρώτη του αποστολή στο εξωτερικό μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας (386 υπέρ, 58 κατά, 11 αποχές) αποτελεί νίκη του καγκελάριου Κολ στην προσπάθειά του «*να επιτύχει έναν πιο δραστήριο -και στρατιωτικά- ρόλο της ενωμένης πλέον Γερμανίας, τόσο στην Ευρώπη, όσο και στις παγκόσμιες εξελίξεις*» (ΕΘΝΟΣ/11.07.1995, σελ.10). Η πρώτη χώρα που έσπευσε να καλωσορίσει την απόφαση αυτή της Γερμανικής Βουλής, ήταν η Γαλλική κυβέρνηση με δήλωση του τότε Υπουργού Εξωτερικών.

Η ενωμένη πλέον Γερμανία, κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διεκδικεί μέσα σ' αυτή πρωταγωνιστικό ρόλο. Ήδη αρχές του έτους 2004 προσπάθησε να δημιουργήσει μαζί με τη Γαλλία και τη Μεγάλη Βρετανία ένα κοινό μέτωπο, ένα «Ευρωπαϊκό Διευθυντήριο», το οποίο βρήκε την ισχυρή αντίδραση των υπολοίπων εταίρων και δεν προχώρησε. Από το 2010 και μετά ο ρόλος της Γερμανίας, υπό την ηγεσία πλέον της καγκελαρίου **Άγγελας Μέρκελ** είναι πρωταγωνιστικός σε όλες πλέον τις εξελίξεις, η δε οικονομική πολιτική που εφαρμόζει, δια του υπουργού Οικονομικών **Βόλφγκανγκ Σόιμπλε** ήταν ιδιαίτερα σκληρή προς τα άλλα κράτη-μέλη, με αποτέλεσμα οι αποφάσεις της Ε.Ε. να εξαρτώνται άμεσα από τις αποφάσεις της Γερμανικής κυβέρνησης. Ο Σόιμπλε το Σεπτέμβριο του 2017 αποχώρησε από το Ευρωπαϊκό προσκήνιο, καθόσον παραιτήθηκε από τη θέση του υπουργού των Οικονομικών της Γερμανίας, μετά από το αποτέλεσμα των εκλογών, όπου το κυβερνών κόμμα της Μέρκελ δεν έλαβε την αυτοδυναμία και πολλά κράτη της Ευρώπης, κυρίως του νότου, το θεώρησαν αυτό, σαν μια πολιτική "ανακούφιση".

Δημοσίευμα της εφημερίδας Le Soir αποκαλεί τον Σόιμπλε «**ΔΡΑΚΟ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ**». Για τους Έλληνες ειδικά είναι το πλέον αντιπαθές πρόσωπο, καθόσον παρασυρόμενοι από τα δημοσιεύματα, τον θεωρούν υπεύθυνο για την οικονομική κρίση της χώρας μας με την εφαρμοζόμενη πολιτική της λιτότητας και την αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία. Ανεξάρτητα ποια γνώμη έχουν οι Ευρωπαίοι για τον Σόιμπλε, εκείνο που είναι γεγονός είναι ότι ο Σόιμπλε εργαζόταν για την επικράτηση της Γερμανίας σαν την πιο ισχυρή πολιτική και οικονομική δύναμη στην Ευρωζώνη και με τα σημερινά δεδομένα η Γερμανία είναι "κυρίαρχη" στην Ευρώπη.

Αυτός λοιπόν ο Ευρωπαίος γίγαντας, μαζί με τους Πέρσες, τους Λίβυους και τους Αιθίοπες, θα επιτεθούν ως σύμμαχοι της Ρωσίας εναντίον του Ισραήλ.

(β) «Θ Ω Γ Α Ρ Μ Α»

Ο Θωγαρμά είναι απόγονος του Γομέρ. Διαβάζουμε στη Γένεση 1'/10:3 ότι «...*Και οι υιοί του Γομέρ, Ασχενάζ, και Ριφάθ, και*

Θωγαρμά». “Θωγαρμά” είναι οι Αρμένιοι της Ρωσικής και Τουρκικής Αρμενίας, οι οποίοι θα επιτεθούν εναντίον του Ισραήλ και του Υπέρ-Ηγέτη, ως σύμμαχοι της Ρωσίας.

7. Ένα σημαντικό γεγονός, που πρέπει να προσέξουμε στην περιγραφή των πολεμικών εξελίξεων είναι ότι ο προφήτης Ιεζεκιήλ δείχνει μια ομάδα εθνών που αντιστέκονται στην επίθεση αυτή του βασιλιά του Βορρά. Εκπληθύνονται με την επίθεσή του αυτή και του λέγουν «*ήλθες να λεηλατήσης λεηλασίαν;*» Αντιλαμβάνεται κάποιος εύκολα, ποια είναι η «*λεηλασία*» που θέλει να λεηλατήσει σήμερα, όχι μόνο η Ρωσία, αλλά και όλα τα μεγάλα κράτη, οι μεγάλες δυνάμεις της Δύσης. Η πηγή της δύναμης και της ενέργειας ενός κράτους εξαρτάται από τα αποθέματα του **πετρελαίου** που έχει και διαθέτει. Όταν η Περσία συμπράξει με την Ρωσία, ο Δυτικός κόσμος θα χάσει τα πετρέλαια της Περσίας και η μόνη πηγή του θα είναι τα πετρέλαια της Σαουδαραβίας, αλλά αυτά τα πετρέλαια θα τα διεκδικήσει και η Ρωσία από το Βορρά. Για το θέμα αυτό, μας λέγει η Αγία Γραφή:

«Σεβά και Δαιδάν, και οι έμποροι της Θαρσείς, μετά πάντων των σκύμων αυτής, θέλουσιν ειπεί προς σε, Ήλθες να λεηλατήσεις λεηλασίαν; συνήθροισας το πλήθος σου δια να λαφυραγωγήσεις λάφυρον; δια να αρπάξης αργύριον και χρυσίον, δια να λάβης κτήνη και αγαθά, δια να κάμης λείαν μεγάλην;» (Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:13 /κειμ.ΝΒ)

Σεβά είναι η Σαουδαραβία, **Δαιδάν** είναι το Άντεν και οι έμποροι της **Θαρσείς** (ή Τεταρσός) που είναι τα παράλια της Αγγλίας και της Ισπανίας. Οι «**έμποροι της Θαρσείς**» και μάλιστα με το χαρακτηριστικό που μας δίνει η Αγία Γραφή «*...μετά πάντων των ΣΚΥΜΝΩΝ αυτής*», είναι η Αγγλία με τους σκύμνους της, δηλαδή με τα λεονταράκια της. Είναι ο Λέων ο Βρετανικός με τα λεονταράκια του, που αποτελούν τα κράτη της Βρετανικής Κοινοπολιτείας. Αυτά τα κράτη αντιστέκονται στο βασιλιά του Βορρά. Το χαρακτηριστικό βέβαια είναι ότι ο πόλεμος αυτός θα γίνει στη γη της Παλαιστίνης:

10. «*Έτσι λέγει ο Κύριος ο Θεός: Και κατά την ημέρα εκείνη θα ανεβούν πράγματα στην καρδιά σου, και θα σκεφθείς*

πονηρές βουλές,

11. και θα πεις: **Θα ανέβω σε γη ΑΤΕΙΧΙΣΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ**, θα έρθω σε ανθρώπους που ησυχάζουν, που κατοικούν με ΑΣΦΑΛΕΙΑ, όλους αυτούς που κατοικούν ατείχιστες (πόλεις), και που δεν έχουν μοχλούς και πύλες,

12. για να λεηλατήσεις λεηλασία, και να λαφυραγωγήσεις λάφυρο, για να ξαναφέρεις το χέρι σου ενάντια σε ερημώσεις που κατοικίστηκαν, και ενάντια σε λαό συγκεντρωμένον από τα έθνη, που απέκτησε κτήνη και αγαθά, που κατοικεί στο ΜΕΣΟ της γης....» (Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:10-12 /μετ.ΠΕΡ).

Για πολλούς σοβαρούς ερμηνευτές «**Πόλεις ατείχιστες**» των προφητειών της Αγίας Γραφής είναι ο Καναδάς και οι Η.Π.Α. γιατί τα μέρη αυτά ποτέ δεν είχαν πολέμους με παγκόσμιο χαρακτήρα. Αυτή είναι μία άποψη, που προσωπικά δεν μπορώ να την υιοθετήσω, αλλά ούτε και να την απορρίψω, καθόσον το μέλλον είναι εκείνο που θα δείξει την αλήθεια. Οι Η.Π.Α. ανήκουν στο Δυτικό κόσμο και πιθανόν να είναι προέκταση του κράτους (του συστήματος) του Υπέρ-Ηγέτη. Ο Ιεζεκιήλ γράφει: «*Και θέλω αποστείλει ΠΥΡ επί τον Μαγώ, και μεταξύ των κατοικούντων εν ασφαλεία ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ, και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ (είμαι) ο Κύριος*» (Ιεζεκ.ΛΘ/39:6).

Σύμφωνα με τον γνωστό σχολιαστή των προφητειών της Βίβλου Χαλ Λίντσεϋ (Hal lindsey), στο βιβλίο του «ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ» (σελ.146) τη λέξη του Εβραϊκού κειμένου που αποδίδεται με τις λέξεις «**νήσοι**» ή «**ακτές**», τη χρησιμοποιούσαν και στην αρχαιότητα με την έννοια της «**Ηπείρου**». Πρόκειται για τους μεγάλους πολιτισμούς των άλλων εθνών που άνθιζαν κοντά στις θάλασσες, όταν οι πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές ήσαν παράκτιες. Η έννοια εδώ στο εδ. ΙΘ/19:6 είναι ότι διάφορα έθνη που κατοικούν σε μακρινές Ηπείρους θα υποστούν την καταστροφή από τη φοβερή δύναμη των χειμάρρων πυρός που θα πέφτουν επάνω τους από τον ουρανό. Η προφητεία λοιπόν, **ίσως** περιλαμβάνει κατοικημένες Ηπείρους (όπως π.χ. είναι η Βόρεια Αμερική) και Νήσους του δυτικού ημισφαιρίου. Η εικόνα εδώ εμφανίζει γεγονότα που επηρεάζουν ολόκληρη την οικουμένη.

Χωρίς να το επιμένουμε (απλά εικασίες κάνουμε), δεν αποκλείεται ο βασιλιάς του Βορρά να κτυπήσει προς την Δύση, Καναδά και ΗΠΑ, για να καλύψει τα νώτα του και κατόπιν να στραφεί εναντίον του λαού που «*συγκεντρώθηκε από τα έθνη*» και που «*κατοικεί στο μέσο της γης*» (Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:12). Ο λαός αυτός, όπως εύκολα καταλαβαίνει κάποιος είναι ο λαός Ισραήλ, το περιγράφει άλλωστε και στη συνέχεια ο Ιεζεκιήλ:

14. «...**Κατά την ημέρα εκείνη, όταν ο λαός μου ΙΣΡΑΗΛ θα κατοικεί με ασφάλεια** (θα είναι μια ψεύτικη ασφάλεια που θα του έχει δώσει ο ψευδο-Μεσσίας), **εσύ δεν θα το μάθεις αυτό;**

15. **Και θα έρθεις από τον τόπο σου, από τα έσχατα του βορρά, εσύ και μαζί σου πολλοί λαοί, όλοι αναβάτες ίππων, ένα μεγάλο πλήθος, και πολλή δύναμη.**

16. **Και θα ανέβεις εναντίον στον λαό μου Ισραήλ σαν ένα σύννεφο, για να σκεπάσεις τη γη, αυτό θα είναι στις ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, και θα σε φέρω ενάντια στη γη μου, για να με γνωρίσουν τα έθνη, όταν αγιαστώ σε σένα, Γωγ, μπροστά τους»** (Ιεζεκιήλ ΛΗ/38:14-16 /μετ.ΠΕΡ).

Εδώ περιγράφεται μια μεγάλη επιδρομή όλων των συνασπισμένων εθνών εναντίον του Ισραήλ, κάτω από την αρχηγία της Ρωσίας, ενώ μια άλλη ομάδα εθνών (Άντεν, Σαουδαραβία, Μεγάλη Βρετανία) θα αντισταθεί.

Στα κεφάλαια **38** (ΛΗ΄) και **39** (ΛΘ΄) του Ιεζεκιήλ, καθώς και στο **2^ο** (Β΄) κεφάλαιο του Ιωήλ, η Βίβλος μας αναφέρει ότι η επίθεση αυτή **ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ**. Ολόκληρες οι στρατιές που θα επιδράμουν εναντίον του Ισραήλ θα πέσουν επάνω στα όρη του Ισραήλ και θα εκμηδενιστούν κυριολεκτικά. Η αιτία της ολοκληρωτικής καταστροφής τους θα είναι ένας **σεισμός** που θα γίνει και αναφέρεται στο κεφάλαιο ΛΗ/38:19-22. Το εύλογο ερώτημα είναι: «Άραγε ο σεισμός αυτός θα είναι **φυσικός** που γίνεται από τον Κύριο, ή θα είναι **πυρηνικός**;»

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η γη του Ισραήλ είναι μια σεισμογενής περιοχή. Ένα μεγάλο ρήγμα έχει γίνει, που ξεκινάει

από τη Συρία και φθάνει μέχρι την Αφρική και αυτό είναι που έχει σχηματίσει τη Λίμνη της Γαλιλαίας και τη Νεκρά Θάλασσα και αν κάποιος επισκεφτεί τις περιοχές αυτές, διαπιστώνει ότι τα πετρώματα είναι μαύρα και αυτό οφείλεται σε κάποιες γεωλογικές μεταβολές που έχουν γίνει στα μέρη αυτά. Είχε γραφτεί στο παρελθόν στον τύπο ότι κάποιοι Ισραηλινοί επιχειρηματίες ήθελαν να χτίσουν στο όρος Ελαιών ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις, αλλά οι μηχανικοί που μελέτησαν το έδαφος απαγόρευσαν ρητά την ανέγερσή τους, γιατί όπως είπαν το όρος Ελαιών σχίζεται «εκ των κάτω προς τα άνω» και η Αγία Γραφή μας πληροφορεί ότι, όταν ο Ιησούς Χριστός θα έρθει για δεύτερη φορά, θα πατήσει τα πόδια Του στο όρος των Ελαιών, αυτό θα σχιστεί στο μέσον και θα δημιουργηθεί μια μεγάλη πεδιάδα, μέσα στην οποία θα καταφύγει ο διωκόμενος Ισραήλ για να σωθεί:

«Και οι πόδες Αυτού (του Ιησού) θέλουσι σταθή κατά την ημέραν εκείνην **ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ**, του απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών, και το όρος των Ελαιών **ΘΕΛΕΙ ΣΧΙΣΘΗ** κατά το μέσον αυτού προς ανατολάς και προς δυσμάς (και θέλει γίνει) **ΚΟΙΛΑΣ ΜΕΓΑΛΗ ΣΦΟΔΡΑ**, και το ήμισυ του όρους θέλει συρθή προς βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον. **Και θέλετε καταφύγει (εις) την κοιλάδα των ορέων μου..»** (βλ. Ζαχαρίας ΙΔ/14:4-5/μετ.ΝΒ).

Τι σημαίνουν αυτές οι πληροφορίες; Είναι σοβαρές, αλλά κανείς, ακόμα και αυτοί που μελετούν την Βίβλο δεν τις προσέχουν, ενώ κατά καιρούς εμφανίζονται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης της χώρας μας. Μήπως όμως ο σεισμός είναι **πυρηνικός**; Είναι πλέον γνωστό σε όλους ότι οι Ισραηλίτες διαθέτουν άγνωστο αριθμό πυρηνικών αντιδραστήρων. Έχουν ήδη εξοπλιστεί στρατιωτικά και είναι πάνοπλοι, περιμένοντας τη στιγμή της ΤΕΛΙΚΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗΣ, γι' αυτό και δεν φοβούνται, γιατί σε δύσκολη στιγμή θα χρησιμοποιήσουν την πυρηνική ενέργεια.

Γεννιέται και ένα θλιβερό ερώτημα, «**Τα εκατομμύρια των νεκρών, τι θα γίνουν;**» Την απάντηση μας την δίνει το δημοσίευμα ενός Ελβετικού περιοδικού. Ο άλλοτε ραββίνος Μιχαήλ Έσσεσ στο βιβλίο του «**Ο ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΗ**»

γράφει: «Οι αετοί πετούνε ήδη πάνω από την κοιλάδα του Αρμαγεδδώνα. Ο Θεός ετοιμάζει γι' αυτούς ευωχία που μέλλει να διαρκέσει ΕΠΤΑ ΜΗΝΕΣ. Είναι ένα νέο είδος αετών, που δεν είχε φανεί ως τώρα και έκανε την εμφάνισή του στο Ισραήλ. Οι αετοί αυτοί πολλαπλασιάζονται μ' ένα ρυθμό τριπλάσιο του κανονικού. Είναι ένα σημείο του τέλους των καιρών». Ο Ιωήλ Ντάρμπυ, ο αρθρογράφος του περιοδικού που δημοσίευσε την παραπάνω πληροφορία του Μιχαήλ Έσσεσ, ζήτησε πριν την ανακοινώσει, να επαληθεύσει την αυθεντικότητά της.

Σύμφωνα με την αφήγηση του ίδιου, τηλεφώνησε στον πάστορα Archie Mackinney, Διευθυντή της Αμερικανικής Μεσσιανικής Εταιρίας του Ισραήλ, ο οποίος τον διαβεβαίωσε πως η πληροφορία αυτή είναι κάτι παραπάνω από αληθινή. Τα όρνεα αυτά, που άλλοτε γεννούσαν ένα μόνο αυγό, τώρα γεννούνε τέσσερα αυγά και έχουν τόσο πληθυνθεί που σκεπάζουν σαν σύννεφα τον ουρανό, σε έκπληξη των κατοίκων των περιοχών προς Βορρά του Ισραήλ.

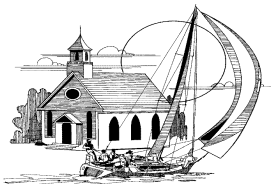
Η παρουσία τόσων όρνεων νεκροφάγων στο Βορρά του Ισραήλ, δεν είναι άσχετη με όσα αναφέρει ο Ιεζεκιήλ για την αποτυχημένη επίθεση της Ρωσίας εναντίον της Παλαιστίνης: «*Θέλεις πέσει επί των ορέων του Ισραήλ, συ, και πάντα τα τμήματά σου, και οι λαοί οι μετά σου, θέλω σε δώσει εις τα ΠΤΕΡΩΤΑ ΟΡΝΕΑ παντός είδους, και (εις) τα ΘΗΡΙΑ του αγρού, εις κατάβρωμα*» (Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:4). Επίσης, πιο κάτω στο εδάφιο ΛΘ/39: 18, ο προφήτης του Θεού σε μια δραματική περιγραφή θα μιλήσει για το σύναγμα των όρνεων που θα επιπέσουν στη νεκρή στρατιά για να φάνε τις σάρκες των ισχυρών και να πιουν το αίμα των αρχόντων της Γης. Αυτή η τρομερή κρίση, που όμοιά της δεν έχει γνωρίσει ποτέ η ανθρωπότητα, είναι στο εγγύς μέλλον, έρχεται πολύ γρήγορα.

Μια άλλη λεπτομέρεια που μας αναφέρει η θεόπνευστη Βίβλος είναι ότι: «*...Κι αυτοί που κατοικούν τις πόλεις Ισραήλ θα βγουν έξω, και θα βάλουν στη φωτιά και θα κάψουν τα όπλα, και τις ασπίδες και τους θυρεούς, τα τόξα και τα βέλη, και τα ακόντια και τις λόγχες, και μ' αυτά θα καίνε φωτιά ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ, και δεν θα πάρουν ξύλα από το χωράφι, ούτε θα κάψουν από τους δρυμούς, επειδή, θα καίνε φωτιά από τα όπλα, και θα λεηλατήσουν αυτούς που τους λεη-*

λάττησαν, και θα λαφυραγωγήσουν αυτούς που τους λαφυραγώγησαν, λέγει ο Κύριος ο Θεός» (Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:9-10 /μετ.ΠΕΡ).

Η λεπτομέρεια στο σκηνικό της περιγραφής αυτής είναι ότι οι κάτοικοι της περιοχής θα καίνε, αντί για ξύλα, τα όπλα της στρατιάς των επιδρομέων για επτά συνεχή χρόνια. Η λεπτομέρεια αυτή θα έδινε αφορμή σε κάθε σκεπτικιστή να αμφιβάλλει για τον καιρό της εκπλήρωσης της προφητείας. Όμως από το ίδιο περιοδικό δίνεται η πληροφορία ότι η Ρωσία, γνωρίζοντας ότι το Ισραήλ διαθέτει την πυρηνική ενέργεια και άγνωστο αριθμό πυρηνικών αντιδραστήρων, ικανών να αντιμετωπίσουν τον μεταλλικό οπλισμό των επιτιθέμενων, χρησιμοποιεί για την κατασκευή των όπλων της ένα άλλο υλικό, το «Lingostone», το οποίο είναι προϊόν ξύλου πιο ανθεκτικό από το μέταλλο και που σήμερα χρησιμοποιείται κατά διάφορους τρόπους στη βιομηχανία για ειρηνικούς σκοπούς. Τμήματα αυτού του προϊόντος δοκιμάστηκαν στη φωτιά και καίγονται σαν κάρβουνο. Η προφητεία της Αγίας Γραφής αναφέρει ότι το Ισραήλ θα καίει για επτά χρόνια τα εγκαταλειμμένα όπλα των επιδρομέων.

Επίσης η Βίβλος μας αναφέρει ότι οι νεκροί θα είναι τόσοι πολλοί, που εκτός από τα όρνεα που θα τους τρώνε, οι Ισραηλίτες θα τους θάβουν επί επτά μήνες συνέχεια: *«Και ο οίκος Ισραήλ θα τους χώνει για ΕΠΤΑ ΜΗΝΕΣ, για να καθαρίσουν τη γη. Και ολόκληρος ο λαός της γης θα τους χώνει, και θα είναι σ' αυτούς η ημέρα ονομαστή, κατά την οποία δοξάστηκε, λέγει ο Κύριος ο Θεός» (Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:12-13/μετ.ΠΕΡ).*

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ «Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ»

Ο προφήτης Δανιήλ στο ΙΑ/11:40 (σταματώντας εκεί να μας αναφέρει για το βασιλιά του Βορρά, και μας συνεχίζουν για την επίθεση αυτή ο Ιεζεκιήλ και ο Ιωήλ), συνεχίζει να μας λέγει για τον «**βασιλιά που πράττει κατά τη θέλησή του**», τον Αντίχριστο, ο οποίος διαβαίνει και κυριαρχεί στη «γη της δόξης» την Παλαιστίνη, καταστρέφει την Αίγυπτο, η Λιβύη και η Αιθιοπία που είχαν συμπράξει με το «**βασιλιά του Βορρά**», την Ρωσία και τους συμμάχους της, τώρα υποτάσσονται σ' αυτόν και τον ακολουθούν και νικητής πλέον ανακηρύσσεται **ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ**.

Είναι χαρακτηριστικό γεγονός, πόσο πολύ οι λαοί της Γης έχουν ήδη μιλήσει γι' αυτήν την παγκόσμια κυριαρχία του Υπέρ-Ηγέτη. Η εποχή μας, έστω και υποσυνείδητα, απλώνει τα χέρια της προς ένα «σωτήρα» τύπου θρησκευτικού δικτάτορα. Όλοι βλέπουν ότι η αναρχία, διαφθορά και η εγκληματικότητα αυξάνουν αλματώως σε παγκόσμια κλίμακα, οι παλιές αξίες της «ηθικής» αρχίζουν να εγκαταλείπονται για χάρη της ηδονιστικής και αισθησιακής ζωής, η οποία κολακευτικά αποκαλείται «νέα ηθική» και τέλος τα «υπερόπλα» να βρίσκονται στα χέρια άθεων ηγετών, οι οποίοι δεν θα διστάσουν να τα χρησιμοποιήσουν, αν αυτό το υπαγορεύσουν οι κατακτητικές τους βλέψεις

Μια ιδέα φαίνεται να κυριεύει τη συνείδηση των ανήσυχων ανθρώπων και η ιδέα αυτή είναι ότι τα παγκόσμια προβλήματα και γενικά η ένταση της σημερινής εποχής πρέπει να αντιμετωπιστούν από έναν «**ισχυρό άνδρα**» ο οποίος θα διαθέτει παγκόσμιο κύρος και επιβολή:

1. Ο σύγχρονος ιστορικός **Άρνολντ Τόυνμπυ**, στο δωδεκάτομο έργο του για την παγκόσμια ιστορία, γράφει: «*Δίνοντας στην αν-*

θρωπότητα όλο και περισσότερα θανατηφόρα όπλα και κάνοντας τον κόσμο ταυτόχρονα και διαρκώς αλληλοεξαρτώμενο οικονομικά και τεχνολογικά, οδηγήθηκε η ανθρωπότητα σε τέτοια κατάσταση αμηχανίας, ώστε είμαστε έτοιμοι να **ΘΕΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΚΑΙΣΑΡΑ**, που θα μπορέσει να δώσει στον κόσμο ενότητα και ειρήνη». Επίσης, σε μια ραδιοφωνική ομιλία του, είπε: «Η ανθρωπότητα τελεί υπό την πίεση συνεχώς αυξανόμενων αριθμών όπλων, πιο τρομερών και φονικών, συνάμα δε ωθείται προς μίαν συνεχώς και περισσότερη οικονομική ανεξαρτοποίηση. Η σημερινή τεχνολογία την έχει φέρει σε ένα τέτοιο βαθμό απελπισίας και απόγνωσης, ώστε να έχει ωριμάσει αρκετά ως προς την ιδέα να **δεχθεί ένα νέο ΚΑΙΣΑΡΑ**, που θα μπορούσε να δώσει στον κόσμο ενότητα και ειρήνη».

2. Ο **Έμερυ Ρηβς** στο βιβλίο «ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ» γράφει: «Για να μιλήσουμε καθαρά, η κρίση του 20^{ου} αιώνα σημαίνει πως ο πλανήτης μας πρέπει κατά ένα βαθμό να τεθεί κάτω από **ΕΝΙΑΙΟ ΕΛΕΓΧΟ**».

3. Ο **Ρόμπερτ Χάτσινς**, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου, γράφει: «Ο άνθρωπος έχει να εκλέξει μεταξύ **ειρήνης και αυτοκτονίας** και η μόνη λύση για να αποφύγει κάποιος τον πόλεμο είναι να εγκαθιδρύσει μια **ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ**».

4. Οι **κύκλοι των σοφών**, προσκολλημένοι στις αναζητήσεις της ατομικής ενέργειας, βεβαιώνουν πως «η ειρήνη και η ασφάλεια δεν μπορούν να εξασφαλιστούν παρά μόνο με ένα **ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**». Εδώ έχουμε την προαναγγελία της ένωσης του κόσμου κάτω από έναν κοινό ηγεμόνα.

5. Ένας άλλος σχολιαστής γράφει: «Επιτέλους η ανθρωπότητα βρήκε και πάλι αυτόν που επιθυμεί και αναζητεί πυρετωδώς στη διαδρομή των αιώνων, ο **ΥΠΕΡ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ ο επισκιάζων το Θείο μεγαλείο**. Επιτέλους η ανθρωπότητα μπορεί να μείνει εκστατική μπροστά σε εκείνον που ανταποκρίνεται πλήρως στις πιο εσώτερες επιθυμίες της, γιατί το μεγάλο Θηρίον **«εγένετο κατ' εικόνα των ζωικών ενστίκτων»** που κατοικούν στις ανθρώπινες

καρδιές και η μεγάλη ανταρσία του Θηρίου εναντίον του Θεού είναι Η ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΜΑΣ. Οι άνθρωποι χειροκροτούν το Θηρίον, τον Αντίχριστο, γιατί χάρη σ' αυτό και στην περήφανη επίδειξη της δύναμής του (θέληση προς δύναμη), μπορούν του λοιπού να πιστέψουν στο αρχαίο ευαγγέλιο της Γης: **“ΝΑΙ, ο άνθρωπος είναι ισχυρός. ΝΑΙ, μπορεί να αυτοδιαθέτει. ΝΑΙ, μπορεί να αμφισβητήσει τη μοίρα του και να περιφρονήσει το θάνατο”.....».**

6. Ο πρώην γενικός Γραμματέας του Ν.Α.Τ.Ο. κ. **Λουντς**, σε συνέντευξή του για την ένωση της Ευρώπης, είπε: **«Η ΕΟΚ έχει κάνει μεγάλα βήματα και έχει πολλές επιτυχίες. Οι επιτυχίες της είναι κυρίως στον οικονομικό τομέα. Ξεπέρασε και την ενεργειακή κρίση χωρίς μεγάλες απώλειες. Εκεί που υστερεί είναι ο πολιτικός τομέας. Καμιά πρόοδος δεν συντελέστηκε. Είναι ανάγκη να βρεθεί μια ΗΓΕΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ μεγάλου αναστήματος, που θα αναλάβει να συνενώσει τα έθνη της Ευρώπης και πολιτικά».** Κάποιοι που δεν γνωρίζουν την Βίβλο, θα προσπερνούσε αυτή τη δήλωση, σαν μια συνηθισμένη δήλωση χωρίς σημασία. Αλλά όμως, όποιος είναι εξοικειωμένος με τα εσχολογικά γεγονότα της Αγίας Γραφής, στα λόγια αυτά διακρίνει την ιδέα που καλλιεργείται συστηματικά, μια ιδέα που προετοιμάζει το δρόμο ενός Ηγέτη, ο οποίος δεν θα είναι μόνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά όλου του κόσμου και ο οποίος θα στραφεί εναντίον **«εις πάντα λεγόμενον Θεόν ή σεβασμα»** (βλ. Β' Θεσσαλονικείς Β/2:3-9).

7. Κάποιος άλλος γράφει: **«Η ΒΑΒΥΛΩΝΑ των ΕΘΝΩΝ, θα κυβερνηθεί και διατηρηθεί από ένα πνεύμα έξοχο. Έναν άνθρωπο που θα ΕΝΩΣΕΙ στο πρόσωπό του όλα τα δώρα τα ποικίλα και διάφορα της φυλής. Θα είναι πνεύμα στρατιωτικό και ταυτόχρονα πολιτική φυσιολογία, ρήτορας και οικονομολόγος, σοφός και δημαγωγός, τυραννικός και φιλελεύθερος, τιμώμενος και φοβούμενος, λατρευόμενος και μισούμενος, θα έχει ασφαλώς εμβαθύνει στον αποκρυφισμό για να μπορεί να διαθέτει τις δυνάμεις του κάτω κόσμου».**

8. Ο γνωστός συγγραφέας **Τζωρτζ Γουέλς** γράφει σχετικά: **«Για**

να εγκαθιδρυθεί και να διατηρηθεί **το ΙΔΕΩΔΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΘΕ-
ΣΤΩΣ**, θα πρέπει να εξευρεθεί **ένας ικανός Αρχηγός** για να το
διευθύνει, προικισμένος με διανοητικότητα που θα ξεπερνά την
ανθρώπινη στάθμη και του πλέον εξελιγμένου ανθρώπου».

9. Ο πολύ γνωστός συγγραφέας στο χριστιανικό κόσμο **Ρενέ
Πας** (Rene Pache), στο βιβλίο του «**Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ**» γράφει: «**Οι μάζες αρέσκονται να κυβερνώνται από ένα
ισχυρό χέρι. Θα κλείνουν με θαυμασμό μπροστά στον πιο ΜΕΓΑΛΟ
ΑΡΧΗΓΟ όλων των καιρών. Οι άνθρωποι εθέλχτηκαν από τη στρα-
τιωτική και εθνική δόξα και οι ισχυροί λαοί ονειρεύτηκαν μία ΠΑ-
ΓΚΟΣΜΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ. Θα είναι λοιπόν, όλοι υπερήφανοι να ανήκουν
σε μία αυτοκρατορία που θα αγκαλιάζει όλη τη Γη**». Δεν υπάρχει
καμιά αμφιβολία, πως τα λόγια αυτά μιλάνε με καθαρότητα και σα-
φήνεια για την εμφάνιση και την κυριαρχία αυτής της φοβερής προ-
σωπικότητας, που δεν θα είναι άλλη από τον Υπέρ-Ηγέτη, ο οποίος
θα φανερωθεί ως ο μόνος «σωτήρας» της ταραγμένης ανθρω-
πότητας.

Τα στοιχεία για την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κυβέρνη-
σης υπάρχουν. Υπάρχει άμεση επικοινωνία των λαών με τη χρήση
τηλεοπτικών μέσων δια δоруφόρου, υπάρχει ταχεία μεταφορά ατό-
μων και αγαθών, καθόσον οι αποστάσεις μεταξύ των κρατών έχουν
εκμηδενισθεί με την κατασκευή υπερσύγχρονων αεροπλάνων, υ-
πάρχουν φοβερά όπλα, όπως πυρηνικά βλήματα, που μπορούν να
πλήξουν σε λίγα λεπτά οποιοδήποτε μέρος της Γης, η οικονομία
μπορεί να ελέγχεται απόλυτα μέσω των ηλεκτρονικών υπολογι-
στών και τέλος οι κυβερνήσεις των κρατών αντιμετωπίζουν κατα-
πιεστικά προβλήματα, με αποτέλεσμα ο κόσμος να ψάχνει να βρει
τον ηγέτη που θα του προσφέρει τη λύση των προβλημάτων του.
Ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία δεν υπήρχαν οι ιδεώδεις κοινωνικές,
τεχνολογικές και πολιτικές συνθήκες και γενικά οι κατάλληλες προ-
ϋποθέσεις, που υπάρχουν στις ημέρες μας, για την επιβολή μιας
παγκόσμιας κεντρικής εξουσίας

◆ Η Ρωσία λοιπόν, από τη μια μεριά μαζί με τους συμμάχους
της, θα έχει πέσει επάνω στα όρη του Ισραήλ και θα έχει συντριφτεί

και ο Αντίχριστος από την άλλη μεριά, θα έχει κυριαρχήσει επάνω στον κόσμο. Σε αυτό το στάδιο ακριβώς θα τοποθετήσει την εικόνα του μέσα στο ναό, ο οποίος θα έχει ήδη ξαναχτιστεί, για να λατρευτεί σαν Θεός και στη συνέχεια θα καθίσει ο ίδιος στο ναό του Θεού και θα δείχνει, θα παρουσιάζει τον εαυτό του σαν θεό και θα ζητήσει λατρεία και προσκύνηση θεϊκή και αναγνώριση παγκόσμια στο πρόσωπό του.

Εδώ είναι που αποκαλύπτεται ποιος είναι στην πραγματικότητα. Στο σημείο αυτό ξεσκεπάζεται και από ειρηνικός βασιλιάς (ηγέτης) που ιππεύει σε άλογο λευκό και φέρνει ειρήνη στον κόσμο (βλ. Αποκάλυψη ζ'/6:2), τώρα παρουσιάζεται σαν «θηρίο» με άγρια ένστικτα. Είναι το θηρίο για το οποίο μας αναφέρουν ο Δανιήλ στο Ζ/7^ο κεφάλαιο και ο απ. Ιωάννης στο ΙΓ/13^ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Η δύναμή του θα είναι καθαρά Σατανική (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/13:2, Β' Θεσσαλονικείς Β/2:9) και θα βοηθείται από κάποιον θρησκευτικό ηγέτη, που παρουσιάζεται και αυτός σαν θηρίο και τον οποίο η Αγία Γραφή αποκαλεί «ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΗ» (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/13: 11-17, ΙΘ/19:20). Αυτός θα κάνει σημεία και τέρατα (θαύματα) για να στηρίξει τη βασιλεία του πρώτου θηρίου, του Αντίχριστου.

Στο 13^ο (ΙΓ') κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης ο Αντίχριστος αναφέρεται σαν το θηρίο που ανεβαίνει από τη θάλασσα, ενώ ο «Ψευδοπροφήτης» αναφέρεται σαν το θηρίο που ανεβαίνει από τη γη και που έχει δύο κέρατα *«όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων. Και ενήργει όλην την εξουσία του πρώτου θηρίου ενώπιον αυτού, και έκαμε την γην και τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι το θηρίον το πρώτον...»* (βλ. ΙΓ/13:11-12). «**Αρνίου**» μέσα στην Αγία Γραφή είναι ο Ιησούς Χριστός, είναι το «αρνίου το εσφαγμένο προ καταβολής κόσμου» (βλ. Αποκάλυψη ζ'/6, Ησαΐας ΝΓ/53:7, Ιωάννης Α/1:29,36, Α' Πέτρου Α/1:19/κλπ.). Εδώ βλέπουμε ότι ο Ψευδοπροφήτης είχε δύο κέρατα *«όμοια με αρνίου»*, παρουσιαζόταν σαν τον Ιησού, αλλά όμως *«ελάλει ως δράκων»*, μιλούσε σαν το Διάβολο, ο οποίος είναι *«ο δράκων ο μέγας, ο όφεις ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην»* (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ/12:9). Το ότι είχε δύο κέρατα, αυτό φανερώνει τη διπλή εξουσία του, τη θρησκευτική και την πολιτική, όπως ακριβώς συμβαίνει ση-

μερα με την κατεστημένη «Ορθόδοξη» και «Καθολική» εκκλησία, οι οποίες διαθέτουν ισχυρά κέντρα λήψης πολιτικών αποφάσεων και ειδικότερα η Καθολική. Αντίθετα, το Αρνίο το εσφαγμένο (ο Ιησούς) έχει επτά κέρατα, που συμβολίζουν την πληρότητα της εξουσίας του Θεού (Αποκάλυψη Ε/5:6).

Ο Ψευδοπροφήτης θα παρουσιασθεί ως θρησκευτικός ηγέτης και θα πλανήσει τους κατοίκους της γης με τα σημεία (θαύματα) που θα κάνει. Θα έχει τέτοια δύναμη από το Σατανά για να στηρίξει την εξουσία του πρώτου θηρίου, του Υπέρ-Ηγέτη, ώστε θα μπορεί να κάνει την εικόνα του Αντίχριστου, που θα έχει τοποθετηθεί μέσα στο ναό «να μιλήσει». Ο κόσμος ευκολόπιστος και θρησκόληπτος καθώς είναι θα το δεχτεί αυτό σαν θαύμα από τον Θεό. Άλλωστε αυτό θα γίνει πάρα πολύ εύκολα πιστευτό, γιατί ο Διάβολος έχει φροντίσει μέσα στην πάροδο των αιώνων να το εδραιώσει στη συνείδηση των χριστιανών με τα διάφορα «θαύματα» που ακούνε (π.χ. η τάδε εικόνα δάκρυσε ή κουνήθηκε, κλπ.). Όταν η εικόνα του θηρίου «μιλήσει» όλος ο κόσμος θα τρέξει να δει το «θαύμα».

Βέβαια θα πρέπει να αναφέρουμε και την πνευματική εκπλήρωση της προφητείας αυτής. Οι άνθρωποι υποτάσσονται και προσκυνούν, όχι κάποια υλική εικόνα, αλλά τον Αντίχριστο και το σύστημά του, το οποίο το κάνουν εικόνα και είδωλο μέσα στην καρδιά τους. Είναι το πνεύμα της πλάνης που εργάζεται επάνω στις ζωές των ανθρώπων, ώστε να υποταχτούν στο σύστημα του Υπέρ Ηγέτη και στη συνέχεια να τον προσκυνήσουν. Ο Ψευδοπροφήτης, το δεύτερο θηρίο, θα δώσει πνεύμα και ζωή στο σύστημα του πρώτου θηρίου, του Αντίχριστου και με την ενέργεια δαιμονικών θαυμάτων, που θα τα παρουσιάζει σαν του Θεού, καθώς και με τη διακήρυξη αγάπης και παγκόσμιας ενότητας, θα κάνει τους ανθρώπους να εμπιστευτούν και να υποταχτούν στον επερχόμενο Ηγέτη.

Ο επερχόμενος Υπέρ-Ηγέτης θα διακηρύξει ότι είναι «**Θεός**» και ταυτόχρονα θα αναδειχτεί «**Παγκόσμιος Κυρίαρχος**». Θα είναι ένας φοβερός άνθρωπος, ο οποίος θα έχει τόση δύναμη και θα διαθέτει τόση επιρροή, ώστε στην κυριολεξία **θα μαγνητίζει** τους ανθρώπους και για ένα χρονικό διάστημα θα είναι ο **ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ** και ο **ΠΙΟ ΣΤΥΓΕΡΟΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ** από όλους, όσους γνώρισε

η ανθρωπότητα, γι' αυτό και η περίοδος της παγκόσμιας κυριαρχίας του, και ειδικότερα αναφερόμαστε στα δεύτερα τριάμισι χρόνια της βασιλείας του, θα είναι γνωστή ως η περίοδος της «μεγάλης θλίψης». Θα είναι η μεγαλύτερη θλίψη όλων των εποχών και θα είναι τόσο φοβερά και τρομερά τα δεινά που θα επιπέσουν επάνω στην ανθρωπότητα, ώστε οι άνθρωποι θα δαγκώνουν τη γλώσσα τους από τον πόνο και θα επιθυμούν το θάνατο για να γλιτώσουν από την τραγική κατάσταση που θα βρίσκονται, αλλά δεν θα τον βρίσκουν: *«Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσῃ οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσιν εὐρεῖ αὐτόν, καὶ θέλουσιν ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φεύγει ἀπ' αὐτῶν»* (βλέπε: Αποκάλυψη κεφ. ζ'/6:16, Θ'/9:6, Ιζ'/16:10). Θα συμβούν τέτοια συγκλονιστικά και τρομακτικά γεγονότα, που αν ο Κύριος δεν έκανε έλεος και να μειώσει την περίοδο αυτή, δεν θα σωζόταν κανένας άνθρωπος επάνω στο πρόσωπο της Γης, γεγονός που το είχε προείπει ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, μιλώντας για τα γεγονότα αυτά: *«Διότι τότε θέλει εἶσθαι θλίψις μεγάλη, ἣ ὁποία δὲν ἐγένεεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδέ θέλει γέινει. Καὶ ἀν ΔΕΝ ΣΥΝΕΤΕΜΝΟΝΤΟ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δὲν ἤθελε σωθῆ ΟΥΔΕΜΙΑ ΣΑΡΞ, δια τοὺς ἐκλεκτοὺς ὁμως θέλουσι συντηθῆ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι»* (Ματθαῖος ΚΔ/24:21-22).

◆ Ένα άλλο βασικό χαρακτηριστικό της περιόδου της απόλυτης κυριαρχίας του επερχόμενου παγκόσμιου Ηγέτη θα είναι ότι θα θελήσει να μεταβάλλει τους νόμους και τις εποχές και γενικά να ανατρέψει την υπάρχουσα τάξη των πραγμάτων και να δημιουργήσει μια Νέα Τάξη Πραγμάτων. Θα καταργήσει τους νόμους και «νόμος» θα είναι το δικό του θέλημα (Δανιήλ ΙΑ/11:36). Θα κηρύξει τον ερχομό μιας **Νέας εποχής** επάνω στη Γη, η οποία θα διαδεχτεί τη **Χριστιανική εποχή**, όπως έγινε με την περίοδο της Καινής Διαθήκης του Θεού που διαδέχτηκε την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Πιστεύω ότι οι ορολογίες «Νέα Τάξη Πραγμάτων» και «Νέα Εποχή» (New Age), που ακούγονται πολύ συχνά από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από τους πολιτικούς, οικονομολόγους, κλπ., γίνεται γιατί υπάρχει σκοπιμότητα σε αυτό. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Υπέρ-Ηγέτης θα διακηρύξει τον ερχομό της «**Αντι-Χριστιανικής Διαθήκης**», με ταυτόχρονη κατάργηση της Καινής Διαθήκης: *«Και*

θέλει ΛΑΛΗΣΕΙ λόγους εναντίον του Υψίστου, και θέλει ΚΑΤΑΤΡΕΧΕΙ του αγίους του Υψίστου, και θέλει διανοηθή ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΛΛΗ καιρούς και νόμους...»(Δανιήλ Ζ/7:25).

Πριν κλείσουμε το κεφάλαιο αυτό, θα αναφερθούμε επιγραμματικά, με λίγα λόγια, για το κίνημα της «**Νέας Εποχής**». Για περισσότερες λεπτομέρειες επ' αυτού υπάρχει πλούσια βιβλιογραφία (χριστιανική και μη) που μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να ανατρέξει. Η Νέα Εποχή είναι κατ' εξοχή ένα πνευματιστικό κίνημα που προωθεί τις πολιτικές και οικονομικές προσπάθειες των ηγετών των διαφόρων Κρατών για την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης. Η θρησκευτική δοξασία της Νέας Εποχής είναι ο «**πανθεϊσμός**», σύμφωνα με τον οποίο δεν υπάρχει προσωπικός Θεός, δημιουργός του σύμπαντος, αλλά υπάρχει η δύναμη της ζωής που διαπερνά ολόκληρο το ζωικό και φυτικό βασίλειο και φυσικά τις ανθρώπινες υπάρξεις, άρα ο άνθρωπος είναι Θεός, ή τουλάχιστον μέρος του Θεού.

Λόγω αυτής της πίστης οι πανθειστές υποστηρίζουν την αναγκαιότητα μιας παγκόσμιας κυβέρνησης, ώστε να υπάρχει παγκόσμια ενότητα για να διαδίδεται πιο εύκολα η δύναμη της ζωής και ο άνθρωπος να ανέλθει σε ανώτερα επίπεδα ύπαρξης. Σύμφωνα με τον πανθεισμό ο άνθρωπος δεν πεθαίνει ποτέ, αλλά μεταλλάσσεται σε άλλα επίπεδα ζωικής μορφής (μετενσαρκώνεται). Αυτό βέβαια δεν είναι κάτι το νέο, αλλά ξεκινά μέσα από τον κήπο της Εδέμ, όπου ο Διάβολος είπε στην Εύα και τον Αδάμ ότι (1) δεν θα πεθάνουν ποτέ και (2) θα είναι σαν τον Θεό (Γένεσις Γ/3:4-5).

Το πανθειστικό κίνημα της Νέας Εποχής είναι καθαρά διδασκαλία του Σατανά, γι' αυτό και οι βαθιά μνημένοι στο κίνημα αυτό, είναι μνημένοι στις απόκρυφες θρησκείες της Ανατολής. Άλλωστε και όλες οι θρησκείες της αρχαιότητας ήταν πανθειστικές, καθόσον προέρχονται από την αρχαία Βαβυλώνα. Ο άρχοντας του κόσμου αυτού, ο Διάβολος, οδηγεί τον άνθρωπο στη δημιουργία μιας Νέας Παγκόσμιας Τάξης πραγμάτων, η οποία παρουσιάζεται με ελκυστικό προσωπείο στον άνθρωπο, που για να τον εξαπατήσει χρησιμοποιεί κάθε πρόσφορο τρόπο, ένας από τους οποίους είναι και η χρησιμοποίηση καταστημάτων πώλησης υγιεινών και οικολογικών

τροφών. Στα καταστήματα αυτά βρίσκει κάποιος πληροφοριακά έντυπα που με «αθώο» τρόπο οδηγούν τον ενδιαφερόμενο στην υποσυνείδητη αποδοχή των δοξασιών του κινήματος της Νέας Εποχής.

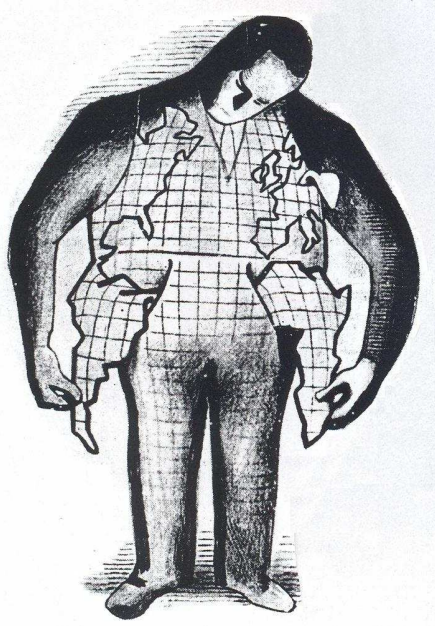
Ιστορικά, η Νέα Εποχή ιδρύθηκε στη Νέα Υόρκη από τη Ρωσίδα «μέντιουμ» **Έλενα Μπλαβάτσκι**. Η κοσμοθεωρία της και η ηθική της είναι ινδουϊστική και κατά μέρος βουδιστική, διαμορφώνοντας ένα πανθεϊστικό χαρακτήρα. Διεθνώς είναι γνωστή ως «**Νιου Εϊτζ**» (New Age) και ασχολείται με την παγκόσμια εναρμόνιση των θρησκειών στην επερχόμενη εποχή του Υπέρ-Ηγέτη και σαν σύμβολό της φέρει συνήθως το σχήμα και τα χρώματα του Ουράνιου Τόξου. Οι οπαδοί της Νέας Εποχής θεωρούν ότι αφήσαμε ήδη πίσω την εποχή του ΙΧΘΥΟΣ (του Χριστού) και μπήκαμε στην Νέα Εποχή του ΥΔΡΟΧΟΟΥ, όπου τα πάντα αλλάζουν και δημιουργείται η Υδροχοϊκή Εποχή. Η εποχή αυτή προετοιμάζει την ανθρωπότητα για να υποδεχτεί το «Μεσσία», το «Νέο Χριστό» της εποχής του Υδροχόου, που είναι ο Αντίχριστος, ο παγκόσμιος δικτάτορας.

Στην πραγματικότητα η περίοδος της Νέας Εποχής του επερχόμενου Υπέρ-Ηγέτη, θα είναι η εποχή της επικυριαρχίας στον κόσμο των σκοτεινών δυνάμεων. **Η «Νέα Εποχή» θα περιλαμβάνει:** (1) Νέα Παγκόσμια Τάξη πραγμάτων, (2) Νέα Παγκόσμια Κυβέρνηση, (3) Νέο Παγκόσμιο Ηγέτη, που πιθανό να είναι γνωστός ως «Μετρέγια», (4) Νέα Παγκόσμια Θρησκεία, (5) Νέο Παγκόσμιο Οικονομικό Σύστημα, (6) Επιβολή Παγκόσμιου Φόρου, (7) Εφαρμογή Παγκόσμιας Πιστωτικής Κάρτας, (8) Παγκόσμιος βίαιος περιορισμός των γεννήσεων, (9) Παγκόσμια μύηση των μαζών στο πλανητικό σύστημα, που είναι γνωστή ως «**εωσφορική μύηση**», (10) Εφαρμογή Παγκόσμιας Πράξης Κάθαρσης για όσους αντιδράσουν στην υλοποίηση του σχεδίου της κίνησης της Νέας Εποχής και τέλος (11) Επιβολή του Υδροχοϊκού Πολιτισμού, ο οποίος για να επιτευχθεί θα πρέπει να καταστραφεί ο Χριστιανικός και Ιουδαϊκός πολιτισμός.

Η σατανική θρησκεία της Νέας Εποχής, την ονομασία και το έμβλημα της οποίας φέρουν πολλοί ανύποπτοι, έχει εισχωρήσει και επεκταθεί σε μεγάλο βαθμό και στην Ελλάδα και την ακολουθούν

άτομα από όλες τις κοινωνικές τάξεις και κάθε ηλικίας. Οι Υδροχοϊκοί Νεο-Εποχίτες συνιστούν στους οπαδούς τους να εκτελούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα και να εκκλησιάζονται για να μπορούν με αυτό τον τρόπο να εργάζονται για αλλαγές «εκ των έσω», ώστε οι «κοσμικοί χριστιανοί» να βρεθούν ομαδικά ώριμοι για μια δυναμική τροποποίηση της πίστης τους.

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι «Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ είναι η σύγχρονη μορφή όλων των αρχαίων αποκρυφιστικών και μυστηριακών θρησκειών, που εμφανίζονται συνήθως με φιλανθρωπικό, ειρηνιστικό και θρησκευτικό προσωπείο». Το κίνημα αυτό, η Θεοσοφία, οι Λέσχες και οι Στοές, διάφορες παγκόσμιες Οργανώσεις και Ιδρύματα, κλπ. είναι πρόδρομοι του συστήματος του Αντίχριστου.

Ο ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΠΕΡ-ΗΓΕΤΗΣ
(από την εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 30.12.1984)

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

«ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ : Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ»

1. Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΛΙΨΗ

Βρισκόμαστε στην περίοδο που ο επερχόμενος Ηγέτης έχει ανακηρυχτεί παγκόσμιος κυρίαρχος και ασκεί δικτατορική εξουσία. Σ' ένα κόσμο που μόνο πολέμους, θλίψεις και καταστροφές γνώρισε, συνθήματα ειρήνης, προόδου και ευημερίας βρίσκουν άμεση απήχηση μέσα στις κουρασμένες καρδιές των ανθρώπων. Τα μηνύματα του παγκόσμιου δικτάτορα θα μεταδίδονται ζωντανά από τα τηλεοπτικά μέσα ταυτόχρονα σε όλο τον κόσμο, που θα υποκλίνεται με θαυμασμό μπροστά σε μια τέτοια μεγαλοφυΐα. Η εξυπνάδα του και η αντίληψή του θα είναι υπερφυσικές, αφού θα κυριαρχείται και θα κατευθύνεται από τον ίδιο το Σατανά. Ο έλεγχος που θα ασκεί επάνω στον άνθρωπο θα είναι απόλυτος σε όλους τους τομείς δράσης του, στον πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και θρησκευτικό τομέα. Κάθε αντίθετη άποψη και ενέργεια στο πρόγραμμά του, κάθε αντιφρονούντας θα συντριβεται χωρίς έλεος.

Η ωραιοποίηση της διεθνούς κατάστασης κρατάει πολύ λίγο και το σκηνικό αλλάζει αρκετά γρήγορα. Η ασεβής και βλάσφημη στάση του Υπέρ-Ηγέτη προς τον Θεό και η δολοφονία εκατοντάδων αγίων ανθρώπων του Θεού θα επιφέρουν την κρίση του Θεού επάνω στη γη, με αποτέλεσμα ο κόσμος να αρχίσει να δυσανασχετεί μαζί του, να τον αμφισβητεί και να ξεσηκώνεται εναντίον του. **Είναι η δεύτερη περίοδος των τριάνμισι ετών**, όπου η ανθρωπότητα θα γνωρίσει τις τραγικότερες στιγμές της ιστορίας της, η μια καταστροφή θα διαδέχεται την άλλη. Ο Δανιήλ στο κεφ.ΙΒ/12:11 αναφέρει ότι η περίοδος αυτή θα είναι **1290** ημέρες, περίπου τριάνμισι χρόνια, ενώ ο απ. Ιωάννης στην Αποκάλυψη αναφέρει ότι θα

είναι **1260** ημέρες ή 42 μήνες, δηλαδή ακριβώς τριάμισι χρόνια (βλ. Αποκάλυψη ΙΑ/11:2, ΙΒ/12:6, ΙΓ/13:5). Όπως έχουμε αναφέρει θα είναι η φοβερότερη περίοδος της ανθρώπινης ιστορίας, που εάν οι ημέρες δεν «συντετέμνοντο» δεν θα σωζόταν κανένας άνθρωπος, θα είναι μια περίοδος που ποτέ δεν υπήρξε στο παρελθόν και ούτε πρόκειται να υπάρξει μετά, αλλά η πρόνοια όμως του Θεού θα είναι επάνω στον Ισραήλ, ο οποίος θα σωθεί: *«Ουαί! διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη, όμοια αυτής δεν υπήρξε, και είναι ΚΑΙΡΟΣ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑΣ του Ιακώβ, πλην θέλει σωθεί εξ αυτής»* (Ιερεμίας Λ/30:7). Ο προφήτης Δανιήλ μας δίνει μία παρόμοια περιγραφή: *«Εν τω καιρώ εκείνω θέλει εγερθή Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου, και θέλει είσθαι ΚΑΙΡΟΣ ΘΑΙΨΕΩΣ, η οποία ποτέ δεν έγινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού, και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο λαός σου...»* (Δανιήλ ΙΒ/12:1- κειμ.ΝΒ).

Τέλος, ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός περιέγραψε τη φοβερή αυτή περίοδο, λέγοντας ότι θα αρχίσει «με το βδέλυγμα της ερημώσεως» που είπε ο Δανιήλ, δηλαδή με τη βεβήλωση του ναού που στο μεταξύ θα έχει ξαναχτιστεί: *«Επειδή, τότε θα υπάρχει ΜΕΓΑΛΗ ΘΑΙΨΗ, που δεν έγινε από την αρχή του κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε θα γίνει. Και αν ΔΕΝ ΠΕΡΙΚΟΠΤΟΝΤΑΝ οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμιά σάρκα, για χάρη, όμως, των εκλεκτών θα περικοπούν εκείνες οι ημέρες...»* (Ματθαίος ΚΔ/24:21-22 /μετ.ΠΕΡ). Η πιο λεπτομερής όμως περιγραφή της περιόδου της μεγάλης θλίψης βρίσκεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, στο κεφάλαιο Ις´/16^ο, της οποίας μας περιγράφονται τα τρομερά δεινά που θα συμβούν προς το τέλος της μεγάλης θλίψης και λίγο πριν την έλευση του Ιησού Χριστού.

Όπως ήδη έχουμε αναφέρει, οι κρίσεις του Θεού επάνω στη γη έρχονται υπό μορφή 7 σφραγίδων, 7 σαλπίγγων και 7 φιαλών. Στο 6^ο (ς´) κεφάλαιο της Αποκάλυψης αρχίζει το άνοιγμα των σφραγίδων και αφορούν βασικά τα πρώτα τριάμισι χρόνια της ηγεμονίας του Αντίχριστου. **Η πρώτη σφραγίδα** (“ΛΕΥΚΟΣ ΙΠΠΟΣ”) μας σκιαγραφεί τη φυσιογνωμία του επερχόμενου παγκόσμιου Ηγέτη, ο οποίος θα εμφανιστεί σαν ειρηνοποιός. **Η δεύτερη σφραγίδα** (“ΙΠΠΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ”) αναφέρεται στον πόλεμο που θα ακολουθήσει με την άνοδο στην εξουσία του Υπέρ-Ηγέτη. Είναι η επίθεση

της Ρωσίας με τους συμμάχους της εναντίον του Ισραήλ. **Η τρίτη σφραγίδα** (“ΙΠΠΟΣ ΜΕΛΑΣ”) περιγράφει την πείνα, η οποία είναι το φυσικό αποτέλεσμα ενός πολέμου. **Η τέταρτη σφραγίδα** (“ΙΠΠΟΣ ΩΧΡΟΣ”) περιγράφει την άλλη φυσική κατάληξη ενός πολέμου και της πείνας, που είναι ο θάνατος. Αναφέρεται ότι το ένα τέταρτο των κατοίκων της γης θα πεθάνουν στην περίοδο αυτή. **Η πέμπτη σφραγίδα** αναφέρεται στο μεγάλο διωγμό που θα υποστούν όσοι θα πιστέψουν στον Ιησού και δεν θα ακολουθούν το σύστημα του Αντίχριστου. Εδώ η «Εκκλησία της Λαοδίκειας» σφραγίζει τη μαρτυρία της με το ίδιο το αίμα της. Για την Εκκλησία της Λαοδίκειας και για τις υπόλοιπες έξι, που αναφέρονται στα κεφάλαια Β/2° και Γ/3° της Αποκάλυψης, θα μιλήσουμε στα επόμενα κεφάλαια. **Η έκτη σφραγίδα** περιγράφει έναν τρομερό σεισμό, ο οποίος θα έχει σαν αποτέλεσμα την οικολογική διατάραξη, όχι μόνο του πλανήτη μας, αλλά ολόκληρου του πλανητικού συστήματός μας. Θα είναι τόσο φοβερά τα δεινά που θα προέλθουν από το άνοιγμα των **6** σφραγίδων που οι άνθρωποι θα *«λέγουνσι προς τα όρη και τας πέτρας, Πέσετε εφ’ ημάς, και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ, διότι ήλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθή;»* (Αποκάλυψη κεφ. ζ’/6: 16-17). Θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι 6 αυτές σφραγίδες-κρίσεις είναι απλώς η αρχή. Άλλωστε βρισκόμαστε ακόμα στα πρώτα τριάμισι χρόνια, όπου ο Αντίχριστος εμφανίζεται σαν ειρηνικός Ηγέτης.

Με το άνοιγμα **της έβδομης σφραγίδας** στο κεφ. Η/8° της Αποκάλυψης βγαίνουν μέσα από αυτή **7** σάλπιγγες, οι οποίες είναι ειδικές καταστροφές επάνω στην ανθρωπότητα. **Η πρώτη σάλπιγγα** αναφέρεται στη φοβερή οικολογική καταστροφή του πλανήτη Γη, όπου το ένα τρίτο του φυτικού βασιλείου θα καταστραφεί. **Η δεύτερη σάλπιγγα** αναφέρεται στο θάνατο το ενός τρίτου των κτισμάτων που ήσαν μέσα στη θάλασσα, γιατί η θάλασσα έγινε «αίμα». **Η τρίτη σάλπιγγα** αναφέρεται στη μόλυνση των ποταμών και των πηγών, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να πεθάνουν από έλλειψη νερού. **Η τέταρτη σάλπιγγα** αναφέρεται σε μια χωρίς προηγούμενο διατάραξη του ηλίου, της σελήνης, των πλανητών και

γενικά του πλανητικού μας συστήματος.

Οι επόμενες 3 σάλπιγγες αναφέρονται στις φοβερότερες πληγές που γνώρισε ποτέ ο άνθρωπος. Ήδη βρισκόμαστε στα δεύτερα τριάμισι χρόνια της κυριαρχίας του Αντίχριστου. Είναι τόσο φοβερές οι τρεις αυτές κρίσεις, που η Αγία Γραφή κάνει ιδιαίτερη προειδοποίηση: «...*Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης, δια τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι*» (Αποκάλυψη Η/8:13). **Η πέμπτη σάλπιγγα** αναφέρεται σε μια παγκόσμια δαιμονοκατάληψη, σε τέτοιο μεγάλο βαθμό, που όσοι θα πληγούν και βασανιστούν από τα δαιμόνια, θα ζητούν το θάνατο για να γλιτώσουν, αλλά δεν θα τον βρίσκουν: «...*Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι άνθρωποι τον θάνατον, και δεν θέλουσιν ευρεί αυτών, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φεύγει απ' αυτών.....*» (Αποκάλυψη Θ/9:6). **Η έκτη σάλπιγγα** αναφέρεται στην εισβολή των βασιλέων της Άπω Ανατολής που έρχονται με στρατό 200 εκατομμυρίων ανδρών. Σκοπός του φοβερού αυτού στρατού είναι να εξαφανίσει το ένα τρίτο της ανθρωπότητας (Αποκάλυψη Θ/9:18)

Και φθάνουμε στη τελευταία σειρά των κρίσεων. Με τον ήχο της **έβδομης σάλπιγγας** (κεφ.ΙΑ/11:15) ξεσπούν νέες κρίσεις επάνω στη γη, που αναφέρονται σαν οι φιάλες της οργής του Θεού. Και **οι επτά φιάλες των κρίσεων** αναφέρονται στο Ιζ'/16° κεφάλαιο της Αποκάλυψης και βασικά είναι οι ίδιες κρίσεις με τις 7 σάλπιγγες, απλά ο Λόγος του Θεού μας δίνει μια διαφορετική αποκάλυψη της όλης τραγικής κατάστασης. Καθώς οι 7 άγγελοι θα χύνουν τις φιάλες, μεγάλες καταστροφές θα ξεσπούν: Οι άνθρωποι θα γεμίσουν με πληγές και θα έχουν τρομερούς πόνους (**ΠΡΩΤΗ ΦΙΑΛΗ**), η θαλάσσια ζωή θα πεθάνει (**ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΙΑΛΗ**), οι ποταμοί και οι πηγές των νερών θα μολυνθούν και θα γίνουν σαν αίμα (**ΤΡΙΤΗ ΦΙΑΛΗ**), οι ουρανοί θα διαταραχθούν με αποτέλεσμα να υπάρχουν φοβερές οικολογικές καταστροφές (**ΤΕΤΑΡΤΗ ΦΙΑΛΗ**).

Δεν είναι απαραίτητο οι καταστροφές αυτές να οφείλονται σε υπερφυσικές ενέργειες του Θεού. Σήμερα όλοι γνωρίζουμε ότι αυτά μπορούν να συμβούν και με ένα πυρηνικό πόλεμο, εφόσον βέβαια το επιτρέψει ο Θεός. Ο πυρηνικός πόλεμος μπορεί να προξενήσει

μαζικούς θανάτους ανθρώπων, καταστροφή του ζωικού και του φυτικού βασιλείου και διατάραξη του πλανητικού μας συστήματος. Εξαιτίας της πυρηνικής ενέργειας οι άνθρωποι θα υφίστανται ραδιενεργό κάψιμο στο σώμα τους και τα αγαθά της διατήρησης του ανθρώπου στη ζωή (νερό και τρόφιμα) θα δηλητηριάζονται.

Δαιμονική δραστηριότητα ακολουθεί την **ΠΕΜΠΤΗ ΦΙΑΛΗ**, όπως συνέβηκε και με την αντίστοιχη πέμπτη σάλπιγγα. Αναφέρει η Αγία Γραφή επ' αυτού ότι: *«Και ο πέμπτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού ΕΠΙ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ, και έγεινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού δια τους πόνους αυτών και δια τα έλκη αυτών, και ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΝ από των έργων αυτών»* (Αποκάλυψη Ις'/16:10-11/κειμ.ΝΒ). Η οργή του Θεού είναι εναντίον του θρόνου του θηρίου, εναντίον του Αντίχριστου και των δυνάμεων που τον ακολουθούν και τον στηρίζουν. Παρ' όλο όμως τις κρίσεις του Θεού εναντίον τους, αυτοί ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝ, συνεχίζουν να ζουν μέσα στην αμαρτία και στην αποστασία τους. Η **ΕΚΤΗ ΦΙΑΛΗ**, όπως και η έκτη σάλπιγγα, αναφέρεται στην αποξήρανση του ποταμού Ευφράτη, για να ετοιμαστεί ο δρόμος των βασιλέων που έρχονται από την Άπω Ανατολή με στρατό 200 εκατομμυρίων ανδρών (ίσως και γυναικών).

Η **ΕΒΔΟΜΗ ΦΙΑΛΗ** της οργής του Θεού αρχίζει με ένα τρομερά μεγάλο σεισμό *«ο οποίος δεν έγεινεν αφού οι άνθρωποι υπήρξαν επί της γης, τόσοσιν πολλά μέγαςος σεισμός»* (Αποκάλυψη Ις'/16: 17-18). Η κρίση αυτή του Θεού θα συμβεί καθώς οι στρατοί της γης θα συγκεντρώνονται στην περιοχή της Μέσης Ανατολής για την ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ στη μάχη του Αρμαγεδδώνα. Ο κόσμος ολόκληρος θα σειστεί στην κυριολεξία (δεν είναι αυτό σχήμα λόγου), όλος ο πλανήτης Γη θα συγκλονιστεί. Μεγάλες πόλεις θα καταστραφούν ή θα εξαφανιστούν, πολλά νησιά θα βουλιάξουν, τα βουνά θα αλλάξουν μορφή, τίποτα δεν θα παραμείνει στην προηγούμενη κατάστασή του, όλα θα αλλάξουν. Θα είναι μια εποχή τόσο μεγάλης θλίψης, που αν δεν τελείωνε με τον ερχομό του Ιησού στη Γη, κανένας άνθρωπος δεν θα επιζούσε.

Δεν θα αναφερθούμε περισσότερο για την επταετή περίοδο της "μεγάλης θλίψης", απλά μια μικρή ενημέρωση κάναμε, ώστε να μην αφήσουμε κάποιο κενό στην εξιστόρηση των πολεμικών γεγονότων που θα λάβουν χώρα κατά την επταετία της διακυβέρνησης του κόσμου από τον Αντίχριστο.

2. ΟΙ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ

Πιστεύω ότι για να καταλάβουμε τη χρονική πορεία του όλου δράματος, που θα παιχτεί κατά την επταετή κυριαρχία του παγκόσμιου Υπέρ-Ηγέτη, θα πρέπει να αναφερθούμε στη θαυμαστή προφητεία του Δανιήλ για τις εβδομήντα εβδομάδες:

24. Εβδομήντα εβδομάδες διορίστηκαν για τον λαό σου, και για την άγια πόλη σου, ώστε να συντελεστεί η παράβαση, και να τελειώσουν οι αμαρτίες, και να γίνει εξιλέωση για την ανομία, και να εισαχθεί αιώνια δικαιοσύνη, και να σφραγιστεί η όραση και η προφητεία και να χριστεί ο Άγιος των αγίων.

25. Γνώρισε, λοιπόν, και κατάλαβε, ότι από την έκδοση του προστάγματος για να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ, μέχρι του Χριστού του Ηγήτορα, θα είναι ΕΠΤΑ (7) εβδομάδες και ΕΞΗΝΤΑ ΔΥΟ (62) εβδομάδες, η πλατεία και το τείχος θα οικοδομηθεί ξανά, μάλιστα σε καιρούς στενοχώριας.

26. Και, μετά τις εξήντα δύο εβδομάδες, ο Χριστός θα εκκοπεί, όμως όχι για τον εαυτό του, και ο λαός του ηγήτορα, ο οποίος θα έρθει, θα αφανίσει την πόλη και το αγιαστήριο και θα έρθει το τέλος της με κατακλυσμό, και μέχρι το τέλος του πολέμου είναι διορισμένοι αφανισμοί.

27. Και θα κάνει στερεή διαθήκη με τους πολλούς για ΜΙΑ (1) ΕΒΔΟΜΑΔΑ, και στη μέση της εβδομάδας θα σταματήσει η θυσία και η προσφορά, κι επάνω στο πτερύγιο του ιερού θα είναι ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩΣΗΣ, και μέχρι τη συντέλεια του χρόνου, θα δοθεί διορία στον ερημωτή» (Δανιήλ Θ/9:24-27, μετ.ΠΕΡ).

Η προφητεία αυτή (που βασικά αφορά τον λαό Ισραήλ και την

πόλη Ιερουσαλήμ), αναφέρεται σε μια μεγάλη χρονική περίοδο, η οποία συνολικά είναι «εβδομήντα εβδομάδες» και οι οποίες χωρίζονται σε 3 μικρότερες ομάδες: ΕΠΤΑ (7) εβδομάδες, ΕΞΗΝΤΑ ΔΥΟ (62) εβδομάδες και ΜΙΑ (1) εβδομάδα. Η λέξη «εβδομάδα» στην κυριολεξία αναφέρεται σε «επτάδα ΕΤΩΝ» και όχι σε «επτά ΗΜΕΡΕΣ» (βλ. Γένεσις ΚΘ/29:28-29, Αριθμοί ΙΔ/14:34, Ιεζεκιήλ Δ/4:4-6). Η έναρξη της περιόδου των 70 εβδομάδων αναφέρεται με απόλυτη χρονική ακρίβεια, δηλαδή θα αρχίσει «*από την έκδοση του προστάγματος για να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ*» (Θ/9:25).

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της προφητείας είναι ότι αναφέρεται σε 2 διαφορετικούς ηγήτορες (η μετάφραση του Ν.Βάμβα αναφέρει “ηγούμενος”), είναι «*ο Χριστός ο Ηγήτορας*» (εδ.Θ/9: 25) και είναι «*ο Ηγήτορας, ο οποίος θα έρθει*» (εδ.Θ/9:26). Η περίοδος των πρώτων 69 εβδομάδων (7 και 62) αφορά κυρίως την εμφάνιση του **πρώτου Ηγήτορα**, του Μεσσία του Ισραήλ που είναι ο Ιησούς Χριστός. Μετά τις 62 εβδομάδες ο Χριστός «*θα εκκοπεί*» και η Ιερουσαλήμ θα καταστραφεί από το λαό του **δεύτερου Ηγήτορα**, ο οποίος πρόκειται να έρθει (εδ. Θ/9:26).

Απομένει πλέον η τελευταία εβδομάδα, η 70ή εβδομάδα (7 έτη), στην αρχή της οποίας συνάπτεται μια «στερεή συνθήκη-συμφωνία» μεταξύ του δεύτερου ηγήτορα που θα έρθει και του λαού Ισραήλ, πλην στη μέση της εβδομάδας (στο μέσον δηλαδή των 7 ετών) ο ηγήτορας αυτός θα αθετήσει τη διαθήκη, θα στήσει το βδέλυγμα της ερήμωσης μέσα στο ναό και θα επακολουθήσει μια σκοτεινή και φοβερή περίοδος (εδ.Θ/9:27).

Αναλυτικότερα, η έναρξη των 70 εβδομάδων του Δανιήλ άρχισε όταν δόθηκε από το βασιλιά της Περσίας Αρταξέρξη το **445 π.Χ.** η εντολή στο Νεεμία να ξαναχτιστεί η Ιερουσαλήμ και μάλιστα αυτό έγινε στο 20^ο έτος της βασιλείας του και κατά τον Εβραϊκό μήνα Νισάν (βλ. Νεεμίας Β/2:1-20). Οι πρώτες 7 εβδομάδες (**49 έτη**) αφορούν το χρόνο που χρειάστηκε να ξαναχτιστεί η Ιερουσαλήμ. Οι επόμενες 62 εβδομάδες (**434 έτη**) αφορούν το χρονικό διάστημα που θα περνούσε μέχρι να «εκκοπεί» ο Μεσσίας. Η πρόσθεση των δύο αυτών χρονικών περιόδων, μας δίνουν 69 εβδομάδες, δηλαδή **483 έτη**, τα οποία τελείωσαν όταν ο Χριστός απορρίφθηκε

από το λαό Ισραήλ και σταυρώθηκε, γεγονός που συνέβηκε το έτος 32 μ.Χ. περίπου (βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ, σελίδα 291).

Θα ήθελα να κάνω μια αναγκαία διευκρίνιση: Από το 445 π.Χ. μέχρι το 32 μ.Χ. στην πραγματικότητα δεν είναι **483** έτη, αλλά **476** έτη. Οι Ιουδαίοι ακολουθούσαν το σεληνιακό έτος των 360 ημερών και όχι το ηλιακό έτος των 365 ημερών και 1/4 για το δίσεκτο έτος που ακολουθούμε εμείς σήμερα. Άρα έχουμε:

$$69 \text{ εβδομάδες } \times 7 \text{ έτη} = 483 \text{ προφητικά έτη } \times 360 \text{ ημ. (σεληνιακό έτος)} = \\ 173.880 \text{ ημέρες} : 365 \frac{1}{4} \text{ ημ. (ηλιακό έτος)} = 476 \text{ έτη.}$$

Τις 173.880 ημέρες τις διαιρούμε με το 365 και 1/4 που αντιστοιχεί με το σημερινό ηλιακό ημερολόγιο και έτσι βρίσκουμε τα πραγματικά έτη, που είναι 476. Από την 1η Νισάν (14 Μαρτίου) του έτους 445 π.Χ. μέχρι την 10 Νισάν (10 Απριλίου) του έτους 32 μ.Χ. έχουμε ακριβώς 476 έτη, δηλ. 69 προφητικές εβδομάδες του Δανιήλ. Ίσως ρωτήσει κάποιος «Τι σημαντικό συνέβηκε στις 10 Νισάν του έτους 32 μ.Χ.»; Η απάντηση είναι απλή, αλλά ταυτόχρονα είναι και συγκλονιστική, γιατί στην ημερομηνία αυτή συνέβηκε ένα προφητικό γεγονός με παγκόσμια ιστορική αξία.

Στις 10 Νισάν μπήκε στην Ιερουσαλήμ ο Ιησούς Χριστός «*επί πόλιν όνου καθήμενος*» και μετά από 4 ημέρες, στις 14 Νισάν, σταυρώθηκε. Τον Απρίλιο του έτους 32 μ.Χ. ο Χριστός «**ΘΑ ΕΚΚΟΠΕΙ**», που σημαίνει ότι έχουμε τη λήξη των 69 προφητικών εβδομάδων του Δανιήλ Θ/9:24-27 (ή τη λήξη της 173.880ής ημέρας). Ο θάνατος του Ιησού Χριστού δεν ήταν για τον εαυτό Του, αλλά θα γινόταν ο αντικαταστάτης του κάθε αμαρτωλού ανθρώπου, θα πέθαινε για μένα και για σένα. Θα έπρεπε λοιπόν «*να εκκοπεί, όχι για τον εαυτό του*» και έτσι «*να γίνει εξιλέωση για την ανομία*».

Η προφητεία συνεχίζει και λέγει ότι μετά το θάνατο του πρώτου Ηγήτορα, του Μεσσία, θα έρθει ο λαός του δεύτερου ηγήτορα «*να αφανίσει την πόλη και το αγιαστήριο*», γεγονός που συνέβηκε μετά από 40 χρόνια, το έτος 70 μ.Χ., οπότε καταστράφηκε η πόλη της Ιερουσαλήμ και ο ναός της. Το χαρακτηριστικό είναι η λέξη «*να αφανίσει*», που δεν σημαίνει απλά καταστροφή, αλλά μια ολοκληρωτική εξαφάνιση της πόλης, όπως και έγινε. Μια καταστροφή

που έχει την αρχή της το 66 μ.Χ. και κορυφώνεται το έτος 69 μ.Χ., κατά το οποίο ο Ρωμαίος στρατηγός Βεσπασιανός πολιορκεί την Ιερουσαλήμ, πλην όμως δεν προχώρησε ο ίδιος στην κατάληψή της, γιατί ο θάνατος του Νέρωνα τον ανάγκασε να επιστρέψει στη Ρώμη, όπου και ανακηρύχθηκε αυτοκράτορας. Την επιχείρηση τη συνέχισε ο γιος του Τίτος, ο οποίος μετά από 5 μηνών πολιορκία, κατέλαβε την πόλη Ιερουσαλήμ και την κατέστρεψε ολοσχερώς μαζί με το ναό της.

Ο Μεσσίας «κόβεται» στις 69 εβδομάδες, απομένει ακόμα να εκπληρωθεί μια εβδομάδα, δηλαδή επτά έτη, που αναφέρεται στο εδάφιο Θ/9:27 της προφητείας του Δανιήλ:

«...Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εν ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙ, και εν ΤΩ ΗΜΙΣΕΙ της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερύγιον (του ιερού θέλει είσθαι) ΤΟ ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ και έως της συντελείας (του καιρού), θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν».

Στην προφητεία αυτή έχουμε την εμφάνιση ενός παγκόσμιου ηγήτορα, που θα προέρχεται από την αναβιούμενη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και που η διάρκεια της ηγεμονίας του θα είναι «μία εβδομάδα», δηλαδή 7 έτη, είναι **«το μικρόν κέρας»** που αναφέρει ο Δανιήλ στο κεφάλαιο Ζ/7:8,20. Από την ημερομηνία όπου ο Μεσσίας «κόβεται», μέχρι την εμφάνιση του δεύτερου ηγήτορα, του Αντίχριστου, μεσολαβεί μια χρονική περίοδος απροσδιόριστης διάρκειας, είναι η περίοδος της χάρης του Θεού, είναι η περίοδος που ο Θεός δέχεται τον κάθε αμαρτωλό που θα αναγνωρίσει τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό του σωτήρα. Η περίοδος της χάρης θα τελειώσει με την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας του Χριστού και την εμφάνιση στο διεθνή προσκήνιο του επερχόμενου παγκόσμιου δικτάτορα, γνωστός ως Αντίχριστος.

Η επίγεια διακονία του Ιησού Χριστού ήταν τριάμισι χρόνια. Όταν βρισκόταν κρεμασμένος στο σταυρό του Γολγοθά και εξέπνευσε, λέγοντας το «τετέλεσται», συνέβηκε ένα γεγονός εξαιρετικής σημασίας για τους Ιουδαίους **«το ΚΑΤΑΠΙΕΤΑΣΜΑ του ναού εσχίσθη εις δύο, από άνωθεν έως κάτωθεν...»** (βλ. Μάρκος ΙΕ/15:37-39,

Λουκάς ΚΓ/23:44-46, Ματθαίος ΚΖ/27: 50-54). Με το σκίσιμο του καταπετάσματος, που χώριζε τα «άγια των αγίων» από το υπόλοιπο μέρος του ναού, **σταμάτησε η θυσία των ζώων και η προσφορά μέσα στο ναό, σαν μέσο εξιλέωσης των αμαρτιών**, όπως είχε διαταχθεί από τον Μωυσή στην Παλαιά Διαθήκη. Από τότε οι Ιουδαίοι, έχουν αντικαταστήσει το ναό με τις σημερινές συναγωγές και περιμένουν με λαχτάρα να ξαναχτιστεί ο ναός τους για να αρχίσουν και πάλι τις θυσίες και τις προσφορές (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Λεπτομέρειες για το σκίσιμο του καταπετάσματος, διάβασε στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ**» - κωδικός 19).

Στο Δανιήλ κεφ. Θ/9:27 βλέπουμε ότι στο μισό της εβδομάδας, όταν στήνεται μέσα στο ναό το βδέλυγμα της ερήμωσης, σταματά η θυσία και η προσφορά. Το κοινό χαρακτηριστικό των δύο αυτών γεγονότων είναι ότι έχουμε: (1) τα τριάμισι χρόνια διακονίας του Ιησού Χριστού, που τελειώνουν με την κατάργηση της θυσίας και της προσφοράς μέσα στο ναό και (2) τα δεύτερα τριάμισι χρόνια της επταετίας του Αντίχριστου, που αρχίζουν όταν σταματά μέσα στο ναό η θυσία και η προσφορά. Έχουμε συνολικά επτά χρόνια (τριάμισι του Ιησού και τριάμισι του Αντίχριστου). **Τα πρώτα τριάμισι χρόνια του Αντίχριστου, τι γίνονται;** Είναι η περίοδος που ο Υπέρ-Ηγέτης προσπαθεί να αντιποιηθεί και να μιμηθεί κατά πάντα το έργο του Ιησού Χριστού, ώστε να εξαπατήσει τον κόσμο και να ανακηρυχτεί παγκόσμιος Ηγέτης. Είναι η περίοδος που θα έχει συνάψει μια «συνθήκη» με το λαό Ισραήλ, αλλά που θα την διασπάσει στο μέσον της επταετίας.

3. Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

Μέσα στην πολεμική δίνη των καταστάσεων των εσχάτων καιρών, ένα σημαντικό ερώτημα γεννιέται, «**Άραγε η Κίνα, τι θα κάνει; Τι ρόλο θα παίξει στις εξελίξεις αυτές;**» Είναι χαρακτηριστικό ότι πριν τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, είχε γραφτεί στο Ρωσικό τύπο ότι «**Η Αμερική συνομώτησε με τον άλλο κολοσσό, τον Κίτρινο Δράκοντα, για να με κλείσουν στη μέση.**» Δεν αποκλείεται η Ρωσία, εξαιτίας αυτού του φόβου και για να προλάβει τετελεσμένα

γι' αυτή γεγονότα, να επιτεθεί αμέσως εναντίον της Αμερικής, του Ισραήλ και της Σαουδαραβίας, όπου είναι τα πετρέλαια για να τα καταλάβει. Όπως αναφέραμε όμως θα πέσει επάνω στα όρη του Ισραήλ και θα εξολοθρευτεί. Ο Κίτρινος Δράκοντας μαζί με τους άλλους λαούς της Άπω Ανατολής, αφού θα έχει φύγει από τη μέση η Ρώσικη Αρκούδα, θα έρθουν στη Μέση Ανατολή για να διεκδικήσουν την κυριαρχία της Γης από τον Αντίχριστο, ο οποίος θα αντιπροσωπεύει το Δυτικό κόσμο.

Στρατιές ολόκληρες θα συγκεντρωθούν στη γη της Παλαιστίνης, προς το τέλος της επταετίας. Ο πρώτος πόλεμος θα γίνει στα πρώτα τριάντα χρόνια και συνέχεια αυτού του πολέμου θα είναι ο δεύτερος και τελευταίος πόλεμος, όπως ήδη αναφέραμε από τις προφητείες του Δανιήλ, ότι *«...αγγελίαι εκ της ανατολής και εκ του βορρά θέλουσι ταραξεί αυτόν (τον Αντίχριστο), δια τούτο θέλει εκβή μετά θυμού μεγάλου, δια να αφανίση και να εξολοθρεύση πολλούς»* (Δανιήλ ΙΑ/11:44).

Αναφέρεται ότι η Κίνα διαθέτει στρατό, σε ενέργεια και διαθεσιμότητα, άνδρες και γυναίκες, περισσότερο από 200 εκατομμύρια, ότι έχει διεισδύσει στη ζωή πολλών Αφρικανικών λαών και ότι έχει κατασκευάσει στρατιωτικούς δρόμους πολλών εκατοντάδων μιλίων μέσα από τα Ιμαλάια όρη με κατεύθυνση προς τη Μέση Ανατολή. Επίσης, η Ρωσία έχει κατασκευάσει δύο τεράστια και πολυέξοδα φράγματα, το ένα στον ποταμό Νείλο του Ασσουάν και το άλλο στον ποταμό Ευφράτη, με τα οποία μπορούν οι ποταμοί αυτοί να ξεραθούν, όταν οι ανάγκες το επιβάλλουν: *«...Και ο έκτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον ΕΥΦΡΑΤΗΝ, και εξήραθη το ύδωρ αυτού, δια να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων των από ανατολών ηλίου..... Και συνήθροισεν αυτούς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραϊστί “Αρμαγεδδών”...»* (Αποκάλυψη Ις'/16:12,16 /κειμ.ΝΒ).

Οι ηγεμόνες της Άπω Ανατολής με το στρατό των 200 εκατομμυρίων, αφού διαβούν τον Ευφράτη ποταμό τον οποίο θα αποξηράνουν, θα συγκεντρωθούν στη Μέση Ανατολή για να διεκδικήσουν την κυριαρχία και τη διοίκηση της Γης. Η τελική αναμέτρηση και η φοβερή σύγκρουση θα γίνει στην κοιλάδα του Αρμαγεδ-

δώνα. «Αρμαγεδδών» είναι το όρος Μειγιδώ, που βρίσκεται μπροστά στη Ναζαρέτ και αποτελεί μια τεράστια τριγωνική κοιλάδα, **Μειγιδώ - Θαβώρ - Γελβουέ**. Η κοιλάδα αυτή έχει πλάτος 25 χλμ. και μήκος 35 χλμ. και είναι φημισμένη από ιστορικές μάχες που έχουν γίνει εκεί στα αρχαία χρόνια για τη διεκδίκηση της κυριαρχίας του κόσμου. Υπήρξε το σταυροδρόμι όλων των λαών της Γης. Αιγύπτιοι, Ασσύριοι, Βαβυλώνιοι, Πέρσες, Έλληνες, Ρωμαίοι, Ιουδαίοι, Εθνικοί, Σαρακηνοί, Σταυροφόροι, Τούρκοι, Άραβες, Ναπολέον Βοναπάρτης, κλπ., όλοι πέρασαν από την κοιλάδα **Μειγιδώ** και έδωσαν μάχες για την παγκόσμια ηγεμονία. Ο Ιωήλ την ονομάζει κοιλάδα «**Ιωσαφάτ**» και «**κοιλάδα της δίκης**» (Ιωήλ Γ/3:2,12,14). Η κοιλάδα αυτή θα είναι το επίκεντρο του πολέμου, γιατί ο πόλεμος θα επεκτείνεται σ' ολόκληρη τη γη της Παλαιστίνης.

Αυτό τον πόλεμο τον περιγράφουν με λεπτομέρειες τα παρακάτω κεφάλαια της Αγίας Γραφής:

(1) Το Γ/3^ο κεφάλαιο του Ιωήλ (το κεφ. Β/2^ο αναφέρεται για τον πρώτο πόλεμο, την επίθεση της Ρωσίας). Στο Γ/3:2 λέγει: «*Θέλω συνάξει έτι ΠΑΝΤΑ τα έθνη, και θέλω καταβιβάσει αυτά εις την κοιλάδα Ιωσαφάτ*». Ο Ιωήλ, πριν αναφέρει τα λόγια αυτά στην αρχή του κεφ.Γ/3^ο, στο τέλος του κεφ. Β/2^{ου} λέγει «*Και μετά ταύτα...*», δηλαδή, μετά τα γεγονότα του πρώτου πολέμου θα συνάξει «*πάντα τα έθνη*».

(2) Το κεφ.Ις'/16 της Αποκάλυψης, το κεφ.Ιθ/19 στο οποίο εμφανίζεται ο Κύριος Ιησούς για να κάνει την κρίση Του και τέλος το κεφ.ΙΗ/18 το οποίο αναφέρει ότι οι ηγεμόνες της Γης αναγνωρίζουν την κυριαρχία του Αντίχριστου επάνω στον κόσμο και στρέφονται εναντίον του Υιού του Θεού και των αγίων Του.

◆ Ο πόλεμος αυτός, στο τέλος της επταετίας, προμηνύεται τρομερός. Δεν θα προφτάσουν όμως οι στρατοί να πολεμήσουν μεταξύ τους, γιατί θα συμβεί ένα άλλο απρόσμενο γεγονός, που θα τους αναγκάσει να συμμαχήσουν μεταξύ τους.

Στον αιώνα μας και στις τελευταίες δεκαετίες, γίνεται από όλα τα μαζικά μέσα ενημέρωσης και πληροφόρησης μια μεγάλη

προσπάθεια «πλύσης εγκεφάλου» με τα φαινόμενα επίσκεψης εξωγήινων από άλλους μακρινούς πλανήτες και γαλαξίες, εξωγήινοι που είχαν έρθει στο παρελθόν στη Γη και δημιούργησαν μεγάλους πολιτισμούς. Όλοι μιλούν για τα λεγόμενα **U.F.O.** ή στα Ελληνικά **A.T.I.A (Αγνωστού Ταυτότητας Ιπτάμενα Αντικείμενα)**, όλοι μιλούν για τον Έρικ Φον Νταίνικεν, τον Ισαάκ Ασίμωφ, τον Άρθουρ Κλαρκ, κλπ., και πολλά έργα έχουν γυριστεί στον κινηματογράφο, πολλά από τα οποία θεωρούνται αριστουργήματα του είδους, με αποτέλεσμα να προβάλλονται συχνά στις μικρές και στις μεγάλες οθόνες, όπως για παράδειγμα είναι **«Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ»** (STAR WARS), **«ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ ΤΡΙΤΟΥ ΤΥΠΟΥ»** (CLOSE ENCOUNTERS OF THE THIRD KIND), **«ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ»** (STAR TREK), **«Ο ΕΞΩΓΗΪΝΟΣ»** (ET), **«Η ΑΦΙΞΗ»** (THE ARRIVAL), **«ΜΕΡΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ»** (INDEPENDENCE DAY), **«STAR GATE»**, **«AVATAR»**, **«FLASH GORDON»**, **«SUPERMAN»** **«Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ»** (PLANET OF THE APES), **«Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ»** (WAR OF THE WORLDS), κλπ, καθώς και πολλά **ντοκιμαντέρ** (National Geographic, Discovery Channel).

Πολλοί λέγουν ότι είδαν διαστημόπλοια και ήρθαν σε επαφή με εξωγήινους, περιγράφοντας τις εμπειρίες τους με «λεπτομέρειες» και μάλιστα ανέφεραν και τα ονόματά τους, το «παράξενο» όμως είναι ότι τα ονόματά τους συνήθως είναι όλα ονόματα αρχαίων δαιμονικών θεοτήτων. Όλη αυτή η προσπάθεια, δεν είναι παρά, **ή φαντασίες, ή παραποίηση πραγματικών γεγονότων ή συνήθως είναι δαιμονικές φανερώσεις ή καταλήψεις, γιατί ο Διάβολος είναι πανούργος στο να παραπλανά τον ευκολόπιστο άνθρωπο. Οτιδήποτε και να είναι, αυτό αποτελεί μια συστηματική και μεθοδική πλύση εγκεφάλου για τον κόσμο, ώστε **ο κόσμος να περιμένει κάποια επίσκεψη εξωγήινων.** Αυτό είναι το σχέδιο του Διαβόλου το οποίο σιγά-σιγά επιβάλλει μέσα στη συνείδηση των ανθρώπων.**

Ενώ λοιπόν οι λαοί της Γης θα είναι έτοιμοι για την **ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ**, θα φανεί από τον ουρανό ο Κύριος Ιησούς ερχόμενος με μυριάδες στρατεύματα που θα αποτελούνται από τους αγγέλους και τους αγίους Του. Αυτοί όμως θα νομίσουν ότι είναι

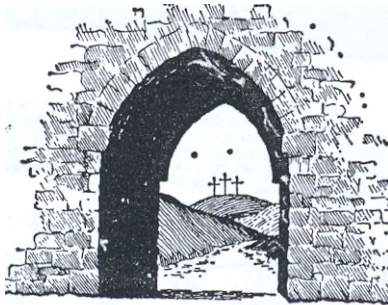
επιδρομή εξωγήινων, που έρχονται να καταλάβουν τη Γη και αντί να πολεμήσουν μεταξύ τους, συνάπτουν συμμαχία και στρέφονται να πολεμήσουν εναντίον του «*ερχομένου εν μέσω νεφελών*», εναντίον του Κυρίου Ιησού.

Αυτή την ένδοξη σκηνή την περιγράφει ο Ψαλμωδός στο Β/2° ψαλμό και ο Αββακούμ στο Γ/3° κεφάλαιο: «*Παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχθησαν ομού, κατά του Κυρίου και κατά του χριστού αυτού, λέγοντες, “Ας διασπάσωμεν τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψωμεν αφ’ ημών τας αλύσεις αυτών”...*» (Ψαλμός Β/2:2-3). Το ίδιο αναφέρεται και στην Αποκάλυψη ΙΘ/19:19, όπου ο απ. Ιωάννης γράφει: «*Και είδον το θηρίον και τους βασιλείς της γης, και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, δια να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επί του ίππου, και με το στρατεύμα αυτού...*».

Θα ρωτήσει κάποιος εύλογα «Είναι ποτέ δυνατόν ο άνθρωπος να πολεμήσει κατά του Θεού;» Όχι, και αυτό θα προκαλέσει το γέλιο του Κυρίου: «*Ο καθήμενος εν ουρανοίς θέλει γελάσει, ο Κύριος θέλει εκμνηστήσει αυτούς. Τότε θέλει λαλήσει προς αυτούς εν τη οργή αυτού και εν τω θυμώ αυτού θέλει συνταράξει αυτούς*» (Ψαλμός Β/2:4-5). Ο Ιησούς εμφανίζεται με δόξα και δύναμη και κάνει κρίση εναντίον των συγκεντρωμένων εθνών στην Παλαιστίνη για να σώσει τον πιστό Ισραήλ, ο οποίος θα έχει μείνει λίγος στον αριθμό, αλλά κάτω όμως από την πίεση των τρομερών γεγονότων αναγκάζεται να στραφεί προς τον αληθινό Μεσσία, προς Εκείνον τον οποίο οι προπάτορές του σταύρωσαν και «*την πλευρά Του εξεκέντησαν*» (βλέπε: Αποκάλυψη Α/1:7, Ζαχαρίας ΙΒ/12:10, Ιωάννης ΙΘ/19:34-37).

Να, γιατί σήμερα γίνεται τόση προσπάθεια να πεισθεί ο κόσμος ότι υπάρχουν εξωγήινοι, που κάποτε θα έρθουν εναντίον των κατοίκων του πλανήτη Γη. Αυτό επιδιώκει ο άρχοντας του κόσμου αυτού, ο Διάβολος, ώστε να παραπλανήσει τον κόσμο και να τον στρέψει εναντίον του Κυρίου των δυνάμεων, όταν Αυτός θα έρθει και πάλι. «Εξωγήινοι» πράγματι υπάρχουν, αλλά δεν είναι άνθρωποι, είναι οι άγγελοι του Θεού και η άγια νύμφη εκκλησία του Χριστού, που θα έρθουν με επικεφαλής τον αναστημένο και δοξασμένο Ιησού.

Με την έλευσή Του ο Ιησούς θα συντρίψει τον Άνομο, τον Αντίχριστο (Β΄ Θεσσαλονικείς Β/2:8), θα υποτάξει τα έθνη που θα έχουν επαναστατήσει εναντίον Του (Αποκάλυψη ΙΖ/17:14) και θα ελευθερώσει το Ιουδαϊκό υπόλοιπο. Τα δύο «θηρία», ο Αντίχριστος και ο Ψευδοπροφήτης, θα συλληφθούν και θα ριφθούν ζωντανοί στη «λίμνη του πυρός» (Αποκάλυψη ΙΘ/19:20) και ο Σατανάς θα δεθεί για χίλια έτη (Αποκάλυψη Κ/20:1-3). Τότε το περιφρονημένο όνομα του Κυρίου Ιησού θα αναγνωρισθεί και θα τιμηθεί από όλους και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι είναι «**Κύριος**» (Φιλιππησίους Β/2:9-11). Ο Υιός του Ανθρώπου, ο Κύριος Ιησούς, θα λάβει την εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει ποτέ (Ψαλμός Β/2:6, Δανιήλ Ζ/7:13-14).

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ❖ Β' έκδοση: 03/2003

Γ' έκδοση: 01/2018 (Σελίδες 84)

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως το μοναδικό ΜΕ-ΣΙΤΗ μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α΄ Τιμόθεου Β:5), είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπέτασματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Το βιβλίο αυτό, μαζί με τα βιβλία «ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» και «ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ» αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα. Αν και το κάθε βιβλίο είναι αυτοτελές, το ένα συμπληρώνει το άλλο.

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ «Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

1. ΤΟ ΑΠΡΟΣΜΕΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Είναι πολύ κοντά ο χρόνος που εκατοντάδες άνθρωποι από όλα τα μέρη της γης θα εξαφανιστούν μυστηριωδώς, χωρίς να αφήσουν πίσω τους το παραμικρό ίχνος και ταυτόχρονα πολλές πλάκες τάφων θα βρεθούν μετακινημένες. Αυτό δεν θα είναι το συναρπαστικό σενάριο κάποιας κινηματογραφικής ταινίας επιστημονικής φαντασίας, αλλά θα είναι ένα γεγονός τόσο πραγματικό, όσο πραγματικός είναι και ο αέρας που αναπνέουμε, χωρίς όμως να τον βλέπουμε. Θα είναι ένα γεγονός που θα προκαλέσει φοβερή σύγχυση και ταραχή στον κόσμο, πλην όμως, κάτω από τους επιδέξιους και επιτυχείς χειρισμούς και τους διπλωματικούς ελιγμούς του Υπέρ-Ηγέτη, το άστρο του οποίου τότε θα αρχίσει να αναδύεται στην παγκόσμια πολιτική σκηνή, θα ξεπεραστεί και έκθαμβος ο άνθρωπος θα αναφωνεί, λέγοντας *«Τις όμοιος με το θηρίον; Τις δύναται να πολεμήση με αυτό;»* (Αποκάλυψη ΙΓ/13:4). Όλοι οι άνθρωποι θα υποκλίνονται με δέος και θαυμασμό σ' αυτόν το «Μεγάλο Ηγέτη», σ' αυτή την έξοχη διάνοια, που όμοιά της δεν γνώρισε ποτέ ο κόσμος.

Διαβάζοντας κάποιος την Βίβλο, την Αγία Γραφή, κάνει δύο σημαντικές διαπιστώσεις, οι οποίες είναι ότι (1) ο Θεός πριν επιφέρει κάποια κρίση επάνω στους ασεβείς, τους προειδοποιεί για να μετανοήσουν, ώστε να μην έρθει η κρίση εναντίον τους, γιατί ο Θεός είναι «Θεός ΑΓΑΠΗΣ» και δεν θέλει να χαθεί κανένας, αλλά θέλει *«να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να έρθουν σε επίγνωση της Αλήθειας»* (βλ. Α' Τιμόθεου Β/2:4, Ιωάννης Γ/3:16), και (2) ελευθερώνει, βγάζει έξω από την επερχόμενη κρίση Του τους δίκαιους, αυτούς που υποτάσσονται με πίστη σ' Αυτόν και εκτελούν το άγιο θέλημα Του. Παραδείγματα έχουμε πολλά, αλλά τα πιο χαρακτηριστικά,

αλλά και γνωστά για όσους διαβάζουν την Βίβλο, είναι τα παραδείγματα από τη ζωή του Νώε και του Λωτ.

ΕΠΟΧΗ του ΝΩΕ: Η ανομία είχε πληθυνθεί τόσο πολύ επάνω στη Γη, που ο Θεός αποφάσισε να την καταστρέψει μαζί με τους κατοίκους της. Προειδοποιεί του ασεβείς για 120 ολόκληρα χρόνια μήπως και μετανοήσουν, μέσω του δούλου Του Νώε, προς τον οποίο είχε δώσει λεπτομερείς οδηγίες για την κατασκευή ενός τεράστιου πλοίου, μιας μεγάλης κιβωτού, για να σωθεί αυτός και η οικογένειά του από τον επερχόμενο κατακλυσμό. Όταν όλοι εισήλθαν στην κιβωτό, άνθρωποι και ζώα, ο ίδιος ο Θεός έκλεισε (σφράγισε) την πόρτα και άνοιξε τους καταρράκτες του ουρανού. Καμιά ύπαρξη, άνθρωπος ή ζώο, δεν σώθηκε, παρά μόνο όσοι ήσαν μέσα στην ασφάλεια της κιβωτού, σώθηκαν συνολικά οκτώ άτομα και τα διάφορα ζεύγη καθαρών και ακάθαρτων ζώων που ο Νώε είχε βάλει μέσα στην κιβωτό, σύμφωνα με τις οδηγίες που του είχε δώσει ο Θεός (διάβασε, Γένεσις - κεφάλαια 5^ο και 7^ο).

ΕΠΟΧΗ του ΛΩΤ: Το ίδιο συνέβηκε και με την καταστροφή των πόλεων Σόδομα και Γόμορρα (βλ. Γένεσις κεφ.10/19). Πριν ο Θεός βρέξει «**πυρ και θείον**» από τον ουρανό, στέλνει τους αγγέλους Του για να βγάλουν έξω τον δίκαιο Λωτ και την οικογένειά του. Μόλις ο Λωτ, η γυναίκα του (η οποία μετά από λίγο χάθηκε) και οι δύο κόρες του βγήκαν έξω από την πόλη, ο Θεός έριξε φωτιά και θειάφι και κατέστρεψε ολοσχερώς *«τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περίχωρα, και πάντας τους κατοίκους των πόλεων, και τα φυτά της γης»* (εδ. 10/19:25).

Πριν συμβούν τα δύο αυτά γεγονότα, η ζωή συνεχιζόταν με το συνηθισμένο καθημερινό ρυθμό της. Οι άνθρωποι πήγαιναν στις δουλειές τους, διασκεδάζαν αμέριμνοι, έχτιζαν ωραία σπίτια, καλλιεργούσαν τη γη τους, έβοσκαν τα ζώα τους, έκαναν αγοραπωλησίες, συνήπταν γάμους, εξαπατούσε ο ένας τον άλλο για να κερδίζουν περισσότερο, κλπ.. Τίποτε δεν έδειχνε το τι θα επακολουθούσε, κανένας δεν πίστευε ότι μετά από λίγο θα ερχόταν ο όλεθρος και η καταστροφή. Ο Νώε τους μιλούσε για την επερχόμενη κρίση και αυτοί τον κοροίδευαν. Το ίδιο και ο Λωτ, όταν είπε

στους γαμπρούς του ότι ο Θεός θα καταστρέψει την πόλη, τους φάνηκε «σαν αστεϊζόμενος». Στους ανθρώπους, παραδομένοι καθώς είναι μέσα στην ύλη και στην ασέβεια, φαίνεται ωραίο «αστείο» να τους μιλάς για τον Θεό και να τους προειδοποιείς για τη μέλλουσα κρίση Του, αλλά όταν όμως έρχεται η κρίση είναι πλέον πολύ αργά. Ο Ιησούς Χριστός αναφερόμενος στα γεγονότα που θα προηγηθούν της δεύτερης έλευσής Του και για τη μεγάλη θλίψη που πρόκειται να έρθει στην οικουμένη, παρομοίασε την περίοδο εκείνη με την εποχή του Νώε και του Λωτ, δηλαδή θα επικρατούν οι ίδιες ακριβώς κοινωνικές συνθήκες. Προσέξτε ιδιαίτερα τα παρακάτω λόγια του Ιησού:

«Και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του ΝΩΕ, ούτω θέλει είσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου, έτρωγον, έπινον, ενύμφεον, ενυμφεύοντο, μέχρι της ημέρας κατά την οποίαν ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν άπαντας.

Ομοίως και καθώς έγεινεν εν ταις ημέραις του ΛΩΤ, έτρωγον έπινον, ηγόραζον, επώλουν εφύτευον, ωκοδόμουν, κατά την ημέραν δε την οποίαν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε πυρ και θείον απ' ουρανού, και απώλεσε άπαντας,

ωσαύτως (=το ίδιο) θέλει είσθαι κατά την ημέραν την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθή....»

(Λουκάς ΙΖ/17:26-30 /κειμ.ΝΒ)

2. Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Στην Αποκάλυψη Γ/3:10 ο Κύριος Ιησούς δίνει μια υπόσχεση στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας: *«Επειδή εφυλάξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει ΕΚ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥ η οποία μέλλει να έλθη επί της οικουμένης όλης, δια να δοκιμάση τους κατοικούντας επί της γης».* Το αρχαίο Ελληνικό κείμενο δεν λέγει «εφυλάξας», αλλά «ετήρησας», που σημαίνει «φυλάσσω κάτι με ΑΣΦΑΛΕΙΑ». Ο Ιησούς υπόσχεται ότι θα φυλάξει με ασφάλεια τους πιστούς, τη νύμφη εκκλησία Του *«εκ της ώρας του πειρασμού...».* Η λέξη «εκ...» σημαίνει «έξω από...» και όχι «δια μέσου...», δηλαδή ο Κύριος θα βγάλει την εκκλησία Του «ΕΞΩ από την ώρα του πειρα-

σμού» που πρόκειται να έρθει επάνω στην οικουμένη. Αυτή η ώρα του πειρασμού δεν είναι βέβαια ώρα με την 24ωρη έννοια που γνωρίζουμε εμείς σήμερα, αλλά είναι μια χρονική περίοδος που θα δοκιμασθούν όλοι οι κατοικούντες στη γη και μας καλεί τώρα, (**σήμερα**), να πάρουμε τη μεγαλύτερη και σημαντικότερη απόφαση της ζωής μας, ώστε να ακολουθήσουμε συνειδητά τον Ιησού, να αφιερώσουμε τη ζωή μας σ' Αυτόν, για να μην μπούμε μέσα σ' αυτή την ώρα του πειρασμού.

Την ίδια παρήγορη υπόσχεση αναφέρει και ο απόστολος Πέτρος, λέγοντας: *«Εξέρει ο Κύριος να ελευθερώνει ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥ τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως δια να κολάζονται»* (Β' Πέτρου Β/2:8).

Ο Ιησούς, λίγο πριν τη σύλληψή Του, είπε στους μαθητές Του: *«Ας μη ταράσσεται η καρδιά σας, να πιστεύετε στον Θεό, και σε μένα να πιστεύετε. Στο σπίτι του Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα, ειδάλλως, θα σας έλεγα, πηγαίνω (λοιπόν) να σας ετοιμάσω τόπο. Και αφού πάω να σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι, και ΘΑ ΣΑΣ ΠΑΡΑΛΑΒΩ ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΜΕΝΑ, για να είστε κι εσείς, όπου είμαι κι εγώ. Και όπου πηγαίνω ξέρετε, και τον δρόμο ξέρετε»* (Ιωάννης ΙΔ/14 :1-4/μετ.περ). Ο Κύριος Ιησούς το αναφέρει με σαφήνεια ότι ο ερχομός Του θα είναι για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό, *«...και παραλήμψομαι υμάς προς ΕΜΑΥΤΟΝ»* (αρχαίο κείμενο), θα τους παραλάβει προς τον εαυτό Του. Αυτό το γεγονός, που είναι γνωστό ως **«Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»** είναι ένα γεγονός τελείως διαφορετικό από την ένδοξη επιστροφή του Ιησού. Η έλευση του Ιησού για να παραλάβει την εκκλησία Του θα είναι αόρατη, θα έρθει να συναντήσει τους αγίους Του στον αέρα, ενώ κατά τη δεύτερη έλευσή Του *«θέλει ιδεί Αυτόν ΠΑΣ οφθαλμός»* (Αποκάλυψη Α/1:7), θα είναι ορατή σε όλο το πρόσωπο της Γης και θα έρθει μαζί με τους αγγέλους Του και τους αγίους Του, που θα τους έχει ήδη παραλάβει, για να κάνει κρίση επάνω στον κόσμο.

Τα δύο αυτά γεγονότα απέχουν μεταξύ τους **7** χρόνια. Είναι τα χρόνια που η ανθρωπότητα θα περάσει τις τραγικότερες στιγμές της ιστορίας της κάτω από τη διακυβέρνηση του παγκόσμιου Δι-

κτάτορα. Η έλευση του Ιησού Χριστού για να παραλάβει τους αγίους Του θα είναι πριν τη περίοδο της μεγάλης θλίψης, ενώ η δεύτερη ένδοξη έλευσή Του μαζί με τις ουράνιες στρατιές (βλ. Αποκάλυψη ΙΘ/19) θα είναι στο τέλος της μεγάλης θλίψης, όταν οι στρατοί του κόσμου θα έχουν συγκεντρωθεί στην κοιλάδα Μεγιδών για την ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ. Η υπόσχεση του Ιησού για την αρπαγή των πιστών, δίνει στον κάθε άνθρωπο που υποτάσσεται στο θέλημά Του μια μακάρια ελπίδα και μια άγια προσδοκία. Οι αληθινοί χριστιανοί, αυτοί που έχουν Κύριο στη ζωή τους τον Ιησού, έχοντας πλυθεί από τις αμαρτίες τους με το πολύτιμο αίμα Του, δεν πρέπει να φοβούνται, ούτε τα φοβερά δεινά που συμβαίνουν τώρα στον κόσμο, καθόσον όλα βρίσκονται κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του Κυρίου και τίποτε δεν γίνεται έξω από το θέλημά Του, *«θριξ εκ της κεφαλής σας δεν θέλει χαθή»* (Λουκάς ΚΑ/21:18, Ι΄/10: 30), ούτε για τις καταστροφές που πρόκειται έρθουν, γιατί ο Κύριος πριν κάνει την κρίση Του επάνω στην ασεβή και αποστατημένη ανθρωπότητα, θα βγάλει έξω τους πιστούς Του, ερχόμενος για να τους παραλάβει.

3. Η ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ίσως κάποιος εύλογα ρωτήσει *«Η υπόσχεση της αρπαγής αυτής, αφορά όλη την “εκκλησία;” Είναι για όλους τους χριστιανούς;»* Η απάντηση πιστεύω πως είναι *«Όχι»*, και αυτό δεν είναι αυθαίρετη δική μου άποψη, αλλά το διευκρινίζει με απόλυτη σαφήνεια ο αιώνιος Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή. Υπάρχει στον κόσμο μεγάλη αποστασία από το θέλημα του Θεού, η αγάπη των πολλών έχει ψυχρανθεί, η αμαρτία έχει αυξηθεί, οι ηθικές αρχές και αξίες έχουν εκμηδενισθεί, η απάτη θεωρείται εξυπνάδα και επιτυχία και γενικά ο άνθρωπος έχει υποδουλωθεί στον άκρατο υλισμό και στη σαρκικότητα. Το σύνθημα του σύγχρονου ανθρώπου είναι *«ας φάγωμεν και ας πλώμεν, διότι αύριον αποθνήσκομεν»* (Α΄ Κορινθίους ΙΕ /15:32) και σαν τους αρχαίους Ρωμαίους ζητεί μόνο *«άρτον και θεάματα»* και στην ηλεκτρονική εποχή που ζούμε, αυτά του προσφέρονται αφειδώς. Κανένας δεν αμφισβητεί ότι η τηλεόραση, η μικρή οθόνη, είναι η *«μοντέρνα θεά»*, που λατρεύεται από εκατομμύρια

ανθρώπους σ' όλο τον κόσμο: Έγκλημα, βία, διαφθορά, sex, σαπουνόπερες, φαντασμαγορικά σόου, κινούμενα σχέδια αναμειγμένα με σατανολατρείες, μουσικά πάρτυ, αθλητικά (“ο θεός της Μπάλας”), αστρολογία, μαγείες, τυχερά παιχνίδια (“η θεά Τύχη”), συνεντεύξεις για να μην πλήττουν οι διανοούμενοι και πληθώρα σήριαλ με θέματα που αποχαυνώνουν τον θεατή, είναι ο «άρτος και τα θεάματα» της κοινωνίας μας. Η Βίβλος ρητά αναφέρει ότι ο Διάβολος θα πλανήσει ακόμα και τους εκλεκτούς και το φρόνημα της αμαρτίας θα διεισδύει μέσα στους πιστούς.

Η υπόσχεση της αρπαγής δεν αφορά όλη την «εκκλησία», όπως οι άνθρωποι συνήθως χρησιμοποιούν τον όρο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», αλλά αφορά μόνο αυτούς που θα μείνουν μέχρι τέλους σταθεροί στην υγιαίνουσα διδασκαλία της Αγίας Γραφής και στην αληθινή πίστη, αφορά αυτούς που θα κρατήσουν μέχρι τέλους τον λόγο της υπομονής, ζώντας άγια ζωή (βλέπε: Εβραίους ΙΒ/12:14, Αποκάλυψη ΚΑ/21:27, ΚΒ/22:15, κλπ.). Αυτή θα είναι η εκκλησία της αρπαγής, ή όπως αλλιώς είναι γνωστή «η εκκλησία της Φιλαδέλφειας», ή «η νύμφη του Αρνίου». Η εκκλησία που θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς για να την παραστήσει στον εαυτό Του «ένδοξον εκκλησίαν» θα είναι εκκλησία *«μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τι των τοιούτων, δια να ήναι αγία και άμωμος»* (Εφεσίους Ε/5:27).

Οι χλιαροί χριστιανοί, αυτοί που βρίσκονται μεταξύ δύο φρονημάτων, αυτοί που αγαπούν και τον κόσμο με τις ψεύτικες και απατηλές απολαύσεις του, αλλά «αγαπούν» και τον Ιησού Χριστό, δεν θα αρπαχτούν, θα μείνουν κάτω στη γη για να περάσουν μέσα από τη μεγάλη θλίψη, όπου για να κερδίσουν τον ουρανό θα χρειαστεί να δώσουν τη μαρτυρία τους, σφραγίζοντάς την με το ίδιο τους το αίμα.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ στις ημέρες μας είναι Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, την οποία ο Κύριος προετοιμάζει για να έρθει να την παραλάβει. Ο Ιησούς βγάζει έξω από τα κατεστημένα χριστιανικά συστήματα και δόγματα όλους αυτούς που θέλουν να Τον ακολουθήσουν με αυταπάρνηση, που θέλουν να υψώνουν το άγιο όνομά Του και να ζουν άγια ενώπιόν Του, χωρίς

συμβιβασμούς με την αμαρτία. Ο Κύριος δεν θα έρθει να παραλάβει ένα κομματιασμένο και άρρωστο πνευματικά σώμα, **ΠΟΥ ΤΟ ΈΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΝΤΙΜΆΧΕΤΑΙ ΤΟ ΆΛΛΟ**, θα έρθει να παραλάβει την ΜΙΑ εκκλησία Του, που θα είναι άγια και άμωμη και δεν θα έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα αμαρτίας. Αυτή την εκκλησία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς, της οποίας αποστολή τώρα είναι να καταστρέφει ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ τα οχυρά και τις βάσεις του Διαβόλου, γι' αυτό ήρθε η ώρα να βγει έξω ο λαός του Θεού από τα χαρακώματα και να επιτεθεί εναντίον του εχθρού (της ψυχής), έχοντας φορέσει την πνευματική του πανοπλία.

Στο IB/12^ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης η Βίβλος μας μιλάει για τη θαυμαστή αυτή ενέργεια του Κυρίου Ιησού στις ημέρες μας. Μέσα στα σπλάχνα της παγκόσμιας εκκλησίας (“*γυνή...*”) η οποία κηρύττει αναγέννηση και σωτηρία δια αίματος του Ιησού (“*...εν-δεδομένη τον ήλιον...*”, και γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είναι Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, βλ. Μαλαχίας Δ/4:2 και Λουκάς Α/1:78), πλην όμως ο Διάβολος έχει παρασύρει στην πλάνη το ένα τρίτο των εργατών της (“*...των αστέρων του ουρανού*”, οι εργάτες του Κυρίου παρομοιάζονται με αστέρες, βλ. Δανιήλ IB/12:3 και Α΄ Κορινθίους IE/15:41), κυφορείται η ΜΙΑ εκκλησία του Ιησού, εναντίον της οποίας στρέφεται ο Διάβολος. Το Διάβολο δεν τον ενδιαφέρει η ΓΥΝΑΙΚΑ, η ορατή εκκλησία, αυτή της οποίας, μέσω των πολιτικών και θρησκευτικών συστημάτων μπορεί να ελέγχει τα μέλη της, αλλά τον ενδιαφέρει «να καταφάγη ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΑΥΤΗΣ, όταν γεννήση» (διάβασε IB/12^ο κεφ. της Αποκάλυψης).

Το τέκνο της εκκλησίας είναι «ο υιός ο άρσεν» (IB/12:5, αρχαίο κείμενο), είναι ο ισχυρός πολεμιστής τον οποίο θα γεννήσει η γη μέσα σε μια ημέρα (βλ. Ησαΐας Ξς'/66:7-9, Άσμα Ασμάτων κεφ. ζ'/6) και θα συντρίψει το Διάβολο στις τελευταίες ημέρες, και μαζί με τον Ιησού θα «ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά» όπως το υποσχέθηκε ο Ιησούς στην εκλεκτή νύμφη Του (Αποκάλυψη Β/2:27). Αυτή θα είναι η μία εκκλησία την οποία θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς, μία εκκλησία «τρομερά ως (στράτευμα) με σημαίας» (Άσμα Ασμάτων κεφ. ζ'/6:4,10). ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομερή ανάλυση για τον «υιό τον άρσεν(α)», διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**Ο ΙΣΧΥ-**

ΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ της εκκλησίας των εσχάτων καιρών»

Στο κατά Ματθαίο ΚΔ/24:40-41 ο Ιησούς λέγει: «*Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρό, ο είς (=ένας) παραλαμβάνεται, και ο είς (=ένας) αφήνεται. Δύο (γυναίκες) θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται, και μία αφήνεται.*» **“ΑΓΡΟΣ”** είναι ο κόσμος μέσα στον οποίο εργάζονται οι εργάτες του Κυρίου για να φέρουν το μήνυμα του ευαγγελίου, τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού σε κάθε μια ψυχή, για να μη χαθεί στην αιώνια απώλεια, αλλά βλέπουμε ότι δεν θα αρπαχτούν στον ουρανό όλοι οι υπηρέτες του Θεού «*ο ένας παραλαμβάνεται και ο άλλος αφήνεται.*»

“ΓΥΝΑΙΚΑ” μέσα στην Αγία Γραφή είναι τύπος της εκκλησίας. Εδώ ο Ιησούς αναφέρεται σε δύο «γυναίκες» (εκκλησίες) που αλέθουν στο μύλο, και στο μύλο συνήθως αλέθουμε το σάρι για να πάρουμε το αλεύρι και να φτιάξουμε το ψωμί, που είναι απαραίτητο για να ζήσουμε. Η Βίβλος μας λέγει ότι ο Ιησούς είναι «**ο άρτος της ζωής**» που πρέπει να τρώμε καθημερινά για να ζήσουμε. Εδώ στο εδ. ΚΔ/24:41 οι δύο εκκλησίες σύστηναν στους ανθρώπους τον «άρτο της ζωής», τον Ιησού, αλλά βλέπουμε όμως ότι «*η μία να παραλαμβάνεται και η άλλη να αφήνεται.*»

Και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις, ο Λόγος του Θεού αναφέρεται: **(α)** Στην «**εκκλησία της Φιλαδέλφειας**» που θα έρθει για να την παραλάβει ο Κύριος Ιησούς και μάλιστα εδώ αφορά μόνο τους **ζώντες πιστούς**, που θα αρπαχτούν στον αέρα, και **(β)** Στην «**εκκλησία της Λαοδικείας**», στη χλιαρή εκκλησία, που

θα την αφήσει κάτω στη Γη για να περάσει μέσα από τη μεγάλη θλίψη. Ο Λουκάς στο ομώνυμο Ευαγγέλιό του, μιλώντας για τα γεγονότα των εσχάτων ημερών, που θα συγκλονίσουν τον κόσμο,

αναφέρει τις δύο αυτές περιπτώσεις, συμπεριλαμβάνοντας και τους *αποθανόντες πιστούς*, λέγοντας:

«Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν είσθαι:

- ΔΥΟ επί μιας ΚΛΙΝΗΣ, ο εἷς (=ένας) παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται.
- ΔΥΟ (γυναίκες) θέλουσιν ΑΛΕΘΕΙ ομού, η μία παραλαμβάνεται, και η άλλη αφήνεται.
- ΔΥΟ θέλουσιν είσθαι εν τῷ ΑΓΡῶ, ο εἷς (=ένας) παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται....

Και αποκριθέντες (οι μαθητές) λέγουσιν προς Αυτόν, Που Κύριε; Ο δε (Ιησούς) εἶπε προς αυτούς, “Ὅπου (εἶναι) το σῶμα, εκεί θέλουσιν συναχθῆ ἡ αετοί”» (Λουκάς 12/17:34-37/κειμ.ΝΒ)

Στην κλίνη κοιμούνται οι άνθρωποι και μέσα στην Αγία Γραφή οι αποθανόντες εν Χριστώ, αναφέρονται ως «κοιμηθέντες», όπως θα αναλύσουμε και στη συνέχεια (βλ. Θεσσαλονικεῖς Δ/4: 13-18). Εδώ ο Ιησούς λέγει ότι αυτοί που θα είναι στην ίδια «κλίνη», δεν θα ξυπνήσουν (αναστηθούν) ὅλοι, αλλά ο ένας θα παραλαμβάνεται και ο άλλος θα αφήνεται. Ο Λουκάς αναφέρεται και στην ανάσταση των πιστών νεκρών και στη μεταμόρφωση των ζωντανών πιστών, όπου μετά, ὅλοι μαζί σαν «αετοί» θα συναχθούν εκεί όπου είναι το ἅγιο σῶμα του Κυρίου. Μέσα στη Γραφή οι πιστοί παρομοιάζονται με αετούς: *«Οι προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν αναγεώσει την δύναμιν αὐτῶν, θέλουσιν αναβῆ με πτέρυγας ὡς ΑΕΤΟΙ....»* (Ἡσαΐας Μ/40:31 /βλέπε: Ψαλμός ΡΓ/103:5, Αποκάλυψη Δ/4:7).

Άρα λοιπόν δεν θα παραλάβει ο Κύριος Ιησούς ὅλους ὅσους ονομάζονται «χριστιανοί», ἢ ασχολούνται με το ἔργο Του, ἢ διδάσκουν τον Λόγο Του. Θα παραλάβει αυτούς που θα είναι υπάκουοι κατά πάντα στο θέλημά Του, που θα είναι ταπεινοί με σπλάχνα οικτιρμῶν και φιλαδέλφειας, χωρίς εγωισμούς και υπερηφάνεια και που θα ζουν ἅγια ενώπιόν Του: *«Ζητεῖτε ΕΙΡΗΝΗΝ μετά πάντων, και τον ΑΓΙΑΣΜΟΝ, χωρίς του οποίου (αγιασμού), ουδείς θέλει ιδεῖ τον Κύριον»* (Εβραίους ΙΒ/12:14).

4. «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και «ΑΓΙΟΙ»

Όσοι δεν είναι εξοικειωμένοι με την Αγία Γραφή συχνά κάνουν κακή χρήση και ερμηνεία των όρων «εκκλησία» και «άγιος». ΕΚΚΛΗΣΙΑ δεν είναι το κτήριο, όπου συγκεντρώνονται οι πιστοί, ούτε είναι το σύνολο των ανθρώπων που φέρουν τον τίτλο του χριστιανού, αλλά δεν ζουν άγια και ευάρεστα ενώπιον του Θεού. ΕΚΚΛΗΣΙΑ **είναι** το σύνολο των κεκλημένων του Ιησού, αυτών που πίστεψαν και δέχτηκαν τη θυσία Του στο σταυρό του Γολγοθά και Τον κάλεσαν να έρθει μέσα στη ζωή τους Κύριος και λυτρωτής τους, **είναι** εκείνοι που έπλυναν τις αμαρτίες τους με το αίμα Του, **είναι** εκείνοι που ζουν τη σταυρωμένη και αναστημένη ζωή του Ιησού, έχοντες διαχωρίσει τη θέση τους ως προς τον κόσμο, ακολουθώντας την προτροπή του Λόγου του Θεού:

- (1) **ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΙΒ:1-2** «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, δια των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσετε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν ευάρεστον εις τον Θεόν, (ήτις είναι) η λογική σας λατρεία. Και ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΟΝΕΣΘΕ με τον αιώνα τούτον, αλλά ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΝΕΣΘΕ δια της ανακαινίσεως τους νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε τι (είναι) το θέλημα του Θεού το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον».
- (2) **Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ Β:15** «Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμω. Εάν τις αγαπά τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός ΔΕΝ είναι εν αυτό...»
- (3) **ΙΑΚΩΒΟΣ Δ:4** «...Δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις είναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται»

Όταν ο απόστολος Παύλος έγραφε «*καθ' υπερβολήν ΕΔΙΩΚΟΝ την εκκλησίαν του Θεού, και εκακοποίουν αυτήν*» (Γαλάτας Α/1:13, Α΄ Κορινθίους Α/1:1-2), ή «...*την εκκλησίαν του Θεού ΜΗ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΤΕ*» (Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:22), αναφέρεται όχι στο κτήριο ή στους σαρκικούς χριστιανούς, αλλά στους γνήσιους πιστούς, στους αγίους του Κυρίου Ιησού, που έχουν πλυθεί με το αίμα Του. Για λεπτομέρειες σχετικά με το θέμα «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» (κωδικός 21).

◆ Μέσα στην Αγία Γραφή όλοι οι ζώντες πιστοί του Ιησού Χριστού αποκαλούνται απλά «άγιοι». Σήμερα, πολλοί έχουν τη λαθεμένη αντίληψη ότι «άγιος» είναι κάποιος ευσεβής που πέθανε και εκ των υστέρων η κατεστημένη εκκλησία τον ανακήρυξε «άγιο». Αυτό όμως δεν συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού, την Βίβλο. Όποιος μετανοήσει για τις αμαρτίες του, πιστέψει στη λυτρωτική θυσία του Ιησού και αναγεννηθεί από το άγιο Πνεύμα Του, είναι ενώπιον του Θεού ένα νέο πνευματικό δημιούργημα, που από την εξουσία του σκότους που βρισκόταν πριν, τώρα βρίσκεται στη βασιλεία του Υιού του Θεού, του Κυρίου Ιησού Χριστού, από χαμένους αμαρτωλός που ήταν πριν, τώρα είναι ένας σωσμένος αμαρτωλός και έχει μεταβεί από το θάνατο στη ζωή και σε κρίση δεν έρχεται (βλ. Ιωάννης Ε/5:24, Α΄ Ιωάννου Γ/3:14, κλπ.). «Άγιος» στην Ελληνική γλώσσα σημαίνει «ξεχωριστός» και οι γνήσιοι πιστοί είναι «ξεχωρισμένοι» από τον κόσμο: «*Σεις όμως (είσθαι) ΓΕΝΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΝ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΕΡΑΤΕΥ-ΜΑ, ΕΘΝΟΣ ΑΓΙΟΝ, **λαός** τον οποίον απέκτησεν ο Θεός δια να εξαγγείλητε τας αρετάς Εκείνου...*» (Α΄ Πέτρου Β/2:9).

Οι απόστολοι έγραφαν τις επιστολές τους προς τους πιστούς των τοπικών εκκλησιών της εποχής τους, δίνοντάς τους συμβουλές και προτροπές για να τους στηρίξουν στην πίστη τους και τους αποκαλούσαν συνήθως «αγίους». Στους πιστούς της εκκλησίας της Ρώμης ο Παύλος γράφει «*προς πάντας ΤΟΥΣ ΟΝΤΑΣ (που βρίσκονται) ΕΝ ΡΩΜΗ αγαπητούς του Θεού, προσκεκλήμενους ΑΓΙΟΥΣ...*» (Ρωμαίους Α/1:7). Στους Φιλιππησίους γράφει «*Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους ΑΓΙΟΥΣ εν Χριστώ Ιησού, ΤΟΥΣ ΟΝΤΑΣ (που βρίσκονται) ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΙΣ...*» (βλ. Φιλιππησίους Α/1:1, Α΄ Κορινθίους Α/1:2, Β΄ Κορινθίους Α/1:1, Εφεσίους Α/1:1, Α΄ Θεσσαλονικείς Ε/5:27, κλπ.).

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι του απ. Πέτρου. Όταν ο Πέτρος βρισκόταν στην πόλη της Ιόππης και ανάστησε την Δορκάδα, **φώναξε μετά τους «αγίους»** της τοπικής εκκλησίας της Ιόππης για να την παραλάβουν (βλ. Πράξεις Θ/9:40-41). Τους ζώντες πιστούς φώναξε ο Πέτρος, όχι αυτούς που είχαν πεθάνει.

◆ Τους ζώντες αγίους των ημερών μας θα έρθει να παραλάβει

μαζί Του ο Ιησούς Χριστός, για να μην περάσουν μέσα από την επερχόμενη κρίση Του και γενικά από το σύστημα του Αντίχριστου. Οι άγιοι των ημερών μας που θα αρπαχθούν θα έχουν το ύψιστο και μοναδικό προνόμιο να μη γευθούν φυσικό (σωματικό) θάνατο. Εξαιρέση μέχρι στιγμής, μέσα στην ανθρώπινη ιστορία αποτελούν ο Ενώχ και ο προφήτης Ηλίας. Οι δύο αυτοί άγιοι του Θεού αρπάχτηκαν ζωντανοί στον ουρανό, ο Ενώχ πριν τον κατακλυσμό (Γένεσις Ε/5:24) και είναι τύπος της αρπαγής της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας, πριν τη κρίση του Θεού επάνω στην ανθρωπότητα και ο Ηλίας μετά τον κατακλυσμό (Β΄ Βασιλέων Β/2:11) και είναι τύπος της αρπαγής της εκκλησίας της Λαοδικείας, που αποτελεί το υπόλοιπον τους σπέρματος «*της γυναικός της μελλούσης να γεννήσει το τέκνον αυτής*» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:4-6).

5. «ΟΙ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΕΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ»

Ο απόστολος Παύλος γράφοντας προς τους αγίους της εκκλησίας της Θεσσαλονίκης, μας δίνει σπουδαίες λεπτομέρειες για το θαυμαστό γεγονός της αρπαγής των αγίων στον ουρανό. Στην Α΄ Θεσσαλονικείς Δ/4:13-18 λέγει:

13. «Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περί των **ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ**, δια να μη λυπήσθε, καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα.
14. Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας δια του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού.
15. Διότι τούτο σας λέγομεν **ΔΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**, ότι ημείς οι ζώντες όσοι απομένοιμεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας,
16. επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με **κέλευσμα**, με φωνήν αρχαγγέλου, και με **σάλπιγγα** Θεού, και **ΟΙ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΕΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ** θέλουσιν αναστηθή πρώτον,
17. **έπειτα ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΖΩΝΤΕΣ** όσοι απομένοιμεν, **θέλομεν αρπαχθή** μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον **αέρα**, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου.
18. **Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους».**

(1) Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΛΠΙΔΑ

Στο παραπάνω εδ.13 ο Παύλος προτρέπει με παρηγορητικούς λόγους τους πιστούς Θεσσαλονικείς να μην αγνοούν το ένδοξο αυτό γεγονός και να μη λυπούνται όπως και ο υπόλοιπος κόσμος (είτε αυτοί είναι μη πιστοί, είτε είναι σαρκικοί, χλιαροί χριστιανοί), που δεν έχει καμιά ελπίδα. Η ελπίδα της επιστροφής του Ιησού Χριστού που θα αφορά τους ζώντες αγίους και τους αποθανόντες αγίους ήταν τόσο σίγουρη και τόσο πραγματική για τους πιστούς της Θεσσαλονίκης, όσο ήταν το γεγονός του θανάτου και της ανάστασης του Ιησού, το οποίο και βίωναν: «...*Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας δια του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού*».

Ο Ιησούς Χριστός, μιλώντας για τα σημεία που θα προηγηθούν της Β' έλευσής Του, μας προειδοποιεί και μας προτρέπει ότι «*όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνονται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ σας*» (Λουκάς ΚΑ/21:28). Ο απ. Παύλος στις επιστολές του μας διευκρινίζει ότι η «απολύτρωση» αυτή για τους πιστούς αφορά, εκτός των άλλων, και την απολύτρωση του σώματός τους, το οποίο στενάζει κάτω από το βάρος της αμαρτίας «*...και ημείς αυτοί στενάζομεν εν εαυτοίς, περιμένοντας την υιοθεσίαν, ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΗΜΩΝ...*» (Ρωμαίους Η/8:23) και αυτό θα συμβεί με την "αρπαγή της εκκλησίας", όταν τα σώματά τους μεταμορφωθούν από θνητά σε αθάνατα, από σώματα ασθενή σε ένδοξα σώματα, από γήινα σε ουράνια, όπως θα αναλύσουμε στη συνέχεια.

Θα απολυτρωθούν (θα αρπαγούν δηλαδή) αυτοί που θα έχουν σφραγισθεί με το άγιο Πνεύμα της επαγγελίας, το οποίο «*είναι ο αρραβών της κληρονομίας ημών, μέχρι της απολυτρώσεως...*» (Εφεσίους Α/1:13-14, Δ/4:30, Β' Κορινθίου Α/1:22, Ε/5:5). Υπάρχει ένα σημάδι που ο Θεός μας έχει δώσει, ώστε να έχουμε τη βεβαιότητα της αρπαγής μέσα μας και να μην μπορεί ο εχθρός της ψυχής να μας βάζει αμφιβολία, απιστία και απογοήτευση. Το σημείο αυτό ο Λόγος του Θεού το ονομάζει «*η σφραγίδα του αγίου Πνεύματος*» και είναι «**ο αρραβώνας**» της ένδοξης κληρονομίας μας, είναι το **βά-**

ππισμα του αγίου Πνεύματος, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά με τους 120 μαζεμένους μαθητές του Ιησού στο ανώγειο την ημέρα της Πεντηκοστής και μετά με όλους τους πιστούς, όπως αυτό αναφέρεται στο Β' κεφάλαιο των Πράξεων των Αποστόλων.

Ο Ιησούς έχει σφραγίσει τους αγίους Του με το άγιο Πνεύμα Του και αυτό είναι ο αρραβώνας που ο ίδιος ο νυμφίος Ιησούς, έχει συνάψει με την εκλεκτή νύμφη εκκλησία Του, η οποία περιμένει με λαχτάρα και προσδοκία να έρθει ο νυμφίος της για να την παραλάβει, για να γίνει ο γάμος τους στον ουρανό και να την παραστήσει *«εις εαυτόν ένδοξον εκκλησία»*. Αυτή είναι η ποθητή ελπίδα του κάθε πιστού, που προσμένει την αρπαγή της εκκλησίας για να απολυτρωθεί. Λεπτομέρειες για τον **«αρραβώνα του Πνεύματος»**, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεων μας με τίτλο **«ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ»**

(2) ΟΙ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΕΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ

Ένα ερώτημα που απασχολεί πολλούς είναι, Τι εννοεί ο Παύλος όταν λέγει *«ο Θεός τους ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ δια Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού»* (εδ.Δ/4:14). Όταν ο πιστός του Κυρίου αποθάνει (αποδημήσει), το μεν σώμα του, το υλικό μέρος της ύπαρξής του, επιστρέφει στη γη *«εκ της οποίας ελήφθη»* (Γένεσις Γ/3:19), το δε πνεύμα του, το πνευματικό μέρος του, επιστρέφει στο Δημιουργό του, πηγαίνει στον ουρανό, γιατί το να είναι ο πιστός απών από το σώμα, σημαίνει ότι είναι κοντά στον Κύριο: *«...Και εξεύροντες, ότι ενόσω ενδημούμεν εν τω σώματι, αποδημούμεν από του Κυρίου, (διότι*

περιπατούμεν δια πίστεως, ουχί δια της όψεως), θαρρούμεν δε, και επιθυμούμεν μάλλον να ΑΠΟΔΗΜΗΣΩΜΕΝ από του σώματος, και να ΕΝΔΗΜΗΣΩΜΕΝ προς τον Κύριον» (Β΄ Κορινθίους Ε/5:7-8)

Η απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα είναι, θα λέγαμε, απλή και εύκολη και εξηγείται από τα ίδια τα λόγια του Παύλου, δηλαδή ο Ιησούς ερχόμενος από τον ουρανό για να παραλάβει την εκκλησία Του, θα φέρει μαζί Του και τους «κοιμηθέντας» αγίους. Πως όμως θα φέρει μαζί Του τους κοιμηθέντας, αφού τα σώματά τους θα είναι θαμμένα στη γη, σε κάποιο μνήμα; Ο Ιησούς θα φέρει μαζί Του τις ψυχές τους, οι οποίες θα μπουν μέσα στα σώματά τους που θα αναστηθούν από τα μνήματα.

(3) Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ

Μια άλλη λεπτομέρεια εδώ είναι ότι οι πιστοί που φεύγουν από τη ζωή αυτή για να συναντήσουν τον Κύριό τους δεν «πεθαίνουν», αλλά «κοιμούνται». Ποια είναι η διαφορά; **ΘΑΝΑΤΟΣ** μέσα στην Αγία Γραφή είναι ο χωρισμός του ανθρώπου από τον Θεό (Ρωμαίους ς΄/6:23, Ε/5:12, Ιάκωβος Α/1:15) και ακριβέστερα ονομάζεται ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ. Είναι μια μόνιμη κατάσταση. Ο πιστός όμως με την αναχώρησή του από τη ζωή αυτή "δεν πεθαίνει", δηλαδή δεν αποκόπτεται από τον Θεό, αλλά πηγαίνει προς Αυτόν: *«Ημείς εξεύρομεν ότι μετέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν...»* (Α΄ Ιωάννου Γ/3:14). Αντίθετα, **ΥΠΝΟΣ** είναι μια γλυκιά και όμορφη κατάσταση, είναι μια επιθυμητή ενέργεια από τον άνθρωπο, γιατί τον ξεκουράζει και το πιο σπουδαίο είναι μια προσωρινή ενέργεια, δεν είναι μόνιμη, όπως είναι ο χωρισμός (ο θάνατος) του ανθρώπου από τον Θεό. Ο Παύλος αποκαλεί το σώμα του πιστού «σκηνωμα», δηλαδή σκηνή (κατοικητήριο), μέσα στην οποία κατοικεί (ενδημεί) ο άνθρωπος *«Διότι εξεύρομεν, ότι, εάν η επίγειος οικία του ΣΚΗΝΩ-ΜΑΤΟΣ ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειρο-ποίητον, αιώνιον, εν τοις ουρανοίς.....»* (βλέπε: Β΄ Κορινθίους Ε/5:1-5, Β΄ Πέτρου Α/1:13-14).

Υπάρχει επίσης μια όμορφη εικόνα στην Αποκάλυψη, στα κεφάλαια Ζ/7:15 και ΚΑ/21:3, όπου η «σκηνή», το κατοικητήριο του Θεού είναι οι άγιοι και ο Κύριος Ιησούς. Σε πάρα πολλά όμως ση-

μεία της Αγίας Γραφής χρησιμοποιείται ο όρος «θάνατος» και για τους πιστούς, αλλά αναφέρεται συνήθως στο φυσικό θάνατο.

(4) Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Στο εδ. 15 λέγει ότι η ανάσταση των νεκρών θα γίνει «*δια του λόγου του Κυρίου*». Ο Λόγος του Θεού στην προς Εβραίους Α:1-3 επιστολή μας αναφέρει για τον Ιησού Χριστό ότι είναι «*ο βαστάζων τα πάντα με τον ΛΟΓΟΝ της δυνάμεως Αυτού*». Γνωρίζουμε ότι Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ (βλ. Ιωάννης Α/1:1, Α΄ Ιωάννου Α/1:2, Αποκάλυψη ΙΘ/19:13) και ότι ο Θεός δημιούργησε τα πάντα «*δια του λόγου Αυτού*», είπε «Γενηθήτω φως» και έγινε φως. Η ανάσταση των νεκρών πιστών θα γίνει «*δια του λόγου του Κυρίου*» και μάλιστα θα γίνει «*με κέλευσμα, με φωνή αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού*» (εδ.16). Το ρήμα “κελεύω” σημαίνει “διατάσσω κάτι επιτακτικά και με εξουσία”, θα λέγαμε ότι είναι μια στρατιωτική εντολή. Ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς θα διατάξει δια του λόγου Του, θα δώσει εντολή και οι κεκοιμημένοι άγιοι θα αναστηθούν.

Πολλοί θα αντιπαχθούν και θα πουν «**Πως θα γίνει αυτό, αφού τα σώματα των νεκρών θα έχουν λιώσει; Ή μπορεί κάποιος να διαμελίστηκε σε μια έκρηξη ή σε έναν πόλεμο; Τι γίνεται στην περίπτωση αυτή;**» Προσωπικά πιστεύω ότι μόνο ένας αφέλης θα μπορούσε να κάνει τέτοιου είδους ερωτήσεις, θα μπορούσε απλά να σκεφτεί «είναι κάτι αδύνατον για τον Θεό;». Ο Θεός, δια Ιησού Χριστού, ανάστησε τον Λάζαρο που ήταν νεκρός τέσσερις ολόκληρες ημέρες και το σώμα του είχε αρχίσει ήδη να σαπίζει, χλωίο που δεν είχαν πόδια ή χέρια ο Ιησούς τους θεράπευσε, μέλη του σώματός τους, που τους έλειπαν, αποκαταστάθηκαν πλήρως με ένα λόγο του Ιησού, με 2 ψαράκια και 5 άρτους έθρεψε 5.000 άνδρες, εκτός των γυναικών και των παιδιών, είπε στην ταραγμένη θάλασσα «*σιώπα, ησύχασον*» και αμέσως σταμάτησε ο άνεμος και έγινε γαλήνη μεγάλη (Μάρκος Δ/4:35-41), και πολλά άλλα θαυμάσια που διαβάζουμε μέσα στην Αγία Γραφή. **Ο Κύριος Ιησούς έχει τον απόλυτο έλεγχο των πάντων.**, σε Αυτόν δόθηκε από τον Πατέρα «*πάσα εξουσία εις τον ουρανό και εις την γη*» (βλ. Ματθαίος ΚΗ/28:18). Εκείνο που θα αναστήσει δεν θα είναι το χέρι ή το πόδι του απο-

θανόντα πιστού, αλλά το σπέρμα της ζωής, αυτό που δίνει τη ζωή μέσα στη μήτρα της γυναίκας.

(5) ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΠΡΟΗΓΗΘΟΥΝ

Μια άλλη λεπτομέρεια στο θέμα που θίγουμε είναι ότι κατά την αρπαγή της εκκλησίας, χρονικά θα προηγηθεί η ανάσταση των νεκρών πιστών: «**Και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή ΠΡΩΤΟΝ...**» (εδ.16). Πρώτα θα γίνει η ανάσταση των αποθανόντων πιστών και αμέσως μετά θα ακολουθήσει η μεταμόρφωση των ζωντανών πιστών: «**ΕΠΕΙΤΑ ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν, θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών** (δηλ. των αναστηθέντων πιστών) **εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα**» (εδ.17). Πιστεύω ότι η διαφορά των δύο αυτών ενεργειών θα είναι ελάχιστα δευτερόλεπτα, με αποτέλεσμα να φαίνεται σαν μια ενιαία ενέργεια. **Η ανάσταση των νεκρών και η μεταμόρφωση των σωμάτων των ζωντανών θα γίνει** θα λέγαμε αστραπιαία, «εν ριπή οφθαλμού».

6. ΤΟ ΝΕΟ ΣΩΜΑ

Ο απ. Παύλος μερικά χρόνια αργότερα, γράφοντας προς τους αγίους της εκκλησίας της Κορίνθου αφιερώνει στην πρώτη επιστολή του ένα μεγάλο κεφάλαιο, το 15^ο (1Ε'), για την ανάσταση των νεκρών. Αναφέρει ότι η ανάσταση του ίδιου του Ιησού είναι η βάση και το θεμέλιο για την ελπίδα της ανάστασης και των δικών μας σωμάτων από τους νεκρούς. Τα γήινα και φθαρτά σώματά μας, θα πρέπει να ανανεωθούν και να μετατραπούν σε ουράνια και άφθαρτα σώματα, κατάλληλα για την πνευματική λατρεία του Κυρίου. Στην Α' προς Κορινθίους 1Ε/15:50-55 ο Παύλος γράφει:

50. **Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι ΣΑΡΞ και ΑΙΜΑ βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομή την αφθαρσίαν.**
51. **Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, ΠΑΝΤΕΣ ΜΕΝ ΔΕΝ ΘΕΛΟΜΕΝ ΚΟΙΜΗΘΗ, ΠΑΝΤΕΣ ΟΜΩΣ ΘΕΛΟΜΕΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΗ,**
52. **Εν μια στιγμή (το αρχαίο κείμενο λέγει "εν ατόμω"), εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει, και οι νεκροί**

θέλουσιν **αναστηθῆ** ἀφθαρτοί, και ημεῖς (οἱ ζῶντες) θέλομεν **μεταμορφωθῆ**.

53. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθῆ αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθῆ αθανασίαν,

54-55. Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθῆ αθανασίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθῆ αθανασίαν, τότε θέλει γίνει ο λόγος ο γεγραμμένος “*Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη*”, “*Που (εἶναι) θάνατε, το κέντρον σου; που, ἄδη, η νίκη σου;*” (κειμ.ΝΒ)

Εδώ ο Λόγος του Θεού μας αναφέρει δύο κατηγορίες ανθρώπων, τους ΦΘΑΡΤΟΥΣ και τους ΘΝΗΤΟΥΣ. Ο άνθρωπος εφόσον βρίσκεται στη ζωή είναι θνητός, υπόκειται δηλαδή σε θνησιμότητα, σε θάνατο. Όταν όμως πεθάνει, τότε το σώμα του φθείρεται. Ο Παύλος μας λέγει πολύ απλά, ότι **οι φθαρτοί νεκροί πιστοί** θα αναστηθούν και θα ντυθούν την ΑΦΘΑΡΣΙΑ και **οι θνητοί ζῶντες πιστοί** θα μεταμορφωθούν και θα ντυθούν την ΑΘΑΝΑΣΙΑ, γιατί όπως *«εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού (του γήινου), θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουράνιου»* (εδ. ΙΕ/15:49).

Στην επιστολή προς Φιλιππησίους Γ/3:20-21 διαβάζουμε ότι *«το πολίτευμά μας είναι στους ουρανούς, απόπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΕΙ το σώμα της ταπεινώσής μας, ώστε να γίνει **ΣΥΜΜΟΡΦΟ** με το σώμα της δόξας Του...»* (εκδ.ΠΕΡ). Το νέο σώμα, που θα λάβουν οι πιστοί που θα αναστηθούν και οι πιστοί που θα μεταμορφωθούν, θα είναι «σύμμορφο» με το σώμα του αναστημένου Ιησού, θα έχει δηλαδή την ίδια σύσταση και μορφή με το δικό Του. Γνωρίζουμε από τις αφηγήσεις των Ευαγγελίων ότι ο Ιησούς μετά την ανάστασή Του παρέμεινε στη γη για 40 ημέρες, όπου έκανε διάφορες εμφανίσεις. Μπορούσε να γίνεται αόρατος (Λουκάς ΚΔ/24:31), να περνά μέσα από τους τοίχους (Ιωάννης Κ/20:26), να τρώει (Λουκάς ΚΔ/24:43-44), αλλά όμως είχε σώμα και μάλιστα έφερε τα σημάδια από τα καρφιά των σταυρωτών Του στα χέρια και στα πόδια Του (βλ. Ιωάννης Κ/20:27, Λουκάς ΚΔ/24:39).

Σε κάποια περίπτωση που παρουσιάστηκε στους μαθητές Του, αυτοί νόμισαν ότι ήταν «πνεύμα» (όπως λέμε σήμερα “φάντα-

σμα”) και φοβήθηκαν πάρα πολύ, αλλά ο Ιησούς τους καθησύχασε, λέγοντάς τους «*Ψηλαφήσατέ με και ιδέτε, διότι πνεύμα ΣΑΡΚΑ και ΟΣΤΕΑ δεν έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα*» (Λουκάς ΚΔ/24:39). Το χαρακτηριστικό εδώ είναι ότι μας αναφέρει τα βασικά συστατικά των ουρανίων σωμάτων, που θα είναι «*σάρκα και οστά*», δεν θα είναι από «*σάρκα και αίμα*» που αποτελούνται τώρα τα γήινα σώματά μας. Άλλωστε το αίμα είναι το κύριο συστατικό που χρησιμεύει για τη διατήρησή μας στη ζωή, η Γραφή μας λέγει ότι «*η ζωή πάσης σαρκός (είναι) το αίμα αυτής*» (Λευιτικό ΙΖ/17:11). Όταν τα σώματά μας γίνουν άφθαρτα και αθάνατα δεν θα χρειάζονται πλέον το αίμα μέσα τους, όπως επίσης δεν θα χρειάζονται και άλλα ζωτικά σήμερα όργανά μας, όπως για παράδειγμα της αναπαραγωγής, γιατί στον ουρανό θα είμαστε όπως οι άγγελοι «*...Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται, ούτε νυμφεύουσι, αλλ' είναι ως άγγελοι του Θεού εν ουρανώ*» (Ματθαίος ΚΒ/22:30). Ο Λουκάς μας δίνει περισσότερα στοιχεία επ' αυτού: «*Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς, Οι υιοί του αιώνος τούτου νυμφεύουσι και νυμφεύονται, οι δε καταξιώθεντες να απολαύσωσι εκείνον τον αιώνα και ΤΗΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ, ούτε νυμφεύουσι, ούτε νυμφεύονται, διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται, επειδή είναι ισάγγελοι, και είναι υιοί Θεού, όντες υιοί της αναστάσεως*» (Λουκάς Κ/20:34-36/κειμ.ΝΒ). Θα είμαστε όχι «*άγγελοι*», αλλά «*σαν άγγελοι*» ή «*ισάγγελοι*», γιατί θα έχουμε τα ανδρικά ή τα γυναικεία χαρακτηριστικά που έχουμε εδώ στη γη, όπως ακριβώς είχε και ο αναστημένος Ιησούς.

Μια θαυμαστή περιγραφή για τα ουράνια σώματα των αναστημένων νεκρών δίνει ο απ. Παύλος στο ΙΕ/15^ο κεφάλαιο της Α' Κορινθίους, το οποίο θεωρείται το κεφάλαιο της ανάστασης:

«**35.** Αλλά, θα πει κάποιος: “Πως ανασταίνονται οι νεκροί; Και με ποιο σώμα έρχονται;” **36.** Άφρονα, εκείνο που εσύ σπέρνεις, δεν ζωογονείται, αν (πρώτα) δεν πεθάνει. **37.** Και εκείνο που σπέρνεις, δεν σπέρνεις το σώμα που πρόκειται να γίνει, αλλά έναν γυμνόν κόκκο από σιτάρι, τυχόν, ή κάποιον από τους υπόλοιπους. **38.** Ο Θεός, όμως, του δίνει ένα σώμα όπως θέλησε, και σε κάθε ένα από τα σπέρματα το ιδιαίτερό του σώμα. **39.** Κάθε σάρκα δεν είναι η ίδια σάρκα, αλλά, άλλη μεν η σάρκα των ανθρώπων, άλλη η σάρκα των κτηνών, άλλη δε η σάρκα των ψαριών, και

άλλη των πτηνών. **40.** Υπάρχουν και σώματα ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ, και σώματα ΕΠΙΓΕΙΑ, πλην, άλλη η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η δόξα των επιγείων..... **42.** Έτσι και Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ, σπέρνεται με φθορά, ανασταίνεται με αφθαρσία, **43.** σπέρνεται χωρίς τιμή, ανασταίνεται με δόξα, σπέρνεται με ασθένεια, ανασταίνεται με δύναμη, **44.** σπέρνεται σώμα ζωικό, ανασταίνεται σώμα πνευματικό. Υπάρχει σώμα ζωικό, υπάρχει και σώμα πνευματικό... (Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:35-44 /εκδ.ΠΕΡ).

Τέλος, η μεταμόρφωση των σωμάτων των πιστών θα γίνει «εν ατόμω, εν ριπή οφθαλμού», δηλαδή αστραπιαία, μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα. Τι σημαίνει η φράση «εν ατόμω;» Η λέξη ΑΤΟΜΟ είναι σύνθετη, προέρχεται από το στερητικό «Α» και το ρήμα «ΤΕΜΝΩ» (α+τέμνω). Το σώμα που θα μεταμορφωθεί θα είναι το ίδιο ακριβώς σώμα που έχουμε τώρα, δεν θα γίνει κάποια τομή, χωρισμός, αλλά το γήινο (θνητό) θα μεταμορφωθεί σε ουράνιο (αθάνατο), όπως ήδη έχουμε εξηγήσει παραπάνω.

7. ΜΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Στον Ησαΐα Κς΄/26:16-20 βλέπουμε προφητικά τον άγιο λαό του Θεού, την εκκλησία, να λέγει: «*Κύριε... ως έγκνος γυνή, όταν πλησιάση εις την γένναν, κοιλοπονεί, φωνάζουσα εν τοις πόνοις αυτής, Ούτως εγεινάμεν ενώπιόν σου, Κύριε. Συνελάβομεν, εκκοιλοποιήσαμεν..... Οι νεκροί σου θέλουσι ζήσει, (μετά) του νεκρού σώματός μου θέλουσιν αναστηθή....*» (εδ.16-19). Και ο Κύριος απαντά «*..εξεγέρθητε και ψάλλετε, σεις οι κατοικούντες εν τω χώματι, διότι η δρόσος σου (είναι ως) η δρόσος των χόρτων, και η γη θέλει εκρίψει τους νεκρούς...*» (εδ.19-20). Το κομματιασμένο σήμερα σώμα της εκκλησίας του Χριστού θα ενωθεί και θα σχηματίσει ένα έθνος λαμπρό. Λέγει «*...και η γη θέλει ΕΚΡΙΨΕΙ τους νεκρούς*», δηλ. θα «εκρίψει...», θα ρίξει ΕΞΩ από το χώμα (γη) τους νεκρούς. Εδώ αναφέρεται ειδικά στην ανάσταση των σωμάτων των νεκρών πιστών, όπου μαζί με τους ζώντες αγίους που τα σώματά τους θα μεταμορφωθούν, θα αρπαχτούν στον ουρανό, προς συνάντηση του Κυρίου Ιησού στον αέρα.

Ο απ. Παύλος προτρέπει τους πιστούς να εργάζονται για τη σωτηρία τους μετά φόβου και τρόμου, γιατί αυτό που έχουν απο-

κτῆσει είναι πολύτιμο ενώπιον του Θεού, Αυτός πλήρωσε την αμαρτία του καθενός με το ίδιο Του το αίμα (Πράξεις Κ/20:28 /κλπ). Γι' αυτό ο ίδιος ο Παύλος λέγει για τον εαυτό του *«δια να γνωρίσω Αυτόν, και την δύναμιν της αναστάσεως Αυτού, και την κοινωνίαν των παθημάτων Αυτού, συμμορφούμενος με τον θάνατον Αυτού, ίσως καταντήσω εις την εξανάστασιν των νεκρών»* (Φιλιππησίους Γ/3:10-11). «ΕΞ-ΑΝΑΣΤΑΣΗ» σημαίνει «ανάσταση εκ..», δηλαδή ανάσταση **από** τους νεκρούς, και όχι ανάσταση **των** νεκρών. Δεν θα γίνει γενική ανάσταση δικαίων και αδίκων κατά την αρπαγή της εκκλησίας, θα αναστηθούν μόνο όσοι μετέχουν στη νύμφη εκκλησία, αυτοί που ήσαν γεμάτοι από το άγιο Πνεύμα του Θεού και ζούσαν άγια και καθαρή ζωή ενώπιόν Του. Οι λοιποί των νεκρών αναφέρεται στην Αποκάλυψη Κ/20:5 *«δεν ανέζησαν.... εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη»*, θα αναστηθούν στο τέλος, όταν θα γίνει καταστροφή ουρανού και γης, δημιουργία νέου ουρανού και νέας γης και τελική κρίση δικαίων και αδίκων (βλέπε ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ - σελίδα 307).

8. Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΗ

Ξαφνικά, όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σε όλο το πρόσωπο της Γης θα διακόψουν το πρόγραμμά τους για να μεταδώσουν μια απίστευτη, αλλά τραγική είδηση, τα δε τηλεοπτικά μέσα θα δείχνουν και σκηνές του γεγονότος που θα παγώνουν το αίμα του θεατή και θα τον καθηλώνουν από φόβο:

«Ένας υπερβολικά μεγάλος αριθμός ατόμων από όλα τα κράτη της Γης, εξαφανίσθηκαν με μυστηριώδη τρόπο και κάτω από άγνωστες συνθήκες, χωρίς να αφήσουν πίσω τους κάποιο στοιχείο που να μπορούμε να καταλάβουμε τι ακριβώς συνέβηκε. Οι εξαφανίσεις έλαβαν χώρα την ίδια χρονική στιγμή και αυτό επιβεβαιώθηκε από τα φοβερά δυστυχήματα που συνέβηκαν παγκόσμια, γιατί πολλοί από τους εξαφανισθέντες την ώρα εκείνη οδηγούσαν αυτοκίνητα, αεροπλάνα και διάφορα άλλα οχήματα, τα οποία έμειναν ακυβέρνητα. Εκατοντάδες από αυτούς εξαφανίσθηκαν σε κλάσματα δευτερόλεπτου ενώ συνομιλούσαν με άλλους ανθρώπους. Οι μαρτυρίες που δίνουν οι αυτόπτες μάρτυρες είναι πέρα από κάθε ανθρώπινη αντίληψη και λογική.

Ένα άλλο ταυτόχρονο γεγονός που προκάλεσε κραυγές υστε-

ρίας και πανικού είναι ότι, μπροστά στα έκπληκτα και γουρλωμένα από τον τρόμο μάτια πολλών δεκάδων ανθρώπων, κυρίως γυναικών, που είχαν πάει σε κάποιο νεκροταφείο για να βάλουν λίγα λουλούδια στα αποθανόντα προσφιλή πρόσωπά τους, οι πλάκες μερικών τάφων άρχισαν να μετακινούνται από κάποια αόρατη δύναμη. Οι σκηνές αλλοφροσύνης που ακολούθησαν, μόνο σε κινηματογραφικές ταινίες τρόμου θα μπορούσε να τις δει κάποιος ή να φανταστεί πως αισθάνθηκαν οι Ρωμαίοι στρατιώτες που φύλαγαν τον τάφο του Ιησού και που ξαφνικά είδαν την πελώρια πέτρα που σφράγιζε την είσοδο του τάφου να μετακινείται από μόνη της.

Στα γεγονότα αυτά προστέθηκε και άλλο ένα γεγονός, που πολλοί το θεώρησαν μακάβρια φάρσα, καθόσον δεν υπήρχαν σαφείς πληροφορίες, τα δε περιστατικά ήσαν ελάχιστα. Σε διάφορα μέρη της Γης την ώρα που γινόταν η κηδεία μερικών αποθανόντων, τα σώματά τους εξαφανίστηκαν χωρίς να το αντιληφθεί κάποιος. Όταν άνοιξαν τα φέρετρα για τον τελευταίο ασπασμό, διαπίστωσαν με έκπληξη ότι αυτά ήσαν άδεια, μόνο τα σάβανα και τα λουλούδια. υπήρχαν μέσα. Ένα μεγάλο ερωτηματικό ήρθε στα χείλη όλων **«Τους ζωντανούς τους εξαφάνισαν για κάποιο λόγο, είτε ήσαν άνθρωποι από τη γη, είτε ήσαν εξωγήινοι, για να τους βάλουν να εργαστούν σε καταναγκαστικά έργα, ή για να τους χρησιμοποιήσουν σαν πειραματόζωα, αλλά οι νεκροί σε τι θα μπορούσε να τους χρησιμεύσουν;»** Γι' αυτό μερικοί υπέθεσαν ότι απλά είναι μια κακόγουστη φάρσα και ότι όλα όσα μεταδίδονται από τα μέσα ενημέρωσης για τις μαζικές εξαφανίσεις είναι γεγονός, άσχετο με τις εξαφανίσεις των νεκρών.....».

Για πρώτη φορά μέσα στην παγκόσμια ιστορία η ανθρωπώ-

τητα βρίσκεται ενωμένη. Οι κυβερνήσεις όλων των κρατών βρίσκονται σε πλήρη αμηχανία και απόγνωση, μη ξέροντας πως να χειριστούν την κατάσταση και να καθησυχάσουν τον κόσμο. **Ο εχθρός είναι άγνωστος και αόρατος, η λύση είναι έξω από τα μέχρι τώρα ανθρώπινα δεδομένα.** Τα έκτακτα συμβούλια, οι συνεδριάσεις και οι διασκέψεις των αρχηγών των κρατών με την πολιτική και τη στρατιωτική ηγεσία τους καταλήγουν σε παταγώδη αποτυχία, με αποτέλεσμα η παγκόσμια σύγχυση να αυξάνει. Επικρατεί χάος σε όλους τους κοινωνικούς και δημόσιους τομείς. Τίποτα δεν θυμίζει την όμορφη χτεσινή ημέρα και όλα δείχνουν ότι η κατάληξη του απρόσμενου και τραγικού αυτού γεγονότος θα είναι για την ανθρωπότητα εφιαλτική.

◆ **Η ημέρα εκείνη που θα συμβεί το παραπάνω γεγονός, ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ, όπως ήσαν και όλες οι άλλες που πέρασαν.** Τίποτα δεν θα προμηνύει τη φοβερή είδηση που πρόκειται να ακολουθήσει. Οι άνθρωποι θα πηγαίνουν ή θα βρίσκονται στις δουλειές τους, θα χτίζουν σπίτια, πολυκατοικίες και εξοχικά, θα κατασκευάζουν δρόμους, πλατείες, πάρκα, κέντρα αναψυχής, θα πηγαίνουν περίπατο για να περάσει η ώρα τους, όσοι είναι αργόσχολοι, πολλοί θα κάνουν εμπορικές συναλλαγές, άλλοι θα βρίσκονται σε σνακ-μπαρ, ουζερί, καφετέριες, fast food, ταβέρνες, ντίσκο και νυχτερινά κέντρα διασκέδασης με γαργαλιστικούς τίτλους (“Σόδομα”, “Paradise”, “Δίας”, “Βαβέλ”, “Μάγισσα”, “Νεράιδα”, “Grazy Girls”, “Play Boy”, “Φαντασία”, “Μωρό”, “Orgasmo”, “Υδροχόος”....), ή σε ρουλέτες και σε καταστήματα ΠΡΟΠΟ και ΛΟΤΤΟ για να «πιάσουν» την καλή μπάζα, άλλοι θα πλαστογραφούν επιταγές, ή θα ληστεύουν τράπεζες, άλλοι θα την «βρίσκουν» με τα ναρκωτικά, το ποτό και τα τσιγάρα, άλλοι (πιο έξυπνοι) θα μηχανεύονται τρόπους εξαπάτησης προκειμένου να έχουν εύκολο κέρδος, οι πολιτικοί θα είναι απορροφημένοι να «σώσουν» και να «ευεργετήσουν» το λαό, οι θρησκευτικοί ηγέτες θα κοιμούνται ήσυχοι γιατί το ποίμνιό τους εκτελεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα, πάντα πηγαίνουν στην εκκλησία για βαπτίσεις, γάμους, εορτές και σε κηδείες, άλλοι θα βρίσκονται στις εξέδρες των γηπέδων ή των θεάτρων και των κινηματογράφων, άλλοι θα βρίσκονται στα νοσοκομεία (ασθε-

νείς, επισκέπτες και νοσηλευτικό προσωπικό), άλλοι θα κάνουν τουρισμό και ταξίδια αναψυχής, άλλοι θα παντρεύονται οι ίδιοι ή θα παντρεύουν τα παιδιά τους, αλλά οι περισσότεροι θα βρίσκονται μπροστά στις οθόνες της τηλεόρασης για να «μορφωθούν» κοινωνικά.

Αρκετοί όμως θα κάθονται στη βεράντα του σπιτιού τους ή σε κάποιο υπαίθριο κατάστημα, απολαμβάνοντας τον καφέ τους ή το αναψυκτικό τους και θα έχουν το προνόμιο να δουν στον ουρανό ένα τεράστιο σύννεφο (νεφέλη), σαν τα άλλα σύννεφα να περνάει από πάνω τους. Αν και το σύννεφο αυτό θα τους κάνει κάποια εντύπωση, επειδή θα είναι πολύ πιο χαμηλά από τις συνηθισμένες περιπτώσεις, δεν θα δώσουν ιδιαίτερη σημασία. Τα γήινα μάτια τους δεν θα μπορέσουν να δουν ότι κάτι διαφορετικό υπάρχει σ' αυτό το σύννεφο, δεν θα μπορέσει ο σαρκικός νους τους να διακρίνει τι υπάρχει μέσα σ' αυτό το σύννεφο. Θα είναι το πνευματικό άρμα του ένδοξου Ιησού, που πρόκειται να μεταφέρει τη νύμφη εκκλησία Του στον ουρανό. Μετά από λίγο όταν θα σηκώσουν και πάλι τα κεφάλια τους ψηλά, θα δουν με έκπληξη το σύννεφο να απομακρύνεται στο βάθος του ουρανού και μάλιστα πολύ γρήγορα. *«Θέλουμε αρπαχθή εν ΝΕΦΕΛΑΙΣ εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα...»*, η νεφέλη αυτή δεν ήταν ένα πραγματικό σύννεφο, αλλά ήταν οι άγιοι που αρπάχτηκαν, ήταν η πνευματική νεφέλη. Με την ενέργεια αυτή ένα μεγάλο κεφάλαιο της ανθρώπινης ιστορίας θα κλείσει οριστικά και θα ανοίξει ένα άλλο, που θα έχει σχέση με την τελευταία προφητική εβδομάδα των 7 ετών του Δανιήλ (βλ. κεφ. Θ/9) και που θα δώσει το σύνθημα έναρξης σε σημαντικά γεγονότα που θα διαδραματισθούν και επάνω στον ουρανό και κάτω στη γη.

Το τραγικό νέο θα ακουστεί σαν κεραυνός μέσα σε αίθριο ουρανό. Δεν θα υπάρξει άνθρωπος που να μην επηρεαστεί από τη φοβερή είδηση, άλλωστε δεν θα υπάρχουν και πολλά περιθώρια αμφιβολίας, γιατί τα αποτελέσματα αμέσως θα είναι εμφανή. Παντού θα ακούγονται λόγια πόνου και οδύνης, καθώς και κλάματα για τα αγαπητά πρόσωπα που χάθηκαν ξαφνικά ή που σκοτώθηκαν στα διάφορα δυστυχήματα. Η σύγχυση και το χάος που θα επικρατούν παγκόσμια, θα αυξάνουν περισσότερο με τα δήθεν

αποκαλυπτικά δημοσιεύματα και στοιχεία του τύπου και των λοιπών μέσων ενημέρωσης. Ο καθένας θα κάνει απίθανες υποθέσεις, αλλά το κοινό όλων αυτών θα είναι, ότι έγινε κάποια επιδρομή **εξωγήινων** που απήγαγαν τους κατοίκους της Γης και φυσικά αυτό, αφού έγινε μια φορά, θα ξαναγίνει, γεγονός που θα προξενεί σε όλους υπερβολικό φόβο.

Όσο όμως θα περνούν οι ημέρες, καμιά νέα εξωγήινη επιδρομή δεν θα συμβαίνει, αλλά θα γίνεται μια παγκόσμια συγκλονιστική διαπίστωση, που θα φέρει τους ηγέτες των κρατών σε αμηχανία και απορία. Αυτοί που θα εξαφανιστούν θα έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα μεταξύ τους, θα είναι όλοι τους ευσεβείς Χριστιανοί που θα ζουν μια ενάρετη και ηθική ζωή, με αποτέλεσμα τα πράγματα να περιπλέκονται περισσότερο, γιατί το ερώτημα θα είναι «Εάν ήρθαν εξωγήινοι, θα μπορούσαν να απαγάγουν μόνο μια συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων;» Αυτό θα ήταν τελείως αδύνατο να γίνει, άρα λοιπόν κάτι άλλο θα έχει συμβεί; Όταν θα γενικευτεί αυτή η είδηση, ο φόβος που θα καταλάβει την ανθρωπότητα θα είναι μεγαλύτερος από ότι ήταν, πριν να συμβεί το γεγονός των ομαδικών εξαφανίσεων. Όλοι θα αναρωτιούνται που θα οδηγήσει τελικά η κατάσταση αυτή.

Πολλά σενάρια θα κυκλοφορήσουν, αφού θα απορριφθεί η εκδοχή ότι ήταν εξωγήινοι, χωρίς όμως και να την αποκλείσουν και τελείως. Θα υπάρχουν στον τύπο διάφορες πληροφορίες, που θα δίνουν εξηγήσεις για το τι ακριβώς συνέβηκε, αλλά δεν θα ικανοποιούν τους αναγνώστες. Θα υπάρχουν όμως και μερικές εφημερίδες με μικρή κυκλοφορία που θα γράφουν κάτι παράξενα πράγματα, αλλά μεταξύ τους όμως θα συμφωνούν σε αυτό που θα γράφουν. Μια από αυτές θα γράφει: «**Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΠΟΥ ΜΕΙΝΑΜΕ ΕΔΩ ΣΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ**» και θα εξηγήει παρακάτω με μικρότερα γράμματα: «Έγινε η Αρπαγή της εκκλησίας του Χριστού. Ήρθε ο Ιησούς και πήρε μαζί του τους **ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ** πιστούς και τους **ΝΕΚΡΟΥΣ** πιστούς, αφού τους ανάστησε. Αλίμονο για τους υπόλοιπους που μείναμε. Θα περάσουμε μέσα από την τυραννία της διακυβέρνησης της ανθρωπότητας από τον Αντίχριστο, ο οποίος θα εμφανισθεί σαν ο Μεγάλος Ηγέτης και ο μόνος Σωτήραςγια να βγάλει τα κράτη της

Γης από το αδιέξοδο που δημιουργήθηκε, όπως αναφέρεται και στο βιβλίο της Αποκάλυψης». Παρ' όλο που θα υπάρχει η διαπίστωση ότι οι εξαφανισθέντες ήταν συνειδητοί αναγεννημένοι και βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα χριστιανοί και το γεγονός αυτό θα προκαλέσει στην αρχή ταραχή, στη συνέχεια όμως κανένας δεν θα δίνει ιδιαίτερη προσοχή σε τέτοιου είδους ειδήσεις και σχόλια. Περισσότερο θα τις διαβάζουν από περιέργεια. Θα θεωρείται οπισθοδρομικός όποιος ασχολείται στον 21ο αιώνα με τον Θεό. Αυτά είναι για τους αφελείς και γι' αυτούς που δεν θέλουν την πρόοδο, αλλά θέλουν την οπισθοδρόμηση.

Ενώ όλη η ανθρωπότητα θα βρίσκεται σε απορία και λύση στο πρόβλημα δεν θα υπάρχει, μια έξοχη πολιτική φυσιογνωμία θα αρχίσει να κάνει την εμφάνισή της στο διεθνές προσκήνιο και θα δίνει καταπληκτικές λύσεις σε όλα τα προβλήματα. Σιγά-σιγά το σοκ που θα πάθει ο κόσμος θα αρχίσει να ξεπερνιέται και μια «**Νέα Εποχή**», ελπιδοφόρα για την ανθρωπότητα θα αρχίσει να ανατέλλει, αλλά αλίμονο, η συνέχεια θα είναι πιο τραγική!!

το μήνυμα έχει αναρτηθεί στο Youtube στο κανάλι Filadelfos Channel 1

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ **«ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΤΑΙ»**

1. Η ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Η πρώτη έλευση του Ιησού Χριστού ήταν άσημη και ταπεινή. Απλοί βοσκοί Τον επισκέφτηκαν στη φάτνη που γεννήθηκε. Μεγάλωσε σε περίοδο που η πατρίδα Του βρισκόταν κάτω από Ρωμαϊκή κατοχή. Στα τριάντα Του χρόνια άρχισε να κηρύττει το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού, γεγονός που προκάλεσε το φθόνο και την οργή των θρησκευόμενων αρχόντων του Ισραήλ, κατ' απαίτηση των οποίων συνελήφθηκε από τους Ρωμαίους, καταδικάστηκε σε θάνατο και σταυρώθηκε σαν ταραχοποιός και κοινός κακούργος. Σαράντα ημέρες μετά την ανάστασή Του αναλήφθηκε στον ουρανό από το όρος των Ελαιών παρουσία των μαθητών Του. Ο πάσχοντας Μεσσίας ήρθε σαν δούλος και απορρίφθηκε από τους ομοεθνείς Του.

Η δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού, η οποία θα γίνει στο τέλος της επταετίας του Αντίχριστου, δεν θα έχει κανένα απολύτως κοινό χαρακτηριστικό με την πρώτη έλευσή Του. Θα είναι το συγκλονιστικότερο, το δραματικότερο και το πιο συναρπαστικό γεγονός που θα συμβεί μέσα στην ιστορία, όχι πλέον της ανθρωπότητας ή του πλανητικού μας συστήματος, αλλά μέσα σε ολόκληρο το σύμπαν. Επάνω στον πλανήτη Γη, ο οποίος θα έχει συγκλονιστεί από προηγούμενες κρίσεις του Θεού, θα απλωθεί ένα υπερκόσμιο και εκτυφλωτικό φως, που θα ξαφνιάσει όλους τους κατοίκους της Γης.

Ο Ιησούς Χριστός δεν θα έρθει πλέον ταπεινός και άσημος, δεν θα έρθει σαν δούλος που απορρίφθηκε, αλλά θα έρθει γεμάτος με δόξα, δύναμη και μεγαλείο, ακολουθούμενος από αναρίθμητες ουράνιες στρατιές. Θα έρθει σαν αστραπή, που βγαίνει από

την ανατολή και φέγγει μέχρι τη δύση και θα Τον δει όλος ο πληθυσμός της γης. Θα βρίσκεται επάνω σε λευκό άλογο και τα στρατεύματα που θα Τον ακολουθούν θα καλύπτονται από μια λαμπρή νεφέλη. Στην πραγματικότητα οι μυριάδες ουράνιες στρατιές θα είναι η νεφέλη. Το θέαμα θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε φαντασμαγορικό, αλλά όμως θα προκαλεί δέος και ταραχή. Θα δει τον ερχόμενο και δοξασμένο Ιησού κάθε άνθρωπος και θα θρηνήσει: *«Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός, και εκείνοι οίτινες εξεκένησαν αυτόν, και θέλουσι θρηνήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης»* (Αποκάλυψη Α/1:7).

Η δεύτερη έλευση του Ιησού, δεν θα είναι πνευματική, αλλά θα είναι μια προσωπική επιστροφή του Ιησού μέσα στη γήινη σφαίρα. Θα επιστρέψει σωματικά, με το ίδιο σώμα που αναλήφθηκε και που στα χέρια Του και στα πόδια Του θα υπάρχουν τα σημάδια των καρφιών που εδώ στη Γη Του κάρφωσαν. Τα πόδια Του, που κάποτε περπάτησαν τη γη της Παλαισίνης,

θα πατήσουν επάνω στο όρος των Ελαιών από το οποίο και αναλήφθηκε και το οποίο θα σχιστεί στα δύο (βλ. Ζαχαρίας ΙΔ/14:4).

Αυτό θα είναι μια επίδειξη της παντοδυναμίας Του.

Η δεύτερη έλευση του Ιησού θα γίνει μεν ξαφνικά, αλλά δεν θα λάβει χώρα σε μια χρονική στιγμή μόνο, όπως θα έχει γίνει με την αρπαγή της εκκλησίας. **Θα είναι ορατή και θα είναι μια μεγαλοπρεπής και μια θεαματικά συγκλονιστική πορεία των ουρανίων στρατευμάτων από τον ουρανό προς τη Γη, μια πορεία που θα κρατήσει πολλές ώρες, ώστε η συνεχής πορεία και η 24ωρη κίνηση της Γης γύρω από τον άξονά της, θα έχει σαν απο-**

τέλεσμα όλος ο κόσμος να γίνει μάρτυρας του θαυμαστού αυτού γεγονότος. Τα ουράνια στρατεύματα θα αποτελούνται από μυριάδες αγγέλους και από τους αγίους που θα έχουν αρπαχτεί και τώρα επιστρέφουν μαζί με τον Κύριό τους. Πιστεύω ότι ο μεγαλύτερος λογοτέχνης, ή ο λαμπρότερος σεναριογράφος και σκηνοθέτης του κινηματογράφου, ή ο πιο προικισμένος νους, δεν θα μπορούσε να συλλάβει και να απεικονίσει τη δραματική, αλλά και μεγαλόπρεπη αυτή σκηνή, που θα λάβει χώρα στο σύμπαν με επίκεντρο ολόκληρο τον πλανήτη μας. Ο απόστολος Ιωάννης δίνει μια περιγραφή επ' αυτού με γλαφυρή ζωντάνια, ώστε ο πεπερασμένος νους μας να μπορέσει να καταλάβει **έστω και λίγο** από το συγκλονιστικότερο γεγονός όλων των αιώνων:

11. «Και είδον τον ουρανόν ανεωγμένον, και ιδού, ΠΙΠΟΣ ΛΕΥΚΟΣ, και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο “ΠΙΣΤΟΣ και ΑΛΗΘΙΝΟΣ”, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη.

12. Οι οφθαλμοί αυτού (ήσαν) ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχαν όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός.

13. Και (ήτο) ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού, “Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ”.

14. Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εφ' ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκών και καθαρών.

15. Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, δια να κτυπά με αυτήν τα έθνη, και αυτός θέλει “ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά” και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού του Παντοκράτορος.

16. Και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα “ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ και ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ» (Αποκάλυψη 10/19:11-16 /κειμ.ΝΒ).

Δεν θα είναι απλά η σωματική επιστροφή στη Γη του αναστημένου Ιησού, του ανθρώπου Χριστού Ιησού που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, που έζησε στη Ναζαρέτ και που περπάτησε στη γη της Παλαιστίνης, αλλά θα είναι η ορατή εμφάνιση του ίδιου του Δημιουργού του σύμπαντος, του Θεού Πατέρα, ο Οποίος κατοικεί μέσα

στον Υιό Του. Ο απ. Παύλος αναφέρει ότι «*στον Ιησού ευδόκησε ο Πατέρας να κατοικήσει ΟΛΟ το πλήρωμα της Θεότητάς Του σωματικώς*» (βλ. Κολοσσαείς Α/1:19, Β/2:9, Ιωάννης ΙΔ/14:9). Ο Θεός ανάστησε τον Ιησού και Τον έκαμε «**Χριστόν και Κύριον**» (Πράξεις Β/2:36), δηλαδή του έδωσε όλη τη δόξα Του, όλη την κυριότητά Του και όλη την εξουσία Του. Ο ίδιος ο Ιησούς το είπε στους μαθητές Του, λίγο πριν αναληφθεί: «*Εδόθη εις Εμέ ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ εν ουρανών και επι γης....*» (Ματθαίος ΚΗ/28:18).

Όλη η ανθρωπότητα θα δει την υπέρλαμπρη δόξα του Κυρίου των δυνάμεων να καλύπτει τον ουρανό. Μια μικρή γεύση αυτού του γεγονότος, είχε και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, όταν τον λιθοβολούσε το φανατισμένο πλήθος: «*Ο δε (Στέφανος) πλήρης των Πνεύματος αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού*» (Πράξεις Ζ΄/7:55). Είδε τον Ιησού ντυμένο με όλη τη δόξα του Πατέρα. Στην Αποκάλυψη Γ/3:21 αναφέρεται ότι ο Ιησούς, δεν κάθεται στα «δεξιά» του θρόνου του Πατέρα, αλλά κάθεται «**μέσα**» στο θρόνο του Θεού. «ΔΕΞΙΑ» μέσα στην Αγία Γραφή σημαίνει «εξουσία» (βλ. Ψαλμοί ΡΙ΄/110:1,5, Ις΄/16:8, Π/80:17, Πράξεις Ε/5:31). Ο αναστημένος Υιός, ο Ιησούς Χριστός, έχει όλη τη δόξα και όλη την εξουσία του Πατέρα και κάποια ημέρα (ίσως να είναι πολύ κοντά) όλος ο κόσμος θα γίνει μάρτυρας αυτής της ουράνιας δόξας και εξουσίας του Υιού του Θεού.

◆ **Πολλές φορές η ανθρωπότητα έχει γνωρίσει στο παρελθόν τη δόξα του Θεού. Την γνώρισε:**

- Όταν ο Θεός έδωσε το νόμο Του στον Μωυσή επάνω στο όρος Σινά, όπου σειόταν ο χώρος από την παρουσία της δόξας του Θεού.
- Όταν ο Θεός επέφερε, δια μέσου του Μωυσή, τις κρίσεις στο Φαραώ της Αιγύπτου και χωρίς να υπάρξει πόλεμος εκμηδενίστηκε μια πανίσχυρη αυτοκρατορία.
- Όταν ο Θεός άνοιξε στα δύο την Ερυθρά Θάλασσα και πέρασε ο Ισραήλ για να σωθεί από τους Αιγύπτιους διώκτες του.

- Όταν ο Θεός έριξε φωτιά από τον ουρανό επάνω στο όρος Κάρμηλος, όπου κατέκαυσε το θυσιαστήριο και καταίσχυνε τον Βάαλ και όλους τους θεούς των ειδωλολατρών.

- Όταν ο Θεός ελευθέρωσε τους 3 νέους από την κάμινο της φωτιάς που τους έριξε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας και έφραξε το στόμα των λεόντων και ελευθέρωσε τον πιστό δούλο του Δανιήλ που άδικα τον κατηγορήσαν στο βασιλιά Δαρείο (βλ. Δανιήλ, κεφ. Γ/3° και ζ/6°)

- Όταν ο πανίσχυρος γίγαντας Γολιάθ έπεσε νεκρός από την πέτρα ενός μικρού παιδιού, του Δαβίδ.

- Όταν ο Ιησούς, κατά την επίγεια διακονία Του θεράπευε τυφλούς, χωλούς, λεπρούς, παραλυτικούς, έβγαζε δαιμόνια και ανάσταινε νεκρούς.

- Όταν ο Ιησούς αναστήθηκε και φανερώθηκε στους μαθητές Του και σε άλλους πολλούς.

- Όταν το άγιο Πνεύμα της υπόσχεσης του Θεού ήρθε με δύναμη επάνω στους συγκεντρωμένους στο ανώγειο μαθητές του Ιησού και από δειλοί και φοβισμένοι που ήσαν πριν, έδιναν μετά με θαυμαστή παρρησία τη μαρτυρία της ανάστασης του Ιησού.

- Όταν η πρώτη αποστολική εκκλησία (αλλά και η σημερινή γνήσια εκκλησία του Ιησού Χριστού) ενεργούσε σημεία και τεράστια στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού.

Και σε πάρα πολλές άλλες περιπτώσεις, που αναφέρονται μέσα στην Βίβλο, φανερώθηκε η δόξα του Θεού. Αλλά η φανέρωση της δόξας της παρουσίας του Θεού με τον ερχομό του Υιού Του και των ουρανίων στρατιών θα είναι πέρα από κάθε ανθρώπινη αντίληψη και περιγραφή και θα είναι ένα γεγονός που θα προκαλέσει έκσταση και δέος σε κάθε ύπαρξη στη Γη και θα συγκλονίσει το σύμπαν ολόκληρο. Θα είναι η στιγμή (και είναι πάρα πολύ κοντά) που θα λυγίσει στο όνομα του Κυρίου Ιησού *«ΠΑΝ ΓΟΝΥ επουρανίων και επιγείων και κατάχθονίων, και ΠΑΣΑ ΓΛΩΣΣΑ θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός (είναι) Κ υ ρ ι ο ς , εις δόξαν Θεού Πατρός»* (βλ. Φιλιππησίους Β/2:9-11). Γιατί εδώ λέγει ότι *«θα γονατίσουν στον ΥΙΟ, αλλά προς δόξα ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΟΣ;»* Γιατί ο Ιησούς που θα δει ο κόσμος

κατά τη δεύτερη έλευσή Του θα είναι ντυμένος με όλη τη δόξα και την κυριότητα (=δύναμη, εξουσία) του Θεού Πατέρα, θα είναι μια μεγαλόπρεπη και επιβλητική σκηνή.

2. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ....

Αναφέραμε σε προηγούμενα κεφάλαια τι ακριβώς θα συμβεί στην κοιλάδα του Αρμαγεδδώνα με τον ένδοξο ερχομό του Ιησού. Μετά την θεαματική πορεία του Ιησού και των στρατευμάτων Του από τον ουρανό προς τη Γη και την καταστροφή των συγκεντρωμένων στρατών του κόσμου, ο Ιησούς θα καταλήξει στο όρος από το οποίο και αναλήφθηκε. **Όταν τα πόδια Του πατήσουν επάνω στο όρος των Ελαιών, αυτό θα ανοίξει και θα χωριστεί στα δύο και μια τεράστια κοιλάδα θα δημιουργηθεί.** Αυτή θα είναι μόνο μια από τις τρομερές γεωλογικές αλλαγές που πρόκειται να γίνουν την εποχή εκείνη. Η γεωγραφία του πλανήτη Γη θα αλλάξει ριζικά με τον ερχομό του Ιησού. Ήδη, λίγο πριν εμφανιστεί στον ουρανό, με το άνοιγμα της τελευταίας φιάλης, γίνονται στη γη τρομεροί σεισμοί, με αποτέλεσμα ολόκληρες πόλεις να καταρρεύσουν, νησιά να βυθιστούν και βουνά να εξαφανιστούν.

Ο Ιησούς Χριστός θα έρθει και θα εγκαταστήσει την Ιερουσαλήμ πρωτεύουσα της βασιλείας Του, γιατί *«εκ Σιών θέλει εξέλθει νόμος, και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ. Και θέλει κρίνει αναμέσον των εθνών, και θέλει ελέγξει πολλούς λαούς»* (Ησαΐας Β/2: 3-4). Είναι πάρα πολλές οι προφητείες της Αγίας Γραφής και ιδιαίτερα της Παλαιάς Διαθήκης που αναφέρονται για τη βασιλεία δικαιοσύνης και ειρήνης που ο Ιησούς Χριστός θα εγκαθιδρύσει στη Γη με επίκεντρο την Ιερουσαλήμ. Στον Ψαλμό ΚΔ /24° οι πύλες της πόλης ανοίγουν για να υποδεχτούν τον Κύριο της δόξας: *«Σηκώσατε, πύλαι τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο βασιλεύς της δόξης»*. Στους Ψαλμούς ΞΖ/67:4, ΡΙ´/110:6 και 96:13 αναφέρεται ότι *«έρχεται δια να κρίνη την γην, θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη, και τους λαούς εν τη αληθεία αυτού»*.

Στον Ψαλμό ΟΒ/72° και στο κεφάλαιο ΙΑ/11° του Ησαΐα περιγράφονται με ζωηρά χρώματα οι ευλογίες που θα ακολουθήσουν τη δοξασμένη βασιλεία του ερχόμενου Βασιλιά, μπροστά στον

Οποίο θα γονατίσουν όλοι οι βασιλείς της Γης (διάβασε προσεκτικά τις παραπάνω περικοπές). Η βασιλεία του Ιησού δεν θα παρέλθει ποτέ: *«Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων* (αναφέρεται στην τέταρτη βασιλεία με τα δέκα κέρατα-βασιλείς, που έχουμε ήδη αναλύσει), *θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΦΘΑΡΗ, και η βασιλεία αυτή ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ εις άλλον λαόν...»* (βλ. Δανιήλ Β/2:44, Λουκάς Α/1:32).

Μετά την καταστροφή των στρατών της γης στον Αρμαγεδδών, όλοι οι επιζώντες μέσα στον κόσμο, Ιουδαίοι και εθνικοί, θα κριθούν. Όσον αφορά τους Ιουδαίους που θα έχουν διασωθεί θα μαζευτούν στην Παλαιστίνη (Ιεζεκιήλ ΛΘ/39:28) και όλοι τους, ένας-ένας, θα κριθούν από τον Ιησού. Όσοι απ' αυτούς δεν Τον δέχτηκαν ως Μεσσία τους, θα θανατωθούν: *«Και θα αποκαθαρίσω από μέσα σας τους αποστάτες, και αυτούς που ασέβησαν σε Μένα, θα τους βγάλω από τη γη της παροικίας τους, και δεν θα μπουν στη γη του Ισραήλ, και θα γνωρίσετε ότι εγώ (είμαι) ο Κύριος»* (Ιεζεκιήλ Κ/20:38 /μετ.ΠΕΡ). Στον υπόλοιπο πιστό Ισραήλ θα του επιτραπεί να εισέλθει στη Γη της Υπόσχεσης και να ζήσει κάτω από τη διακυβέρνηση του Μεσσία του.

Οι εθνικοί που θα επιζήσουν από τη μεγάλη θλίψη, θα συγκεντρωθούν μπροστά στο νέο εγκαθιδρυμένο θρόνο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ και θα κριθούν, όπου ο κάθε άνθρωπος θα βρεθεί σε μια από τις δύο κατηγορίες, στα «πρόβατα» ή στα «ερίφια», όπως πολύ χαρακτηριστικά περιγράφεται από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό στο Ματθαίο ΚΕ/25:31-46. Ο Ιησούς θα καλέσει τα πρόβατά Του να μπουν μέσα στη βασιλεία Του, θα καλέσει αυτούς που, εκτός των άλλων, θα έχουν βοηθήσει και τους διωκόμενους Ιουδαίους από τον Υπέρ-Ηγέτη και το σύστημά του. Αν και αυτό, καθώς και όλα τα έργα, δεν είναι η βάση της σωτηρίας του ανθρώπου, αλλά η πίστη στη λυτρωτική θυσία του Ιησού Χριστού, το να δείχνεις όμως φιλία σε μια τέτοια τρομερή περίοδο σε Ισραηλίτες, είναι σημάδι σωστής γνώσης του Λόγου του Θεού και πίστης προς τον Ιησού. Αντίθετα, οι άπιστοι που χαρακτηρίζονται σαν ερίφια, θα ριχτούν σε αιώνια φωτιά, που σημαίνει ότι θα τιμωρηθούν με ποινή θανάτου. Όπως θα κριθούν οι μη πιστοί Ιουδαίοι, το ίδιο

ακριβώς θα κριθούν και οι μη πιστοί εθνικοί.

Οι άπιστοι Ιουδαίοι και εθνικοί θα θανατωθούν, ενώ όλοι οι υπόλοιποι πιστοί άνθρωποι, που θα είναι ακόμα στα θνητά σώματά τους και που θα έχουν την εμπειρία της αναγέννησης μέσω της πίστης στον Κύριο της δόξας, θα μπουν στη βασιλεία του Ιησού, η οποία σύμφωνα με την Αποκάλυψη Κ/20:1-6 θα είναι για χίλια έτη. Η ζωή θα αρχίσει και πάλι στον πλανήτη Γη, με κυβερνήτη, όχι το Σατανά και τις πονηρές δυνάμεις του, αλλά με τον «Άρχοντα της Ειρήνης», τον Υιό του Θεού και τους αγίους Του που θα τους έχει ήδη παραλάβει πριν 7 χρόνια. Ο Ιησούς παίρνει στα χέρια του τον απόλυτο έλεγχο της ανθρώπινης ιστορίας. Ο άνθρωπος θα μπει σε μια περίοδο χρυσή, όπου θα ζει μόνο για τη δόξα του Θεού. Ο Σατανάς θα είναι δεμένος και το κακό που τυχόν θα εκδηλώνεται στη βασιλεία του Ιησού θα κρίνεται και θα πατάσσεται αμέσως από τον ίδιο τον Ιησού.

3. ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

Οι μαθητές του Ιησού, δύο φορές Τον ρώτησαν “πότε θα επανέλθει”. Την πρώτη φορά **πριν** το θάνατό Του, λέγοντας «*Ειπέ προς ημάς, πότε θέλουσι γείνει ταύτα; Και τι ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνου;*» (Ματθαίος ΚΔ/ 24:30), και τη δεύτερη φορά **μετά** την ανάστασή Του: «*Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ;*» (Πράξεις Α/1:6). Από τότε, όλοι οι αναγεννημένοι και πληρωμένοι με το άγιο Πνεύμα πιστοί, προσδοκούν αυτή την ευλογημένη στιγμή.

Στις ερωτήσεις αυτές των μαθητών ο Ιησούς απάντησε ότι «*...περί της ημέρας εκείνης και της ώρας ΟΥΔΕΙΣ γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών*” (“ουδέ ο Υιός”, λέγει στο Μάρκος ΙΓ /13:32), *ειμή ο Πατήρ μου μόνος*» (Ματθαίος ΚΔ/24:36), και ότι «*..δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους καιρούς τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία (αυτού) εξουσία*» (Πράξεις Α/1: 7). Καμιά λοιπόν χρονολογία δεν αποκαλύφθηκε, τόσο για την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας, όσο και για την έλευση του Κυρίου Ιησού. Όλοι οι υπολογισμοί για τον προσδιορισμό κάποιας χρονολογίας, είναι μάταιοι, ψεύτικοι και απατηλοί.

Ο Λόγος όμως του Θεού, δεν αφήνει χωρίς απάντηση μια τόσο θεμελιώδη και σημαντική ερώτηση για τον κάθε πιστό. Η επιστροφή του Ιησού Χριστού είναι ένα γεγονός που πρέπει να το περιμένουμε ότι θα συμβεί από στιγμή σε στιγμή. Ο ίδιος ο Ιησούς, μας προτρέπει «**ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ - ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ - ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ**» (βλ. Μάρκος ΙΓ/13:33, Ματθαίος ΚΔ/24:42). Ο Ιησούς δεν μας αποκάλυψε την ημερομηνία της επιστροφής Του, άλλωστε ούτε και ο ίδιος ως άνθρωπος την γνώριζε (Μάρκος ΙΓ/13:32), αλλά με την αποκάλυψη που Του είχε δώσει ο Πατέρας, μας έδωσε πολλά **σημεία** για να καταλάβουμε περίπου το χρόνο. Με το παράδειγμα της συκιάς μας δίνει να καταλάβουμε καθαρά τι εννοεί: «*Λείτε τη ΣΥΚΙΑ και όλα τα δέντρα, όταν ήδη ανοίξουν, βλέποντας γνωρίζετε από μόνοι σας ότι το ΘΕΡΟΣ είναι ήδη κοντά. Έτσι κι εσείς, ΟΤΑΝ ΔΕΙΤΕ ΤΑΥΤΑ ΝΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, να ξέρετε ότι η βασιλεία του Θεού είναι κοντά. Σας διαβεβαιώνω, ότι δεν θα παρέλθει αυτή η γενιά μέχρις ότου όλα αυτά θα γίνουν...*» (Λουκάς ΚΑ/21:29-32 /εκδ.ΠΕΡ). Κάποια άλλη φορά ο Ιησούς είχε πει: «*Το μεν πρόσωπο του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα δε ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ δεν δύνασθε;*» (Ματθαίος Ις/16: 3). Γι' αυτό, όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται, ο Ιησούς μας λέγει «*ΑΝΑΚΥΨΑΤΕ και ΣΗΚΩΣΑΤΕ τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας*» (Λουκάς ΚΑ/21:28).

◆ Ποια λοιπόν θα είναι τα σημεία, που θα προηγηθούν της δεύτερης έλευσης του Ιησού και αναφέρονται μέσα στην Βίβλο και που πραγματοποιούνται στις ημέρες μας:

01. **Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ**
Όπως στις ημέρες του Νώε και του Λωτ /Ματθαίος ΚΔ:37-40 & Λουκάς ΙΖ:26-30.
02. **ΗΘΙΚΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ - ΑΥΞΗΣΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**
Β' Τιμόθεου Γ:1-3, 13.
03. **ΑΥΞΗΣΗ ΑΝΟΜΙΑΣ - ΨΥΧΡΑΝΣΗ ΑΓΑΠΗΣ**: Ματθαίος ΚΔ:12.
04. **ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΙΣΤΗ**
Α' Τιμόθεου Δ:1-2, Β' Θεσσαλονικείς Β:3-4, Επιστολή Ιουδα.
05. **ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΩΝ**
Β' Πέτρου Β:1-3, Κολοσσαείς Β:4,8,18, Β' Κορινθίους ΙΑ:13-15, Γαλάτας Α:8-9, Ματθαίος ΚΔ:4-5,11, Μάρκος ΙΓ:5-6,21-23, Α' Ιωάννου Δ:1-3, Β' Ιωάννου εδ.7

06. **ΕΜΠΑΙΚΤΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** Β΄ Πέτρου Γ:3-7, Ιούδας εδ.18.
07. **ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**: Ιωάννης ΙΕ:18-20, Ις΄:2, Ματθαίος ΚΔ:9, Λουκάς ΚΑ:12, Μάρκος ΙΓ:12-13, Β΄ Τιμόθεου Γ:12.
08. **ΔΙΑΜΑΧΕΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ**: Ησαΐας Ξς΄:5-6, Ματθαίος ΚΔ:10, Ιωάννης Ις΄:1-2, Πράξεις Κς΄:9-11, Γ΄ Ιωάννου εδ.9-10.
09. **ΑΠΟΡΙΑ (ακαταστασία) ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ**
Λουκάς ΚΑ:25-26, Ιερεμίας ΚΕ:15-16, Ψαλμός ΟΕ:8.
10. **Η ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ**: Ιερεμίας ΚΕ:16-17 και ΝΑ:7.
11. **ΑΝΤΙΔΙΚΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ**
Λουκάς ΙΒ:49-53, Ματθαίος Ι΄:34-39, Ιωάννης ΙΓ:19, Γαλάτας Δ:29.
12. **ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΗΣ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ**
Ματθαίος Δ:44, ΚΕ:13, Λουκάς ΙΒ:40, ΙΗ:8, ΚΑ:34-36, Μάρκος ΙΓ:33, Α΄ Θεσσαλονικείς Ε:6.
13. **ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ**
Ματθαίος ΚΔ:7, Λουκάς ΚΑ:10-11, Μάρκος ΙΓ:7- 8.
14. **ΠΕΙΝΕΣ - ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ - ΣΕΙΣΜΟΙ ΜΕ ΤΟΠΙΚΗ ΙΣΧΥ**
Ματθαίος ΚΔ:7, Λουκάς ΚΑ:11, Μάρκος ΙΓ:7-8, Αποκάλυψη ς΄:12-14, Ις΄:18-21.
15. **ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ - ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ**
ΣατανοΛΑΤΡΕΙΑ και ΕιδωλοΛΑΤΡΕΙΑ: Α΄ Τιμόθεου Δ:1-4, Α΄ Κορινθίους ΙΑ:13-15, Ρωμαίους Α:23-25, Έξοδος ΚΒ:18, Ησαΐας Η:19, ΜΒ:8, ΜΕ:20, Μς΄:5-7, Δευτερονόμιο Δ:15-16, Ε:5-8, ΙΗ:6-12, ΚΖ:15, Λευιτικό ΙΘ:26-31, Κ:27, Κς΄:1, Α΄ Σαμουήλ ΚΗ:7, Ωσηέ Δ:12, Πράξεις ΙΘ:26, Ζ:48, Αββακούμ Β:18-20.
16. **ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΣΤΗ ΓΗ ΤΟΥΣ**
Ματθαίος ΚΔ:32, Λουκάς ΙΓ:29-32, Ιεζεκιήλ. Ις΄:24-31, κεφ.ΛΖ΄ (όραμα ξηρών οστών), Ιερεμίας Ις΄:14-16, ΚΔ:4-7, Ησαΐας ΙΑ:12, Ξ:21, Ιωήλ Γ:20, Αμώς Θ:15, Μιχαίας Β:12).
17. **ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΓΟΝΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΣΕ ΕΥΦΟΡΗ**
Ησαΐας ΛΕ:1-7, ΜΑ:17-20, ΜΓ:19, Ιεζεκιήλ Λς΄:8-12, Κ:33-36, Ψαλμός ΡΖ:35.
18. **Ο ΙΣΡΑΗΛ “ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ” ΤΩΝ ΓΥΡΩ ΛΑΩΝ**: Λουκάς ΚΑ:20, 24, Ζαχαρίας ΙΒ:1-3, Ησαΐας ΝΑ:17-23, Ιερεμίας ΚΕ:15-29, Ψαλμοί Ξ:3 ΟΕ:8.
19. **ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ**
ο Αντίχριστος και το χάραγμά του - 666: Δανιήλ Β:31-47, Ζ:7-8, 23-27, Θ:24-27, κεφάλαια Ι΄, ΙΑ:21-45, Αποκάλυψη κεφ. ΙΓ΄- ΙΔ΄- ΙΖ΄.

20. **Η ΛΙΓΟΨΥΧΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ:** Λουκάς ΚΑ:26, Ματθαίος ΚΔ:6.
21. **ΑΚΟΥΣΤΙΚΟΙ ΓΑΡΓΑΛΙΣΜΟΙ**
Β΄ Τιμόθεου Δ:3-4, Γ:5-6, Α΄ Τιμόθεου Α:3-4, Δ:7.
22. **ΣΥΝΕΔΡΙΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ, ΠΟΡΕΙΕΣ, κλπ. ΕΙΡΗΝΗΣ**
Α΄ Θεσσαλονικείς Ε:3, Αποκάλυψη ζ΄:2, Ησαΐας Β:4, ΜΗ:22.
23. **Η ΠΡΟΚΟΠΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ επί ΤΟ ΧΕΙΡΟΝ**
Β΄ Τιμόθεου Γ:13, Β:16, Β΄ Θεσσαλονικείς Β:11.
24. **Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ - ΞΑΦΝΙΚΑ**
Λουκάς ΚΑ:35, ΙΖ:24, Ματθαίος ΚΔ:44, ΚΕ:13, Μάρκος ΙΓ:35-36,
Α΄ Θεσσαλονικείς Ε:2,6, Β΄ Πέτρου Γ:10, Αποκάλυψη Γ:3.
25. **ΣΗΜΕΙΑ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ - Διαπλανητικά ταξίδια:** Λουκάς ΚΑ:25-26, Ματθαίος ΚΔ:29-30, Αβδίου Α:3-4, Ιερεμίας ΜΘ:16, ΝΑ:53, Ιώβ Κ:6-7
26. **ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ**
Β΄ Πέτρου Γ:3-10, Σοφία Σολομώντα Ζ:17-18.
27. **ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ:** Δανιήλ ΙΒ:4, Ιώβ Κς΄:7.
28. **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΑΧΥΤΑΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ**
Δανιήλ ΙΒ:4 (τουριστικά ταξίδια).
29. **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ & ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΟΠΛΩΝ**
Νασούμ Β:3-4.
30. **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΒΟΜΒΩΝ:** Ιερεμίας Δ:23-38, Σοφονίας Α:2-3,17, Ζαχαρίας ΙΔ:12, Ιωήλ Β:3, Ησαΐας ΚΔ:4-6,17-20).
31. **Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ**
Ο Λόγος του Θεού αρχίζει να “ανοίγει”, να αποκαλύπτεται (Δανιήλ ΙΒ:4,9 και Αποκάλυψη ΚΒ:10).
32. **ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ - ΜΑΤΑΙΟΛΟΓΟΙ - ΦΡΕΝΟΠΛΑΝΟΙ**
Τίτος Α:10, Γ:9, Α΄ Τιμόθεου Α:6, ζ΄:4,20, Ρωμαίους Ις΄:18, Κολοσσαείς Β:4,8.
33. **ΚΑΠΗΛΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**
Β΄ Κορινθίους Β:17,Δ:2, Β΄ Πέτρου Β:3.
34. **ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**
Φιλιππησίους Γ:18, Β:21, Γαλάτας Α:7, ζ΄:12.
35. **ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ**
Μάρκος ΙΓ:10, Ματθαίος ΚΔ:14, Ρωμαίους Ι΄:18.

36. Πολλοί ΑΣΘΕΝΕΙΣ - ΑΡΡΩΣΤΟΙ - ΘΑΝΑΤΟΙ: Α΄ Κορινθίους ΙΑ:30.

37. ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ - ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ: Αποκάλυψη ζ΄:6.

38. ΜΟΛΥΝΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αποκάλυψη Η:7-11, Θ:2-5, Ησαΐας ΛΖ:24-26.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για ερμηνεία και ανάλυση στα βασικά "Σημεία των Καιρών", που αναφέρονται παραπάνω, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να δει το υπ' αριθ. DVD Νο 6 με τίτλο «**ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΚΑΙ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ**», καθώς και τα υπ' αριθ. VideoCD 138 και 170, με ομιλητή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη, τα οποία έχουν αναρτηθεί στο **Youtube** στο κανάλι "**Filadelfos Channel1**".

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω σημάδια, θα γεννηθεί η λογική απορία «Απέχουμε πολύ από τα γεγονότα αυτά, που θα συνταράξουν τον κόσμο;» Η χρονολογία της δεύτερης έλευσης του Ιησού είναι **αποκρυμμένη**, για να μας κρατεί πάντα σε πνευματική ετοιμότητα, **άγρυπνους**. Οι ενδείξεις όμως, τα σημεία των καιρών, μας είναι **αποκαλυμμένα**, για να μας κάνουν **αναμένοντες**. Αυτό θα μπορούσε να παρουσιασθεί ως βασική αρχή της Βίβλου, με βάση την οποία ο ίδιος ο Λόγος του Θεού προχωρεί στην προσέγγιση και χρονομέτρηση του ένδοξου ερχομού του Κυρίου Ιησού.

Η ημερομηνία της έλευσης του Ιησού είναι μυστικό αφανέρωτο, είναι το απόρρητο του Θεού: «*Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ΟΥΔΕΙΣ ΓΙΝΩΣΚΕΙ, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανών, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ*» (Μάρκος ΙΓ/13:32). Η Αγία Γραφή, με σαφήνεια αποκαλύπτει ότι δεν γνωρίζει «...ουδέ ο Υιός». Ούτε ο κεχρισμένος του Θεού, ο Ιησούς ως άνθρωπος γνώριζε την ημέρα της ένδοξης επιστροφής Του. Παρ' όλα αυτά όμως, τα σημάδια των καιρών (οι ενδείξεις) συνέχεια πληθαίνουν, με αποτέλεσμα να υπάρχει μεταξύ των πληρωμένων με το άγιο Πνεύμα χριστιανών, καθώς παρατηρούν τα «σημεία» αυτά, μια διαρκώς αυξανόμενη πεποίθηση ότι ο ερχομός του Ιησού Χριστού δεν πρόκειται να αργήσει, αλλά είναι πάρα πολύ κοντά.

Ακόμα και μεταξύ των Εβραίων που γνωρίζουν και αγαπούν τα προφητικά κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης, πολλοί από αυτούς περιμένουν την εμφάνιση του Μεσσία από στιγμή σε στιγμή. Τον

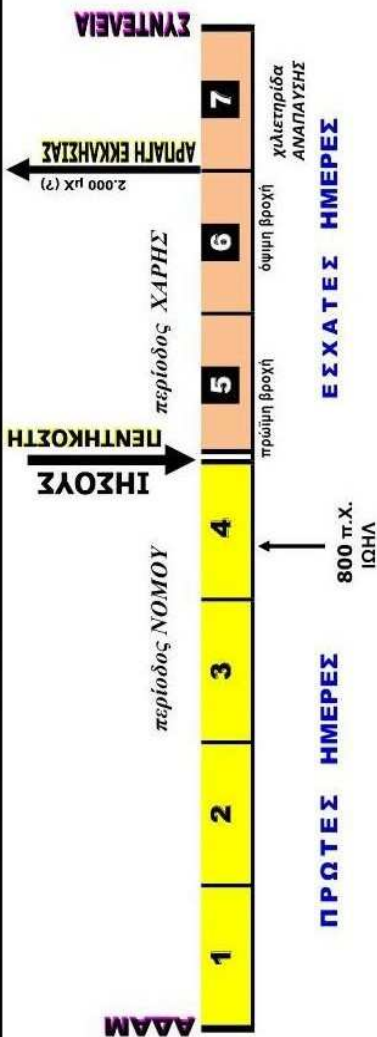
Ιούνιο του 1979, ο Ραββίνος **Μαρδοχαίος Σαράμπι**, μια ευσεβής πατριαρχική μορφή στην Ιερουσαλήμ (τότε 89 ετών), περιμένοντας για την προσδοκία του λαού Ισραήλ, αναφέρεται ότι είχε ένα ενύπνιο από τον Κύριο, σύμφωνα με το οποίο «**Όταν το Ισραήλ φιλήσει το χέρι της Αιγύπτου, τότε η αντίστροφη μέτρηση, για την αποκάλυψη του Μεσσία και τον καθαρισμό των δικών Του, θα αρχίσει**». Αυτό πράγματι συνέβηκε το Μάρτιο του **1979**, όπου στην Ουάσιγκτον η Αίγυπτος και το Ισραήλ συνήψαν μεταξύ τους συνθήκη ειρήνης, φιλίας και συνεργασίας, γνωστή ως «**η συμφωνία του Καμπ Ντέιβιτ**», γεγονός που συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας και που έφερε την Αίγυπτο σε αντίθεση και έχθρα με τα υπόλοιπα Αραβικά έθνη.

◆ Πολλοί άνθρωποι, είτε μελετούν την Βίβλο, είτε όχι, πίστευαν, ή είχαν την εντύπωση ότι με τον ερχομό του έτους 2000 κάτι το σημαντικό θα συνέβαινε επάνω στην ανθρωπότητα. Άλλωστε, επειδή η ιστορία επαναλαμβάνεται, σε κάθε αλλαγή χιλιετίας πάντα συνέβαινε το ίδιο. Η ίδια προσδοκία υπήρχε το 999 μ.Χ., όπου πολύ πίστευαν ότι με την είσοδο του έτους 1000 θα ερχόταν ο Ιησούς, με αποτέλεσμα να συμβούν πολλά ευτράπελα και κωμικοτραγικά γεγονότα. Μόνο που αυτό δεν συνέβηκε, όπως δεν συνέβηκε και το έτος 2000 μ.Χ., που ανήκει πια στο παρελθόν.

Η Αγία Γραφή μας αναφέρει ότι ο Θεός «*ανεπαύθη την ημέραν την ΕΒΔΟΜΗΝ από πάντων των έργων αυτού*» (Γένεσις Β/2:2). Θα έρθει η «έβδομη ημέρα», που θα είναι «η χιλιετηρίδα της ανάπαυσης», θα είναι «η ημέρα του Κυρίου» που μας περιγράφει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη (βλ. Αποκάλυψη Α/1:10/ κλπ.). Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι Εβραίοι, όταν μιλούσαν για τις ημέρες της εβδομάδας, τις χώριζαν σε δύο κατηγορίες, στις **ΠΡΩΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ** της εβδομάδας, που ήσαν οι τέσσερις πρώτες (Πρώτη = σημερινή Κυριακή, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη) και στις **ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ** που ήσαν οι τρεις τελευταίες (Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο).

Ο προφήτης Ιωήλ, 800 χρόνια π.Χ., αναφέρει ότι ο Θεός στις έσχατες ημέρες θα εκχέει το Πνεύμα Του «*επί πάσαν σάρκα*», γεγονός που συνέβηκε πριν δύο χιλιάδες χρόνια, την ημέρα της Πε-

ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ και ΕΒΡΑΪΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ (τυπολογία)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η ημερομηνία 2.000 μ.Χ. δεν ανταποκρίνεται στην **πραγματικότητα**, καθώς ο σημερινό ημερολόγιο δεν αντιστοιχεί με το Εβραϊκό. Έχει **στρογγυλοποιηθεί** για πρακτικούς λόγους, ώστε να γίνει κατανοητό το ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ. Η έβδομη χιλιετηρίδα θα αρχίσει επτά έτη μετά την αργαγή της εκκλήσις (βλ. Α' Θεσσαλονικείς Δ:13-18, Α' Κορινθίους ΙΕ:51-54, Ματθαίος ΚΔ:36-41, Λουκάς ΙΖ:26-37, κλπ)

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΙΩΗΛ για ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

«...Διότι έδωκεν (ο Θεός) εις εσάς την ΠΡΩΪΜΟΝ βροχήν εγκαίρως, και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν πρώιμον και ΩΪΜΟΝ, ως πρότερον» (Ιωήλ, κφ. Β/2, εδ.23).

«...Και μετά ταύτα ΘΕΛΩ ΕΚΧΕΙΛΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ επί πίκσαν σάρκαν, και θέλωσι **προφητεύσει** οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν **ενυπνιασθή** ενύπνια, οι νεανίσκοι σας θέλουσιν **ιδεί οράσεις**...» (Ιωήλ, κφ. Β/2, εδ.28).

ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ - ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

«...Διότι ούτοι δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς σεις νομίζετε, διότι είναι τρίτη ώρα της ημέρας, αλλά **πνεύμα** είναι το ρηθέν διά του προφήτου Ιωήλ...»

«...Και εν ταις **ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ**, λέγει ο Θεός, ΘΕΛΩ ΕΚΧΕΙΛΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΟΥ επί πίκσαν σάρκαν, και θέλωσι **προφητεύσει** οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουσιν **ιδεί οράσεις**, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν **ενυπνιασθή** ενύπνια ...» (Πράξεις Αποστόλων, κφ. Β/2, εδ.15-17)

ντηκοστής και το επιβεβαίωσε ο απόστολος Πέτρος μιλώντας στο συγκεντρωμένο πλήθος, λέγοντας: *«Τούτο είναι το ρηθέν δια του προφήτου Ιωήλ, Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, ΘΕΛΩ ΕΚΧΕΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ ΕΠΙ ΣΑΡΚΑΝ, και θέλουσι προφητεύσει...»* (βλ. Ιωήλ Β/2:28, Πράξεις Β/2:15-17). Ο Ιησούς μας αναφέρει ρητά η Βίβλος ότι ήρθε στις έσχατες ημέρες: *«...Εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς εν Υιώ»* (Εβραίους Α/1:1). Άρα οι ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ αρχίζουν από την εποχή του Ιησού (βλέπε ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ, στην προηγούμενη σελίδα).

Ολόκληρη η ιστορία του κόσμου, από τη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ μέχρι τη ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ, χωρίζεται σε **«επτά χιλιετηρίδες»**, που τυπολογικά αντιστοιχούν σε **«επτά ημέρες»**. Από τον Αδάμ μέχρι τον ερχομό του Μεσσία έχουμε 4 χιλιετηρίδες, που αντιστοιχούν στις 4 πρώτες ημέρες της Εβραϊκής εβδομάδας. Ο Ιησούς Χριστός ήρθε στην αρχή της «πέμπτης ημέρας» (της 5ης χιλιετηρίδας), που είναι η πρώτη από τις τρεις έσχατες ημέρες της Εβραϊκής εβδομάδας, και από τότε έχει παρέλθει η ΠΕΜΠΤΗ ΗΜΕΡΑ και η ΕΚΤΗ ΗΜΕΡΑ (ή πρώτη και δεύτερη έσχατη ημέρα), που είναι η πέμπτη και η έκτη χιλιετηρίδα, αντίστοιχα και **σύμφωνα με το γήινο ημερολόγιο** έχουμε ήδη εισέλθει στην ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ (ή τρίτη έσχατη ημέρα), που είναι η «έβδομη ημέρα (χιλιετηρίδα) της ανάπαυσης», που τυπολογικά αντιστοιχεί με τη χιλιετή βασιλεία του Ιησού Χριστού.

Ο λαός Ισραήλ που απέρριψε τον Ιησού Χριστό ως Μεσσία Του πριν 2000 χρόνια περίπου, θα επιστρέψει σ' Αυτόν στην αρχή της 3ης έσχατης ημέρας, που είναι η 7η κατά σειρά, δηλ. στην αρχή της έβδομης χιλιετηρίδας: *«Έλθετε και ας επιστρέψωμεν προς τον Κύριον...»* (Ωσηέ ζ'/6:1). Για τον Θεό μία ημέρα είναι σαν 1000 χρόνια και τα 1000 χρόνια είναι σαν μία ημέρα (βλ. Β' Πέτρου Γ/3:8, Ψαλμός 90:4) και ο λαός Ισραήλ έμεινε 2 ολόκληρες ημέρες, δηλαδή 2.000 χρόνια, στους τάφους των εθνών και την αυγή της 3^{ης} ημέρας, της 3^{ης} δηλαδή χιλιετηρίδας, θα στραφεί προς το σωτήρα του, τον Ιησού, προς Αυτόν του Οποίου την πλευράν *«εξεκέντησαν»*. Όπως ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ήταν *τύπος* του λαού Του, έμεινε 2 ημέρες στον τάφο και την 3^η ημέρα αναστήθηκε, έτσι και ο

Ισραήλ θα αναστηθεί πνευματικά την αυγή της 3ης ημέρας (χιλιετηρίδας): «*Θέλει αναζωοποιήσει ημάς μετά ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΣ, εν τη ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενόπιον αυτού. Τότε θέλομεν γνωρίσει (και) θέλομεν εξακολουθεί να γνωρίζομεν τον Κύριον...*» (βλ. Ωσηέ ς΄/6:2-3). Στο κεφάλαιο ΚΓ/23 του Λευιτικού διαβάζουμε ότι ο ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει **επτά ΕΤΗΣΙΕΣ** εορτές και μια **ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ** εορτή (το Σάββατο), οι οποίες είναι:

01. **ΠΑΣΧΑ** (Την 14η του Εβραϊκού μήνα Νισάν ή Αβίδ).
02. **ΑΖΥΜΩΝ** (Από 15-21 του Νισάν - Επτά ημέρες συνέχεια).
03. **ΤΟΥ ΔΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ** (Αρχιζε από την επομένη του Σαββάτου, το οποίο περιλαμβάνόταν στην εβδομάδα της εορτής των Αζύμων).
04. **ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ, ή ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑΤΩΝ, ή ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ, ή ΘΕΡΙΣΜΟΥ** (Εορταζόταν τον 3ο μήνα Σιβάν, πενήντα ημέρες μετά την εορτή του Δράγματος).
05. **ΣΑΛΠΙΓΓΩΝ** (Την 1η του 7ου μήνα Τισρί).
06. **ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ** (Την 10η του Τισρί).
07. **ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑΣ** (Από 15-21 του μήνα Τισρί - 7 ημέρες)

Οι 7 αυτές εορτές που θέσπισε ο ίδιος ο Κύριος ήταν τύποι μελλοντικών αγαθών και αληθειών, ήταν δηλαδή **συμβολισμοί μελλοντικών γεγονότων**. Προκειμένου ο Θεός να μας δείξει το σχέδιό Του για την ένδοξη πορεία της εκκλησίας Του, έκρυψε τις αλήθειες Του μέσα στον άγιο Λόγο Του και χρειάζεται ο άνθρωπος αποκάλυψη από τον ίδιο τον Θεό για να μπορέσει να καταλάβει τα θαυμαστά αυτά πράγματα.

Οι τέσσερις πρώτες εορτές ονομάζονται ΑΠΟΛΥΤΡΩΤΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ και έχουν ήδη εκπληρωθεί: Η 1^η, το «**πάσχα**» εκπληρώθηκε με τη σταυρική θυσία του Ιησού. Η 2^η, των «**αζύμων**» συμβολίζει τη συνεχή άγια ζωή που πρέπει να ζει ο καθένας που δέχεται τη θυσία του Ιησού. Η 3^η, του «**δράγματος**» εκπληρώθηκε με την ανάσταση του Ιησού. Τέλος, η 4^η εορτή, της «**πεντηκοστής**» εκπληρώθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής κατά την οποία βαπτίσθη-

ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(1) ΕΒΡΑΪΚΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ - 7 εορτές (Λευιτικό ΚΓ' /23)

1^{ος}	2^{ος}	3^{ος}	4^{ος}	5^{ος}	6^{ος}	7^{ος}
ΝΙΣΑΝ ή Αβιθ		ΣΙΒΑΝ				ΤΙΣΡΙ ή Εθανείμ
(3 εορτές)		(1 εορτή)				(3 εορτές)
1. Πάσχα (14 ^η)		4. Πεντη- κοστής (50 ημέρες μετά την 3 ^η εορτή)				5. Σαλιγγών (1 ^η)
2. Αζύμων (15-21)						6. Εξιλέωσης (10 ^η)
3. Δράγματος (17 ^η)						7. Σκηνοπηγίας (15-21)

(2) ΕΒΡΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ - 13 μήνες

1^{ος}	2^{ος}	3^{ος}	4^{ος}	5^{ος}	6^{ος}	7^{ος}	8^{ος}	9^{ος}	10^{ος}	11^{ος}	12^{ος}	13^{ος}
ΝΙΣΑΝ	ΖΙΦ	ΣΙΒΑΝ	ΘΑΜΜΟΥΖ	ΑΒ ή ΟΒ	ΕΛΟΥΔ	ΤΙΣΡΙ	ΒΟΥΛ	ΧΙΣΛΕΥ	ΤΕΒΕΘ	ΣΑΒΑΝ	ΑΔΑΡ	ΒΕΝ αδάρ

(3) 1^{ος} μήνας ΝΙΣΑΝ - ΠΑΣΧΑ (Έξοδος ΙΒ/12)

15-21 εορτή των ΑΖΥΜΩΝ													
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22-30	
Ο Ιησούς ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ στην Ιερουσαλήμ				ΠΑΣΧΑ (σύλληψη Ιησού)				Ανάσταση Ιησού -εορτή ΔΡΑΓΜΑΤΟΣ-					

επιμέλεια - σχεδίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

καν με το άγιο Πνεύμα οι 120 μαθητές που ήταν συγκεντρωμένοι στο ανώγειο και που συνέβηκε 50 ημέρες μετά την ανάσταση του Ιησού Χριστού (εξ' ου και η ονομασία «**πεντηκοστή**»). Όπως αναφέρεται στην Βίβλο, μεταξύ των 120 ήταν η Μαρία η μητέρα του Ιησού και οι αδελφοί Αυτού (βλ. Πράξεις των Αποστόλων κεφ. Α/1:13-15, Β/2:1-4).

Οι τρεις τελευταίες εορτές ονομάζονται **ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ** και δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμα, αυτό θα συμβεί στο μέλλον. Η αμέσως επόμενη εορτή που πρόκειται να εκπληρωθεί είναι των «**σαλπίγγων**», που εορταζόταν την 1^η του 7^{ου} μήνα. Βλέπουμε και πάλι ότι ο Θεός έχει βάλει τυπολογικά 6 ημέρες (χιλιετηρίδες) και την 1^η ημέρα του 7^{ου} μήνα θα ηχήσει η σάλπιγγα. **Η εορτή των «σαλπίγγων» είναι τύπος της αρπαγής της εκκλησίας, γεγονός που δεν έχει συμβεί ακόμα.** Ο Θεός καθιέρωσε τις εορτές στην Παλαιά Διαθήκη για ένα συγκεκριμένο σκοπό, για να απεικονίσει μια μελλοντική κατάσταση, η οποία όταν θα εκπληρωνόταν θα έπαυε και η τέλεση της εορτής. Η τελευταία εορτή που εκπληρώθηκε είναι της «Πεντηκοστής», πριν 2.000 χρόνια και με την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας θα εκπληρωθεί και η 5^η κατά σειρά εορτή, η εορτή των σαλπίγγων. Η 6^η εορτή του «**εξιλασμού**» θα εκπληρωθεί κατά το τέλος της επταετίας του Αντίχριστου και η 7^η εορτή της «**σκηνοπηγίας**» θα είναι ο Μεγάλος Δείπνος που έχει υποσχεθεί ο Κύριος Ιησούς στους πιστούς στο Ματθαίος Κς' /26:29 (Για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε το ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ στην προηγούμενη σελίδα).

Τυπολογικά βλέπουμε ότι όλα συγκλίνουν στη νέα χιλιετηρίδα που έχουμε ήδη εισέλθει και η οποία είναι «η έβδομη ημέρα», ή «η τρίτη έσχατη ημέρα». Η αρχή της νέας χιλιετίας σύμφωνα με το ημερολόγιο του Θεού **δεν ήταν το έτος 2000 μ.Χ.**, γιατί ο Θεός δεν μετράει ανθρώπινα, αλλά μετράει με το δικό Του ρολόι. Μπορεί η νέα χιλιετηρίδα να αρχίζει για τον Θεό το έτος 2030 ή το 2050, ή **πάρα πολύ αργότερα**. Αυτός γνωρίζει το πότε, εμείς πρέπει να είμαστε άγρυπνοι και έτοιμοι να υποδεχτούμε τον ένδοξο ερχομό Του. Εάν μάλιστα δεχτούμε σαν ορθό το Εβραϊκό ημερολόγιο, για το οποίο έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενο κεφάλαιο

(βλ. 5^ο κεφάλαιο - τελευταίες σελίδες), τότε βρισκόμαστε ακόμα στην 6^η ημέρα (χιλιετηρίδα) και αργούμε πολύ να εισέλθουμε στην «**έβδομη ημέρα της ανάπαυσης**».

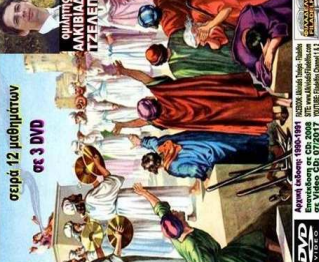
ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για ερμηνεία και ανάλυση των "7 εορτών του Κυρίου", που αναφέρονται παραπάνω, μπορεί ο ενδιαφερόμενος: **(α)** Να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο "**ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**" - Κωδικός 40. **(β)** Να ακούσει τη σειρά 12 μηνυμάτων σε 11 VideoCD (το ένα είναι διπλό) με τον ομώνυμο τίτλο και με ομιλήτή τον Αλκιβιάδη Τζελέπη, τα οποία έχουν αναρτηθεί στο **Youtube** στο κανάλι "**Filadelfos Channel 1**".

◆ Δεν μπορώ να αναλάβω την ευθύνη και να πω ότι «**αυτά θα γίνουν οπωσδήποτε έτσι**». Ο Ιησούς μας είπε να παρατηρούμε τα «σημεία» των καιρών και παρατηρώντας αυτά τα σημεία, θα μπορούμε να διακρίνουμε τι πρόκειται να γίνει επάνω στον κόσμο. Όταν βλέπουμε στον ορίζοντα καλοκαιρία, τότε λέμε «*Αύριο θα έχουμε καλό καιρό*», και όταν έχει συννεφιά και σκοτεινιά, τότε πάλι λέμε «*Αύριο έρχεται βροχή*». Εάν λοιπόν μπορούμε να διακρίνουμε τα σημεία των φυσικών καιρών, τα σημεία των πνευματικών καιρών δεν μπορούμε να τα διακρίνουμε; Περάσαμε και αφήσαμε αρκετά πίσω το στάδιο της λεγόμενης "αλεκτροφωνίας", δηλαδή του "πνευματικού αλέκτωρα" που διαλαλεί και αναγγέλλει το ξημέρωμα της ένδοξης μεγάλης ημέρας του ερχομού του Κυρίου Ιησού Χριστού.

... /// ...

ΟΙ 7 ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

σειρά 12 μνηστήρων
σε 3 DVD

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α' έκδοση: 1990 - 1991
Α' έκδοση σε VCD: 07/2017

ΟΙ 7 ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

σειρά 12 μνηστήρων
σε 3 DVD

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α' έκδοση: 1990 - 1991
Α' έκδοση σε VCD: 07/2017

ΟΙ 7 ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

σειρά 12 μνηστήρων
σε 3 DVD

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α' έκδοση: 1990 - 1991
Α' έκδοση σε VCD: 07/2017

ΟΙ 7 ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

σειρά 12 μνηστήρων

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α' έκδοση: 1990 - 1991
Α' έκδοση σε VCD: 07/2017

ΟΙ 7 ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

σειρά 12 μνηστήρων

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α' έκδοση: 1990 - 1991
Α' έκδοση σε VCD: 07/2017

ΟΙ 7 ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

σειρά 12 μνηστήρων

ομιλητής:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Α' έκδοση: 1990 - 1991
Α' έκδοση σε VCD: 07/2017

www.AlkiviadisFilafetos.com
 Facebook: Alkiviadis Tselipis

3 DVD ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ
 FILADELFOS
 ΣΥΛΛΟΓΗ - ΑΡΧΙΒΙΟ

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ «Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

Στην Αποκάλυψη Α/1:12 γράφει: «*Και εστράφην να ίδω την φωνήν, η οποία ελάλησε μετ' εμού, και στραφείς είδον ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΣ, και εν μέσω των επτά λυχνιών (είδον ένα) όμοιον με υιόν ανθρώπου*». Στο εδ.Α/1:20 εξηγεί ότι «**ΑΙ ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΙ** τα οποίας είδες, είναι **ΑΙ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ**». Εδώ, ο απόστολος Ιωάννης βλέπει σε όραση τον Ιησού Χριστό να περπατά ανάμεσα σε 7 τοπικές εκκλησίες, οι οποίες όπως αναφέρονται στα κεφάλαια Β/2 και Γ/3 του βιβλίου της Αποκάλυψης είναι κατά σειρά: **ΕΦΕΣΟΣ, ΣΜΥΡΝΗ, ΠΕΡΓΑΜΟΣ, ΘΥΑΤΕΙΡΑ, ΣΑΡΔΕΙΣ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ και ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ**. Η αναφορά όμως της Βίβλου στις «επτά εκκλησίες» είναι καθαρά **τυπολογική** (συμβολική) και αναφέρεται στη χρονική πληρότητα της περιόδου της εκκλησίας του Ιησού Χριστού (περίοδος χάριτος), η οποία αρχίζει από την ημέρα της Πεντηκοστής, όπου εκπληρώθηκε τυπολογικά η 4^η κατά σειρά από τις **7** εορτές του Κυρίου και θα τελειώσει σε πρώτο στάδιο με την αρπαγή της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας» και σε δεύτερο στάδιο με την αρπαγή (ανάληψη) «*του λοιπού σπέρματος της γυναικός*», της «εκκλησίας της Λαοδίκειας» στο μέσον της επταετίας του Αντίχριστου (βλ. Αποκάλυψη ΙΑ/11: 11, ΙΒ/12:17).

Η ιστορία του κόσμου, από της δημιουργίας μέχρι της συντέλειας του κόσμου, χωρίζεται σε **7** μεγάλες **περιόδους**, που αποκαλούνται **οικονομίες**. Οι **4** πρώτες δεν αναφέρονται ρητά μέσα στην Αγία Γραφή, αλλά συνάγονται από τα μεγάλα ιστορικής σημασίας γεγονότα που τις χωρίζουν μεταξύ τους, και κατά σειρά είναι: **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ** (τελειώνει με την εκδίωξη των πρωτοπλά-

στων από τον κήπο της Εδέμ - βλ. Γένεσις Γ/3:23), **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ** (τελειώνει με το κατακλυσμό του Νώε, το 2500 π.Χ. περίπου - βλ. Γένεσις Ζ/7), **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ** (τελειώνει με την κρίση της Βαβέλ, το 1900 π.Χ. - βλ. Γένεσις ΙΑ/11), και **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ** (τελειώνει με το «πάσχα» των Ισραηλιτών, το 1450 π.Χ. περίπου - βλ. Έξοδος ΙΒ/12).

Οι 3 τελευταίες περίοδοι αναφέρονται ρητά μέσα στην Αγία Γραφή και είναι: **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ**, η οποία αρχίζει με την έξοδο του λαού Ισραήλ από την Αίγυπτο («πάσχα») και τελειώνει με το αληθινό «πάσχα», που είναι η θυσία του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ**, στην οποία βρισκόμαστε τώρα και η οποία αρχίζει από τη θυσία του Ιησού και ειδικότερα από την ημέρα της Πεντηκοστής και θα τελειώσει με την αρπαγή της εκκλησίας. Τελευταία είναι **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ**, η οποία θα αρχίσει με τη δεύτερη ένδοξη έλευση του Ιησού και θα τελειώσει με την καταστροφή του κόσμου (βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ στις σελίδες 307 και 518).

Στο κεφάλαιο αυτό, θα ασχοληθούμε αποκλειστικά με την παρούσα 6^η οικονομία, την «περίοδο της χάριτος», η οποία τυπολογικά περιγράφεται και αναλύεται μέσα από τις 7 εκκλησίες της Αποκάλυψης και οι οποίες αντιπροσωπεύουν 7 χρονικές περιόδους της εκκλησίας. Η συγκεκριμένη ονομασία της κάθε εκκλησίας, φανερώνει και το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της γνώρισμα:

(1) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ (Αποκάλυψη Β/2:1-7) **Αποστολική Εκκλησία (33 μ.Χ. – 64 μ.Χ.)**

«**ΕΦΕΣΟΣ**» σημαίνει έφεση (αγάπη) για τον Ιησού Χριστό και είναι **Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ**. Είναι η χρονική περίοδος που αρχίζει με την ημέρα της Πεντηκοστής (Πράξεις κεφ. Β/2) και τελειώνει με την έναρξη των διωγμών το έτος 64 μ.Χ. από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Νέρωνα και οι οποίοι κορυφώθηκαν αργότερα το έτος 161 μ.Χ. επί αυτοκρατορίας του Μάρκου Αυρήλιου. Οι πιστοί της περιόδου αυτής, αλλά και της επόμενης, δεν είχαν κάποια ιδιαίτερη ονομασία ή τίτλους, απλά ονομάζονταν «μαθητές», ή «άγιοι», ή «παιδιά του Θεού». Οι πιστοί ονομάστηκαν για πρώτη

φορά στην Αντιόχεια «**χριστιανοί**», χωρίς να έχουν δίπλα και κάποιο κοσμητικό επίθετο (δηλαδή χριστιανοί ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ, χριστιανοί ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ, χριστιανοί ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ, κλπ). Στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων ΙΑ/11:25 γράφει: «*Και συνελθόντες εις την εκκλησία (ο Παύλος και ο Βαρνάβας) έν ολόκληρον έτος, edίδαξαν πλήθος ικανόν, και πρώτον εν Αντιοχεία ΟΝΟΜΑΣΘΗΚΑΝ οι μαθηταί χριστιανοί*» (βλ. Α΄ Πέτρου Δ/4:16 και Πράξεις Ις΄/16:28).

Οι εχθροί των χριστιανών τους ονόμαζαν «**πλάνους**» (Β΄ Κορινθίους ς΄ /6:8, Ματθαίος ΚΖ/27:63), «**επαναστάτες**» (Πράξεις Ις΄/16:20, ΙΖ/17:6) και «**αιρετικούς**» (Πράξεις ΚΔ/24: 14-17, ΚΗ/28:22) και μάλιστα τον απόστολο Παύλο τον αποκαλούσαν φθοροποιό και πρωτοστάτη της «**αίρεσης των Ναζωραίων**». Αυτούς τους τίτλους είχε η εκκλησία των πρώτων αποστολικών χρόνων, η εκκλησία της Εφέσου, αλλά και η μετέπειτα η εκκλησία της Σμύρνης.

(2) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (Αποκάλυψη Β/2:8-11) **Διωκόμενη Εκκλησία (64 μ.Χ. – 313 μ.Χ.)**

«**ΣΜΥΡΝΗ**»: Προέρχεται από τα «σμύρνα», τα οποία έβαζαν στους νεκρούς. Είναι η χρονική περίοδος της «**ΔΙΩΚΟΜΕΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**», της εκκλησίας των διωγμών και των κατακομβών. Η περίοδος αυτή αρχίζει με τους διωγμούς (64 μ.Χ.) και τελειώνει το έτος 313 μ.Χ. με την έκδοση του Διατάγματος των Μεδιολάνων «*περι ανεξιθρησκείας*» από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο. Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται από λαμπρές και ένδοξες σελίδες αμέτρητων χιλιάδων μαρτύρων, που προτίμησαν το θάνατο μέσα στις Ρωμαϊκές αρένες, παρά να αρνηθούν την πίστη τους στον Κύριο Ιησού. Το μεγαλείο της ψυχής τους ήταν τέτοιο, που λύγιζε και τους βασανιστές τους, δεκάδες από τους οποίους ακολούθησαν τη «**νέα πίστη**» και έγιναν στη συνέχεια και οι ίδιοι μάρτυρες του Ιησού Χριστού. Η εκκλησία της Σμύρνης είναι η εκκλησία των χιλιάδων ανώνυμων και επώνυμων μαρτύρων της πίστης.

(3) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ (Αποκάλυψη Β/2:12-17) **Συμβιβαζόμενη Εκκλησία (313 μ.Χ. – 606 μ.Χ.)**

«**ΠΕΡΓΑΜΟΣ**» σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει «**πολλοί γάμοι**». Η μία εκκλησία, την οποία ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός και υ-

πήρχε μέχρι τότε, «παντρεύτηκε» με το σύστημα του κόσμου, συμβιβάστηκε με τον κόσμο, μετά το έτος 313 μ.Χ., με αποτέλεσμα να χάσει την απλότητά της, την αλήθεια, το φως της και τη δύναμή της και το Πνεύμα του Θεού να φύγει μέσα από αυτή και τέλος να καταντήσει μια νεκρή εκκλησία, μια εκκλησία ξερών πνευματικών τύπων. Η εκκλησία της Περγάμου είναι η «**ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**». Η εκκλησία της περιόδου αυτής και των μετέπειτα περιόδων, δεν έχει καμιά σχέση και ομοιότητα με την εκκλησία των δύο προηγούμενων περιόδων. Από τον 3^ο αιώνα μ.Χ. αρχίζει μια αυξανόμενη αποστασία, που κορυφώνεται κυρίως από τον 6^ο αιώνα και μετά, οπότε αρχίζουν οι σκοτεινοί αιώνες της εκκλησίας.

(4) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ (Αποκάλυψη Β/2:18-29) **Εκκλησία των Σκοτεινών Αιώνων (606 μ.Χ - 1517 μ.Χ.)**

«**ΘΥΑΤΕΙΡΑ**» σημαίνει «**θυγάτηρ της Τύρου**» και αναφέρεται στην Αποκάλυψη Β/2:20-25 ότι η εκκλησία την περίοδο αυτή θα αρχίσει να λατρεύει τον Βάαλ και την Ιεζάβελ, την τότε σύγχρονη «χριστιανή» κόρη της Τύρου. Η εκκλησία αποστατεί και φθάνει στο έσχατο σημείο της ειδωλολατρίας και όλα αυτά με χριστιανικό περίβλημα. Είναι η περίοδος της «**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΑΙΩΝΩΝ**», είναι η χειρότερη περίοδος που πέρασε ποτέ η εκκλησία του Ιησού Χριστού.

Η εκκλησία δεν είχε ακόμα διασπασθεί σε Δυτική και Ανατολική, αλλά η στάση της απέναντι στο αληθινό φως του ευαγγελίου του Ιησού ήταν μισητή και ιδιαίτερα στη Δύση. Εάν κάποιος πιστός ήταν αντίθετος με το θρησκευτικό κατεστημένο, τον θεωρούσαν αιρετικό και μάγο και με συνοπτικές θεατρinίστικες διαδικασίες τον οδηγούσαν κατευθείαν στο θάνατο, στην μεν Δύση διά της πυράς από την «Ιερά Εξέταση», στην δε Ανατολή με βασανισμούς, φυλακές και εξορία (π.χ. Ιωάννης Χρυσόστομος).

Αμέτρητες χιλιάδες τέτοιους «αιρετικούς» πιστούς είχε στείλει στο θάνατο ανά τους αιώνες η «...αγία» εκκλησία. Αποτελεί μια μελανή σελίδα στην ανθρώπινη ιστορία ότι τα πιο ειδεχθή εγκλήματα έχουν γίνει στο «...όνομα» του Ιησού, στο όνομα Εκείνου που δίδαξε «να αγαπάτε τους εχθρούς σας» και «να μην ανταποδίδετε

το κακό σε κανένα».

Όταν ο χριστιανισμός απέκτησε κρατική προστασία, επί Μεγάλου Κωνσταντίνου και μετά, άρχισε ο σκληρός ανταγωνισμός των ομόδοξων Πατριαρχείων Κωνσταντινούπολης και Ρώμης, με αποτέλεσμα να αρχίζουν σταδιακά να αποχωρίζονται και να εμφανίζονται οι όροι «**Ανατολική εκκλησία**» και «**Δυτική εκκλησία**», αλλά όμως αποτελούσαν ακόμα **ΜΙΑ εκκλησία** για τον έξω κόσμο. Το έτος **1054 μ.Χ.**, όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Κωνσταντίνος Θ΄ ο Μονομάχος (1042-1055) και Πατριάρχης ήταν ο Μιχαήλ Α΄ ο Κηρουλάριος, γίνεται το οριστικό σχίσμα των «δύο» εκκλησιών και ονομάσθηκαν επίσημα πλέον «**Ανατολική εκκλησία**», με έδρα τη Νέα Ρώμη, που πολύ αργότερα μετονομάσθηκε σε Κωνσταντινούπολη και «**Δυτική εκκλησία**» με έδρα τη Ρώμη και η κάθε μία διεκδικούσε για λογαριασμό της ότι έχει τη ρίζα της στην πρώτη αποστολική εκκλησία, ότι είναι δηλαδή συνέχεια των αποστόλων. Δεν είχαν λάβει ακόμα τις σημερινές ονομασίες «**Ορθόδοξη εκκλησία**» και «**Καθολική εκκλησία**».

Οι όροι αυτοί (Ορθόδοξοι και Καθολικοί) δεν είναι ιστορικά εξακριβωμένο πότε ακριβώς χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά επίσημα. Βέβαια, επί αυτοκράτορα Μιχαήλ Γ΄ (842-867), που επιτροπεύετο από τη μητέρα του Θεοδώρα, σύζυγο του αποθανόντα αυτοκράτορα Θεόφιλου (829-842), έγινε η λεγόμενη «**Σύνοδος του 843**» με απόφαση της οποίας «αναστηλώθηκαν» οριστικά οι εικόνες, γι' αυτό και την πρώτη Κυριακή της Μεγάλης Σαρακοστής του έτους 843 μ.Χ έγινε μεγάλη τελετή στο Βυζάντιο και έκτοτε η Κυριακή αυτή θεωρείται ως «**η Κυριακή της Ορθοδοξίας**», πλην όμως είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο ότι οι όροι «**Ορθοδοξία**» και «**Βυζάντιο**» δόθηκαν σε πολύ μεταγενέστερο άγνωστο χρόνο (βλ. «**ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**» των Βουραζέλη-Μαρινάκου, Ο.Ε.Δ.Β., σελ.241).

Όταν αργότερα, τον **15^ο** μ.Χ. αιώνα άρχισε το μεταρρυθμιστικό κίνημα του Μαρτίνου Λούθηρου και δημιουργήθηκε το **3^ο** μεγάλο δόγμα της χριστιανοσύνης, των Διαμαρτυρομένων (ή Προτεσταντών όπως είναι γνωστοί στη Δύση), οι ονομασίες **ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ** και **ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ** ήδη υπήρχαν.

(5) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΔΕΩΝ (Αποκάλυψη Γ/3:1-6)
Εκκλησία της Μεταρρύθμισης (1517 μ.Χ. – 1906 μ.Χ.)

«ΣΑΡΔΕΙΣ» σημαίνει «λίγοι που ξέφυγαν». Ξέφυγαν δηλαδή μέσα από το πνευματικό (θρησκευτικό) σκοτάδι της κατεστημένης Ορθόδοξης και Καθολικής εκκλησίας, που είχαν αποστατήσει από την αλήθεια και είχαν πέσει στον τυπικισμό και την ειδωλολατρία. Η εκκλησία των Σάρδεων είναι η «**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ**», ή αλλιώς «**Διαμαρτυρόμενη εκκλησία**», όπως την ονόμασαν οι εχθροί της, ενώ οι ίδιοι αποκαλούσαν τους εαυτούς τους «**Ευαγγελικούς**».

Το γεγονός που πρέπει να θίξουμε και να προσέξει ιδιαίτερα ο αναγνώστης για την περίοδο αυτή είναι το εξής: Ο Μαρτίνος Λούθηρος (*τον οποίο χρησιμοποίησε ο Θεός το έτος 1517 μ.Χ. για να βγάλει την εκκλησία Του από την πλάνη των σκοτεινών αιώνων και να την φέρει και πάλι στο φως και την αλήθεια*), είχε **μερική αποκάλυψη** από τον Θεό, είχε δηλαδή αποκάλυψη μικρού μέρους της Αλήθειας από τον Λόγο του Θεού. Δίδασκε θεμελιώδεις σωτηριακές αλήθειες, όπως δικαίωση διά της πίστης στη λυτρωτική θυσία του Ιησού, αναγέννηση, τη μοναδικότητα της μεσιτείας του Ιησού, κλπ.. Για παράδειγμα, εάν υποθέσουμε ότι η Καθολική εκκλησία (από την οποία προερχόταν ο Λούθηρος) είχε **100 πλάνες**, ο Λούθηρος ξεκίνησε τη μεταρρύθμιση με **20 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** και **80 ΠΛΑΝΕΣ** που πήρε από την Καθολική εκκλησία. Αργότερα, άλλοι πιστοί μέσα από την ομάδα του Λούθηρου είδαν, μελετώντας τις Γραφές, ότι ο Λούθηρος δεν ορθοτομεί όλο τον Λόγο του Θεού. Το αποτέλεσμα ήταν να αποσπασθούν και να δημιουργήσουν μια άλλη πνευματική ομάδα που είχε περισσότερες αλήθειες, που είχε π.χ. **40 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** και **60 ΠΛΑΝΕΣ** που πήραν από το Λούθηρο. Μέσα από την καινούρια αυτή ομάδα βγήκε αργότερα μια άλλη ομάδα που είχε **50 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** της Βίβλου και **50 ΠΛΑΝΕΣ**. Μεταγενέστερα βγήκε κάποια άλλη ομάδα που είχε **60 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** και **40 ΠΛΑΝΕΣ**, και ούτω καθεξής. Γι' αυτό στην περίοδο της «εκκλησίας των Σάρδεων» αναπτύχθηκαν διάφορες χριστιανικές κινήσεις, όπως Λουθηρανοί, Βαπτιστές, Αναβαπτιστές, Επισκοπικοί, κλπ.. Δηλαδή ο Κύριος Ιη-

σούς άρχισε να κάνει μια *περιοδική και μερική αποκάλυψη* του Λόγου Του στην εκκλησία Του, ώστε όταν θα έρθει να την παραλάβει να της έχει δώσει *πλήρη αποκάλυψη* της Αλήθειας. Γι' αυτό η εκκλησία των Σάρδεων, εκτός του ότι ονομάζεται «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ», ονομάζεται και «**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΣΜΑΤΩΝ**», χωρίσματα (διαιρέσεις) που ο Θεός επέτρεψε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για να μπορέσει ο λαός Του, έχοντας στην αρχή λίγο «φως», μετά λίγο περισσότερο, πιο μετά περισσότερο, κλπ., για να ξεφύγει μέσα από το βαθύ πνευματικό σκοτάδι που είχε τυλιχθεί, λόγω της αποστασίας του.

(6) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ (Αποκάλ. Γ/3:7-13) **Εκκλησία της Αρπαγής (1906 μ.Χ. – αρπαγή)**

«**ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ**» είναι σύνθετη λέξη και σημαίνει «*αγάπη (φιλία) προς τους αδελφούς*». Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας είναι η «**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ**». Είναι η χρονική περίοδος της εκκλησίας που ζούμε εμείς σήμερα και που ο Ιησούς δίνει μεγάλες αποκαλύψεις του Λόγου Του στους αγίους Του, όπως έκανε και με τους πιστούς της πρώτης εκκλησίας, της «Εφέσου». Την έναρξή της την τοποθετούμε χρονικά (χωρίς να υπάρχει δέσμευση γι' αυτό) το έτος **1906 μ.Χ.**, όταν ο Θεός στην οδό Αζούζα στο Λός Άντζελες, μετά από 19 αιώνες επανέλαβε το θαυμαστό γεγονός της Πεντηκοστής (βλ. Πράξεις κεφ. Β/2) και βάπτισε ομαδικά με το άγιο Πνεύμα Του μια ομάδα ταπεινών και άσημων νέγων. Από τότε άρχισε και πάλι η εκκλησία να κηρύττει το ευαγγέλιο και να δίνει τη μαρτυρία της με δύναμη Πνεύματος αγίου, με θεραπείες και εκβολές δαιμονίων και με σημεία και τεράστια. Τον ίδιο καιρό, αλλά λίγο αργότερα, έδωσε ο Ιησούς στην εκκλησία Του τη θαυμαστή αποκάλυψη της «*πρώτης ΠΑΣΩΝ των εντολών*» η οποία είναι ότι «*...Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ (ένας) ΚΥΡΙΟΣ*» (βλ. Μάρκος ΙΒ/12:29-30, κλπ).

Συμπερασματικά, βλέπουμε ότι η **ΜΙΑ εκκλησία** (*εκκλησίες Εφέσου και Σμύρνης*), που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός χύνοντας το πολύτιμο αίμα Του και η οποία δεν είχε ονόματα, τίτλους και παρατσούκλια διασπάστηκε σε δύο μεγάλες αντιμαχόμενες εκκλησιαστικές παρατάξεις, τις μετέπειτα ονομασθείσες **Ορθόδοξη εκκλησία**

και **Καθολική κκκλησία** (*εκκλησίες Περγάμου και Θυατείρων*), χωρίς όμως να έχουν φως Χριστού, χωρίς να κηρύττουν αναγέννηση καρδιών, καθόσον είχαν πέσει στην τήρηση ξερών θρησκευτικών τύπων, χωρίς πνευματικούς καρπούς.

Μέσα από την Καθολική εκκλησία βγήκε η **Διαμαρτυρόμενη εκκλησία** (*εκκλησία των Σάρδεων*), με τα διάφορα χωρίσματά της, η οποία είχε μερική επίγνωση των αληθειών της Βίβλου και δίδασκε σωτηρία του αμαρτωλού ανθρώπου δια του αίματος του Ιησού (αναγέννηση).

Μέσα από την Ευαγγελική (Διαμαρτυρόμενη) εκκλησία βγήκε αργότερα η **Πεντηκοστιανή εκκλησία**, με ακόμα περισσότερες αλήθειες και αποκαλύψεις της Αγίας Γραφής και δίδασκε εκτός από την αναγέννηση, βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, θεραπείες από τις αρρώστιες και απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα.

Μέσα από την Πεντηκοστιανική (τριαδική) εκκλησία βγήκε αργότερα η **Πεντηκοστιανή μονοθεϊστική** (μη τριαδική) **εκκλησία**, με ακόμα περισσότερο φως από τις προηγούμενες. **ΣΗΜΕΙΩΣΗ:** Όταν αναφερόμαστε στην «Πεντηκοστιανή εκκλησία», δεν εννοούμε το κατεστημένο Πεντηκοστιανό δόγμα, αλλά όσους έχουν την προσωπική εμπειρία της Πεντηκοστής, ανεξάρτητα, σε ποιο δόγμα (τυπικά) ανήκουν.

Μέσα από την Πεντηκοστιανή εκκλησία θα βγει και η **ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**, η εκκλησία που θα αρπαχθεί (*εκκλησία της Φιλαδέλφειας*), η οποία δεν θα έχει «*κηλίδα ή ρυτίδα, ή κάτι από αυτά, αλλά θα είναι άγια και άμωμη*» (Εφεσίους Ε/5:27), θα είναι εκκλησία «*τρομερά, ως στράτευμα με σημαίας*» (Ασμα Ασμάτων ζ'16: 4,7). Η εκκλησία της αρπαγής τυπολογικά είναι ο «*νιός ο άρσεν*», που αναφέρεται στην Αποκάλυψη ΙΒ/12:5 (αρχαίο κείμενο).

Βλέπουμε ότι ο Θεός άρχισε ΜΕ ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ του Λόγου Του και θα δώσει (ήδη δίνει) ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ στις ημέρες μας, λίγο πριν την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας Του, της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας. Επίσης, αξιοσημείωτο γεγονός είναι ότι η προηγούμενη ομάδα, συνήθως δίδκε ως «αιρετική» και «πλανεμένη» την επόμενη ομάδα, η οποία είχε βγει μέσα από αυτήν, και

ούτω καθεξής. Αποτελεί πλέον κανόνα, κάθε καινούρια αποκάλυψη και ό,τι αντιβαίνει με το κατεστημένο να διώκεται.

(7) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ (Αποκάλυψη Γ/3:14-22)
Εκκλησία της Θλίψης (τα πρώτα 3,5 χρόνια της 7ετίας Αντίχριστου)

Αυτή είναι η **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ**, είναι η τωρινή **χλιαρή εκκλησία** η οποία συνυπάρχει με την εκκλησία της Φιλαδέλφειας που θα αρπαχτεί, αλλά αυτή όμως θα παραμείνει κάτω στη Γη και θα δοκιμασθεί σκληρά από το σύστημα του Υπέρ-Ηγέτη. Η «εκκλησία της Σμύρνης» και η «εκκλησία της Λαοδίκειας» είναι οι διωκόμενες εκκλησίες, η μεν πρώτη γιατί «*άφησε την πρώτη αγάπη της για τον Ιησού*» (Αποκάλυψη Β/2:4-5), η δε δεύτερη γιατί είναι «*χλιαρή*» και βρίσκεται μεταξύ δύο φρονημάτων (Αποκάλυψη Γ/3:15-17).

Τυπολογικά στην Καινή Διαθήκη η εκκλησία της Λαοδίκειας είναι «**οι δύο μάρτυρες**» που αναφέρονται στο κεφάλαιο ΙΑ/11 της Αποκάλυψης και οι οποίοι είναι «*αι ΔΥΟ ΕΛΑΙΑΙ, και αι ΔΥΟ ΛΥΧΝΙΑΙ, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης*» (Αποκάλυψη ΙΑ/11:4). Είδαμε στην αρχή ότι «*λυχνία*» είναι η «εκκλησία», και κατά συνέπεια το πρώτο στοιχείο που μας δίνει η Αγία Γραφή για τους δύο μάρτυρες είναι ότι πρόκειται για «**ΔΥΟ ...ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ**», δηλαδή για δύο ομάδες.

Στην προς Ρωμαίους επιστολή κεφ. ΙΑ/11:17-18 διαβάζουμε για την **καλήν ΕΛΑΙΑ**, που είναι ο λαός Ισραήλ και για την **αγρι-ΕΛΑΙΑ**, που μπολιάστηκε με την καλή ελαία και που είναι οι Εθνικοί οι οποίοι μπολιάστηκαν με την αλήθεια του Λόγου του Θεού. Το δεύτερο λοιπόν στοιχείο που έχουμε για τις «δύο εκκλησίες» της περιόδου της θλίψης είναι από ποιους θα απαρτίζονται: Θα είναι η **εξ ΙΟΥΔΑΙΩΝ εκκλησία** (η καλή ελαία) και η **εξ ΕΘΝΩΝ εκκλησία** (η αγρι-ελαία). Μία θα είναι η εκκλησία της Λαοδίκειας, αλλά θα αποτελείται από δύο ομάδες και θα έχει διπλή μαρτυρία (εξ ού και «δύο μάρτυρες»).

Ενώ οι πιστοί της εκκλησίας αυτής για τριάμισι ημέρες (χρόνια) θα ενεργούν σημεία και θαύματα, θα έχουν την εξουσία να κλείνουν και να ανοίγουν τον ουρανό (βλ. Αποκάλυψη ΙΑ /11:5-6), ο Αντίχριστος όμως θα τους πολεμήσει με λύσσα, θα τους θανατώσει

και δεν θα επιστρέψει «*τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις ΜΝΗΜΑ*». Το μνήμα εδώ δεν έχει την έννοια του «τάφου», αλλά της ανάμνησης. Ο Αντίχριστος θα τους «*αφανίσει εξαισίως*», και δεν θα επιτρέψει να υπάρξει καμιά ενθύμησή τους (βλ. ΙΑ /11:9). Στο τέλος όμως των πρώτων τριάμισι ετών της επταετίας του Αντίχριστου (δηλαδή στο μέσον), θα αναστηθούν και τρόμος θα καταλάβει αυτούς που θα τους δουν. Ο Κύριος στη συνέχεια θα τους αρπάξει στον ουρανό (βλ. ΙΑ /11:11-12). Τότε κλείνει και **τυπικά** η περίοδος (οικονομία) της χάριτος, γιατί **ουσιαστικά** θα κλείσει Η ΘΥΡΑ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ με την αρπαγή της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας, η οποία όταν θα αρπαχτεί, θα περιμένει να έρθουν και οι αδελφοί της περιόδου της θλίψης «*οι μέλλοντες να φονευθώσιν*» (Αποκάλυψη ς'6:9-11).

Θα πρέπει να αναφέρουμε το γεγονός ότι, ενώ η Βίβλος μας δίνει σαφή ερμηνεία για το τι συμβολίζουν οι «ελαίες» και οι «λυχνίες», ποια δηλαδή είναι η τυπολογική τους έννοια και κατά συνέπεια δεν μπορεί οι «ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ» να είναι **κατά γράμμα** μόνο 2 άνθρωποι, η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων πιστών σε όλο τον κόσμο πιστεύει ακριβώς αυτό.

Εάν δεχτούμε αυτή την ερμηνεία, τότε θα πρέπει να «πιέσουμε» τα γεγονότα και να ψάξουμε να βρούμε μόνο 2 ανθρώπους και αυτό πολλοί ερμηνευτές το έχουν κάνει. Επ' αυτού υπάρχουν δύο κυρίως απόψεις: **Η μία άποψη** αναφέρει ότι θα είναι **ο Ενώχ** και **ο Ηλίας**, που είναι οι μοναδικοί άνθρωποι στον κόσμο που δεν γνώρισαν ΦΥΣΙΚΟ θάνατο, αλλά αρπάχτηκαν στον ουρανό. **Η άλλη άποψη** αναφέρει ότι θα είναι **ο Ηλίας** και **ο Μωυσής** που εμφανίστηκαν στο όρος της μεταμόρφωσης του Ιησού Χριστού. Φυσικά αυτές είναι ερμηνείες ανθρώπινες, παίρνοντας τον Λόγο του Θεού «κατά γράμμα» και όχι με «αποκάλυψη», προσπαθώντας εμείς με τις δικές μας δογματικές τοποθετήσεις να ερμηνεύσουμε τον προφητικό Λόγο του Θεού, κατά το δοκούν.

Επειδή η Αγία Γραφή μας μιλά με «τύπους» και «συμβολισμούς», τους οποίους και εξηγεί για να μην πέσουμε σε πλάνη, αξίζει να αναφερθεί ότι:

- Ο ΕΝΩΧ αρπάχθηκε από τον Θεό **ΠΡΙΝ** τον κατακλυσμό.

Είναι τύπος της «εκκλησίας της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ», που αρπάζεται **πριν** την κρίση και δεν περνά μέσα από την επταετία της διακυβέρνησης του κόσμου από τον Αντίχριστο.

- Ο ΗΛΙΑΣ αρπάχθηκε **ΜΕΤΑ** τον κατακλυσμό. Είναι τύπος της «εκκλησίας της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», που μένει κάτω και περνά **μέσα** από την κρίση και στο μέσον της επταετία αρπάζεται στον ουρανό.

Άρα οι «**ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΕΣ**» του ΙΑ΄/11 κεφαλαίου της Αποκάλυψης τυπολογικά είναι: **Η** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ», **Η** η «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ», **Η** οι «5 ΦΡΟΝΙΜΕΣ ΠΑΡΘΕΝΕΣ» (οι 5 μωρές ακολούθησαν τον σύστημα του Αντίχριστου). Όλοι αυτοί οι όροι εκφράζουν το ίδιο ακριβώς γεγονός.

Αυτή είναι σε συντομία η ιστορική πορεία της εκκλησίας του Ιησού Χριστού, που άρχισε πριν από 2.000 χρόνια περίπου, την ημέρα της Πεντηκοστής και θα τελειώσει με την αρπαγή (ανάληψη) της εκκλησίας της θλίψης, της Λαοδίκειας, η οποία θα είναι «το υπόλοιπον σπέρμα» της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ΄/12:17).

ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ και ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

παρουσίαση προφητειών της Βίβλου, που αναφέρονται στην ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ και την ΕΠΙΣΤΗΜΗ, και που εκπληρώθηκαν μέσα στον 20ο αιώνα με εκπληκτική ακρίβεια και λεπτομέρεια.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ και ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΟΠΛΩΝ
(Ναούμ Β:3-4)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΑΧΥΤΑΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ και ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ (Δανιήλ ΙΒ:4)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ - ΕΝΔΕΙΞΙΩΝ ΜΕΣΩΝ
(Ησαΐας ΛΑ:5, Δευτερονόμιο ΑΒ:11-12, Αβραάμ σβ.3-4, Αμώς Θ:2)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΒΟΜΒΩΝ
(Ζαχαρίας ΙΔ:12, Σαφναίος Α:2-3, Ησαΐας Ε:25, ΚΔ:4-6, Ιωήλ Β:3)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ
(Αποκάλυψη Θ:17, Ιωήλ Β:3-5)

ΔΙΑΠΛΑΝΗΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ - ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ
(Λουκάς ΚΑ:25-16, Ματθαίος ΚΔ:29-30, Αβραάμ 3-4)

ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ
(Β Πέτρον Γ:3-10, Σαφναίος ΚΔ:17-18)

ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ και ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

DVD VIDEO

103'

Μουσικό Πρόγραμμα με τραγουδιά Γωργε!

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ collection

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ και σε CD

Το μήνυμα έχει αναρτηθεί στο Youtube στο κανάλι Filadelfos Channel 1

οικονομίες **NOMΟΥ - ΧΑΡΙΤΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ** **περίοδοι**

ΠΑΣΧΑ - ΕΞΟΔΟΣ 1445 μ.Χ.	70 ημ. συνηθισμένος (607 - 537 μ.Χ.) 445 π.Χ. - 4 ^ο πρόσταγμα 445 μ.Χ. - 32 μ.Χ. = 416 έτη	ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ 3,5 έτη	ΘΑΥΤΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ	7 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ της Αιτοκλαυψης ΕΦΕΣΟΣ (32 - 33 μ.Χ.) ΣΙΥΡΗΝΗ (64 μ.Χ. - διωγμοί) ΠΕΡΓΑΜΟΣ (313 μ.Χ.) ΘΥΑΤΕΙΡΑ (6ος αιώνας) ΣΑΡΔΕΙΣ (1520 μ.Χ.) ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ (1906 μ.Χ.) ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ (?)	ΑΡΤΑΓΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ	ΑΡΤΑΓΗ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ 42 μήνες 3-5 έτη 1260 ημ.	Μεγάλη ΘΑΨΗ 3,5 έτη	ΧΙΛΙΕΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ 2η ΕΒΔΟΜΑ	ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΗΜΙΟΥΡΓΙΑ (Aeth - Eud)

1-4

περίοδος **NOMΟΥ**

69 εβδομάδες του Δαβιθ

περίοδος **ΧΑΡΙΤΟΣ**

ΕΠΤΑΕΤΙΑ
κυβέρνησης από Αρταγόστο

περίοδος **ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ**

01. οικονομία **ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ** (Εκδίωξη από την Εδέμ)
02. οικονομία **ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ** (Κατακλιμαγός του Νώε)
03. **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ** από **ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ** (Σύγχυση στη **ΒΑΒΕΛ**)
04. οικονομία **ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ** (Πάσχα - Η εξόδος)
05. οικονομία του **NOMΟΥ** (Πηροϋς - Πεντηκοστή)
06. οικονομία **ΧΑΡΙΤΟΣ** (Αρταγή της εκκλησίας)
07. οικονομία **ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ** (Συντέλεια του κόσμου)

2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ = 2 ΛΥΧΝΙΕΣ = 2 ΕΛΛΙΕΣ
ΛΥΧΝΙΑ = ΕΚΚΛΗΣΙΑ **ΕΛΛΙΑ = ΚΑΛΗΝ ΕΛΜΙΑ** (σφαγή) & **ΑΓΡΙΕΛΜΙΑ** (Εκκλησία)

"Εγενόμην εν πνεύματι εν τη Κυριακή ημέρα..." (Αποκλ. Α:10)
"ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ" = από την **ΑΡΤΑΓΗ** μέχρι τη **ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ**

Copyright 2012, 2015
 by **ALVIN J. ZIEGLER**
 "ΑΠΟΛΟΓΟΣ" ΠΙΛΑΤΡΟΣ

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ ΕΓΔΟΟ

«Η ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ»

Η Βίβλος σκιαγραφεί βασικά δύο κατηγορίες ανθρώπων: **Πρώτον**, αυτούς που αναγνώρισαν και δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή, που πληρώθηκαν με το άγιο Πνεύμα Του και ελευθερώθηκαν από τις αμαρτίες τους και που τώρα ζουν μια ζωή πίστης και καθαρότητας. **Δεύτερον**, αυτούς που συνειδητά απέρριψαν και απορρίπτουν από τη ζωή τους τον Κύριο Ιησού που είναι «*η Αλήθεια, το Φως και η Ζωή*» (Ιωάννης ΙΔ/14:6) και ακολουθούν το «*θεό του κόσμου τούτου*», το Διάβολο (βλ. Β' Κορινθίους Δ/4:4).

Στον Γολγοθά ο Ιησούς σταυρώθηκε ανάμεσα σε δύο κοινούς εγκληματίες, από τους οποίους **ο ένας μετανόησε** ειλικρινά για τις αμαρτίες του και ζήτησε συγχώρεση από τον Θεό, ενώ **ο άλλος παρέμεινε αμετανόητος** μέχρι τέλους, χλευάζοντας τον Ιησού. Αυτή είναι η εικόνα του κόσμου σήμερα. Ο Ιησούς πλήρωσε τις αμαρτίες και του μετανοημένου ληστή και του αμετανόητου, αλλά ο δεύτερος δεν το αναγνώρισε, απέρριψε την προσφορά Του και έχασε την αιώνια ζωή. Ο κόσμος έχει χωριστεί σε δύο «αντίπαλα» στρατόπεδα, των «μετανοημένων» και των «αμετανόητων». Όλοι ενώπιον του Θεού είμαστε ένοχοι και άξιοι θανάτου και καλούμαστε τώρα να πάρουμε θέση.

Μέση οδός ή ουδέτερη στάση δεν υπάρχει. **Ή** ο άνθρωπος ακολουθεί τον Ιησού Χριστό τον Ναζωραίο, **ή** ακολουθεί τον εχθρό της ψυχής του, το Διάβολο. Ο Θεός σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου και τον καλεί να εκλέξει ποιον θέλει να ακολουθήσει: «**Εθεσα ενώπιόν σας την ΖΩΗΝ και τον ΘΑΝΑΤΟΝ, την ΕΥΛΟΓΙΑΝ και την ΚΑΤΑΡΑΝ, δια τούτο εκλέξατε την ΖΩΗΝ διά να ζήτε**» (Δευτερονόμιο Λ/30:19). Τι πρέπει λοιπόν να κάνει ο άνθρωπος, τώρα που

όλα τα σημεία δείχνουν ότι η ένδοξη παρουσία του Ιησού πλησίασε; Τα γεγονότα που περιγράφονται στα προηγούμενα κεφάλαια είναι ομολογουμένως συγκλονιστικά και συνταρακτικά. Ποια θα πρέπει να είναι η στάση και η πορεία του; Τι θα διαλέξει, τη ΖΩΗ ή το ΘΑΝΑΤΟ;

◆ **ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ:** Για την πρώτη κατηγορία, των «μετανοημένων αμαρτωλών», που έχουν πλυθεί και καθαριστεί με το τίμιο αίμα του Ιησού, το γεγονός ότι η επιστροφή Του είναι «πλησίον» συνεπάγεται μεγάλη ευθύνη. Όταν ο Κύριος έρθει δεν θα πρέπει να τους βρει πνευματικά κοιμισμένους και μπλεγμένους στα δίχτυα του κόσμου και της αμαρτίας. Πρέπει να τους βρει καθαρούς, αγνούς, χωρίς κηλίδες πνευματικής ακαθαρσίας και να φορούν καθημερινά το λευκό ένδυμα της δικαιοσύνης. **Για τον λόγο αυτό δεν πρέπει να αμελούν, αλλά να αγρυπνούν στην προσευχή, να οδηγούνται από το άγιο Πνεύμα, να υπηρετούν με ζήλο τον Κύριο και να δίνουν τη μαρτυρία τους γι' Αυτόν.** Το πνευματικό φως Του να λάμπει ζωηρά γύρω τους, για να μη θαμπώνεται η μαρτυρία τους και προσβάλλεται το όνομα το Ιησού. Πρέπει να είναι πάντοτε έτοιμοι να υποδεχτούν τον ερχόμενο Κύριο. Η προσδοκία της συνάντησής τους με Αυτόν να δίνει χαρά, ειρήνη, ζήλο στην υπηρεσία και πιστότητα στη μαρτυρία τους. Εάν αυτά υπάρχουν έχουν κάνει την «**καλήν εκλογήν**» στη ζωή τους.

Την άγια ζωή ο πιστός δεν τη διακηρύττει απλά, αλλά τη βιώνει καθημερινά. Δεν παίζει με την αμαρτία, συμβιβαζόμενος με τον κόσμο, αλλά έχει θέσει στόχους υψηλούς. Καθημερινή του χαρά και απόλαυση είναι να ευαρεστεί το σωτήρα του Ιησού. Όπως η νύφη κατά την ημέρα του γάμου της, θέλει το ένδυμά της να είναι καθαρό και ολόλευκο, χωρίς την παραμικρή κηλίδα, έτσι και ο νυμφίος Ιησούς, θέλει τη νύμφη εκκλησία Του να είναι καθαρή, άγια (=ξεχωριστή), αγνή, χωρίς να φιλοξενεί μέσα της πνεύματα πλάνης, υπερηφάνειας, δογματισμού, διχοστασίας, ψεύδους, κλπ, την θέλει να είναι γεμάτη από τη δόξα της παρουσίας Του. Η εκκλησία που θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς για να είναι για πάντα μαζί Του, θα πρέπει να είναι έτοιμη «*ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα*

αυτής καλλωπίσματα» (Ησαΐας ΞΑ/61:10).

Ο ουρανός είναι τόπος αγιότητας και εκεί δεν υπάρχουν κηλίδες και μολύσματα. Εκεί δεν υπάρχει θλίψη, πόνος και δάκρυ. Εκεί υπάρχει αιώνια χαρά και απόλαυση του προσώπου του Θεού, υπάρχει η ένδοξη παρουσία της αγιότητάς Του που θα την απολαμβάνει ο άνθρωπος για πάντα. Είναι αδύνατον με απλά ανθρώπινα λόγια να περιγράψει κάποιος τις ευλογίες που θα απολαμβάνει ο πιστός στον ουρανό. Ο απόστολος Παύλος μιλώντας γι' αυτά λέγει ότι *«όσα μάτια ανθρώπου δεν είδαν, αυτιά ανθρώπου δεν άκουσαν και όσα δεν ανέβησαν στην καρδιά του ανθρώπου, αυτά ο Θεός έχει ετοιμάσει για μας»*, για την εκλεκτή Του νύμφη εκκλησία.

◆ **ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ:** Ο Ιησούς μιλώντας για τη δεύτερη κατηγορία, τους αμετανόητους αμαρτωλούς, γι' αυτούς που Τον απορρίπτουν είπε: *«Εγώ υπάγω και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτία νμών. Όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε»* (Ιωάννης Η/8:21). Τους λέγει ότι, εάν εσείς πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας, δεν μπορείτε να έρθετε εκεί που Εγώ πηγαίνω, στον ουρανό. Είναι βασική διδασκαλία της Βίβλου ότι ο ουρανός είναι **κλειστός για πάντα** για όλους εκείνους που θα φύγουν από αυτό τον κόσμο, χωρίς να έχουν εκζητήσει στη ζωή τους τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή και είναι **ανοιχτός για πάντα** για όλους που έφυγαν, έχοντας γνωρίσει προσωπικά τον Ιησού και έχοντας αναγεννηθεί από το άγιο Πνεύμα Του.

Η Βίβλος διακηρύττει ότι *«Οι ΑΝΟΜΙΕΣ ΣΑΣ έβαλαν **χωρίσματα**, μεταξύ εσάς και του Θεού σας, και οι ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΣΑΣ έκρυψαν το πρόσωπον Αυτού από σας, για να μην ακούει»* (Ησαΐας ΝΘ/59:2). Η αμαρτία είναι το εμπόδιο μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού, γιατί αφαιρεί από τον άνθρωπο τη σχέση του και την επικοινωνία του με τον άγιο Θεό και αφού *«όλοι **αμάρτησαν και στερούνται της δόξας του Θεού»*** (Ρωμαίους Γ/3:23) είναι όλοι μακριά από τον Θεό με αποτέλεσμα η αμαρτία να συνεχίζει να παραμένει μεταξύ αυτών και του Θεού.

Πολλοί άνθρωποι στην προσπάθειά τους να «ταχτοποιή-

σουν» το θέμα της αμαρτίας, έχουν απατηθεί, γιατί πιστεύουν ότι αυτή θα εξαφανιστεί εάν κάνουν καλά έργα, ή εάν τηρήσουν μια σειρά θρησκευτικών νόμων και διατάξεων. Η Αγία Γραφή πολύ καθαρά αναφέρει ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να τακτοποιηθεί με τον Θεό και να σωθεί από τις αμαρτίες του, **παρά μόνο εάν αναγνωρίσει με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς ότι ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ, ότι ΜΟΝΟΣ του δεν μπορεί να σωθεί και ότι ο Θεός ΦΡΟΝΤΙΣΕ για το πώς θα σωθεί**, θυσιάζοντας στη δική του θέση το μονάκριβο Υιό Του. Αυτή ήταν η αποστολή του Ιησού: *«Ήλθα να ζητήσω και να σώσω το απολωλός»* (Ιωάννης ΙΘ/19:10)

◆ Αν νομίζεις ότι «δεν είσαι αμαρτωλός», άκουσε τι λέγει για σένα η Αγία Γραφή:

- 1) «ΟΛΟΙ (όχι ΜΕΡΙΚΟΙ ή ΛΙΓΟΙ) **αμάρτησαν και στερούνται τη δόξα του Θεού**» (Ρωμαίους Γ/3:23)
- 2) «ΟΛΗ η κεφαλή είναι άρρωστη και ΟΛΗ η καρδιά αποχωνωμένη. Από τα πόδια μέχρι το κεφάλι δεν υπάρχει στον άνθρωπο ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ, αλλά τραύματα και μελανίσματα και σάπιες πληγές» (Ησαΐας Α/1:5-6).
- 3) «ΟΛΟΙ (όχι ΜΕΡΙΚΟΙ ή ΛΙΓΟΙ) **πράγματι έχουμε γίνει σαν ακάθαρτο πράγμα, και ΟΛΗ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ είναι σαν ρυπαρό ρούχο**» (Ησαΐας ΞΔ/64:6).

Αν πάλι νομίζει ότι είσαι «δίκαιος, τίμιος και ηθικός», άκουσε τι λέγει γι' αυτό ο άγιος Λόγος του Θεού:

- 1) «Δεν υπάρχει δίκαιος ΟΥΤΕ ΕΝΑΣόλοι παρεξέκλιναν, μαζί εξαχειώθηκαν. Δεν υπάρχει ΚΑΝΕΝΑΣ που να πράττει το αγαθό, δεν υπάρχει ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ» (Ρωμαίους Γ/3:10-12)
- 2) «Διότι ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ (με καλά έργα) δεν θα δικαιωθεί ΚΑΝΕΙΣ άνθρωπος του Θεού» (Ρωμαίους Γ/3:20)
- 3) «Διότι κατά ΧΑΡΗ είσθε σωσμένοι, δια της πίστεως, και αυτό δεν είναι από σας, αλλά δώρο του Θεού, ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ, δια να μη καυχηθεί κανείς» (Εφεσίους Β/2:8-9)

Η Βίβλος δεν αφήνει καμιά αμφιβολία και ερωτηματικά για το πώς θα σωθείς και πως θα έχεις αληθινή και ζωντανή επικοινωνία

με τον Θεό. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορείς να ελευθερωθείς από τις αμαρτίες σου με τις δικές σου προσπάθειες, με τα καλά σου έργα, με τη δική σου δικαιοσύνη και τη δική σου θρησκεία, **αλλά σώζεσαι ΜΟΝΟΝ όταν «αναγεννηθείς»**, όταν δηλαδή **«ξανάγεννηθείς»**, όταν γεννηθείς για δεύτερη φορά πνευματικά από το άγιο Πνεύμα του Θεού. Την πρώτη φορά γεννήθηκες ΣΩΜΑΤΙΚΑ από τους φυσικούς γονείς σου, τη δεύτερη φορά γεννιέσαι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ, όταν το Πνεύμα του Θεού κατοικήσει μέσα σου.

◆ Η Βίβλος διδάσκει και αποκαλύπτει ότι ο Θεός είχε συλλάβει το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου πριν ακόμα δημιουργήσει τον κόσμο, **«προ καταβολής κόσμου»** (Α΄ Πέτρου Α/1:20). Το σχέδιό Του αυτό, τόσο απλό και τόσο άγιο (ξεχωριστό), έγινε πράξη, όταν ο Ιησούς ήρθε εδώ στη Γη, έζησε μια **τέλεια και αναμάρτητη ζωή**, υποταγμένος πάντοτε στο θέλημα του Πατέρα και έδωσε τον εαυτό Του θυσία επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, αντίλυτρο **για τις δικές ΣΟΥ και για τις δικές ΜΟΥ αμαρτίες**.

Μετά από 3 ημέρες, από το θάνατό Του, ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ σωματικά και μετά από 40 ημέρες από την ανάστασή Του, ΑΝΑΛΗΦΘΗΚΕ παρουσία των μαθητών Του στον ουρανό (βλέπε: Πράξεις Α/1:9-11, Μάρκος Ις΄/16:19, Λουκάς ΚΔ/24:51, Α΄ Τιμόθεου Γ/3:16, κλπ.). Μετά από 10 ημέρες από την ανάληψή Του και συνολικά 50 ημέρες από την ανάστασή Του, ήρθε και πάλι στη Γη, όχι πλέον σωματικά, αλλά ως **«Πνεύμα ζωοποιούν»** (βλ. Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:45), ήρθε ως **«ο Παρακλητος, το Πνεύμα της Αληθείας»**, που απέστειλε ο Πατέρας για να μας ευλογεί: **«...ο Θεός ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ τον Υιόν αυτού Ιησούν, ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ αυτόν διά να σας ευλογή, όταν επιστρέψητε έκαστος από των πονηριών υμών»** (Πράξεις Γ/3:26 /Βλέπε επίσης: Ματθαίος Ις΄/16:28, Ιωάννης ΙΕ/15:23, Πράξεις Κς΄/26:23).

Το απλό αυτό σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου, της αποκατάστασης των σχέσεων του με τον Θεό, δεν είναι κάποια ανθρωπινή επινόηση, αλλά είναι απόλυτα ουράνιο και ο στόχος του είναι ένας και μοναδικός: **Η σωτηρία του ανθρώπου από τη μέλλουσα αιώνια κρίση και η συνεχής απόλαυση της ένδοξης παρουσίας του Θεού**.

Για να εισέλθει ο άνθρωπος στον ουρανό, **υπάρχει ΜΟΝΟΝ ΕΝΑΣ και ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ**, ο οποίος είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Το είπε ο ίδιος, το είπαν οι μαθητές Του και το διακηρύττει συνέχεια ο άγιος Λόγος Του, η Βίβλος:

(1) «**Εγώ (=ο Ιησούς) είμαι η Θύρα, ΔΙ' ΕΜΟΥ εάν κάποιος εισέλθη, ΘΕΛΕΙ ΣΩΘΕΙ**» (Ιωάννης 1'/10:9). Δεν υπάρχουν «πολλές πόρτες» και διάφορα άλλα θρησκευτικά «παραθυράκια» για να μπει κάποιος στον ουρανό, αλλά μόνο ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ, που είναι ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς.

(2) «**Εγώ (=ο Ιησούς) είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ, ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή ΔΙ' ΕΜΟΥ**» (Ιωάννης 1Δ/14:9). Ο δρόμος που οδηγεί προς τον Πατέρα, είναι μόνον ένας, ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, Όλοι οι άλλοι δρόμοι (=θρησκείες, δόγματα, συστήματα, φιλοσοφίες, κλπ) οδηγούν στην αιώνια απώλεια.

(3) «**Ελάτε σε ΜΕΝΑ όλοι οι κουρασμένοι και οι φορτωμένοι, και ΕΓΩ (όχι κάποιος άλλος) θα σας ξεκουράσω**» (Ματθαίος 1Α/11:28). Τα βάρη μας, το άγχος μας, την αγωνία μας, τα προβλήματά μας, την απάουσή μας, όλα στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ.

(4) «**Κάθε ένας, που θα επικαλεσθεί το ΟΝΟΜΑ του Κυρίου ΘΑ ΣΩΘΕΙ**» (Ρωμαίους 1'/10:13). Ποιο είναι το όνομα του Κυρίου; **Είναι ΙΗΣΟΥΣ** και αυτό το όνομα είναι η σωτηρία σου. Όσο και αν επικαλείσαι άλλα ονόματα, ανθρώπων ή αγγέλων, σωτηρία δεν έχεις, γιατί το όνομα του Ιησού είναι η σωτηρία και Αυτός **μόνον** πέθανε στη δική σου θέση.

(5) «**Διότι Είναι ΕΙΣ (=ΕΝΑΣ) ΘΕΟΣ, και ΕΙΣ (=ΕΝΑΣ) ΜΕΣΙΤΗΣ Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς**» (Α' Τιμόθεου Β/2:5). Ο μεσίτης μας προς τον Πατέρα είναι μόνον ένας, ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. Κανένας άλλος άνθρωπος στον κόσμο δεν έχει τέτοια εξουσία από τον Θεό για να μεσιτεύσει για σένα, γιατί κανένας άλλος δεν πέθανε στη δική σου θέση.

(6) «**Δεν υπάρχει από κανέναν άλλο η σωτηρία, γιατί ΟΥΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟ ΟΝΟΜΑ από τον ουρανό δοσμένο στους ανθρώπους, διά**

του οποίου πρέπει να σωθούμε» (Πράξεις Δ/4:12). Το μόνο όνομα που δόθηκε από τον ουρανό, από τον ίδιο τον Θεό, είναι το όνομα «ΙΗΣΟΥΣ», που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα και αυτό μόνο το όνομα φοβάται ο Διάβολος.

Για να σωθεί λοιπόν ο άνθρωπος από τις αμαρτίες του, πρέπει να δεχτεί τον Κύριο Ιησού σαν προσωπικό του σωτήρα και να αναγεννηθεί από το Πνεύμα Του. Ο ίδιος είπε: «*Εάν τις ΔΕΝ ΓΕΝΝΗΘΗ ΑΝΩΘΕΝ, δεν δύναται να ίδη την βασιλείας του Θεού*» (Ιωάννης Γ/10:9) και η «αναγέννηση» (δηλαδή η άνωθεν γέννηση) αποκτάται μόνο εδώ στη Γη, δια του Ιησού και είναι το μοναδικό εισιτήριο για την αιώνια ζωή:

«Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό Του τον μονογενή για να μη χαθείΚΑΘΕΝΑΣ {αντι-κατέστησε στη λέξη «καθένας» με το δικό σου ΟΝΟΜΑ} που πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΑ. Επειδή δεν απέστειλε ο Θεός τον Υιό Του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ δι' αυτού» (Ιωάννης Γ/3:16-17)

◆ Αυτός είναι ο τρόπος σωτηρίας του κάθε ανθρώπου. Με το να προσπαθείς να είσαι «καλός» και να κάνεις «καλά έργα» δεν μπορείς να πληρώσεις την τιμή που απαιτεί η αμαρτία, αλλά προσβάλλεις και τον ίδιο τον ΙΗΣΟΥ, γιατί Αυτός ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΟΣ πέθανε στη δική σου θέση και εσύ με τα καλά σου έργα απορρίπτεις το δώρο της θυσίας Του.

Δεν κάνεις καλά έργα **για να σωθείς** (από έργα δεν δικαιώνεται ΚΑΝΕΝΑΣ άνθρωπος, αλλά επειδή σώθηκες με το αίμα του Ιησού **ευαρεστείς τον Θεό, κάνοντας καλά έργα.**

Αν μπορούσαμε (αγαπητέ αναγνώστη), εγώ και εσύ να προσθέσουμε έστω και το ελάχιστο στο θέμα της σωτηρίας του ανθρώπου, τότε «*ΜΑΤΑΙΑ απέθανε ο Χριστός*» (Γαλάτας Β/2:21). Ο Ιησούς έχει ήδη πληρώσει για όλες τις αμαρτίες μας, παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος, εμείς απλά το δεχόμαστε ή το απορρίπτουμε και ανάλογα με τη στάση μας καθορίζουμε το αιώνιο μέλλον μας. Δεν πήρε μόνο τις ΑΜΑΡΤΙΕΣ μας, αλλά πήρε και τις ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ μας: «*Με τις πληγές Του εμείς θεραπευτήκαμε...*» (βλέπε, Ησαΐας ΝΓ/53:4-5, Α΄

Πέτρου Β/2:24, Ψαλμός ΡΓ/103:3, κλπ.). Ο Ιησούς προσφέρει στον κάθε άνθρωπο τέλεια σωτηρία από τις αμαρτίες του και τέλεια θεραπεία από τις αρρώστιες του. **Γι' αυτό:**

ΖΗΤΗΣΕ από τον Κύριο Ιησού να έρθει **τώρα** να κατοικήσει μέσα στην άδεια και αμαρτωλή καρδιά σου για να σε καθαρίσει από κάθε σου αμαρτία και να σε αναγεννήσει (ξαναγεννήσει) με το άγιο Πνεύμα Του.

ΖΗΤΗΣΕ από τον Ιησού, αφού αναγεννηθείς και ελευθερωθείς από το βάρος των αμαρτιών σου, να σου δώσει και το χρίσμα του Πνεύματός Του, δηλαδή να σε βαπτίσει με το άγιο Πνεύμα Του, να σε ντύσει με τη «*δύναμιν εξ ύψους*», να σου δώσει την εμπειρία της Πεντηκοστής, όπως ακριβώς συνέβηκε και στην πρώτη αποστολική εκκλησία και ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ σε όσους εκζητούν αυτή τη δύναμη μέσα τους.

ΖΗΤΗΣΕ το αυτό τώρα, γιατί η Βίβλος λέγει «*ΤΩΡΑ* (σήμερα) *είναι ο καιρός που σε δέχεται ο Κύριος, ΤΩΡΑ είναι η ημέρα της σωτηρίας...*», γι' αυτό «*ΣΗΜΕΡΑ, εάν ακούσεις τη φωνή Του, μη σκληρόνεις την καρδιά σου*» (βλ. Β' Κορινθίους ζ'/6:13, Εβραίους Γ/3:7-8).

Μην αμελείς και μη βραδύνεις να ανοίξεις την πόρτα της καρδιάς σου στον Ιησού τώρα. Αυτός χτυπά την πόρτα της καρδιάς σου για να μπει μέσα και να αναλάβει τη ζωή σου: «*Ιδού, στέκομαι στη θύρα και κρούω, εάν κάποιος ακούσει τη φωνή Μου, και ανοίξει τη θύρα, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει με αυτόν και αυτός με Μένα*» (Αποκάλυψη Γ/3:21).

ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή και ο Κύριος Ιησούς θα σε φωτίσει πνευματικά, θα σου ανοίξει τα μάτια της ψυχής σου και θα σου αποκαλυφτεί για να Τον γνωρίσεις προσωπικά.

ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΑΙ με ταπεινή και ειλικρινή καρδιά. Δεν χρειάζεται να πεις «πολλά» και «μεγάλα» λόγια, αλλά απλά λόγια που να βγαίνουν μέσα από την καρδιά σου. Μίλησέ Του, όπως μιλάς σ' ένα φίλο σου. Πες Του:

«Κύριε ΙΗΣΟΥ,

Σ' ευχαριστώ που πέθανες ΓΙΑ ΜΕΝΑ και πλήρωσες Εσύ για τις ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ αμαρτίες. Με λύπη μετανιώ για κάθε μου αμαρτία. Ανοίγω αυτή τη στιγμή την πόρτα της καρδιάς μου και με πίστη Σε καλώ να έρθεις στη ζωή μου. Έλα Κύριε Ιησού μέσα στην καρδιά μου, γέμισέ με Συ με το άγιο Σου Πνεύμα και κάνε με έναν καινούριο και άγιο άνθρωπο ενώπιόν Σου.

Θέλω να αρχίσω να ζω από ΤΩΡΑ την αιώνια ζωή, που Εσύ μου δίνεις αυτή τη στιγμή. Βοήθησέ με να τιμώ, να δοξάζω και να ομολογώ σε όλους το άγιο όνομά Σου. Βοήθησέ με να ζω κάθε ημέρα μια άγια και καθαρή ζωή. Το θέλω αυτό και μπορώ να το κάνω με τη δική Σου δύναμη Κύριε.

Αρνούμαι το Σατανά και όλες του τις δυνάμεις, αρνούμαι κάθε του ενέργεια επάνω μου. Σε ευχαριστώ Κύριε Ιησού για την ΕΞΟΥΣΙΑ και τη ΔΥΝΑΜΗ που μου δίνεις να συντρίβω τις πονηρές δυνάμεις στο δικό Σου το παντοδύναμο όνομα.

Σε ευχαριστώ Ιησού, Σε ευχαριστώ σωτήρα μου, γιατί είμαι τώρα δικό Σου παιδί, ελευθερωμένος πλέον και από τις αμαρτίες μου και από τις αρρώστιες μου. Σε δοξάζω γιατί είσαι θαυμαστός και σου ανήκει η λατρεία, η τιμή και η δόξα στους αιώνες των αιώνων, αμήν».

■ ■ ■ / / / ■ ■ ■

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Πιστεύω ότι η σημερινή ημέρα είναι η πιο σημαντική ημέρα της σου, **γιατί** σήμερα, που τελείωσες το διάβασμα αυτού του βιβλίου, κατάλαβες ποια είναι η θέση σου ενώπιον του Θεού και ζήτησες τον Ιησού Χριστό να έρθει στη ζωή σου σαν Κύριός σου, σωτήρας σου και θεραπευτής σου, γιατί σήμερα ζήτησες να σε πλύνει με το άγιο αίμα Του και να σε γεμίσει με το Πνεύμα Του.

Γράψε παρακάτω (με δικά σου λόγια), **τι** ωφελήθηκες από το διάβασμα του βιβλίου αυτού και **τι** ο Θεός έκανε, δια Ιησού Χριστού, μέσα στην καρδιά σου:

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΗΓΕΣ - ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

- 01. ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ**, σε μετάφραση Αρχιμανδρίτη Νεόφ.Βάμβα. Έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ».
- 02. ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ**, σε μετάφραση Σπύρου Φίλου. Έκδοση «ΠΕΡΓΑΜΟΣ».
- 03. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ**, σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου. Έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ».
- 04. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ**, αρχαίο κριτικό κείμενο U.B.S..
- 05. ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ** - Gary H. Kah. Εκδόσεις «ΣΤΕΡΕΩΜΑ-ΜΠΙΜΠΗΣ».
- 06. ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΚΗ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ και ΒΑΤΙΚΑΝΟ** - Ralf Woodrow, εκδόσεις «ΣΤΕΡΕΩΜΑ - ΜΠΙΜΠΗΣ».
- 07. ΑΠΟΚΡΥΦΗ ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ** - Tex Marrs. Εκδόσεις «ΣΤΕΡΕΩΜΑ-ΜΠΙΜΠΗΣ».
- 08. ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝΑΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ** - Dr. John F. Walvoord. Εκδόσεις «ΠΕΡΓΑΜΟΣ».
- 09. ΤΟ ΜΟΝΙΜΟ ΘΑΥΜΑ - ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**, Σπύρος Φίλος. Εκδόσεις «ΠΕΡΓΑΜΟΣ».
- 10. ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΒΥΛΩΝΕΣ** - Alexander Hislop. Εκδόσεις «ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ».
- 11. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ** - Hal Lindsey.

12. **ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ** - Αλκιβιάδης Τζελέπης. Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ».
13. **Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ** - Αλκιβιάδης Τζελέπης. Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ».
14. **ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ εικονογραφημένα** - Αλκιβιάδης Τζελέπης. Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ».
15. **Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ** - Αρχιμανδρίτη Χ.Δ.Βασιλόπουλου.
16. **ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Η 2^η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ;** - Αρχιμ. Νεκτάριου Μουλατσιώτη.
17. **ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ**, έτη 1970-1997. Εκδόσεις «ΕΨΙΛΟΝ - ΔΟΜΙΚΗ».
18. **ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ.** Εκδόσεις «ΠΑΠΥΡΟΣ ΠΡΕΣΣ»
19. **ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ (αλφαβητικά):**
ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΘΝΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, Η ΧΩΡΑ, ΗΜΕΡΗΣΙΑ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ, ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ, ΣΦΗΝΑ, ΤΑ ΝΕΑ, ΤΟ ΒΗΜΑ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΝΔΥΤΗ, CITY PRESS, KONTRA NEWS, METRO, REAL NEWS, κλπ.
20. **Ηλεκτρονική Εγκυκλοπαίδεια «ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ»**
<http://el.wikipedia.org/wiki/> (Ελληνικά)
21. **ΚΑΤΟΧΗΚΑ ΝΕΑ**
Ηλεκτρονική σελίδα (www.katohika.gr)
22. **ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ** από τα **ΔΕΛΤΙΑ ΕΙΔΗΣΕΩΝ** των Ελληνικών τηλεοπτικών καναλιών

**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ «ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»**

**έγραψαν....
σχολίασαν....
είπαν....**

**Παρουσιάσεις - Δημοσιεύσεις - Σχόλια
που έγιναν για το βιβλίο
«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»
από εφημερίδες, προσωπικότητες,
δημόσιους φορείς, κλπ..**

ΘΕΜΑΤΙΚΑ και ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΑ

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» / 1995 - 2021

Η ΑΙΓΙΑΛΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΣΡΑ ΑΙΓΙΟ

ΚΛΕΟΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 64 ΤΗΛ. 0691-26100 FAX 0691-28286

ΕΤΟΣ 5ο ☆ ΦΥΛΛΟ 250 ☆ ΠΕΜΠΤΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995 ☆ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 100 ΔΡΧ.

"Οι πολεμικές συγκρούσεις των εσχάτων καιρών"

Λάβαμε το νέο βιβλίο του συμπατριώτη (από την Κρόκοβα) νομικού και συγγραφέα κ. Αλκιβιάδη Τζελέπη με τίτλο «Πολεμικές συγκρούσεις των "Εσχάτων Καιρών"».

Στο βιβλίο του ο κ. Τζελέπης πραγματεύεται τη ιστορία των πολεμικών συγκρούσεων της τελευταίας εικοσαετίας, μέχρι και τον Αύγουστο του 1995, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής επίθεσης της Ρωσίας με τους συμμάχους της (Περσία, Αιθιοπία, Λιβύη, Γερμανία, κλπ.) εναντίον του λαού Ισραήλ, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται σε προφητείες της Βίβλου. Στην προφητεία περιλαμβάνεται και η πρόσφατη δολοφονία του Ισραηλινού πρωθυπουργού Γιτζάκ Ραμπίν, σαν πιθανή κατάληξη της διαμάχης Αράβων και Ισραηλινών.

Με το βιβλίο του ο συμπατριώτης συγγραφέας δίνει τις απαντήσεις σε πολλά ενδιαφέροντα ερωτήματα του καιρού μας. Αποτελεί ένα σύγχρονο πολιτικό και ιστορικό ντοκουμέντο, κάτω από το φως των προφητειών της Αγίας Γραφής. Διατίθεται από τον συγγραφέα, που έχει τηλέφωνο - φαξ επικοινωνίας 2821537.

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΤΗ ΑΠΙΘΑΛΕΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
22
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1995
ΕΤΟΣ 206 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 821
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 100 ΔΡΧ.

 Λάβαμε. (και θα διαβάσουμε τα Χριστούγεννα): "Επιλογές" πατρινό διαφημιστικό περιοδικό "Α-χαιική Συνεταιριστική" έκδοση της ομώνυμης τράπεζας. "Τα-ράζοντας τα νερά" διμηνιαία έκδοση της GREENPEACE.

Λάβαμε επίσης το νέο βιβλίο του συμπατριώτη Αλκιβιάδη Τζελέπη (από την Κρόκοβα) με τίτλο "Πολεμικές συγκρούσεις των Έσχατων καιρών" (εκδόσεις Φιλαδέλφεια Χριστού 1995).

Επειδή θέλει ιδιαίτερη προσοχή στο διάβασμα, θα επανέλθουμε αργότερα.

ΣΧΡΥΣΗ Ευκαιρία

ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙΣ!

ΚΥΡΙΑΚΗ 12

Στην άριστη στιγμή πριν περάσει την καρδιά σου!

Επισημάνετε τα προϊόντα που σας ενδιαφέρουν και παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για την ευκαιρία που θα σας προσφέρουμε.

παλιά και άλλα ελαφρώς φθαρμένα
9234460
Ύντι για μηχανικούς Εμπορικού
6428623

- Jass 1η, α-χ., κ. **BIBLIA** χρήσιμα 3423125, 07.00 - 09.00 & 16.00 - 23.00
- υθμοί, 1 μετα-α μαζι **BIBLIO: "Πολεμικές Συγκρούσεις Έσχατών Καιρών"**, σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις, εκπλήρωση προφητειών Βίβλου, ένα σπάνιο ιστορικό ντοκουμέντο, 2.000 δρχ., κ. Αλκιβιάδης - απόγευμα 2821537 (AK4910)
- te Κορκ **BIBLIO** Εποικωνιών των Οντων, για σκεπτόμενους και προβληματιζόμενους ανθρώπους, κυκλοφόρησε 2021926
- (ημισι- μόνο **BIBLIO** Ερθησκευτικού περιεχομένου, Η Ζωή και ο Θάνατος, πωλείται 7640940
- λείται **BIBLIO** μεταφυσικής, Η Πρώτη Ακτίνα, μετα-
- 0, τι

ΠΑ. γομέ, 28209. **ΠΕΡΙΟ** χαμηλές **ΠΕΡΙΟ** εκπαιδευτικές κομμάτι 65479 **ΠΕΡΙΟ** PLAYBO σε πολύ **ΠΕΡΙΟ** Mari Clai σε συλ 9910 **ΠΕΡΙΟ** τιμή 91

ΠΡΩΤΗ

ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΤΟΣ 4ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 199 ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1998 ΤΙΜΗ 150 ΔΡΧ.

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Κυκλοφόρησε σε Γ' έκδοση και σε καλαίσθητο σχήμα το βιβλίο του συμπατριώτη μας (από την κοινότητα Σελινούντα) Αλκιβιάδη Τζελέπη με τίτλο "ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ".

Το περιεχόμενό του πραγματεύεται τις πολεμικές κινητοποιήσεις που σημειώνονται την τελευταία εικοσαετία σε ολόκληρο τον κόσμο και ιδιαίτερα τις πολεμικές συρράξεις των ημερών μας, συμπεριλαμβανομένων και γεγονότων του έτους 1998, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής επίθεσης της Ρωσίας με τους συμμάχους της (Περσία, Αιθιοπία, Λιβύη, Γερμανία κ.λ.π.) εναντίον του λαού του Ισραήλ, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται σε σχετικές προφητείες της Βίβλου.

Το βιβλίο, αν και αναλύει τα πολεμικά γεγονότα κάτω από το φως των προφητειών της Αγίας Γραφής, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένα "θρησκευτικό" βιβλίο, αποτελεί όμως ένα σπάνιο "σύγχρονο ΠΟΛΙΤΙΚΟ & ΙΣΤΟΡΙΚΟ ντοκουμέντο".

Το έργο κοστίζει 2.500 δρχ., οι αναγνώστες όμως της εφημερίδας μπορούν να το προμηθευτούν στην τιμή των 2.000 δρχ. εφόσον τηλεφωνήσουν στο 094-921318 ή γράψουν στην διεύθυνση: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ, Κηφισίας 37, 14121 Ηράκλειο Αττικής.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Αθήνα, 16 Ιανουαρίου 2018

Αξιότιμε κύριε Τζελέπη,

Ευχαριστούμε θερμά για την προσφορά του βιβλίου σας «Πολεμικές Συγκρούσεις των Εσχάτων Καιρών» με την ευγενική σας αφιέρωση προς τον κύριο Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Η Διευθύντρια
του Ιδιαίτερου Γραφείου

Ελεονώρα Βλαίκου

Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Κηφισίας 37
Ηράκλειο Αττικής ΤΚ. 141 21

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

Αριθμ. Πρωτ. / ΕΞ 142/2018

Έν Αθήναις τῇ 2α Απριλίου 2018

Αξιότιμον κ. Αλκιβιάδη Τζελέπη

Κηφισίας 37

141 21

Ηράκλειο Αττικής

Αξιότιμε κ. Τζελέπη,

Σας ευχαριστώ για τήν αποστολή του πονήματός σας «Πολεμικές συγκρούσεις των εσχάτων καιρών».

Κατανοώ τις αγωνίες σας. Όμως ο Αναστάς Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ο οποίος από τις πέτρες εγείρει τέκνα και έχει τον τελευταίο λόγο είναι ο κυριάρχος στην Ιστορία και θα τήν οδηγήσει σε αίσιο τέλος αναπληρώνοντας τά έλλείποντα. Ο καθένας μας καλείται νά έχει έμπιστοσύνη στό Πρόσωπό Του.

Σας εύχομαι τήν εύλογία του Θεού στη ζωή και τά έργα σας.

Μετά πατρικών ευχών

Ιερωσύμος Β΄

Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς

Αξιότιμον Κύριον
Αλκιβιάδην Τζελέπην,
Κηφισίας 37,
141 21 Ν. Ηράκλειο.

Αθήνα 11 Δεκεμβρίου 1995

ΑΕΠ : 183

Αξιότιμε Κύριε,

Παρακαλώ να δεχθείτε τις πιο θερμές μου ευχαριστίες για την προσφορά σας προς την Βιβλιοθήκη της Βουλῆς του κάτωθι μνημονευομένου δημοσιεύματος.

με εξαιρετική τιμή,
ο Διευθυντής

Παναγιώτης Φ. Χριστόπουλος.

-Πολεμικές συγκρούσεις των "εσχάτων καιρών".

A/A Εισαγωγή ε : 0019502662.

Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς

Αξιότιμο Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη,
Κηφισίας 37,
141 21 Ν. Ηράκλειο.

Αθήνα 30 Ιουλίου 1998
ΑΕΠ: 198

Αξιότιμε Κύριε,

Παρακαλώ να δεχθείτε τις πιο θερμές μου ευχαριστίες για την προσφορά σας προς την Βιβλιοθήκη της Βουλῆς του κάτωθι μνημονευομένου δημοσιεύματος.

Με εξαιρετική τιμή,

Ειρήνη Κων. Ηλιοπούλου,
Πρόστατη της Διευθύνσεως
της Βιβλιοθήκης της Βουλῆς.

α. α.

-Πολεμικές συγκρούσεις των Εσχάτων Καιρών.

Α/Α Εισαγωγής: 0019803214.

Μέγαρον Βουλῆς, 100 21 Ἀθήνα, Τηλέφ.: 01 - 3235030, Τηλεμοιοτυπία (Fax): 01 - 3236072

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΟΘΗΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1998

Πρὸς
Τὸν Ἀξιότιμον
κ. Ἀλκιβιάδην Τζελέπην
Κηφισίας 37
141 21 Ἡράκλειο Ἀττικῆς

Ἀξιότιμε κ. Τζελέπη,

Ἔλαβα τὰ βιβλία σας : "Πολεμικές συγκρούσεις τῶν ἐσχάτων καιρῶν",
"Σύγχρονα πνευματικά μηνύματα", ὡς καὶ "τὸ Ἐσκέπασμα τῶν σκοτεινῶν
δυνάμεων" καὶ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ.

Ὁ Θεὸς νὰ σὰς σκεπάζῃ μὲ τὴν ἀγάπη Του.

Ὁ Ἀδωνιὸν Χριστοδούλου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 1 Σεπτεμβρίου 1998

Κύριε Τζελέπη,

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσφορά και αφιέρωση του βιβλίου σας <<Πολεμικές συγκρούσεις των εσχάτων καιρών>>.

Με χαρετισμούς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριον
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Κηφισιάς 37
141 21 Ηράκλειο Αττικής

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθήνα, 9 Σεπτεμβρίου 1998

Προς τον
κ. Αλκιβιάδη Τζελέπη
Κηφισίας 37

141 21 ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Κ. Τζελέπη

Σας ευχαριστώ για προσφορά και ευγενική αφιέρωση του βιβλίου σας «Πολεμικές Συγκρούσεις των Έσχατων Καιρών», καθώς και για την έκφραση της εκτίμησής σας προς το πρόσωπό μου.

Αποστόλος Χρ. Κακλαμάνης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 1998

Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Συγγραφέα
Κηφισιάς 37
141 21 Ηράκλειο
Αττικής

Αξιότιμε κύριε Τζελέπη,

Ο Πρωθυπουργός, κ. Κωνσταντίνος Σημίτης, σας ευχαριστεί για το αντίτυπο του βιβλίου σας «Πολεμικές Συγκρούσεις των Εσχάτων Καιρών», που είχατε την ευγένεια να του αφιερώσετε.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Μάνια Κωστοπούλου
Διευθύντρια
Γραφείου Δημοσίων Σχέσεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΚΛΑΔΟΣ ΔΙΟΙΚ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤ/ΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
Π. Κανελλοπούλου 4, Τ.Κ. 101 77
Τηλέφωνα: 69 27 005- 64 81 671
Α. Π. 1366/12/3-γ

ΘΕΜΑ: <Χορήγηση άδειας άσκησης ιδιωτικής εργασίας επί αμοιβή -ΠΩΛΗΣΗ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ- στον πολιτικό υπάλληλο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ του Δημητρίου, κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με βαθμό Β΄>

Α Π Ο Φ Α Σ Η
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

- Έχοντας υπόψη τις διατάξεις:
 - Της παρ. 2 του άρθρου 77 του Π.Δ.611/1977 (Υπαλληλικός Κώδικας).
 - Της παρ. 1 του άρθρου 14 του Συντάγματος 1975.
 - Της παρ/φους 1 και 2 του άρθρου 13 του Ν.2121/1993 (ΦΕΚ τ. Α΄ 25/4-3-93)
 - Της παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν.1735/1987 (ΦΕΚ τ. Α΄ 195 /1987).
- Την υπ΄ αριθ. 86 από 28-5-1996 γνωμοδότηση του Πενταμελούς Υψηρεσιακού Συμβουλίου Πολιτικών Υπαλλήλων Υπ. Δημ. Τάξης, με την οποία χορηγήθηκε ΑΔΕΙΑ ΑΣΚΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΠ΄ ΑΜΟΙΒΗ στον αναφερόμενο στο θέμα υπάλληλο (άδεια πώλησης των βιβλίων του).
- Την από 24 - 4 - 1996 αίτηση του αναφερόμενου στο θέμα υπαλλήλου.
- Την υπ΄ αριθ. 7004/3/12-νζ από 30-4-1996 Απόφαση του κ. Υπουργού Δημ. Τάξης "Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στον Γενικό Γραμματέα, τον Αρχηγό της ΕΛ. ΑΣ., τους Προϊσταμένους των Κλάδων και άλλα όργανα του Υπ. Δημ.Τάξης" να υπογράψουν "ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ" (ΦΕΚ τ. Β΄ 320/8-5-1996).

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

χορηγούμε άδεια άσκησης ιδιωτικής εργασίας επί αμοιβή -ΑΔΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΟΥ- στον μόνιμο πολιτικό υπάλληλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ του Δημητρίου, κλάδου ΠΕ Δ/κού - Οικ/κού με βαθμό Β΄ , κάτοικο Ηρακλείου Αττικής, οδός Κηφισιάς 37, Τ.Κ. 141 21 (Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου Αττικής).

ΑΘΗΝΑ 11 Ιουνίου 1996

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ

Για την ακρίβεια
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜ, ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΠΕ' Α

Κ.Π.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΦΑΡΜ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΛΕΩΦ. ΑΔΕΕΑΝΔΡΑΣ 173
ΑΡΜΟΔΙΟΣ: Υ/Α ΠΑΝ. ΣΤΑΘΗΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 64 42 821
ΑΡΙΘ: ΠΡΩΤ: 9007/18/1-α
=====

Αθήνα 3 Σεπτεμβρίου 1992

Π Ρ Ο Σ
ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ
Δ/ΝΣΗΣ ΜΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ
=====

ΘΕΜΑ: "Δραστηριότητες Αστυνομικού και Πολιτικού προσωπικού κατά τον ελεύθερο χρόνο τους".

ΕΧΕΤ: Το υπ'αριθ. 9007/18/1-Α από 31-8-92 σήμα σας.

- 1.- Σε απάντηση του παραπάνω σχετικού, σας γνωρίζουμε ότι αξιόλογη δραστηριότητα στο χώρο της πολιτιστικής-πνευματικής δημιουργίας έχει αναπτύξει ο Πολιτικός Υπάλληλος του Τμήματος μας ΠΕ/Α'-ΑΔΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ, με τη συγγραφή, κατά τον ελεύθερο χρόνο του, σημαντικών βιβλίων θρησκευτικού περιεχομένου.
- 2.- Σας επισυνάπτουμε ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΒΙΒΛΙΩΝ με σχετικά διαφημιστικά έντυπα, καθώς και δείγματα βιβλίων-τευχιδίων (υπ'αριθ. 5, 17, 23, 29, 30 Καταλόγου).
- 3.- Σημειώτεον ότι η δακτυλογράφηση, στοιχειοθεσία-επιμέλεια κειμένου, μοντάζ φωτογραφίας-κειμένου, εξώφυλλο, σελιδοποίηση και βιβλιοδεσία είναι του ιδίου. Δεν αποτελεί επίσημη εκδοτική εργασία, παρ'όλο που παρουσιάζει όλες τις προδιαγραφές μιας επιμελημένης προσπάθειας. Στόχος και προοπτική είναι να υπαχθεί στο μέλλον κάτω από επίσημο εκδοτικό φορέα, εφόσον το όλο έργο λάβει την οριστική του μορφή και εξευρεθούν τα αναγκαία οικονομικά μέσα.

Με εντολή Δ/Α/Αθηνών
Ο Υποδ/ντής
Κ. ΜΑΡΣΕΛΛΗΣ
Αστυν. Δ/ντής

Κ. Π.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΝ. Δ/ΝΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓ. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 173
ΑΡΜΟΔΙΟΣ: Υ/Α' - ΠΑΝ. ΣΤΑΘΗΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 64 48 406
ΑΡΙΘ: ΠΡΩΤ: 9017/18/1-στ

Αθήνα 6 Φεβρουαρίου 1996

ΠΡΟΣ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Δ/ΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
3ο ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ-ΓΡΑΦΕΙΟ 1ο
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 175

ΚΟΙΝ: 1.- Δ/ΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ/Υ.Δ.Τ.
2ο ΤΜΗΜΑ - ΓΡΑΦΕΙΟ 2ο
2.- ΤΜΗΜΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΕΙΟΥΡΓΙΩΝ
Δ/ΝΗΣΗΣ ΜΑΕ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ
(Για ενημέρωση, σε απάντηση του
(β) σχετικού).

ΘΕΜΑ: <<Καταγραφή καλλιτεχνικών, πνευματικών και άλλων συναφών δραστηριοτήτων του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας>>.

ΣΧΕΤ:
α.- Η 9011/7/179 από 8-1-96 Δ/γής σας.
β.- Το υπ' αριθ. 9011/1/2-α/29-1-96 έγγραφο Τ.Ε.Α.Δ/υσης μας.
γ.- Η 9007/18/1-γ/21-9-95 αναφορά μας προς εσάς (ΤΜ:1ο).
δ.- Η 7015/3/48-α/4-11-95 Δ/γής σας (ΤΜ:2ο).
ε.- Η 9007/18/5-Α/28-8-92 ομοία σας.

- 1.- Σε εκτέλεση της παραπάνω (α) Δ/γής σας και σε συνέχεια προγενεστέρων αναφορών μας για το θιγόμενο αντικείμενο, σας αναφέρουμε ότι αξιόλογη δραστηριότητα στο χώρο της πνευματικής δημιουργίας έχει αναπτύξει ο Πολιτικός Υπάλληλος της Υπηρεσίας μας ΠΕ/Β' - ΛΑΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ του Δημητρίου με τη συγγραφή, κατά τον ελεύθερο χρόνο του, αρκετών βιβλίων.
- 2.- Δύο από τα σημαντικότερα έργα του είναι τα βιβλία 'ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ' και 'ΤΟ ΞΕΚΕΠΑΞΕΜΑ ΤΩΝ ΕΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ', για τα οποία έχουν δημοσιευθεί ευμενής σχόλια σε διάφορες εφημερίδες, φωτ/φα των οποίων σας επισυνάπτουμε. Για το πρώτο από τα προαναφερόμενα βιβλία, σχετική είναι η (γ) αναφορά μας και η (δ) Δ/γής σας.
- 3.- Σας επισυνάπτουμε **ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΒΙΒΛΙΩΝ** και σχετικών **ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΕΝΤΥΠΩΝ** σύμφωνα με το υπόδειγμά σας, καθώς και αντίτυπα αυτών, και σας αναφέρουμε για ενημέρωση ότι η δακτυλογράφηση, επεξεργασία σε COMPUTER, επιμέλεια κειμένων, μοντάζ φωτογραφίας και κειμένου, εξώφυλλο, σελιδοποίηση και βιβλιοδεσία είναι του ιδίου. Δεν αποτελεί επίσημη εκδοτική εργασία για εμπορικούς λόγους, παρ'όλο που υπάρχουν όλες οι απαραίτητες προϋποθέσεις, αλλά πρόκειται για μια καθαρά ιδιωτική δραστηριότητα, τα έξοδα της οποίας καλύπτονται από προσωπικές δαπάνες.
- 4.- Στο 2ο ΤΜΗΜΑ Δ.Δ. ΣΧΕΣΕΩΝ Υ.Δ.Τ., προς το οποίο κοινοποιείται η παρούσα, υποβάλλουμε την από 5-2-96 αίτηση του παραπάνω, μαζί με τα αντίτυπα των αναφερομένων σ' αυτή βιβλίων για τις δικές του περαιτέρω ενέργειες.

Για την ακρίβεια
Ο Πρ. Γραφείου

ΠΑΝ. ΣΤΑΘΗΣ
Υπαστυν. Α'

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΟΚΚΟΖΩΤΟΣ
ΤΑΣΙΑΡΧΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΚΛΑΔΟΣ ΔΙΟΙΚ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤ/ΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
Π. Κανελλοπούλου 4 - Τ.Κ. 101 77
ΑΡΜΟΔΙΑ: ΠΕ/Γ ΑΘΗΝΑ ΚΟΜΠΟΘΑΝΑΣΗ
Τηλέφωνα: 69 27 005 - 69 25 128

Αθήνα, 4 Νοεμβρίου 1998

ΠΡΟΣ:

Δ/ΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ/ΥΔΤ
Τμήμα 3ο Εκδόσεων - Γραφείο 2ο
οδός Ήρας 2Α,
Τ.Κ. 111 47, ΓΑΛΑΤΣΙ

Α. Π. 9010/10/2-α

ΘΕΜΑ: <Διοργάνωση ΕΚΘΕΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ προσωπικού (αστυνομικού και πολιτικού) της Ελληνικής Αστυνομίας, αρχές του έτους 1999>

ΣΧΕΤ: Το υπ' αριθ. 9010/10/129-α από 13-5-1998 έγγραφό σας

1. Σε απάντηση του παραπάνω σχετικού εγγράφου σας, αναφορικά με το θιγόμενο αντικείμενο, σας γνωρίζουμε ότι ο πολιτικός υπάλληλος της Υπηρεσίας μας **Αλκιβιάδης Τζελέπης**, κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με βαθμό Α' έχει αναπτύξει αξιόλογη συγγραφική δραστηριότητα με βιβλία πνευματικού περιεχομένου και επιθυμεί να συμμετάσχει στην **ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ**, που θα διοργανωθεί στις αρχές του έτους 1999.

2. Για τον παραπάνω σκοπό διαβιβάζονται στην Υπηρεσία σας τα παρακάτω έργα του συγγραφέα (από ένα αντίτυπο), συνοδευόμενα από **βιογραφικό του σημείωμα**, και από **κριτικές, παρουσίαση, σχόλια**, κλπ. εφημερίδων και προσωπικοτήτων:

- (α) ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
- (β) ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
- (γ) ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ
- (δ) Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- (ε) Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ
- (στ) ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
Δ/ΝΣΗΣ ΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ
ΠΕ/Α

ΑΠΟ :ΥΔΤ/ΚΔΥ/Δ.Δ.ΣΧΕΣΕΩΝ/2°ΤΜ/2°ΓΡ

ΠΡΟΣ:1. Γ Α Δ ΑΤΤΙΚΗΣ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

2. Α Δ ΧΩΡΑΣ

3. ΑΠ ΕΥΘΕΙΑΣ ΑΠΟ ΥΔΤ ΕΣΑΡΤΩΜΕΝΕΣ Δ/ΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΚΟΙΝ:1. ΓΡΑΦΕΙΑ Κ.Κ.ΥΠΟΥΡΓΟΥ,ΓΕΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ,ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΩΝ

2. ΓΕΝ.ΕΠ/ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠ/ΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

3. Δ/ΝΣΕΙΣ ΚΛΑΔΩΝ/ΥΔΤ

4. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

5. 3°ΤΜ ΕΚΔΟΣΕΩΝ/ΔΔΣ/ΥΔΤ

ΑΡΙΘ:7015/3/48-Α

=====

4-11-95

ΘΕΜΑ: "ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ"

ΣΧΕΤ:Η ΑΠΟ 20-9-95 ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ Κ ΤΖΕΛΕΠΗ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ

1.-ΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΩΝ Κ.ΤΖΕΛΕΠΗ ΑΛΚ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΤΟΥ ΥΔΤ ΕΚΔΩΘΗΚΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ "ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ"

2.-ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΑΤΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΧΙΛΙΩΝ ΟΚΤΑΚΟΣΙΩΝ (1.800)ΔΡΧ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ Κ.ΤΖΕΛΕΠΗ ΣΤΟ ΤΗΛ 2821537.-

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

ΜΑΝΟΛΗΣ ΧΟΥΡΔΑΚΗΣ

ΑΝΤ/ΓΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

ΜΟΥΡΓΕΛΑΣ

ΥΥΥΥΥΥΥΥ

ΔΗΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΤΕΛ. ΚΑΡΑΓΩΡΓΗ 2 - 141 21 - ΤΗΛ.: 2777.511-515 - FAX: 2777.516

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ηράκλειο Αττ. 26/8/98

Κύριε Τζελέπη,

Ευχαριστώ ιδιαίτερα για την ευγενική σας προσφορά και την εκτίμηση στο πρόσωπό μου.

Θα έχουμε την ευκαιρία μετά τις εκλογές να συζητήσουμε εκτενέστερα για την προσπάθειά σας.

«Πολεμικές Συγκρούσεις των Έσχατων Καιρών»

Φίλιππα,
Ο Δήμαρχος Ηρακλείου Αττ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΟΣ

Ο Δήμαρχος Αθηναίων

Αθήνα, 28 Αυγούστου 1998

*Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Εκδότη -Συγγραφέα
Κηφισιάς 37
141 21 Ηράκλειο Αττικής*

Αγαπητέ κύριε Τζελέπη,

Σας ευχαριστώ για την ευγενική σας σκέψη να μου αποστείλετε το βιβλίο σας, με τίτλο «Πολεμικές Συγκρούσεις των Εσχάτων Καιρών», το οποίο θα μελετήσω.

Με την ευκαιρία της επικοινωνίας μας, σας στέλνω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση

Δημήτρης Α. Αβραμόπουλος

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τζερέμια Αγκιωιάδης

Παρέδωσε στη Δημοτική Βιβλιοθήκη :

1 Ποζεμικές συγχρούσεις των
2 "Εσχάτων καιρών"

1 αντ

2
3
4
5
6
7

Ευχαριστούμε

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 50, 106 79 ΑΘΗΝΑ

Αθήνα

2-9-

1998

Η ΕΦΟΡΟΣ

α.α

Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 2004

Αξιότιμο Κύριο
Αλκιβιάδη Τζελέπη
Συγγραφέα
Κηφισίας 37
141 21 Ηράκλειο Αττικής

Αγαπητέ Κύριε Τζελέπη,

Έλαβα την επιστολή σας ως και το βιβλίο που μου αποστείλατε με τίτλο «Πολεμικές Συγκρούσεις των Έσχατων Καιρών» και σας ευχαριστώ θερμά για την ευγενική σας σκέψη.

Σας συγχαίρω για τις προσπάθειές σας και εύχομαι ολόψυχα καλή συνέχεια στη συγγραφική σας δραστηριότητα.

Με εκτίμηση,

Ντόρα Μπακογιάννη

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

«ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ»

(αφηγείται ο ίδιος)

1. ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ: Γεννήθηκα στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσα το Θεό και πήγαινα τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας μου ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασα όταν ήμουν σε ηλικία εννέα (9) ετών και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να περάσω δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα μου, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πέρα πολύ δύσκολα.

Όταν ήμουν σε ηλικία **14** ετών και ενώ βρισκόμουν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση των 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ) και για πρώτη φορά διάβασα ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα θυμάμαι ότι αυτό συνέβη δύο φορές. Διάβαζα και έβλεπα πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που τότε είχα λόγω του νεαρού της ηλικίας, απαντήσεις δεν έπαιρνα από κανέναν. Όλοι μου απαντούσαν αόριστα και συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάμαι την ανάλυση που μας είχε κάνει ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία (όπως μας εξήγησε) καταργήθηκε η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργήθηκε δηλαδή ο μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίστηκε πλέον η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό, όπως μας το εξήγησε τότε, δεν μπορούσα να το καταλάβω. Ρωτούσα ιερωμένους και θεολόγους **«Γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους η εκκλησία δεν είχε ιερείς και γιατί σήμερα υπάρχει ειδική τάξη ιερέων; Γιατί οι μαθητές και οι απόστολοι του Ιησού ήταν απλοί λαϊκοί και δεν ήταν ιερωμένοι; Γιατί οι απόστολοι όταν κήρυτταν το ευαγγέλιο, έκαναν και ένα επάγγελμα για να μπορούν να ζήσουν, ακόμα και ο απόστολος Παύλος, που ήταν πρώην Φαρισαίος, όπου πήγαινε για να κηρύξει το ευαγγέλιο έκανε την εργασία του σκηνοποιού (βλ.Πράξεις ΙΗ:3) για να βγάζει τα προς το ζην, τι άλλαξε με την πάροδο των αιώνων; Ποια είναι η αλήθεια;»** Ρωτούσα, αλλά παντού υπήρχε άγνοια.

Είχα πάρα πολλές αναζητήσεις πνευματικές και απορίες. Ρωτούσα «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες, σκανδαλίζοντας το φτωχό ποίμνιο;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανα σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσα για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, πως μπορεί ο άνθρωπος να γνωρίσει προσωπικά τον Ιησού και να έχει βεβαιότητα ποιο θα είναι το αιώνιο μέλλον του, όταν φύγει από τον κόσμο αυτό και πολλές άλλες απορίες που είχα, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: *«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για εσλογία ...και λοιπά, και λοιπά»*. Εκείνο που πάρα πολύ με στενοχωρούσε και που μπορώ να πω ότι και πάρα πολύ με εκνεύριζε ήταν, όταν μου έλεγαν **«πίστευε και μη ερεύνα»**. Ήταν κάτι που το θεωρούσα τελείως παράλογο, αυτό δεν μπορούσα να το δεχτώ. Ίσως να είχα και επηρεαστεί από τον αρχιμανδρίτη που μας έκανε μαθήματα στο κατηχητικό και μας έλεγε ότι αυτό ήταν δόγμα της Καθολικής εκκλησίας, αλλά το είχαν όμως υιοθετήσει πλήρως και οι ίδιοι.

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόμουν στην 6η τάξη του Γυμνασίου (τότε το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρα την απόφαση να μην ξαναπάω στο κατηχητικό, αφού απάντηση στις απορίες μου δεν έβρισκα και να ερευνησω μόνος του για να βρω την ΑΛΗΘΕΙΑ, **αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να με οδηγήσουν στο σωστό δρόμο** και να μου δείξουν πως μπορώ να έχω πράγματι μια ζωντανή σχέση με το Θεό. Υπήρχε μέσα μου ο διακαής πόθος και η έντονη επιθυμία να έχω μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, ο εχθρός του ανθρώπου, με παρέσυρε και ασχολήθηκα με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς μου. Δεν ασχολήθηκα με κάτι που θεωρείται από τους ανθρώπους μεγάλη ή βαριά «αμαρτία», απλά τότε σε ηλικία 18-19 ετών άρχισα να μην ασχολούμαι ιδιαίτερα με το θέμα αυτό, το έβαλα στην "άκρη" και άρχισα να ασχολούμαι συστηματικά με τη λογοτεχνία και μάλιστα την περίοδο εκείνη συνέγραψα και δύο διηγήματα, ένα κοινωνικό-αισθηματικό και ένα γουέστερν (western) και μάλιστα το τελευταίο το είχα στείλει και σε κάποιο εκδοτικό οίκο και απέσπασε μια πολύ καλή κριτική.

Βέβαια, θα πρέπει να αναφέρω ότι το κατηχητικό σχολείο που πήγαινα, συνέβαλε σημαντικά στο να διατηρώ την αγάπη μου για τον Ιησού Χριστό και να μην παρασύρομαι από την αμαρτία του κόσμου. Θα αναφέρω μια χαρακτηριστική περίπτωση θετικής επίδρασης επάνω μου: Επειδή το Αίγιο απέχει μισή ώρα περίπου από την Πάτρα, κάθε χρόνο στις από-

κριες πήγαινα στο καρναβάλι που γινόταν εκεί, άλλωστε στην Πάτρα έχω πολλούς συγγενείς, αφού μητέρα μου καταγόταν από το χωριό Περιβόλα (βρίσκεται λίγο πριν από το Αχάια Κλάους), όπου ζούσαν οι γονείς της και τα αδέρφια της. Κάποιες λοιπόν απόκριες, τρεις ημέρες πριν το καρναβάλι που γίνεται πάντοτε την παραμονή της Καθαράς Δευτέρας, ο καθηγητής αρχιμανδρίτης μας μίλησε για την ειδωλολατρική προέλευση του καρναβαλιού και μας τόνισε το γεγονός ότι οι χριστιανοί δεν πρέπει να συμμετέχουν σε κάθε μορφής τέτοιου είδους εκδηλώσεις. Αυτό έγινε η αιτία εκείνη τη χρονιά να μην πάω στο καρναβάλι, αλλά τις άλλες χρονιές, πότε πήγαινα και πότε όχι. Από το έτος **1977** που γνώρισα προσωπικά τον Ιησού Χριστό και αναγεννήθηκα (όπως θα περιγράψω στη συνέχεια), κάθε παρόμοια επιθυμία μέσα μου έσβησε. Τώρα η καρδιά μου δεν χαίρεται με ψεύτικες και αμαρτωλές χαρές, αλλά χαίρεται όταν έρχεται στην παρουσία του Κυρίου Ιησού και γεμίζει από τη δόξα Του.

2. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ: Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχομαι στην Αθήνα για να φοιτήσω στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά μου για να γνωρίσω την αλήθεια συνέχιζε να με καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, μου παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως ήταν η πολιτική και η διασκέδαση, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς μου, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε και μεγάλωνε. Για ένα χρόνο (ως πρωτοετής φοιτητής) ασχολήθηκα ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινα σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις (οι περισσότερες τότε γινόντουσαν στο γήπεδο Σπύρτιγκ), φώναζα, χειροκροτούσα και γενικά εκδηλωνόμουν πολύ έντονα, τα χέρια μου κοκκίνιζαν από τα συνεχή χειροκροτήματα και παλαμάκια, έδειχνα πως αυτό που ζούσα με γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφα στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα μου υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη, υπήρχε ένα μεγάλο κενό και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέμαι *«Είναι πράγματι αυτός ο σκοπός στη ζωή μου; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν με ευχαριστεί τίποτα;»*. Στην κραυγή αυτή της καρδιάς μου, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα και με ταπεινωση.

3. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ: Το έτος **1976** και ενώ βρισκόμουν στο Β΄ έτος των σπουδών μου, εργαζόμουν σε μια ιδιωτική επιχείρηση (ψυγεία VERA) στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Σήμερα η επιχείρηση αυτή δεν υπάρχει, γιατί στη θέση της διέρχεται η Αττική Οδός. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και που η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα μου έδωσε ένα άρθρο που δημοσίευε σε συνέχειες η εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» και που αναφερόταν στην εμφάνιση του Αντίχριστου. Ήταν

το έργο «**Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ**» (The OMEN) που τις ημέρες εκείνες παιζόταν στους κινηματογράφους, με πρωταγωνιστές τους Gregory Peck και Lee Remick. Το πήρα, το διάβασα και ένιωσα τη μεγαλύτερη κατάπληξη στη ζωή μου. Δεν μπορούσα να καταλάβω πως, ενώ είχα διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχα διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινα στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζα τίποτα για τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσω να μελετώ το Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά μου παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας τη Βίβλο συστηματικά για ένα εξάμηνο, άρχισαν **τα πνευματικά μου μάτια να ανοίγουν** και να κατανοώ πράγματα για τα οποία πριν είχα απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή μου άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβα πλέον, **γιατί** υπάρχω, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύω και να ακολουθώ, **πώς** θα σωθώ από τις αμαρτίες μου και **τι** θέλει προσωπικά από μένα ο Ιησούς. **ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟ:** Γνώριζα (διανοητικά) πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα μου έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχα γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερα με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχα γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια, δεν είχα προσωπική σχέση μαζί του.

Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό Σαββάτου που δεν εργαζόμουν και ήμουν μόνος σπίτι. Δεν θυμάμαι την ακριβή ημερομηνία του μήνα. Ήμουν μόνος στο σπίτι και μελετούσα τον άγιο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή. Ταυτόχρονα διάβαζα και το βιβλίο «**ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ**», που έχει γράψει ένας ευλογημένος άνθρωπος του Θεού, ο Σπύρος Ζωδιάτης. Στο βιβλίο αυτό ο συγγραφέας εξηγούσε, στηριζόμενος στο Λόγο του Θεού και κυρίως στην Αποκάλυψη, **ποιο θα είναι το τραγικό τέλος όλων των ασεβών και των απίστων**, που θα ριχτούν στη λίμνη του πυρός, στην κόλαση και **τι θα κερδίσουν και τι θα απολαμβάνουν οι ευσεβείς και οι δίκαιοι**, που θα ζουν αιώνια στην ένδοξη παρουσία του Αρνίου Ιησού και του Θεού.

Διαβάζοντας στο βιβλίο αυτό, ποιο θα είναι το τέλος των ασεβών και των αδίκων, δεν μου έκανε κάποια ιδιαίτερη εντύπωση ή να με συγκλονίσει το γεγονός αυτό και να με φοβίσει, αλλά όταν διάβασα για το ένδοξο μέλλον των πιστών, των δικαίων από μια σειρά **από εδάφια της Βίβλου**, που είχε παραθέσει ο συγγραφέας, μέσα στην καρδιά μου ένιωσα μια γλυκιά αγάπη για τον Ιησού, γι' αυτό που είχε κάνει για τον αμαρτωλό άνθρωπο. Ένωσα την καρδιά μου να ξεχειλίζει από ευγνωμοσύνη γι' αυτό που είχε κάνει και σε μένα προσωπικά **και μέσα μου μπήκε η σταθερή απόφαση να Τον ακολουθήσω και να γίνω ένα δικό Του παιδί, ήθελα να απολαύσω και εγώ αυτά που είχε ετοιμάσει στον ουρανό**

για τους πιστούς. Αμέσως γονάτισα και με απλά λόγια ζήτησα από τον Ιησού να έρθει να κατοικήσει στην καρδιά μου και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής μου. Του ζήτησα να γίνει ο Κύριος της ζωής μου.

Τότε, έγινα μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως με γέμισε και η ζωή μου σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκα από το άγιο Πνεύμα του Θεού. **ΠΡΙΝ** από λίγα λεπτά ήμουν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, **ΤΩΡΑ** πλέον ήμουν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά, τώρα άρχισα να ζω στην άγια παρουσία του Θεού. **ΠΡΙΝ** φοβόμουν το θάνατο, δεν γνώριζα και είχα αμφιβολία που θα βρεθώ όταν φύγω από αυτή τη ζωή. **ΤΩΡΑ** ξέρω, έχω βεβαιότητα μέσα μου ότι όταν θα φύγω από τη Γη, θα είμαι μαζί με το σωτήρα μου Ιησού, Αυτός πήρε στο σταυρό του Γολγοθά τη δική μου θέση, **πέθανε Αυτός αντί για μένα**, πληρώνοντας το δικό μου τίμημα των αμαρτιών.

Λίγο μετά την εμπειρία μου αυτή, βγήκα έξω από το σπίτι μου για να περπατήσω. Τότε σαν φοιτητής έμενα στην **οδό Πατησίων**, κοντά στην **Πλατεία Κολιάτσου**, απέναντι ακριβώς από τον κινηματογράφο **«Ράδιο Σίτυ»**, ο οποίος σήμερα δεν υπάρχει. Ήμουν τόσο γεμάτος από την παρουσία του Πνεύματος του Θεού μέσα μου, που δεν μπορούσα να καταλάβω, πως τόσοι άνθρωποι περπατούσαν δίπλα μου χωρίς να έχουν τον Ιησού Χριστό στην καρδιά τους, γιατί να ζουν ακόμα μέσα στην αμαρτία, αφού ο Ιησούς στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε και για τη δική τους αμαρτία, πέθανε Αυτός για τον καθένα τους, αφού και εγώ πριν λίγα λεπτά ήμουν στη δική τους κατάσταση. Ήμουν ευτυχισμένος, **μόλις είχα γεννηθεί για δεύτερη φορά**, είχα **ξαναγεννηθεί** στη βασιλεία του Θεού, ήμουν ένα δικό Του παιδί ηλικίας **μόλις 15 λεπτών**. Την ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ γεννήθηκα **σωματικά** από τους γονείς μου, τη ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ γεννήθηκα **πνευματικά** από το Πνεύμα του Κυρίου. Αυτή είναι η εμπειρία της αναγέννησης, χωρίς της οποίας ΚΑΝΕΙΣ δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού (βλ. Ιωάννης Γ:2-6).

4. ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ: Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή μου, ενώθηκα σε μια χριστιανική ομάδα (συνάθροιση) για να λατρεύω τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της **αναγέννησης**, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει **«Να μην αφήνουμε να συνεργάμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς»** (βλ. Εβραίους, κεφ.1/10:25). Καθώς προχωρούσα στον πνευματικό δρόμο και αυξανόμουν στην πίστη, εκζητούσα όλο και περισσότερο να μου αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχω μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του

Ιησού Χριστού. Παρατήρησα ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόμουν, **μερικές βασικές διδασκαλίες** που διάβαζα μέσα στην Αγία Γραφή δεν θίγονταν σχεδόν καθόλου. Το **1978** ένιωσα μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα μου, καθώς έμαθα ότι υπάρχουν κι άλλοι πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και **την εμπειρία της Πεντηκοστής**, όπως αυτή αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων (βλ. κεφ.Β) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζα μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευα από την αρχή της πίστης μου. Έκτοτε ζητούσα ευκαιρία να βρεθώ με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική μου πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που μου έκανε ο Κύριος Ιησούς για το **«ποιος είναι»** και να ακολουθώ την **«πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών»**, η οποία είναι **«Άκουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι «ΕΙΣ» Κύριος»** (βλ. Μάρκος ΙΒ/12:28-31). Εμείς, η εκκλησία Ιησού Χριστού είμαστε ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύουμε τον ΕΝΑ και ΜΟΝΟ Αληθινό Θεό που υπάρχει, *τον Πατέρα*, που φανερώθηκε στο πρόσωπο του *Υιού Του*, του ανθρώπου Ιησού, **μέσα στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα του αγίου Πνεύματος του Πατέρα**. Ο Ιησούς είναι η ορατή εικόνα του Θεού του αοράτου, γιατί κανείς ποτέ δεν είδε τον Θεό. Η Βίβλος διακηρύττει ότι ο Θεός είναι «ΕΙΣ» (ΕΝΑΣ) και αυτή τη θαυμαστή αλήθεια τη γνωρίζουν και τα δαιμόνια και τρέμουν (βλ. Ιάκωβος Β:19). Εμείς πρέπει να τη διακηρύττουμε για να καταισχύνεται ο Διάβολος και να υψώνεται το όνομα του Κυρίου Ιησού, που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα.

Το Σεπτέμβριο του **1980** κατατάχθηκα στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσα τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας μου στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή μου από το στρατό, νυμφεύομαι και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζω μαζί με τη σύζυγό του να εργάζομαι για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχα πάει όταν ο Κύριος με αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος με ευλόγησε και στον τομέα της εργασίας μου, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζομαι σε Υπηρεσία του δημόσιου τομέα, στην οποία παρέμεινα μέχρι το **2013**, όπου υπέβαλα παραίτηση, λόγω συμπλήρωσης των απαιτούμενων ετών υπηρεσίας. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγω από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήμουν, χωρίς όμως να προσκολληθώ επίσημα σε κάποια άλλη για ένα μικρό χρονικό διάστημα, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή μου και έπρεπε να μάθω να στηρίζομαι μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύομαι πλήρως. Η μετέπειτα πνευματική μου πορεία ήταν ιδιαίτερα ευλογημένη και πλούσια σε δραστηριότητες.

5. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ: Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς με βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του. Ήταν για μένα μια πρωτόγνωρη συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζα τον Κύριο Ιησού, Αυτός με γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα μου σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και συμβαίνει και σήμερα σε ολόκληρο τον κόσμο. Από την ημέρα εκείνη αρχίζω να έχω μια νέα σχέση με τον Ιησού και μια νέα πορεία μέσα στον πνευματικό Του αγρό.

Με την **«αναγέννησή»** μου το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή μου από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές μου αμαρτίες και τις δικές μου αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί για μένα. Με το **«βάπτισμα του αγίου Πνεύματος»** ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα μου και το σώμα μου έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους 5΄:19 /Β΄ Κορινθίους 5΄:16 /κλπ). Με την αναγέννηση **απέκτησα το εισιτήριο** για τον ουρανό, αλλά με το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, ο Ιησούς μου έδωσε **το δακτυλίδι του αρραβώνα**, που είναι το σφράγισμα για την ημέρα της απολύτρωσης του σώματός μας, για την ημέρα της αρπαγής της εκκλησίας, εάν αυτό γίνει εφόσον βρίσκομαι στη ζωή. Η πνευματική μου πορεία και γενικά η ζωή μου πήρε από τότε άλλη μορφή, τα πάντα άλλαξαν στη ζωή μου. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός μου. Η υπηρεσία μας μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών και θλίψεων παίρνει νέα μορφή.

6. ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΕΡΓΟ: Από το **1986** άρχισα να γράφω βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να με χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Είχα ξεκινήσει τη συγγραφή βιβλίων από ηλικίας **19** ετών περίπου, όπου είχα κάνει μικρές μελέτες και είχα συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο διηγήματα, όπως ήδη ανέφερα. Αργότερα, όταν έδωσα την καρδιά του στον Ιησού και «αναγεννήθηκα», αφιέρωσα το χάρισμά μου αυτό στην υπηρεσία Του.

Έχω συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχατολογικά, κλπ). Ένα από τα σημαντικότερα έργα μου, το οποίο αποτελεί σταθμό στην Ελληνική βιβλιογραφία είναι το βιβλίο **«ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»**, στο οποίο αναλύονται οι σύγχρονες πολεμικές

κινητοποιήσεις με ακριβή ιστορικά στοιχεία, που φθάνουν μέχρι το 2018 (6η έκδοση). Το βιβλίο αυτό, αν και αναλύει τα γεγονότα κάτω από το φως των προφητειών της Αγίας Γραφής, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν θρησκευτικό βιβλίο, αλλά αποτελεί ένα σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο, που προχωρεί μέσα στο μέλλον και συναρπάζει τον αναγνώστη. Το βιβλίο αυτό, καθώς επίσης και το βιβλίο «**ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ**» έχουν αποσταλεί σε διάφορες πολιτικές και κοινωνικές προσωπικότητες, καθώς και σε διάφορους φορείς και έχουν αποσπαστεί ευμενή σχόλια και κριτικές. Τοπικές εφημερίδες της γενέτειράς μου συχνά έχουν προβάλλει τα βιβλία μου, με εξαιρετικές κριτικές.

Μεγάλης αποδοχής έχουν τύχει και τα βιβλία «**ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ**» και «**Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ**». Στο πρώτο περιγράφονται οι τρόποι και οι μεθοδείες με τις οποίες ενεργούν ο Διάβολος και οι πονηρές του δυνάμεις επάνω στον άνθρωπο και παράλληλα αναφέρονται οι τρόποι απελευθέρωσής του. Το δεύτερο βιβλίο μας μεταφέρει στις έσχατες ημέρες και στα συγκλονιστικά γεγονότα που θα λάβουν χώρα επάνω σ' όλο τον κόσμο και θα μορφώσουν το ένδοξο σώμα της νύμφης εκκλησίας του Χριστού, επάνω στην οποία ο Κύριος Ιησούς θα επιθέσει μεγάλη δόξα και δύναμη.

Τέλος, το βιβλίο με τίτλο «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» αποτελεί σημαντικό σταθμό στην Ελληνική βιβλιογραφία, καθόσον γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στη θέσπιση του «Συμβόλου της Πίστεως». Περιγράφεται με λεπτομέρειες όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε της Συνόδου της Νίκαιας (325 μ.Χ), πριν υπογραφεί το Σύμβολο της Πίστεως, καθώς και οι πιέσεις που ασκήθηκαν από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Κωνσταντίνο, ο οποίος προήδρευσε της Συνόδου με τον τίτλο του **Pontifex Maximus**, δηλαδή του Μεγάλου Αρχιερέα. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο βιβλίο αυτό είναι ότι αποτελεί μια «ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της **θεόπνευστης** Βίβλου απέναντι σ' ένα **ανθρώπινο** θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το Σύμβολο της Πίστεως.

❖ Από τις αρχές του έτους **2003**, λόγω της ιδιότητάς μου ως δημοσίου υπαλλήλου, αλλά και λόγω της μεγάλης μου εμπειρίας στον τομέα της δημόσιας διοίκησης, άρχισα να εκδίδω και μία σειρά νομικών βιβλίων, που έχουν σχέση με τη «**Δημόσια Διοίκηση**». Τα βιβλία αυτά απετέλεσαν ένα μέσο, ώστε πάρα πολλοί να θέλουν να γνωρίσουν και τα πνευματικά μου βιβλία. Από τα έτη **1996** μέχρι τέλος του **2012** ήμουν τακτικό μέλος του Υπηρεσιακού και Πειθαρχικού Συμβουλίου της Υπηρεσίας μου (επί 16 συνεχή έτη), έχοντας ασκήσει παράλληλα, κατά περιόδους και

καθήκοντα προϊσταμένου Τμήματος. Η όλη προσφορά μου έτυχε μεν μεγάλης αναγνωρισιμότητας, καθόσον σε πλείστες περιπτώσεις δόθηκαν άμεσες και αποτελεσματικές λύσεις σε υπάρχοντα υπηρεσιακά προβλήματα, αλλά πολεμήθηκα και από μερίδα συναδέλφων, για καθαρά εμπαιθείς λόγους, που με ανέντιμους μεθόδους ασκούσαν μια πολεμική εναντίον μου, **διοχετεύοντας στον τύπο** γεγονότα και καταστάσεις **που αφορούσαν την πνευματική προσωπική μου ζωή, μη μπορώντας να με αντιμετωπίσουν με άλλον τρόπο**, καθόσον ενεργούσα πάντοτε μέσα στα υπηρεσιακά και νόμιμα πλαίσια και με πλήρη διαφάνεια και καθαρότητα. Αξίζει να σημειωθεί, για ιστορικούς λόγους, αλλά και για τη δόξα του Ιησού, ότι στις αρχαιρεσίες που γινόντουσαν για την εκλογή των μελών του Υπηρεσιακού και Πειθαρχικού Συμβουλίου, εκλεγόμενου επί χρόνια 1ος, καθόσον με ψήφιζαν συνάδελφοι απ' όλη την Ελλάδα, οι οποίοι ανήκαν πολιτικά σε όλες τις παρατάξεις, γνωρίζοντας ότι σαν άνθρωπος του Θεού, μπορούσαν να βρουν λύσεις στα προβλήματά τους και ιδιαίτερα σε πειθαρχικά θέματα.

7. ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ: Εκτός από τη συγγραφική μου δραστηριότητα, η οποία εκ των υστέρων έλαβε μεγάλη έκταση, ο τομέας στον οποίο δραστηριοποιήθηκα σχεδόν αμέσως από τα πρώτα χρόνια της αναγέννησής μου ήταν η **διακονία του Λόγου Θεού** και σαν ομιλητής (κήρυκας) έχω μεταφέρει τα καλά νέα του ευαγγελίου του Ιησού, σ' όλη την Ελλάδα, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, τη Βίβλο, που αποτελεί ύψιστη τιμή για τη χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Κατά καιρούς έχω αναλάβει στην Αθήνα και στην επαρχία την ευθύνη διαφόρων συναθροίσεων ή χριστιανικών ομάδων, που λειτουργούσαν, είτε κατ' οίκον, είτε σε δημόσιους χώρους (κτίρια), έχοντας συνεργαστεί με όλες σχεδόν τις αναγεννημένες ομάδες, ομολογίες, συναθροίσεις, κλπ., που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας, Ελληνόφωνες και Αγγλόφωνες. Τα μηνύματά μου, αρχικά μέσω κασετών και αργότερα μέσω CD και DVD έχουν μεταφερθεί σε ολόκληρη την Ελλάδα. Με τη χρήση του ιντερνετ (facebook, youtube, κλπ) τα μηνύματα μεταδίδονται και σε ολόκληρο τον κόσμο, με αποτέλεσμα πολλοί να έχουν ευλογηθεί, σύμφωνα με τις δικές τους μαρτυρίες .

8. Διακονία «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»: Πολλοί είναι αυτοί που καλοπροαίρετα με ρωτούν να μάθουν **που ανήκω** και βασικά **ποιο είναι το δογματικό «πιστεύω»**, που ακολουθώ. Κατ' αρχήν, θα ήθελα να επισημάνω το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός δεν πέθανε για να δημιουργηθούν ομάδες, φα-

τρεις και παρατάξεις, αντιμαχόμενες μεταξύ τους, πέθανε για να μας φέρει σε επικοινωνία με τον Πατέρα Θεό και να ζήσουμε αιώνια στην παρουσία Του. Σαν «εκκλησία του Χριστού» είμαστε ένα ενιαίο πνευματικό σώμα και όχι ένα κομματιασμένο σώμα, που το ένα μέλος μάχεται το άλλο. Ο Κύριος Ιησούς ζητεί από το λαό Του να παραμερίσει τα δογματικά φράγματα και να υψωθεί πάνω από διαφορές για να μπορεί να Τον λατρεύει με ενότητα και Αυτός μόνον θα είναι η κεφαλή (εξουσία) της εκκλησίας. Πρέπει να ζούμε άγια και ταπεινά και να θεωρούμε **«αλλήλους υπερέχοντας»**.

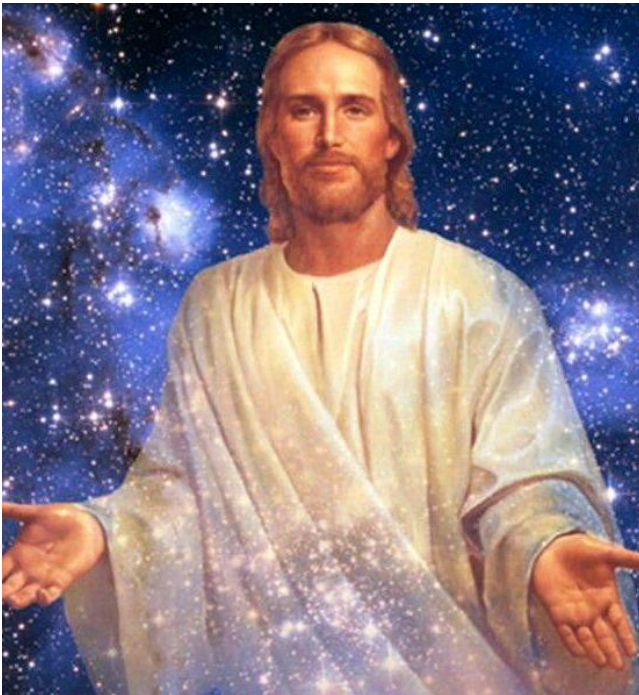
Ενώπιον του Θεού δεν υπάρχουν «Ορθόδοξοι ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ», «Καθολικοί ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ», «Διαμαρτυρόμενοι ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ», «Ευαγγελικοί ή Πεντηκοστιανοί», «τριαδικοί ή μονοθεϊστές», κλπ, ενώπιόν Του υπάρχουν μόνον «αχρείοι δούλοι» και «υπηρέτες» του Λόγου Του. Ας θυμηθούμε ότι η πρώτη αποστολική εκκλησία δεν είχε τίτλους, αξιώματα και ταμπέλες και στην Αντιόχεια για πρώτη φορά οι πιστοί ονομάστηκαν απλά "χριστιανοί", χωρίς να υπάρχει δίπλα και κάποιο κοσμητικό επίθετο (βλ. Πράξεις ΙΑ:26). Ο Ιησούς θυσιάστηκε για να φέρει το λαό Του σε ενότητα πίστης και Πνεύματος. Μπορεί άλλοι να έχουν λιγότερο φως και άλλοι να έχουν περισσότερο φως, **αλλά όλοι όμως έχουμε φως από την ΙΔΙΑ πηγή**, που είναι ο Ιησούς Χριστός, γιατί Αυτός είναι «το Φως τους κόσμου». Στους ανθρώπους δεν συστήνω να ακολουθήσουν δόγμα, θρησκεία, αίρεση, ομάδες και φατρίες, δεν συστήνω να ακολουθήσουν χαρισματικούς και ταλαντούχους ανθρώπους, αλλά συστήνω να ακολουθήσουν ένα ΜΟΝΑΔΙΚΟ πρόσωπο, τον Κύριο Ιησού και Αυτός θα τους οδηγήσει στην αλήθεια. Αυτός είναι **η σωτηρία**, Αυτός είναι **η θεραπεία** για κάθε αρρώστια και Αυτός είναι **η ελευθερία** από τις πονηρές δαιμονικές δυνάμεις, Αυτός είναι ο ίδιος ΧΘΕΣ και ΣΗΜΕΡΑ και στους ΑΙΩΝΕΣ, .

Για το λόγο αυτό, έχω δώσει στη διακονία μου την άτυπη επωνυμία **«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»**, γιατί πιστεύω ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει τα σπλάχνα του Ιησού Χριστού και την καρδιά της αγάπης του Πατέρα. Ο Κύριος ετοιμάζει το λαό Του για κάτι θαυμαστό, ετοιμάζει το **«νέον πράγμα»** που αναφέρεται στον Ησαΐα ΜΓ:18 και για το σκοπό αυτό φέρνει σε επαφή αδελφούς, άγνωστους μεταξύ τους και με διαφορετικές δογματικές τοποθετήσεις, αλλά με ένα κοινό στόχο και οραματισμό: Να χρίσουν τη κεφαλή του σώματος, να χρίσουν τον Ιησού και Αυτός είπε **«Όταν εγώ υψωθώ, θα ελκύσω πάντας προς εμαυτόν»**.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για την πνευματική μου πορεία, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να διαβάσει στην αυτοβιογραφία μου που κυκλοφορεί με τίτλο **«ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ»** (κωδικός 11). Όλα τα βιβλία μου έχουν αναρτηθεί σε αρχεία PDF στο facebook στην ομάδα **«Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»**, καθώς και στο site **www.AlkiviadisFiladelfos.com**, όπου η πρόσβαση είναι ελεύθερη.

Ι Η Σ Ο Υ Σ:

Εγώ είμαι το Α και το Ω
ο ΠΡΩΤΟΣ και ο ΕΣΧΑΤΟΣ
η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ
ο ΩΝ και ο ΗΝ και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ
ο «ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ»

Τ Ε Λ Ο Σ

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 92560 - 6 - 3

Α' έκδοση: 05/2001 ❖ Β' έκδοση: 06/2007

Ανατύπωση: 11/2019 ❖ Σελίδες 80

Το βιβλίο αυτό χωρίζεται σε δύο μέρη:

Το πρώτο μέρος (Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ) είναι μετάφραση από το Αγγλικό και αποδίδεται στα Ελληνικά σε ελεύθερη διασκευή. Περιγράφεται η όραση που έδωσε ο Κύριος στον **Τζον Μουλίντε**, για το πως θα σπάσουν οι σκοτεινές δυνάμεις που κυβερνούν τον επουράνιο χώρο της Ευρώπης και να εκχυθεί το Πνεύμα Του επάνω στους λαούς της.

Το δεύτερο μέρος (Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ) έχει γραφτεί από τον Αλκιβιάδη Τζελέπη και αναφέρεται στο ίδιο θέμα, αλλά για τον Ελλαδικό Χώρο. Οι αποκαλύψεις του βιβλίου αυτού θα αλλάξουν την πορεία του κάθε αναγνώστη και θα τον οδηγήσουν σε πνευματική νίκη και θρίαμβο.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 36 - 4

Α' έκδοση: 02/2021 ❖ Σελίδες 552

❖ Ένα βιβλίο που αποτελεί «ΥΜΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ» για το σημαντικό ρόλο της μέσα στην εκκλησία, στην οικογένεια και στην κοινωνία. Επειδή το θέμα «γυναίκα» από τους αρχαίους χρόνους ήταν ένα αμφιλεγόμενο θέμα που δημιουργούσε αντιπαράθεσεις στο βιβλίο αυτό ασχολούμαστε με όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται μέσα στην Βίβλο και δίνονται απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα που απασχολούν κάθε εκζητητή των αληθειών της Αγίας Γραφής.

❖ Στο βιβλίο αυτό, δίνονται απαντήσεις σε θέματα, όπως είναι:

- Μπορεί μια γυναίκα να κηρύττει, να προσεύχεται ή να προφητεύει;
- Ποιες είναι οι διακονίες και οι υπευθυνότητές της μέσα στην εκκλησία;
- Ποια είναι η πνευματική της εξουσία, που της δόθηκε από τον Θεό;
- Ποια ενδυμασία αρμόζει στη γυναίκα, που επαγγέλλεται θεοσέβεια;
- Μπορεί μια χωρισμένη να παντρευτεί ξανά;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για τις γαμήλιες (συζυγικές) σχέσεις;
- Ποιος ο ρόλος της γυναίκας σαν σύζυγος και σαν μητέρα
- Και πολλές άλλες απαντήσεις θα βρείτε στο βιβλίο «σταθμό για τη γυναίκα»

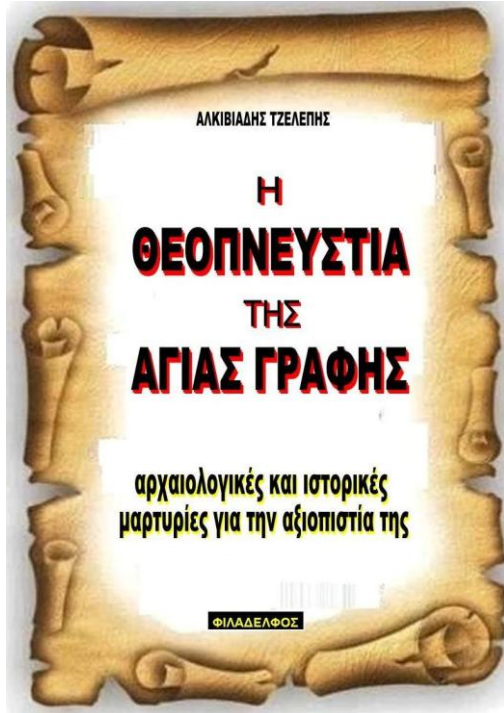
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Α' έκδοση: 11/2007 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται **πως** αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποιοι** άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, **πως** και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, **τι** προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, **πως** τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και **πως** ο Κύριος τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.

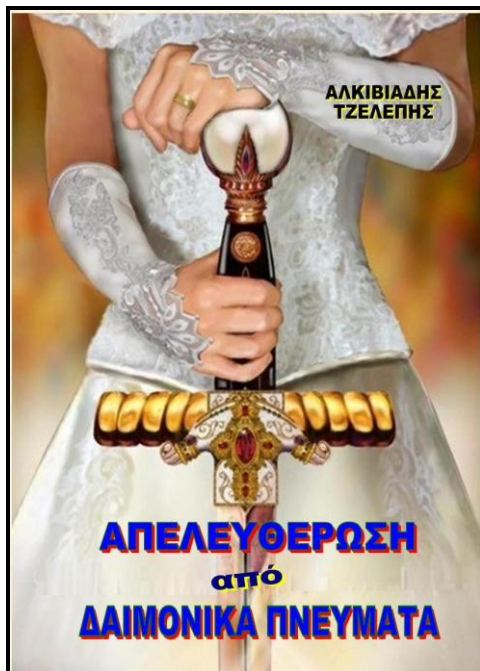
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 29 - 6

αρχική έκδοση: 1992 ❖ έκδοση βελτιωμένη 2018 ❖ Σελ.84

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ μεταφράστηκε στην Ελληνική γλώσσα από τους Εβδομήκοντα (Ο΄) και χρησιμοποιείτο πλέον επίσημα και από τους Ιουδαίους. **Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ** γράφτηκε απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, μία μεγάλη ευλογία του Θεού για τους Έλληνες. Ολόκληρη η **ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ** (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) βρίσκεται σε μόνιμη βάση το 1^ο βιβλίο σε παγκόσμια κυκλοφορία, παρ' όλο που δέχεται συχνά πολλές και σκληρές κριτικές εναντίον της.

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

Κριτική των κειμένων της Αγίας Γραφής - **Υλικό και τρόπος γραφής των κειμένων** - Κώδικες και Χειρόγραφα της Βίβλου - **Λάθη αντιγραφών και αιτίες** - Εβραϊκά κείμενα - **Μεταφράσεις της Αγίας Γραφής** - Μεταφραστικά λάθη του Ν.Βάμβα - **Αρχαιολογικές και ιστορικές μαρτυρίες**

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 10 - 4

Α' έκδοση: 01/2001 - Β' έκδοση: 2021 - Σελίδες **276**

Το βιβλίο από τελείται από τρία μέρη:
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ.ΠΝΕΥΜΑΤΑ - Μέρος 1ο
"ξεσκεπάζοντας τον εχθρό"

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ.ΠΝΕΥΜΑΤΑ - Μέρος 2ο
"συντριβοντας τον εχθρό"

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ - Μέρος 3ο
"σπάζοντας τα δεσμά του εχθρού"

❖ Μια θαυμαστή αποκάλυψη του Κυρίου Ιησού Χριστού στην εκκλησία των τελευταίων καιρών, για να ξεσκεπαστούν και να συντριφτούν τα έργα του Διαβόλου και των πονηρών σκοτεινών δυνάμεών του και για να ετοιμαστεί η νύμφη Του για τον ένδοξο ερχομό Του. Πρόκειται για διασκευή του βιβλίου «ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ» των Φράνκ και Αϊντα Μακ Χάμμοντ, στο οποίο έχουν προστεθεί από τον συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη πλήθος νέων στοιχείων, απόψεων και πληροφοριών, με αποτέλεσμα η ανάλυση να γίνεται με λεπτομερή τρόπο. Τα **2 τελευταία κεφάλαια** έχουν προστεθεί εξ ολοκλήρου από τον Έλληνα συγγραφέα.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη) 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο βεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπός;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητικές - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρόλης - 2η έκδοση)

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

ένα ιστορικό ντοκουμέντο που διασχίζει το μέλλον

◆ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αναλύει με ακριβή ιστορικά στοιχεία τις σύγχρονες ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ και ΣΥΡΡΑΞΕΙΣ που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής επίθεσης της Ρωσίας με τους συμμάχους της (Περσία, Αιθιοπία, Λιβύη, Γερμανία, κλπ) εναντίον του λαού Ισραήλ, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στις σχετικές προφητείες της Βίβλου.

◆ Μια ερευνητική ματιά σε βάθος στις καταπληκτικές προφητείες της Αγίας Γραφής, που αφορούν τη σημερινή εποχή. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «θρησκευτικό», αλλά αποτελεί ένα «σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον και συναρπάζει τον αναγνώστη.

◆ Το βιβλίο αυτό χαρακτηρίζεται για την πληθώρα των σύγχρονων ιστορικών αναφορών, καθώς και για τη λεπτομερή ανάλυση των πολεμικών γεγονότων, των τρομοκρατικών ενεργειών και των κάθε μορφής συγκρούσεων και αντιπαραθέσεων που συνέβησαν και συμβαίνουν επάνω στον πλανήτη Γη, ξεκινώντας την ανάλυση των γεγονότων (συνοπτικά) από την εποχή της Βαβυλωνιακής αυτοκρατορίας και καταλήγοντας στη μεγάλη μάχη του Αρμαγεδδώνα που θα συμβεί στο μέλλον.

◆ Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση:

- Ποιο θα είναι το μέλλον του κόσμου;
- Θα υπάρξει ειρήνη μεταξύ Αράβων & Ισραήλ στη Μ.Ανατολή;
- Ποιος θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης;
- Ποιος θα είναι ο ρόλος των ΗΠΑ, της Ρωσίας και της Κίνας;
- Ποιος θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης»;
- Θα γίνει 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και τότε;
- Η δεύτερη έλευση του Ιησού Χριστού είναι κοντά;

"ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - βιβλιοθήκη - "FILADELFOS"
Site: www.AikiviadisFiladelfos.com
Facebook: Aikiviadis Tzelepis (filadelfos)
E-mail: filadelfos02@hotmail.com